

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

H' Σ I O' D O Y

A' Σ K P A I' O Y

TA' EYPIΣKO'MENA.

H E S I O D I

A S C R Æ I

QVÆ EXTANT.

Cum Notis, ex probatissimis quibusdam Autho-
ribus, brevissimis ; selectissimisque.

*Accedit insuper PASORIS Index, auctior
multo, & castigatior.*

Opera & studio

CORNELII SCHREVELII.

L

656 bis

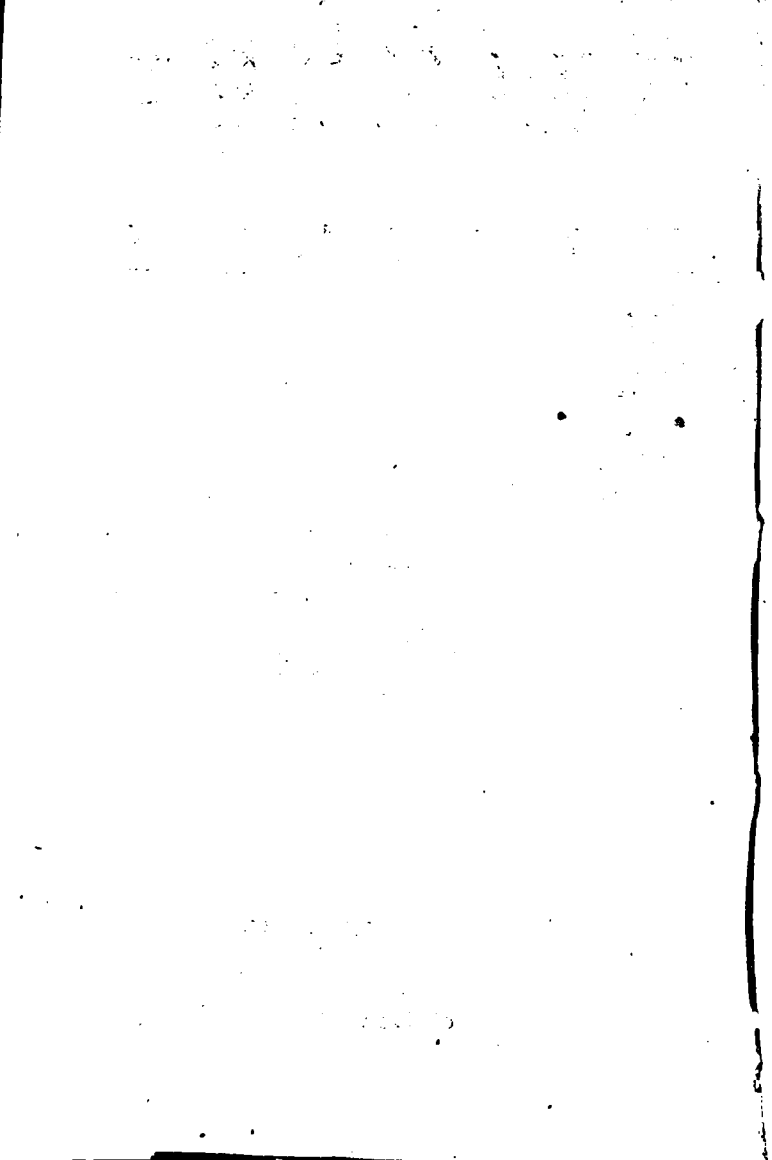

LVGD. BATAVORVM.

Typis FRANCISCI HACKII,

clio lacc.

Sumptibus Societatis.

BENIGNO LECTORI.

BEnigne Lector, cum in excudendis authoribus Typographi plus satis sudent, multique etiam inter illos sint, qui majorem gloriae, quam pecunia famam aucupantes, immortale sibi nomen comparare studeant: Tamen non pauci etiam in electione Authorum satis incuriosi, quosvis sine discrimine arripiunt, lacerant; & quocunque modo eosdem in lucem proferant, parum solliciti, modo suis commodis studeant, lucro tantum intenti. Hinc illa lachryma! hinc est, quod Studiosi saepe numero non sine ratione conquerantur, quod multi, egregii alias authores, tam Graeci, quam Latini, tam vitiose, multisque mendis scatentes in lucem prodeant, & nihil aequè eorum studiis officere, quodque magis eorum animos turbare possit, quam vitiosa lectio, quae omnia reddit confusa & turbata. Huic ergo incommodo obviam ut eatur, nulla commodior via est, quam ut in edendis authoribus, diligentia, studiumque majus, quam antehac, adhibeatur, nec ullis sumptibus parcatur, modo illi Authores, quos imprimendos suscipimus, correctissi-

rectissimi, nitidissimique prodeant, ut ea ratione, si fieri possit, ad lectionem bonorum authorum Studiosos alliciamus & invitemus: quod an hac editione praestitum sit, malim id alios judicare, quam propria laude sordere. Saltem hoc polliceri ausim, me nitidiorem, correctioremque authorem nunquam edidisse, vel à nemine editum fuisse. Insuper notas quasdam addidimus ex selectissimis quibusque authoribus, selectissimas, brevissimas. Præterea etiam Indicem Pasoris, in gratiam Studiosa juventutis & in usum Scholarum adjunximus; verum ita auctum, emendatum & mutatum, ut prorsus novus videatur, ex quo etiam Studiosi majorem procul dubio fructum, plusque utilitatis percepturi sunt. Hisce Vale, & conatibus nostris fave.

HE-

HESIODI VITA

*Ex Lillii Gyraldi De Poëtarum Histo-
ria, Dialogo II.*

DE Homero jam satis. A quo non longe abfuit se-
nex, rusticana agrestique facie. Iamdudum, in-
quit Piso, Hesiodum nobis affers. Ipsum, inquam,
profecto Hesiodum, quem & aliquo tempore cum
Homero floruisse accurati quidam prodidere scri-
ptores, alicubi licet Cicero noster Homerum longe faciat an-
tiquiorem. Vetus certe disceptatio inter Grammaticos, Gel-
lio & Seneca & Pausania testibus, uter ætate præcesserit: qua
de re & dialogos duos Ponticus Heraclides scripsit, & Cyrillus
libro primo contra Iulianum Cæsarem, centesimo, inquit, lxx.
& quinto anno post captam Trojam, Homerum & Hesiodum
fuisse dicunt, & reliqua. Tum paulo post subdit idem Cyrillus:
Tradunt autem quidam, quod Homerus non fuit coætaneus
Hesiodi, sed in illis fuerit temporibus, regnantibus apud He-
bræos Azaria & Ozia, apud Medos Arbace, apud Latinos au-
tem Proca Sylvio, ante scilicet constitutionem Olympiadum.
Quæ cum dixissem, Nos, inquit Piso, summopere avemus de
te audire, quæ tu assidua lectione super hac re annotaveris.
Quibus ego, Libenter sic agam, inquam, remque ideo altius
aliquanto repetam. Porphyrius enim & plerique alii, Hesio-
dum Homero juniorem annis centum faciunt, atque ante pri-
mam Olympiadem: quam opinionem sequi videtur Solinus,
qui ita scribit: Inter Homerum & Hesiodum poetam, qui in
auspiciis Olympiadis primæ obiit, centum x x x anni inter-
fuerunt. Alii eadem Homeri ætate floruisse scriptum reli-
quere. quam opinionem & Philostratus habuisse videtur, &
Vellejus non damnandus historicus (tamen si quidam insulse
nullum fuisse Vellejum suspicantur) & M. Varro in primo de
imaginibus, ut est apud Gellium, Non est, inquit, dubium,
quin aliquo tempore eodem vixerint Homerus & Hesiodus:

idque ex epigrammate comprobatur, quod in tripode inscriptum fuerat, qui in Helicone Musis positus erat. Epigramma quod apud Dionem legi, & inter Græca epigrammata, tale est:

*Hesiodus posuit Musis Heliconibus istum,
Cum cantu vicit divinum in Chalcide Homerum.*

Græcum vero si mavultis, hoc est:

Ἡσίοδ' Μῦσας Ἐλικωνίσι τ' αἰὲρ ᾠεῖσθε,
Ἵμῳ νικῆσας ἐν Χαλκίδι θεῖον Ὅμηρον.

Verum ubi in hunc sermonem incidimus, hanc vobis, utcumque meis verbis potero, historiam ex Plutarcho recitabo, qui eam tum in quinto Symposiacōn attigit, tum in eo, quod Septem sapientum convivium inscribitur, copiose explicavit. Homerus, inquit, & Hesiodus in Oelyci Thessali exequiis & Amphidamantis Chalcidensis, carminibus certarunt, qua in re dubia atque anceps judicium fuit sententia. Conversi, inquit, sunt ad hujusmodi interrogationes, & proposuerunt inanes, ut ajunt, quasdam nugas (si modo recte interpretamur, αἰς φασὶ λίσσας, non αἰς φησὶ λίσσης, ut passim legitur: non tamen discerno, conficius & Lesches nomen esse proprium Poëtæ Lesbii.) Homerus quidem sic:

*Musa mihi referas, qua non unquam ante fuere,
Neve futura retro.*

Tum vero ex tempore respondit Hesiodus:

*Verum cornipedes quando Iovis ante sepulchrum
Festinantes propter palmam plaustra terebant?*

Ob hoc ferunt Hesiodum maximæ omnibus fuisse admirationi, atque tripodis præmium assecutum. Sed Græca, inquit Piso, ipsa carmina audire cupio: dure enim admodum & incondite ea vertisse videris. Audite ergo ea Græce, inquam, non enim eo inficias quod ais. Homerus quidem ita:

Μῆσ' ἀ μοι ἔνεπ' ἐκείνα τὰ μῆτ' ἐχθρόν τ' πάροισιν,
Μῆτ' ἔσται μετόπισθεν.

Sic vero Hesiodus:

Ἀλλ' ὅταν ἀμφὶ Διὸς τύμβῳ κταρχήποδες ἵπποι
Ἀρεμῶ σπυρίψωσιν ἐπὶ γῆμινι παρὰ νίκης.

Porro ne & hoc vos lateat, judicem inter Homerum & Hesiodum Panidem Chalcidis regem fuisse, res usque in proverbium deducta

V I T A.

deducta ostendit, Πανίδης ψῆφος, Panidæ suffragium : quod in eos ferri solet, qui inerudite minusque sapienter judicant. Pulchre, inquit Piso, & sane simul monstrasti, eadem Homerum & Hesiodum ætate fuisse: sed nihil vetat quo minus eadem diligentia reliquam ejus Poëtæ vitam, ab Atticis usque literis (quod ajunt) nobis repetas. Faciam id libenter, inquam, quando parum hoc à nostris hactenus hominibus est, quod sciam, factum. Hesiodi igitur nomen, ut ab hoc incipiam, à caste & pudice loquendo deductum videtur, ὡς δὲ τὸ ἥσιν ἄδω. Patria vero illi Cuma: quæ urbs inter Æolicas numeratur, ante Lesbum sita. Num tu, inquit Piso, Hesiodum Ascræum fuisse negas? eo enim nomine à Græcis & Latinis vocatur. Recte tu quidem, inquam, sed si me vos audire volueritis, qua id ratione factum intelligetis. Hesiodi quidem patria Cuma fuit Æolica, ut ab Herodoto, Strabone & Stephano traditum est. Valerius quoque Probus, non alium, quam Hesiodum intelligere Vergilium autumat illo carmine:

Vltima Cumai venit jam carminis ætas.

quod scilicet Hesiodus Cumæus primus ætates ex metallis commentus est; ut liquido videtur in eo quod Εὔροια inscribitur poemate. Natus ergo Hesiodus Cumæ, patre Dio Ampe-
lidis filio, qui ex Menalopo Ithagænæo Critonis filio natus erat, matre vero Pycimede: qui utique parentes ære alieno oppressi, cum unde dissolverent nomina non haberent, in Ascræam Bœotiæ vicum demigrarunt, ubi est puer Hesiodus educatus, atque inde Ascræus cognominatus. Plutarchus ex Ephori Cumæi sententia refert, Attelen, Mæzona, & Dion, Cumæos, fratres fuisse, quorum Dius, quem nauticam exercuisse comperi, ob eam quam attulimus causam in Ascræam migravit, ubi (ait) Pycimeden uxorem duxit, ex qua natum ferunt Hesiodum: qui dum paterna armenta puer custodiret, à Musis amatus fuisse perhibetur: quæ illi gustandam laurum dedere: eam enim lauri naturam esse scribit ipsius poëtæ interpretes Proclus, & Isaacius Zezes, ut qui eam mandunt, vates fiant: unde & Lycrophon poëta ea causa δαφνηφόρος, vatem nominat. Idem & in Cassandra Sophocles, & noster Tibullus agens de Sibylla:

Vera cano, sic usque sacras innoxia laurus

Voscar, & aeternum sis mihi virginitas.

Aphthonius quoque rhetor, laurum vaticinii symbolum esse prodidit: quare & laurum ipsam veteres *μωλινὸν φυτόν* appellavêre, hoc est, Vaticinam plantam. Et Claudianus ait:

Venturi praeſcia laurus.

Eadem ratione Apollini sacra dicitur, qui vaticinii Deus à gentibus est creditus. Quin & hujus arboris foliorum crepitu, dum cremantur, antiqui futura (utinam non & hoc nostro tempore) prædicebant: quod & philosophus Porphyrius credidit. Si enim magno strepitu in igne crepuissent, felicitatem significabant: si siluissent, unde & tacita laurus est dicta, infelicitatem. Et perinde de illa idem Tibullus:

Laurus ubi bona signa dedit gaudete coloni.

Et Propertius:

Et tacet extincto laurus adusta foco.

Lauri insuper folia si noctu pulvino subjecta fuerint, somniorum veritatem conciliare produntur. Dictam autem Daphnen prodit Eustathius, à *δα* particula intentiva, & *φωτίω* verbo, quod voco & cano significat, quod laurus in igne posita crepet & sonet: unde fortasse & ipsi nos Latini Laurum deduximus, à *λα*, ut *δα*, particula intentiva, & uro, ut si non voce, at significatu conveniat. Si plura vero de lauro discere cupitis, præter ea quæ à nostris traduntur, legite Parthenii librum *Ερωτικῶν*, & Constantini librum xi. De re rustica, quo loco plura leguntur parum Latinis nota. Sed jam à lauro ad Hesiodum revertar, qui lauro gustata, hausta que Hippocrenes unda, repente poëta prodixit. Id cum alii, tum ipse de se in Theogonia cecinit. Quam rem ita Maximus Tyrius interpretatur, ut Hesiodum putet voluisse, quæ sui ingenii & artis esset fœtura, in Deas referre, ut se Mulis gratum testaretur: ut si quis ærar iam calleat, Vulcano tamen sua assignet opera. Sed hac de re plura apud ipsum Maximum legetis. Delectatum quidem perigrinationibus Hesiodum legimus, sicuti & Homerum: quam rem tamen in somnium quidam retulere. Alii, quod qui peregre proficiscuntur, facilius prudentiam cæterasque virtutes comparare existimantur, quod mores scilicet hominum multorum videant.

deant. Uxorem quoque duxisse proditum est Ctemenen Phylgei filiam, & ex ea Stesichorum poetam natum. Alii non uxorem fuisse, & ob hanc ipsum Hesiodum occisum: Nam cum de se scitatum oraculum Delphos ivisset, eique responsum foret, ut Nemeæ Iovis templum vitaret, quod ibi esset vitæ finem habiturus, cumque ea causa Nemeam Peleponnesi fugeret, forte in Oëneonem Locridis pervenit, ubi Nemeæ Iovis templum fuerat, ut scribit Thucydides, quo in loco incautus ab Amphiphane & Ganetore Phylgei liberis interemptus est, quod ab eo vitiatam sororem Ctemenen crederent. Cadaver ab iis in pelagum projectum est: id quod cum occulte fecissent, ab Hesiodi cane facinus est proditum, ut scribit Plutarchus. Alicubi tamen non Phylgei filii, sed Ganyctoris Naucleii dicti sunt, ut in illo est, cui titulus, *Quænam animalia prudentiora, terrestriane an aquatilia*. Pausanias quoque in Bœoticis, Hesiodi interitum ita recitat: Filii, inquit, Ganyctoris, Ctimenus & Antiphus, in Molycrian ex Naupacto fugerunt ob Hesiodi necem, ubi in Neptunum impii existimati sunt, de illisque est facta quæstio. & cætera quæ ille persequitur. Mortis Hesiodi causam Plutarchus sic in Dioclis convivio explicat. Cum Milesio, inquit, comite & Troilo puero Hesiodus apud quendam hospitatus est: noctu Milesius hospitis filiam vitiavit: rei conscius Hesiodum rati puellæ fratres, illum inter pascua cum puero occiderunt, & cadaver in mare proiecērunt: pueri vero corpus in littore reliquerunt, à quo & loco nomen inditum. Ferunt, inquit, Deorum voluntate à delphinis cadaver ad littus delatum, ubi tum forte Neptunalia celebrabantur. Id scelus ubi incolæ intellexerunt, interfectorum domos diruerunt; vivos ipsos, qui facinus admiserant, aquis suffocarunt. Alii post diem tertium à delphine in littus cadaver devectum tradunt. Re cognita, occisores navigatione sibi consulere volentes, vi coortæ tempestatis ad unum omnes deprehensi, naufragio periisse dicuntur. Post hæc Hesiodi corpus in Nemea Locridis sepultum perhibetur, qua de re extat Alcæi poetæ carmen. Dein vero oraculo monente, ejus ossa exportata ab Orchomeniis, & in medio foro, hoc addito elogio, tumulata:

H E S I O D I

Α'σπερη μὲν πατρὸς πολυλήϊος, ἀλλὰ θανόντι

Ο'τ'εἰα πλεῖστον γῆ Μινυῶν κατέχει

Ἡσιόδῳ, ὃ πλεῖστον ἐν ἀνθρώποις κλέει ἐστίν

Α'νδρῶν κρανομένων ἐν βασιλείᾳ σοφίης.

Tum Picus puer : Cur non & hos Latine, ut alios versus, nobis exprimis? Ut, inquam, noster Piso hos ipse convertat, & ego interea ad memoriam cætera revocem. Et Piso : Faciam equidem, inquit, utcunque potero : & non diu cunctatus, sic cœpit :

Fertilis Ascra quidem patria est : verum morientis

Pugnaces Minya condita membra tenent

Hesiodi, cujus supra omnes plurima laus est,

Spectatosque viros judicio sophia.

Quos cum Piso recitasset, mirum est quanto sit rubore suffusus. quod animadvertens ego, causamque intelligens, statim subdidi. Legimus & Græcum alterum Pindari, quod ita noster Cælius Latine vertit :

Salve cui pubes, tumulusque bis obtigit unus,

Tu sapias Hesiode, quantum homini sapere est.

Sed & Aldus ita prius :

Hesiode ante alios sophia præstantior omnes,

Salve bis quondam qui puer atque senex.

Græcum Pindari si vultis, sic habet :

Χαῖρε δὲς ἡγήσας, καὶ δὲς ἔσθ' αὐτοβόλῃσας

Ἡσιόδῳ, ἀνθρώποις μέγ' ἔχον σοφίης.

Verum jam tempus est, inquam, ut quæ ab Hesiodo scripta sunt, commemoremus, si tamen prius illud unum, quod in Græcis commentariis repperi, attulero, super ea in Ἑρμῆος verba, μήτ' ἐμὸς υἱός. Filius, ajunt, Hesiodi Mnaseas est. Philochorus vero Stefichorum dixit ex Clymene: ego tamen legendum puto Ctemenem, ut jam ostendi. Alii tamen ex Archiepe : quo fit ut eos mirer, qui scribunt, Hesiodum præter Stefichorum & filiam habuisse Mnaseam nomine, quam Archiepen vocant alii. Porro sexdecim Hesiodi legitima feruntur volumina : in primisque Theogonia, à philosopho Zenone inter alios interpretata. Deinde Ἑργα καὶ Ἡμέραι, id est, Opera & Dies. In quo opere de re rustica præcepta tradit ad Persen fratrem, quem & ipsum

V I T A.

ipsum poëtam aliqui scribunt. Sunt & qui putent *Η' οίαις μεζαί-
λας*, sic vocata carmina, Hesiodi esse, ut Eunapius Græcus hi-
storicus, & in Bœoticis Pausanias. quo loco & alia Hesiodi
opera commemorat, de quibus jam ante plane meminimus.
Posthæc Astronomica scripsit, tum Hypothecas, quas tamen
Fabius Quintilianus ex Aristophanis Grammatici sententia,
Hesiodi esse negavit. At vero Aristoteles & Grammatici non-
nulli, ut Hesiodi legitimum opus in medium afferunt. Scripsit
item Heroïum & Heroïdum Genealogias: ad hæc & de mulie-
ribus: quo in opere heroïdas multas induxit virorum fortium
nuptias, ut ait Servius, optasse. Dion vero Chrysostomus ex A-
lexandri Macedonis sententia, Hesiodum ea causa de mulieribus
scripsisse dixit, quod Homero concederet, qui de heroibus ante
scripsisset. Et quidem Lucianus ait, Hesiodum mulierum vir-
tutes concinuisse. Tradit Pausanias, Hesiodum vaticinandi ar-
tem ab Acarnanibus edoctum, de ea carmina scripsisse. Scribit
Nicocles, quod & in Pindarum Grammatici notant, Hesiodum
primum *ῥαψωδῶσαι*, hoc est, per rhapsodias carmina cecinisse.
At vero Hesiodus ipse, se cum Homero, in Delo, in Apollinem
hujusmodi versus primum concinuisse prodidit, dum sic ceci-
nit, ut pridie diximus:

*In Delo tum primum ego Maonidesque Poëta
Lusimus, inque novis carmen cantavimus hymnis
Auricomum Pbæbum, quem Latona edidit alma.*

Sed videte, rogo, quam ille dulcius suaviusque sua lingua:

*Εν Δήλῳ ὅτε παρθέν, ἐγὼ καὶ Ὅμηρος αἰοῖδαι
Μίλπορῳ, ἐν νεαροῖς ἔμενοι ῥάψαντες αἰοῖδον,
Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσότονον, ὃν τίμα Λητώ.*

Scripsit item Hesiodus Pelei & Thetidis Epithalamium, sicuti
priori sermone retulimus. Scripsit & de Dactylis Idæis. Item
Epicedium in Batrachum amicum, & quod adhuc legitur poë-
ma inscriptum Herculis Scutum: quod tamen Aristophanes
Grammaticus non Hesiodi esse suspicatus est, sed cujuspiam al-
terius, qui Homericum sit imitatus. Megacles autem Athenien-
sis, & Apollonius Rhodius, Stesichorusque, ipsius Hesiodi legiti-
mū carmen esse censuere. Scripsit idem de medicina. qua de re
Plutarchus in Symposio Dioclis. Hesiodus, inquit, in Medicina pluri-

plurimum valuit, quod manifeste apparet cum de victus ratione, de vini temperamento, de aquarum vi, de balneis, de fœminis, de temporum connexionem, deque infantium statu differit. & hæc quidem Cleodemus medicus apud Plutarchum. Sunt & qui Hesiodum De herbis scripsisse tradant, quod ex Plinio colligitur. Nec desunt qui Hesiodum scribant autorem eorum apologorum qui Æsopi dicuntur. Quæ ego cum dixissem, Vide, inquit Piso, quam paucis carminibus M. Manilius in secundo Astronomicon ista fere omnia Hesiodi opera complectatur. Nam cum Homerum laudasset, mox ita de Hesiodo subjunxit:

— Sed proximus illi

*Hesiodus, memorat divos divumque parentes,
Et chaos enixum terras, orbemque sub illo
Infantem, & primum titubantia sidera corpus,
Titanas juvisse senis cunabula magni,
Et sub fratre viri nomen, sine fratre parentis,
Atque iterum patris nascentem corpora Bacchum,
Omniaque immenso volitantia corpora mundo.
Quin etiam ruris leges cultusque rogavit,
Militiæque soli, quod colles Bacchus amaret,
Quod fecunda Ceres campos, quod Pallas utrunque,
Atque arbuscula vagis essent quod adultera pomis,
Sylvarumque deos sacraque numina nymphas,
Pacis opus, magnos natura condit in usus.*

Cum recitasset hos versus Piso. Si velim, inquam ego, quæcunque omnia de Hesiodo legi, vobis in præsentia recensere, in longum nimis noster sermo procederet: quædam tamen haud indigna relatu nequaquam præteribo. Scribit in primis Dialogum Lucianus, qui Hesiodus inscribitur, in quo Hesiodum ipsum de se multa narrantem inducit, eumque ipse, ut solet, irridet. Sunt & inter Græca epigrammata, in Hesiodum multa. Extat & apud Græcos proverbium, de iis qui super senescunt, Hesiodia senectus: de quo & Pindari distichon legitur, quod ante ab Aldo & Cælio nostro interpretatū attulimus. Pythagoram scribit philosophus Hieronymus, cum ad inferos descendisset, Hesiodi animam vidisse ad columnam æream suspensam

penſam aſtriſtamque adeo , ut ſtridere videretur & cum ea Homeri quoque animam ſerpentibus undique incinctam , ea videlicet ſolummodo cauſa , quod de Deis falſa ſuis carminibus conſinxiffent. Qua re factum puto , ut Ponticus Heraclides contra Homeri calumniatores librum illum ediderit , qui eſt inſcriptus, Allegoriæ in iis quæ de Deis ab Homero dicuntur, & reſponſiones in ejus calumniatores. Videri enim , inquit , poſſet Homerus , Salmoneus vel Tantalus , immoderatam atque intemperatam linguam habens, ſi quæ de Deis cecinit, ſub alia ſignificatione non intelligerentur. Et quidem de Homero Heraclides, quod & de aliis Poëtis bonis, ut heſterna die diximus , intelligi poteſt. Sed tametſi excellentis ac prope divini ingenii fuerit Heſiodus , non tamen ideo obtreſtatoribus illum caruiſſe accepimus : ſiquidem iniquas adverſus eum controverſias exercuiſſe Cercopem legimus : in tantum excellentiſſimus quiſque aliquo detractore eſt vexatus. Homerus quidem , ut Zoilum mittam , à Siagro poëta laceſſitus , Pindarus ab Amphimane Coô, Simonides à Timocreonte. Nec Vergilio Horatioque noſtris , deſuere Parones , Mævii , Bavii atque Suffeni, aliiſque de quibus in noſtris his ſermonibus ſparſim, ut feret locus, plura dicemus. Sed & hoc Homeromaſtigon genus noſtro hoc tempore non minus, quam pridem , viget. Plures quidem nunc Critici & Zoili quam verſificatores & Poëtæ. At de Heſiodo jam ſatis.

Η Σίδο[Ⓢ] Κυμῷ[Ⓢ]·ή[Ⓢ]·ζ κο-
μοθεῖς ὑπὸ τῷ πατρὶς Δίῳ,
κὶ μητρὶς Πυκτιμένης ἐν Ἀ-
σκηρὶ τῆς Βοιωτίας. Γενναλογείται ὃ
εἶναι τῷ Δίῳ τῷ Ἀμπελίδῃ τῷ Με-
λανόπῃ· ὃν φασὶ πῆς τῷ Ὀμήρῳ περ-
πύτορ[Ⓢ]· εἶναι πάππον, ὡς αὐτὸς.
Ὡς εἶναι Ἡσιόδ[Ⓢ]· ὃς Ὀμηρον, ἐκτε-
ρον δὲ δὸτ[Ⓢ] τῷ Ἀτλαντὶ[Ⓢ] καὶ Ἀλκίονι.
ποιήματα δὲ αὐτῷ ταῦτα, Θεογονία,
Ἔργα κὶ Ἡμέραι, Ἀσπίς, Γυναικῶν
κατάλογ[Ⓢ]· ἐν βιβλίοις ἑ. Ἐπικέδ[Ⓢ]·
εἰς βάτρεχόν τινα ἐρσίμῃον αὐτῷ.
Περὶ τῆ Ἰδαίου δακτύλων, κὶ ἄλλα
πελά. Ἐπιδίπτοι δὲ ὑπὸ τῷ Ὀμήρῳ
παρ' Ἀντίφ[Ⓢ] κὶ Κυμῷ[Ⓢ]· οἱ τῷ κίωρ δὲ
καὶ αἰσιν φθορία ἀδελφῆς αὐ-
τῶν, αἰετοὶν τὸν Ἡσιόδ[Ⓢ] ἀκονίς. Ὡς
δὲ κὶ Ὀμήρ[Ⓢ] καὶ Ἀτλάνης πρὸς ὑπέρ-
κτι δὲ ἄλλος, σύγχρον[Ⓢ]. Πορφύρι[Ⓢ]·
κὶ ἄλλοι πλείους πῶτερον ἐκ τὸν ἐν-
αὐτῶν ἐρίξουσ.

Εκ τῆ Διονυσίου τῆ Ἀλικαρ-
νασείως.

Η Σίδο[Ⓢ]· μὲν γὰρ ἐρεῖν ἵσται ἡδονῆς,
κὶ ὄνεμα[Ⓢ]· τὸν λειόπ[Ⓢ], κὶ συ-
δίως ἡμελῆς.

Vellejus Paternulus Hist. lib. i.

Η Ujus temporis æqualis Hesiodus fuit, circa cxx. annos distinctus ab
Homeri ætate, vir perelegantis ingenii, & mollißima dulcedine car-
minum memorabilis, otii quietisque cupidissimus. ut tempore tanto viro,
ita operis auctoritate proximus. qui vitavit, ne in id, quod Homerus, in-
cideret: patriamque & parentes testatus est. Sed patriam, quia multatus
ab ea erat, contumeliosissime.

Fabius lib. x.

Raro assurgit Hesiodus, magnaue pars ejus in nominibus est occu-
rata. tamen utiles circa præcepta sententiæ, lenitasque verborum
& expositionis, probabilis: daturque ei palma in illo mediocri genere
dicendi.

Η Esiodus Cumæus. Cæterum
à patre Dio & Pycimede
ejus matre, in Ascera, trans-
latus eo, vixit. Genus ac familiam
illius ab Ampelide Dio, Melanopi
filio deducunt. Quem nonnulli
Homeri abavum fuisse volunt. Vt
Hesiodi consobrini filius fuerit Ho-
merus. Vtrumque autem ab Atlan-
te volunt oriundum esse. Ejus au-
tem hæc sunt poemata: Opera &
Dies, Scurum, Mulierum Catalo-
gus, libris quinque. Epicedium Ba-
trachi, quem in deliciis habuit. De
Dactylis Idæis. Alia item multa.
Obiit autem, cum ad Antiphum &
Ctimenum hospes divertisset. Qui
cum noctu sororis suæ stuprato-
rem, tollere se existimarent, Hesio-
dum ignari sustulere. Fuit autem
Homero, ut quibusdam videtur,
antiquior. Alii eadem tempestate
vixisse autumant. Porphyrius &
alii, centum omnino post annis flo-
ruisse tradunt.

Ex Halicarnassensi Dionysio.

Η Esiodo autem magna volupta-
tis fuit cura, tum æquabilem
dictionem accuratamque amat
compositionem

DANIELIS HEINSII

in Hesiodum

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

Δ' Ἡμῆτε τρέψετε, σὲ μὲν πολυγηθία καρπὸν
Ἀλδαίνειν σφίης εἰκός, ἅτε τεχνῶν.
Τὸν μὲν παῖς Δίοιο κὺ ἀγγιὸς Πυκιμηθῆς,
Ἀσκηρὸς ἀναίτης, οἶδ' ἀμνησέμεν.
Ζεὺς γὰρ ὑπὸ θρεφθεὶς μεγαλύνεται, χεῖρ' εἰ ἔχεται
τῇ μὲν ἀερίζων, τῇ δὲ μίγα δρέπανον,
Ἀΐον τ' ὀκτώβλωμον, ἀεικία λιμὸν ἀμύνων,
Πανθίης κορυφῇ δρέψατ' ἀπ' ἰδμεσσύνης.
Τῶν δὲ σὺ ἀγλαόκαρπα θαλύζια δῶκε κομίζειν,
Μελπόμεν γλυκερῆς ἔργα μνηστοῖς.
Σωφροσύνῃ δ' ἐδίδαξεν, καὶ οἷς πλείον ἤμισυ παντός,
Ἐκ Μυσίων σφίης μέτερον διδασκόμεν.
Ἀλλὰ γέρον μέλα χεῖρε, πινύλβει· σὺ δ' ἔνεγκε
Πολλῶν κὺ πινυτῶν γαῖα φυλασσέμεν.

In eundem.

Δαφνοφάγον, γλυκύμυθον, αἷηρ φίλον ἔσσανιδην,
Γῆς δρότας θεῖον δαίκενυν Ἡσιόδον,
Πισερίδων γείτων πολυώνυμον. ὦ πόποι, ὦ Ζεῦ,
Ἡ γλαφυρὴ τῶντος ἀνάθε γητοῖς.

In eundem.

Πῆμα κακὸς γείτων, ὅσοντ' ἀγαθὸς μὲν ὄνειαρ,
Αἱ σελίδες θεῖα φαντό ποθ' Ἡσιόδε.
Ταῦτ' ἄρα φρεσάμενον, γλυκερῆς φίλον ἤλιθα Μύσης,
Γειτοῖς αὐτῶν ἔμμερε Πισερίδων,

In eundem.

ὦ μάκαρ, ὦ ξανθῆς Δημήτερος ἔργα κομίζων,
Βίλῃς Εἰρηνῆς παῖ, γέρον Ἡσιόδε,
Δαίμονιν οἶον ἦνθα, νέμεν ἐνὶ βίβησιν ὕλην
Ποίμενιν ἡδὲ ἀγάλῃ τ' Ἐλικονιάδῃ.
Ἔσθ' εἰ βουκόλιον γεῖον καλὰ τέκνα γεῖον,
Πηκῆδ' σὴ φίλῃν τρεπόμενον κροσίδην.

Ἡ πύλα

Ἡ τάχα πιμπύζοντα βύας, καὶ μεηγάδας αἶγας,
 Ἡ τάχα καὶ λεπτὺς πηγάδων δόνακας,
 Ἐντε πῆγας λαλαγαίνουσι, καὶ αὐτοῖσι εἰαρενοῖσιν,
 Οἷα φιλεῖ λιγυρῶν ἴθια μεηλονόμων.
 Καὶ τοὶ σκῆπτρον ἔδον Μυσίων βασιλῆα γυνῆα,
 Αὐτοφύες θεοὶ σῆμα δαημοσύνης.
 Χαῖρε, πάτερ, τοῖδ' ἔστι, καὶ ἴλασθ' ἄμμι γήσιοι.
 Αἰπόλι μὲν ὥστερον, νῦν δ' ἄρ' αἰοῖδ' ὀπλί.

In eundem.

Ὑψιγέρην πρὶτ' αἰοῖδ' ἀναζητῶντ' Ἀῖρησθ',
 Ἡ φύζις δ' ὀρχαῖον δείξασθαι Μαιονίδην.
 Δεινὸς Ἀῖρης μίγ' ἔχασται, καὶ οἱ πτόλιμυς τι μάχας τε
 Κέκλεισθαι, καὶ δῶσι μελίπιδον Αἰακίδην.
 Τῷ δ' ἄρα γινομένοιο πάλαι κλύς πότνια Δηνῶ,
 Βῇ δ' ἴμεν ὑψηλῆς ἄγκυα Πιερίας.
 Ἐνθ' ἄρα οἱ κλυτότοξος ἐναντίος ἦλθεν Ἀπόλλων,
 ὤχεσθαι μάλ' Ἀσκραῖον δείξασθαι δ' Ἡσίοδον,
 Ἡσίοδον φιλόμυθον, οἷζυρῇ ἐνὶ κόμῃ
 Γεινόμενον, Μυσῶν ἄγχ' Ἑλικωνιάδων.
 ὧς ὁ μὲν ἦδ' ἐμὸν Πηληϊάδεω Ἀχιλῆϊ,
 Καὶ ὥστερον ὀρμαῖς καὶ μῦθ' ἡμίθειον.
 Αὐτὰρ ὁ γῆς δρότους, καὶ δρόπεται τοῖσι μέγιστα
 Ἐκ Διὸς ἔρανος σῆμασθαι, ἱεῖς τ' ἔλδαι.
 ὧς ἐλδὼν μεγάλαν δισσῶν ἀνὰ γαῖαν ἑσπῶν,
 ὧς γ' ἐπιμωμητῶν ἦεν, ὧς δ' ἀγαθῶν.

In eundem.

Χαῖρε θεῶν Ἀσκραῖε τοὶ ἔρανον ἄρ' ἔχουσιν
 Μῆδεα καὶ πηληθῆ καὶ γῆσθ' ἐξανύσας.
 Μυσσίων ὑποφῆται παλαιόχρους. ἦτοι ἐκούθεις
 Πολλὰ πάτερ θυμῷ δῶκεα καὶ περὶ πῆδας.
 Τεῖρεα πάντα μεθῶν, πάτερ ἔρανος ἐξεφάνωνται,
 Καὶ Κρονίδω βελας, καὶ φάσθ' ἡελίς,
 Τῶτε Σειλλωαῖης λιπαρῶν φλόγα, μεθῶν δ' ὀρμαῖς,
 Ἀγλαὸν δ' ὀρχαῖς σῆμα φυθασσοείης.
 Ἀρχαῖς ἐλκυσί. μὲν ἔστι ὥστε ἴσως
 Πάντα Σειλλωαῖης γνὺς πόροι Ἡσίοδος.

ARGV-

ARGVMENTVM
IN
HESIODI
ASCRAEI OPERA
ET DIES.

ΗΣΙΟΔΟΥ.] *Super Homeri atque Hesiodi aetate, ait Gellius lib. 3. cap. 11. non consentitur uter natus prior. dubium tamen non est, quin aliquo tempore eodem vixerint.*

ΑΣΚΡΑΙΟΥ.] *Sacerdos fuit templi Musarum in Helicone monte Boeotia, in Ascra pago ad radicem ejus montis. Inde Virgilius, quia hunc Poëtam è tot Georgicorum scriptoribus imitatus est, dixit,*

Ascræumque cano Romana per oppida carmen.

Ἐξα καὶ Ἡμεραι.] *Non dubium est, quin idem Virg. initio Georgicorum, hanc inscriptionem expresseit. hoc versu.*

Quid faciat lætas segetes : quo sydere terram, &c.

Breviter autem summam rei complectitur hic titulus : nam per Opera significat agriculturam esse artem, qua non inerti otio, aut alieno sumptu, sed ipsa actione peragatur. Per Dies autem innuit, suo tempore singula facienda esse. In priori igitur Operum libro, ad laborem adhortatur agricolam futurum. Obiter etiam alia atq; alia precepta de moribus tradit, ad justitiam & pietatem colendam; injustitiam vero & ignaviam vitandam. In secundo autem artem agricultura tradit. Duo ergo agit, primum, ut voluntarium habeat agricolam : deinde, ut peritum.

ΗΉΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ἈΣΚΡΑΪΟΥ

Ἔργα καὶ Ἡμέραι.

Μοῦσαι Πιερίην αἰοδιῆς κλείουσιν,
 Δεῦτε δὴ συνέπιε, σφέτερον πατέρ' ὑμνεύουσιν.
 Ὅν τε Διὶ βροτοὶ ἄνδρες ὁμῶς ἄφατοί τε φατοί τε,
 ῥήτοί τ' ἀρήτοί τε, Διὸς μεγάλοιο ἐκλή.
 Ῥέα μὲν γὰρ βελαίη, Ῥέα δὲ βελαόνη χαλεπτή. 5

Ῥεῖα δ' ἀείζηλον μινύθη, καὶ ἀδήλον ἀέξει·
 Ῥεῖα δὲ τ' ἰθὺν σκολιόν, καὶ ἀγρόεα κάρφει
 Ζῶς ὑψιβρεμέτης, ὃς ὑπέρτατα δώματα ναίει·
 Κλυθεὶ ἰδὼν αἶων τε· δίκη δ' ἰθὺν γεμίσας
 Τιῶν· ἐγὼ δὲ καὶ Πέρση ἐτήτυμα μυθησάμεναι. 10

Οὐκ ἄρα μῦθον ἔλω ἐρίδων γένεσσι, ἀλλ' ἐπὶ γαῖαν
 Εἰσὶ δύν· τίω μὲν κεν ἐπαμείβεσθαι νοήσας,
 Ἡ δ' ἐπιμαμμή. Διὶ δ' αὖδιστα θυμὸν ἔχουσιν.
 Ἡ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν καὶ δόλον ἐφίλει,
 Σχίστην. ἥ τις τιῶν φιλεῖ βροτὸς, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης 15
 Ἀθανάτων βελήσιν ἔρειν τιμῶσι βαρεῖαν.
 Τίω δ' ἐπέρω, παρτέρω μὲν ἐγείνατο νύξ ἐρεβενή,

Θῆκε

1. Μοῦσαι.] Duplicem invocationem ponit: prior hæc ad Musas: posterior (vers. 8.) ad Iovem dirigitur, ut in Persæ fratre docendo sit auxiliator.

2. Δεῦτε δὴ.] Δι' legendum monet Eustathius: quem sequitur H. Steph. δὴ mihi magis probatur, & ita omnes legisse interpretes veteres manifestum: Proclum dico, Tzerzen, Moschopolum. & ita M. S. Palatinæ Bibliothecæ. Sic Orpheus Hymnorum suorum initio, Μαθεῖσθε δὴ Μοῦσαι.

3. Ὅν τε Διὶ.] Enumerat pias

quasdam sententias de Deo. Porro in ὅν ποτε intelligi, inquit Tzerzes, τέρπον, more Attico, ut sit δὴ ὅν τέρπον, quomodo, cur: quod nonnulli interrogative; alii vero absque interrogatione intelligunt. Alii non minus commode exponunt, δὴ ὅν, vel καθ' ὃν Δία, secundum quem Iovem gubernantur homines. φατός & ῥητός differunt, ut apud Latinos loquor & dico. est enim φατός, de quo magna fama est. ῥητός, autem honoratus, & ad certam functionem & dignitatem assumptus.

4. Διὶ.]

HESIODI ASCRÆI

OPERA ET DIES.

Usæ Pierides carminibus celebres,
Agite, sane dicite, vestrum patrem laudantes,
Et per quem mortales homines pariter obscurique
sunt clarique,

Nobiles, ignobilesque, Iovis magni voluntate.
Facile enim extollit, facile etiam elatum deprimat:
Facile præclarum minuit, & obscurum adauget:
Facileque corrigit incurvum, & superbum contrahit
Iupiter alittonans, qui supremas domos incolit.
Audi intuens & auscultans, & justitiam in judiciis sequere,
Tu: Ego vero Persa vera monebo.

Non sane unum est contentionum genus, sed in terra
Sunt duo. alteram quidem probaverit sapiens, (hunt.
Altera vituperio est digna. in diversa autem animum distra-
Nam hæc bellum exitiosum, & discordiam auget,
Noxia: nullus hanc amat mortalis, sed necessario
Immortalium consiliis litem colunt molestam.
Alteram vero, priorem genuit nox obscura,

Posuit

4. Διός.] Musarum responsio. vel
ut alii volunt, Poëta ipse responderet
cei à Musis edoctus.

5. Πεία μὲν.] Contractio est in
voco πεία, ut Iliad. p. Virgil. quo-
que dixit αλvaria pro alvearia. Vide
Guil. Canterum lib. 7. cap. 17. Æ-
sopus (teste Laërtio) quum rogaretur
quid ageret Deus, respondit:
τὰ μὲν ὑψιλά ταπεινὰ τὰ δὲ τα-
πεινὰ ὑψοῦ.

9. Κλῆθι.] Invocatio ad Iovem.
Θέμιστας vocat præcepta de mori-
bus. Θέμισιμι δὲ τῶν, δίκην vero ἐπὶ αὐ-
θροῖπῳ.

11. Οὐκ ἄρα.] Duplicem narrat
contentionem augendæ rei familia-
ris; alteram vituperandam, quum
per injuriam & scelus cumulantur
opes: alteram dignam laude. ἔην,
ἦν, pro ἰσῆν, Attice.

15. Οὐκ ἔστιν ἡ γὰρ φιλέει.] Ostendit
non fieri per se, ut hæc contentio
tantopere diligatur ab hominibus,
cum tamen sit noxia: sed per acci-
dens, quia scilicet non possint di-
scernere à verè expetendis, ea, quæ
falsò boni speciem præ se ferunt: id-
que naturæ quodam fato.

17. Περίπλω.] Lege Περίπλεον.

A 2

19. Γαῖης

Θῆκε δ' ἡμιν Κρονίδης ὑψίζυξεν, αἵθερ ναιῶν,
 Γαίης τ' ἐν ῥίζῃσι, καὶ ἀνδράσι πολλὸν ἀμείνω.
 Ἥ τι ἐκ ἀπάλαμνον ὥς ὅμως ἐπὶ ἔργον ἐγείρει.
 Εἰς ἔπρον γὰρ τίς τι ἰδὼν ἔργου χαλίζων
 Πλάζων, ὃς ἀνδρὶ μὲν δρόμουδρα ἡδὲ φύλασιν,
 Οἴκῳ τ' αὖ γέρας. Ζηλοὶ δὲ τι γένηται γέγων
 Εἰς ἀφρον ἀνδρῶν. ἀγαθὴ δ' ἔστι ἡδὲ βροτοῖσι.
 Καὶ κερாமῶς κερამεῖ ποτὶς, καὶ τέκτονι τέκτων,
 Καὶ πλωχὸς πλωχὸς φθονί, καὶ αἰοιδὸς αἰοιδῶ.
 Ὡ Πέρση, σὺ δὲ πῶτα πῶς ἐνικέτῃς θυμῶ,
 Μῆδ' ἐς κακὸν χαλίζων ἀπ' ἔργου θυμὸν ἐρύκει
 Νεῖκε' ἐπιπλάδοντ', ἀγροῆς ἐπακτὸν ἐόντα.
 Ὡ γὰρ τ' ὀλίγη πέλε' ὑπὲρ νεῖκον τ' ἀγροῖν τε
 Ὡ πνι μὴ βίῃ ἔνδον ἐπιθεῖνός τε καὶ κεί.
 Ὡ γὰρ, τὸ γὰρ φέρει Δημήτερος ἀκτῶν.
 Τῷ κε κορυσάμην, νεῖκεα καὶ δῆλον ὀφείλοισ
 Κτήμασ' ἐπ' ἀμολοίοις. σὺ δ' ἐπὶ σκέπῃ δούτερον ἔργον
 Ὡ δ' ἔρδειν. ἀλλ' αὖθις ἀλκυονίδεσσιν ἐνέει.
 Ἰθείησι δίκαις, αἳ τ' ἐκ Διὸς εἰσι ἀετῶν.
 Ἡδὲ μὲν γὰρ κληῖρον ἰδαισάμεθ'. ἀλλὰ τε πολλὰ
 Ἀρπάζων ἐφόρεις, μίγα κυδαίνων βασιλῆας
 Δωροφάγους, οἱ τῶνδ' ἐκλέω ἐφέλκεσι δικασσῶν.

Νήπιοι,

19. Γαίης τ' ἐν ῥίζῃσι.] Interpretibus autem, qui verba illa ad Iovem referunt, non ad τὴν ἔραν, nescio quid in mentem venerit.

20. Ἀπάλαμνον.] Inertem, qui manus nulli operi admovet. παλάμη enim & manum & ipsum opus significat.

24. Ἀγαθὴ δ' ἔστι.] Probat artificum inter se æmulationes. Hos duos versus Plato in Lyfide, & Arist. 5. Polit. & 2. Rhet. & Galen. ad priorum noxiam contentionem referunt. Plutarchus autem bonæ illi &

salutari cum Poëta nostro attribuit.

27. Ὡ Πέρση.] Alloquitur fratrem, & jam traditam doctrinam ad ejus emendationem accommodat: eumque dehorratur a contentione forensibus, quia infelicitate circa eas versetur, cui singulis temporibus sui proventus non adfuerint.

28. Κακὸν χαλίζων.] Epitheton aptissimum inhonestæ contentionis, quia malis gaudeat, vel quod mala ca gaudeant. ambigua enim hujus vocis significatio.

30. Ὡ πνι.]

Posuit vero ipsam Saturnius sublimis, in æthere habitans,
 Terræ in radicibus, hominibus longe meliorem.
 Hæc quantumvis inertem, tamen ad opus excitat.
 In alterum enim quispiam intuens otiosus
 Divitem, qui festinat arare atque plantare,
 Domumque recte gubernare, æmulatur vicinum vicinus,
 Ad divitias festinantem: bona ergo hæc contentio homi-
 nibus.

Et figulus figulo succenset, & fabro faber,
 Et mendicus mendico invidet, cantorque cantori.

O Perfa, tu vero hæc tuo repone in animo :
 Neque malis gaudens contentio animum tuum ab opere ab-
 ducat ,

Lites spectantem, forique auscultatorem existentem.
 Parum enim ei temporis est , quod litibus & foro impendat.

Cui non est victus domi in annum repositus,
 Tempestivus, quem terra fert Cereris munus.

Quo satiatus lites ac rixam moveas

De facultatibus alienis. Tibi vero non amplius licebit

Sic facere : sed in posterum discernamus litem

Rectis judiciis, quæ ex Iove sunt optima.

Nam nuper quidem patrimonium divisimus : alia autem
 multa

Rapiens ferebas, valde demulcens reges

Donivoros, qui hanc litem volunt iudicasse,

Stulti :

30. ΩΡΗ.] Absque aspiratione, pro φεριν. alii legunt ὥρη, id est, tempus.

33. Τῇ τε πορισμένῃ.] Con-
 cesso ironica: Quando ditatus es,
 & abundas jam re familiari, nec
 animus à malo revocari potest, age
 per me licebit litiges, quamdiu
 voles.

34. Σοὶ δ' ἐκίπῃ δότιον.] An-
 tiqui, cum strictè aliquem coge-

rent, unam conditionem propone-
 bant, cui adstringebant eum : cum
 minus cogerent, sed plus permit-
 terent, secundam statuebant, usi-
 tatâ formulâ, τὴν δότιον ἔσται : id
 est, si primum non placet, licebit &
 secundum. Δότιον ἔστι, nihil aliud
 est, quam ἔξῃσι, & potentiam de-
 notat, seu licentiam potius.

38. Ἀρχαίων.] Βασίλῃας vocat præ-
 sectos singularum urbium, quem-
 admodum & Homerus.

Stulti: neque sciunt, quanto plus dimidium sit toto,
 Neque quam magnum in malva & asphodelo bonum.
 Occultarunt enim Dii victum hominibus:
 Facile enim alioqui vel uno die tantum operatus esses
 Ut in annum quoque satis haberes, etiam ociosus,
 Statimque remonem in fumo poneres,
 Opera vero bouum cessarent mulorumque laboriosorum.
 Sed Iupiter abscondit, iratus animo suo,
 Quia ipsum deceptit Prometheus versutus.
 Quocirca hominibus paravit tristitia mala.
 Abscondit vero ignem: quem rursus Iapeti puer
 Surripuit ad hominum usum, Iove inconsulto
 In cava ferula, fallens Iovem fulminibus gaudentem.
 Huncque indignatus affatus est nubicoga Iupiter:
 Iapetionide, omnium maxime versute,
 Gaudes ignem furatus, quodque animum meum deceperis?
 Quod tibi que ipsi magnum erit malum, & posteris.
 Iplis namque pro igni dabo malum, quo omnes

Se

lent autem rustici instrumenta lignea super fumosa laquearia collocare, ut fumus ea corroboret & induret.

47. Ἀλλὰ Ζῆς.] Longam fabulam recenset de Pandora, qua docet Iovem iratum abdidisse ignem, id est, veritatem, quæ penitus abstrusa est in natura. Sed cum Prometheus ostendisset hominibus recta & honesta, misit Iupiter Pandoram, id est, voluptatem, quæ multis rebus opus habet, augetque quotidie sumptus, & quamvis multis modis ablandiatur, malorum tamen omnium, morborumque causa est. Prometheus autem, id est, sapiens aliquis monitor vel ratio, vetat recipere voluptatem: & Epimetheus, id est, sensus, non auscultans rationi, noxiam voluptatem incau-

tus recipit, sed sero recepisse poenitet. Nonnulli paulo aliter exponunt. Προμηθεὺς, quasi προμνηστικός, prospiciens, solers, industrius, eoque nomine secundum quosdam intelligitur vis humani ingenii.

48. Ἀγχιλομήτης.] Lege Προκλουμήτης. Sed alteram præfert Proclus, auctorem Plutarchum laudans.

50. Κρύψας.] Iupiter abscondit ignem, cujus beneficio fere omnes artes exercentur. Vel ignem, id est, mentis vim solertem, ut simplicius viverent homines.

52. Ἐν κείλῳ.] Ignem ferulis optime servari auctor est Plin. l. 13. c. 22.

55. Χαίρεις.] Est quædam ημισυνέκρησις approbatio. Pulchrè hic notatur ingeniosorum studium, & inconsiderata in successu suorum conatuum læticia.

Τέρπων) καὶ θυμὸν, ἰὸν κακὸν ἀμφαραπῶντες.

Ὡς ἔφατ'· ἐκ δ' ἐλάσσει πατὴρ ἀνδρῶν τι θεῶν π.

Ἦφαιστον δ' ἐκείλῳ (εὐδαικλυτὸν ὅτι) παῖστα

Γαῖαν ὕδρ' οὖρεν, ἐν δ' αὐτῷ πᾶσι θεῶν αὐδῶν

Καὶ Διὶ· ἀθανάτους δ' ἡαῖς ἐν ᾧ παῖς ἔσκειν.

Παρθηνικαῖς καλὸν εἶδ' ἐπήρατον· αὐτὰρ Ἀθήνην

Ἔργα διδασκῆσαι, πολυδαίδαλον ἰσὺν ὑφαίνειν·

Καὶ χάριν ἀμφιχάει κεφαλῇ χρυσῷ Ἀφροδίτῃ;

Καὶ πότον ὀρχαλίον, καὶ γυμνοῦς μελεδῶνας·

Ἐν δ' ἑὶ μὲν κύνας τε νόον καὶ ἐπικλοπὴν ἤθε'

Ερμείῳ ἦνωγα Διὶ κέκρυον Ἀργυφόντῃ.

Ὡς ἔφατ'· οἱ δ' ἐπὶ ποτὶ Διὶ Κρονίῳ ἀνάκτ.

Αὐτῇ δ' ἐκ γαῖης πάλαιοι κλυτὸς Ἀμφιγυῖης

Παρθένῳ αἰδομένη καλον, Κρονίδῃ Διὶ βελάει·

Ζῷ δ' ἐν καὶ κόσμῳ θεῶν γλαυκῶπις Ἀθλῶν.

Ἀμφὶ δ' οἱ Χάριτες τι θεῶν καὶ πότνια Παιῶν.

Ὅρμυς χρυσείας ἔθηκεν χροῖ· ἀμφὶ δ' ἔτι νῦν

Ὀρεῶν καλὴ κρυμμένη σέφον αὐτῇ ἐν εἰαροῖσι.

Πάντα δ' οἱ χροῖ κόσμον ἐφ' ἑρμῶσι Παλλὰς Ἀθλῶν,

Ἐν δ' ἄρα εἰ στήθεσι Διὶ κέκρυον Ἀργυφόντῃς

60

65

70

75

76-

58. Εὐὸν κακὸν ἀμφαραπῶντες.] Ea ferè est humanarum rerum conditio, ut illæ ipsæ cupiditates, quæ omnis generis mala secum trahunt, nos delectent.

60. Ἦφαιστον.] Recenset jam quomodo Pandora condita sit, M. Garbitius sensum huius fabulæ sic explicat. Hominem prius habuisse sinceriores & puriores naturam, simpliciusque vixisse. Postquam verò lascivia mentis ipsius contra voluntatem Dei sibi vendicavit ingenii & cognitionis vim exercitationem, inde quasi transformatum in aliam naturam & καὶ ἐπὶν corpoream, & illam quidem excellentem virtutibus cœlestibus, sed quibus

corporea fece contaminatis, mens humana & ipsa ex consortio contaminata, variè abutatur ad lasciviam & luxuriam variarum artium & inventionum: & hoc sub spe & specie boni & vitæ melioris; sed quam omnem industriam suam posteriore consideratione, & eventu stultorum magistro, experiatur contrariam esse suis effectis, solaque spe reliqua sustentetur in perpetua anxietate animi. Cæterum si de voluptate hæc porius libeat intelligere, dicemus Poëtam hic significare, non unum esse genus voluptatis.

62. Ἀθανάτους δ' ἡαῖς εἰς ᾧ παῖς ἔσκειν.] M. S. Palat. Παρθενικῆς, id est παρθένης, ut habent glossæ.

66. Καὶ

Se oblectent animo, suum malum amplectentes.

Sic ait, risitque pater hominumque deûmque.

Vulcanum vero insignem iussit quam celerrime
Terram aquæ miscere, hominisque imponere vocem,
Et robur, immortalibus vero deabus facie assimilare
Virginibus pulchram formam peramabilem. at Minervam,
Opera docere, ingeniose telam texere :

Et venustatem circumfundere capiti auream Venerem,
Et desiderium molestum, & membra fatigantes curas :
Imponere vero impudentem mentem, & fallaces mores
Mercurium iussit, nuncium Argicidam.

Sic dixit. illi autem obtemperarunt Iovi Saturnio regi.

Moxque ex terra finxit inclytus Ambiclaudus

Virgini verecundæ similem, Iovis consiliis.

Cinxit vero & ornavit dea glaucocula Minerva :

Circum vero Charitesque deæ, & veneranda Suada,

Monilia aurea imposuerunt corpori. ipsam porro

Horæ pulchricomæ coronarunt floribus vernis.

Omnem vero illius corpori ornatum adaptavit Pallas Mi-
nerva,

At in pectore illi nuncius Argicida,

Menda-

66. Καὶ πόθεν] Indefessam cupiditatem superandi alios : vel (secundum quosdam) desiderium vehemens, ut vehementer ametur. *γυιοκέρει*, vox apta meditationibus & caris, quæ ad satietatem usque arrodunt & absument membra : sicut fere videre est ingeniosos, pallidos & extenuatos esse. Aliam etiam interpretationem addit Proclus, quam nonnullos assequutos non esse animadverto: *γυιοκέρει* *μαλίσθινας*, inquit, *ὡς τὰ γυῖα κοσµήσας. τὸ γὰρ κοσμεῖν ἢ καλλιῶναι οἱ παλαιοὶ κορεῖν ἔλεγον.* de curatura, quæ bonam virginum naturam

corrumpit ἐν τῷ καλλιπίζεν, Proclum agere existimo.

67. Ἐν δὲ δέμιν.] Impudentiam intelligit, quæ utrique interpretationi quam attulimus, commodè applicari potest. Solent enim homines voluptatibus dediti, nullam prorsus honestatis rationem habere: itemque negotiatores & *πλειόνετα*, variis artibus & dolis lucrum captare.

72. Ζῶσι.] Hoc potest de bellicis dotibus intelligi.

73. Ἀμφί.] Περὶ δὲ dea eloquentiæ est.

Ψάδ' ἀδ' αἰμυλίῃς τε λόφ' αἰς καὶ ἐπὶ κλοπῇ ἦθ' ὦ
 Τεβέξει, Διὸς βελήσσι βαρυκτύπῳ. ἐν δ' ἄρα φωνίῳ
 ὅηκε θεῶν κήρυξ. οἰόμεν' ἢ τινὶ δὲ γυναικίᾳ
 Πανδῶρῳ, ὅτι πάντες ὀλυμπία δώματ' ἔχουσιν
 Δῶρον ἐδώρησαν, πῆμ' ἀνδράσιν ἀλφειῇσιν.
 Αὐτὰρ ἔπει δόλον αἰπὺν ἀμήχανον ἐξετίλειπεν,
 Εἰς Ἐπιμηθεῖα πέμπει πατὴρ κλυτὸν Ἀεργαφόντιον,
 Δῶρον ἄγχι, θεῶν ταχὺν ἄγγελον. ἔσθ' Ἐπιμηθεὺς
 Ἐφράσαθ' ὥς οἱ ἔειπ' Προμηθεύς, μὴ πολεῖ δῶρον
 Δίξασθ' παρ' Ζηνὸς ὀλυμπίᾳ, ἀλλ' ἀποπέμπῃ
 Ἐξοπίῳ, μή τις τὴν κακὴν θνητοῖσι γῆν' ἔχῃ.
 Αὐτὰρ ὁ δὲξ' ἔμμεν' ὅτι δὴ κακὴν εἴχ', ἐνόησε.
 Περὶν μὲν γὰρ ζώεσκον ἐπὶ χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων
 Νόσφιν ἄτερ τε κακῶν, καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνοιο,
 Νέσων τ' ὄργαλιον, αἰτ' ἀνδράσι γῆρας ἰδύκαν.
 Αἴψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ κατὰ γῆρας κέκασιν.
 Ἀλλὰ γυνὴ χεῖρεσσι, πίθε' μέγα πῶμ' ἀφελῶσα
 Ἐσκέδασ' ἀνθρώποισι δ' ἐμήσατο κήδεα λυγρὰ.
 Μένει δ' αὐτόθι Ἐλπίς ἐν ἀρήρηκταισι δόμοισι
 Ἐνδον ἔμμεν' πίθε' ὑπὸ χεῖρεσσι, ἔδδ' ὄρεα ζε
 Ἐξέπλη. πρῶτον γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πίθῳ,
 Αἰγιόχῳ βελήσῃ Διὸς νεφεληγερέτῳ.

80

85

90

95

Αἴψα

81. Πανδῶρον.] Quidam (ut ante monuimus) voluptatem exponunt. Alii variam quandam ingenii & mentis industriam propositam, quam admirantur homines, tanquam magnum suum bonum, cum sit ipsorum malum. Quod mirum est, cum mens humana tam divinis dotibus sit exornata: sed hoc fit per accidens, vicio naturæ.

82. Ἀλφειῶν.] Intelligit solertes, qui discunt a simplicitatis rectitudine; & qui curiosi sunt.

85. Οὐδ' Ἐπιμηθεὺς.] Mittitur donum ad Epimethea & recipitur.

Nam pars inferior cupiditatum & affectionum, quæ est iste Epimetheus, id est, vis animi humani inconsiderata & præceps, non obsequitur plerumque parti superiori meliori quæ est mens & rationis, quæ est ἡ ἀρετὴ animi hominis. Ideoque specie hujus boni deceptus, postea noxium comperiens, sero recepit perire. Rectè ergo Horatius,

— Necesse est emptæ dolore voluptas.

91. Νόσφιν ἄτερ τε.] Hæ duæ particule quamvis idem denotent, intendunt tamen hic significationem.

93. Αἴψα.] Κακότης: hic pro male

Mendacia blandosque sermones, & dolosos mores
 Fecit Iovis consiliis gravistrepi. sed vocem illi
 Imposuit deorum præco. appellavit autem mulierem hancce
 Pandoram : quia omnes cœlestium domorum incolæ
 Donum contulerunt, detrimentum hominibus industriis.
 At postquam dolum perniciosum & inevitabilem absolvit,
 Ad Epimethea misit pater inclytum Argicidam
 Munus ferentem, deorum celerem nuncium. neq; Epimetheus
 Cogitavit quod illi præcepisset Prometheus, ne quando munus
 Susciperet à Iove Olympio, sed remitteret
 Retro, necubi mali quippiam mortalibus eveniret.
 Verum ille recepto eo, cum jam malum haberet, sensit.
 Prius namque in terra vivebant familiæ hominum
 Seorsim à malis & absque iis, & sine difficili labore,
 Morbisque molestis, qui hominibus senectam afferunt.
 Statim enim in afflictione mortales consenscunt.
 Sed mulier manibus, vasis magnum operculum cum dimo-
 visset
 Disperfit, hominibus autem machinata est curas graves.
 Sola vero illic spes infracta in domo
 Intus mansit, dolii sub labris, neque foras
 Evolavit. prius enim injecit operculum dolii,
 Ægiochi consilio Iovis nubicogæ.

Alia

malo externo accipitur. .

94. Ἀλλὰ γυνή.] Proverb. Γυναι-
 κὴν ὁλεθεῖς. Mulier, id est, appe-
 titiva & feminea affectio, & pu-
 blice indulgentia δημαγωγική &
 ψυχγωγική atque συρρετιώδης, un-
 de laxatur disciplina severior. Hinc
 deinde sublata disciplina tanquam
 operculo Pandoræ, id est, corpor-
 is & animi humani, statim quasi
 ex antro Æoli venti & impetus af-
 fectuum,

*Qua data porta runt, & terras
 turbine perflant,*

& nusquam non pervadunt, & ni-
 hil non moliuntur. Quod tamen
 spes remansit, significat neminem
 tam desperatis rebus esse, quin ali-
 quando speret. Ovid.

*Vivere spe vidit qui moriturus
 erat.*

98. Περὶ δὲ γὰρ.] Ratio solius
 spei in pyxide relictæ. Magnum cer-
 te Dei donum spes, quo solo affe-
 ctu homines inter tot ærumnas
 sustentantur & aluntur, & sine cu-
 jus condimento omnia non solum
 fatua, sed etiam insuavissima sunt.

Ei

Ἄλλα δ' μυρία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπους ἀλάλη·
 Πλείη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλείη δ' θάλασσα.
 Νεῦροι δ' ἀνθρώποι· σὺν ἡμέρῃ ἡ δὲ ἐπὶ νυκτὶ
 αὐτόμαθι φοιῶσι, κακὰ θνητοῖσι φέρεται
 Σιγῇ, ἐπεὶ φωνῶν ἐξείλετο μηδέ τι Ζεύς.

100

Οὕτως ἔπ' πῦρ ἐπὶ Διὸς νόον ἐξαλείψας.
 Εἰ δ' ἐθέλεις, ἑπεί τοι ἐγὼ λέγων ἐκκορυφώσω
 εὖ καὶ ἐπισταμόμας. σὺ δ' εὖ φρεσὶ βάλλεο σή· σιν.

105

Ὡς ὁμῶς γὰρ αἰεὶ θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνθρώποι,
 Χρῦστον μὲν πρῶτιστε γῆ· μερόπων ἀνθρώπων
 Ἀθάλατοι ποίησαν, ὀλύμπια δώματ' ἐχούσας.

110

Οἱ μὲν ἐπὶ Κρόνῳ ἦσαν, ὅτ' ἔρχαντο ἐμῶσι λούειν
 Ὡς πε θεοὶ δ' ἔζων, ἀκηδέα θυμὸν ἐχούσας,
 Νέσφιν ἄτερ τε πάντων καὶ οἰζύν· ἔδ' ἐπὶ δὴ λὸν

Γῆρας ἐπῴω, αἰεὶ δ' ὅπως καὶ χεῖρας ὁμοῖοι
 Τέρποντο· ἐν θαλίῃσι, κακῶν ἐκίθεον ἀπάντων.

115

Θιῆσκον δ' οἷς ὕπνω δεδμημένοι· ἐθάλα δ' ἐπῴω
 Τοῖσιν ἔλω· καρπὸν δ' ἔφερε ζείδωρ· ἄρρεα
 αὐτομάτῃ πῶλον τε καὶ ἄφθονον· οἱ δ' ἐθελήματι

Ἡσυχίᾳ ἔργα νέμεντο, σὺν ἐσθλοῖσιν πολέεσσιν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κεν τῆρ γῆ· καὶ γαῖα κέλευψεν,
 Τοῖ μὲν δαίμονες εἰσι Διὸς μεσάλῃσι βελάσας,
 Ἐσθλοὶ, ἐπιχθόνιοι, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·

120

Οἱ ῥα φυλάσσειεν τίς τις καὶ χεῖρ τινα ἔρῃ,
 Ἡέως ἰσταμένοισι πάντη φοιτῶντες ἐπ' αἶαν,

Πλετοδότῃ καὶ τῆρ γέρας βασιλῆϊσιν ἔχον.

125

Δύπερον αὖτε γῆ· πολὺ χροτότερον μετόπισθεν

A'ργύ-

106. Εἰ δ' ἐθέλεις.] Quinque pe-
 rates jam fingit: quo commento si-
 gnificat naturam & mores subinde
 deteriores fieri, & vitia hominum
 augeri. Hanc descriptionem tra-
 tum omnes fere Latini Poëtae imi-
 tati sunt. ἐκκορυφώσω, significat ex-
 positionem ordine factam & inte-
 gram, neque tamen prolixam.

109. Χρῦστον.] Aureum, ut in-
 quit Plato, propter præstantiam na-
 turæ, morum & vitæ.

112. Ὡς πε.] Cognoverat fortas-
 se Poëta aliquid de vita primorum
 parentum in paradiso: & ideo re-
 spiciens eo, hæc dicit. Θιῆσι δ' ἔζων.
 Lege Θιῆσι ζῶεσκον. Vt paulo ante
 v. 90.

115. Εἰ

Alia vero innumera mala inter homines errant.
 Plena enim terra est malis, plenumque mare.
 Morbi autem hominibus tam interdum quam noctu
 Ultro oberrant, mala mortalibus ferentes
 Tacite : nam vocem exemit prudens Iupiter.
 Sic nusquam licet Iovis mentem evitare.
 Cæterum si voles, alium tibi sermonem paucis absolvam
 Belle ac scienter : tu vero præcordiis imponito tuis.

Ut simul nati sunt dii, mortalesque homines,
 Aureum primo genus diversiloquentium hominum
 Dii fecerunt, cœlestium domorum incolæ.
 Et ii quidem sub Saturno erant, cum in cœlo regnaret :
 Et ut dii vivebant, securo animo præditi,
 Plane absque laboribus & ærumna : neque molesta
 Senectâ aderat : semper vero pedibus ac manibus similes
 Delectabantur in conviviis, extra mala omnia.
 Moriebantur autem ceu somno domiti : bona vero omnia
 Illis erant : fructum autem ferebat fertile arvom
 Sponte sua, multumque & copiosum : ipsique ultro
 Quietis partis fruebantur, cum bonis multis.
 Verum postquam hoc genus terra abscondit,
 Ii quidem dæmones facti sunt, Iovis magni consilio,
 Boni, in terris versantes, custodes mortalium hominum :
 Qui quidem observant & iusta & prava opera,
 Caligine involuti, passim oberrantes per terram,
 Opum datores. atque hoc munus regale consecuti sunt.

Secundum inde genus, multo deterius postea

Argen-

115. Εἰν θαλίῃσι.] Εἰς ὁρταῖς sacris
 epulis. Græci enim seponumero to-
 tam τὴν ἀθανασίαν voce θαλίᾳ de-
 signant, quod Latini *Divinam epulas*
 dicunt.

121. Δαίμονες.] Hæc omnia non
 multum discrepant ab iis quæ sa-
 cra scriptura tradit de bonis An-
 gelis.

125. Πλατοδύται.] Dicitur sunt,
 Dii, qui τὴν ἐπιχαρτίαν promote-
 rent, & quocunque modo terræ
 præessent.

126. Δείττωσι.] Alterum secu-
 lum describit per suas circumstan-
 tias, quod Argenteum vocat : & eo
 deterius priore fuisse ostendit, quo
 argentum est villius auro.

129. Ἄν.

Ἀργύρεον ποίησαν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
Χρυσῶν τε φυλὴν ἀναλίσκων τε νόημα.

Ἀλλ' ἱκατὸν μὲν παῖς ἔτεα πατρὶς μητέρεα κεδνῇ

Ἐτρίφειτ' ἀπαλάν, μέγα νήπιον, ὃ σὺν οἴκῳ·

130

Ἀλλ' ὅταν ἡβήσῃ, καὶ ἥβης μέτρον ἴκωτο

Παυροῖσιν ζώεσσι ἐπὶ χροόνον, ἀλλὰ ἔχοντες

Ἀφροδίαις. ὕβρις γὰρ ἀπατάλον ὅκ' ἐδύνατο

Ἀδμήλων ἀπύχον, ἐδ' ἀθανάτους θεράπευεν

Ἡΐελον, ἐδ' ἔρδειν μακρῶν ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,

135

Ἡΐ θέμις ἀνθρώποισι κατ' ἦτα, τὰς μὲν ἔπειτα

Ζῶς Κρονίδης ἔκρυψε, χαλκὸν μὲν ἔνεκα πμῶς

Οὐκ ἐδιδόν μακάρεσσιν θεοῖς, οἳ ὀλυμπον ἔχουσιν.

Αὐτὰρ ἔπειτα ἔτ' ἄρ' ἡλ' καὶ γὰρ καλῶν,

Τοὶ μὲν ὑποχθόνιοι· μακάρες θνητοὶ καλέοντο

140

Δούτεροι, ἀλλ' ἔμψης πμῆ καὶ τοῖσιν ὀπηδεῖ.

Ζῶς ὃ πατὴρ τέλειτο ἄλλο γένος, μερότων ἀνθρώπων

Χάλκῳ ποίησ', ὅκ' ὄργωρ' ἐδὲν ὁμοῖον,

Ἐκ μελιῶν, δαινόν τε ἔομεναι μόνον· οἷον Ἀρη

Ἐργ' ἔμελλε σπένοντο καὶ ὕβρις· ἐδὲ ἡ σίτον

145

Ἡδίων, ἀλλ' ἀδάμνητο ἔχον καρτερόφρονα θυμὸν,

ἈΨαλτο· μετὰ ληρὶ βίῃ καὶ χεῖρες ἀσπάζει

Ἐξ ὧμων ἐπίφυκον ἐπὶ σιδεροῖς μελίεσσιν.

Τοῖς δ' ἡ γὰρ χαλκῶν μὲν τούχαι, χαλκοὶ δὲ τε οἰχοί,

Χαλκῶ δ' ἐργάζοντο· μέλας δ' ὅκ' ἔσκε σίδηρος.

150

Καὶ τοὶ μὲν χεῖρεσσιν ὑπὸ σφετέρῃσι δαμνύτες

Βῆσαν ἐς δώρωντο δόμον κυρεῖν αἰδέοιο,

Νώνυμοι· θανάτοιο καὶ ἐκπάλιν πατρὶς ἐόντος

Εἶλε μέλας, λαμπαρὸν δ' ἔλιπον φάτο· ἡελίοιο.

Αὐτὰρ

129. Ἀλλ' ἱκατὸν μὲν παῖς.] Ἀλλὰ
elegantior hoc loco pro ἀλλ' ὁμοῖος
ponitur.

131. Ἡβης μέτρον.] Vocat me-
diam aetatem, quae Graecis ἀκμή δι-
citur.

137. Ζῶς Κρονίδης ἔκρυψε.] Si-
gnificat propter impietatem & ne-

glectam religionem mortuos esse:
docetque ob id factum, ut non con-
verterentur quidem in divinos spi-
ritus, ut illi priores, sed tamen
essent beati, & sub terra degerent.

140. Τ' πεχθόνιοι.] Lego: Ἐπεχθό-
νιοι.

142. Ζῶς δ' ἡ.] Tertium genus
homi-

Argenteum fecerunt cœlestium domorum incolæ,
 Aureo neque corporis proceritate simile, neque intellectu.
 Sed centum annis puer apud matrem sedulam
 Nutriebatur crescens, valde rudis, domi suæ :
 Cum vero adolevisset, & pubertatis terminum attigisset,
 Pauxillum vivebant ad tempus, dolores habentes
 Ob stultitias. injuriam enim pravam non poterant
 A se mutuo abstinere, neque deos colere
 Volebant, neque sacrificare beatorum sacris in aris,
 Ut fas hominibus ex more. Hos quidem deinde
 Iupiter Saturnius abscondit iratus : quia honores
 Non dabant beatis diis, qui olympum habitant.

At postquam & hoc genus terra occultavit,
 Hi quidem subterranei beati mortales vocantur
 Secundi : sed tamen honor etiam hos sequitur.
 Iupiter vero pater tertium aliud genus hominum
 Æneum fecit, omnino argenteo dissimile,
 E fraxinis, vehemens & robustum, quibus Martis
 Opera curæ erant luctuosa, ac injuriæ : neque ullum cibum
 Edebant, sed ex adamante habebant durum animum,
 Feroces : magna vero vis & manus invictæ
 Ex humeris nascebantur in validis membris.
 His erant ænea arma, æneæque domus :
 Ære vero operabantur : nigrum enim nondum erat ferrum.
 Et hi quidem manibus propriis interfecti,
 Descenderunt amplam in domum frigidi inferni,
 Ignobiles : mors vero tametsi stupendi essent,
 Invasit atra, splendidumque liquerunt lumen solis.

Sed

hominum æri comparat, immane,
 ferox, & omnino Martium. fortasse
 Gigantes intelligit.

144. *Ex μιλάτ.*] Fingit natos
 ex arboribus, ut significet duri-
 tiem & feritatem animorum, utpo-
 te qui toto impetu ad armorum &

bellicorum instrumentorum usum
 ferebantur.

145. *Οὐδὲ π σῖτον.*] Non fru-
 mentum ederunt, sed primi pecu-
 des laniant, & carne vesci cœ-
 perunt, quod antea magnum ne-
 fas est creditum.

158. A 7.

- Αὐτὰρ ἔπει κὺ τῷ γῆϋ γῆϋ καὶ γαῖα καὶ λυψέ,
 155
 Αὐτὰρ ἔτ' ἄλλο τέταρτον ἐπὶ χθονὶ πελυσόειρα
 Ζῶς Κρονίδης πόνη(εἰ δικαιοτέρον κὺ ἄρειον,
 Ἀνδρῶν ἥρώων θείων γῆϋ, οἱ καλέον)
 Ἡμίθεοι, ὥσπερ ῥησὶ κατ' ἀσείρονα γαῖαν.
 Καὶ τὺς μὲν πόλεμους· τι κακὸς κὺ φύλοπις αἰνῆ,
 160
 Τὺς μὲν ἐφ' ἐσθλὰ πύλων Θέῃ Καδμηίδι γαῖῃ
 Ὡς(εἰ μαρναμύκας μῆλων ἐνεκ' Οἰδιπόδαο·
 Τὺς δὲ κὺ ἐν νήεσσιν ὑπὲρ μέγα λαΐτμα θαλάσσης
 Ἐς Τροίην ἀσάγων Ἐλένης ἐνεκ' ἠυκρογιο.
 Ἐνθ' ἦτοι τὺς μὲν θανάτου τέλῃ ἀμφεκαέλυψε
 165
 Τοῖς δὲ χ' ἀνθρώπων βίον ἔῃ ὁ πάσας
 Ζῶς Κρονίδης καλένασσε πατὴρ ἐς πέρας γαίης.
 Καὶ τοὶ μὲν ναῖε(ιν ἀκηδία θυμὸν ἔχοντες
 Ἐν μακάρων νήεσσι, παρ' Ὀκεανὸν βαθυδύνῳ,
 Ὀλβιοὶ ἥρωες· τοῖσιν μελιπλόκα κερπὸν
 170
 Τεῖς δ' ἔτεος θάλλοντα φέρει ζείδωρ ἄρουρα.
 Μηκέτ' ἐπὶ τ' ὤφελον ἐγὼ πύμῳσι(εἰ μελίσσας
 Ἀνδράσιν, ἀλλ' ἢ ὥσπερ θανέιν, ἢ ἐπὶ τὰ γῆναι.
 Νῦν γὰρ δὴ γῆϋ ἐπὶ σιδήρεον· ἐδὲ ποτ' ἤμμερ
 175
 Παιῶ(ον) κακώτε κὺ οὐζυ(ον), ἐδὲ ἔκ νύκτωρ
 Φθιρόμοροι· χαλεπὰς δὲ θεοὶ δώσας(εἰ μελίσσας,
 Ἀλλ' ἔμψης κὺ τοῖσι μεμίζε) ἐσθλὰ κακῶ(ιν).
 Ζῶς δὲ ὀλέσθ κὺ τῷ γένῳ μερόπων ἀνθρώπων,
 180
 Εὐτ'

158. Ἀνδρῶν.] Quartam ætatem Heroicam appellat, quando Hercules, Iason & alii Argonautæ vixerunt, qui Heroës vocati sunt, quod virtute communis hominum naturæ præstarent: & semidei, vel quod altero tantum parente deo nati essent, vel quia in natura humana, virtute divina præditi essent.

161. Ἐπὶ πύλῳ.] Ad differentiam Thebarum Ægyptiarum, quæ dicebantur ἐκατόνφυλοι, & illarum quæ dictæ sunt ὑποπλάκιοι,

à monte sub quo sitæ sunt in Cilicia.

162. Μῆλων.] Id est, propter regnum ac potentiam: nam præsci reges pecoribus divitias suas metiebantur. Eteocles & Polynices filii Oedipi, monomachia de regno decertantes ambo mutuis vulneribus conciderunt.

169. Ἐν μακάρων.] De fortunatis insulis vide Plinium lib. 6. c. 23. & Homerum Odysseæ δ'. Παρ' Ὀκεανὸν βαθυδύνῳ. Hesiodus hoc libro inju-

Sed postquam & hoc genus terra operuit,
 Rursum aliud quartum in terra multorum altrice
 Iupiter Saturnius fecit, justius & melius,
 Virorum heroum divinum genus: qui vocantur
 Semidei, priori generatione, per immensam terram.
 Hos quoque bellumque malum & pugna gravis,
 Alios quidem ad septiportes Thebas, Cadmæam terram,
 Perdidit pugnantem propter oves Oedipi:
 Alios vero in navibus per ingentem maris vastitatem
 Ad Troiam ducens, Helenæ gratia pulchricomæ:
 Ubi mors quoque circumdedit ipsos.
 Iis autem seorsim ab hominibus victum & sedem tribuens
 Iupiter Saturnius pater constituit eos ad terræ fines.
 Et hi quidem habitant securum animum habentes
 In beatorum insulis, juxta Oceanum profundum,
 Felices heroës: his dulcem fructum
 Ter quotannis florentem profert fecunda tellus.

O utinam ego quinto non interesssem (natus.
 Hominum generi: sed aut mortuus essem prius, aut postea
 Nunc enim genus est ferreum: neque unquam aut die
 Quiescent à labore & miseria aut nocte
 Corrupti: graves vero dii dabunt curas.
 Sed tamen & hisce admiscebuntur bona malis: (minum,
 Iupiter autem perdet etiam hoc genus varie loquentium ho-
 Post-

injustitiæ pœnam constituit ἅ ὧ-
 κατὰ, tanquam necessarium, à quo
 etiam justos separat: quibus hoc
 prœmium proponit, futurum, ut ne
 Oceano quidem opus habeant. Sic
 ut enim ante ὠκεανὸν & τὸ ὠ-
 κείαν, Oceanus ignotus erat,
 aut semotus: ita Heroum καὶ ἡρώ-
 κων animæ ultra Oceanum con-
 stituuntur, quod extra ὠκεανὸν
 sint; quæ qui carent, ἄνευ ζῶντων di-
 cuntur.

171. Τεῖς τὸ ἔπος.] Elegantius
 Palatinus: Τεῖς ἔτι, id est, πολ-
 λὰκις, inquit interpres.

172. Μικρὸν.] Descriptio postre-
 mæ & ferreæ ætatis, quæ moribus
 est pessimis, impiis & depravatis-
 simis, vitæque cursu calamitosissi-
 mo. vox ὠρεῖον usurpat adver-
 bialiter significatione optandi, &
 tamen formatur ut verbum, tribus
 personis.

Εὐτ' αὖ γαῖονδροι πολιοκρόταφοι τελέωσιν.
 Οὐδὲ πωτὴρ παῖδαςιν ὀμυρίῳ, ἔδῃ π' αὐτῶν, 180
 Οὐδὲ ξείνῳ ξηροδίκῳ, καὶ ἱταῖρῳ ἱταίρῳ,
 Οὐδὲ κροσὶ γνηῖον φίλῳ ἴσσι, ὡς τὸ πάρος ποτ'
 Αἴψα ἢ γηροσκοπῶν ἀπμήσας τεκῆας.
 Μίμψον δ' ἄρα τὺς χαλεποῖς βάζοντ' ἐπίεσι
 Σχέτλιοι, ἔδῃ θεῶν ὅππιν εἰδότες. ἔδῃ μὲν οἴῳ 185
 Γηροῦ πεσὶ τεκιδσιν ἀπὸ θρεπτήρα δόειν,
 Χηροδίκῳ. ἔπερ δ' ἐτέρῳ πόλιν ἐξαλαπάξῃ.
 Οὐδὲ πρὸς Διόρκῳ χάρας ἴσσι, ἔπε δικαίῳ,
 Οὐτ' ἀγαθῷ. μῶλλον ἢ κροσὶν ῥεκλήσας καὶ ὕβριν
 Ἀνέρος ἀπμήσας. Δίκη δ' ἐν χερσὶ, καὶ αἰδώς 190
 Οὐκ ἔσται. βλάψῃ δ' ὁ κροσὶς τὸ δροῖον αὖ ποτ',
 Μῦθος δ' ἀσπασίως εἰπὼν, ἐπὶ δ' ὅρκον ὀμείψεται.
 Ζῆλ' δ' ἀνθρώποισιν οἷζυροῖσιν ἀπάσιν
 Δυσκέλαδ' ἔσται, κακὸν καὶ ὀμολογῆσθαι, συγγνώμης
 Καὶ τότε δὴ ποτὶς ὄλυμπος ἀπὸ χθονὸς εὐρυδοείης, 195
 Λόφουσιν φαρίεσσι κελυψαμένον χροῶν κελόν,
 Ἀνθρώπων μὲν πόλιν ἴτον ἀσπασίως ἀνθρώπων
 Αἰδώς καὶ Νίμφοις τὰς ἑλπίδας ἄλγος λυγρὸν
 Θνητοῖς ἀνθρώποις. κακὸν δ' ὅσον ἴσσι ἀλκή.
 Νδν δ' αἰνοῖ βασιλεῦς ἱερῶν φρονέει καὶ αὐτοῖς. 200
 Ὡς δ' ἱρήξαι ποτὶς ἔπειν ἀηδὸν αὖ ποικιλόδην.

ΥΨ

181. Οὐδὲ ξείνῳ.] Eleganter hunc locum expressit Ovid.

— Nec hospes ab hospite tutus,
 Non facer à genere, fratrum quoque
 gratia rara est.

184. Βάζοντ'.] Ita M S. Palat. βάζοντες ἀντὶ τοῦ λαζόντες, dualis pro plurali, inquit Tzetzes: ut apud Homer.

Αἰδώς ὦ Λύκιοι, πόσι φάσγαν
 νδν ποτὶς ἔστι.

Alii, βάζοντες ἐπίεσι, & ita legisse videtur Moschopolus, qui alias in grammaticis istis observationibus nimis est. alii ἔπειν.

185. Θεῶν ὅππιν.] Ὅππιν Poëtae usurpant pro intuitu, & præcipue Dei, & hominum in imperio constitutorum: hinc pro gubernatione divina: ex hoc pro metu, reverentia, & cultu. Hinc ergo illi erunt protervi, quia nulla reverentia erga Deum, nec parentes præditi sint.

186. Γηροῦ πεσὶ.] Athenis capitale fuit, θρεπτήρα non persolvere parentibus.

187. Χηροδίκῳ.] Violenti, quibus jus est in manibus, qui neque jus neque leges norunt.

189. Τ' ἔστιν.]

Postquam facti circa tempora cani fuerint.
 Neque pater liberis similis, neque liberi patri,
 Neque hospes hospiti, neque amicus amico,
 Neque frater amicus erit, ut antehac :
 Statim vero senescentes dehonorabunt parentes.
 Incusabunt autem illos molestis alloquentes verbis
 Impii, neque deorum oculum veriti. neque hi sane
 Senibus parentibus educationis præmia reddent,
 Violenti. alter vero alterius civitatem diripiet :
 Neque ulla pii gratia erit, neque iusti,
 Neque boni. magis vero maleficum & injurium
 Virum colent. Iustitia vero in manibus, pudor autem
 Non erit. Lædetque malus meliorem virum,
 Verbis injustis alloquens, perjurium vero iurabit.
 Livor autem homines miseros omnes
 Malos rumores spargens, malis gaudens, comitabitur, invisio
 Tum demum ad cælum à terra spatiosa, (vultu:
 Candidis vestibus tectæ corpus pulchrum,
 Deorum ad familiam abierunt, relictis hominibus,
 Pudor & Nemesis. relinquentur autem dolores graves
 Mortalibus hominibus. mali vero non erit remedium.
 Sed nunc fabulam à brutis desumptam regibus narrabo,
 quamvis ratione præditis.
 Sic accipiter affatus est lusciniam canoram, Alte

189. Ὑπερ.] Pro ὑπερβόλῃ, ut
 Latinis *scelus* pro *scellesto*.

193. Ζῆλον.] Iam redit ad pri-
 mam propositionem de libris. Po-
 stea quam vero præclare affectum
 invidiæ, epithetis suis descripsit,
 fingit Pudorem & Nemesein deas,
 reliquisse terras, id est, nec pudore
 bonos absterri amplius à turpi-
 tudine, neque improbos metu vin-
 dictæ. Nemesis enim hic significat
 justitiam quæ ulciscitur malefacta
 flagitiosorum. Locus hic vere phi-
 losophicus etiam à Platone in Pro-

tagora tractatus fuit.

197. Ἰππὸν.] M S. Pal. Ἰππὸν.

200. Νύξ δ' αἰὼν.] Narrat apo-
 logum, quo notat potentiorum
 mores adversus inferiores. αἰὼν
 fabulam ejusmodi significat quæ
 figurate & recte contineat admo-
 nitionem seriam & gravem, & ex
 usu vitæ petitam.

201. Ἀνδύρα.] Per Lusciniam
 intelligit doctos homines & sa-
 pientes. vocat hanc aviculam, πο-
 κιδόδεν, gutture vario, propter
 soni & vocis varietatem.

Υψι μῶλ' ἐν νεφέεσσιν φέρον, οὐνόχασιν μεμμενέως·
 Ἡ δ' ἔλεον, γναμψέσσι πιππερμένη ἀμφ' οὐνόχασιν,
 Μύρετ', τῶν δ' ὄγ' ἐπικρατέως ὥσθ' ἐμὸν ἔειπεν·

Δαιμονίην, ἥ λείλακας, ἔχοντι σε πολλὸν δόξαν.
 Τῇ δ' εἰς ἣ σ' ἀνέγ' ὡς ἄλ' αἰὶν καὶ ἀνιδὸν ἔεσαν·
 Δείπνον δ' αἶψ' ἐθέλω ποιήσομαι, ἥ με μίστυ·
 Ἀφρον δ' ὅς κ' ἐθέλοι ὥσθ' κρείσσονας ἀντιφειλέσειν·
 Νίκης τε σέρι), ὥσθ' τ' αἰχέειν, ἄλλα παχέ.

Ὡς ἔφατ' ἀκυκλήτης ἱρήξ πεινυσίπλερον ὄρεϊς.
 ὦ Πέρση· σὺ δ' αἶψ' εὖ δίκης, μηδ' ὕβριν ὀφείλεις.
 Ὑβρις γάρ τε κακὴ δόλῳ βροτῶν· ἐδὲ μὲν ἐσθλὸς
 Πηϊδῆϊος φερέμεν δυνάει), βαρύνθ' δὲ θ' ὑπ' αὐτῆς,
 Ἐκρύπτει αἶτην· ὁδὸς δ' ἐτέρηφι παρελθεῖν
 Κρείσσων ἐς πᾶσι δίκαια· δίκην δ' ὑπὲρ ὕβριος ἔχει.
 Εἰς τέλει ἐξεληθούσῃ· πατρὶν δὲ τι νήπιον ἔγνω·
 Αὐτίκα γὰρ τείχε' ὄρεον ἄμφω σκολιῇσι δίκῃσι.
 Τῆς δ' Δίκης ῥοθὸν ἐλκυσμένης ἥ κ' ἀνδρες ἄνωγει
 Δωροφάγῃ, σκολιαῖς δ' δίκαις κείνωσι θίμισας.
 Ἡ δ' ἐπὶ κλαίει παλιν τι καὶ ἦτορ λαῶν,
 Ἡέρε' ἰσχυρῶν, κακῶν ἀνθρώπων φέρεσθαι.
 Οἱ τέ μιν ἐξελάουσιν, καὶ σὺν ἰθείῳ ἐνείμην.
 Οἱ δ' δίκας ξείνοισιν ἐσθλὴν μὲν διδύσκον
 Ἰθείας, καὶ μὴ ἥ παρεκβαίνουσιν δίκαις,
 Τοῖσι τίθηται πόλις· λαοὶ δ' ἀντιδόντες ἐν αὐτῇ·
 Εἰρήνῃ δ' ἀνάγλῳ κροσσέειν, ἐδὲ ποτ' αὐτοῖς
 Ἀρμαλίων πόλεμον περμαίρει) δύνουσι Ζεὺς·

205

210

215

220

225

Οὐδ'

205. Δαιμονίην, τῇ δ' εἰς.] Ty-
 rannica vox, plane proverbialis,
 de alterius vita pro libidine sta-
 tuentis.

208. Ἀφρον.] Epiphonema seu
 ἐπιμύδιον hujus fabulæ, quod mo-
 net non esse reluctandum poten-
 tioribus.

211. ὦ Πέρση.] Primum præ-
 ceptum, quo fratrem ad justitiam

colendam, & injustitiam vitan-
 dam adhortatur. ὕβριν opponit ju-
 stitiæ, quia pro injustitia universali
 hæc vox usurpatur: quamvis ta-
 men sæpius accipitur pro info-
 lentia quæ comitatur divitias.

216. Παῖδων.] Proverbialis locu-
 tio, quæ significat miseriam esse
 prudentiam, quæ ex malis nostris
 perdiscitur.

217. Αὐτῇ-

Alte in nubibus ferens, unguibus correptam :

Illa vero misere, curvis confixa unguibus

Lugebat : eam autem violento ille sermone allocutus est.

Infelix quid strepis ? habet te multo fortior :

Hac vadis, qua te duco, licet sis cantatrix.

Utrum vero libet vel epulabor te, vel dimittam. (dere :

Imprudens autem, quicumque velit cum potentioribus conten-

Quippe victoria privatur, & præter convitia dolores patitur.

Sic ait velox accipiter, latis alis prædita avis.

O Persa, tu vero audi justitiam, neque injuriam fove,

Injuria enim perniciofa est misero homini. nam nec bonus

Facile ferre eam potest, gravaturque ab ipsa,

Quoties in damna incidit. Via vero altera perveniendi

Melior ad justa : Iustitia enim super injuriam valet,

Ad finem progressa : stultus vero cum malo suo discit.

Continuo enim sequitur perjurium injusta judicia. (xerint

Iustitiæ vero strepitus excitatur tractæ quocunq; homines du-

Donivori, pravisque judiciis judicant causas.

Hæc vero sequitur deslens urbemque & mores populorum,

Caligine involuta, malum hominibus adferens

Quique ipsam expellunt, neque recte distribuunt.

At qui jura tam hospitibus quam popularibus dant

Recta, neque à justo quicquam exorbitant,

Iis viget urbs, populique florent in ipsa :

Pax vero per terram alma, neque unquam ipsis

Molestum bellum parat late cernens Iupiter,

Nec

217. Αὐτῆς.] Commoratur in collatione justitiæ & injustitiæ, ut hominibus metum incutiat ne contra justitiam faciant. Per ὅποις intelligit omnem fidei violationem : per διχὰς σκολιδας, lites iniquas quæ falso intenduntur per calumnias & fraudes.

218. Πῶς.] Tractus violentus, quo justitia ducitur coacta, pro-

fraudibus accusantium, & judicium.

220. Ἡ δὲ συνέταξις.] Subintelligendum sortassis καὶ νόμοις, id est, cœtus, conventus, statuta, & alia quæ sunt in consuetudine civili.

223. Οἱ δὲ διχὰς.] Eruditissime insignia justitiæ præmia & commoda enumerat. Eadem fere recenset Homerus in clypeo Achillis.

Οὐδ' ἄποτ' ἰθυδίησιν (ι μετ' ἀνδράσι λιμὸς ὀπηδεῖ,
 Οὐδ' ἄτη, γαλήνης ἢ μεμηλότα ἔργα τίμων).
 Τοῖσι φέρει μὲν γαῖα πολὺν βίον, ἔρε(ι ἢ ὄρε 230
 Ἀΰρη μὲν τε φέρει βλαάνης, μέσση ἢ μελίσσας.
 Εἰροπύκχι δ' οἷος μαλῶσις καὶ ὠδεδεῖταισι.
 Τίλιν (ιν ἢ γυναικὲς εἰσέχοντα τίνα ρανέσιν.
 Θάλα (ιν δ' ἀγαθοῖσι λῆμπερές· ἐδ' ἐπὶ νηῶν
 Νείσοισι), καρπὸν ἢ φέρει ζείδωρ· ἄρεα. 235
 Οἷς δ' ὕδωρ τε μέμνηται ῥακὴ καὶ χέτλια ἔργα,
 Τοῖς ἢ δίκῳ Κρονίδης τεκμαίρεται) ὀρύσσει Ζεύς.
 Πολλὰ κὲ ξύμπα (α πόλιν κακῷ ἀνδρὸς ἐπαιυρεῖ,
 ὅς τις ἀλίφαίνῃ καὶ ἀπείδαλα μηχανάει).
 Τοῖσιν δ' ἔρανονθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων, 240
 Λιμὸν ὁμοῦ καὶ λοιμὸν· ἀποφθινύθουσι ἢ λαοί.
 Οὐδὲ γυναικὲς πικρῶσι· μινύθουσι ἢ οἴχοι,
 Ζῆνός φρεσμοσυνῶσιν ὀλυμπίῃ. ἄλλοι δ' αὖτε
 Ἡ' ἔ' γα ῥακτὸν ὀρύων ἀπώλιν, ἢ ὅγα τέχῃ,
 Ἡ' τίας ἐν πόντῳ Κρονίδης ἀποκίνοι) αὐτῶν. 245
 ὦ βασιλεῖς, ὑμεῖς ἢ καὶ φρεσζέοτε ἔ αὐτοὶ
 Τῶιδε δίκῳ· ἐχρὺς γὰρ ἐν ἀνθρώποισιν ἐόντες
 Ἀθάνατοι λάβουσιν ὅσοι σκολιῇσι δίκη(ι
 Ἀλλήλους τρέφουσι, θεῶν ὅπιν ἐσὼ ἀλίφαίνεις.
 Τεῖς γὰρ μύθοι εἰσὶν ἐπὶ χροτὶ πολυβολεῖρη 250
 Ἀθάνατοι Ζῆνός, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων.
 Οἱ ῥα φυλάσσουσιν τε δίκας καὶ χέτλια ἔργα.
 Ἡ' ἔρα ἰσάμενοι, πάντη φοιτῶντες ἐπ' αἶαν.
 Ἡ' δ' ἐπὶ τε παρθένοισι ἐπὶ Δίκη, Διὸς ἐκγεσῆα,
 Κυδνή τ' αἰδίδη τε θεαῖς οἱ ὄλκμπον ἔχουσιν. 255
 Καὶ ῥ' ὁπότ' αὖ τίς μιν βλάβῃ σκολιᾷς ὀνοτάζων,
 Αὐτίκα πάρε Διὶ πατρὶ κατ' ἐξομῶν Κρονίωνι
 Γηρύσιτ' ἀνθρώπων ἀδικον τόον, ὅφρ' ἀποκίσῃ

Δῆμοι

229. Θαλίης.] Vterque Palat.
 v. 24. vet. c. Palat. Α' πῶρα, quem-
 admodum & Eustathius.

238. Πολλάκι.] Hæc sententia
 totidem fere verbis est in Ecclesiā.

sic: Sæpe universa civitas mali viri
 peccata luit. ἐπαιυρεῖν, dicitur luere
 peccata.

244. Ἡ' ἔ' γα.] Hæc & similia
 procul dubio ab Hebræis & do-
 ctina

Nec umquam justos inter homines fames versatur,
 Neque noxa : fructus autem colligunt florentes. (cus
 Fert quippe iis terra multum victum : in montibus vero quer-
 Summa quidem fert glandes, media vero apes :
 Lanigeræ autem oves velleribus onustæ sunt :
 Pariunt verò mulieres similes parentibus liberos ;
 Florentque bonis perpetuo, neque navibus
 Navigant : fructum vero profert fecundus ager.
 Quibus vero contra injuria mala curæ est, pravaque opera,
 Iis pœnam Saturnius parat late cernens Iupiter :
 Sæpeque universa civitas malum ob virum punitur,
 Qui peccat, & iniqua machinatur.
 Illis autem cœlitus magnum adduxit malum Saturnius,
 Famem simul & pestem : intereunt vero populi,
 Neque mulieres pariunt, decrescuntque familiæ,
 Iovis Olympii consilio. interdum vero rursus
 Aut horum exercitum ingentem perdidit aut murum,
 Aut naves in ponto Saturnius punit ipsorum.

O reges : vos autem considerate etiam ipsi
 Iustitiam hanc. prope enim inter homines versantes
 Dii vident, quotquot pravis iudiciis
 Se mutuo atterunt, nullam deorum reverentiam curantes.
 Ter enim decies mille sunt in terra multorum altrice,
 Dii Iovis, custodes mortalium hominum :
 Qui iudicia observant, & prava opera,
 Caligine involuti, passim oberrantes per terram.
 Virgo autem est Iustitia, Iove prognata,
 Claraque & veneranda diis qui cœlum habitant.
 Et certe, cum quis ipsam læserit, injuste conviciando,
 Statim apud Iovem patrem confidens Saturnium,
 Conqueritur hominum iniquam mentem : ut luat

Popu-

Arina Moſis & Prophetarum de-
 ſumpta ſunt, apud quos cre-
 bræ ſunt huiusmodi comminatio-
 nes.

249. *Teſtor.*] Emphaſis hu-

jus vocis ſignificat ejuſmodi odio
 inter ſe mutuo exaſperari homi-
 nes ut potentior impotentiorẽ
 plane conterat, & ad nihilum re-
 digat.

Δῆμον ἀπαθάλιας βασιλείων, οἱ λυγροὶ νοεῖντες
 Ἀλλή παρκλίνουσι δίκας, σκολιῶς ἐνέποντες.

260

Ταῦτα φυλασσόμενοι βυζιλῆες ἰδυῖναι μύθους,
 Δωροφάτοι, σκολιῶν ἢ δικῶν ἐπιπύχου λαθέσθαι,
 Οἱ αὐτὰ κερὰ τέρχῃ αὐτὲρ ἄλλω κερῇ τέρχων.

Ἡ ἢ κερὰ βελὴ τῷ βυλόμενῳ κερῇ.

Πάντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμοῖς καὶ πάντῃ νοήσας,
 Καί νυ πιδ' αἶψ' ἐτέλησ', ἐπιδέρκε', εἰδὲ ἰ λήθῃ
 Οἴλω δὲ καὶ τίνωδε δίκῃ πόλις ἐντὸς ἔεργῃ.

265

Νῦν ἢ ἐγὼ μὴτ' αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισι δίκην
 Εἴλω, μὴτ' ἐμὸς υἱός· ἔπει κερὸν ἀνδρα δίκην
 Ἐμμεναι, εἰ μείζων γὰρ δίκῃ ἀδικώτερον ἔξῃ.

270

Ἀλλὰ πάλιν ἔγωγε ἔοικα πλεῖν Δία τερπικέραυνον.

ὦ Πέρση, σὺ ἢ ταῦτα μὲν φρεσὶ βάλλεις σήσων·
 Καί νυ δίκης ἐπαυε, βίης δ' ἐπιλήθεο πέμπων.

Τόνδε γὰρ ἀνθρώποισι νόμον διέταξε Κροτιάων,

Ἰχθύσι μὲν καὶ θηροῖς καὶ οἰωνοῖς πτεροῖς,

275

Ἐόθεν ἀπῆλθες, ἔπει εἰ δίκη ἐστὶν ἐπ' αὐτοῖς·

Ἀνθρώποισι δ' ἔδωκε δίκῃν, ἣ πολλὸν ὀρίση

Γένε'. εἰ γάρ τις καὶ ἐτέλη τὰ δίκην ἀγροδύων

Γινώσκων, τῷ μὲν τ' ὄλβον διδοῖ δούρατα Ζεὺς·

Ὃς δὲ καὶ μαρτυρήσιν ἐκὼν ἐπίορκον ὁμώσας

280

Ψύσσει, ἐν ἢ δίκῃ βλάψας, νήκετον αἰάδην.

Τῷ δὲ τ' ἀμαυροῖεν γῆυσιν μετόπισθε λέλκων·

Ἀνδρὸς δ' ὀρέκεν γῆυσιν μετόπισθεν ἀμείνων·

Σοὶ δ' ἐγὼ ἐσθλά νοῶν ἐρέω μίγνα νήπιε Πέρση,

Τίνω μὲν τοι κερκότηα καὶ ἰλαδὸν ἐστὶν ἐλίοχ

285

Ἰνιδίως· ὀλίγη μὲν ὀδὸς, μέλας δ' ἐγχεῖται νοῖος·

Τῆς δ' ὀρετῆς ἰδρῶται θεοὶ ὥσπερ αἰοῖεν ἔθνη καὶ

A'9α-

259. Βασιλίων.] Synizesis τῷ
 η καὶ τῷ ω. in Palat. supra η ad-
 scriptum erat εἰ.

261. Ταῦτα.] Principes dehorta-
 tur ab injustitia, tribus peculiaribus
 argumentis, quorum primum est.

263. Οἱ αὐτῶν.] Quae sententia

mire convenit cum ista,

Incidit in soveam quam fecit.

Alterum, v. 22. à prudentia & ani-
 madversione divina. Tercium, v.
 24. ab absurdo, & indignitate rei.

272. ὦ Πέρση.] Denuo fratrem
 ad justitiam colendam adhorta-
 tur,

Populus peccata regum, qui prava cogitantes
 Alio defleunt iudicia, injuste sententiam pronuntiantes.
 Hæc caventes, ô reges, corrigite ea quæ dicitis,
 Donivori: injustorumque iudiciorum prorsus obliviscamini.
 Sibi ipsi mala fabricatur vir, alii mala fabricans,
 Malumque consilium ei qui concepit, pessimum.
 Omnia videns Iovis oculus, omniaque intelligens,
 Et hæc (siquidem vult) inspicit: neque ipsum latet
 Qualem hoc quoque iudicium civitas intus exerceat.
 Ego porro nec ipse nunc inter homines justus
 Sim, nec meus filius: quando malum est justum
 Esse: siquidem plus juris injustior habebit.
 Sed hæc nondum arbitror facturum Iovem fulmine gaudentem.

O Persa, cæterum tu hæc in animo tuo repones, (prorsus.
 Et iustitiæ quidem animum adice, violentiæ vero obliviscere
 Namque hanc hominibus legem posuit Saturnius:
 Piscibus quidem & feris & avibus volucribus,
 Se mutuo ut devorent, quandoquidem iustitia carent:
 Hominibus autem dedit iustitiam, quæ multo optima
 Est. Si quis enim velit iusta in publico dicere,
 Quæ novit, ei opes largitur late videns Iupiter:
 Qui vero testimoniis volens perjurium jurando (ditur:
 Mentietur, adversus iustitiam delinquens immedicabiliter læ-
 Atque ejus obscurior posteritas postea relinquitur.
 Viri autem iusti generatio apud posteros præstantior.
 Cæterum tibi ego bene cupiens dicam, stultissime Persa:
 Malitiam quidem cumulativam etiam capere
 Facile est: brevis quippe via est, & in proximo habitat.
 Ante virtutem vero sudorem dii posuerunt

Im-

tur, argumento sumpto à natura hominis.

284. Σολ δ'.] In sequentibus Poëta laboris & industriæ fructus, incômoda vero & opprobria ignavix, variis argumentis declarat.

285. Κακότητα.] Hic pro malo

interno accipitur.

287. Τὴν δ'.] Argumentum à natura virtutis. Ita enim laborem proponit, ut jungat cum virtute & iustitia. Hunc locum imitatus est qui literam Pythagoræ descripsit.

Α' θ' ἡνιάσθι, μακρὸς ᾗ κ' ὄρεθ' οἶμ' ἐπ' αὐτῶν.
Καὶ τρηχὺς τὸ πρῶτον· ἐπὶ δ' εἰς ἄκρον ἵκη),
Γ' ἡδὴ δ' ἤπεται πέλη, χαλεπὴ πρὶ εὐδοκίᾳ.

290

Οὗτ' μὲν πανάερος ὃς αὐτὸ πάντα νοήσει,
Φροσάμεν' τὴν κ' ἤπεται καὶ εἰς τέλος ἦσαν ἀμείνων
Εὐχολὸς δ' αὖ καὶ κείν' ὃς εὖ εἰπὼν ἐπίθη).
Ὅς δ' ἐκεῖ μὲν αὐτὸ νοεῖ, μήτ' ἄλλ' ἀκάνων

295

Εἰν θυμῷ βάλλη), ὅδ' αὖτ' ἀρχή' ἀνέρε.
Ἀλλὰ σύ γ' ἡμετέρης μεμνημένος αἶν' ἐφιστάμενος
Ἐργάζου, Πέρση, δέον γάρ τοι, ὄφρα σε λιμὸς
Ἐκθαίρῃ, φιλήν ᾗ εὐσέφην Δημάτῃ

Αἰδοῖν, βίοντι ᾗ πῶν πίμπληται καλλιῶν.

Λιμὸς γάρ τοι πάντων ἀεργῶν σύμφορος αὐδελί.

300

Τῷ ᾗ θεοὶ νηυσὶ καὶ ἀνέρες, ὅς κεν ἀεργὸς

Ζῶν, κηφιάσσι κοθύροισι ἵκελ' ὀρεμῶν,

Οἳ τε μελίσσων κάρμεν πύχυναν ἀεργῶν

Εὐδοκίᾳ· σὺ δ' ἔργα φίλ' ἔσω μέτερος χρυσμῶν,

Ὡς κ' ἐκεῖν' ἀεργὸς βίοντι πλεῖστον καλλιῶν.

305

Ἐξ ἔργων δ' αὐδ' ἀνέρες πολύμηλοι τ' ἀφιδόει.

Καὶ τ' ἐργαζόμενος, πολλὸν φίλῃσιν ἀνθρώποισιν

Ἔσται ἡδὲ βροτοῖς· μέλα γὰρ συγέμνησιν ἀεργῶν.

Ἐργῶν δ' ἐδὲν ὀρεθ' ἀεργῶν δ' ἐπ' ὀρεθ'.

Εἰ δ' ἐκεῖν' ἐργάζῃ, τάχα σε ζηλώσιν ἀεργῶν

310

Πλεῖστον· πλεῖστον δ' ὄρεθ' καὶ κέρδιον ὀρεθ'.

Δαίμονι δ' οἷον ἔσται· τὸ ἐργάζεσθαι ἀμείνων,

Εἴ κεν ἀπ' ἀλλοτρίων κτεάνων ἀεσιφρονα θυμὸν

Εἰς ἔργον τρέψας, μελίτῃς βίῃ ὥς σε κελύσω.

Αἰδώς

291. Οὗτ' .] Tria hominum genera describit. Livius in Fabio & Minucio hunc locum pene ad verbum expressit: Sæpe ego audivi, milites, cum primum esse virum, qui ipse consulat quod in rem sit: secundum eum qui bene monenti abedat: Qui nec ipse consulere, nec alteri parere scit, cum extremi

ingenii esse.

298. Φιλήν ᾗ εὐσέφην .] Alii: Δίος ἰνέσφην .

302. Κόρυς .] Κόρυς, ἀκάλω, abscondo, & ὄρεθ', cauda, quod aculeum non exerant fuci, vel propter ignaviam, vel quia non habeant: fucorum enim alii aculeos

Immortales ; longa vero atque ardua via est ad ipsam,
 Primumque aspera : ubi vero ad summum ventum fuerit,
 Facilis deinceps est, quantumvis difficilis fuerit.
 Ille quidem optimus est, qui sibi ipsi per omnia sapit,
 Cogitans quæcunque dein & ad finem usque sint meliora.
 Sed & ille bonus est, qui bene monenti paruerit.
 Qui vero nec sibi sapit, neque alium audiens
 Id in animum admittit, ille contra homo inutilis est.
 Verum tu nostri semper præcepti memor,
 Operare, ô Persa, divinum genus, ut te fames
 Oderit, amet autem pulchre coronata Ceres,
 Veneranda, victuque tuam impleat casam.
 Fames namque semper ignavo comes est viro.
 Atque eundem & dii oderunt, & homines, quicumque ociosus
 Vivit ; fucis aculeo carentibus similis studio,
 Qui apum laborem absumunt ociosi,
 Vorantes, tibi vero opera maxima obire gratum sit,
 Ut tibi tempestivo victu impleantur horrea.
 Ex laboribus autem viri evadunt pecorosi & opulenti.
 Et laborans, multo etiam charior jam immortalibus
 Eris, ac hominibus. valde enim oderunt ociosos.
 Operari autem non est dedecus, sed ignavia dedecus est.
 Quod si laboraveris, mox te æmulabitur & ociosus
 Ditescentem : divitias vero virtus & gloria comitatur.
 Deo autem similis fueris. Laborare inquam melius :
 Si quidem ab alienis facultatibus stolidum animum
 Ad opus convertens de victu sis sollicitus, sicut te jubeo.

Pudor

leos habent, alii non, ut Plato docet.

304. Σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔστω μέτελλαι κοσμεῖν.] Philosophi sæpe μέτελλον dicunt, id quod in unaquaque re bona, maximum est. Sic & apud Platonem μετελλας λέγειν, ubique est optime & verissime dicere : μέτελλον σοφίας, multum sapientiz. Id

enim quod optimum est, extra mediocritatem esse non potest, quia alias ad vitium descenderet.

309. Ἐργον.] Est occupatio contra fratris & multorum stultam opinionem.

312. Δαίμων.] Occurrit objectioni de paupertate.

Aιδώς.]

- Αἰδώς δ' ὅσα ἀγαθὰ κεραιμένοι ἄνδρες κομίζῃ. 315
 Αἰδώς ἥτ' αἰδοῦσθαι μέγα σίνε' ἢ δ' οὐκ ἔστι.
 Αἰδώς τοι παρὲς ἀνολβή, γάρ σ' ὃ παρὲς ὄλβος.
 Χρήματα δ' ἐκ' ἀρετῆς· ἡσυχίᾳ πολλὸν ἀμείνω.
 Εἰ γὰρ ἴς καὶ χρυσὸν βίη μέγαν ὄλβον ἔλθῃ,
 ἢ ὅγ' ἀπὸ γλώσσης λήϊσσι, (οἷα τε πολλὰ 320
 Γύει), αὐτ' αὖ δὴ κέρδιον νόον ἐξαπατήσῃ
 Ἀνθρώπων, αἰδῶ δὲ τ' ἀναιδείῃ καὶ παύσῃ)
 Γαῖα τί μιν μαυρῶσι θεοὶ, μινύθει ὃ εἴκοι
 Αἴετα τῶ, παύρει δὲ τ' ἐπὶ χροῖον ὄλβον ἑπαδεῖ.
 Ἴσσι δ' ὅς θ' ἐκίττω ὅς τε ξείνους κακὸν ἔρξῃ. 325
 Ὅς τε καὶ γιγῆτοιο ἰοδ' ἀνὰ δῖμνια βαίνοι.
 Κρυπταδὴς δύνῃς ἀλόχευ, ὥρ' αὖ κείρεα ρέζων.
 Ὅς τί τ' αὖ ἀφραδὴς ἀλὶ πρῶτος ὄρφαυα τέκνα.
 Ὅς τε γυνῆα γέροντα κακὰ ἐπὶ γέροντα ἔδω
 Νεικίῃ χαλεπὸν καὶ παρὰ γέροντα ἔπεισιν. 330
 Τῶ δὲ τοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγασί, ἱς ὃ πιδυτῶν
 Ἐξῶν αὐτ' ἀδίκων χαλεπὸν ἐπίηκεν ἀμοιβῶν.
 Ἀλλὰ σὺ τ' ἔμην πᾶμψαν ἔργ' αἰσίφρονα θυμῶν,
 Καδδυνάμην δ' ἔρδειν ἔρ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 Ἀγνῶς καὶ κατὰρως, ἐπὶ δ' ἀλγὰ καὶ μελέα καίεν. 335
 Ἀλλοῖσι δὲ ποσειδῶνι γύεσι τε ἰλάσκειο,
 ἢ μὲν ὅτ' ἀνείδῃ, καὶ ὅταν φάσθαι ἱερὸν ἔλθῃ.
 Ὡς καὶ τοι ἴλαον κεραιδῶν καὶ θυμὸν ἔχουσιν.
 Ὅφρ' ἄλλων ὠνὴ κλῆρον, μὴ τ' πτόν ἄλλ' αὖ.
 Τὸν φιλίοντ' ἐπὶ δαίτῃ καλεῖν, τ' δ' ἐχθρὸν ἐᾶσαι. 340
 Τὸν δ' ἐμάλιστα καλεῖν, ὅς ἴς σίτην ἐχέουσι ναῖν.

Ei

315. Αἰδώς.] Occupatio item est, non esse turpe laborare, praesertim egenti. Citatur hic versus proverbialiter, mendicos debere esse impudentes: verum hæc nequequam Hesiodi sententia est. Est enim duplex verecundia. Prodest in loco pudor: obest, si eo ignaviam nostram prætexamus. Pudorem ex-

go inertium improbat, quos vocat Virg. *Degeneres animos*.

317. Ἀνολβή.] Vct. Pal. δα-
 ροῦ δὲ παρὲς ὄλβον. in altero ta-
 men dandi casu.

319. Εἰ γὰρ τις.] Duo genera in-
 iuriæ facit. Sunt qui alienas facul-
 tates vi rapiant. Alii per fraudem
 & perjuriam ditescere cupiunt.

324. Παύ-

Pudor autem non bonus indigentem virum tenet.
 Pudor qui viros valde & lædit & juvat.
 Pudor quidem paupertati adfit, audacia vero divitiis. (liores.
 Opes vero non rapiendæ: divinitus enim datæ, multo me-
 Si quis namque & manibus per vim magnas opes traxerit,
 Aut lingua spoliavit (qualia multa
 Fiunt, quam primum lucri amor mentem deceperit
 Hominum: pudorem vero impudentia expulerit)
 Facile & illum obscurant dii, minuuntur vero familiæ
 Viro illi: exiguum vero ad tempus divitiarum adsunt.
 Par est delictum, si quis supplicem & hospitem malo afficiat:
 Quique fratris sui cubilia ascenderit,
 Secreti causa lecti uxoris, scelerata patrans:
 Quique mala cujuspiam fraude deceperit orphanos liberos:
 Quique parentem senem misero in senectæ limine
 Probris affecerit, gravibus incessens verbis:
 Huic certe Iupiter irascitur. ad extremum vero
 Pro operibus iniquis gravem exhibet talionem.
 Verum tu quidem ab his omnino cohibe stultum animum.
 Pro virili autem sacra facito immortalibus diis
 Caste & pure, splendidaque femora adurito.
 Interdum certe libaminibus atque hostiis placa, (rit:
 Et quando cubitum ieris, & quando matutinum tempus vene-
 Ut benevolum erga te cor atque animum habeant,
 Ut aliorum emas sortem, non tuam alius.
 Amicum ad convivium vocato, inimicum vero relinque.
 Eum vero potissimum vocato, quicumque te prope habitat.

Si

324. Πάθον.] *Male partum, male disperiit. Et, De male quasitis non gaudet tertius hæres.*

325. Ἰόν.] *Supplicem antiquitus nefas erat non solum lædere, sed & ope privare. Ius etiam hospitii sacrosanctum habebatur: unde Iupiter ξῖν.*

328. Ἀ' λυγρόν.] *In v. Pal. in alio ἀλυστῶν.*

334. Καθ' ὡσεύ.] *Præceptum de cultu divino. Primus est, hostiarum femora pinguedine obducta cremare. Secundus, libare, cum vinum effunditur. Tertius, suffi-*

Εἰ γάρ τοι κὺ χρεῖμ' ἐχέουσι ἄλλο γῆν),
 Γένηται ἄζωσι· ἴκιον, ζώσαντο δὲ πηοί.
 Πῆμα κακὸς γείτων, ὅσον τ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνησιν.
 Ἐμμερὶ τοι πμῆς ὅς τ' ἔμμερι γείτοισι· ἐοδλῆ. 345
 Οὐδ' αὖ βῆς δάποιοιτ', εἰ μὴ γείτων κακὸς εἴη.
 Εὖ μὲ μισγεῖσθαι ὤλῃ γείτοισι· εὖ δ' ἀποδύναται.
 Αὐτὰρ τὰ μέγιστον, καὶ λώϊον, αἴκε διώηται·
 Ὡς αὖ χρεῖζον κὺ ἐς ὕπερον ἄρκιον ἄρης.
 Μὴ κακὰ κίρδαίνῃ· κακὰ κίρδα ἴσ' ἀτήρειν. 350
 Τὸν φιλέοντα φιλεῖν, ἔ τὰ παρ' ἰσθμῷ παρ' αἰῶνα.
 Καὶ δόμῳ ὅς κεν δῶ, κὺ μὴ δόμῳ ὅς κεν μὴ δῶ.
 Δώτη μὲν ἴς ἰδῶκεν, ἀδῶτη δ' ἔτις ἰδῶκεν.
 Δῶς ἀγαθὴν, ἄρπαξ δὲ κακὴν, θανάτοιο δότρεα.
 Ὅς μὲν γάρ κεν αἰνὴρ ἰθέλων, ὅγε καὶ μίχα δῶν,
 Χαίρει τὰ δῶρα κὺ περὶ δὲ ὅν κ' ἔσθ' ἡμῶν. 355
 Ὅς δὲ κεν αὐτὸς ἔλην ἀναιδείῃφι πηήσας,
 Καὶ περ σμικρὸν ἔδν, τίτ' ἐπαχύνωσι φίλον κῆρ.
 Εἰ γάρ κεν καὶ σμικρὸν ἐπὶ σμικρὸν παχύνῃτο,
 Καὶ θαμνὸς τῷδ' ἔρδεις, πύχα κεν μίχα κὺ τὸ γῆνοισιν. 360
 Ὅς δ' ἐπ' ἰόντι φέρεται, ὅδ' ἀλύξει· αἴθροπα λιμῶν.
 Οὐδ' ἄν τ' εἰς οἴκῳ καὶ παρ' αἰῶνα κῆρ.
 Οἴκῳ βέλτερον εἶναι ἐπὶ βλαβερὸν τὸ θῆρηφι.
 Εὖ λὼν μὲν παρ' αἰῶνα ἰλῶα, πῆμα δὲ θῆρηφι
 Χρεῖζον ἀπὸ τοῦ, ἃ σὺ φερέσθαι ἀνῶνα. 365
 Ἀρχομένη δὲ πῖθις ἔ λήγειν κατέσθαι,
 Μισοῦσι φείδεσθαι· ἀλλὰ δὲ εὖ πύθμῳ φείδω.

Μισοῦσι

342. Εἰ γάρ.] Hoc intelligendum de difficultatibus insuetis & improvisis. Ἐχέουσι ἄλλο. Elegantiſſimum est illud ἄλλο: quo hoc loco ea ratione usus est, qua frequenter scriptores Attici τῷ ἄλλως.

343. Ἀζωσι.] Id est, sine mora. Affines autem cunctantius adsunt, & non tam prompte.

345. Τιμῆς.] Id est, famam, honorem.

347. Εὖ μὲν.] De gratitudine praecipit in referendo beneficio. μετρεῖσθαι, dimensum accipere, vel mutuo.

359. Ἐπὶ σμικρῷ.] Malim cum ver. & recentiore Palat. quum apud Platonem & Plutarchum ita legatur.

361. Αἰ-

Si enim res aliqua fortuita eveniat,
 Vicini discincti accurrunt, cinguntur autem cognati. (dum.
 Noxa tam magna est malus vicinus, quantum bonus commo-
 Nactus est bonum, quicumque nactus est vicinum bonum.
 Neque bos interiorit, nisi vicinus malus sit. (redde :
 Recta quidem mensura à vicino mutuum accipe, rectaque
 Eadem mensura, & amplius, si quidem possis :
 Ut indigens, etiam in posterum promptum invenias.
 Ne mala lucra captes : mala lucra æqualia damnis.
 Amantem te ama, & juvantem te juva.
 Et da ei qui dederit, neque da qui non dederit.
 Datori namque est qui dat, non danti vero nemo dat.
 Donatio bona, rapina vero mala atque lethifera.
 Quicumque etenim vir sponte sua dat, etsi multum dederit,
 Gaudet donando, & delectatur suo in animo.
 Qui vero ipse rapuerit, impudentia fretus,
 Quamvis id sit exiguum, tamen constringit charum animum.
 Siquidem enim parvum parvo addideris,
 Et frequenter istud feceris, mox magnum & hoc evaserit.
 Qui vero partis adjicit, is vitabit atram famem.
 Neque vero quod domi repositum est, virum lædit.
 Domi melius esse : quoniam noxium quod foris est.
 Bonum quidem de præsentī capere : noxa vero animo
 Egere absente : id quod te cogitare jubeo.
 Incipiente vero dolio & desinente, saturato te,
 Medio parce : fera vero in fundo parsimonia.

Merces

361. Αἰδοῦμαι λιμόν.] Sic vocat
 famem ab effectu, quod nigrum
 aut luridum colorem inducat.

366. Ἀρχόμενος.] Extrema libe-
 ralitatis fugienda monet, ut ne-
 que sis prodigus, neque sordidus.
 Vinum in summo tenuius est, quod
 sit proximum aëri: in imo feculen-
 tum est: in medio autem purū. Er-

go in medio probatur parsimonia.

367. Ἀλλὰ.] Proverbium in eos
 qui omīssis demum occasionibus
 incipiunt sapere. Δεῖλὰ δ' ἐν' αὐτῷ
 μένι φειδῶ. Alii legunt δεινὰ. Sed
 sicut Poëtis δειλιγόν μετὰ πλο-
 νασμῶ ἰωνικῶ est δειλιγόν: sic δει-
 λὸν μετὰ συγκατῆς, idem est, quod
 σερηνῶ.

Μισθὸς δ' αἰδολὰ φίλῳ εἰρημῶ⁹ ἄρκι⁹ ἔστω.
 Καί τε καζιγνήτῳ γαλάσῃ ἐπὶ μαρτυρᾷ θείῳ.
 Πίστης δ' ἄρκυ ὁμῶς κ' ἀπιστίῃ ὤλεσαν ἄνδρες,
 Μηδὲ γυνὴ σὶ νόον πυρρῶ⁹ ἐξαπατάτω,
 Αἰμύλα κωέκλυσα, τίλῳ διφάσσει καλὴν.
 Ὅς ᾗ γυναικὶ πίποιθι, πίποιθ' ὅγα φιλήτηζι.
 Μυνοβρυῆς ᾗ παῖς σῶζοι πατρῴϊον οἶκον
 Φερβιῶν⁹ ὥς ᾗδ' ὡλᾶτ⁹ ἀέξει⁹ ἐν μεγάροισι.
 Γηραιὸς ᾗ θύοις ἔτερον ποιῶδ' ἐκκαλεῖται.
 Ἐεία δ' ἐν πλεόνεσσιν πόροι Ζεὺς ἄσπετον ὄλεον.
 Πλείων μὲν πλεόνων μελίτη μείζων δ' ἐπιθήκη·
 Σοὶ δ' εἰ πλάτῃ θυμὸς ἐέλδῃ ἐν φρεσὶν ἦζι,
 Ὡδ' ἔρδῃ. ἔρπον δ' ἐπ' ἔργῳ ἐργάζεσθαι.

370

375

369. Καὶ τ.] Non temere ulli
 fidendum monet, ita ut etiam cum
 fratre jocans, testem adhibeas. Vel,
 secundum quosdam, ut etiam cum
 fratre caute agas, fide quadam in-

terposita, non aperte quidem, sed
 quasi per jocos, sine offensione
 fratris, & aliqua diffidentia ruz in-
 dicatione.

371. Πυρρῶ⁹.] De meretrice
 intelli-

Merces autem viro amico constituta sufficiens esto.
 Etiam cum fratre ludens, testem adhibeto:
 Credulitas pariter ac dissidentia perdunt homines.
 Ne vero mulier te animo nates succincta decipiat,
 Blande garriens, tuum inquirens tugurium.
 Qui namque mulieri confidit; confidit is furibus:
 Unicus verò filius setvarit paternam domum
 Pascendo: ita enim opulentia crescet in ædibus.
 Senex autem moriariis, alium filium relinquens.
 Facile vero & pluribus præbuerit Iupiter ingentes opes:
 Major autem plurium cura, major quoque accessio.
 Tibi vero si opes animus appetit intra sese,
 Sic facito. operamque operæ subinde addito.

intelligit, quæ immodicæ elegantiæ cultus sit dedita.

375. *Παιδισκία*.] Pueri *παιδισκία* dicuntur, dum in tenera illa ætate sunt, qua crescunt, nutriunturque, ut & *παιδισκία*. Tum Heinſius vult,

ut sequens versus, huic antepatur.

379. *Σοὶ δ'.*] Conclusio generalis, vel *παράκλησις* ad doctrinam sequentis libri.

B I B Λ I O N β'.

Πηϊάδων Ἀτλαγῆων ἐπιεμπομένων
 Ἀρχαὶ ἀμηνῶ· δρότοιο δ', δυστομήων.
 Αἱ δὲ τοὶ νύκτας τε καὶ ἡμέρας πτοσσεύουσιν
 Κικρύφῃ, αἴψης δ' ἀειπλομήνους ἐνιαυτῶ
 Φαίονι, πατρῷα χαρσοτομήοιο σιδήρεα. 385
 Οὗτός τοι πιδίαν πλεῖ νόμος, οἳ τε θαλάσσης
 Ἐχρύδι ναιετάουσ', οἳ τ' ἄλκιρα βροσθήεντα
 Πόντι κυμαίνοντι· ἀπ' αὐτοῖσι πτόνα χῶρον
 Ναιύειν. γυμνὸν ἀείρειν, γυμνὸν δ' βωαίειν,
 Γυμνὸν δ' ἀμύνειν, εἴ χ' ὄρεα πάντ' ἐθέλησθαι 390
 Ἔργα κομίζεσθαι Δημήτερι· ὥς τοι ἔγνω
 Ὡρεὶ αἰετῇ, μὴ πως πᾶ μετὰ ξυχαίῃ
 Πτόσσης ἀλλοδαίους οἴκους, ἔμνηδ' ἀνύσσης.
 Ὡς καὶ νῦν ἐπ' ἐμ' ἤλθης· ἐγὼ δέ τοι ὅσα ἐπιδάσκω.
 Οὐδ' ἐπιμετρήσω· ἐργάζεσθαι νῆπι Πέρρῃ 395
 Ἔργα, πᾶντ' ἀνθρώποισι θεοὶ διέεικμήσαντες.
 Μηπίε σὺν παῖδες γυναικί τε θυγατρὶ ἀχόων,
 Ζηϊδῆς βίβον καὶ γείτονας· οἳ δ' ἀμελῶντι.
 Δις μὲν γὰρ καὶ τοῖς πάρα τούτοις. ὧν δ' ἐπ' ἑλυσσῇ,
 Σελήμῃ μὲν ἔσσηξας, σὺ δ' ἐπὶ τῷ τῶν πόλλ' ἀγροδύσας. 400

Ἀρχαί

I N II. L I B R V M.

381. Πηϊάδων.] Hic secundus
 liber continet præcepta
 de agricultura & administratione
 rei familiaris. Hoc autem loco pri-
 mum per ortum & occasum Pleia-
 dum ostenditur tempus messis &
 arationis, tam pro locis maritimis,
 quam à mari remotis. Sunt autem
 Pleiades, 7. stellæ in tergo Tauri,
 Latini Vergilias vocant. Siderum
 autem ortum & occasum tribus

modis advertit agricola. Quod Soli
 orienti cooritur coocciditque, κο-
 σμικῶς oriri vel cadere dicitur.
 Quod Soli occidenti, χροικῶς.
 Quod autem Solis adventu abitu-
 ve occultatur aut emergit, ἡλιακῶς.
 Quando igitur Pleiades mane anre
 Solis ortum conspiciuntur, quod
 fit mense Junio, messem inchoari
 vult. Quando autem mane sub ter-
 ram descendunt (quod fit mense
 Novembre) arationis tempus ad-
 esse dicit.

L I B E R II.

Pleiadibus Atlante natis exorientibus,
 Incipe messem, arationem vero occidentibus.
 Hæc quidem noctesque & dies quadraginta
 Latent: rursus vero circumvolvete se anno
 Apparent, primum ut acuitur ferrum.
 Hæc utique arvorum est regula: quique mare
 Prope habitant, quique valles flexuosas
 Mari fluctuante procul pinguem regionem
 Habitant. Nudus ferito, nudusque arato,
 Nudus quoque metito: si quidem tempestitiva omnia voles
 Opera ferre Cereris, ut tibi singula
 Tempestitiva crescant, ne quando interim egens
 Mendices ad alienas domos, nihilque efficias.
 Sicut & nunc ad me venisti: ego vero tibi non amplius dabo,
 Neque amplius mutuo tradam. Labora stolide Persa,
 Opera quæ hominibus dii destinarunt:
 Ne quando cum liberis uxoreque animo dolens
 Quæras victum per vicinos; hi vero negligent. (fueris,
 Bis enim & ter forsitan consequeris: si vero amplius molestus
 Rem quidem non facies, tu vero inania multa dices.

Inuti-

383. Αἱ δὲ.] Occultantur 40.
 dies & noctes propter vicinitatem
 Solis, Taurum & Geminos pera-
 grantis: quod est à Majo usque ad
 Iunium.

384. Περιπλοῦς.] Ephh. anni,
 à πόλος, id est, existo: vel πολίω,
 verto: vel à περιπλέω.

387. Αἴγια.] Palustrem terram
 significat.

389. Γυμνόν.] Vult ut hos la-
 bores perficiat mature & ante fr-

viciem hyëmis, atque sollicitè &
 festinanter, ad egestatem & ejus
 molestias vitandas. Hic versus
 in Homeri & Hesiodi certami-
 ne, ab H. Steph. edito, ita legi-
 tur, Γυμνόν τ' ἄμειν ὅταν ὦρα
 πάντα πέλωνται. in M S. P. ἀμείν id
 est, συναθροίζην ἢ διερίζην. Εἰ χ'
 ὦρα παντ'. Ὡρον non est semper
 τὸ κςθ' ὦρον. sed & τὸ ἐπὶ τοῖς in
 fructibus.

Ἀρχεῖσθ' ὅλ' ἔσται ἱππῶν νομός. ἀλλὰ σ' αὐτῶς
 Φραζέσθ' ἡρώων τε λύειν, λιμὲν τ' ἀλιεύειν.
 Οἶκον μὲν ἀσπασσάμενος, γυναῖκα τε, βῆν τ' ἀροτῆρα.
 Κτητῶν δ' ἐγχεύειν, ἥπες κὴ βυσὶν ἔπουθε.
 Χρήματα δ' εἰς εἰκὴ πάντ' ἀρμυρὰ ποιήσασθαι. 405
 Μὴ σὺ μὲν αὐτῆς ἄλλων, ὃ δ' ἀρνῆται, σὺ δ' ἴππῃ.
 Ἡδ' ὥρῃ ἐκτρέφειν, μινύθῃ δὲ τοι ἔρπον.
 Μηδ' ἀναβάλλεσθαι εἰς τ' αὐτοῖς εἰς τ' ἐννεφον.
 Οὐ γὰρ ἱπταῖοι ἐργὸς ἀνὴρ πῖμωλῃσι καλῶν,
 Οὐδ' ἀναβάλλομαι. μελίτη δὲ τοι ἔρπον ὀφέλλει. 410
 Αἰεὶ δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἄταιρσι πελααί.
 Ἡμῶν δὲ λήγῃ μῦθον ὀξέον ἡελίοιο
 Καύμωσι δὲ καλῶν, μετ' ἑταίρων ὁμωσάντων.
 Ζήνους ἐρατοῖν, μὲν δ' ἴππῃ βρότεον χροῖς
 Πολλὸν ἱλαφρότερον (δὴ γὰρ τοῖς σείρασι ἀστῆρ
 Βαῖον ὑπὲρ κεφαλῆς κηρατρεφίαν ἀνθρώπων
 Ἔρχεται) ἡμῶν, πλεῖον δὲ τε νυκτὸς ἐπαυρεῖ.)
 Ἡμῶν ἀδικησάντων πῖλε) τμηθεῖσσι σιδήρεσσι
 Ὑλῃ, φύλλα δ' ἔραζε χεῖρ, πῆρσιό τε λήγῃ.
 Τῆμ' ἄρ' ὑλοσφύειν μεμνημένοι ὦρον ἔρπον. 420
 Ὅλκον μὲν τραπεζῶν πέμψῃ, ὑπὸν δ' ἐκτρέφῃ,
 Ἀξονά δ' ἐπὶ τραπεζῶν. μέλα γὰρ νύ τοι ἀρμυρὸν ἔσται.
 Εἰ δὲ κεν ἐκτρέφῃς ἀπὸ κὴ σφύρεσσι καὶ πέμψῃ,
 Τραπεζῶν δ' ἄψιν πέμψῃ δὲ καὶ δώρῳ ἀμείξῃ.
 Πόλιν ἐπὶ καμπύλῃ καὶ φέρῃ δ' ὅτ' αὐτὸς ὄρῃς 425
 Εἰς οἶκον, κατ' ὅρ' ἐκτρέφῃς ἢ κατ' ἄρῃς,
 Περίνοον. ὃς γὰρ βυσὶν ἀρῇ ὀχυρώτατος ἔστι.

Εὐτ'

401. Νομός.] Alii fortasse melius νόμον legunt, id est, oratio vel series verborum ad persuadendum apposita: nonnulli etiam de modulis & cantu mendicorum intelligunt.

404. Κτητῶν.] Famulam intelligit jure acquisitam: Aristoteles tamen initio Oeconomici sui ad

uxorem refert. Κτητῶν δ', Notarunt jam olim viri docti Philosophum in Oeconomicis etiam τῶν κτητῶν pro conjuge sumere. In jure certe Attico etiam conjux inter τὰ κτήματα numerabatur, & maritus ἐκτρέφῃ appellabatur.

408. Ἐννεφον.] Ab ἔνν, id est, εὐσφρεμὸς dies mensis.

415. Σεί.

Inutilis autem erit verborum copia. Sed te jubeo
 Cogitare debitique solutionem, famisque evitationem.
 Domum quidem primum, uxoremque bovemque aratorem,
 Famulam non nuptam, quæ & boves sequatur :
 Utensilia vero domi omnia apta facito :
 Ne tu quidem petas ab alio, illeque recuset, tu vero carcas.
 Tempus autem prætereat, minuaturque tibi opus.
 Ne vero differas inque crastinum, inque perendinum,
 Non enim laboris fugitans vir implet horreum,
 Neque procrastinator. Cura vero tibi opes auget.
 Semper autem dilator operum vir cum damnis luctatur.
 Quum itaque jam definit robur acuti solis
 A calore humido, per autumnum pluyente
 Iove præpotente, mutatur humanum corpus
 Multo levius. (nam tunc Solis stella
 Paulisper supra caput fato obnoxiorum hominum
 Venit interdiu, magis autem nocte fruitur)
 Quando incorrupta est cæsa ferro
 Sylva, folia autem humi fundit, ab ramisque cessat :
 Tunc sane ligna secare, tempestivum esse opus memento.
 Mortarium quidem tripedale seca, pistillum vero tricubitale,
 Axemque septempedalem. valde enim certe conveniens sic.
 Si vero octopedalem & malleum inde secueris, (curru.
 Trium palmorum curvaturam rotæ secato decem palmorum
 Multa præterea curva ligna : ferto autem dentale cum invene-
 Domum, sive in monte quærens, sive in agro, (ris,
 Ilignum. hoc enim bobus ad arandum firmissimum est :
 Nempe

415. *Στεῖρα*.] Stella est in ore
 canis majoris, ad latus Austri, vi-
 cina Leoni, dicta quod nimio ca-
 lore exiccet & debilitet vires hu-
 manas.

417. *Πλεῖον*.] Vbi sol accesserit
 Scorpion, Canicula mane aliquan-
 tisper ante solem, ortu Heliaco,
 conspicitur: orto autem sole sta-

tim labitur sub terram.

421. *Ὁλμον τετραπόδον*.] Per *Ὁλμον*
τετραπόδον. quidam intelligunt mor-
 tarium trium pedum, quo veteres
 ut sunt pro mola.

424. *Δικαδάκτυλον*.] A *δωδεκά*, id
 est, palmus, quod munusculum dario
δωδεκά appellatur: id autem geritur
 per palmam manus.

Εὖτ' αὖ Ἀθῶναίης δμῶδες ἐν ἐλύματι πήξας
 Γόμφοιζιν πιλάδας ἀποπαρήρει ἰσοδοῆι.
 Δοῖα δ' ἔτι δ' αἶσθ' ἀροῖσθαι πεινησάμεν καὶ οἶον, 430
 Αὐτέρωτον καὶ πηκτόν· ἔπει πολὺ λῶϊον ἔτω.
 Εἴ χ' ἕτερον γ' αἴξας, ἕτερόν γ' ἐπὶ βεπὶ βάλοις,
 Δάφνης δ' ἢ πελίας ἀκινώτεθι ἰσοδοῆις.
 Δρυὸς ἐλύμα, πρίν γε γάλῳ, βόει δ' ἐνασθήρῳ
 Ἀρσένει κικτῶσθαι· τὸ γὰρ ὀνείῳ σὺν ἀλαπαδίων· 435
 Ἡΐης μίτρον ἔχοντι· τὰ ἐργάζεσθαι δρῖσιν.
 Οὐκ αὖ τὸ γ' ἐρίσσειας ἐν αὐλακι κρημνὸν ἀροτῶν
 Ἀξίαν, τὸ δ' ἐργῶ ἐπὶ λῶϊον αὐτῇ λίποιεν.
 Τοῖς δ' ἄμα πεσσαρκακονταίτης αἰζηνὸς ἐπίθῃ,
 Ἀρῶν δειπνήδας περὶ τρυφον, ὁκτάδλωμον· 440
 Ὅς κ' ἐρεβ μελίων ἰθείαν αὐλακ' ἐλαύνει,
 Μηκίπιν παππαίων μετ' ὀμήλικας, ἀλλ' ἐπὶ ἔργῳ
 Θυμὸν ἔχον. τῷ δ' ἔπιν νεώτερον ἄλλο αἰμείνων
 Σπίγμαθα δάσασθαι, καὶ ἐπαπορέλιν αἰλίσσασθαι.
 Κυρότερον γὰρ αὐτῇ μετ' ὀμήλικας ἐπιθήνῃ. 445
 Φεράζεσθαι δ' εὖτ' αὖ φωνίῳ γερμένῳ ἐπακύνῃς
 Ὑψόθῃ ἐν νεφίῳ ἐναιούσῃ κακληγύης·
 Ἡ τ' ἀροῦσθαι πε σῆμα φέρεθαι, καὶ χεῖματι ἄρῳ
 Δεικνύει ὀμβρύνει· κρημνίῳ δ' ἔδωκεν ἀνδρὸς ἀνέστην.
 Δὴ τότε γερύσσειν ἔλικας βόας ἐνδον ἐόντας· 450
 Ἐνίδιον γὰρ ἔσθαι εἰπεῖν, βόει δὲ δ' ἄμαξαν·
 Ἐνίδιοι δ' ἀπανήνασθαι, ὧς δ' ἔργα βόεσσιν.
 Φησὶ δ' αἰνῇ φρένας ἀφινέος πήξασθαι ἄμαξαν.

Nη-

422. Α' Ἀθῶναίης.] Sic vocat Cererem, quod ipsa Athenienses, adeoque omnes homines, de frugibus docuerit.

431. Αὐτέρωτον.] Aratrum quod habet dentale solidum & adnatum, non affixum: vel quod non sit plane elaboratum, sed usque ad dentale.

440. Ὀκτάδλωμον.] Octo mor-

sum, à βλωμός morsus, ita tamen ut unum frustum habeat binos morsus. Servum intelligit robustum, qui integrum panem in 4. partes divisum absumat in cœna: vel cui opus sit pane, cujus quadrantes octonis bolis seu partibus consistunt.

441. Ὅς κ'.] Ætatis quam in servo requirit, rationes addit admodum

Nempe quum Atticæ Cereris famulus temoni infigans
 Clavis adjunctum stivæ adaptaverit.
 Bina vero disponito aratra, laborans domi :
 Dentatum & compactum : quoniam multo optimum sic.
 Si quidem alterum fregeris, alterum bobus injicias.
 E lauro autem vel ulmo firmissimæ stivæ sunt. (nes
 E quertu temonem, ex ilice dentale. boves vero duos noven-
 Masculos comparato (horum enim robur non imbecillum est)
 Adolescentiæ mensuram habentes. hi ad laborandum optimi.
 Non utique hi contententes in sulco aratrum
 Fregerint, opus vero imperfectum reliquerint.
 Hos autem simul quadragenarius juvenis sequatur,
 Panem cœnatus quadrifidum octo morsum,
 Qui quidem opus curans rectum sulcum ducat,
 Non amplius respectans ad coætaneos ; sed in opere
 Animum habens. Hoc vero neque junior alius melior
 Ad spargendum semina, & iteratam sationem evitandum.
 Iunior enim vir ad coætaneos evolat animo.
 Considera vero, cum vocem gruis audieris
 Alte ex nubibus quotannis clangentis,
 Quæ & arationis signum affert, & hyemis tempus
 Indicat pluvix : cor autem rodit viri bobus carentis.
 Tunc sane pasce curvos boves, domi detinens.
 Facile enim dictu est, par boum da & plaustrum :
 Facile autem recusare, & dicere boves occupati sunt. (currum.
 Constituit autem, homo qui opinione sua dives est fabricare
 Stultus.

dum graves, sentitque multum fir-
 tum esse in maturitate ætatis.

444. *Εἰς μαροῖν.*] Quasi super-
 seminatio, quæ usurpari solet eum
 prior sementis non est rite peracta.

446. *Φεῖς ἰσθμῶν.*] Tempus arandi
 indicat per clangorem gruum avo-
 lantium, idque (ut Poëtæ fingunt)
 in Ægyptum, ubi belligerantur
 cum Pygmæis.

449. *Ὁ μὲρ πνῶ.*] M S. Palat. &
 alii, *ἐμὲρ πνῶ.*

451. *Πνίδιον.*] Occupatione ne-
 gligentiam & inscitiam rustico-
 rum taxat, qui non considerant
 quibus opus habeant, sed in alie-
 nam opem sunt intenti. Respondet
 ergo eadem opera posse aliquem
 petere & negare.

Νήπιον· ἔδ' ἄν' οἶδ', ἐκπὸν δὲ πε δέρεθ' ἀμφέξῃς.
 Τὸν παύσειν μελέτιον ἐχέμεν οἰκῆϊα θιάζ.
 Εὖ τ' αὖ ἢ παύσειν· ἀροῖον θνητοῖσι φανείη,
 Δὲ τὸτ' ἐφορμηθῆναι ὁμῶς δμῶες τε ἔσ' αὐτὸς
 Αὐλὴν κ' διερεῖν δρόον, δρόστιον κ' δ' ἄρῃ.
 Πρῶτ' ἄλλα παύσειν ἵνα τοι πλεῖστα ἄρῃαι.
 Εἴαρε πολὺν· θέρει ἢ νεωμῶν κ' σ' ἀπατήσῃ.
 Νέον ἢ παύσειν ἐπ' κεφίζουσιν ἄρῃαι.
 Νεὸς ἀλεξιάρῃ, πύδων ἀκκλητήρεσ.
 Εὐχόμεν ἢ Διὶ χθονίῃ, Δημήτερι δ' ἀγνῇ,
 Ἐκτελεία βελέει Δημήτερι· ἱερὸν ἀκτῶν.
 Ἀρχόμεν παύσειν δρόστιον, ὅταν ἄκρον ἐχέτης
 Χερσὶ λαβὼν, ὅρπηκα βοῶν ἐπὶ νῶτον ἱκῃαι
 Ἐνδρυν ἐκχόντων μεστέων. ὃ ἢ τυτθὸς ὅπιδεν
 Δμῶδες, ἔχον μακίλῃν, πῶον ἐρνήσας πείη,
 Σπέρματι κακκρύβῃν. ἀθημοσύνη ἢ δόρις
 Θνητοῖς ἀνθρώποις, κακοθημοσύνη ἢ κακίη.
 Ὡδ' κεν ἀδροσύη σάχους νόοιοι ἐραδί,
 Εἰ τίλῃ αὐτὸς ὅπιδεν Ὀλύμπῳ ἐοδλὸν ὀπάζοι,
 Ἐκ δ' ἀγῶν ἐλάσας δρόστιον· καὶ σε ἰολπῇ
 Γηθήσῃ, βιότιο ἐρδόμενον ἔνδον ἰόνῃ.
 Εὐοχίῃ δ' ἔξαι πολὺν ἔαρ· ἔδ' αὖτ' ἄλλας
 Αὐγάσαι· σίε δ' ἄλλῃ ἀνὴρ κεχρημῶν ἔσται.
 Εἰ δ' κεν ἡελίοιο τροπαῖς δρόστιον χθονα δῖαν,
 Ἡμῶν ἀμῆσας, ὀλίγον πᾶσι χερσὶ ἱερῶν,

455

460

465

470

475

Αἴα

456. Εὖ τ' αἴ.] Docet diligenter quæ est adhibenda in aratione. Addit versu 458. Signa & circumstantias, qualis terra sit aranda, sicca scilicet & humida, id est, non lutosa, & tamen madefacta.

460. Εἴαρε.] Modus & ratio arandi traditur. Pingue solum solum habent, ter arant. Prima aratio est proficissio: secunda fit mense Iunio, quæ est iteratio: ter-

tia, cum ante sementem aratur, quæ est tertiatio.

561. Νέον.] Concedendum est suum intervallum terræ, quo interquiescat, ut deinde copiosorem fructum ferat. Est autem Novale, ager qui alternis annis seritur. κεφίζουσιν, id est, recens aratam, adhuc elevatam.

462. Ἀλεξιάρῃ.] Pellens execrationem. Solent enim agricolæ maledicere quando fructus ex sententia non proveniunt, ἀκκλητήρεσ, liberos

Stultus. & hoc nescit, centum esse ligna plaustrī,
 Horam ante curam habere oportet, domi reponendo;
 Cum primum igitur aratio mortalibus apparuerit,
 Tunc aggredere, simul & servi & tu ipse,
 Siccā & humidā arans, arationis ad tempus,
 Summo mane festinans, ut impleantur tibi arva.
 Vere vertito, æstate vero iterata non te fallat.
 Novalē vero serito adhuc levem terram.
 Novalis imprecationum expultrix, liberorum placatrix est.
 Supplica vero Iovi terrestri, Cererique castæ,
 Proventum ut impleant, Cereris sacrum munus.
 Ut primum incipias arare, cum extremum stivæ
 Manu capiens, stimulo boum terga attigeris
 Quernum temonem trahentium loro. juvenis autem pone
 Servus, ligonem tenens, negotium avibus faceßat,
 Semina abscondens. Industria enim optima
 Mortalibus hominibus est; ignavia vero pessima.
 Sic quidem ubertate spicæ nutabunt ad terram,
 Si finem ipse postea Iupiter bonum præbuerit:
 E vasis autem ejicies araneas: teque arbitror
 Gavisurum, victu potitum intus reposito.
 Lætus autem pervenies ad canum ver, neque ad alios
 Respicias. tui vero alius vir indigus erit.
 Si vero ad solis conversionem araveris terram almā,
 Sedens metes, pauxillum manu comprehendens,

Ob-

liberos exhilarans, utpote quibus
 suppediter copiosum victum.

465. Α'ρχαῖον. Quomodo sit
 arandum. ἰχέτης, stivæ, quia αὐτῷ
 ἰχέτης ὁ ἀφ' ὧν, quod eam manu te-
 neat arator.

467. Ἐνδρουν. Καρδία δένδρον,
 καὶ τὸ μέσον, inquit Hesych. Ver. C.
 Palat. ἔνδρουν, id est, δένδρον, vel
 αὐτὴν τὸν ἰσθμὸν. lignum esse di-
 cunt quod est proximum temoni.

473. Ἐκ δ'. Quia scilicet o-

mnia sepositoria & vasa repleta
 sint.

474. Ἐρδ' ἰσθμῶν. Cum inquisi-
 tione & delectu capientem.

477. Εἰ γ'. Improbatur hic ara-
 tionem dilatam ad solstitium hy-
 bernum.

478. Ἡμῶν. Ob culmorum
 breviteratem scilicet & paucitatem.
 Singula verba significanter hic po-
 nuntur ad declarandum tristē e-
 ventum tardæ arationis.

Ἀνέκ' αἰσμάτων κεκοιμήσῃ, ἔ' μέλα χαίρων.
 Οἷσας δ' ἐν φόρμῳ· παῦροι δ' ἐς σέ γη(ον). 480
 Ἀλλοῖσι δ' ἀλλοῖσι Ζητὸς νότος ἀγέροιο,
 Ἀρσάλε' δ' ἀνδρῶσι κ' ἔ' θνητοῖσι νοήσῃ.
 Εἰ δ' ἐκιν' ὄψ' ὀρέχης, τὸ δ' ἐκιν' ἔ'σι φάρμακον εἴη.
 Ἡμῶς κ' ἡκυκλὺς ἡκυκλὺς ὄρυς ἐν πείλαισι.
 Τὸ παρῶτον, τέρπ' τε βροτῶς ἐπ' ἀκείροισι χαῖαν, 485
 Τῆμ' Ζῶς υἱοὶ τρίτῃ ἡμέρῃ, μὴδ' ἀπολήγῃ,
 Μῆτ' ἄρ' ὑπερβάλλων βοὸς ὀπλήν, μῆτ' ἀπολείπων.
 Οὕτω κ' ὀψαρότης παρῶτον ἰσοφασίῃ.
 Ἐν θυμῷ δ' ἐπ' πάντῃ φυλάσσει· μὴδ' ἐπ' ἀγῇ.
 Μῆτ' ἔαρ γινόμενον πολὺν, μὴδ' ὥρ' ὀμβρῶν, 490
 Παρ' δ' ἴθι χαλκῶν θῶκον κ' ἐπ' ἀλῆα λείχῃ
 Ὄρη χέμερ' ὅπ' κ' ἐπ' ἀνέρας εἶρον
 Ἰχθύων· ἐνθα κ' ἄσκειν ἀνὴρ μέγα οἶκον ὀφέλλῃ.
 Μῆ σ' ἐκ' ἐμῶν ἀμνηχανίῃ κατὰ μέγ' ἔσῃ
 Σὺν πινί, λεπίῃ ἢ παχυν πόδα χεῖρ' ἐπ' ἐπείροις. 495
 Πολλὰ δ' αἰετῶς ἀνὴρ, κενεὴν ἐπ' ἐλπίδα μέμνων,
 Χρήζων βιότοιο, κακῇ παρῶτον ἐπ' ἐλπίδι θυμῷ.
 Ἐλπίς δ' ἐπ' ἀγῇ κατὰ γῆμον ἀνδρῶν καμίζει.
 Ἡμῶν ἐν λείχῃ, πῶς μὴ βίῃ ἄρχει εἴη.
 Δείκνυι ἢ θμῶσι, θέρους ἔπ' μέσῃ ἐοίῃ, 500
 Οὐκ αἰεὶ θέρους ἔσεται, ποιεῖσθαι καλῶς.

Μῆνα

481. Ἀλλοτ'.] Ἀνθυπορεῖ, & mitigatio præcepti de tarda aratione, quod tempestates variae sint pro voluntate Iovis.

484. Ἡμῶς.] Pulchra Veris descriptio est.

491. Παρ' δ' ἴθι.] Id est, παρὰ τῆς, παρέρχου, ut gloss. & Præteri interpretandum, potius quam accede: licet utramque interpretationem Proclus admittere videatur. Monet enim diligentem agrico-

lam, ne vel tempus hibernum, more vulgi, ociosis & inanibus confabulationibus transigat, sed tum etiam rem familiarem promoveri studeat. Per χαλκῶν θῶκον intelligit officinas ferrarias, in quas antiquitus in Græcia pauperiores & ociosi solebant convenire ad collocutiones frivolas, sicut apud Romanos in tōstrinis. Pro ἐπ' ἀλῆα, ut constet versus, quidam legunt, ἐπ' ἀλῆα, neutro genere, in locis calidis, ab

Obversum manipulans cum labore, nec valde gaudens.
 Ferens autem in sporta: pauci vero te suspicient.
 Alias vero alia Iovis mens Ægiochi:
 Sed mortalibus hominibus eam deprehendere difficile.
 Sin autem fero araveris, hoc quidem tibi remedium fuerit:
 Quando cuculus canit quercus in frondibus
 Primum, delectatque mortales in immensa terra:
 Tunc Iupiter pluat triduo, neque desinat,
 Non utique supra bovis ungulam, neque infra:
 Ita & serotina aratio tempestivæ æqualis fuerit.
 Animo autem bene omnia reconde. neque te lateat
 Neque ver exoriens canum, neque tempestiva pluvia.
 Præter autem æneam sedem, & calidam tabernam,
 Tempore hyberno, cum frigus homines vehemens
 Detinet: tunc sane impiger vir valde domum auget.
 Ne te malæ hyemis difficultas opprimat (mas.
 Cum paupertate: macilenta vero crassum pedem manu pre-
 Multa vero ignavus vir vanam ob spem expectans,
 Egens victus mala animum suum increpat.
 Spes vero non bona indigentem virum fovet,
 Sedentem in taberna, cui victus non sufficiens sit.
 Dic autem servis, æstate adhuc media existente,
 Non semper ætas erit, facite nidos.

Menſem

ab ἀλῖος. doctiss. G. Canterus ἰα-
 λῖα uno verbo. quem vide lib. 5.
 c. 23. λέγει quondam dicebantur
 conventicula Philosophorum: de-
 inde quia inter ipsos plerunque de
 rebus levissimis agitabatur, factum
 est ut mendicorum conventus et-
 iam hoc nomine vocarentur: at-
 que inde etiam ipse nugæ λέγει
 dictæ sunt. Εἰπ' ἀλῖα, Eustachii le-
 ctionem ἰπ' ἀλῖα, propter teporem,
 seu teporis captandi gratia, confir-

mat simile hemistichium infra.

495. Δεπνὴ δὲ.] Aristot. 1. sect.
 Probl. scribit fame diuturna labo-
 rantibus pedes intumescere. Supe-
 riores autem partes eadem ratione
 extenuantur & macrescunt. Huc
 alludit Poëta cum jubet cavere, ne
 pedem tumefactum tenui manu
 demulcere oporteat.

496. Πολλὰ.] Verissimum est
 Columellæ dictum, *Homines nihil
 agendo, male agere discunt.*

502. Μῆνα.]

Μῆνα ἃ λῆλαιῶνα, καὶ ἤμαρ, βέδδου πῶντα,
 Τῆτον αἰλούαδ', καὶ πηγάδας αἷτ' ἐπὶ γαῖαν
 Πινύσαντι⁵⁰² βαρίασιν δυ(η)λεγίς πελίσ(η)ν.
 Ὅς τι ἀφ' ὀρέης ἐπαποτόφου ὀρέϊ πότῳ
 Ἐμπόδ' ἔχει, μέμυκε ἃ γαῖα καὶ ὕλη.
 Ποδάσιν ἃ ὄρεος ὑψιπέμυς ἐλάσας πεπαχέας
 Οὐρεῖ⁵⁰³ ἐν βήσας πηλῆα χροῖ πελυβοέμερη
 Ἐμπότῳ, καὶ πᾶσα βοᾷ τότε νήρι⁵⁰⁴ ὕλη.
 Θῆρες ἃ φερίσσον, ἔρως δ' ὑπὸ μέζ' ἔηεν,
 Τῶν καὶ λαχὴν δέρμα κατὰσπισιν· ἀλλὰ νῦν ἔσ' ἔ
 Ψυχρὸς ἐὼν ἀφ' ἡ(η) δα(η)στῆρων περ ἐόντων.
 Καὶ τι ἀφ' ῥινὸς βοὸς ἔρχ', ἐδὲ μιν ἔρχ'.
 Καὶ τι δὲ αἶσα ἀν(η) πενύτελχα· πῶτα δ' ἔπ.
 Οὐνικ' ἐπιβῆαι τέλχος αὐτῶν, καὶ ἀφ' ἡ(η)
 Ἰς ἀνέμω βορέα. προχλὸν ἃ γέροντα πῆν(η).
 Καὶ ἀφ' παρθενικῆς ἀπαλόχρου⁵⁰⁵ καὶ ἀφ' ἡ(η),
 Ἥτε δέμων ἐνθότ' φίλην ὥρῃ μητέρῃ μίμνῃ.
 Οὐπὼ ἔργ' εἰδῆα πελυχρῦ(η) Ἀφροδίτης.
 Εὖ τι λοισσαμύνη τέττινα χρόα, καὶ λίπ' ἐλαίῳ
 Χερσαμύνη, νυχίη κατὰλίζε' ἐνδοθὲν οἶκω,
 Ἥμαρ καί μερῶν, ὅτ' ἀνέστῃ⁵⁰⁶ δι' πόδα τέττι,
 Ἐν τ' ἀπύρῳ οἶκῳ καὶ ἐν ἡ(η) λαδ' αἰετοῖσιν.
 Οὐ γάρ οἱ ἡ(η) δέικνυ νομὸν ὀρμηθλῶσιν.
 Ἀλλ' ἐπὶ κυανίῳ ἀνδρῶν δῆμον τι πόλιν τε
 Στρωφᾷται, βροχέδιον ἃ πανελλῶσι φαείνῃ.
 Καὶ τότε δὴ κερσοὶ ἔσ' ἡ(η) καὶ ὕληστῳ
 Λυγρὸν μυλιόωσις ἀνὰ δρυά βησσένεα
 Φόβῳ⁵⁰⁷ καὶ πᾶσιν ὧν φρεσὶ τῶν μέμνηται.

505

510

515

520

525

Οἱ

502. Μῆνα.] Hyemis tempus, & mensē Boreali frigore gravissimum copiose & eleganter describit. Ληλαιῶν, mensis Ianuarius est. Lenxa enim Bacchi ferix & Pythia sub id tempus agebantur, cum vini primitias libabant. Βέδδου vocat frigora, quæ adurant & exco-

riant, etiam ipsos boves.

505. Ὅς τι.] Naturam vini, effectus Boreæ prolixè declarat.

516. Τροχλόν.] Inclinaturn, contractum vel properantem in incessu, quamlibet alioqui tardum.

518. Ἥτε δέμων.] Curam virginum in honestioribus familiis exponit,

Mensem vero Ianuarius malos dies, bobus nocentes omnes,
 Hunc vitate: & glacies, quæ quidem super terram
 Flante borea, molestæ existunt,
 Qui per Thraciam equorum altricem lato mari
 Inspirans illud movet: remugit autem terra & sylva:
 Multas vero quercus alticomas abietesque densas,
 Montis in vallibus dejicit, ad terram multos pascentem,
 Incumbens, & omnis reboat tunc ingens sylva.
 Feræ autem horrent, caudasque sub pudenda ponunt:
 Eæ etiam quarum vellere cutis densa est. quas nihilominus
 Frigidus existens perflat, hirsuta licet pectora habentes.
 Quinetiam per bovis pellem penetrat, neque ipsum cohibet.
 Etiamque per capram flat hirsutam: ovium autem greges non
 Eo quod annui ipsarum villi sunt, non perflat (item,
 Vis venti boreæ. incurvum vero senem facit.
 Et per tenelli corporis virginem non perflat,
 Quæ in ædibus charam apud matrem manet,
 Nondum opera sciens aureæ Veneris:
 Beneque lota tenerum corpus, & pingui oleo
 Unctæ, noctu cubat intra domum (dit,
 Tempore hyberno, quando exossis *polypus* suum pedem arro-
 Inque frigida domo, & in habitaculis tristibus.
 Non enim illi sol ostendit pabulum ut invadat,
 Sed super nigrorum hominum populumque & urbem
 Vertitur, tardius autem universis Græcis lucet.
 Et tunc sane cornutæ bestię & incornutæ silvicubæ
 Misere dentibus stridentes per quercetum vallosum
 Fugiunt, & passim omnibus id curæ est,

Quæ

ponit, quæ domi asservabantur, nec in publicum prodibant.

522. Οἱ αἰόσιοι.] Polypi hæc natura est, teste Plin. lib. 9. c. 19. ut fame laborans sibi pedes arrodat; quo maxima hyemis sævitia notatur: & quia vehementer frigore læditur, latet plurimum in

antro suo. Vocat hanc speciem Polyporum αἰόσιον, quod cartilaginem pro spina habeat.

525. Ἀπὸ ἡμῶν.] Sol cum cum est in Sagittario, diutius versatur apud Æthiopas, qui sunt meridionales, quam apud Græcos.

Οἱ σπίντε μαγόμενοι πυκνὺς κούμῳνας ἔχουσι, 530
 Καὶ γλάφυ πιτῆναι· τό τε δὴ τρίποδι βροτῷ ἴσοι,
 Οὐ τ' ἐπὶ νῶτα ἔαγε, κάρη δ' εἰς ἕδας ὀρέσται,
 Τῷ ἔκλειο φοιῶσιν, ἀλδούμῳροι νίφα λούκλῳ.
 Καὶ τό τε ἴστααδ' ἔρυμα χροὸς, ὥς σε κελεύει,
 Χλαῖνάν τε μπλακλῷ κ' περιμένει χλαῖνα. 535
 Στήμῳσι δ' ἐν παύρῳ ποδῳ κρέουα μενύστααδ'.
 Τῷ περὶ ἴστααδ', ἵνα τοι τρέχῃς ἀτρεμῖναισι,
 Μηδ' ὀρεαὶ φάισωσιν, ἀειρόμεναι κ' σῶμα.
 Ἀμφὶ δ' ποσσὶ πίδιλα βοὸς ἴφι κ' λαμῳοιο
 Ἀρῳμα δῆστααδ', πῖλοις ἔνθεσι πυκνῳας. 540
 Πρωθῳγῳν δ' ἐρίφῳν, ὀπῳταν κρυῳ ὄριον ἔλθῃ,
 Δίεργαθε συρράπτειν ἰδῳρῳ βοὸς, ὄφρ' ἐπὶ νῶτα
 Ὑστῳ ἀμφιβάλλῃ ἀλίῳ. κεφαλῳφι δ' ὕπῳφῃ
 Πῖλον ἔχῃ ἀσκηθῃ, ἵν', ἕαθε μὴ χαλαρῳδῳ.
 Ψυγῳ γάρ τ' ἡὼς πῖλε δ' βορέαο πῖσσῳ. 545
 Ἡδῳ δ' ἐπὶ γαῖαν ἀπ' ἕραν ἄστρόνῳ.
 Ἀῆρ πυροφῳρῳ τίτῳ μανῳρῳν ἐπὶ ἔρῳσι.
 Οἷς τε δρυσταῳδῳ ποῳμῳν ἀπὸ ἀναόλῳν,
 Ὑψῳ ὑπῳρ γαῖης δῳθεῖς ἀνέμῳιο θυῖκῳ,
 Ἀλλοῖς μῳ δ' ὕῳ ποτὶ ἕσπερον, ἄλλοτ' ἄῳ. 550
 Πυκνὰ θρηῖκῳς βορέας νίφα κλονῳνῳ.
 Τὸν φῳτῳδῳ, ἔργα πῖλεας, οἷκῳν δὲ νῖστα,
 Μῳποτὶ σ' ἕραν ὀφῃ σκοθῃν νῖφῳ ἀμφικαλύψῃ,
 Χρῳτῳ τε μυδαλέον θείῃ, κρητὶ δ' εἰμαθῃ δῳσίῃ.
 Ἀλλ' ὑπαλούσταδ', μῳς γῳ χαλεπῳπῳτῳ ἕτῳ 555
 Χῳμῳεῳ, χαλεπὸς παρῳάτοις, χαλεπὸς δ' ἀνῳρῳποις.
 Τῳμῳ δ' ὀμῳν βῳσ', ἐπὶ δ' ἀνῳρῳ κ' παλῳον εῳ

Ἀρμῳ-

531. Γλάφυ.] Pro γλαφυρόν. τρί-
 ποδι βροτῳ, homini seni, tertio
 jam pedi, nempe bacillo, innitenti.
 Vide proverb. *Bætica epizmata.*

535. Χλαῖναν.] Χρῳν interior ve-
 stis erat, supra quam utebantur
 pallio.

536. Κῳμα.] Pro κρηῳδα.

539. Ἰφι κ' λαμῳοιο.] Quem fuit
 difficile prosternere: vel qui fuit
 robustus cum prosterneretur.

543. Τ' ὕῳ.] Ad pluviam propul-
 sandam: ut ἀλεῳ sit ab ἀλῳῳαδῳ.
 Gloss. M S. Palat. τῳ ὀμῳρῳ περιθῳ
 ἀλεωρῳν, ad propulsandam plu-
 viam. Quare expungenda erit illa
 inter-

Quæ recta inquirentes, densas latebras habent,
 Et cavernas petrosas, tunc utique tripodi homini similes,
 Cujus & humeri fracti sunt, & caput pavementum spectat :
 Huic similes incedunt vitantes nivem albam.
 Et tunc indue munimentum corporis, ut te jubeo,
 Chlænamque mollem, & talarem tunicam.
 Stamine vero in paucis multam tramam intexe.
 Hanc circum induito, ut tibi pili non tremant,
 Neque erecti horreant, arrecti per corpus.
 Circum vero pedes calceos bovis fortiter occisi
 Aptos ligato, pilis intus condensans. (venerit,
 Primogenitorum vero hædorum, cum frigus tempestivum
 Pelles consuito nervo bovis, ut super humerum
 Pluviæ arceas teporem. supra caput vero
 Pileum habeto elaboratum, ut aures ne humefiant :
 Frigida enim aurora est Borea cadente :
 Matutinus vero super terram à cœlo stellifero
 Aër frugifer extensus est beatorum super opera.
 Qui hauriens è fluminibus semper fluentibus,
 Alte supra terram levatus venti procella,
 Interdum quidem pluit ad vesperam, interdum flat,
 Densas Thracio Borea nubes excitante .
 Hunc antevergens, opere perfecto domum redi,
 Ne quando te cœlitus tenebrosa nubes circumtegit,
 Corpusque madidum faciat, vestesque humectet :
 Sed evitato. mensis enim difficillimus hic
 Hybernus : difficilis ovibus, difficilisque hominibus.
 Tunc medium bobus, homini vero amplius adsit

Alimo-

Interpretatio quæ habet αἰών, *te-
porem.*

547. Ἀπὸ πνευμάτων.] Vapor ex
terra in nubibus percussus & in
aquam resolutus, decidit : hume-
ctat autem aër sata & arva.

555. Μὲν γὰρ.] Repetit admo-
nitionem de vitando hoc mense

Ianuario : cujus difficultates hæc-
enus descripsit.

557. Τῶν.] Bobus dimidiam
partem pabuli detrahendam, viro
vero aliquid addendum : in noctem
scilicet. Nam Græci homines tan-
tum cornabant, & largius qui-
dem.

558. Εὐ-

Ἀρχαλιῆς μακρὰν γῆν ἐπὶ ῥόδοι δ' ἔφροναι εἰσὶ.
 Ταῦτα φυλασσόμενόν τε πελιδνὸν εἰς οἶκον αὐτῶν,
 Ἰσθμῶν νύκτας τε καὶ ἡμέρας, εἰσέκειν αὐτῶν 560
 Γῆ πάντων μήτηρ καρπὸν σύμμιχλον ἐσέκη.
 Εὖ τ' αὖ δ' ἐξηκοντὰ μὲν τροπὰς ἡλείοιο
 Χίμαιρ' ἐκτελίσσῃ Ζεὺς ἡμέρας, δὴ ῥα τότ' ὤστη
 Ἀργεῦρον, ὠκυπὼν ἱερὸν ῥόον Ὀκεανοῖο,
 Πρώτον παμφαίνων, ἐπιτίλλει ἀεροκρίφαιον. 565
 Τόδε μετ' ἐξηκοντῇ Πανδονίῃ ἄγρο χαλιδῶν
 Ἔς φάτο ἀνθρώποις, ἔαρ ἔτος ἰσταμένοιο,
 Τὴν φθιμένοιο, οἶκας ὠκυπὼν μένδρον ὡς γῆν ἄμεινον.
 Ἀλλ' ὅπου τ' αὖ φερέοικον ἀπὸ χθονὸς αὖ φύλα βαίνειν
 Πληϊάδας φάτο, τὸ τε δὴ σπάρφον ὅκειν οἶκον 570
 Ἀλλ' ἄρπας τε χαρμασμένον, καὶ δρεμὰς ἐγείρειν.
 Φάτο γὰρ ὃ σκυρὸς ἦν καὶ ἐπ' ἡδ' ἡρότον,
 Ὄρη ἐν ἀμνητὶ, ὅτε τ' ἡλίον χροῖα κέρφῃ.
 Τημέτην ἀπὸ δὴν, καὶ οἴκαδ' ἐκ καρπὸν ἀγειρεῖν,
 Ὄρη καὶ ὠκυπὼν, ἵνα τοι βίον ἄριστον εἴῃ, 575
 Ἡὼς γάρ τ' ἔργον τελέτῃ δαμνέειν αἴσαν.
 Ἡὼς τοι ὠκυπὼν μὲν ὀδῶν, ὠκυπὼν καὶ ἔργον.
 Ἡὼς ἦν φανέσθαι πολέας ἐπὶ βῆλ' ἐκαστόν.
 Ἀνθρώπους, πολλοὶ δ' ἐπὶ ζυγαῖ βυσι πηλύνειν.
 Ἡμῶν ὃ σκόλορος τ' αὐθιῇ, καὶ ἡχέτω πέτλιξ 580
 Δειδύριον ἐφ' ὀδῶν λιγυρῶν καὶ χαλιδέων αἰοιδῶν
 Πυκνὸν ὑπὸ πτερυγῶν, ἵερὸν καμνέωδ' ὥρη,

Τῆμ.

558. Εὐφρόνη.] Sic vocant Poë-
 tæ noctem, ὡς γὰρ τὸ δ' ἔφροναι ἡμέρας
 ἐν αὐτῇ, vel, ὡς τὸ δ' ἔφροναι τὸ σῶ-
 μα ὡς τῆς αἰσθητικῆς.

564. Ἀργεῦρος.] Stella est sub zona
 Bootæ: oritur vespere initio veris.

566. Πανδονίῃ.] Hirundinem
 intelligit: respicit autem ad fabu-
 lam de Progne & Philomela, Pan-
 dionis filiabus.

567. Ἐς φάτο.] Poëta videtur

in ea opinione esse ut putet hiru-
 dines hieme latere quasi mortuas
 in suis nidis. Alii putant eas avo-
 lare in regiones tepidiores.

569. Ἀλλ' ὅπου τ' αὖ φερέοικον.] Messis tempus
 describit. Per φερέοικον intelligit re-
 studinem, quod domum suam cir-
 cumferat. Alii aliud animalculum
 intelligunt, quod pro vitando So-
 lis æstu solebat ascendere plantas
 & virgulta.

572. Φδῶ.

Alimonix: longæ enim noctes succurrunt illis.
 Hæc observans perfectum in annum
 Equato noctesque & dies, donec rursus
 Terra omnium mater fructum omnigenum proferat.
 Quum autem sexaginta post versiones solis
 Hybernos perfecit Iupiter dies, tunc sane stella
 Arcturus relinquens immensum fluctum Oceani,
 Primus totus apparens exorietur vespertinus.
 Post hunc mane lugens Pandionis prorumpit hirundo
 Ad lucem hominibus, vere nuper cæpto.
 Hanc prævertens, vites incidito: sic enim melius.
 At cum domi porta testudo à terra plantas ascenderit,
 Pleiades fugiens, tunc non amplius fodiendæ vites:
 Sed falcesque acuito servosque excitato.
 Fugito vero umbrosas sedes, & matutinum somnum,
 Tempore messis, quando sol corpus exiccat:
 Tunc festina, & domum fruges congrega,
 Diluculo surgens, ut tibi sufficiens sit:
 Aurora enim operis tertiam sortitur partem. (laborem:
 Aurora magis promovet quidem viam magisque promovet
 Aurora quæ apparens multos ingredi fecit viam
 Homines, pluribus vero iuga bobus imponit.
 Quum vero carduusque floret, & canora cicada
 Arbori insidens stridulum effundit eantum
 Frequenter sub alis, ætatis laborioso tempore,

Tunc

572. Φάληρ.] Prohibet tempore
 messis somnum ad multam lucem
 protrahere. Καὶ ἐν' ἡμῶν τοῦτον. Vbi
 ut quinta versus regio spondæum
 habet pro dactylo, ita in superiori
 hemistichio anapestum habet pro
 dactylo seu spondæo: quomodo &
 prima regio apud Homerum Βορέης
 καὶ Ζέφυρος: item, Πλεόνες καὶ μενέ-
 ρες: & apud Virgilium,

Fluviorum rex Eridanus.

Quamquam & synizesis in istis po-

test statui; ut in Homérico illo,
 Θώρηκας ἦλθεν ὄντων ἀμυγῶν
 δισσιν.

Qua de re monuit etiam Hephæ-
 stio.

580. Ἡμὸς δὲ σκόλυμας.] Hesi-
 dus ætatem constituit ἡπισκόλυμα
 καὶ τίσις: ita loquuntur eleganter
 οἱ χαρμῆτες, id est, tempore cardui
 & cicada, vel dum carduus & ci-
 cada est.

Τῆμε⁹⁸⁷ πίοπαται τ' αἶγας καὶ οἶνον⁹⁸⁸ ἄριστον.
 Μαχλόπη⁹⁸⁹ δ' ἔγνωαῖκες, ἀφανρότατοι δὲ πῖ ἀνδρες
 Εἰσιν, ἐπεὶ κεφαλῶν καὶ γένεα Σείρα⁹⁹⁰ ἄζα.
 Αὐαλί⁹⁹¹ δὲ πῖ χρώς ὑπὸ καύματι⁹⁹². ἀλλὰ τότ' ἦδη
 Εἶη πέλαίη πε σκιῇ καὶ βύβλιν⁹⁹³ οἶνον,
 Μᾶζα⁹⁹⁴ τ' ἀμολχαίη, γάλα τ' αἶγῳ στεινυρμάων.
 Καὶ βίος ὑλοφάγιο κρέας μήπωρ τεθκῆης,
 Πρωθόγνων τ' εἰσέφωρ ἐπὶ δ' αἶθοπα πινέμεν οἶνον,
 Ἐν σκιῇ ἐξορμόν, κεκορημένοι ἦτορ ἰδωδῆς.
 Αἶνον δὲ κρασί⁹⁹⁵ αἶμα τρέψαντα πείρωπον,
 Κρήνης τ' αἰνᾶν καὶ ἀπαρύττα, ἥ τ' αἰνολαί⁹⁹⁶.
 Τεῖς δ' ὕδατι⁹⁹⁷ πείρωται, τὸ δ' ἔπειτα πινέμεν οἶνον.
 Δμωσι δ' ἐποτρύνει Δημήτερ⁹⁹⁸ ἱερὸν ἀκτῶν
 Δινέμεν, οὗτ' αὖ πείρωται φωνῇ θείῃ⁹⁹⁹ Ωρίων¹⁰⁰⁰,
 Χώρῳ ἐν δούρει, καὶ οὐτοχάλα ἐν ἀλῶν.
 Μίτρω δ' οὐ κομίσσας ἐν ἀγέλῃν, αὐτὰρ ἐπὶ δὴ
 Πάντα βίον κατέθηκεν ἐπαρμόν¹⁰⁰¹ ἐνδοθεν οἴκῳ,
 Θῆτα ἄοικον ποιεῖας, καὶ ἄτεκνον ἔλθον
 Δίξας κέλομαι· χαλεπὴ δ' ὑπόπερὶς ἔλθω.
 Καὶ κωὰ καρχαρόδοντα κομῆν. μὴ φείδεο σίτα·
 Μὴ ποτὲ σ' ἡμερόκοι¹⁰⁰² αὐτῆς ἀπὸ χερσὶ μάτ' ἔλη.
 Χόρῳ δ' ἐσκομίσσῃ καὶ συρφετὸν, ὅφρα τοι εἴη
 Βασὶ καὶ ἡμίονοι¹⁰⁰³ ἐπιθεῖνόν. αὐτὰρ ἐπεὶ
 Δμῶας ἀναψύξῃ φίλα γένεα, ἔβας λδοται.
 Εὐτ' αὖ δ' Ωρίων καὶ Σείρα¹⁰⁰⁴ ἐς μέτρον ἔλθῃ

Οὐρα-

587. Βύβλινος.] Biblinum vinum dicitur à Biblia regione Thraciæ, ubi nobilissima vina sunt.

590. Αἶθοπα.] Vinum rubrum pinguius est, & magis alit, tenuiusque est, & facilius penetra.

591. Αἶμα.] Pro eo diserte Παλαξινύρξ legit, & gloss. εἶδος αἶμα.

594. Τεῖς δ' ὕδατος.] Græci nunquam merum bibere solebant. Athenæus hanc diluendi vini con-

suetudinem fuisse dicit, ut ad duos vini cyathos, quinque aquæ adderent: nonnunquam ad quatuor vini cyathos, duos aquæ.

596. Εὐτ' ἂν.] Id incidit in mensem Augustum.

598. Μίτρω.] Monet mensurandas esse fruges, ut sciat agricola quantum ex agro redeat.

600. Θῆτα.] Venet. & Steph. exempl. edit, Θῆτ'. reponendum ex

Tunc pinguesque capræ, & vinum optimum,
 Salacissimæ vero mulieres, & viri imbecillissimi
 Sunt, quoniam caput & genua Sirius exiccat,
 Siccum vero corpus ob æstum. Sed tunc jam
 Sit petrosæque umbra & Byblinum vinum, (tium,
 Libumque lacteum : lacque caprarum non amplius lanctan.
 Et bovis arborivoræ caro nondum enixæ,
 Tenerorumque hædorum. præterea nigrum bibito vinum,
 In umbra sedens, animo saturatus cibo,
 Contra temperatum ventum obverso vultu,
 Fontemque perennem, ac defluentem, quique illimis sit.
 Tertiam aquæ partem infunde, quartam vero misce vino.
 Famulis autem impera, Cereris sacrum munus
 Triturare, quando primum apparuerit vis Orionis,
 Loco in ventoso, & bene planata in area.
 Mensura vero diligenter recondito in vasis. sed postquam
 Omnem victum deposueris sufficientem intra domum,
 Servum domo carentem conducere, & sine liberis ancillam
 Inquirere jubeo : molesta est autem quæ liberos habet ancilla.
 Et canem dentibus asperum nutrito : nec parcas cibo :
 Ne quando tibi interdiu dormiens fur facultates auferat.
 Fœnum autem importato, & paleas, ut tibi sit
 Bobus ac mulis annum pabulum. sed postea
 Servi refocillent chara genua, & boves solvantur.
 Quum vero Orion & Sirius in medium venerit

Cœlum,

ex MSS. Palat. Ὠνεία τ'. & ita
 legisse Moschopulum liquet.

602. Κεχρησθῆναι.] A sono fa-
 ctum videtur. Sunt autem canes
 asperimis dentibus, & omnium
 firmissime tenent semel in fauces
 recepta.

603. Η' μισθολός.] Furem in-
 telligit.

604. Συπρετόν.] Intelligit non

tantum paleas, sed & folia vitium,
 quercuum, tum vero herbas, alia-
 que id genus quæ pecoribus in hie-
 me possint esse non incommodum
 pabulum.

606. Γουῖαλα.] Vsitatum est
 Poëtis usurpare hoc vocabulum
 pro potentia, viribus, & robore.

607. Εὖτ' ἂν.] Tempus vinde-
 miz describit.

Οὐρανὸν, Ἀρχτῆρον δ' εἰσὶν ῥοδδδάκτυλῳ Ἡώς,
 ὧ Πέρην, τότε πάντα ἀπόδρεπὶ οἴκαδ' ἐβότρευς.
 Δεῖξαι δ' ἡελίῳ δέκα τ' ἡμέρας ἐδέκα νύκτας.
 Πέντε ἢ συστιάσθαι, ἑπτὰ δ' εἰς ἄχρ' ἀφύσσαι
 Δώρα Διωνύχου πολυγηγέσθαι· αὐτὰρ ἐπὶ δὴ
 Πλητιάδες θ' Ὑάδες τε, τό τε θένῃ Ὀρέων
 Διώνειν, τότ' ἐπὶ δρότους μεμνημένῃ εἶναι,
 Ὀρεαίης· παλῶν ἢ καὶ χθονὸς ἀρχέμεν· εἶναι.
 Εἰ δέ σε ναυκλίας δυπαμφέλας ἱμερῷ αἰρή,
 Εὐτ' αὖ Πλητιάδες θένῃ Ὀρεαίῃ Ὀρέων
 Φόγγυσσιν πίπλωσιν ἐς ἠεροειδέα πόντον,
 Δὴ τό τε παντοίων ἀνέμων θύειν αἴηται·
 Καὶ τό τε μηκέτι νῆας ἔχον ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.
 Γλῶ δ' ἐργάζεσθαι μεμνημένῃ, ὥς σε κελύειν.
 Νῆα δ' ἐπ' ἡσείρας ἐρύσαι, πυκνῶσαι τε λίθοις
 Πάντοθεν, ὅφρ' ἔχῃσιν ἀνέμων ῥέον· ὕγρον αἰντῶν
 Χείμαρον ἐξερύχαι, ἵνα μὴ πύθῃ Διὸς ὄμβρος.
 Ὅτ' αὖ ἐπ' ἀρχέμεν πάντα ἐγκάτ' οἴκῃ,
 Εὐχόμενος σολίχας νηὸς πτεροῖσι ποτὶ πόροιο,
 Πηδάλιον δ' ἀεργὰς ὑπὲρ κεπνὺς κρεμύσσει.
 Αὐτὸς δ' ὠρεαίῃ μέμνειν παλόν, εἰσέκειν ἔλθῃ.
 Καὶ τότε νῆα σολὴν ἅλας δ' ἐλκόμεν, ἐν δέ τε φόρον
 Ἀρχέμεν ἐν τὴν καλῶν, ἵν' οἴκαδ' ἐέρδῃ ἀρήναι,
 ὧς περ ἐμὸς τε πατήρ καὶ σὺς, μέγα νῆπι Πέρην,
 Πλωίσειςκεν νηυσὶ, βίη κεχρημένῃ ἐσθλοῖ.
 Ὅς ποῖς καὶ τῇ δ' ἄλθ', πελῶν δ' αὖ πόντον ἀνύσας,

610

615

620

625

630

Κύμην

610. Δεῖξαι.] Hoc intelligunt nonnulli de quadam certi vini præparatione, in qua rationem faciendi uvas passas complexus sit. Alii generale præceptum esse putant de modo vindemiandi pro temporibus & locis illis optimo.

615. Πλειών δὲ καὶ χθονός.] Ephemeris in operibus Heliodi, non in diebus est; & ibi incipit: Μῶνα δὲ λλωαῶνα. Ita ut tota agricul-

turæ doctrina in Ephemeride designat. Hanc postquam cum anno terminavit, cuius doctrina ab hyeme incipit, in autumno desinit; totam simul Ephemeridem & agriculturæ doctrinam, tali clausula concludit: πλειὼν δὲ καὶ χθονὸς ἀμεινός εἶναι. quod interpretes Latini ineptissime vertunt, *Annuus vero per terram accommodatus sit*. Multum torfit omnes illud καὶ χθονός, quæ verba absol-

Cælum, Arcturum autem inspexerit rosea digitis Aurora,
 O Persa, tunc omnes decerpe domum uvas :
 Exponito vero soli decem dies totidemque noctes.
 Quinque autem adumbrato, sexto in vasa haurito
 Dona lætitiæ datoris Bacchi. Sed postquam utique
 Pleiadesque Hyadesque ac robur Orionis
 Occiderint, tunc deinde arationis memor esto
 Tempestivæ. ita annus in opere rustico absolutus sit.
 Quod si te navigationis periculosa desiderium ceperit,
 Quando utique Pleiades robur validum Orionis
 Fugientes, occiderint in obscurum pontum,
 Tunc certe variorum ventorum strident flamina,
 Et tunc ne amplius naves habe in nigro ponto.
 Terram autem exercere memento, ita ut te jubeq.
 Navem vero in continentem trahito, munitoque lapidibus
 Undiquaque, ut arceant ventorum robur humide flantium,
 Sentina exhausta, ut ne putrefaciat Iovis imber.
 Instrumenta vero congrua omnia domi tuæ repone;
 Recte contrahens navis alas pontigrada.
 Clavum vero fabrefactum super sumum suspendito.
 Ipse autem tempestivam expectato navigationem dum veniat.
 Tuncque navem celerem ad mare trahito. intus vero onus
 Aptum imponito, domum ut lucrum reportes :
 Quemadmodum meusque pater, & tuus, stultissime Persa,
 Navigabat navibus, victus indigus boni.
 Qui olim & huc venit immensum pontum emensus,

Cum

absolvunt agriculturæ præcepta, simulque ad navigationem viam præparant.

616. *Εὐ δὲ σκ.*] De navigatione præcepta quædam subjicit. Fuit enim illis familiare, devchere fruges & merces.

624. *Χειμαερον.*] Clavum significat quo foramen in navis carina obstruitur, quo amoto naves in sic-

cum tractæ aquam in sentina collectam emittunt.

625. *Εὐχαρίστω.*] MS. *ἐνχαρίστω.*

631. *Ὁ πατήρ.*] Exemplum patris sui proponit, quem dicit ex patria profugisse non propter invidiam ex opibus constatam, sed propter paupertatem.

Κύμῳ Αἰολίδα' ὠρελιπών, ἐν νηὶ μελαίνῃ·
 Οὐκ ἄφειθε φάριον, ἐδὲ πλετόν τε καὶ ὄλβον,
 Ἀλλὰ κακῶ πνίλῳ, τὸ Ζεὺς ἀνδρῶσι δίδωσι.
 Νάσασθ' οἱ ἄγχι' Ἐλικῶνθ' οἰζυρῇ ἐνὶ κόμῃ,
 Ἀσκη, χεῖμα κακῇ, θέρη δ' ὀρσάλει, ἐδὲ ποτ' ἐὼλῃ.

635

Τῶνθ' οἱ, ὦ Πέρσῃ, ἔργων μεμνημύθ' εἶναι
 Ὀρεῶν πάντων, παρὶ ναυηλίας ἢ μέλειστε.

640

Νῆ' ὀλίγῳ αἰεῖν, μεγάλη δ' ἐνὶ φορβῇ θείῃ.
 Μείζων γὰρ φόρτ' ἔστι, μείζων δ' ἐπὶ κέρδει κέρδ' ἔστι,
 Ἐσσεῖ, εἴ κ' ἀνέμοι γε κακὰς ἀπέρχουσι αἰήτας.
 Εὖτ' αὖ ἐπ' ἐμπροσθὶν πρὸς ἄσπερον θυμὸν.

645

Βέληαί γ' ἔχρεα τε ὠρεφυγεῖν καὶ λιμὸν ἀπερπῆ,
 Δείξω δὴ τοι μέτρα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 Οὐδέ τι ναυηλίας σελοφισμύθ', ἔτε τι νηῶν.

Οὐ γὰρ πώποτε νηὶ γ' ἐπέπλων ὀρέα πόρον,
 Εἰ μὴ ἐς Εὐβοίαν ἐξ Αὐλίδ' ἢ ποτ' Ἀχαιοὶ
 Μεινῶντες χημῶνα, πολὺν σὺν λαὸν ἄγχεον
 Ἐκείθεν ἐξ ἱερῆς Τροίῃς ἐς καλλιγυνάικα.

650

Εὐνὴ δ' ἔργον ἐπ' αἰέθλα δαΐφρον' Ἀμφιδάμαντι
 Χαλκίδα τ' εἰσπερήζα. ταῖς δ' ὠρεπεφραδμήμα πολλὰ
 Ἄθλ' ἔθεσαν πῦδες μεσσητήρες· ἔνθα με φημί
 Ὑμῶν νικῆσαντα φέρειν τράπονδ' ὠπώντα.

655

Τὸν γὰρ ἐγὼ Μέρσῃ' Ἐλικωνιάδεσσ' ἀνέθηκα,
 Ἐνθά με τοῦτο φῶτον λιγυρῆς ἐπέθεσαν αἰοιδῆς·

Τόσόν τοι νηῶν γε πεπείραμαι πολυγυμῶν.

Ἀλλὰ καὶ ὡς ἐρεῖς Ζηνὸς νόον αἰγιόχοιο.

Μῆσαι γάρ με ἐδίδασκαν ἀγροφάθῃ ὕμνον αἰεῖν.

660

Ἦμαρ πεντηκοντὰ μὲν προπαῖ ἡλείοιο,

Ἐς τέλει δ' ἐλθόντι θέρεθ' ἡματιώδ' ὥρης,

Ὀρεῶν πέλεθ' ὀνητοῖς παλῶν· ἔτε κε νῆα,

Καυάξαις, ἔτ' ἀνδρας ἀποφθίσας θαλάσσης,

Ei

637. Νάσασθ'.] Describit nunc patriam suam Poëta.

641. Νῆ' ὀλίγῳ.] Mediocritatem tutiorem esse dicit.

647. Οὐδέ τι.] Removeret à se re-

prehensionem ob imperitiam. Hic videmus σφρίζειν primo usurpatum fuisse cum laude, pro docere, & tradere aliquid eruditius præ aliis.

652. Ἀμφιδάμαντος.] Amphidamas

Cuma Æloide relicta, in navi nigra:

Non reditus fugiens, neque opulentiam ac facultates,
Sed malam pauperiem quam Iupiter hominibus dat.
Habitavit autem prope Heliconem misero in vico
Aspera, hyeme malo, æstate autem molesto, nunquam bo. 10.

Tu vero, ô Persa, operum memor esto
Tempestivorum omnium: navigationis vero maxime.
Navem parvam laudato, magnæ vero onera imposito.
Majus quidem onus, majus vero lucrum ad lucrum
Erit. si quidem venti malos abstineant flatus.
Quando autem ad mercaturam verso imprudente animo,
Volueris & debita effugere, & famem inamœnam,
Ostendam tibi opportunitates sonori maris:
Etsi neque navigandi peritus, neque navium,
Neque enim unquam navi transmissi latum mare;
Nisi in Eubœam ex Aulide, ubi quondam Græci
Expectata tempestate, magnum collegerunt exercitum,
Græcia è sacra ad Trojam pulchris fœminis præditam.
Illuc ego ad certamina strenui Amphidamantis,
Chalcidemque trajeci. prædeliberata vero multa
Certamina instituerunt juvenes magnanimi: ubi me glori-
or Carmine victorem tulisse tripodem auritum.
Quem ego quidem Musis Heliconiadicis dicavi,
Vbi me primum sonori compotem fecerunt cantus.
Tantum naves expertus sum, multos clavos habentes.
Sed tamen dicam Iovis consilium Ægiochi:
Musæ enim me docuerunt divinum carmen canere.

Dies quinquaginta post versiones solis,
Ad finem progressa æstate laboriosi temporis,
Tempestitiva est mortalibus navigatio. nec certe navem
Fregeris, neque homines perdiderit mare,

Nisi

damas rex Eubœæ in bello adver-
sus Erythræos occisus fuit: in cujus
obitum filii ejus certamina edixe-
runt. Apparet sane Hesiodum Ho-
mero posteriorem fere centum an-

nis fuisse: proinde cum eo in hoc
certamine non certavit.

661. H[erodotus]. Tempus naviga-
tionis commodissimum tradit, æ-
stivum scilicet.

Εἰ μὲ δὲ πρὸς φρονίμους Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 Ἡ Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεύς ἐθέληεν ὀλίγας.
 Ἐν τοῖς γὰρ τέλει ἐπὶ ὁμῶς ἀγαθὸν τι κακὸν τι.
 Τῇ μὲ δ' ὀκνεῖς τ' αὖραι, καὶ πόλιν ἀπήμων,
 Εὐκλή. τό τε νῆα θάλῳ ἀνέμοισι πηρήσας
 Ἐλκείμην ἐς πόλιν, φέρον δ' ὅς πᾶν τὸ πῆμα.
 Σπείδον δ' ὅτι ἄλγιστα πάλιν οἰκόνδε νείαθ.
 Μηδὲ μῦθεον οἷόν τε νείον καὶ ὀπωρινὸν ἄμβροτον,
 Καὶ χιμῶν ἐπιόντα, νόστιμόν τε δῖον αἶψα.
 Ὅς τ' ἄρ' ἐπεὶ θάλασσαν ὁμαρτήσας Διὸς ἄμβροτον
 Πολλὰ, ὀπωρινὰ χαλεπὸν δὲ τε πόλιν ἐθήκεν.
 Ἀλλ' ὅς τις ἐπαιρὸν πίλει πόλιν ἀνθρώποις,
 Ἡ μὲ δὲ τὰ πρῶτον ὅσον τ' ἐπιβᾶσαι κερῶν
 Ἰχθυὸν ἐπιείηεν, πόσον πίπτει ἀνδρὶ φανεῖν
 Ἐν κρηδὴ ἀκροβήτη· τό τε δ' ἄμβροτός ἐστι θάλασσα.
 Εἰσπαιρὸν δ' ὅς τις πίλει πόλιν. ἔμιν ἔγχε
 Αἰνῆμ'· ἔγδ' ἐμὰ θυμῷ κεχαρισμένη ἐστίν,
 Ἀρπακτίς, χαλεπὴ καὶ φύγῃς κακῶν. ἀλλὰ νῦ καὶ πᾶ
 Ἀνθρώποις ῥίξεν αἰδομένη ἰόιοι.
 Χρηματὶ γὰρ ψυχὴ πίλει δειλοῖσι βροτοῖσι.
 Δεινὸν δ' ἐπὶ θαντοῖν μὲν κύμασιν. ἀλλὰ σ' αὖτις
 Φραζέσθαι πᾶσι πάντα μὲν φρεσὶν ὅσ' ἀγροδῶν.
 Μηδ' ἐνὶ νηυσὶν ἅπαντα βίον κτείλει πῆμα.
 Ἀλλὰ πλείων λείπει, πᾶσι δ' ἐμείονα φορέσειας.
 Δεινὸν γὰρ πόλιν μὲν κύμασι πῆμα καὶ κύρσαι.
 Δεινὸν δ' εἴ κ' ἐπ' ἀμφοτέρωσι τῶν ἐν βίοισιν ἀχθὲν αἰέτας,
 Ἀέτονα κτανάσας, πᾶσι δ' ἐμείονα φορέει.
 Μέτρεα φυλάσσεσθαι, καμρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄρα.
 Ὄρεσθαι δ' ἐν γυναικὶ πρὸν πᾶσι οἴκῳ ἀγαθόν,

Μήτε

667. Ἐν τοῖς.] Proverbialis est hic versiculus & valde pius, quo admonemur, quidquid nobis adversum aut prosperum accidit, Deo ascribendum esse.

668. Εὐκλείας αἶψα.] Vocat fa-

ciles & leves flatus, ut sunt Etesii & similes placidi.

676. Ἄλλος.] Vernam navigationem describit; quam ipse quidem non probat, ut periculosam, sed quæ tamen est usitata hominibus

Nisi dedita opera Neptunus terræ quassator,
 Aut Iupiter immortalium rex velit perdere.
 Penes hos enim potestas est simul bonorumque malorumque.
 Tunc vero facilesque auræ, & mare innocuum,
 Tranquillum : tunc navem celerem, ventis fretus,
 Trahito in pontum. onus vero bene omne colloca.
 Propera autem quam celerrime iterum domum redire.
 Neque vero expectato vinumque novum, & autumnalem im-
 Et hyemem accedentem, notique molestos flatu, (brem,
 Qui concitat mare, secutus coelestem imbrem
 Multum, autumnalem: difficilem vero pontum facit.
 Sed alia verna est navigatio hominibus :
 Nempe cum primum quantum incedens cornix
 Vestigium fecit, tantum folia homini appareant
 Summa in ficu. tum sane pervium est mare.
 Verna autem hæc est navigatio. non ipsam ego tamen
 Probo : neque enim meo animo grata est,
 Quia occasio ipsius invadenda : ægre quidem effugeris ma-
 lum. sed tamen & hæc
 Homines faciunt stultitia mentis.
 Pecunia enim anima est miseris mortalibus.
 Miserum vero est mori in fluctibus. Verum te jubeo
 Considerare hæc omnia in animo quæcunque tibi consulo.
 Ne vero intra naves omnem substantiam cavas pone :
 Sed plura relinquito : pauciora vero imponito.
 Miserum enim ponti in fluctibus in malum incidere :
 Miserum etiam, si quidem in currum prægrande onus im-
 Axem fregeris, onera vero intereant. (nens,
 Tempus observa : occasio vero in omnibus optima.
 Maturus autem uxorem tuam ad domum ducito. Ne-

bus ob cupiditatem pecuniæ.

686. Ο'σ' αἰγορδία.] In uno ὧς
 σ' αἰγορδία. in altero, ὧς σ' αἰγρδία.

692. Μίτρα.] Epiphonemate ge-
 nerali concludit modum esse ser-
 vandum. Μίτρα, φησὶ ἄσπιδα. Non

intellegerunt hæc interpretes. He-
 siodus μίτρα δαλάρους vocavit &
 ὠρεῖον πλῆν.

693. Ωραῖος.] Tradit tempus
 conjugio maturum in mare & fe-
 mella.

Μήτε τριηκόντων ἰτέων μάλα πολλὰ δ' ἀπολείπων,
 Μήτ' ἐπιθείς μάλα πολλὰ γάμοις δὲ τε ὤρασι τ' ἔτι. 695
 Ἡ δὲ γυνὴ τίτορ' ἠδ' ὦν, πέμπτη δὲ γαμοῖσι.
 Παρθενικὴ δὲ γαμοῖσι, ὥς κ' ἦτορ κεδνὰ διδύχης.
 Τὴν δὲ μέγιστα γαμοῖσι ἥτις σίτην ἐχέουσι καί·
 Πάντα μάλ' ἀμφὶς ἰδὼν, μὴ γέντορι χαίρουσιν γήμῃ,
 Οὐ μὲν γάρ τι γυναικὸς αὐτῇ ληΐζετ' ἀμύμον 700
 Τῆς ἀγαθῆς, τ' δὲ αὐτὴ κακῆς ἔριον ἀλλοι,
 Δειπνολόχης ἢ τ' ἀνδρῶν κ' ἰφθιμὸν πρὸς ἰόντα
 Εὐφ' ἄτερ θαλάσσης, καὶ ὠμῶν γήραϊ δῶκεν.
 Εὐ δὲ ὅπιν ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένη εἶναι.
 Μηδὲ καὶ γνήτω ἴσον ποιεῖσθαι ἱεῖρας. 705
 Εἰ δέ τις ποιήσῃ, μὴ μιν πρῶτον κακὸν ἔρξῃ.
 Μηδὲ ψεύδεσσιν γλώσσης χάριν. εἰ δέ τις ἀρχῇ
 Ἡ π' ἔπειτα εἰπὼν δαπνύμιον, ἢ καὶ ἔρξῃ,
 Δις τόσσα πίνουσιν μεμνημένοι· εἰ δέ τις αὖτις
 Ἡ γὰρ ἐς φιλότῃα, δίκην δὲ ἐθέλῃσι πρὸς ἀρχῇ, 710
 Δίξασθαι. δειλὸς τοι αὐτῇ φίλον ἀλλοῖσι ἀλλοι
 Ποιεῖται, σὲ δὲ μὴ τι νόον κατελεγχέτω εἶδεν.
 Μηδὲ πολύζεινον, μηδ' ἀζεινον καλεῖσθαι,
 Μηδὲ κακῶν ἔπαρον, μηδ' ἐοχλῶν νεκροῦσθαι.
 Μηδὲ ποτ' ἐλορμήνῃ πινύλῃ θυμοφθόρον ἀνδρῶν 715
 Τέτλαθ' ἐνδίδειν, μακρόν τι δίδιν αἶν ἐόντιν.
 Γλώσσης τοι θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἀρετῇ
 Φειδωλῆς, πλείστη δὲ χάρις καὶ μέτρον ἐύχῃ.

Ei

694. Τριηκόντων.] Al. τριηκοντία. παρὰ καμρόν vocat & praeccocem.
 696. Τίτορ.] Pollux quatuordecim exponit. Plato & Aristot. constituunt puellæ decimum octavum annum nubendi.
 702. Δειπνολόχης.] Quæ comestationibus clam indulget, & quæ passim adit convivia.
 703. Ἀτερ θαλάσσης.] Sine face, id est, clam, etiam si foris nihil appareat. Et crudam senectutem, πῆν.
 704. Εὐφ'.] De religione præcipit. ἔπος, in Deo significat inspectionem & gubernationem rerum, iustamque indignationem contra impios: In homine autem respectum ad Dei meritū & reverentiam.
 705. Μηδὲ.] Præceptum plenum humanitatis, nullam amicitiam præponendam esse sanguinis conjunctioni.

Neque triginta annis valde multum deficiens,
 Neque superans multum : nuptiæ vero tibi tempestivæ hæ.
 Mulier autem quatuor annos pubescat , quinto nubat :
 Virginem vero ducito, ut mores castos doceas.
 Eam vero potissimum ducito quæ te prope habitat : (ducas.
 Omnia diligenter circum contemplatus , ne vicinis ludibria
 Neque enim muliere quicquam vir sortitur melius
 Bona : rursus vero mala non durius aliud,
 Comeffatrice : quæ virum, licet robustum,
 Torret sine face, & crudæ senectæ tradit.
 Bene vero reverentiam erga deos immortales observato.
 Neque fratri æqualem facito amicum.
 Quod si feceris, ne ipsum prior malo afficias.
 Ne vero mentiaris linguæ gratiam. Sin autem cœperis,
 Aut verbum aliquod locutus infestum, aut faciens,
 Bis tantum punire memineris. Sin vero rursus
 Redeat ad amicitiam, pœnam autem velit præstare,
 Suscipe. miser namque vir amicum alias alium
 Facit : te vero ne quid animo coarguat vultus.
 Ne vero multorum hospes, neve nullius hospes dicaris :
 Neve malorum socius, neque bonorum conviciator. (mini
 Neq; unquam miseram pauperiem animi consumptricem ho-
 Sustineas exprobrare, divorum munus immortalium.
 Linguæ certe thesaurus inter homines optimus
 Parcæ, plurima verò gratia, si modum servet.

Quod

709. Δις πότῳ.] Iubet offensio-
 nem amici duplici vindicta pensa-
 re, idque eo ut agnoscat delictum:
 & tum si in gratiam redire velit,
 benigne recipiendum docet. Alii
 sic intelligunt, ac si in genere dice-
 ret nullum peccatum impunitum
 relinqui.

712. Σὶ δὲ.] Tu vites omnia quæ
 in amicis improbantur, nec prodas

animum tuum minus quam con-
 veniat integrum. Vel, vide ne vul-
 tus tuus præ se ferat similitudinem,
 sed ex animo ejicias omnem pristi-
 narum injuriarum memoriam.

713. Μὴ πολὺ ζῆλον.] Vtraque
 extrema liberalitatis fugienda mo-
 net. Est autem hic intelligenda pri-
 sca illa hospitalitas, quæ erat sacro-
 sancta.

Εἰ δὲ κερὸν εἴποις, τάχα κ' αὐτὸς μεῖζον ἀκέσσει.
 Μηδὲ πολυξείνῃς δαιτὸς δυσπήμελ' εἶναι,
 Ἐκ' κρινῶ· πλείη δὲ χάρας, διαπάνη τ' ὀλιγίστη.
 Μηδὲ ποτ' ἐξ ἡῶς Διὶ λείβειν αἴθροπα οἶνον
 Χερσὶν ἀνίστειν, μηδ' ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
 Οὐ γὰρ τοῖγα κλύουσιν, ἀποπλύουσιν δὲ τ' ὄρα.
 Μηδ' αὐτ' ἡελίοιο πύρραμ' ὀρθὸς ἐμικεῖν.
 Αὐτὰρ ἔπει καὶ δύνῃ μεμημενῶς ἔς τ' αὐτάνει.
 Μήτ' ἐν ὁδῷ μήτ' ὥπτος ὁδῷ παρθένῳ ἐρήσῃς.
 Μηδ' ἀπογυμνωθεὶς μακάρων τοὶ νύκτις ἴασι.
 Ἐξέμελ' οἷ' ὅρα θεῶν ἀνὴρ πεπνυμένος εἰδώς,
 Ἡ' ὅρα παρὲς τοῖχον πλάζας δαίρυκε' αὐλῆς.
 Μηδ' αἰδοῖα γυνὴ πεπαλαμῶν ἐνδοθὴν οἴκῳ
 Ἐπὶ ἐμπελαδὸν ὤψαφαιμένῳ, ἀλλ' ἀλειαλῶ.
 Μηδ' ἀπὸ δυσφύμοιο πέφυε ἀπιστήσασθαι
 Σπερμαίνῃν γῆυσιν, ἀλλ' ἀθανάτων ἀπὸ δαιτὸς.
 Μηδὲ ποτ' αἰνῶαν πύθμεν κελάρροον ὕδωρ
 Ποσὶ περὶν, πρὶν γ' εὖξῃ ἰδὼν ἐς κελεύρεσθαι,
 Χεῖρας νεφέλῳ πολυηρότῳ ὕδατι λούειν.
 Οὐκ ὀφείλει δαίμονι, κεκλήτη δὲ χεῖρας ἀνιπτεῖν,
 Τῶδε θεοὶ νεμεσῶσι, καὶ ἄλλα δῶκεν ἐπίσσω.
 Μηδ' ἀπὸ πενέθοιο θῶν ἐνὶ σελήνῃ θαλεῖν
 Αὖτον ἀπὸ χλωρῆς πέμψῃ αἴθρῃ σιδήρῳ.
 Μηδὲ ποτ' οἰνοχόῳ πῆμ' κρητῆρ' ὕψεν
 Πινούσῃν, ὀλοή γὰρ ἐπ' αὐτῷ μείρεται τύχη).

720

725

730

735

740

Μηδὲ

719. Κακὸν εἴποις.] V. C. Palat. κερὸν γ' εἴπῃς : & μοχ ἀκέσσει, al. κ' εἴποις.

720. Δυσπήμελος.] Morosus, id est, non sis difficilis accessionis & collationis.

725. Μηδ' αὐτ'.] Non esse mingendum contra solem. Vel allegorice, contra magnos & honestos viros nihil protegere & irreverenter agendum.

726. Αἰνῶαν.] Al. Ἀνιόντ'.

729. Εὖξμενος.] Turcis etiamnum hodie religiosum est ut sedentes mingant, & ingens flagitium designari credunt, si quis in publico cacaret aut mingeret.

731. Μηδ' αἰδοῖα.] A congressu uxoris ne sacra accedas.

733. Μηδ' ἀπὸ.] Ab hilarioris convivio, non à tristioribus sacris accedendum ad uxorem docet.

740. Μηδ'

Quod si malum dixeris, forsan & ipse majus audies.
 Neque in convivio publico gravem te præbeas
 Quod communibus sumptibus instruitur: plurima enim gratia, sumptusque minimus.

Neque unquam mane Iovi libato nigrum vinum
 Manibus illotis, neque aliis immortalibus.
 Neque enim illi exaudiunt: respuunt vero etiam preces.
 Neque contra solem versus erectus me iito.
 Sed ob occasu illius memor ejus rei usque ad ortum.
 Neque in via neque extra viam progrediendo meas,
 Neque denudatus: deorum quippe noctes sunt.
 Sedens vero divinus vir, & prudens
 Aut ad parietem accedens bene septi atrii.
 Neque pudenda semine pollutus intra domum
 Focum juxta revelato, sed caveto.
 Neque ab ominoso sepulchro reversus
 Seminato progeniem, sed deorum à convivio.
 Nec unquam perennium fluviorum limpidam aquam
 Pedibus transito, priusquam oraveris aspiciens pulchra fluentia;
 Manus lotus amœna aqua limpida.
 Qui fluvium transierit, malicia vero manus illotus,
 Ei succensent Dii, & damna dant in posterum.
 Ne vero à manu deorum in celebri convivio
 Siccum à viridi refeca nigro ferro.
 Neque unquam patinam libatoriam pone super craterem
 Bibentium: perniciosum enim in ipso fatum est situm. Ne-

740. *Μαδ' ὅτ' ἑπτάχοιο.*] Vn-
 gues non esse præcidendos in con-
 vivio, præsertim solenni. *ἑπτάχοι*
 vocat manum, quod quinque digi-
 tis tanquam ramis constet.

742. *Μαδ' ὅτ' οἷον γλυ.*] Du-
 plex potest esse sensus: vel, ut pro-
 hibeat parvum poculum supra cra-
 terem magnum collocari, ut ita po-
 tantibus inde haurire liceat quan-

tum velint: vel ut ne velit parvum
 poculum pro cratere apponere, at-
 que ita prohibeat parsimoniam in
 comotationibus. Tzetzes allego-
 rice sic interpretatur. Vbi agitur de
 republica, ne proprium commo-
 dum publico præposueris, neque
 partem toti: ex hoc enim infortu-
 nium sequitur. pretiosior enim cra-
 ter quam trulla aut calix.

Μηδὲ δόμον ποιῶν, ἀντιπύξου κατὰ λείπην,
 Μητοὶ ἐφ' ἐξομῶν κρῶζι λακέρυζα κερῶνῃ. 745
 Μηδ' ἀπὸ χυτσοπόδων ἀντιπύρεκλων ἀνελόντῃ
 Ἐὼτῃ, μηδὲ λόεσσ'· ἐπεὶ καὶ τοῖς ἐνὶ ποινῇ.
 Μηδ' ἰὼ' ἀκινήτοις καθίζεν (ὃ δ' ἄμφοιν)
 Παῖδα δυνάμει κατὰ, ὅτ' ἀνὴρ ἀνλώου ποιεῖ· 750
 Μηδὲ δυνάμει κλέων. ἴσον καὶ τῷ τέτυκ).
 Μηδὲ γυναικείῳ λυγρῷ χροῖα φαιδρυνέσσῃ
 Κνέρεα. λακέρυζα δ' ἐπὶ χροῖον ἔσ' ἐπὶ καὶ τῷ
 Ποινῇ. μηδ' ἱεροῖς ἐπ' ἀπομύμοις κυρῆζας,
 Μωμόδωεν αἰδῆλα· θεὸς γὰρ ἔσ' ἐν τῷ νημεσσῷ.
 Μηδὲ ποτ' ἐν περὶ πύρεκλων ἀλλὰ περὶ πύρεκλων, 755
 Μηδ' ἐπὶ κερῶν κρῶν, μέλα δ' ἐξαλείψας.
 Μηδ' ἐναποψύχῃ. τὸ δ' ἔσ' ἐν τῷ λώϊον ἐστιν
 Ὡδ' ἐρῶν· δύνῃ δ' βροτῶν ἐπαλῶν φημί.
 Φῆμη γάρ τε κακὴ πέλας, κῆφῃ μὲν αἰεταί.
 Φῆμα μέλας, δύνῃ δ' φέρεται, χαλκῇ δ' ἀποτρίβῃ. 760
 Φῆμη δ' ἐπὶ πάντων ἀποτρίβῃ, ὡς ἵνα πολλοὶ
 Λαοὶ φημίς τε. θεὸς γὰρ ἔσ' ἐν τῷ αὐτῇ.

T E Λ O Σ.

H Z I O.

744. Μηδὲ δόμον.] Spartam quam nactus es orna. In quocunque genere verferis, in illud incumbe, & in eo persevera.

745. Κορῶν.] Fama sinistra & maligna potest intelligi. λακέρυζα, pro κελάρυζα.

746. Μηδὲ ἀπὸ.] Ex ollis nondum sacrificatis & illibatis non capiendum esse cibum. Quidam per χυτσοπόδας ἀντιπύρεκλους intelligunt ollas supra focum stantes, ex quibus cibi nondum rite patinis infusi,

mensis impositi atque consecrati sunt.

748. Μηδὲ ἰὼ' ἀκινήτοις.] Prohibet liberorum collocationem super sepulcra & morticina, (quæ vocat ἀκίνητα, quod non moveantur, vel non sint movenda,) quod priscis infaustum videbatur. Vel allegorice prohibet ignaviam, ocium & delicias in prole x i i. annorum. Μηδὲ ἰὼ' ἀκινήτοις καθίζεν. Pueri autem δυνάμει κατὰ & δυνάμει κλέων, omnia communia cum matribus habere.

Neque domum faciens imperfectam relinquito,
 Ne forte infidens crocitet stridula cornix.
 Neque à pedatis ollis nondum lustratis rapiens
 Comedito, neque lavator : quia & hisce noxa inest.
 Neque super immobilibus locato (non enim bonum est)
 Puerum duodennem : quia virum inertem facit.
 Neque duodecim mensium : æquale & hoc est.
 Neque muliebri in balneo corpus abluito
 Vir : gravis enim ad tempus est & in hoc
 Pæna. neque in sacrificia accensa incidens,
 Reprehende arcana : Deus quippe & hæc indigne fert.
 Nec unquam in alveo fluviorum mare influentium,
 Neque super fontes meiito : quin valde evitato
 Neque incacato. id enim nihilo est melius
 Sic facere. gravem vero mortalium evitato famam.
 Fama enim mala est, levis quidem levatu
 Facillime, molesta vero portatu, difficilisque depositu.
 Fama vero nulla prorsus perit, quam quidem multi
 Populi divulgant : quippe dea quædam est & ipsa

F I N I S.

H E S I O -

habebant, Ἀρίστην, τεργὸν, οἶκον, id est, ipsum Gynæceum. Hesiodus ergo ne ejusmodi puerulos, matrum λετεροῖς assuescere sinant, ex disciplina veteri, quia δηλωμένῳ τῷ σώματι ex aquæ tepore existimabant, diligenter monet. Ibid. & γὰρ ἄμενον. Vetus clausula, qua potissimum utebantur in interdictis suis principes, erat, & γὰρ ἄμενον.

755. Μὴ δὲ ποτ'.] Hi recte in fontes immingere dicuntur qui sacram doctrinam commaculant.

758. Δεινὴν.] Boni nominis præcipuam curam habendam esse vult, quia (versu sequenti,) nulla fama prorsus evanescat tanquam inanïs, & non omnino de nihilo sit quod vulgo fertur. famæ enim vim quandam divinam etiam inesse. Ex hoc loco desumpsit Virgilius descriptionem famæ, 4. *Ancid. Fama malum*, &c.

762. Φημιζουσ.] Ita C. V. alii φημιζουσ. D. V. πει.

Hæc

Η' ΣΙΟ' ΔΟΥ & Α' ΣΚΡΑΙ' ΟΥ

Ημέραι.

ARGUMENTVM IN DIES.

Tradit discrimina dierum, qui fausti vel inauspicati sint, item alia aliis diebus licere. Quadam vero discrimina ad causas naturales referri possunt, quadam sunt ex superstitionibus. Sunt autem eatenus discrimina servanda, quatenus causa naturales cognunt. Superstitio vero prater causas naturales est, & ex impietate profecta. Esset vero insania, non habere

Η Μαζα δ' ἐν δίοθεν πιφυλαγμένη, οὗ κ' ἡ μόρσις
Πεφραδένην δμῶισσι. τεληκτάδα μὲν δὲ ἀείδω
Ἔργα τ' ἐποπιδέειν, ἡδ' ἀρμαλὶν δαδίασθαι.
Εὐτ' αὖ ἀληθείῳ λαοὶ κρίνοιντες ἄωρον.
Αἰδὲ ᾧ ἡμέραι εἰσὶ Διὸς ὠρεῖς μελίσσιν.
Πρῶτον ἐν, περὶ π, καὶ ἐξδομή, ἱερὸν ἡμέρ.
Τῇ δ' Ἀπόλλωνα χρυσάρεθ γένων Λητώ.
Ὀγδάτη τ' ἐνάτη πεδύνα γὰρ μὲν ἡμέρ' αὖ μὲν δὲ

Εξοχ'

2. Π *Πεφραδένην δμῶισσι. τεληκτάδα μὲν δὲ ἀείδω.* Orditur à tricesimamensis die, quam dicit optimam esse. Eo die exactiones debitorum & usurarum, ut patet ex Aristophane, similiter & forensia judicia Athenis fieri solebant. Conveniebat enim populus in feriis ut judicaretur, doceretur de religione, & mores formarentur. Tum scenici ludiebant, qui vice concionum fuerant. Et hi ritus ad res politicas, non phycas, referendi sunt.

4. Εὐτ' αὖ.] Quidam Scholias-tes hunc versum aliter intelligit, & ita interpretatur: ὅταν μὲν ἀληθείας

κρίνωσι οἱ ἄνθρωποι τὰς ἡμέρας· ἢ τοι ὅταν τὴν ἀληθὴν ὁπίσανται συνέδοι, καὶ μετ' ἀκριβείας γνησιότην.

6. Πρῶτον ἐν.] Athenienses mensem, qui apud eos est 30. tantum dierum, in tres decades dividunt, quarum primam nominant ἱσαμίνε μὲν δὲ, secundam μισθόν τ' &, tertiam φθινόρτ'. Deinde primæ decadis diem primam νεμύναν, secundam δούτερον ἱσαμίνε, tertiam, τρίτην ἱσαμίνε, & ita deinceps usque ad δεκάτην ἱσαμίνε. Secundæ decadis diem primam, πρῶτην ἐπὶ δέκα, secundam, δούτερον ἐπὶ δέκα, usque ad εἰκοστὴν sive εἰκάδα, id

HESIODI ASCRÆI

Dies.

ARGUMENTVM IN DIES.

bere natura rationem, cum illa nobis usui sit, & nostra causa à Deo condita. Itaque discrimina dierum nata sunt aliqua ex parte, ex aspectibus quibus Luna intuetur Solem: nam quadrati aspectus cient pugnam natura cum morbo: sed superstitionis observatione aucta sunt. Nam inde apparet non esse certam rationem discriminis dierum apud Hesiodum, quod ait, aliis alios dies probari.

Dies vero ex Iove observans, bene secundum decorum
Præcipe servis, tricesimam mensis optimam
Ad opera inspiciendum, demensumque dividendum:
Nempe cum circa juris negotia & iudicia populi versantur.
Hæ enim dies sunt Iove à prudente.
Primum, novilunium, quartaque & septima sacra dies:
Hac enim Apollinem ense aureo armatum genuit Latona.
Octavaque & nona ambæ dies mensis

Egregie

δα, id est, xx. diem. Tertia primam, *πρώτην ἐν μηνί*: vel Solonis inventu, numeros dierum ad Lunæ decrementum minuendo, *ἐκλήθη φθινόροσ*, secundam, *ὀγδόην φθινόροσ*, tertiam, *ἑκάδην φθινόροσ*, usque ad *τρεῖς ἡμέρας*, id est, 30. diem, quam etiam *ἐννὴν καὶ νῆα* vocabant, id est, veterem & novam: quo nomine etiam instantis mensis prima dicebatur: itemque prima dies Lunæ jam apparentis, & tertia à coitu digressæ. Cæterum Hesiodus hic, nec singulatim omnes dies, aut ex ordine, nec iisdem etiam appellationibus commemorat, sed repetit

quosdam bis aut ter, nonnullis interim velut *μεταδύπων καὶ ἀνέμων* prætermisiss: quod suo quoque loco notabimus. E'ν igitur primus dies est, *πρῶτην καὶ νῆα*, nempe metri causa. Hunc dicit esse sacrum: sunt enim omnia initia sacra: *τρεῖς*, pro *τρεῖς*, quartus dies, qui itidem sacer est, quia eo die prodit à coitu Luna, primumque tunc conspicitur.

8. *ὀγδόην.*] Præteritis 2. & 3. itemq; & 5. sexto, diebus, ut mediis, venit ad octavum & nonum, quos recte utiles dicit crescentibus: nam humores alit crescentia Lunæ.

Ἐξοχ' αἰετομόμοιο βροτή(ια ἔργα πένεα),
 Ἐνδεκάτη τε δυωδεκάτη τ' ἀμφω γὰρ μὲν ἐσθλαί, 10
 Ἡ μὲν, οἷς πικρὴν, ἡ δὲ, ὀφρονα καρπὸν ἀμφοῶ.
 Ἡ δὲ δυωδεκάτη τ' ἐνδεκάτης μέν' ἀμύνων.
 Τῇ γάρ τοι νεινῆματ' ἀερε(ιπότη) δ' ὀφραχνης
 Ἡμῶ(ι) ὅκω παλεις, ὅτε τ' ἰδρας σωρὸν ἀμφοῶται.
 Τῇ δὲ ἰσὺν σήσωμε γυνή, παρθάλοι(ε) τε ἔρην. 15
 Μῆλως δὲ ἰσαμῶς τελοσκυδεκάτῳ ἀλέαα.
 Σπέριμ(ι) ἀρῆαα. φυθὰ δὲ ἐνθρήψαα δ' ὀρίση.
 Ἐκτῇ δὲ ἡ μέσση μάλ' ἀσύμφορός ἐστι φυθῶ(ι)ν.
 Ἀνδρογόν(ι) τ' ἀραγή· κέρη δὲ ἐσύμφορόν ἐστιν,
 Οὐτ' ἡνεία παρῶτ', ἔτ' ἀρ' γάμω ἀντιβολῆσαι 20
 Οὐδὲ μὲν ἡ παρῶτη ἑκτῇ, κέρη τε ἡνεία.
 Ἀρῶμ(ι), ἀλλ' ἐρίφωσ παμνείν κ' πῶτα μῆλων,
 Σηκόν τ' ἀμφιβαλεῖν ποιμνήϊον, ἥπιον ἡμῶ.
 Ἐσθλὴ δὲ ἀνδρογόν(ι) φιλέει δὲ κε κέρβω βαΐζειν,
 Ψύδεια δ', αἰμυλίως τε λόγως, κρυφίως τ' ὀπερσμέσ. 25
 Μῆλως δὲ ὀγδοάτῃ κῆπεσιν κ' βῶν ἐρίμωκον
 Ταμνέμω, ἐρήας δὲ δυωδεκάτῃ παλαεργῶς.
 Εἰκῶδ(ι) δὲ ἐν μεγάλῃ παλέρῃ ἡμῶ ἔσθρα φάτω,
 Γινεῶ(ι) μείφα γὰρ τε νόον πιπυκασμῶ(ι) ἐσθιν.
 Ἐσθλὴ δὲ ἀνδρογόν(ι) δεκάτῃ, κέρη δὲ τετραῖ 30

Μέσση.

10. Ἐνδεκάτη.] Decimo prae-
 rito, undecimum & duodecimum
 varie laudat: quia Luna Solem tri-
 gono aspectu intuetur, quem bene-
 ficum vocant.

11. Ἡ μὲν, οἷς.] Per synæresin
 pro οἷας.

13. Τῇ.] Id est, ταύτῃ. αἰροσπύ-
 π(ι), pro αἰροσπότης, in aëre pen-
 dens.

14. Ἡμῶ(ι).] Quidam legunt
 ἐμπλεῖς, unico vocabulo, & dicunt
 ita vocari xxii. diem, quasi cumu-
 latum & adauctum.

16. Μῆλως.] Ait xviii. diem sa-
 tioni obellē, nimirum propter im-

modicum humorem. verant enim
 sementem facere in solo humidiorē
 justo. Contra plantas ferere præci-
 piunt pluviis etiam tempestatibus.
 Vocat autem hunc diem *πρισκαίδε-
 κάτην* μῆλως ἰσαμῶς, qui dicitur
 alias *πρίτη ἐπὶ δέκα*.

18. Ἐκτῇ.] Præter vulgatum
 morem vocat 16. diem, ἑκτῇ μέ-
 σση, quum alias dicatur ἑκτῇ ἐπὶ δέ-
 κα. Est autem hæc dies, contra
 quam superior incommoda plan-
 tis, decrescēte nimirum Luna;
 utilis vero maribus gignendis: nam
 ex humido semine femellæ, ex sic-
 ciorē puelli nascuntur. Et decre-
 scēte

Egregie crescentis, ad curandum opera mortalium.
 Undecima vero duodecimaque ambæ quidem bonæ:
 Hæc quidem tondendis ovibus, illa lætis segetibus metendis.
 Duodecima tamen undecima multo melior.
 Hac enim net fila in aëre suspensus araneus,
 Die expleta, quum & prudens formica acervum colligit.
 Hac telam ordiatur mulier proponatque opus.
 Mensis autem inchoati decimatertia caveto
 Sementem incipere: plantis vero inferendis optima est.
 Sexta vero media valde incommoda est plantis:
 Viripara bona: puellæ vero non utilis est,
 Neque gignendæ primum, nec nuptiis tradendæ.
 Nec prima quidem sexta puellæ gignendæ
 Apta est, sed hædis castrandis, & gregibus ovium,
 Stabuloque circumsepiendo pastorali, benigna dies est.
 Bona vero viripara, amatque convicia loqui,
 Mendaciaque & blandos sermones, & occulta colloquia.
 Mensis vero octava caprum & bovem valde mugientem,
 Castrato: mulos autem duodecima laboriosos.
 Vicesima vero in magna, plena die, prudentem virum
 Generato: valde enim bonæ est indolis.
 Bona autem viripara decima, puellæ vero & quarta

Media:

sciente Luna semen minus humidum est quam crescente.

20. Οὐτε γινέσθαι ἔτι ἀρ' ἡμέρῃς ἀντιβολῆσαι.] Id est, non est utile puellis, ut cum contrahant nuprias, quia à plenilunio cœpit jam humor deficere. Addit deinde quædam pastoralia officia, quæ omnia ad quadratum aspectum pertinere videntur. *Ibid.* Γινέσθαι, MSS. Γίνασθαι μέλα.

27. Ταμνέμεν.] Hoc loco, Ἄνεχίζην, non occidere, ut vulg. interpret.

28. Εἰκάδι.] Sic vocat vigesimum diem, quod summa dies sit

μηνὸς μισθῆντος, diebus τῷ ἐξήκοντος continuo insequentibus.

29. Γίνοσθαι.] Hic pro πιπυκασμένῳ nonnulla exemplaria habent πιπνυμένος.

30. Ε'σθλῇ.] Τετραίς, vocat diem 14. τετραδά μείων, qui puellæ gignendæ bonus est, quia Luna tum abundat humore, ejusque lumen est gelidum magis, & calor temperatior. quapropter etiam animantia, cum tunc propter humoris abundantiam mitiora sint, facilius cicurantur.

Μίσση. τῇ δὲ τε μῆλα καὶ εἰλίποδας ἑλικας βῆε,
 Καὶ κύνες καρχαρόδοντα καὶ ἔρῃας παλαεργὺς
 Πρηύνειν, ἐπὶ χεῖρεσσι πθείς. πεφύλαξο δὲ θυμῷ
 Τέτρα δ' ἀλδίασθ' φθίνενθ' δ' ἰσχυρῶς τε,
 Ἀλλὰ θυμοβρεῖν. μάλα τοι πειλεσμήμον ἤμαρ. 35
 Ἐν δὲ πέτρῃ μύθος ἀγλαὸς ἐς οἶκον ἀγκυλῶν,
 Οἰωνὸς κρίνας οἱ ἐπ' ἑρμῇ τέττα ἀέλστοι.
 Πέμπας δ' ἐξελέσθ' ἰσὶ χαλεπαῖ τε καὶ αἰνά.
 Ἐν πέμπῃ γὰρ φασὶν Ἑρμύας ἀμφιπολάειν,
 Ὄρεον πινυμένας τ' Ἑρμὸς τέκε πῆμ' ἐπιόρκεις. 40
 Μίσση δ' ἐδδομένη Δημήτερ' ἱερὸν ἀκτύω
 Εὖ μάλα' ὀπιπύοντα εὐτροχάλα, σὺ δ' αὖλῃ
 Βάλλειν. ὑλοθῶμις τε παμείν θάλαμηϊα δάσ',
 Νήϊά τε ξύλα πολλὰ, τά τ' ἀρμύρα νηυσὶ πύλον].
 Τέτρα δ' ἀρχαῖς νῆας πήγνυας δρῶσαι. 45
 Εἰνὰς δ' ἡ μίσση ἐπιδείελα λώϊον ἤμαρ.
 Πρωΐη δ' εἰνὰς παναπήμων ἀνθρώποισιν.
 Ἐδλῇ μὲν γάρ τ' ἡδὲ φυλάμεν ἡδὲ θύεας
 Ἀνέει τ' ἡδὲ γυναικί· καὶ ἔποσι πάσσαν ἤμαρ.
 Παῦροι δ' αὖτ' ἴσασσι τρισηνάδα μύθος ἀείων
 Ἀρξάσθαι τε πίθου, καὶ ἐπὶ ζυγὸν αἰχένα δειῖον 50
 Βυσὶ καὶ ἡμέτοισι καὶ ἴπποις ἀκυπόδεσσι.
 Νῆα πολυκληΐδου θολὴν εἰς οἶνοπα πόντον

Εἰρὺ-

34. Τέτρα δ'.] Quartum diem à fine mensis & decimum quartum, vel (ut alii volunt) quartum & vigesimum quartum improbat: tum enim & oppositio & interlunium lædunt corpora. Qui laborant cholericis morbis, ad postremam quartam magis languent; phlegmatici contra.

38. Πέμπας.] Quintos dies monet fugiendos, nempe v. xv. & xxv. cujus rei nullam adfert rationem naturalem, sed tam quæ est de reli-

gione, nempe quod tunc furæ obambulænt, & pœnas expectant à sceleratis hominibus.

41. Μίσση δ'.] Monet Poëta fruges ventilandas à plenilunio, quia sub id tempus excitantur venti, & aura siccior est. Prodest autem importari frumentum siccius: nam madidum importatum statim corrumpitur.

43. Βάλλειν. ὑλοθόμεν.] Iubet secari ligna ad thalamos & naves, quod materia quæ cæditur decre-
 scente

Media: hac vero & oves, & curvipedes retortis cornibus boves,
 Et canem asperis dentibus, mulosque laboriosos
 Cicurato, manum imponens. cautus vero esto animo,
 Vt quartam vites definentis & inchoati mensis,
 Doloribus conficiendo animo. valde hæc accommoda est dies.
 Quarta autem mensis uxorem domum ducito,
 Observatis avibus quæ ad hanc rem sunt optimæ.
 Quintas vero evitato : quia difficiles sunt & graves.
 In quinta enim ajunt Furias obambulare, (juris.
 Perjurium vindicantes, quod malum contentio genuit per-
 Media vero septima, Cereris sacrum munus
 Diligenter inspiciens bene æquata in area
 Ventilato : roborumque sector incidito cubicularia ligna,
 Navalique ligna multa, & quæ navibus congrua sunt.
 Quarta vero incipito naves compingere hiantes.
 Nona autem media pomeridiana, melior dies.
 Prima vero nona prorsus innoxia hominibus.
 Bona siquidem est ad plantandum, & ad generandum,
 Tam viro quam mulieri : nec unquam prorsus mala dies.
 Sed pauci rursus sciunt tertium nonum mensis optimum
 Implendis doliis, & ad jugum collo imponendum,
 Bobus & mulis, & equis celeribus.
 Navem bene clavatam celerem in nigrum pontum

Tra-

sciente Luna, firmior sit; quæ vero
 crescente Luna, illico putrescat.

44. Νῆϊα.] In quibusdam exem-
 pl. interjicitur hic versus, τῇ μὲν
 αἰδουμένη πάλαι τμηθεῖσα σί-
 δηρῳ. Sed quoniam is supra habe-
 tur versu 419. abundare omnino
 videtur.

46. Εἰνάς.] Nona dies media,
 id est, xix. meridiana, melior est.
 ὁπδελία, adverb. pluralis numeri,
 ut ὁρῶτα. Quidam legunt ἐπὶ δελ-
 λια. Derivatur à δελος, crepusculū.

47. Πρῶτη.] Prima nona dies,
 scilicet à principio mensis, inno-
 cua est propter ter geminum aspe-
 ctum cum Sol abest à signis.

49. Ἀνὴρ ἢ ποτὶ πύγκλον.]
 Proverb. Nullus dies omnino ma-
 lus.

50. Παῦροι.] Loquitur de xix.
 die mensis, biduo nempe ante ἔτην
 καὶ νῆαι.

51. Ἀρξάδης.] Græcismus pro a-
 perire dosium.

Εἰρύμναγ. παῦροι δὲ τ' ἀληθῆα κιχλήσκουσιν.
 Τελεῖται δὲ οἷα πίθον. πρὸ πάντων ἱερὸν ἡμᾶρ
 Μίσση· παῦροι δὲ αὖτε μετ' εἰσέδω μὲν δὲ δρίσιν.
 Ἦς χατορμῆς ἐπιδείλα δὲ ἐπὶ χερσίων.
 Αἶδε μὲν ἡμέρα εἰσὶν ἐπιχθονίοις μέγ' ὄνησιν.
 Αἱ δὲ ἄλλα, μετὰ δὲ ποῖ, ἀκήροισι, ἔπ' φέρουσιν.
 Ἄλλοι δὲ ἀλλοίω αἰνεῖ, παῦροι δὲ τ' ἴσασιν.
 Ἄλλοις μητρὶ πύλῃ ἡμέρη, ἄλλοις μήτηρ
 Τῶν δὲ δαίμων τε καὶ ὄλβιος ὅς περ πάντας
 Εἰδὼς ἐργάζηται ἀνάπτοισι ἀθανάτοισιν,
 Οὔρεας κρήνων, καὶ ὑπερβασίας ἀλεείνων.

55

60

T E' A O Σ.

H Σ I O'.

54. Εἰρύμναγ. παῦροι δὲ τ', &c.] Id est, pauci certe servant hoc dierum discrimen, pauci norunt quoniam dies praestet.

55. Τελεῖται δὲ.] Diem XIII, intelligit.

56. Μίσση. παῦροι δὲ αὖτε.] E'λλες hic est: nam ad dies referri debet, ut sit sensus: Pauci post vigesimam mensis optimam probant sequentes dies. Nam & tempesta-

tum & corporum maxime mutationes fiunt principio postremae quartae.

58. Αἶδε μὲν.] Epilogus est praecceptorum. Est igitur considerandum quid religio praecipiat, deinde quid oriatur ex causis naturalibus. Quod enim secus se habet, superstitionis est.

59. Αἱ δὲ.] Μετὰ δὲ ποῖν promissuum sonat. ἀκήροισι autem videtur

tur

Trahit. Sed pauci vera intelligunt.

Quarta vero aperi dolium. præ omnibus sacra dies est
Media : pauci vero rursum post vicesimam mensis optimam,
Aurora vigente. pomeridiana vero est deterior.

Et hæc quidem dies sunt hominibus magno commodo.

Cæteræ autem incertæ, sine sorte, nihil ferentes.

Sed alius aliam laudat, pauci vero norunt.

Interdum noverca est dies, interdum mater.

De his beatusque & felix, qui hæc omnia

Sciens operatus fuerit, inculpatus diis,

Auguria observans, & delicta evitans.

F I N I S.

H E S I O -

tur Politianus vertisse emortuos
dies. Et Hom. somnia vocat ἀν-
ετα, quasi dicas inania.

60. Αἴμα.] Hic videmus He-
siodum non ubique secutum cer-
tam rationem, sed in plerisque
superstitionem & consuetudinem
hominum.

61. Αἴμα.] Proverb. Dies no-
verca & parens.

62. Τάρα.] Bene, inquit, ha-
bebit qui servaverit discrimina re-
rum. Adjecit tamen correctionem,
quod alii alias probent ac laudent.
Verum iste inculpabilis est, id est,
ille non peccabit, qui non viola-
bit ea quæ religiose & utiliter con-
stituta sunt. Nam Dii favent iis
qui natura recte utuntur.

E 4

I. H. οἴη.]

Η' ΣΙΟ' ΔΟΥ Ξ Α' ΣΚΡΑΪΟΥ
 . Α'πὶς Η'ρακλῆος.

ARGUMENTVM IN SCVTVM HERCVLIS.

Inscribitur hoc Poëma proprio nomine Hercules scutum, quod ejus præcipua sit hic descriptio. Rei autem argumentum sic habet. Taphii facta expeditione in Electryonis boves, interemerunt fratres Alcmena qui armenta à vi illorum defendere conabantur. Cum autem Amphitryo cum ea coire vellet, non prius promisit quam de fratricidis poenas sumpsisset. Quamobrem ipse eo profectus illos interfecit. Eadem autem nocte cum ea coeunt & Iupiter & Amphitryo: hic reversus à præ-

Η οἷν παλιπῶσα δόρυς κὶ παλῆϊδα χαῖαν
 Ἡλυσεν ἐς Θήσας, μετ' ὀρήϊον Ἀμφιτρυῶνα.
 Ἀλκμήνη, θυγάτηρ λαοστός Ἡλεκτρυῶν.
 Ἡ ῥα γυναικῶν φύλον ἔκτανε θεῶν ἡλυσιόχων
 Εἶδ' ἑπὶ μεγάρ' ἑ νόον γὰρ μὴ ἔπειθε
 Τάων αἰς θνητῶν θνητῶς τέκον δόνηθεϊζα,
 Τῆς δ' ἀπὸ κρήνης, βλεφάρων τ' ἀπὸ κυανείων
 Τόισιν ἀνδ' οἷόν τε πολυχρύσεα Ἀφροδίτης.

Η' 3

1. **Η' οἷν.]** Dubitari à multis solet, quid sibi velit hoc ἀπιδος initium, quod & abruptum videtur, & obscurum, ideoque varie absurdeque à multis est expositum. Nos igitur ex G. Cantero declarationem ejus evidentem adferemus (cujus ille I. Auratum sibi auctorem esse proficitur) qua omnis omnino difficultas tolli videtur. Est autem res paulo altius repetenda. Hesiodus inter cætera quæ Pausanias in Bæoticis enumerat, scripsit etiam μεγάλας ἡσας, ut vocat idem

Pausanias, & præterea Athenæus, & Apollonii, Pindari, Sophoclis interpres: in quibus præclarissimas quasque mulieres & heroïnas perpetuo carmine celebravit, ut vel singulas pro exemplo nobis proponeret, vel unam aliquam præclarissimam cum reliquis compararet. Hinc enim dictæ sunt ἡσας, quod singulæ similitudines ab his vocibus, ἡ οἷν, inciperent: sicut & in Homeri Bæotia factum cernimus, & apud Hebræos in Pentateucho. Quocirca etiam contigit, ut ἡσας possit.

HESIODI ASCRÆI

Scutum Herculis.

ARGVMENTVM IN SCVTVM HERCVLIS.

à prælio, ille vero hominibus auxiliatorem generare volens Peperit illa ex Amphitryone quidem Iphiclum, ex Iove vero Herculem: qui cum auriga Iolao proficiscitur adversus Cygnum, Martis filium: qui decimas ducentes ad Pytho, depredabatur. Profectus igitur scuto per Vulcanum facto Trachinem abit ad Ceycem. Congressus cum Cygno, eum interimit, Martemque pro filio suo pugnantem in crure vulnerat. Atque ita venit ad Ceycem. Erat autem Cygnus gener Ceycis, ob filiam Themistionem.

Vt qualis relicta domo ac patria tellure
Venit Thebas, secuta maritum Amphitryonem,
Alcmena, filia populorum dissipatoris Electryonis:
Quæ mulierum genus superabat fœminearum,
Formaque & proceritate. mente utique nulla cum ea certabat
Illarum quas mortales mortalibus peperere concumbentes.
Cujus & à vertice, & à palpebris nigrificantibus
Tale quiddam spirabat, quale & ab aurea Venere.

Atque

posteriores Poëtæ, & inter alios Hermesianax Colophonius, Hesiodi fuisse amicam putarint, quam hoc modo celebraverit: ut & Homerus Penelopen, & alii alias. Earum igitur ἡοιῶν fragmentum est, quod hodie exstat, Scutum Herculis, quo una comparatio earum, quibus totum opus constabat quamplurimis, continetur: itaque & ab ἡοιῶν, sicut etiam reliquæ, incipit. Et quamvis hoc opusculum magni sit operis fragmentum, proprio tamen insignitur nomine (ut antea

diximus) & scutum Herculis vocatur, quod ejus præcipua sit in hac comparatione descriptio, sicut apud nos Somnium Scipionis dicitur. Hæc igitur de ipsis vocabulis initii. Orditur autem Poëta à commendatione Alcmenæ, quæ Amphitryonem patris interfectorem Thebas secuta est.

7. Κῶνιαν. JReligio fuit in versu qui tam male haberet mutare quicquam viris doctis, quod ignorant rationes poëticas. Legendum κῶνιαν.

Η' ὅ κ' ὦς κ' ἔθ' θυμὸν ἰὸν πίσκεν ἀκητίλῳ,
 ὧς ἔπω πῆς ἔπει γε γυναικῶν θηλυτέρων. 10
 Η' μὲν οἱ πατέρ' ἐσθλὸν ἀπέκτανεν ἴφι δαμνίαςας,
 Χωσάδων ὦς βροσί. λιπὼν δ' ὅγε παλῖρ' ἰδὲ Ζαῖαν
 Εἰς Θήβας ἰκέτο (σε φερεσάκειας Καδμείας,
 Εἴθ' ὅγε δάματ' ἔτασε σὺν αἰδότη ὠρεφκῶνι,
 Νόσφιν ἄτερ φιλότῃ ἔφιμέρεν. ὃ γάρ οἱ ἦεν 15
 Πρὶν λεχέων ἐπιβῶναι εὐσφύρεσσι Ἡλεκτρυώνης,
 Πρὶν γὰρ φόνον πῖσαι καὶ ζιγνῆτων μεγαθύμων
 Ἡς ἀλόχευ, μαλερῶ ὅ γε φλέξαυ πυρὶ καίμας
 Ἀνδρῶν ἡρώων Ταφίων ἰδὲ Τηλεβοάνων.
 ὧς γάρ οἱ δέκετο θεοὶ δ' ἐπιμαρτυροὶ ἦσαν, 20
 Τῶν ὅν' ὀπίζετο μῶν' ἐπεί γε δ' ὅτι τάχιστα,
 Ἐκτελέσσει μέγα ἔργον, ὃ οἱ δίδυτον θέμις ἦεν.
 Τὰ δ' ἄμφοι, ἱεμεῖοι πολέμοιο τε φυλόπιδός τε
 Βοιωτῶι πηξέτωποι, ὑπὲρ σακίων πνείοντες,
 Λοκροὶ τ' αἰχμάχοι καὶ Φωκῆες μετὰ θυμοι 25
 ἔσσοντ'. ἤρχε ὅ τ' οἷον εὖς παῖς Ἀλκαῖοιο,
 Κυδῖων λαοῖσι. πύτῃ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Ἀλλῶ μῆτιν ὕφανε μετ' ἔφεισιν, ὅφρα θεοῖσιν
 Ἀνδράσι τ' ἀλφειῇσιν ὄρης ἀλκτῆρα φυτεύῃ,
 Σέρε δ' ἄπ' ἐλύμποιο δόλον φρεσὶ βυσοδομάων. 30
 Ἰμεῖρων φιλότῃ εὐζώνοιο γυναικὸς,
 Εἰνυχίῃ. τάχα δ' ἔξε Τυφάονιον, τόφιν αὖτις
 Φίκιον ἀκρότατον ὠρεσέσθ' αἶψα μηπέεα Ζεύς.
 Εἴητα κατεζόμην, φρεσὶ μὲν δὲ θεσκελα ἔρτα.
 Αὐτῇ μὲν γὰρ νυκτὶ πανσφύρεσσι Ἡλεκτρυώνης 35
 Εὐνῇ καὶ φιλότῃ μίγῃ, τέλειεν δ' ἄρ' ἐέλδωρε,

Αὐτῇ

13. Εἰς Θήβας ἰκέτο.] ἰκετεύειν, hoc loco, ξινίζειν, μετοικίζειν, ὅτι βοηθεία. ἰκετεύειν εἰς Θήβας Καδμείας, nihil aliud est, quam eis Θήβας ἐπὶ βοηθεία πρὸς Καδμείας ἐπὶ ἔργῳ: Thebanos auxilii causa petebat: Vel, Thebas, imploraturus auxilium Cadmeorum proficisce-

batur. Quae iustitia veteribus & ducibus erat usitatissima.

15. Νόσφιν.] Declarat occasionem suscepti belli ab Amphitryone.

22. Ὅ οἱ Διδύχον θέμις ἦεν.] Vox θέμις hic τὸ ἀγαθόν designat, sicut ex imitatione Graecorum apud Latini-

Atque hæc talis existens, tam animo suum colebat conjugem,
Perinde ut nulla unquam coluit mulierum fœminearum,
Quamquam ipsi patrem præstantem occidisset, vi domitum,
Ira commotus propter boves. relicta autem ille patria tellure
Thebas venit, supplicans scutatis Cadmeis.

Vbi idem habitabat cum veneranda conjugē,
Seorsim absque concubitu desiderabili. Non enim licebat ipsi
Ante lectum conscendere formosæ Electryonidis,
Quam cædem ultus esset fratrum magnanimorum
Suæ conjugis, flagrantique combussisset igne vicos
Virorum heroum Taphiorum atque Teleboarum.

Ita enim constitutum ipsi erat, diique testes facti fuerant.
Quorum ille verebatur iram, festinabatque quam celerrime
Exequi magnum opus, quod ipsi divinitus incumbibat.
Hunc autem una cupidi bellicque præliique,
Bæotii equitando insignes, supra clypeos animum gerentes,
Locrique cominus pugnantes, & Phocenses magnanimi
Sequebantur. ducebat autem eos præstans puer Alcæi,
Gaudens tot populis. At pater hominumque, deorumque
Aliud consilium texebat in animo, ut diis pariter
Et hominibus rerum indagatoribus Martis depulsatorem
plantaret.

Profectus autem ab Olympo est dolum alta mente volvens,
Desiderans concubitum elegantis mulieris,
Per noctem: celeriterque venit in Typhaonium, unde rursus
Ad Phicium summum accessit prudens Iupiter,
Vbi residens mente versabat divina opera,
Nam eadem quidem nocte cum procera Electryonide
In lecto concubitu mixtus est, perfecitque desiderium: Ea-

Latinos sæpe & præcipue Hora-
tium: *Quicquid corrigere est nefas,*
ὅπερ διοιδώσασθαι ἀδύνατον, & per
consequens, *ὅπερ μὴ καθαρῶς σέ-
σθαι ἀνέλκην ἔχει*, vel *ἀνέλκων ἐστ*.
Cæterum vox *Διόδεν* ad juramen-
tum spectat quod præcesserat. Qui-
cunque ergo juramento se obstrin-

git, illum urget *Διὸς θεῖμυς*, aut
θεῖμυς Διόδεν: quare jusjurandum,
Iovisjurandum dixerunt veteres.

29. *Ἀ' ἰσθῶσι.*] Legitur etiam *φύ-
τδωσι*.

36. *Εὐνῇ.*] Sunt exempl. quæ
habent *Εὐνῇ ἐν φιλότῃ*.

Αὐτῇ δ' Ἀμφιτρυῶν λαοστό^ϑ ἀγλαὸς ἥρως
 Ἐκτελέσας μέγα ἔργον, ἀφίκετο ὄνδ' ἰδμεν δὲ.
 Οὐδ' ὅγ' ἐπὶ δμῶας κ' ποιμῶας ἀρροίωσας
 ὤρετ' ἵνα, πρὶν γ' ἥς ἀλέχῃ ἐπιβήμεναι δυνῆς·
 Τεῖ^ϑ γ' κρεσσύνῃ πῶ^ϑ αἶνυτο ποιμῆμα λαόν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀνῆλθε ἀπασσὸν ὑπεκπερφυύγῃ κακότητι
 Νύκτα ὑπὸ δροσάλις, ἣ κ' κερταίῃς ὑπὸ δισμορῶ.
 Ὡς ῥα τότ' Ἀμφιτρυῶν χαλεπὸν πόνον ἐκβλυψάσας,
 Ἀπασσῶν τε φίλως τε ἰὸν δόμον εἰσαφίκανε.
 Παννύχ^ϑ δ' ἄρ' ἔλεχτο στυγερὰν αἰνείην ὠδὴν κροῖον,
 Τερεπόμεν^ϑ δῶροις πελυγχεύουσα Ἀφροδίτης.
 Ἡ δ' ἔπειθ' ἐμνηθεῖσα κ' ἀνέειπε πολλὸν δροῖον,
 Θῆκε δ' ἐν ἑσπερίῳ διδυμῶνι γείνασθαι πῶδ'·
 Οὐκ ἔθ' ὁμῶς φρονέοντε· (καὶ γινῆτω γὰρ μὴ ἥτις)
 Τὸν μὲν χροῖον, τὸν δ' αὖ μέγ' ἀμείνονα φῶτα,
 Δεινὸν τε κρατερὸν τε, βίβω Ηρακλεΐδω·
 Τὸν μὲν ὑποδμηθεῖσα κελαινὴ φέει Κρονίῳ,
 Αὐτὰρ Ἰφικλῆα γὰρ δόρυσσόν μ' Ἀμφιτρυῶνι,
 Κικελόμεν^ϑ ἡμεῖς. τὸ μὲν βρετὰν αὐτὰρ μιγέειν
 Τὸν δ'· Διὶ Κρονίῳ, θεῶν σημαντορὶ πάντων·
 Ὡς ἔ Κύνειον ἐπιφνει Ἀρηιᾶδῳ, μεγάρτυρον.
 Εὖρε γ' ἐν τελευτῇ ἐκατηδούλῃ Ἀπόλλων^ϑ
 Αὐτὸν, κ' πατέρ' ὄν, Ἄρῳ, αἶψα πολέμοιο,
 Τόλμας λαμπερῶν σίλας ὥς πυρὸς αἰθορμόιο
 Ἐταστός ἐν δίφρῳ. χθονὶ δ' ἐκλυπον ὠκίης ἑσπερι,
 Νύκτοισι χληῖσι· χθονὶ δὲ σφ' ἀμφιδεδόκη,
 Κοστέμεν^ϑ πλεεζέουσιν ὑφ' ἄρμασι ἔ ποσὶν ἑσπερι.
 Ἀρματὶ δ' ὀπίσθη κ' αὐτῆς ἀμφαράζειζον
 Ἰσπῶν ἱερέων. κεχάρητο δ' Κύν^ϑ ἀμύμων,
 Ἐλπόμεν^ϑ Διὸς υἱὸν δροῖον, ἠνίοχόν τε,
 Χαλκῶ δ' ἠρώσῃ; κ' ἀπὸ κλυτὰ τόλμα δύσῃ.
 Ἀλλὰ οἱ δύω λῶν σὺν ἔκλυε Φοῖβ^ϑ Ἀπόλλων.
 Αὐτὸς γάρ οἱ ἐπῶρε βίβω Ηρακλεΐδω·
 Πᾶν δ' ἄλλο^ϑ ἔ βαυγὸς Ἀπόλλων^ϑ Παμίστιος
 Λάμπειν ὑπὸ δροῖο θεῶ τόλμας τε κ' αὐτῆ·
 Πῶς δ' ὥς ὀφθαλμῶν ἀπιδάμπτει. ἡς κινεῖται
 Ἐτλη θνητὸς ἰὼν κελαινῶν ὁρμηθῶν,

Eadem autem & Amphitryo populorum dissipator, illustris
 Perfecto magno opere, rediit domum suam. (heros,

Neque ille ad famulos & pastores agrestes

Cœpit ire antea, quam suæ conjugis conscendisset lectum.

Tale siquidem corde desiderium ceperat pastorem populorum.

Sicut quando quispiam magno affectu effugit afflictionem

Morbo ex difficili, aut etiam validis ex vinculis:

Ita tunc Amphitryo difficili labore exantlato, (est,

Magnoque affectu, lubentique animo, domum suam reversus

Totaque nocte concubuit cum veneranda uxore,

Oblectando se muneribus aureæ Veneris.

Illa autem à deo pariter domita, & ab homine longe optimo,

Thebis septem portas habentibus geminos peperit pueros,

Haud quaquam similes, quanquam fratres essent.

Alterum siquidem inferiorem, alterum autem longe præstan-
 saryum ac validum, vim Herculanam: (torem virum,

Hunc quidem compressa à nubium offuscator Saturnio,

Iphicium autem, hastarum à concussore Amphitryone, (bens:

Diversa generatione: alterum quidē, cum viro mortali concū-

Alterum autem, cum Saturnio deorum imperatore omnium,

Qui & Cygnum occidit, Martis filium, magnanimum.

Invenit enim in luco longe jaculantis Apollinis

Ipsū, & patrem ipsius, Martem, bello infatiabilem,

Armīs fulgentes, ceu fulgor ignis ardentis,

Stantes in curru: terram autem pulsabant veloces equi,

Ferientes ungulis, pulvisque circa ipsos dividebatur,

Excitatus compactis à curribus & pedibus equorum. (bant,

Currus autem fabrefacti & rotarum ambitus circum resona-

Equis festinantibus. gaudebat autem Cygnus inculpatus,

Sperans se Iovis filium, Mavortium, aurigamque

Ferro interempturum esse, & inclyta arma despoliaturum.

Sed ipsius vota non exaudivit Phœbus Apollo.

Ipsē enim contra illum concitavit vim Herculeam.

Totus vero lucus & ara Appollinis Pagasæi

Collucebat præ vehementis Dei armīs, & ipso,

Et quasi quidem ignis ex oculis effulgebat. Quis autem illi

Sustinuisset, mortalis existens, obviam sub conspectū prodire,

Præter

Πλὴν Ἡρακλῆς ἔκλυε Γόλας·
 Κεῖνον γὰρ μεγάλη τε βίη καὶ χεῖρες ἀάπτει
 75 Ἐξ ὧμων ἐπίφυκον ἐπὶ πτεροῖσι μέλειον.
 Ὅς ῥα τὸθ' ἠνίοχον ὠροσέφῃ κροτέρῳ Γόλαον.
 Ἡρώς, ὦ ἴολαι, βροτῶν πολὺ φίλῳτε πάντων,
 Ἡ π μετ' ἀθανάτους μάχεσθαι, τοὶ δ' οὐμποι ἔχουσιν,
 80 Ἡ λίαν Ἀμφιτρυῶν, ὅτ' εὐστράνοι πολὺ Θέλει
 Ἡ λητὴ, λιπὼν Τίρυνθον ἐν κλισίῳ Πυλίοισιν,
 Κτείναις Ἡλεκτρυόνα, βοῶν ἐνεκ' Ὀρυμειώπων.
 Ἰκέσθ' οἱ εἰς Κρείοντα καὶ Ἡνίοχον Πενύπτελον,
 Οἱ ῥά μιν ἡσυχάζοντες καὶ ἄρμα πάντα περὶ ἔχον,
 85 Ἡ δίκη ἴδ' ἐκίτησι· πόνος δ' ἄρα κηρόδι μάλλον.
 Ζῶε δ' ἀγαλλόμενος σὺν εὐσφύρῃ Ἡλεκτρυόνη
 Ἡ ἀλόχα· τάχα δ' ἄμμις ἐπιπολομένων ἐν αὐτῶν
 Γηρόμεθ' ἔτε φυλὴν ἐναλίγκιοι ἔτε νόημα,
 Σὸς τε πατὴρ καὶ ἐγὼ· ὅ μ' φρένας ἐξέλετο Ζῶς·
 90 Ὅς ὠροσίων σφετέρων τε δόμοι σφετέρως τε τοκῆας,
 Ὡχρον πμήνων ἀλιτήριον Εὐρυοθέα,
 Σχέτλι· ἥσπερ πολλὰ μελεσθῆναι χίζει· ὅπισσιν,
 Ἡν' ἀπὺν ἀχών· ἡ δ' ἐπαλινάρετος ἐστίν.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ δαίμων χαλεπὸς ἐπετέλλειτ' ἀέθλας.
 ὦ φίλ', ἀλλὰ σὺ γῆσος ἔχ' ἠνία φοινικῶν
 95 Ἰσπῶν ὠκυπόδων· μέλας δ' ὀφρὸς γάρβος ἀέξων,
 Ἰθὺς ἔχον ἰσοὺς ἄρμα καὶ ὠκυπόδων ἀνέκ' ἴσπων,
 Μηδὴν ὑπερδίδεας κλύπον Ἄρεος ἀνδροφόνου,
 Ὅς νῦν κεκληγὼς ὤρεμαίνε' ἰερὸν ἄλλ'·
 100 Φοίβε Ἀπόλλων· ἐκλήθελίσσεο ἀνὰ κίον.
 Ἡ μὲν καὶ κροτέρως ὤρε' ἰὼν ἄλλ' πολέμοιο.
 Τὸν δ' αὖτε ὠροσέφῃ ἀμώμητος ἴολαι,
 Ἡ θεί', ἡ μάλα δὴ π πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Τιμαῖ σὺν κεφαλῇ, καὶ ταύρε' Ἐννοσίγαι',
 105

90. Ὅς ὠροσίων.] Multa exemplaria & quædam MSS. pro δόμοι hic habent ὄρεα, non sine magno fædoque errore: cui tamen facilli-

mum erat mederi, vel eo modo quo nos fecimus, vel sic, Ὅς ὠροσίων δόμοι σφετέρων σφετέρως.

Præter Herculem & gloriosum Iolaum ?

Illorum enim & vis magna, & manus invictæ

Ex humeris natæ erant, una cum robustis membris.

Is igitur tunc aurigam allocutus est fortem Iolaum.

O heros Iolaë, mortalium longe charissime omnium,

Nempe vere in immortales beatos, qui olympum tenent,

Peccavit Amphitryo, quoniam bene munitas ad Thebas

Abiit, relicta Tiryntho, urbe bene fundata, (tes frontes:

Postquam occiderat Electryonem : propter boves latas haben-

Venitque ad Creontē, & Heniochem longis ornatam vestibis,

Qui ipsum ultro receperunt, & necessaria omnia præbuerunt,

Quatenus fas est supplicibus, colueruntque ex animo magis.

Vivebat autem exultabundus cum formosa Electryonide

Conjuge sua : moxque nos revoluti anno

Nati sumus, neque statura similes corporis, neque ingenio,

Pater tuus & ego : cujus quidem mentem fustulit Iupiter,

Qui relicta domoque sua, & suis parentibus,

Abiit veneraturus immaturo partu editum Eurystheum :

Infoelix. certe multum ingemiscebat postea,

Noxam suam lugens : sed illa irrevocabilis est.

Mihi vero deus difficiles imperavit labores.

O amice, sed tu celeriter contine habenas rutilantes (lans

Equorum alipedum, magnamque mentibus fiduciam accumu-

Recta dirige celerem currum, & alipedum robur equorum, (mus

Nihil veritus strepitum Martis, hominum occisoris, (mus

Qui nunc cum clangore circumquaque furit per sacrum ne-

Phœbi Apollinis, longe jaculantis regis. (bello.

Enimvero, etiam validus licet existat, tamen exsaturabitur

Hunc contra allocutus est inculpatus Iolaus :

O patruæ, quam multum vero pater hominum atque deorum

Honorat caput tuum, & taurinus Neptunus,

Qui

92. Σχέτλ.]. Hic etiam pro
μέλα ē Palatin. cod. reposuimus

πολλά, ut constet versus.

94. Αὐτάρ.] Pro ἐπιτέλειτε le-

gitur etiam ἐπιτέλειτε. M S. Palatin.
priori assentitur.

103. Η' Θεί'. Jta C. Palat. Alii δ'
Θεί'.

Ὅς Θήβης κρήδεμονον ἔχῃ, ῥύεται τε πόλιν α.
 Οἷον δὴ καὶ τινὸς βροτὸν κρατερὸν τε μέλαν τε
 Σαῖς ἐς χεῖρας αἴψῃ, ἵνα κλέῃ· ἐσθλὸν ἄρῃαι.
 Ἀλλὰ γὰρ δύσσοι τόλῃ δρῆϊα, ὄφρα πύχιστα
 Δίφρου ἐμπλάσσαις Ἀρήος δ' ἡμίπερόν τε
 Μαρνῶμεσθ'. ἐπεὶ ἔπ' ἀπέβηθ' Διὸς υἱὸν
 Οὐδ' ἱφικλείδην διδῶξεν· ἀλλὰ μιν οἶον
 Φόβεισθ' ὄνο παῖδας ἀμύμον· Ἀλκείδαιον,
 Οἳ δὴ σφί· χειρὸν εἴσι. λιλαϊόμενοι πολέμοιο
 Φυλόπιδά στήσιν· τί σφιν πολὺ φίλιον ἦν.

105

110

Ὡς φάτο· μέιδην δ' ἔβη Ἡρακλῆειν,
 Θυμῷ γηθήσας· μάλα γάρ νῦν οἱ ἄρῃμα εἶπεν.
 Καί μιν ἀμύμον· ἔπειτα πτερόεντα πρὸς ἑσθλὰ.

115

Ἡρως δ' ἰόλαε, διοτρεφεῖς, σέκλει τηλῇ
 Ὑσμίνῃ τετταεῖα· σὺ δ' αἰς παρ' ἡδ' αὖ δαίφρων,
 Ὡς ἔ νῦν μέλαν ἔπ' ἔπειτα Ἀρείονα κυανοχαίτην
 Πάντη ἀναστροφῇ καὶ δρῆγῳ, ὥς κε δαύηται.

120

Ὡς εἰπὼν, κημίδας ὀρέχλαςιο φαίνε,
 Ἡφαίστω κλυτὰ δῶρα, πρὸς κνήμησιν ἔθηκε,
 Δαυτερον αὖ θύρησιν πρὸς στήθεσιν ἔδωκε
 Καλὸν, χρύσειον, πολυδαίδαλον. ὃν ῥ' οἱ ἔδωκε
 Παλλὰς Ἀθηνᾶ κέρη Διὸς, ὅππότε ἔμελλε
 Τοπρῶτον συνόεντας ἐφορμήσεσθ' αἰέθλας.
 Θήκετο δ' ἄμφ' ὤμοισιν δρῆς ἀλκτῆρα σίδηρον
 Διδῶς ἀνὴρ· κρίλλω δ' ὅτε στήθεσιν φαρύγγην.
 Καθεσάλετο· ἐξόπιθεν πολλοὶ δ' ἐνθάδ' οἴσιν
 Γίγνητο, γυνάβοιο λαθιφθόγοιο δοτῆρες.
 Πρὸθεν μὲν γυνάγον τ' εἶχον, καὶ δάκρυσι μύρον·
 Μίσσοι δ' ἔξιστο, πειρημένους· αὐτὰρ ὅππότε

125

130

Μορ-

105. Ὅς Θήβης.] Fuit & Thebe in Aegypto, à Busiride rege condita, ambitu centum quadraginta stadiorum, centum portis insignis. Præterea etiam Thebe in Bzotia fuit à Cadmo Agenoris filio condita, quam Amphylon muris orna-

vit, Bacchi & Herculis patria.

114. Φυλόπιδας.] Palat. φέρπερα.

116. Θυμῷ.] Nonnulli codices habent μύθῳ.

118. ἰόλας.] Nomen peritissimi viri, aurige, quasi dicas, ἰὸς τῷ λαῷ, jaculum

Qui Thebarum mœnia tenet, & tuetur civitatem :
 Quemadmodum & hunc mortalem, validumque magnumque
 Tuas in manus adducunt, ut gloriam magnam auferas.
 Sed age, induere arma Mavortia, ut quam celerrime
 Currus inter se committentes Martis & nostrum,
 Decertemus. Quoniam neque intrepidum Iovis filium,
 Neque Iphiclidem perterrebit : sed ipsum puto
 Mox fugiturum duos pueros inculpati Alcidae,
 Qui prope adsunt, cupientes bello
 Certamen instituere. quæ res ipsis multo gratior quam epulæ.

Sic ait. arrisit autem fortis Hercules,
 Animo oblectatus, admodum enim illi grata dixerat.
 Atque ipsum, respondens, verbis volucris allocutus est :
 O heros Iolæ, Iovis alumne, non procul etiam hinc
 Pugna aspera. Tu vero quemadmodum antea fuisti bellicosus,
 Ita & nunc magnum equum Arionem nigricantibus setis obfi-
 Quoquoeversum converte, & auxiliare pro eo ac poteris. (tum

Sic locutus, ocreas ex Orichalco splendido,
 Vulcani inclyta dona, tibiis induxit.
 Mox & thoracem pectori induit
 Pulchrum, aureum, variegatum : quem ipsi dederat
 Pallas Minerva filia Iovis, tunc cum cœperat
 Primum luctuosa aggredi certamina.
 Posuit autem circa humeros nocumenti depulsorium ferrum,
 Sævus vir : cavam autem circa pectora pharetram,
 Rejecitque in tergum. in hac multæ erant sagittæ
 Horrendæ, mortis vocem reprimendis datrices.
 Hæ ab anteriori quidem parte mortem habebant præfixam,
 & lachrymis mædebant :
 Mediæ autem politæ erant, longæ : sed à tergo . Ni-

culum seu telum populi.

122. Ο'ρχήλιον.] Orichalcum,
 æs montanum. Schol. Hesiodi scri-
 bit esse æs candidum quod in mon-
 tibus invenitur, aut materiam
 quandam metallicam ære pretio-
 siorem.

123. Η'φαιστ'.] Vulcani, quæ
 vox quibusdam videtur orta ex *Tu-
 balcain*, de quo Genes. 4. 22. sic dicta
 ab *ἄπλω* accendo, & *αἰσθω* destruo.

130. Κόσσαν.] Est alia lectio,
 quæ pro *δ' ἑπ' ἑπ' οὐδ' ἑπ'*, ut est in Palat.
 habet *δ' τοῖσιν*.

Μαρφνοῖο φλεγόας καλυπτομένοι πτερόμοιοι
 ἦσαν. ὁ δ' ὄβριμον ἔγχ' ἀκαχμήρον εἴλετο χαλκῷ. 135
 Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνίῳ εὐνυκτὸν ἔθηκε,
 Δαυδαλίῳ, ἀδάμαντι, ἐπὶ κροτάφοις ἀσφραῖαν,
 ἦτ' εἴρυε κάρη Ηρακλῆ' ὁ Δείσιο.

ΧΕΡΣΙ' ἡ μὲν σάκε' εἴλη παναίολον· ἐδὲ περ αὐτὸ
 Οὐτ' ἔρρηξε βαλὼν, ἔτ' ἔθλαξε, θωῦμα ἰδέσθ'. 140
 Παῦρ μὲν γὰρ κύκλῳ πύκτα λούκῳ τ' ἐλίφαντι,
 Ἡλέκτεω θ' ὑπολαμπὶς ἔην, χρυσῷ τε φαεινῷ,
 Λαμπρόμορον κυνίῳ ἃ δ' ἀπὸ πύκτας ἡλῆλασε.
 Ἐν μέσῳ δ' ἀσφραῖον ἔην φόβ', ἔπ' φατῆδες,
 Ἐμπελὶν ὄσσοιζεν περὶ λαμπομόμοιζι διδερκῶς. 145
 Τῷ κ' ὀδόντων μὲν πλῆθος ταμὰ λούκῳ θιάντων,
 Δφνῶν, ἀπλήτων, ἐπὶ δ' βλοσυροῖο μετώπων
 Δφνῆ Ἑρῆς πιπτόντες, κορύσσευζα κλόνον ἀνδράν,
 Σχετλίῃ, ἣ ῥα νόον τε ἔειπε φρένας εἴλετο φωτῶν
 Οἱ πῆες ἀντιβίῳ πόλεμον Δίδος ἣι φέροιεν. 150
 Τῶν κ' ψυχῇ μὲν χθονία δύνετο ἄνδ' εἶναι
 Αὐτῶν. ὅστις δὲ σφί' ἔπει μνοῖο σάκε' ἔκρινε,
 Στελεῖν ἀζαλίοιο κελευσθὲν πύρρ' αἶψα.
 Ἐν δ' ἀσπίδασι περὶ πάλωξίς τε τίτυκτο·
 Ἐν δ' ὀμφαδὴς περὶ φόβ' τ', ἀνδραγαθίῃ τε διεδήμ'. 155
 Ἐν δ' ἔρις, ἐν δ' κυνδομὸς ἐθύνηεν, ἐν δ' ὀλοὴ κῆρ,
 Ἄλλον ζῶν ἔχουζα τεύχεσσι, ἄλλον ἄλγος,
 Ἄλλον πενθήσας καὶ μέθον ἔλκεα πεδδίῳ.
 Εἶμυρ δ' ἐχ' ἀμφ' ὀμφαδὶς διαφείσσειον αἵματι φωτῶν,
 Δφνὸν διερκεμόνην, κταναχῆσιν τε βιβερωμένα. 160
 Ἐν δ' ὀφίον κεφαλῇ δέξιν ἔσαν ἔπ' φατῆων

Δωδὶ-

139. Χερσί.] Sequitur jam elypei Herculis elegantissima & admirabilis descriptio. In M S. Palatin. & fere eodem modo Ald. & Flor. editionibus præfixus est titulus huic versui, Ἀρχὴ τῆς ἀπὸ γράμματος τῆς ἀσπίδος, quasi vero præcedentia non pertineant ad idem opus.

143. Λαμπρόμορον.] Alias κυνίῳ.

153. Στελεῖν.] Quidam malunt, μελαίην: eadem tamen signif.

154. Ἐν δ'.] Est hic ὑποτύπωσις acerrimæ pugnæ. ἀσπίδα, q. d. pro-secutio, vel persecutio. Interpr. ἐν ταῖς φασὶν ἢ τῇ ἀσπίδι καὶ ὁποσδήποτε, ὡς πῆες διὰ τὴν ἐξ ἀγρο-ρμῆς.

Nigræ aquilæ contectæ alis

Erant. ille autem validam hastam præfixam ære corripuit.

Capiti vero ingenti galeam fabrefactam imposuit,

Variegatam, ferream, temporibus adaptatam,

Quæ tutum reddebat caput Herculis divini. (quisquam

At manibus clypeum accepit, varium totum, quem nemo

Neque perrupisset jaciendo, neque comminuisset, mirum visu.

Nam totus quidem circumquaque gypso, candidoque ebore,

Et electro lucidus erat, auroque fulgido,

Splendens: cæruleis plîcis fulgorem interfecantibus.

In medio autem draconis erat terror, haud quaquam effabilis,

Retro oculis igne lucentibus tuens.

Cujus & dentibus quidem repletum erat os candicantibus,

Sævis, inaccessis. super terribilem autem frontem

Sæva contentio devolitabat, accendens pugnas hominum,

Tetra, quæ & mentem eximebat & præcordia viris

Quicumque bellum adversus Iovis filium gererent:

Quorum & animæ quidem sub terram eunt ad Orcum intro

Ipsorum: ossa autem ipsis, pelle circum putrefacta,

Sirio sub torrido in nigra putrescunt terra.

In eo autem & propulsatio, & viceversa persecutio factæ erant.

In eo tumultus, horror, & homicidium huc illuc ferebantur.

In eo contetio quoq;, & motus furebat: in eo perniciofa Parca,

Vivum alium tenens recens vulneratum, alium autem illæ-

Alium mortuum per pugnam trahebat pedibus. (sum,

Vestem autem habebat circum humeros cruentam sanguine

Sævum videns, clamoribusque ingravescent. (virorum;

In eo autem & serpentum capita sævorum erant haud qua-

quam effabilem,

Duo-

ἐμείναι καὶ ὅ οἱ πόλεμοι ποτὲ μὴν
διώκοντες, καὶ καλεῖται τὸ τοῦ περὶ ὧς,
ποτὲ δὲ διώκοντες, καὶ καλεῖται τὸ
τοῦ παλῶς. Igitur παλῶς est
quum il qui fugerant, eos qui fu-
garant atque vicerant, versa Martis
alea insectantur. Huic loco similis
est ille apud Virgil. cum Trojana

pubes pugnae ciet simulacra sub ar-
mis:

Inde alios inenit cursus aliosque re-
cursus

Adversis spatiiis. —

Et nunc terga fuga nudant, nunc
spicula vertunt

Insens, &c.

Δάδεχα· τὰ φοβέσκον ἐπὶ χθονὶ· φόλ' ἀνθρώπων,
 Οἴπινεσ' ἀνελβίλω πόλεμον Διὸς ἤϊ φέροιεν.
 Τῶν κ' ὀδόντων μὲ καταχθὴ πέλει δὴτε μάχοιτο
 Ἀμφιπερωναϊάδης· τὰς δὲ δαίετο θωῦτ' ἔργα.
 Σπύγμαθα δ' ὥς ἐπύφωτο ἰδεῖν διόοισι δροακτεῖ
 Κουανία κ' ἰώπε, μελάνθησαν δὲ χήλια.
 Ἐν δὲ συῶν ἀγάλας χλῆτων ἴσαν ἠδὲ λεοῖων
 Ἐς σφίεσ' διεκροθῶν, κηλεόντων τ' ἱερῶν τι.
 Τῶν κ' ὁμιληδὸν εἴχεσ' ἦσαν· ἐδὲ νυ τῶγε
 Οὐδέτεροι πρέττω· φέλοστον γὰρ μὲ αὐχίνας ἄμφω.
 Ἡδὴ γάρ σφιν ἕκαστ' μίεσ' λῆς, ἀμφὶ δὲ κ' ἠσπασε
 Δοιοὶ ἀπ' ἀνδρομέδμοι ψυχὰς, κ' δὲ σφι κελευντὸν
 Αἰμ' ἀπλαιοῖετ' ἔραζ'. οἱ δ' αὐχίνας ἐξεραπόλεις,
 Κεῖετο πεθνηῶτες ὑπὸ βλοσυροῖσι λείμει.
 Τοὶ δ' ἐπὶ μάκρον ἐγχεῖσθ' ἔλθω, κηλεόντες μάχαζ',
 Ἀμφότεροι, χλῆται τι σύες, χαροποί τι λῆοντες.
 Ἐν δ' ἰὼ ὑσμίνῃ Λαπιθίων ἀίχμηζάντων,
 Κανία τ' ἀμφὶ ἀνακτεῖ, Δρύανθε τι, Περσίδων τι,
 Ὀπλία τ', Εἰξάδων τι, Φαληρόν τι, Πρῶλοχόν τι,
 Μόψοντ' Ἀμπυκίδω, Τιταρῆσιον, ὅζον Ἀρηῶ,
 Θησιάτ' Αἰγειδῶν, ἐπὶ εἰκελὸς ἀθανάτοισιν·
 Ἀργύριοι, χρυσῆσ' αἰετὶ χρὸν τείχε' ἔχοντες.
 Κένταυροι δ' ἐπὶ ῥωγῇ ἐναντίοι ἠγρέθοντο
 Ἀμφὶ μίεσ' Πιρραίων, ἰδὲ Ἀσβόλον οἰωνοῖσιν,
 Ἀρκῶν δ' Οὐρεῶν τι, μιλαρχαίτην τι Μίμανθε,
 Καὶ δύο Πόλυκείδας, Περμῆδᾴ τι, Δρύαλόν τι,
 Ἀργύριοι, χρυσῆσ' ἐλάτεις ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Καὶ τι στυαίηκτιν ὥσει ζωοὶ παρ' ἰόντες,
 Ἐγχεῖσιν ἠδὲ ἐλάτης αὐτοχρῆδιν ἀεργηδόν.
 Ἐν δ' Ἀρεῶ βλοσυροῖο ποδώκεος ἔστασαν ἴστωποι
 Χρυστοὶ· ἐν δὲ κ' αὐτὸς ἐναρφόρ' ἔλκετο Ἀρης

165

170

175

180

185

190

Αἰχ-

165. Ἀμφιπερωναϊάδης.] Sunt cum
 Palat. qui legant θωυμάδα. Τὰ δὲ
 δαίετο θωῦτ' ἔργα. Videtur legisse
 Diaconus, θωυμάδα, quod glossa

sua satis declarat.

167. Κουανία.] Idem Palatin.
 & quædam alia exempl. habent
 Κουανιοι.

Duodecim, quæ perterrefaciebant super terrâ genera hominū
 Quicunque bellum contra Iovis filium moverent. (gnabat
 Quorum & dentium quidem crepitus edebatur, quoties pu-
 Amphitryoniades. Hæc autem distincta erant miranda opera.
 Porro veluti puncta quædam apparebant videnda sævis draco-
 Cærulea per terga, denigratæque erant illis maxillæ. (nibus
 In eo autem & suum greges agrestium erant, atque leonum
 Mutuo sese aspicientium, irascentiumque & festinantium,
 Quorum etiam turmatim ordines incedebant; neque vero hi
 Neque illi alteros timebant, horrebant attamen colla ambo-
 Iuxta enim ipsos jacebat magnus leo, circum autem apri (rum.
 Duo, spoliati animas, deorsumque ipsis niger
 Cruor distillabat in terram. ipsi autem cervicibus dejectis
 Iacebant mortui sub terribilibus leonibus.
 At illi magis etiam excitabantur, incensi ad pugnandum,
 Utrique agrestesque suos, trucesque leones.
 In eo autem erat & pugna Lapitharum bellatorum,
 Cœneum circa regem, Dryantemque Pirithoumque,
 Hopleumque, Exadiumque, Phalerumque, Prolochumque,
 Mopsiumque Ampycidem, Titaresium, nothum Martis,
 Theseumque Ægeidem, similem immortalibus :
 Argentei, aurea circum corpus arma habentes.
 Centauri autem ex altera parte contra hos congregabantur,
 Magnus Petrus atque Asbolus augur,
 Arctusque, Huriusque, nigerque pilis Mimas,
 Et duo Peucidæ, Perimedes, Dryalusque,
 Argentei, aureas abietes in manibus habentes.
 Atque impetum pariter faciebant, perinde ac si vivi essent,
 Lanceisque atque abietibus cominus certabant.
 Inter hæc autem Martis terribilis alipedes stabant equi
 Aurei, & ibidem ipse quoque spoliator perniciosus Mars,
 Mucro-

176. Τοι δ' .] Alii malunt ad-
 τόν τε, & irascebantur, seu incen-
 debantur. & ita Palat.

178. Εἰ δ' ἄν .] Alludit ad pu-

gnam Lapitharum cum Centauris
 in nuptiis Pirithoi.

186. Ἀπύλων.] Alia exempl. ha-
 bent Οὐρανίου.

Αἰχμῶν ἐν χεῖρεσσιν ἔχον, περὶ λίσσῃ κελεύων,
 Αἰμάτῃ φοινικθεῖς, αἰσὶ ζωῆς ἐναείζων·
 Δίφρα ἐμβεβαῖς. ὧρ' ὃ Δῆμ' οὐκ ἐπὶ Φόβῳ π
 195 ἔστασαν, ἰεῖμοι πόλεμοι καὶ ἀδύμνηται αὐδῶν.
 Ἐν δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγαλήνη Τροίηνάδε,
 Τῇ ἰκέλη αἰσὶ περὶ μάχῃ ἐγέλῃα κρούσσει,
 Ἐγχεσὶν ἔχουσ' ἐν χερσὶ χρυσεῖα περὶ φάλαγγα,
 Αἰγίδα τ' ἀμφ' ὤμοις· ἐπὶ δ' ἄλκῃ φύλοπιν αἰνέω.
 200 Ἐν δ' ἑὴν ἀθανάτων ἱερὸς χορὸς· ἐν δ' ἄρα μέσση
 Ἰμερῶν κινέειται Λητῆς καὶ Διὸς υἱὸς
 Χρυσείῃ φόρμυγι· θεῶν δ' ἰδὲ ἄγνυτ' ὄλυμπος·
 Ἐν δ' ἄρρη, ὧρ' δ' ὄλβῳ ἀπειρεσίῳ ἐσφάσιν
 205 Ἀθανάτων ἐν ἀγῶνι· ἰαὶ δ' ἐξήρχον αἰοδῆς
 Μῶσσι Πιερίδες, λιγὺ μελοποιῦναι εἰκῆμα.
 Ἐν δὲ λιμῶν δόρυ μὲν ἀμαυροκίεον θαλάσσης
 Κυκλοπιδνῆς ἐτίτυκτο παρὶ φθῶ κασιπτεροῖο,
 Κλυζομήνῃ ἱκέλῃ· πολεῖται μὲν ἀμύνειν αὐτοῖς
 210 Δελφῖνες τῇ καὶ τῇ ἰθύνειν ἰχθυόεντες,
 Νηχερῶναι ἰκτεοὶ. οἰοὶ δ' ἀναφυζίσαντες
 Ἀργυροὶ δελφῖνες ἐθύναν ἰκτεῶνας ἰχθύς.
 Τῶν ὑπὸ χαλκοῖσι τρέπον ἰχθύες· αὐτὰρ ἐπ' ἀκρεῖς
 Ἦσαν αἰτὴρ ἀλίσκος διδοκηνόμῃ· εἶχε δὲ χερσὶν
 215 Ἰχθυῖν ἀμφίβλητρον, ἀπορρίψοντι εἰκῆμα.
 Ἐν δ' ἑὴν ἡνέμευ Δαναῶν τέκῃ ἰκτεῶνα Περσέος,
 Οὐτ' ἄρ' ἐπιψάων σάκε' ἑσπέρῃ πασὶν, ἔδ' ἐκὼς αὐτοῦ·
 Θαῦμα μέγα φρεσὶ σάκε'· ἵππει δὲ δαμῇ ἐπὶ λακτῇ.
 Τῶς γὰρ μιν παλάμῃσι τεύχε' κλυτὸς Ἀμφιγυγείης
 220 Χρῦσας· ἀμφὶ δὲ ποσσὶν ἔχε κτερόεντα πίδαλα.
 Ὄμοιζεν δὲ μιν ἀμφὶ μελάνδρῳ ἄορ' ἔκρη,
 Χαλκῆον ἐν τελαμῶνι, ὃ δ' ὧς τε νόημα' ἐποτρύνει,

Παῦ

201. Ἰμερῶν.] Deest fortasse articulus, ὅ, vel simile quippiam, ad explendum versum. non aliter tam ex Palat.

203. Θεῶν δ' ἰδὲ ἄγνυτ' ὄλυμπος.]

περ.] Scribendum omnino existimo: Θεῶν δ' ἰδὲ ἄγνυτ' ὄλυμπος. Graecis ἄγνυτ' ἄγνυτ', Latinis frangere, est, ἄγνυτ' πνα ἀποσπασθῆναι, sonitum edere. Vnde facti sunt Horatio dicuntur.

Mucronem in manibus habens, milites exhortans,
Sanguine cruentus, perinde atque vivos spolians,
Currui insistens. juxta autem Pavorque Metusque
Stabant, gestientes bellum subire virorum.

Ibidem autem & Iovis filia prædatrix Tritogenia,

Ei similis, quasi quæ pugnam vellet armare,

Hastam habens in manibus aureamque galeam, (sævum.

Ægidemque circum humeros : gradiebatur autem in prælium

At erat in eo clypeo & immortalium chorus, in cuius medio

Desiderabile quiddam personabat Iovis & Latonæ filius

Aurea cithara. deorum autem sedes frangebatur Olympus.

Ibi & forum, circum autem opulencia infinita, quasi in corona
erat posita

Immortalium in certamine : Deæ autem incipiebant cantum
Musæ Pierides, canorum quiddam canentibus similes.

In eo autem & portus appulsu facilis immensi maris,

Rotundus factus erat liquefacto è stanno,

Inundanti similis : multi vero per medium ipsius

Delphines hac atque illac ferebantur piscibus inhiantes,

Natantibus similes. Duo autem sursum efflantes

Argentei delphines, depascebant mutos pisces.

Sub his ærei trepidabant pisces, sed in ripis

Sedebat vir piscator observans; habebat autem manibus

Piscium rete, projecturo similis.

In eo autem & pulchricornæ Danaës filius eques Perseus,
Neque quidem contingens clypeum pedibus neque longe se-
paratus ab illo :

Miraculum magnum dictu : quoniam nusquam nitebatur.

Ita enim ipsum manibus fecerat inclytus Vulcanus,

Aureum, circum pedes autem habebat alata talaria. (debat,

Ex humeris autem circa eum vagina inclusus nigra ensis pen-

Æreus de loro : ipse autem velut cogitatio volabat. To-

tur. Et ne quis dubitet, infra dici-
tur, *ἄρα δ' ὅσπιν ἀγνὸν ἦχον*. ubi
Diaconus interpretatur, *ἐκλαῖτον ἡ*
ἦχον, sicut hoc loco, *ἀγνὸν ὄλυμ-*
πος, nihil aliud est.

216. *Εἶσι δ' ἦν.*] Perseum clypeo
antevolantem fingit.

222. *Χάλκισιν.*] Quædam exempl.
habent, *ῥήμα ποταπὸν*. Palat. *ῥήμα*
ἰπλάτο.

Παῦν ὃ μετ' ὤφρενον εἶχε κάρη δ' ἰνοῖο πτελάρη,
 Γοργυῖς· ἀμφὶ δὲ μιν κίσσους θείε, ταῦμα ἰδέσθαι,
 Ἀργυρέην· θύσανοι ὃ κατὰ πρῶτον φαίνεσι 225
 Χρυσόφει· δέλην ὃ πρὸς κροτάφοισιν ἀνακλῖθ
 Κεῖτ' Αἰδῶ κυνέη, νυκτὸς ζόφον αἰὼν ἔχουσα.
 Αὐτὴς ὃ παρὰ δόντι καὶ ἑρρίσσον ἐοικώς
 Περσέως Δαναΐδης ἐπταγένη. ταῖς ὃ μετ' αὐτὴν
 Γοργόνης ἀπληθεῖ τι εἰς φασγὰ ἑρῶντο, 230
 Ἰέρμα καπνίη. ἐπὶ ὃ χλωρὴ ἀδάμαστι
 Βαινυσσίων ἰάχασκε σταχθῶ μεγάλην ὀρυμαγδῶ
 Οἷα καὶ λιγυρῶς· ἐπὶ ὃ ζώοντι δόρυ καὶ
 Δοιῶ ἀπὸ πρῶτον, ἐπικυρῶντι καρλίωα.
 Λίχμαζον δὲ ἄρα ταῖα. μὲν δὲ ἐχάρακτον ὀδόντας 235
 Ἄγλα διεκρομήων· ἐπὶ ὃ δ' ἰνοῖσι καρλίωσι
 Γοργυῖσις ἰδνεῖτο μίχας φόνος· οἱ δὲ ὑπὲρ αὐτῶν
 Ἄνδρες ἐκμαρνάδην, πολεμήτω τάχα ἔχοντες.
 Τοὶ μὲν δ' ἀπὸ σφετέρης πόλιν σφετέρων τι τοκήων
 Λοιγὴν ἀμύνουσι· τοὶ ὃ προηέην μεμαῶτες. 240
 Πολλοὶ μὲν κίαν, πλείονες δὲ ἐπὶ δῆλον ἔχοντες,
 Μάρνανθ'· αἱ ὃ γυναικες ἐνδομήτων ἐπὶ πύργων
 Χάλκεον ὀξὺ βῶαν, καὶ δὲ ἰδρύσθον παρειαί,
 Ζωῆσιν ἔκελαι, ἔρτα κλυτὰς Ἡφαιστία.
 Ἄνδρες δὲ οἱ πρὸς ὧντες ἔσαν, γῆρας τι μέμαρπον, 245
 Ἀθροὶ ἐκθῶν πυλίων ἴσαν, αὐτὸς ὃ θεοῖσι
 Χείρας ἔχον μακάρεσσιν, ὡς σφετέροισι τέκισσι
 Διόλοισι· τοὶ δὲ αὐτὲ μάχην ἔχον, αἱ ὃ μετ' αὐτὰς
 Κῆρες κυάνεια, λούκας ἀραβέουσι ὀδόντας,
 Διωνοί, βλοσυροὶ τι, δαφνοειδέες, ἀπληθεῖ τι 250
 Δῆλον ἔχον ὡς πύργων. πᾶσαι δὲ ἄρ' ἴεν
 Αἶμα μέλαια πίειν· ἐν ὃ σφῶνται μεμψοποιον
 Κείδων ἢ πίπτοντα νύκταθι, ἀμφὶ μὲν αὐτὰς
 Βάλλ' ὄνυχας μεγάλας. ψυχὰ δὲ αἰδὸς δὲ κρατεῖν

Τάε-

227. Κεῖτ'·] Orci galeam invibilē facit.

242. Μάρνανθ'·] Quidam le-

gunt ἀπὸ πύργων.

245. Ἄνδρες·] Alii malunt, γῆ-

ρας τ' ἐμέμαρπον.

Totum autem tergum ejus tenebat caput sævi monstri
 Gorgonis. circum ipsum autem pera ferebatur, mirum visu,
 Argentea, fimbriæque dependebant lucidæ
 Auræ. sæva autem circum tempora regis
 Posita erat Orci galea, noctis caliginem gravem habens.
 Ipse autem properanti & formidanti similis
 Perseus Danaides extendebatur. post ipsum vero
 Gorgones inaccessæ & ineffabiles ruebant,
 Cupientes ipsum apprehendere : in viridi autem adamante
 Euntibus iplis resonabat clypeus magno strepitu
 Acutum & tinnulum quippiam. in zonis autem dracones
 Duo suspenti erant, attolentes capita.
 Lambebant autem illi, iraque infrendebant dentes.
 Crudele tuentes. supra sæva autem capita
 Gorgonum agitabatur magnus terror, ac supra ipsas
 Viri pugnabant, bellica arma habentes.
 Hi quidem à sua civitate, suisque parentibus,
 Pestem depellentes : illi autem depopulari studentes. (nentes,
 Ac multi quidem jacebant, plures autem etiam pugnam te-
 Dimicabant. mulieres autem in bene constructis turribus
 Æreum acutum clamabant, lacerabanturque genas
 Vivis similes, opera inclyti Vulcani.
 Viri autem qui seniores erant, & senectutem assecuti erant,
 Conferti extra portas ibant, sursumque diis
 Manus tendebant beatis, pro suis liberis (autem
 Metuentes. illi autem contra pugnam conserebant, post ipsos
 Parcæ nigræ candidis crepantes dentibus,
 Torvæ terribilesque, cruentæque, inaccessæque (bant
 Certamen habebant de iis qui cadebant. omnes enim cupie-
 Cruorem nigrum bibere. & quem primum forte ceperant
 Iacentem vel cadentem recens saucium, ei quidem
 Injiciebant ungues magnos. animaque ad Orcum abibat,
 Tarta-

252. Αἴμα.] Legitur etiam μέ- | μέλαι μετρίων. & vers. 304. ἰδμερος
 ποσειδ. sed cum μεμερόποιον melius | μετρίων.
 fuit versus. Et supra etiam est ἰδ-

Τάρεθ' ἰς κρυόνειδ'. αἶ ᾗ φρένας εὐτ' ὀρέσωντο
 Αἵματ' ἀνδρομέει, τ' μὲν ῥέτωσκειν ὀπίσσω,
 Ἀψ δ' ὄρωσθον κὺ μῶλον ἰθύνειν αὖτις ἰῶσαι.
 Κλωθὴ κὺ Λάχσις σφιν ἐφίεσαν· ἡ μὲν ὑφάσαν,
 Ἀγροσθ'· ἥ περ πάλιν μεγάλη θεός, ἄλλα κὺ ἔμπη
 Τῶν γε μὲν ἀλκίαν ἀσφερής τ' ἰὼ πρὸς θυπέτην τι. 255
 Πᾶσαι δ' αἰμὴν ἐνὶ φασὶ μάχην δερμείαν ἔχουσιν.
 Δεινὰ δ' ἐς ἀλλήλας δρώσιν ὄμμασι θυμὸν ἔχουσιν,
 Εἰ δ' ὄνυχας χεῖρας τε θρασείας ἰσχύουσιν.
 Πάρ δ' Ἀχλὺς εἰσῆκε ἐπισφυρήν τε κὺ αἰνὴ,
 Χλωρὴν, αὐγαλήν, λιμὸν καὶ πεπληνῆα, 265
 Γενοπαχὴς μακρὴ δ' ὄνυχας χεῖρας ἰσχύουσιν.
 Τῆς ἐκ μὲν ῥέων μύξα ῥέον, ἐκ δ' παρειῶν
 Αἶμα ἀπτελεῖται ἔρασι. ἡ δ' ἀπληθὺς σελάρῃα
 Εἰσῆκε· ποτὴρ δ' ἔστιν ἐκτενέωσθαι ἄμους,
 Δάκρυσι μυνδαλήν· ὥρ' δ' ἄπυρξ' πόλις ἀνδρῶν. 270
 Χρύσας δέ μιν εἶχον ὑπερθεύοις ἀεθρῇα
 Ἐπὶ πύλαι. τοὶ δ' ἀνδρες ἐν ἀγλαίαις τε χοροῖς τε
 Τέρωνται ἔχον. τοὶ μὲν γὰρ εὐσώτεις ἐπ' ἀπύνης
 Ἦσαν· ἀνδρὲς γυναικῶν, πολὺς δ' ὑμῶν ἀνδρῶν.
 Τῆς δ' ἀπ' αἰθουρῶν δαΐδαν σέλας εἰλύφαζε 275
 Χερσὶν ἐνὶ θυμῶν. ταῦ δ' ἀγλαίη τεταλῆα
 Πρὸς ἑκὼν τοῖσιν ἡ χοροὶ παύζοντες ἔποντο.
 Τοὶ μὲν ὑπὸ λιγυρῶν συρράξαντες ἴσαν αὐδῶν
 Ἐξ ἀπαλῶν θυμῶν, παρὲν δὲ σφίσι ἀγνοῦν ἔχον.
 Αἱ δ' ὑπὸ φεμύχων ἀνέχον χορὸν ἱμερόεντα. 280
 Ἔχον δ' αὖτ' ἐτέρωθε νέοι κάμαζον ὑπὸ αὐλῆ,
 Τείχεα μὲν αὖ παύζοντες ὑπὸ ὀρχημῶν ἐδοῖον,
 Τείχεα μὲν αὖ γελῶντες ὑπὸ ἀνλητῆρας δ' ἔχον
 Πρὸς ἑκὼν παύσαντες ἡ πόλιν θαλάμῃ τε χοροῖς τε
 Ἀγλαίαι τ' εἶχον. τοὶ δ' αὖ ἀεθροῦσι πέληον 285
 Νῶν· ἴσπαν ἐπιδάντες ἐθύνον. οἱ δ' ἀροτῆρες
 Ἦσαν· χορὸν δὲσαν, ἐπιστάδων δ' ἡρώων

Εἰς τὴν

259. Ἀγροσθ'·] Vel, ἀλλ' ἄρα
 ἄρο, ut Palat.

276. Χερσὶν.] Vel ἀγλαίαις, ut
 idem libet.

Tartarum in frigidum. illæ autem præcordia postquam exaltassent

Sanguine hominis, ipsum quidem abiciebant post tergum :
Retro autem in tumultum & stragem festinabant iterum ire.
Clotho & Lachesis ipsis astabant, atque paulo minor
Atropos : neque enim erat magna dea : sed tamen
Aliis quidem præstantiorque erat, & ævo grandissima.
Omnes autem circa unum virum pugnam æcerbam institue-
rant :

Sævoque modo seipsas mutuo aspiciebant, oculis succensentes.
Inter se autem unguis manusque audaces exæquabant.
Iuxta autem & Caligo stabat, perustæ similis, & gravis,
Pallida, aridaque, fame exhausta, & compressa,
Crassis genibus : longique unguis à manibus prominebant.
Hujus quidem ex naribus mucus manabat, ex genis autem
Cruor destillabat in terram. ipsa autem terribiliter dentes
stringens,

Stabat, multusque pulvis constraverat ei humeros,
Lachrymis humida, juxta autem turrata civitas hominum.
Auræ autem ipsam tenebant superliminaribus adaptatæ
Septem portæ : hominesque in voluptatibus & choreis
Obletationem capiebant. Alii siquidem fabrefacto in curru
Ducebant viro uxorem, multusque hymenæus excitabatur.
Et procul ab ardentibus facibus fulgor resplendebat,
In manibus famulorum. Mulieres autem venustate florentes
Præbant, quas chori ludentes sequebantur.
Atque hi quidem canoris tibiis emittebant cantum.
Et tenero ore, circumque ipsos repercutiebatur sonus.
Illæ autem ad modulationem ducebant chorum amabilem.
Inde rursus ex alia parte juvenes comessabantur ad fistulam :
Alii quidem contra ludentes saltatione & cantu,
Alii autem contra ridentes. ante tibicinem autem singuli
Præcedebant, totamque civitatem lætitiæ choræque
Voluptatesque tenebant. Alii autem rursus extra civitatem
Tergis equorum consensis currebant. aratores autem
Proscindebant terram bonam, ornateque tunicas

- Ἐτάλατ' αὐτὰρ ἔλιν βαθὺ λήϊον· οἷα μὲν ἦσαν
 Αἰχμῆς ὄζειν(ι κορωνιδίων) πέτλα,
 Βελτομύμα στεχύνων, ὥσει Δημήτε(ρ) ἀκτῶν. 290
 Οἱ δ' ἄρ' ἐν ἡλεδαοῖ(ι) δῖον, & ἔπιπλον ἀλωλῶ.
 Οἱ δ' ἐστεύων οἶκας, ὀριπῆνας ἐν χερσὶν ἔχοντες·
 Οἱ δ' αὖτ' ἐς παλάμης ἐφόρουν ὑπὸ τρυητῆρων
 Λοκῆς & μέλανας βότρυας, μεγάλαν δ' ἀπὸ ὄρχων,
 Βελτομύρων φύλλοι(ι) & δόρυγρης ἐλίκεασιν. 295
 Οἱ δ' αὖτ' ἐς παλάμης ἐφόρουν. ὧδ' δὲ σφί(ιν) ὄρχ(οι)
 Χρύσει(οι) λῶ, (κλυτὰ ἔρ(ε)α παρίφρον(οι) Ἡφαιστοιο)
 Σειόμην(οι) φύλλοι(ι) κὺ δόρυγροι(ι) κάμψξι.
 Τὰ γὰρ μὲν ἔν(α) παῖζον(τ) ὑπὸ αὐλητῆρα ἑκάστ(οι)
 Βελτομύρ(οι) στεφυλῆσι μελαίνησται γὰρ μὲν αἶδε. 300
 Οἷα μὲν ἱερέπιοι, τὶ δ' ἦρυν· οἱ δ' ἐμύχαντο
 Πυξί(α) τε & ἰλκηδόν· τοὶ δ' ἐκύποδας λαγῶς ἦρυν
 Ἀΐδρε(ι) θηρότα(ι), κὺ κρεχαρόδοι(ι) κύπε(α) πα(ρ)
 Γέδροι(οι) μαπίν, οἱ δ' ἐμύμοι ὑπαλύξα(ν)
 Παρ(οι) δ' αὐτοῖς ἱωπῆς ἔχον πόνοι, ἀμφὶ δ' αἰθλοῖς 305
 Δῆρον ἔχον κὺ μύχον· ἐϋπλεκίαν δ' ἐπὶ δίφρων
 Ἡίοχοι βεβαῶτες ἐφίε(ον) ἀκίας ἱωπας,
 Ῥυθ(οι) χαλαίνοντες. τὰ δ' ἐπικρατίον(τ) πέτοντο
 Ἀρμα(τα) κελαινόντ', ἐπὶ ᾧ πλῆμναι μέγ(α) αὐτόν(τ).
 Οἱ μὲν ἄρ' αἰθλον εἶχον πόνοι· ἐδὲ πολί(οι) σφιν 310
 Νίκη ἐπινύσθη, ἀλλ' ἀκρίον εἶχον αἰθλον.
 Τοῖσι δ' & παρὺκτε μίσας τράπ(οι) ἐντὸς ἀγῶν(οι),
 Χρύσει(οι), κλυτὰ ἔρ(ε)α παρίφρον(οι) Ἡφαιστοιο.
 Ἀμφὶ δ' ἵκων ῥέον Ὠκεανὸς πλῆθον(τ) εἰσικῶς·
 Πᾶν δ' στυεῖχε σάκ(οι) πολυδαίδαλον. οἱ δ' ἔκ(α) αὐτὸν 315
 Κύκλοι ἀεζ(οῖ)σιν(α) μετὰ ἡπυον· οἱ βὰ γὰρ πολλοὶ
 Νῆξιν ἐπὶ ἄκρον ὕδωρ. παρ(οι) δ' ἰχθύες ὀκλονιόντο,
 Θαύμα(τα) ἰδεῖν κὺ Ζῶνι βαρυκτύπῳ, & Δί(ω) βελάσ(α)
 Ἡφαιστ(οι) ποίη(α) σάκ(οι) μί(α) τε σιδάρον τε,

Ἀρσά-

289. Αἰχμῆς.] Nonnulli codices habent κορωνιδίον, q. d. falligatos culmos. Interpr. ραβδωδὴ,

καὶ δὲ δικαρχία δόρυκα.

291. Οἱ δ' ἄρ' ἐν.] Pro ἑπιπλον
 Palat. & alii legunt ἑππτιον.

Succinctas habebant : sed erat profunda seges, ubi alii quidem
Mucronibus acutis rostrata folia, (metebant
Gravida spicis, veluti Cereris cibum.

Alii autem in manipulos ligabant & implebant aream : (tes.
Rursum alii vindemiabant vineas, falces in manibus haben-

Alii autem in calathis ferebant à vindemiatoribus acceptos

Albos & nigros racemos, magnis ex vitibus,

Gravidis foliis, & argenteis capreolis.

Alii rursus in calathis portabant, juxtaque ipsos vitis

Aurea erat (inclita opera prudentis Vulcani)

Agitata foliis, & argenteis perticis.

Inde quidem igitur ludunt ad tibicinem unusquisque,

Oneratus uvis, quæ ipsæ nigræ erant. (micabant

Alii quidem calcabant in lacu, alii hauriebant, alii autem di-

Pugnis, & luctando : alii vero alipedes lepores venabantur,

Viri venatores, & ferratis dentibus canes duos ante ipsos,

Cupientes assequi, illi autem cupientes effugere. (miis

Iuxta ipsos autem & equites habebant laborem, proque præ-

Certamen habebant & pugnam. bene junctis autem curribus

Aurigæ stantes, immittebant veloces equos,

Habenas laxantes. illi autem subsultantes volabant (bant.

Currus ferruminati, rotarumque modioli valde ex eo resona-

Illi quidem igitur perpetuum habebant laborem, neque enim
dum ipsis

Victoria completa erat, sed inde finitum habebant certamen.

Ipsis autem etiam propositus erat magnus tripus intra ago-

Aureus, inclita opera prudentis Vulcani. (nem,

Circa extremam autem oram manabat Oceanus, inundanti
similis. (autem

Totum autem continebat clypeum variegatum. per ipsum

Cygni altivolantes magnum clangebant, qui illic multi

Natabant in summa aqua. juxta autem pisces movebantur,

Mirum visu, etiam Iovi gravitonanti, cujus consiliis

Vulcanus fecit clypeum magnumque validumque, Arti-

293. Οἱ δὲ αὐτῶν.] In hoc & παλαίῳ.

quarto deinceps versu pro ἱε παλαί-

us est in nonnullis codicibus, in tin. ἀπαλιζαι.

304. Γένεσις] Legitur in Pala-

Ἀρσάμεν^Θ παλαμῆ^Σι, τὸ μὲν Διὸς ἄλκιμον^Θ υἱὸς
 Πάλλιν ἐπικροτῶν^Σ· ἐπὶ δ' ἰσπεῖν ἦτορ διφρεν,
 Εἵκειλ^Θ ἄστροσση πατέρος Διὸς αἰγίοχιο,
 Κῦφα βιβῆ^Σ· τὸ δ' ἠΐοχ^Θ κρατερὸς Γόλα^Θ
 Δίφρεν ἐπιμυθεύων^Σ· ἰθύνητο καμπύλον ἄρμα.
 Ἀγχιμέγλον δὲ σφ' ἤλθι θεὰ γλαυκῶπις Ἀθλίω^η,
 Καὶ σφίης θαρσύνουσ' ἔπια κίρρον^Σ· ὥσθ' ἠΐοχα^Σ

320

325

Χαίρει^Σ Λυγῆ^Θ· χροὴν τηλεκλήτοιο,
 Νῦν δὲ Ζεὺς κροῖτ^Θ ὑμῖν ἀδιδί, μακρόταστον ἀνάκτορον,
 Κύκρον τ' ἐξαναρεῖν καὶ λαὸν κλυτὰ τεύχεα δόσαι.
 Ἄλλο δὲ σοι ἔτι^Θ ἔριον μέγα φέρεται λαόν·
 Εὐτ' αὖ δὴ Κύκρον γλυκερῆς αἰὼν^Θ ἀμείρσῃς.
 Τὸν μὲν ἔπειτ' αὐτῷ λιπέην καὶ τεύχεα τοῖο,
 Αὐτὸς δὲ βροθολοιγὴν Ἀρήν ἐπὶοῖα δικάζουσα,
 Εὐνὴν κε γυμνωθέντα σάκεως ὑπὸ δαυδαλίοιο
 Ὀφθαλμοῖσιν ἴδης· ἔνθ' ὑπέρβην ὀξείη χαλκῷ.
 Ἄψ' δ' ἀναχάσσομαι^Σ· ἔπει κεν τοι αἰσιμὸν ἔσσι
 Οὐδ' ἰσπεῖν· ἰλίβη, ἔπει κλυτὰ τεύχεα τοῖο.

330

335

ὧς εἰπὼς^Σ ἐς δίφρον ἐβήσας· ἔμψθε θεῶν,
 Νίκην ἀθλητῆς χάριν καὶ κῦδ^Θ ἔχουσα,
 Ἐσσυμένους· τότε δὲ ῥα διόρρηθ^Θ Γόλα^Θ
 Σμερδαλίον θ' ἰσποῖ^Σ· ἐνέκλειτο· τοὶ δ' ὑπ' ὀμφακῆς
 Ἢμψ' ἔφερον ἦτορ ἄρμα, κρηϊόντες πεδίοιο.
 Ἐν γὰρ σφιν ῥῆν^Θ ἦκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθλίω^η,
 Αἰγὶδ' ἀνασείσασα^Σ· σθεσυνάχρζε δὲ χαῖται.
 Τοὶ δ' ἄμυδρς ἀσπλῆγαντ' ἱκετοὶ περὶ ἡὲ θυνέλη^η,
 Κύκν^Θ θ' ἰσπύδαμ^Θ καὶ Ἀρης ἐκὼρηθ^Θ αὐτῆς.
 Τῶν θ' ἰσποῖ μὲν ἔπειθ' ὑπεναντίοι ἀλλήλοισιν
 Ὀξεία χρίμεναι, πρὶν δὲ σφιν ἄγνυντο ἦχοι.
 Τὸν ὥσπερ ὥσθ' ἔπει βίη Ηρακλήϊον^η·

340

345

Κύκνι πίπιν, τί νυν νῶν ἐπιγέθον ἀκίας ἰσπεῖν,
 Ἀνδράσιν, οἳ τε πόνη καὶ οἰζύν^Θ ἴδμετες εἰμῶ;
 Ἀλλὰ πᾶριξ ἔχ' ἀφρονὲν εὐξοον, ἠδὲ κελύβη^Σ

350

Εἴτε

326. Καὶ σφίης.] Alias εἰσθήσας. | λο δὲ τοι ἔτι^Θ ἐξέρεω.

330. Ἄλλο.] Legitur etiam, Ἄλ- | 333. Ἀντὶς.] Quaedam exem-
plaria,

Artificiose expoliens manibus : quem quidem Iovis fortis fi-
 lactabat facile : equestrem autem affiliit in currum, (lius
 Similis fulguri patris Iovis, ægida tenentis,
 Leviter ingrediens. huic autem auriga fortis Iolaus,
 Bigis insistens regebat curvum currum.

Prope autem ipsis advenit dea cæsiis oculis Minerva,
 Atque ipsos confirmans verbis volucris alloquebatur :

Salvete Lyncei progenies longe inclyti,
 Nunc itaque Iupiter robur vobis dat, is, qui beatis imperat,
 Cygnumque interficere, & inclyta arma ejus despoliare.
 Sed tibi aliud verbum dicam, multo præstantissime populo-
 Postquam jam Cygnum dulci ævo spoliaveris, (rum:
 Illum quidem tum eodem loco relinque, & arma ipsius :
 Ipse autem hominum pestem Martem accedentem observans,
 Ubi nudatum clypeo variegato
 Oculis videris, ibi vulnera acuto ferro,
 Retroque te recipe, quoniam tibi fas non est
 Neque equos capere, neque inclyta arma illius.

Sic locuta, in currum ascendit diva dearum,
 Victoriâ immortalibus manibus & gloriam tenens
 Certatim. Tunc igitur Iove natus Iolaus
 Horrendum equos increpuit. illi autem à comminatione
 Leviter ferebant celerem currum, pulverem cientes per cam-
 Nam ipsis animû addiderat dea cæsiis oculis Minerva, (pum:
 Ægide concussa. ingemiscebat autem circumquaque tellus.
 Illi autem pariter procedebant, similes igni sive procellæ,
 Cygnus equûm domitor, & Mars insatiabilis bello.
 Horum equi deinde obviam sibi mutuo facti,
 Acutum hinnivere, circaque ipsos reverberabatur sonus.
 Atque hunc prior alloquetatur vis Herculeâ :

Cygne ignave, cur contra nos tenetis veloces equos,
 Viros, qui laboris & æumnæ experti sumus ?
 In diversum tene currum bene politum, atque è via

Cede

aria, inter quæ Palat. habent imi
 vâ ma, pro imi:lla.

344. Αἰγίδη.] Παρρησιαχον, idem
 cod.

Εἶπε παρὶς ἰένα. Τρηχῖνα δὲ τοι παρελαύνω
 Εἰς Κηϋκῆ ἀνακτῶ. ὃ γὰρ δυνάμει τε καὶ αἰδοῖ
 Τρηχῖν'· ὠθεῖσθης, σὺ δ' εὖ μάλα οἶσθα ἐ αὐτός· 355
 Τῷ γὰρ ἐπ' αἰεὶ παῖδα Θεμιστολόω κλαυῶπι.
 Ὡς πῖπον, ἔμην γάρ τοι Ἀρης θανάτοιο τελευτῶν
 Ἀρκίος, εἰ δὴ νῶϊ σιωοισόμεθα πτόλεμίζειν.
 Ἡδὴ μὲν τέ ἐ φημι ἐ ἀλλοῖς πέρηθλῶα
 Ἐγχεῖ· ἡμεῖρες, ὅθ' ὑπὲρ Πύλου ἡμαρσύνῃ 360
 Αἰνέῃ· ἔστη ἡμεῖς, μέγας ἀμβλὺν μνηστῆρων.
 Τεῖς μὲν ἡμῶν ὑπὸ δρεὶ τυφλοῖς ἤρεζαν γαίῃ,
 Οὐτε μὲν οὐ σάκε· τὸ δ' ἔτερεθον, ἥλαζα μηρὸν,
 Πανθ' ἡμῶν ἀσάδων, ἀλλὰ δ' ἔμεινα σάκε· ἄραξα
 Πρωτὸς δ' ἐν κοινήῃ χαμαὶ πίεν ἔρχε· ὀρμη. 365
 Ἐνθά κε δὴ λαβητὸς ἐν ἀθανάτοισιν ἐτύχθη,
 Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσι λιπὼν ἔναρα βροθέντα.
 Ὡς ἔφατ'· ἐσθ' ἄρα Κύκν'· εὐμμελὴς ἐρμυόισα
 Τῷ ἐπιπτόμεν'· ἐχέειν ἐρυσσέμαζας ἴππους.
 Δὴ τίτ' ἀπ' ὀπληκίων διφρων γόρον αἰψ' ἐπὶ γαῖαν 370
 Πᾶς τε Διὸς μεγάλῃ, καὶ ἐνυαλίῳ ἀνακτῷ.
 Ἡνίοχοι δ' ἐπὶ λῶν ἔλαζαν χαλκίτριχας ἴππους·
 Τῶν δ' ὑποσδομῶν κρατάρει πόσ' ὄρεϊα χθών.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κρυφῆς ὄρε· μετ' αἰόλοιο
 Πέτρῃσι δ' ἀποθρῶσκουσιν, ἐπ' ἀλλήλοισι δ' ἔπιον, 375
 Πολλὰ δ' ὄρεος ὑψηλοῖσι, πολλὰ δ' ἐπὶ πεδίοισι,
 Αἰγαιοὶ τε πανύρινοι ῥήγνυν ὑπὸ αὐτῶν
 Γέμψα κυλινδομένων, εἰς πεδίον δ' ἀφίκων·
 Ὡς οἱ ἐπ' ἀλλήλοισι πίονα μίτρα κεκλήρητες.
 Πᾶσαι δ' Μυρμιδόνων τε πόλεις κλητὴ τ' Ἰαωλῆς 380
 Ἀρνη τ' ἠδ' Ἐλίκη, Ἀνθρά τε πειήεσσα
 Φωνῇ ὑπὸ ἀμφολέων μεγάλ' ἵαχον. οἱ δ' ἀλαλητῶ
 Θεωσίστῳ σπίναν. μέγα δ' ἔκτυπε μνηστῆρα Ζεὺς,
 Καδ' δ' ἄρ' ἀπ' ἔρανος ψιάδας βάλεν αἰμαλῆεσσας,

Σῆμα

356. Τῷ γὰρ ὅπου τις παῖδα.] In
 Solonis legibus opponebantur. βί-
 νει (male legitur βίνειν) & ὅπου τις.
 Hesych. βίνειν, τὸ βίαι μίγνυσθαι.

τὸ δὲ κατὰ νόμον ὅπου τις.

364. Πανθ'.] Notandum est hic
 σάκε· poni priore longa, ut & in
 fra §. 461. quum tamen alibi fo-
 leat

Cede prætergrediendo. Trachinem enim tendo
 Ad Ceycem regem. nam ille potestate pariter & majestate
 Trachini antistat. Tu vero satis hoc scis etiam ipse.
 Ejus enim connubio tenes filiam Themistonoem nigroculam.
 O ignave, non enim tibi neque Mars mortis exitium
 Prohibuerit, si nos inter nos congregiamur bellando.
 Iam ipsum quidem aio ante quoque aliquoties periculum fe-
 Hastæ nostræ, quando pro Pylo arenoso (cisse
 Adversus stetit mihi pugnam insatiabiliter optans.
 Ter siquidem mea hasta percussus sustinuit se terra,
 Vulneratus clypeo : quarto autem transadegi femur ejus,
 Totis animis festinans, magnumque illius clypeum perforavi.
 Pronus autem in pulveribus humi prostratus cecidit hastæ im-
 Ubi etiam ignominia affectus inter immortales fuit, (petu.
 Manibus sub nostris relictis spoliis cruentis.

Sic dixit: at Cygnus bellicosus haudquaquam curabat,
 Huic obtemperans, retinere trahentes currum equos.
 Actunc à bene compactis bigis desilierunt celeriter in ter-
 Et Iovis filius magni, & Enyalii regis. (ram,
 Aurigæ autem propius egerunt pulchricomos equos.
 Illis autem irruentibus sonitu pedum concitata est lata terra,
 Ut autem ab alto vertice montis magni
 Rupes desiliunt, aliæ super alias cadentes :
 Multæque quercus, multæ item piceæ
 Alniquæ totis radicibus refringuntur ab ipsis
 Celeriter delabentibus, donec in campum perveniant :
 Ita & illi in se mutuo ruebant cum magno clangore :
 Tota autem Myrmidonum civitas celebrisque laolcus,
 Arneque, & Helice, & Anthea herbosa,
 Præ voce utriusque valde resonabant. Illi autem cum clamore
 Mirando congressi sunt. magnum autem insonuit prudens Iu-
 Et à cœlo guttas dimisit sanguinolentas, (piter,
 Signum

leat Hesiodus alios Poëtas in cor-
 gipienda illa syllaba sequi.

372. ΗΉΡΗΣ.] Scribe cum Pa-
 lat. ἡμῶν.

374. Ως δ' ἔτ'.] Comparatio
 hæc est Homero frequens.

384. Κεῖ δ' ἔτ'.] Hoc Homero &
 Virgilio semper signum cladis est.

Σῆμα πῶς πολέμοιο ἰδ' μεταβαροῖσι ποιῶν. 385
 Οἷο' δ' ἐν βίῳ τῆς ὅσῃ χαλκὸς ἀνιδεύει
 Κάπῃ χαλκίδων φρεσὶ θυμὸν μαχόμεν
 Ἀνδράσι θηρότεσι, θηρὶ δὲ τε λυγρὸν ὀδύνη
 Δοκίμοις, ἀφρὸς ὃ φρεσὶ τῆς μαχόμεν
 Λαίῃ, ὅσῃ δὲ οἱ περὶ λαμπυρῶν ἐκπῶν. 390
 Οἷο' δ' ἐν λαοφίῃ φρεσὶ τείχεα ἀμφὶ τε δαίμων.
 Τῷ ἔκαστος Διὸς ἡὸς ἀφ' ἱππέων γόρῃ διφρεν,
 Ἡμῶν ὃ χλαροῖ κυανόπτερον ἤρπετ' ἐπὶ πτε
 Οἷο' ἐφ' ἐξομῶν θέρων ἀνθρώπων (ἐν αἰσῶν
 Ἀέθῃ), ὃ π' πόλιν κ' βράχους θῆλυς ἐρεῖ. 395
 Καὶ π' πανημέριός τε ἐν ἡμέρῃ γὰρ αὐτῶν
 Ἰδ' ἐν αἰσῶν, ὅπῃ γὰρ Σαίῃ αἰσῶν.
 Τῷ δὲ κίχρῃς ἀνελῶν πελὶς
 Τῶν τε θέρων αἰσῶν, ὅτ' ἀμφακὶς αἰσῶν,
 Οἷο' Διὸς δῶκ' ἀνδράσι χάρις ἐν ἀχθῶν. 400
 Τῷ ὅλῳ μετάνοι, πολὺς δ' ἐρυμαγδὸς ἀνδρῶν.
 Ὡς ὃ λείπει δὴν ἀμφὶ κλαυθῆς ἐλάφοιο
 Ἀλλήλοισι κλῖνται, ἐπὶ σφίσις ὀρμήσῃ.
 Δεινὴ δὲ σφ' ἐκτὸς ἀνδρῶν δ' ἄρ' αἰσῶν ἐκπῶν.
 Οἱ δ' ὡς τ' αἰσῶν γαμψώνυχας ἀνελῶν, 405
 Πέτῃ ἐφ' ὑψηλῇ μετὰ κλάδῃ μαχόμεν
 Αἰσῶν ὀρμήσῃ ἢ ἀνελῶν, ἐλάφοιο
 Πίον, ὡς τ' ἐκτὸς ἀνδρῶν βελὸν αἰσῶν ἀνδρῶν
 Ἰδ' ἀπὸ νύκτῃς, αὐτὸς δ' ἀνελῶν ἀνδρῶν
 Χάρις αἰσῶν, οἱ δ' ὀρμήσῃ ἀνδρῶν. 410
 Ἐστυμῶν δὲ οἱ ἀμφὶ μαχόμεν δαίμων ὅσῃ
 Ὡς οἱ κλαυθῆς ἐν ἀνελῶν ἀνδρῶν.
 Ἐνθ' ἡτοι Κύνῃ μ' ὑπερμῶν Διὸς ἡὸν
 Κτηνέμῃ μετὰ, σέκῃ ἐκτὸς χαλκῶν ἔχῃ.
 Οὐδ' ἐρεῖν χαλκῶν, ἔρπετ' ὃ δῶν ἡτοι. 415
 Ἀμφιπεριβάλλῃ ὃ βίῃ Κλαυθῆς.
 Μειομένης κέρυκος τε κ' ἀνελῶν ἔχῃ μετὰ
 Αἰσῶν

399. Τῶν τε δέρεσι.] Σαίῃ (Pa-
latin.

401. Τῷ ὅλῳ.] Lego ὀρμήσῃ.
δῶν.

Signum id ponens bello, suo multum confidenti filio.
 Qualis autem in vallibus montis acerbis aspectu.
 Aper, dentes habens exortos fertur impetu ad pugnandum.
 Cum viris venatoribus, acuitque candidum dentem.
 Per obliquum actus, spuma autem circa os mandenti
 Destillat, oculique ipsi igni splendenti similes sunt,
 Rectis autem in vertice horret setis, eiraeque collum :
 Talis similis Iovis filius ab equestri defiliit curru.
 Quando autem viridi nigricans alis sonora cicada
 Ramo insidens, æstatem hominibus canere
 Incipit, cujus & potus & cibus mollior est,
 Atque per totum diem, & mane sub auroram fundit vocem.
 Æstu in gravissimo, quando corpus Sirius exsiccat.
 Quando item & milio circum ariste nascuntur,
 Quod ætate seminant, cum uvæ acerbæ colorem mutant,
 Qualia Bacchus dedit hominibus in lætitiā & laborem ;
 Eo tempore pugnant, multus autem tumultus excitabatur.
 Ut autem leones duo, pro occisa cervæ
 Sibi mutuo irati, in seipsos impetum faciunt,
 Sævusque inter ipsos rugitus, strepitusque exoritur dentium.
 Atque ut vultures incurvis unguibus repandi rostri
 Rupe in excelsa, magno clangore dimicant,
 Capræ montivagæ gratia, aut feræ cervæ
 Pinguis, quam interfecit jaculando juvenis vir,
 Sagitta è nervo emissa : ipse autem vagatur alio loco
 Lœi ignarus existens, at illi celeriter animadvertunt,
 Certatimque pro ea pugnam acerbam instituerunt.
 Sic & hi duo cum clamore contra se mutuo irruerunt.
 Ibi sane Cygnus quidem potentis Iovis filium
 Occidere meditans, clypeo æream hastam adegit,
 Neque tamen perripit æs : defendebant enim dona Dei.
 Contra autem Amphitryoniades, vis Herculeæ,
 Inter galeam & clypeum, hasta longa,

Cervi-

3415. Ovid.]. Scholiastes Græci
 9. c. 3. scribit Sclæcium quen-
 dam legere *καλῶς*, ut de hasta in-
 telligatur, nam scutum, inquit, non
 erat æneum.

Αὐχίνα γυμνωθέντα θοῶς ὑπὲρθε γλυκίῃ
 Ἥλιος· ἐπικραλίῳ· ἀπὸ δὲ ἄμφω κέρει τίνουσι
 Ἀνδροφόνῳ· μελίη· μέγα γὰρ ὅτιν' ἐμπιε φωτός. 420
 Ἦραπε δ', ὡς ὅτε πῖς ὄρε' ἤραπεν, ἢ ὅτε πίττη
 Ἠλίδατο, πληγείσα Διὸς ψολοίνῃ κεραιῶ.
 Ὡς ἔραπ'. ἀμφὶ δὲ οἱ βράχα τείχεα ποικίλα χαλκῶ.
 Τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασι Διὸς πελαγέρεδι υἱός,
 Αὐτὸς δ' ἐβροβλοιοῖεν Ἀῖλῳ ἐπὶόντῃ δοκίμας, 425
 Δεινὸν ὁρῶν ὅσσοιζι, λείων ὡς σῶματι κύρμας,
 Ὅς τε μάλ' ἐνδυκίῳς ριπὸν κρείτεροις ὀνυχασσι
 Σχίσσας ὀπίθωχτα, μελίφρονα θυμὸν ἀπήνευ.
 Ἐμμεύων δ' ἄρα ἔγε κελευνὸν πίμπλησ' ἦτορ.
 Γλαυκίον δ' ὅσσοις δεινόν, πλάσσει τε καὶ ἄμμος 430
 Οὐρῇ μασιόων, ποσσὶ γλάφει· ὑδὲ ἴς αὐτὸν
 Ἔτλη ἐς αὐτὰ ἰδὼν χεῖδὸν ἰλθεῖν, ὑδὲ μάχεσθαι.
 Τοῖσιν δ' Ἀμφιτρωνιάδης ἀκρόρητο αὐτῆς
 Ἀνίκη· ἔση Ἀρηῳ· εὖ φρεσὶ γάρ (τοῖσιν) αἶξαν,
 Ἐστυμῶνας. ὁ δὲ οἱ χεῖδὸν ἤλυθεν ἀχνύμῳ καὶ 335
 Ἀμφοτέρω δ' ἰάχοντες ἐπ' ἀπὸν ἄλκοισιν ὄρεσαν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ μεγάλα πίττη πτηνῶν ὄρεσεν,
 Μακρὰ δ' ἐπιθρῶσκον (αὐτὸν) κυλίνδον, ἢ δὲ τε ἦχον
 Ἐρεχθίῳ ἐμμεμαῖα, πάσι δὲ οἱ αἰγισόληεν 440
 Ὑψηλός, τῷ δὲ στυνείκεϊ, ἐνθά μιν ἴαχε.
 Τόσση ὁ μὲν ἰαχῇ βροσσέμευτο ἄλλοι· Ἀρης
 Κεκληγώς ἐπὶ ὄρεσεν· ὁ δὲ ἐμμεπῶς ὑπέδρατο.
 Αὐτὰρ Ἀθλιμαίη κύρη Διὸς αἰγίοχοιο
 Ἀνίκη ἤλθεν Ἀρηῳ, ἐρεμνῶ αἰγὶδ' ἔχευεν,
 Δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδὼς ἐπὶ πτερόντῃ κατασηύδα. 445
 Ἀρης ἐπίχευ μῦθον κρείτερον ἢ χεῖρας ἀάπτως.
 Οὐ γάρ τοι θῆμις ἐστὶν ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δύστη
 Ἡρακλῆα κτείναντα Διὸς θρακυγέρετον υἱόν.
 Ἀλλ' ἄγε πάυε μάχης, μηδ' ἀντιῳ ἴσσο' ἐμείο.

576

423. Ἀμφὶ δὲ οἱ βράχε, &c.] Τὰς
 χαλκὰ ποικίλα sunt, sicut Terentio ve-
 stis varia, ἢ πολυτελής. Nec disce-

dit multum Diaconus, qui inter-
 pretatur κακὰ λωπτομένα ἢ χαλ-
 κῶ.

Cervicem nudatum, celeriter, infra mentum,
 Percussit valde, ambosque detondit tendones
 Homicida lancea. magnum enim robur inciderat viri.
 Cecidit autem veluti cum quercus aliqua, aut cum rupes
 Excelsa, icta Iovis fumanti fulmine : (ære.
 Sic cecidit. circum ipsum autem resonabant arma variegata
 Atque hunc quidem ibi reliquit Iovis ærumnosus filius.
 Ipse autem occiforem hominum Martem accedentem obser-
 Sævum videns oculis, ut leo corpus forte nactus, (vans,
 Qui admodum accurate pelle validis unguibus
 Dissecta, quam celerrime dulcem animum abstulit :
 Alacriter autem hujus nigrum expletur cor, (ros
 Ac cæsis intuens oculis sævum quiddam, costasque & hume-
 Cauda flagellans, pedibus fodit ; neque quisquam ipsum
 Sustinet ex adversa aspiciens prope ire, neque pugnare.
 Talis igitur & Amphitryoniades insatiabilis bello
 Contra Martem stetit, in præcordiis audaciam augens
 Certatim. Ille autem prope venit afflicto corde.
 Utrique autem cum clamore alter alterum invaserunt.
 Ut autem, quando à magno rupes cacumine præcipitans,
 Et in longum delata saltu volvitur, fragorque
 Venit subito ingens, collis autem ipsi obvius fit
 Altus, ad quem cursu defertur, ubi ipsam retinet :
 Tanto ille fremitu, curruum gravator, perniciosus Mars
 Vociferans irruit, ille autem prompte venientem exceptit.
 Porro Minerva filia Iovis ægida tenentis
 Obviam venit Marti, tenebrosam habens ægidem.
 Sæva autem torve intuens, verbis volucris allocuta est :
 Mars inhibe animos ingentes & manus invictas.
 Neque enim tibi fas est inclyta arma auferre,
 Hercule occiso, Iovis magnanimo filio.
 Sed age, desiste à pugna, neque adversus steteris mihi.

Sic

425. Αὐτὸς.] Aut retinendum
 πρόντα, ut supra, aut οὐ πρόντα, ut
 in Palatino.

431. Οὐραν.] Legitur etiam με-
 στεράων.

Ως ἴφαι· ἀλλ' ὅ κ' εἰς Ἄρειος μεσσηνέος θυμῷ 450
 Ἀλλὰ μίση ἰάχων, φλοῖν ἐπέλα τείχεα πύλων,
 Καρπαλίμως ἐπύρετ βίη Ἡρακλεΐη,
 Κακῶνδρα μεμαῖος· κ' ῥ' ἐμβαλε χάλκισον ἔγχυτο
 Σπέρχον, εἰς πυλῆς ἡλίων παρὶ πύργῳ,
 Ἐν σάκει μεσέλω. Δαδὲ γ' γλαυκῶπις Ἀθλῶν 455
 Ἐγχετο ὀρμῇ ἔσχατ', ἐρεξαμένη δαδὲ διφρεῖ.
 Δειμὺ δ' ἄρ' αὖ ἄχ'· εἰλεν ἔρυσσά μιν· δὲ ἄορ ἐξυ,
 Ἐσσυτ' ἰφ' Ἡρακλεΐῃ κρηττέροφρονι· τ' δ' ἐπιόντα
 Ἀμφιτρωνιάδης δεινὸς ἀνῆρητο· αὐτῆς,
 Μηρὸν γυμνωθέντα σάκος ὑπὸ δαιδαλίοιο, 460
 Οὐκ ἔτι ἐπικρατίας· ἀλλὰ γ' μέγα σάκος ἄσπερον,
 Δύο μιν ἰσμήλαι, ἐπὶ γ' χθονὶ κρεῖσσει μίση.
 Τῷ γ' Φόβ'· κ' Δείμ'· ἐύπερον ἄρ' αὖ κ' ἰσπυς
 Ἥλασαν αἰψ' ἔχουσ, κ' δαδὲ χθονὸς ὀρυοδείης
 Ἔς διφρον ἦσαν πολυδαίδαλον· αἰψα δ' ἔπειθε 465
 Ἰσπυς κρατύνει, ἔκαστ' ὅ μιν κερὸν Ὀλομένη.
 Υἱὸς δ' Ἀλκμήνης κ' κυδαίμε· ἰόλατο,
 Κύκλον σκυλαίσουσις αὖ' ὤμων τέλ' αὖ κ' αὖ
 Νίωσεν· αἰψα δ' ἔπειθε πόλιν Τρηχῶν· ἔκρυψε 470
 Ἰσπυς ἀκυπόδοσιν· ἀπὲρ γλαυκῶπις Ἀθλῶν
 Ἐξίκετ'· οὐλόμενόν τι μίσαν κ' δάμνα πεισθέν.
 Κύκλον δ' αὖ κ' ἡῦξ ἡμίτις, ἔλαος ἀπείρων,
 Οἳ ῥ' ἐχρὺς ναῖον πόλιν· κλητὴ βασιλῆος· 475
 Ἀντίω, Μυρμιδόνων τι πόλιν, κλητὴν τ' ἰσχυρόν,
 Ἀργίω τ' ἠδ' Ἑλίκῳ· πῶλός δ' ἠγείρετ λαός,
 Τιμῶντες Κήρυκα, φίλων μακρότατοι ἦτοισι.
 Τῷ γ' πέφον κ' σῆμ' αἰδὲς ποίησιν Ἀτρυγέῃ,
 Ὀμβρον χρομίσαν πλῆθ'· τὴν γάρ μιν Ἀπώλων, 480
 Ληθίδης ἦτορ, ὅτ' ῥα καὶ κλητὴ ἐκθρόμβας
 Ὅς ἦς ἄρ' αὖ Πυθιδε, βίη σύλασσε δακτύλῳ

Τ Ε Λ Ο Σ .

Η Σ Ι Ο -

450. Ως ἴφαι· ἀλλ' ὅ κ' Palat.
 Ἀρμος.

458. Ἐσσυτ'·] MS. Ἡρακλεΐ. ο·
 diti quidem Ἡρακλεΐ.

Sic ait: sed non persuasit Martis magnanimi animo:
Sed magno fremitu flammæ similia arma vibrans,
Celeriter invasit vim Herculeam,
Occidere festinans: & conjecit æratam hastam
Acriter, ob suum filium irascens mortuum,
In clypeum magnum. At procul cæsia Minerva,
Hastæ impetum avertit, manu deflectens à curru.
Acerbus autem dolor Martem cepit, extractoque gladio acuto
Irruit contra Herculem magnanimum. at illum accedentem
Amphitryoniades, sævo insatiabilis bello,
Femore nudatum clypeo sub variegato
Vulneravit valide: magnumque trajecit clypeum,
Hasta vibrans. in terra autem prostravit media Martem.
At illi Pavor & Metus agilem currum & equos
Adegerunt celeriter propius, & à terra habente latas vias
In currum posuerunt variegatum: atque inde celeriter
Equos flagellis impulerunt, veneruntque in altum Olympum.
Filius autem Alcmenæ & gloriosus Iolaus,
Cygno despoliato, armis ab humeris pulchris detractis,
Revertebantur. moxque exinde ad civitatem Trachiniam ve-
Equis velocibus. At cæcis oculis Minerva (nerunt,
Pervenit in Olympum magnum, & domus patris.
Cygnum autem contra Ceyx sepelivit, & populus infinitus,
Qui prope civitatem habitant inclyti regis,
Anten, Myrmidonumque civitatem, celebremque Iolcum,
Arnenque & Helicen. multus autem congregabatur populus,
Honorantes Ceycem, charum beatis diis. (Anaurus,
Sed illius sepulchrum & monumentum obscurum reddidit
Imbre hyemali exundans. ita enim ipsum Apollo
Latonæ filius jussit, propterea quod inclytas hecatombas
Quicunque portaret Delphos, eum vi spoliabat insidiatus.

F I N I S:

G 4

HESIO-

Η' ΣΙΟ' ΔΟΥ Ξ Α' ΣΚΡΑΙ' ΟΥ

Θεογονία.

Ουσάν Ελικωνιάδων δ' ἄρχαμβ' αἰεῖν,
 Αἰτ' Ε'λικών' ἔχουσιν ὅρ' ἄλγος π. ζαΐον π.
 Καὶ π. ἀεὶ κρήνῳ ἰοειδία πόσ' ἀπαλοῖζιν
 Οὐρανῷ, καὶ βωμὸν ἐραθενέ' Κρονίων'.
 Καὶ π. λοιπὰ μῦθ' ἴνεα χρόα Παρμηναῖο,
 Η' Ἰσπανκρήνης, ἡ Ὀλμειῶν ζαΐοιο, 5
 Α' κροῖατα Ε'λικώνι χορὰς ἐνεποιήσαντο
 Καλὰς, ἱμερόεντας· ἐπὶ ῥάσαντο ἢ πρῶτον.
 Εὐν' ἔνδον ἀπογυμνάσιον, κεκλυμμένα ἔβρι πρῶτον,
 Εὐνύχιον εἴχον ἀεὶ κηλῶν ὅσων εἴσται, 10
 Ὑμνεύοντι Δία τ' αἰχέρον, ἔ ποτνια Ἡρῶν
 Α' εἰσίν, χρυσόοις πιδόλοις ἐμβέβαιαν,
 Κύρην τ' Αἰχέροιο Διὸς γλαυκῶπι Α' θήνην,
 Φοῖβον τ' Α' πόδων, καὶ Α' ῥέμιν ἰοχάρων,
 Ηδὲ Ποσειδάωνα γαῖήροον, ἐνοσίχθον, 15
 Καὶ Θέμιν αἰδοῖν, ἑλικονοφάρων τ' Α' φροδίτῳ,
 Η' ἔνῳ π. χρυσοῖσιν, καλῶν π. Διῶν,
 Η' ὡ τ', Η' λιών π. μέσων, λαμπρῶν π. Σελήνῳ,
 Λητώ τ' Ἰάπῳ π. ἰδὲ Κρόνον αἰνυλομήτην,
 Γαῖαν τ' Ὠκεανόν π. μέσων, καὶ νύκτα μέλαιναν· 20
 Α' ἄλλων τ' Α' θανάτων ἰσὺν γένος αἰὲν ἰόντων.
 Αἰὲν ὡ ποτ' Ἡσίοδον καλῶν ἐδίδαξαν αἰοῖν,
 Ἀέτας ποιμαίνοντ' Ε'λικών' ἔνθ' ἄλγος.
 Τόνδε δὲ με ἀσπασα, διὰ πρῶτον μῦθον ἔειπας,
 Μῦθον δὲ με ἀσπασα, διὰ πρῶτον μῦθον ἔειπας, 25
 Μῦθον δὲ με ἀσπασα, διὰ πρῶτον μῦθον ἔειπας,
 Ποιμῆδες ἀρχαῖοι, καὶ ἐλέγχα γαστέρας οἶον.
 Ἰδὼν ψάδιον ποτὰ λήγει ἐνύμφοις ὁμοῖαν
 Ἰδὼν δὲ δὲ τ' ἐλέγχα ἀληθῆ μνηστῆρας.
 ὣς ἔφασαν κῆρα μεγάλα Διὸς ὀρέσσας·
 Καὶ μὲν οὐκ ἔπειτα ἔδον, δάφνης ἐλεηλέ' ὅσον, 30

Δρέ-

5. ΚΑΙ π.] In nonnullis ex- | &c vers. sequenti quidam divi
 emplaribus est Τερμηνιστο. | δυνε ἴσπε κρήνης.

32. ΟΙ-

HESIODI ASCRÆI

Deorum generatio.

Mufis Heliconiadibus incipiamus canere,
Quæ Heliconis habitant montem, magnumque divi-
numque :

Et circa fontem nigrum pedibus teneris
Saltant, aramque præpotentis Saturnii,
Atque ablutæ tenero corpore in Permeſſo,
Aut in Hippocrene, aut in Olmio ſacro,
Summo in Helicone choreas duxerunt,
Pulchras, amabiles, fortiterque tripudiarunt pedibus.
Inde concitatæ, velatæ aëre multo
Noctu incedebant, perpulchram vocem emittentes,
Celebrantes Iovemque ægida tenentem, & venerandam Iu-
nonem

Argivam, aureis calceamentis incedentem :
Filiamque Ægiochi Iovis, cæruleos oculos habentem Miner-
vam :

Auguremque Apollinem, & Dianam ſagittis gaudentem,
Atque Neptunum terram continentem, terræ motorem,
Et Themis venerandam, & nigris oculis Venerem,
Hebemque aurea corona decoram, formoſamque Dionem,
Auroramque, Solemque magnum, ſplendidamque Lunam,
Latonamque, Iapetumque, ac Saturnum verſipellem,
Terramque, Oceanumque vaſtum, & Noctem atram,
Aliorumque immortalium ſacrum genus ſemper exiſtentium:
Quæ olim Heſiodum pulchrum docuerunt carmen,
Agnos paſcentem Helicone ſub divino.
Hoc autem me primum deæ ſermone compellarunt,
Muſæ Olympiades filiæ Iovis Ægiochi:
Paſtores in agris pernoctantes, mala probra, ventres ſolum,
Sciſmus mendacia multa dicere veris ſimilia:
Sciſmus etiam, quando voluerimus, vera loqui.

Sic dixerunt filiæ Iovis magni veridicæ,
Et mihi ſceptrum dederunt, lauri perviridis ramum,

Δρέψαζ' ἡρώων· εὐπρόσθεον δὲ μοι αὐδῶν
Θεῖον, ὡς πε κλύοιμι πᾶ τ' ἰσομόρφα, ὥς τ' ἰόντω.
Καί μιν κἀλόνθ' ὁμοῖν μακάρων γῆϋ, αἰὲν ἰόντων,
Σφας δ' αὖτε παρῶν τε καὶ ὑπερὶ αἰὲν αἰεῖναι.
Ἀλλὰ τί μοι ταῦτα φερέει δρόν ἢ φερέει πίστεως;

35

Τῶν Μουσῶν δὲ χάρισμα, ταῖ Διὶ πατρὶ
Υμνοῖσσι τέρευσ(ε) μῖσαν νόον ἐντὸς Ὀλύμπου,
Εἰρεδοῖσι, πᾶ τ' ἰόντω, πᾶ τ' ἰσομόρφα, ὥς τ' ἰόντω,
Φωνῇ ὁμοῖσσι· ᾗ δ' ἀκρόματ' εἰδὲ αὐδῇ
Ἐκ συμμάτων ἡδέϊα· γελᾷ δὲ πε δόμοισι πατέρης
Ζῆνός τε γυνὴ ποιοῖ θεῶν ὅπι ληροσίῳ
Σκιδναμῶν· ἥ γ' αἰεὶ ἢ κρήνη νιφόντων Ὀλύμπου,
Ἄμφοισι ἀθανάτων· αἶ δ' ἄμβροτον ὅσων εἴσοισι,
Θεῶν γῆϋ αἰδαῖον παρῶν κλείουσιν αὐδῇ.
Ἐξ ἀρχῆς, ὅς Γαῖα καὶ Οὐρανὸς Διὸς ἔκλειον,
Οὔτ' οὐκ ᾗ ἐγρόντο θεοὶ, δωτῆρες ἰάνων.

45

Δώτερον αὖτε Ζῆνᾳ, θεῶν πατέρ' ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν,
Ἀρχέμεναι δ' ὑμνοῖσι θεῶν, λήγουσιν τ' αὐδαῖς,
Ὅσων φέρεταις ἐπὶ θεῶν, κρεττέει τε μέγιστον.
Αὐτῆς δ' ἀνθρώπων τε γῆϋ κρημεῶν τε γελόντων
Υμνοῖσσι, τέρευσ(ε) Διὸς νόον ἐντὸς Ὀλύμπου,
Μῦσσι Ὀλυμπιάδης, κύρουσι Διὸς αἰγλόχιο·
Ταῖς ἐν Πιερίῃ Κρονίδῃ· τίς τε πατρὶ μάλιστα
Μνημοσύνη, γυνόειν Ἑλλάδ' ἄρ' ἡμιδύναμι,
Λησμοσύνην τε κρημῶν, ἀμπαυμοῖ τε μερμηρεσίαν.
Ἐνταῦθα γάρ οἱ νόκτος ἐμπίπτεται μέλας Ζῆνός,
Νόσφιν αὖτ' ἀθανάτων, ἱερὰν λήχ' εἰς ἀναβάσιον·
Ἀλλ' ὅτι δὴ ᾗ ἐνταυτὸς ἔλιν, φερέει δ' ἔτρεπον ὥρα
Μελῶν φανόσιον, φερέει δ' ἥματι πόλιν ἱππολόδην,
ἢ δ' ἔτι καὶ ἐνταῦθα κρημῶν ὁμόφροντας, ἥ(ε)ν αὐδαῖς

60

Μέμ-

sz. *Θεῖον*.] Magis placeret altera lectio, ἵνα κλύοιμι, si cum ea stare posset versus, quod infra quoque Poeta utitur verbo κλείουσιν. Quid si vero legamus ὡς κλύοιμι.

καὶ τὸ 306

48. *Ἀρχέμεναι*.] Altera lectio, λήγουσιν, videretur fortassis melius convenire, si mensura versus ferre posset. Sensus certe est manifestus, idem nempe qui est, 76. 34. *Σφας δὲ αὖτε* αὐτάς

Decerpere mirandum. inspirarunt autem mihi vocem
Divinam, ita ut scirem tam futura quam præterita :
Et me jubebant celebrare beatorum genus sempiternorum,
Se vero primo & postremo semper decantare.
Sed quo mihi hæc circa quercum, aut circa petram ?

O tu, à Musis ordiamur, quæ Iovi patri
Canendo oblectant magnum animum in Olympo,
Memorantes, & præsentia, & futura, & præterita,
Vocem inter se aptantes. illarum vero indefessa fuit vox
Ab ore suavis. rident autem domus patris
Iovis valde tonantis, dearum voce à suavi
Dispersæ. resonat vero vertex nivosi Olympi, (tes,
Domus immortalium. hæc vero immortalem vocem emitten-
Deorum genus venerandum in primis celebrant cantilena,
Ab exordio, quos Tellus & Cælum latum genuerunt,
Quique ex his prognati sunt dii, datores bonorum. (num,
Secundo rursus Iovem, deorum patrem atque etiam homi-
Incipientesque canunt deæ, & finientes carmen,
Quam sit præstantissimus deorum, & imperio maximus,
Porro & hominum genus, fortiumque gigantum
Celebrantes, oblectant Iovis mentem in Olympo,
Musæ Olympiades, filiæ Iovis ægida habentis :
Quas in Pieria Saturnio peperit patri mixta
Mnemofyne, fertilitati Eleutheris imperans :
Oblivionemque malorum, & solatium curarum.
Novem enim ei noctes mixtus est prudens Iupiter,
Seorsim ab immortalibus, sacrum lectum conscendens.
Sed cum jam annus exactus, circumvoluta vero essent tempora
Mensium decrefcentium, diesque multi transacti essent,
Ipse peperit novem filias concordēs, quibus carmen

Curæ

οὐκ ἔστιν ὅπως ἐν τῇ ὕστερῃ αἰῶνι αἰ-
διρ qui commodè effici non po-
test, si legamus ἀρχαῖον, nisi ita ex-
φρασθῶμεν: καὶ λήγουσι αἰῶνες, sub.
ἐπὶ τὸν ὁμαλὸν, ἢ ἀρχαῖον, ἢ ἀντὶ τῆς

60. H' εἰ ἔκτεκ'.] Secundum
quosdam esset scribendum ἀρχαῖον,
quod πρὶς corripiatur: sed non ab-
sentiuntur veteres codices.

61. Μέμ-

Μέμβλε), ἐν σήπασιν ἀκηδία θυμὸν ἔχουσας,
 Τυτθὸν ἀπ' ἀκροβάτης κορυφῆς νιφόντων Ὀλύμπου,
 Ἐνθά σφιν λιπαροὶ τε χροὶ καὶ δύνανται καλᾷ.
 Πὰρ δ' αὐτῆς Χάριες, ἔταρτο οἰκὶ ἔχουσιν,
 65 Ἐν θαλίῃς ἐρατῶν ἢ Διὸς σῆμα ὅσας εἴσας,
 Μέλπον) πάντων τινόμεας, καὶ ἦτα κεδνὰ
 Ἀθανάτων κλείουσιν, ἐπήρατον ὅσας εἴσασιν.
 Αἱ τὸτ' ἴσαν παρὲς Ὀλύμπου ἀγαλλόμεναι ὅππῃ καλῇ.
 Ἀμφοροσὴ μελῶν· παρὲς δ' ἴαχε γαῖα μέλαινα
 Ὑμνύσας, ἐρατὸς ἢ ποδῶν ὑπὸ δῦπτον ὁρώρε,
 70 Νησομόρων πατέρ' εἰς ὄν. ὃ δ' ἐρατὰ ἐμβαδύσας,
 Αὐτὸς ἔχον βροντῶν ἠδ' αἰθαλόεντα κεραιόν,
 Κάρσι νικῆσας πατέρων Κρόνον. ὃ δ' ἔκαστα
 Ἀθανάτοισι διέταξεν ὁμῶς, καὶ ἐπίφραδεν πμᾶς.
 Ταῦτ' ἄρα Μῦσας αἶδον, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσας,
 75 Ἐννέα θυγατέρας μεγάλα Διὸς ἐκγεγαῖα,
 Κλυτὰ τ', Εὐτέρπη τε, Θάλια τε, Μελπομένη τε,
 Τερψιχόρη τ', Ἐρατώ τε, Πολύμνια τ', Οὐρανίη τε,
 Καλλιόπη θ'. ἡ δ' ἐπεφρενέσθη ἐπὶν ἀπαύσιν.
 80 Ἡ μὲν γὰρ βασιλεύσιν ἅμ' αἰδέοισιν ὀπηδεῖ.
 Ὄντα πμήσσει Διὸς κῆρα μεγάλοιο,
 Γεινόμενον τ' ἐσθλῶν διοτρεφίων βασιλῆαν,
 Τῷ μὲν ἐπὶ γλώσσει γλυκερῶν χεῖρας αἰοδῶν,
 Τῷ δ' ἐπὶ ἐκ σῆματ' ῥεῖ μέλιχα· οἱ δὲ νῦν λαοὶ
 Πάντες εἰς αὐτὸν ὁρᾶσι Δακρυόεντα θέμιστας
 85 Ἰθεύουσι δίκην. ὃ δ' ἀσφαλῆως ἀγροῖον,
 Αἰψά τε καὶ μέγα νεῖκεν ἐπισταμόντα καλῖπταν.
 Τένεκε γὰρ βασιλῆες ἐχέροντες, ἔτεκε λαοῖς
 Βλασφόμενοις ἀγορήφιν μετὰ τρεοπέερα πελειοῖς
 Φηιδίως, μελαγχροῖσι παρὰ φάσματόν ἐπέσσαν.
 90 Ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ θρόνον ὡς ἐλάσκον)
 Αἰδοῖ μελινχίην, μῦθ' ἢ περὶ ἀγρομένοισιν,
 Οἷα τοι Μεσσηνίων ἐρῇ δόξας ἀνθρώποισιν.
 Ἐκ γὰρ Μεσσηνίων καὶ ἐκχέτολες Ἀπολλων

Aγ-

61. Μέμβλεται.] Ald. edit. ha-
 bet μέλνται; Germ. μέλνται. Venet.
 μμείλνται. Sed notum est ex Ho-

mero, μμείλνται contrahi in μέμ-
 νται.

Curæ est, in pectoribus securum animum habentibus,
Paululum à summo vertice nivosi cœli :
Ubi ipsis splendidique chori, & ædes pulchræ.
Iuxta vero eas Gratia & Cupido domos habitant,
In conviviis : amabilem autem per os vocem emittentes
Canunt, omniumque leges, & mores venerandos
Immortalium celebrant, amabilem autem per os vocem emit-
tentes.

Istæ tum ibant ad Olympum exultantes voce pulchra
Immortali cantilena, undique vero resonabat terra atra
Canentibus hymnos: jucundus vero à pedibus strepitus excita-
batur

Euntium ad patrem suum. ille autem in cœlo regnat,
Ipse habens tonitru, atque ardens fulmen,
Vi superato patre Saturno, bene autem singula
Immortalibus disposuit simul, & induxit honores.
Hæc sane Musæ canebant, cœlestes domos tenentes :
Novem filia magno è Iove prognatæ :
Clioque, Euterpeque, Thaliaque, Melpomeneque,
Terpsichoreque, Eratoque, Polymniaque, Vraniaque,
Calliopeque : hæc autem præstantissima est omnium.
Hæc enim & reges venerandos comitatur.

Quemcunque honoraturæ sunt Iovis filia magni,
In lucem editumque aspexerint à Iove nutritorum regum;
Huic quidem super linguam dulcem fundunt cantilenam,
Hujus verba ex ore fluunt blanda : cæterum populi
Omnes ad ipsum respiciunt, discernentem jus
Rectis judiciis. hic autem tuto cauteque loquens,
Statim etiam magnam contentionem scite diremit.
Propterea enim reges prudentes, quod populis
Damno affectis in foro res iterum integras restituunt
Facile, mollibus alloquentes verbis.

Incedentem vero per urbem, veluti deum placant
Reverentia blanda : eminet vero inter ipsos congregatos.
Tale Musarum ingens munus hominibus.

A Musis etenim, & eminus feriente Apolline,

Ἄνδρες αἰοῖδι ἱέειν ἐπὶ χθονὶ καὶ κρηταίῃ·
 Ἐκ δ' Αἰδὸς, βασιλῆες· οἱ δ' ὀλοῖτο ὄλεια Μῆρα
 Φιλότη· γλυκερὴ οἱ δ' αὖτ' ἔμελλε· ρίψ' αὖτις.
 Εἰ γὰρ ἦς καὶ πύθωτο ἔχον· μεκιδεὶ θυμῷ
 Ἄζητο· κραδίῳ ἀπαρχήν· αὐτὰρ αἰοῖδος
 Μεσάνων γράσσῃ κλεῖα· ἀσπέρῃ ἀνθρώπων
 Ἰμνήσῃ, μέγιστος τε θῆς· οἱ Ὀλύμπῳ ἔχουσιν,
 Αἰψ' ὅσα δυσφροσὶν ἐπιλήθῃ, ἐδ' ἔκαστος
 Μένει· τυχὼς δ' παρίσταται δῶρα θεῶν.
 Χαίρει τέκνα Διὸς, δότι δ' ἡμερόεσσαν αἰοῖδ'·
 Κλείετε δ' αἰθινάτων ἱερὸν γῆτο· αἶν' ἱάντων,
 Οἱ Γῆς ἐξεχέοντο καὶ Οὐρανὸν ἀσπείοντο,
 Νυκτὸς καὶ ὀφειρῆς, ἥς δ' αἰλμυρὸς ἔτρεφε Πόντο·
 Εἴπαυε δ' ὡς παρῶνται θεοὶ καὶ γαῖα γῆτορ,
 Καὶ πότμος, καὶ πότῃ· ἀπείριτο· οἰδματι θυῶν,
 Ἄστρα τε λαμπρόντα, καὶ ἔρανος ἄρ' ὡς ἔαυθι.
 Οἱ τ' ἐν τ' ἰγῆτορ θεοὶ, δωτῆρες ἱάνων.
 Ὡς τ' ἄφιντο δάσασθαι, ἔ' ὡς ἡμαὶ δέλανθαι,
 Ἡδὲ καὶ ὡς παρῶνται πολυπλοχὸν ἔχον Ὀλύμπῳ.
 Ταῦτά μοι ἑσπείε Μῆρα Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσα,
 Ἐξ ὀρχῆς, καὶ ἔπαυ' ὅ, ἡ παρῶνται γῆτορ αὐτῶν.
 Ἦτοι μὲν παρῶνται Χάτο· γῆτορ, αὐτὰρ ἔπαυε
 Γαῖ' ἄρ' ὕστερον, πάντων ἔδ' ἀσφαλὲς αἰεὶ
 Ἀθινάτων, οἱ ἔχουσιν κῆρ' ἐνφύοντο Ὀλύμπῳ·
 Τάραρ' ἔ' ἡρόντα μυχαὶ χθονὸς ἄρ' ὀδοῖσθαι,
 Ἡδ' ἔρ' ὅ, ὅς κ' αἰεὶ ἐν ἀθινάτων θεοῖς,
 Λυγμέλῃς, πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων
 Δάμνα· ἐν στήθεσσι νόον ἔ' ἐπίφρασα βυλῶν.
 Ἐκ Χαιτο· δ' ἔρ' ὅς τε μέλαινα π' Νύξ ἐχέοντο.
 Νυκτὸς δ' αὖτ' Αἰθήρ τε καὶ Ἡμέρη ἐξεχέοντο·
 Οὐς τίει κυρταμένη, ἔρ' ὅς φιλότῃ μετῴσθαι.
 Γαῖα δὲ τοι παρῶνται μ' ἐφίνατο ἔχον ἰουστῇ
 Οὐρανὸν ἀσπείοντο, ἵνα μὴ πᾶσι κληῖσθαι,
 Ὄφρ' ὅη μεκιδεὶσσι θεοῖς ἔδ' ἀσφαλὲς αἰεὶ.
 Γόναντο δ' ἔρ' ὅς μεκιδεὶσσι θεοῖς ἔδ' ἀσφαλὲς αἰεὶ
 Νυμφίαν, αἱ γαῖαν· αἱ ἔρ' ὅς μεκιδεὶσσι θεοῖς
 Ἡ δ' καὶ ἀπείριτο Πέλαγος· τίει οἰδματι θυῶν,

Viri cantores sunt super terram & citharædi :

Ex Iove vero reges. ille vero beatus, quemcunque Musæ

Amant : suavis ei ab ore fluit vox.

Quod si enim quis luctum habens recenti dolore saucio animo

Tristetur, animo dolens, cæterum Poëta

Musarum famulus res claras priscorum hominum (lunt;

Laudibus celebraverit, beatosque deos qui Olympum inco-

Statim hic sollicitudinum obliviscitur, nec quicquam dolo-

Meminit: cito enim deflexerunt eum alio dona dearum. (rum

Salvete natæ Iovis, date vero amabilem cantilenam,

Celebrate quoque immortalium divinum genus, semper exi-

Qui Tellure prognati sunt, & Cælo stellato, (stentium,

Noctæque caliginosa, quosque falsus nutritiv Pontus.

Dicite insuper, ut primum dii & terra fuerint,

Et flumina, & pontus immensus, æstu furens,

Astræque fulgentia & cælum latum superne :

Et qui ex his nati sunt dii, datores bonorum.

Utque opes diviserint, & quomodo honores distinxerint,

Atque quomodo primum multis implicitū sphaëris tenuerint

Hæc mihi dicite Musæ, cœlestes domos inhabitantes (cælum.

Ab initio : & dicite quodnam primum fuerit illorum.

Primo omnium quidem Chaos fuit, ac deinde

Tellus lato pectore prædita, omnium sedes tuta semper

Immortalium, qui tenent juga nivosi Olympi,

Tartaraque tenebricosa in recessu terræ spaciøsæ :

Atque Amor, qui pulcherrimus inter immortales deos,

Solvens curas, & omnium deorum, omniumque hominum

Domat in pectoribus animum, & prudens consilium.

Ex Chao vero Erebusque, nigraque Nox editi sunt.

Ex nocte porro Ætherque & Dies prognati sunt :

Quos peperit ubi concepisset, Erebo amore mixta.

Tellus vero primum quidem genuit parem sibi

Cælum stellis ornatum, ut ipsam totam obtegar,

Utque esset beatis diis sedes tuta semper :

Genuit præterea montes altos, dearum gratas speluncas

Nympharum, quæ habitant per montes saltuosos.

Atque etiam infrugiferum pelagus peperit æstu furens,

Pontum,

Πόλιν, ἄτερ φιλότιον ἐφιμέρι. αὐτὰρ ἔπειτα
 Οὐρανὸν δύνθεισα, τέκ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην,
 Κοῖον πε, Κρεῖον δ', Ὑπερίονά τ', Ἰαπείον πε,
 Θείαν πε, Γείαν πε, Θέμιν πε, Μνημοσύνην πε, 135
 Φαίῳ πε χροσέφωρον, Τηθύν τ' ἐρατὴν.
 Τὸς δ' μὲν ὁπλότατον γένος Κρόνον ἀκυλομήτης,
 Δεινότατον παίδων θυλερόν δ' ἤχθηρε τοκῆα.
 Γείων δ' αὖ Κύκλωπας ὑπέρβιον ἤπερ ἔχοντες,
 Βρόντιόν πε, Στερόπην πε, ἔ' Ἀργύον ὄσσεμθ' ὕμνον. 140
 Οἱ Ζῶνι βροντῶν τ' ἔδδον, τεύξαν πε κεραιόν.
 Οἱ δὲ τοι ἔμ' ἄλλα θεοῖς ἐναλίσκιοι ἦσαν,
 Μῆν' δ' ὀφθαλμοῖς μέσση ἐπὶ κέτ' μετώπῳ.
 Κύκλωπες δ' ὄνομ' ἦσαν ἐπώνυμον, ἔνεκ' ἄρα σφίον
 Κυκλοειρῆς ὀφθαλμοῖς ἐς ἐνέκ' μετώπῳ. 145
 Ἰχθὺς τ' ἠδὲ βίη καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ἐργαίς,
 Ἄλλοι δ' αὖ Γαίης πε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεργήοντες,
 Τρεῖς παῖδες μεγάλοι ἔ' ὄσσεμθι, σὺν ὀνομασί.
 Κοτῖος πε, Βελάρως πε, Γούγης δ', ὑπερήφανα τέκνα.
 Τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἅπ' ἄμων αἰέσσοντες 150
 Ἀπλάσσι, κεφαλαὶ δ' ἑκάστω πεντήκοντα
 Ἐξ ἄμων ἐπίφυκον, ἐπὶ σιδαροῖσι μέλεισιν.
 Ἰχθὺς δ' ἅπλῃ, κρατερὴν, μεγάλην ἐπὶ εἰδή.
 Ὅσοι γὰρ Γαίης πε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεργήοντες,
 Διότ' αἱ παῖδων, σφετέρῃ δ' ἤχθηοντο τοκῆι 155
 Ἐξ ὀρχῆς. καὶ τ' ἔμ' ὅπως ἴς περ ἄντι γένος,
 Πάντας ἀποκρύπτουσι, καὶ ἐς φάτον σὺν ἀνίστανται,
 Γαίης ἐν κόρυθμαῖν· κακὰ δ' ἐπιέρπει ἔργα
 Οὐρανοῦ. ἡ δ' ἐντὸς στυγερὰν Γαῖαν πλάσσει,
 Στυγομένην δολίῳ δ' κακῷ ἐπιφροσάσασα τέχνῳ. 160
 Αἶψα δ' ποιήσασα γένος πολὺ ἀδάμαντον,
 Τεύξει μέγα δρέπανον, καὶ ἐπιφροσάσασα πασι φίλοισιν.
 Εἵπει δ' ὑπερσύνηκα, φίλοι τέλημδ' ἤπερ.
 Παῖδες ἐμοὶ καὶ πατρὸς ἀπαστάλα, αἳ κ' ἐβέλητε

Πειθε-

140. Βρόντιον.] Hæc lectio Latinorum Poëtarum testimoniis confirmatur. Altera autem ἀστερόπην habet pro στερόπην.

145. Κυ-

Pontum, absque amore suavi. cæterum deinde (bentem,
 Cælo concumbens, peperit Oceanum profundos vortices ha-
 Cæumque, Creumque, Hyperionemque; Iapætumque,
 Theamque, Rheamque, Theminqe, Mnemosynenque,
 Phœbenque aurea corona insignem, Tethymque amabilem;
 Hos verò post natu minimus natus est Saturnus vaser,
 Acerrimus inter liberos: floridum autem odio prosequeretur
 Porro genuit & Cyclopes superbum cor habentes, (parentē.
 Brontenque, Sterópenque, & Argen forti animo præditum:
 Qui Iovi & tonitru dederunt, & fabricarunt fulmen.
 Qui sane per alia diis similes erant,
 Unus vero oculus media positus erat fronte.
 Cyclopes vero illis nomen è re erat, eo quod ipsorum
 Circularis oculus unicus inerat fronti:
 Roburque & vires, & molimina erant in operibus.
 Alii rursus è Tellure & Cælo prognati sunt
 Tres filii magni, & prævalidi, non nominandi,
 Cottusque, Briareusque, Gygesque, superba proles.
 Quorum centum quidem manus ab humeris impetuosè mó-
 Inaccessæ: capita vero unicuique quinquaginta (vebantur;
 Ex humeris prognata erant, super robustos artus.
 Robur autem immensum, validum, ingenti in statura.
 Quotquot enim Tellure & Cælo procreati sunt,
 Potentissimi filiorum, suo vero infensi erant parenti
 Ab initio. & horum quidem ut quisque primum nascebatur;
 Omnes occultabat, & in lucem non emittebat,
 Terræ in latebris: malo autem oblectabatur opere
 Cælum. ipsa vero intus ingemiscebat Terra vasta,
 Arctata: dolosam vero malamque excogitavit artem.
 Statim vero cum procreasset genus cani ferri,
 Fabricavit magnam falcem: edixit vero charis liberis.
 Dixit autem animum addens, charo mœrens corde:
 Filii mei & patris nefarii, si volueritis

Pare-

145. Κυκλοπῆς.] Al. ἰόν, al.
 146. paret autem legendum esse ἰόν,
 pro eis per diæresin.

158. Καθ' ὅμῳ.] Nomina ap-
 pellativa in ὅν & εἰς significat
 locum.

Παιῖταξ, πατέρῳ γε κακῶ ποτιμένῃσι λώδῃσι 165
 ὕμετέρῃσι. ὥς τ' ἄρ' αἰεὶ κεία μήσατο ἔρσαν.
 Ὡς φάτο. τὸς δ' ἄρα πάντας ἔλεν δέῃ, ὃ δὲ τις αὐτῶν
 Φθίγγεσσιν ἑταροσύνῃσι μέσας Κρόνῳ ἀκυλομήτης
 Ἀψ' αὐτῆς μύθοισι παροσύνῃσι μήτερος κεδνῶν.
 Μῆτιρ, ἐγὼ κεν γὰρ τὸ γ' ὑποχόρῃσι τελείζωμι 170
 ἔρσαν. ἔπειτα πατὴρ γε δουρὶν ὄνυμα σὺν ἀλεγιζῶ
 ὕμετέρῃσι. ὥς τ' ἄρ' αἰεὶ κεία μήσατο ἔρσαν.
 Ὡς φάτο· γήθησιν ὃ μέγα φρεσὶ Γαῖα πελώρη.
 Εἴσι δέ μιν κρέψατο λόχη· ἐνέθηκε δὲ χεῖρ
 Ἀρπύρῃσι καρχαρόδοντα· δόλον δ' ὑπεθήκατο πάντας. 175
 ἦλθε δὲ Νυκτὶ ἐπείων μέσας Οὐρανὸς ἀμφὶ δὲ Γαίῃ
 ὕμερων φιλόπαισιν ἐπείχετο, καὶ β' ἐπαυῶσθαι
 Πάντη. ὃ δ' ἐκ λοχαοῖο παῖς ὠρέετο χεῖρ
 Σκαυῇ, διέξισσεν δὲ πελώριον ἔλαβεν Ἀρπύρῃσι,
 Μακρῶν, καρχαρόδοντα, φίλῃ δ' ἀπὸ μηδεᾶ πατρός 180
 Ἐστυμῶρος ἤματι, πάλιν δ' ἔρριψε φέρεσσι
 Ἐξοπίῃσι. καὶ μ' ἔπ' ἐτύσσατο ἔκφυσε χεῖρ.
 Οὐρανὸς δὲ ραθυμίας ἀπείσυνεν ἀμυγδαλέσσας,
 Πάσας δέξατο Γαῖα· ἀνταποδομένη δ' ἐναιετο,
 Γένετο· Ἐρινὸς τε κεραιαί, μεγάλας τε Γίγαντας, 185
 Τόλῃσι λαμπομόντας, δόλιχ' ἔϊχα χερσὶν ἔχοντας,
 Νύμφας δ' αἰς Μελίας καλέεσθ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
 Μῆδ' αἰδ' ὡς τοπρῶτον δαπνέμεσθαι, ἀδάμαντας
 Κάδβαλ' ἐπ' ἠπείροιο πολυκλύσῃσιν ἐνὶ πόντῳ,
 Ὡς φέρετ' ἀμπίλασιν περὶ χρόνον· ἀμφὶ δὲ λούρης 190
 Ἀφροδὸς ἀπ' ἀθανάτων χρόνος ὄρνυτο· τῶ δ' ἐνὶ κέρῃ
 Ἐθρήφθη· περὶ δὲ Κυθήροισι ζαθέοισιν
 Ἐπείῃσι· ἔνθεν ἔπειτα ἀνέβησαν ἱεστὸν Κύνεον.
 Ἐκ δ' ἔβη αἰδομένη καλὴ θεός· ἀμφὶ δὲ ποῖα
 Ποσσὶν ὑπὸ ῥαδινοῖσιν αἴετο· τῶ δ' Ἀφροδίτῃσι, 195
 Ἀφροχρύσειαν τε θεὸν καὶ εὐσέφανον Κυθήριαν
 Κικληόσῃσι θεοῖσι τε καὶ ἀνέρες, ἔνθεν ἐν Ἀφροδίτῃ

Θεοφ.

188. Μῆδ' αἰδ'.] Non video plicari possit. Lege itaque cum quo-
 quomodo ἀδάμαντας sensum ap- | emplari Venetiis excusit. ἀδάμαντας, &c.

Parere, patris malam ulciscemur contumeliam

Vestri. prior enim sava machinatus est opera. (illorum

Sic dixit: illos vero omnes invasit metus, neque quispiam

Locutus est. confirmato animo tandem magnus Saturnus ver-

E contra verbis compellavit matrem castam: (sutus

Mater, ego certe hoc in me recipiens peragam

Facinus. patrem enim inauspicatum nihil curo

Nostrum. prior enim sava meditatus est opera.

Sic dixit: gavisa est autem valde animo Tellus ingens:

Collocavit autem ipsum celans in insidiis: indidit vero manu

Falcem asperis dentibus: dolo autem instruxit omni.

Venit autem Noctem adducens magnum Cælum, undiq; vero

Cupiens amorem imminebat, & sane extentum est (Telluri

Passim: ex insidiis autem filius petiit manu

Sinistra, dextra vero immanem cepit falcem,

Longam, asperos dentes habentem, charique genitalia patris

Festinanter demessuit, rursusque abiecit ut ferrentur

Pone. illa quidem non incassum elapsa sunt manu:

Quotquot enim guttæ proruperunt cruentæ,

Omnes suscepit Terra; circumvolutis autem annis,

Produxit Erinnyasque validas magnosque Gigantes,

Armis nitentes, longas hastas manibus tenentes:

Nymphasque, quas Melias vocant super immensam terram.

Testiculisque ut prius resectis, ferrum

Projecit circa Epirum undis agitatum in pontum. (alba

Sic ferebantur per pelagus longo tempore. circumcirca vero

Spuma ab immortalī corpore oriebatur: in ea puella

Innutrita est: primum vero ad Cytheras divinas

Vehebatur, inde tum circumfluam pervenit ad Cyprum.

Prodiit vero veneranda formosa dea: circum vero herba

Pedibus sub mollibus crescebat: Aphroditem autem ipsam,

Spuma progeneratam deam & decoram pulchris fertis Cythe-

Nominant tam dii quam homines: eo quod in spuma (ream,

Nutri-

& in interpretatione Lat. pro fer- genitalibus omnino intelligenda
rum ferro, reponendum. Nam sunt. Ibidem q. Ηρώς ποτα.
πότα, & quæ sequuntur, de ipsis

Θριφθῆ· ἀπὲρ Κυθήρων, ὅπ' ἀσπίκυροι Κυθήροις·
Κυπρωγένην δ', ὅπ' ἄντ' πολυκλύτῳ ἐνὶ Κυπρῷ·
Ἡδὲ Φιλομμηδία, ὅπ' μνηδὶν ἐξεφαάνθη.

100

Τῇ δ' Ἐρῶ ἀμάρτησι, καὶ Γμερῶ ἕσπερ κελὸς
Γήνορδρῃ πατρώῃ, θεῶν τ' ἐς φῶλον ἰύση.
Ταύτῃ δ' ἐξ δρχῆς πμὴν ἔχῃ, ἣ ᾗ λείλοισα
Μοῖρα ἐν ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
Παρηνίης τ' ὁάρας, μεδήματ' ἑξαπύως τε,
Τέρψιν πε γλυκερίῳ, φιλότῳ τε, μελιχίῳ τε.

205

Τὴς δ' πατὴρ Τιτῶνας ἐπὶ κληρῶν καλίσσεν,
Παῖδας ἡκεῖον μίσας Οὐρανός, ἧς τέκεν αὐτός.

Φάσκε δ' πταίνοντας ἀπαθ' ἀλὴν μίσ' ῥέξαι
Ἐρσει, τοῖο δ' ἔπ' ἔα τίς τιν' μείλιπιδεν ἔσταξ.

210

Νυξ δ' ἔτεκε συζερόν τε Μόρον καὶ Κῆρα μέλαιναν,
Καὶ Θάνατον· τέκε δ' ὕπνον, ἔπειτα δ' ἐφ' ὅλον Οὐρανόν·
Οὐ πνι κριμηθεῖσιν θεὰ τέκε Νυξ ἐρεβεννῇ·

Διότ' αὖτ' αὐτῶν Μόρον, καὶ Οἰζὺν ἀλγιστότατον

215

Ἔσπεριδας δ', αἷς μῆλα πέρην κλυτὰς Ωκεανοῖο
Χρυστά καλὰ μέλισσι, φέροντά τε δένδρεα κερών·
Καὶ Μοῖρας καὶ Κῆρας ἐξίνατο ἡλιοποινας,

Κλωθῇ τε, Λάχαι τε, καὶ Ἀΐον· αἵ τε βροτῶσι

Γήνορδοισι διδύκῃ ἔχῃ ἀγαθόν τε κακόν τε,

Αἷτ' ἀνδράσιν τε θεῶν τε ἀρχιτετασσίας ἐφίπυσται

220

Οὐδ' ἐπολε λήϊσι θεῶν δ' ἡνοῖο χόλοιο,

Περὶ γ' ἀπὸ τῶ δῶκε κακὸν ὅπιν ὅς τις ἀμάρτη.

Τίς δ' καὶ Νέμεσιν, πῆμα θνητοῖσι βροτοῖσι,

Νυξ ὅλοη· μὲν γὰρ τῷ δ' Ἀπάτῃ τέκε καὶ Φιλότῳ,

225

Γῆρας τ' ἄλοδρον, καὶ Ἐρσην τέκε κεραιρόθυμον.

Αὐτὰρ Ἐρσην συζερεῖ τέκε μὲν Πόνον ἀλγιστότατον,

Λήθῃν τε, Λοίμην τε, καὶ Ἀλγία δακρυόεντα,

Υσμίνης τε, Φόνος τε, Μάχης τ', Ἀνδροκτασίας τε,

Νεϊκέα τε, ψεύδους τε Λόγους, Ἀμφιλογίας τε,

Δυστο-

209. Φάσκε.] Τιταίνοντας qui-
dam exponunt nocentes. sed iudicet
lector num potior sit interpretatio,

extendentes, scilicet manum.

227. Ἀνδρῶν.] Alii legunt ἄν-
δρῶν, & fortasse non male. Sicut et
iam

Δυστομίλῳ, Ἄτλῳ τε, σωήθεις ἀλλήλοισιν· 230
 Ὄρεον δ', ὃς δὴ πλεῖστοι ἐπιχθονίους ἀνθρώπους
 Πημαίνῃ, ὅτι κινῆς ἐκὼν ἐπίσχεον ὁμοσῆ·
 Νηρία τ' ἀψόδεια καὶ ἀληθία γάιναν Πόντῳ,
 Πρεσβύτατον παίδων. αὐτὰρ καλίστι γέροντα,
 Οὔνεκα νημερτὴς τι ἔηπι· ἔδδ' ἱμερσίαν 235
 Λήϊον, ἀλλὰ δίκαια καὶ ἥπια δλώϊα οἶδιν.
 Αὐτὸς δ' αὖθις θαύμαζα μέγαν, καὶ ἀγνώσκει Φόρκυν,
 Γαίην μισγόμενον, καὶ Κητὴν καλλιπάρηον,
 Εὐρυβίλῳ τ' ἀδάμαστον· οὐδ' ἔφρεσσι θυμὸν ἔχουσιν.
 Νηρὶ δ' ἐγγύοντο μεγέλειά τέκνα θεῶν, 240
 Πόντα δ' ἀπρυγέτω, καὶ Δωεῖδον ἠὲ Κέμοιο.
 Κέρης Ὀκτανόιο τελέειον ποταμῶιο,
 Πρωτῶ τ', Εὐκράτη τε, Σαώ τ', Ἀμφιτρίτη τε,
 Εὐδύρη τε, Θίπης τε, Γαλλῶν τε, Γλαυκῇ τε,
 Κυμοθῆ, Σπῆϊ τε θοῇ, Θαλίῃ τ' ἐρέεσσα, 245
 Καὶ Μελίτη χαλείεσσα, καὶ Εὐλιμῆν, ἔς Ἀγανῆ,
 Πασίγη τ', Ἐρετώ τε, καὶ Εὐνείκῃ ροδόπηχυν,
 Δωλίῳ τε, Πρωϊῶ τε, Φέρματι τε, Δυναμῆν τε,
 Νηζαίῃ τε, ἔς Ἀκταίῃ, καὶ Πρωτομίδειαν,
 Δωεῖς, ἔς Πανόπην, καὶ Δειδῆς Γαλατταίαν· 250
 Ἰσποθὴν τ' ἐρέεσσα, ἔς Ἰσπονὴν ροδόπηχυν·
 Κυμοδόκην δ', ἥ κύματ' ἐν ἠεροειδέϊ πόλιν
 Πνοιαί· τε ζαγίων ἀνέμων, σὺν Κυματὸλῆγῃ,
 Γεῖαν πενήνδ, καὶ εὐσφύρῃ Ἀμφιτρίτη·
 Κυμῶ τ', Ἡϊόῃ τε, εὐστέρανός δ' Ἀλιμῆν· 255
 Γλαυκονόμην τε φιλομνηδῆς, καὶ Ποντοπόρην.
 Λεαγόρην τε, ἔς Εὐαγόρην, καὶ Λαομίδειαν·
 Πεκλυῶμην τε, καὶ Αὐτονόην, ἔς Λαοκλάνεσσαν,
 Εὐάρετν τε φυλῶν τ' ἐρετὴν καὶ εἰδὼν ἄμωμον·
 Καὶ Ψαμμῶν χαλείεσσα δέμας, δίη τε Μενίπην· 260
 Νησῶ τ', Εὐπόμπην τε, Θερμίσαν τε, Περσὸν τε·
 Νημερτὴς δ', ἥ πατὴρ ἔχῃ νόον ἀθανάτοισι,

Αὐταί

238. Κητὴν καλλιπάρηον.] Alii le- | λήγεν ἐν ὧν δεισταίσι χροτάται, ὅτι α-
 γυνε Κητῶ, ἐν πόντῳ γὰρ τὰ κήτη καὶ ὀλιμνήθη.

Legum contemptum Noxamque, familiares inter sese:
 Iuramentumque quod plurimum terrestres homines
 Lædit, quando quispiam volens perieraverit:
 Nereumque alienum à mendacio, & veracem genuit Pontus,
 Maximum natu filiorum. sed vocant senem,
 Eo quod verus atque placidus, nec juris & æqui
 Obliviscitur, sed iusta & mansueta consilia novit.
 Deinde rursus Thaumantem magnum & fortem Phorcyn,
 Terræ commistus, & Ceto pulchris genis præditam,
 Eurybiamque, ferreum in pectore animum habentem.
 Ex Nereo porro prognati sunt perquam amabilis soboles dea-
 Ponto in infructuoso, & ex Doride pulchricoma, (rum
 Filia Oceani rotundi fluvii,
 Protoque, Eucrateque, Saoque, Amphitriteque,
 Eudoraque, Thetisque, Galeneque, Glauceque,
 Cymothoë, Spioque velox, Thaliaque jucunda,
 Et Melita gratiosa & Eulimine & Agave,
 Pasitheaque, Eratoque, & Eunice roseis lacertis prædita,
 Dotoque, Protoque, Pherusaque, Dynameneque,
 Nefæaque, & Actæa, & Protomedia,
 Doris, & Panope, & speciosa Galatea,
 Hippothoëque lepida, & Hippone roseis lacertis prædita,
 Cymodoceque, quæ fluctus in obscuro ponto,
 Et status divinorum ventorum, una cum Cymatolege
 Facile mitigat, & cum pulchros talos habente Amphitrite:
 Cymoque, Eioneque, pulchreque coronata Halimede,
 Glauconomeque hilaris, & Pontoporia,
 Liagoreque, & Evagore, & Laomedia,
 Polynomeque, & Autonoe, & Lysianassa,
 Euarneque tam indolis gratæ, quam inculpatæ formæ.
 Et Psamathe decora corpore, divinaque Menippe.
 Nesoque, Eupompeque, Themistoque, Pronoeque,
 Nemertesque, quæ patris habet animum immortalis.

Hæ

240. Μεγέλα.] Alii legunt μέγα
 ἑκατάκινα, id est, μεγάλα, ἑπτάκινα,
 ἢ ὑπερῆφανα τέκνα, ἀπὸ τοῦ κάλλος.

243. Πρωτότ'.] Quædam ex-
 emplaria habent Εὐκράτη.

Αὐτὰρ μὲν Νηρῆος ἀμύμονος ἐξερχόμενος
 Κύραυ ποντήωντα, ἀμύμονα ἔργ' εἰδῆαυ.
 Θωάμας δ' Ὀκσεανοῖο βαθυρρήτοιο θυγατέρα
 269 Ἡγάρετ' Ἠλέκτερον. ἣ δ' ἀνέκασσεν τέκεν Ἴριον.
 Ἡυκόμενος δ' Ἀρσώμας, Αἰδῶν τ' Ὀκυπύτιον τε,
 Αἶψ' ἀνέμων ποιεῖ(σι καὶ οἰωνοῖς αἶψ' ἔπον),
 Ὀκείης πτερύγεσσιν ἑσπέρησιν αἶψ' ἴαλλον.
 Φόρμυι δ' αὖ Κητώ Γεφίας τέκεν καλλιπαρήγης,
 270 Ἐκ θροστῆς πολικῆς, ἧς δὲ Γεφίας καλίσ(ειν
 Ἀθάνατοί τε θοοί, χαμῶν ἐρχόμενοι τ' ἀνθρώποι,
 Πιφρηδῶν τ' εὐπύκτων, Εὐνώ τε κροκόπυκτων,
 Γοργύς δ' αἶψ' αἰνῶ(σι πύκτων κλυτὰ Ὀκσεανοῖο,
 Ἐχάλῃ ὥσθ' οὐκλῶς· ἵν' Ἐσπερίδης λιγύφωνοι,
 275 Σθένω τε, Εὐρυάλη τε, Μίδαστά τε, λυγρὰ παυθῶσι.
 Ἡ μὲν ἔλκεν θνητῇ, αἶψ' δ' ἀθάνατοις ἔσθ' ἀγῆρα
 Αἶψ' οὖο· τῇ δ' ἐμὴ παρελίσσασθ' Κυανοχαίτης,
 Ἐν μαλακῷ λήμῳ, καὶ αὐθεῖ(ιν εἰσαενοῖ(σι.
 Τῆς δ' ὅτε δὴ Περσίδος κεφαλῇ ἀπιδρόμομασεν,
 280 Ἐξέθορε Χρυσάνηρ τε μέλας, καὶ Πήγα(ος ἑσπ(ος.
 Τῇ μὲν ἑσπέρησιν ἰώ, ὅτ' αἶψ' Ὀκσεανῷ ὥσθ' ἰππῶν
 Γαίης δ', ἰδ' αἶψ' ἑσπέρησιν ἔχον μῦθον φίλῃ(σι.
 Χ' αἶψ' ἑσπέρησιν ἑσπέρησιν ἑσπέρησιν ἑσπέρησιν,
 285 Ἰκέτ' εἰς ἀθάνατους· Ζηλὸς δ' ἐν δώμα(σι ναίει,
 Βροπύτιον τε τεροπύτιον τε φέρων Διὶ μελίσσων.
 Χρυσάνηρ δ' ἔτεκε τελεμαχῶν Γηρυονῆα,
 Μιχθεῖς Καλλιρόη κέρη κλυτὰ Ὀκσεανοῖο.
 Τὸν μὲν αἶψ' ἐξενάεσκε βίη Ἡρακλεΐα,
 Βασὶ πάρ' εἰλιπόδοσι, ὥσθ' ἑρρύττω εἰν Ἐρυκίῃ·
 290 Ἡμῶν τῶν, ὅτε ὥσθ' ἑλῶ(σι ὄρυμνι τῶν
 Τίρῳ δ' εἰς ἑσπέρησιν, Ἀφροδίτῃ πόρον Ὀκσεανοῖο,
 Ὀρῶν τε κλείνας, ἔσθ' ἐκάλον Εὐρυλίονα,

Σταθ-

269. Ὀκείης.] Alias, καλλιπαρήγης,
 Μιπαρῆσιν. In cælum volabant:
 cælum enim etiam χεῖρον dici an-
 notat Schol. Sed sunt qui legant
 μιχθήσαι, ut sit relicta terra.

288. Μιχθεῖς.] Versus hic in o-
 mnibus exemplaribus collocatus
 reperitur 9. versib. superius, post il-
 lum Ἐν μαλακῷ, cum tamen eo
 pertinere nullo modo possit. Nam
 tres

Hæ quidem ex Nereo inculpato procreatæ sunt
 Filiaë quinquaginta, inculpata opera callentes.
 Thaumās vero Oceani profundiflui filiam
 Duxit Electram. hæc autem celerem peperit Irim,
 Pulchricomāsque Harpyias, Aëllouque, Ocypetenque,
 Quæ ventorum flamina, & aves affequantur
 Pernicibus alis, in cœlo enim degentes volitant.
 Phorco post hæc Ceto Græas peperit pulchris genis præditas,
 A partu canas, quas ob id, Græas, vocant.
 Immortalesque dii, humique incedentes homines.
 Pephredoque pulchro peplo, Enyoque croceo peplo,
 Gorgonesque, quæ habitant celebrem Oceanum,
 In extrema parte ad noctem: ubi Hesperides argutæ,
 Sthenoque, Euryaleque, Medusaque gravia perpeffa.
 Ipsa erat mortalis, ast aliæ immortales, & senio non obnoxie
 Duæ: cum una concubuit cærulea cæsarie Neptunus
 In molli prato & floribus vernis.
 Ejus autem Perseus caput cum amputasset,
 Exiliit Chrysaor magnus, & Pegasus equus.
 Huic quidem cognomentum erat, quod Oceani apud fontes
 Natus esset: cæterū hic ensẽ aureum tenebat manibus charis:
 Et ille quidem cum avolasset, relicta terra matre pecorum
 Pervenit ad immortales. Iovis vero in domo habitat,
 Tonitruque & fulgur ferens Iovi prudenti.
 Chrysaor porro genuit tricipitem Geryonem,
 Mixtus Calliroæ filiaë nobilis Oceani.
 Illum quidem armis exuit vis Herculana,
 Boves apud flexipedes circumflua in Erythia,
 Die illo cum boves egit latas frontes habentes
 Tirynthum in sacram, emensus iter Oceani,
 Orthoque interfecto, & bubulco Eurytione,

Stabu-

tres tantum traduntur Gorgones,
 Stheno, Euryale, & Medusa, ne-
 que in his recensetur Callirhoë.
 Quocirca nos G. Canterum sequuti,
 versum illum huc transtulimus.

Nam hoc cum historia plane con-
 venit, quæ tota repetitur *Κῆρυξις*
Ωκεανίου, supra in Aspidē, vers.
 142.

Stabulo in obscuro, ultra inclytum Oceanum.
 Ipsa insuper peperit aliud monstrum, perplexum, nihil simile
 Mortalibus hominibus, neque immortalibus diis,
 Specu in concavo, divinam animo infracto Echidnam :
 Dimidio nympham, nigris oculis, pulchris genis, (que,
 Dimidio item ingentem serpentem horrendumq; , magnum-
 Varium, crudivorum, divinæ sub cavernis terræ.
 Illic vero ei specus est in imo, cava sub petra,
 Procul ab immortalibusque diis mortalibusque hominibus :
 Ibi sane ei destinarunt dii inclytas domos incolere.
 Atque coërcebatur in Arimis sub terra tetra Echidna,
 Immortalis nympha & senii experts diebus omnibus.
 Huic Typhaonem ajunt mixtum esse amore, (puellæ.
 Vehementem & violentum ventum, nigris oculis decoræ
 Illa vero grvida facta, peperit fortes filios,
 Orthum quidem primo canem peperit Geryoni.
 Iterum secundo edidit partu immensum, minime effabilem,
 Cerberum crudivorum, Plutonis canem ærea voce,
 Quinquaginta capitum, impudentemque, fortemque.
 Tertio, Hydram rursus genuit abominabilem,
 Lernæam, quam enutrivit dea albis ulnis Iuno,
 Infatiabiliter indignans virtuti Herculanæ.
 Ac illam quidem Iovis filius occidit sævo ferro
 Amphitryoniades, cum bellicoso Iolao,
 Hercules ex consiliis Minervæ prædatrix.
 Tum ipsa Chimæram peperit, spirantem terribilem ignem,
 Trucemque, magnamque, pernicemque, validamque.
 Illius erant tria capita : unum quidem terribilis leonis,
 Alterum capellæ, tertium vero serpentis robusti draconis :
 Ante leo, pone vero draco, in medio autem capra.
 Horrende efflans ignis robur ardentis.
 Hanc quidem Pegafus cepit, & strenuus Bellerophontes,
 Illa sane Sphingem exitialem peperit, Cadmeis perniciem,

Ab

Per autem χρῶμα quoddam dicitur
 χερσὶν, & χερσὶ, qui eo sunt
 præditi. Is color putatur esse cæsius
 vel cæruleus, vel etiam fulvus: ut
 hic pro fulvo leone sumitur.

Ὄρθῳ ὑποδμεθεῖσσι· Νεμεῖῳσι τε λίσσῃ,
 Τόν ῥ' Ἥρῃ θρηψαζα Διὸς κυδὴν ὡχρῆσθις,
 Γυναικῖν καλίσσας Νεμείης, πῆμ' ἀνθρώποις·
 Ἐν θ' ἄξ' ὅγ' οἰκίῳν, ἐλεφαίρετ' φθλ' ἀνθρώπων, 330
 Κοιρανίων τελεῖο Νεμείης ἡδ' Ἀπίσαντο.
 Ἀλλὰ ἱ ἐς ἐδάμνασι βίης Ἡρακλειδῆς.
 Κητῶ δ' ἐπλόπεθον, Φόρκυ φιλότῃ μεΐσσει,
 Γίγαντες, δὴν ὄφιν, ὃς ἱερευῆς κἀΐσι γαίης,
 Πείραζιν ἐν μεγάλοις παλχεύοντα μέλα φυλάσσῃ. 335
 Τῆρ μ' ἐκ Κητῆς κ' Φόρκυο γῆρ' ἐπ'·
 Τηρὺς δ' Ὀκτανῶ ποταμὸς τίπει διηένεος.
 Νείλον τ', Ἀλφειὸν τε, κ' Ἡελιδιὸν βαθυδίπλῳ,
 Στρυμόνα, Μαίανδρόν τε, ἔϊπον καλλιρέηρον,
 Φάσιν τε, Ῥῆσιν τ', Ἀχελῷον δ' ἑσυροδίπλῳ. 340
 Νέκτον τε, Ῥοδίον θ', Ἀλκίον τε θ', Ἐσπέρων τε,
 Γελώϊον τε, κ' Αἰσηπον, θείον τε Σιμεῖνα,
 Πλώϊον τε, κ' Ἐρμον, ἑυρέϊτλῳ τε Καίχον,
 Σαχάρειον τε μέγαν, Λαδωναί τε, Παρηνίον τε,
 Εὐλῶν τε, ἔ Ἀρδακον, θείον τε Σαμάμανδρον. 345
 Τίσι δ' ἰνυαίεραν ἱερὸν γῆρ', αἱ κ' γαίῳ
 Ἄνδρας κελεύειν, Ἀπόλλωνι ξυῖ ἀνὰ κλῆ,
 Καὶ ποταμοῖς· ταῦτ' αὖ Διὸς ὡχρῆς μεῖραν ἔχουσι,
 Πέθω τ', Ἀδμήτη τε, Ἰωνῇ τ', Ἠλίκτῃ τε,
 Δωρεῖς τε, Περυνῶ τε, κ' Οὐρανίῃ Ἰοφίδῃ. 350
 Ἰσπῶ τε, Κλυμῶν τε, Ῥοδίᾳ τε, Καλλιρόῃ τε,
 Ζωξῶ τε, Κλυδίῃ τε, Ἰδύᾳ τε, Πασιδῇ τε,
 Πληξαύρῃ τε, Γαλαξαύρῃ τε, ἱερῇ τε Διώνῃ,
 Μηλοβοσίῃ τε, Θόῃ τε, ἔ Δειδῇ Πολυδώρῃ·
 Κερκῆϊς τε φυλῇ ἱερῇ, Πλατῶ τε βοδῆπις, 355
 Περσηῖς τ', Ἰωνίῃ τε, Ἀχαιῇ τε, Ζαίῃ τε,
 Πιτταλῇ τ' ἱερίῳσα, Μενιδῶ τ', Εὐρώπῃ τε,
 Μῆτις τ', Εὐρωμένη τε, Τελιδῶν τε κροχῆπιπλῶ.

Κοι-

345. Ἐσπον.] In nonnullis exemplaribus est Κλιδον, pro Ἀρδονος.

356. Ἀκίση.] Ab ἀκάζω acuo. accensus retrahitur discriminis causa, ἀκαστός, ἢ, ὅν, sic ἱερστός amabilis.

Ab Ortho subacta : Nemeumque leonem,
 Quem Iuno cum enutrivisset, Iovis veneranda uxor,
 In locis fertilibus collocavit Nemeæ, cladem hominibus.
 Ibi sane hic commorans decipiebat tribus hominum,
 Imperans cavernosæ Nemeæ, atque Apesanti.
 Sed ipsum robur domuit virtutis Herculanæ.
 Ceto vero minimum natu, cum Phorco amore mixta,
 Peperit gravem serpentem, qui obscuræ in latibulis terræ
 Finibus in amplis prorsus aurea mala custodit.
 Hoc quidem ex Ceto & Phorco genus est.
 Tethys autem Oceano flumina peperit vorticosa, (bentem,
 Nilumque, Alpheumque, & Eridanum profundos vortices ha-
 Strymonem, Mæandrumque, & Istrum pulcherrimum,
 Phasinque, Rhesiumque, Acheloiurn argentivorticem,
 Nessumque, Rhodiumque, Haliacmonemque, Heptaporum-
 Granicumque, & Æsopum, divinumque Simoënta, (que
 Peneumque, & Hermum, amœneque fluentem Caicum,
 Sangariumque magnum, Ladonemque, Partheniumque,
 Euenumque, & Ardescum, divinumque Scamandrum.
 Peperit quoque filiarum sacrum genus, quæ per terram
 Viros à teneris educant, una cum Apolline rege,
 Et fluminibus : hanc vero à Iove sortem habent,
 Pithoque, Admeteque, Ianthèque, Electraque,
 Dorisque, Prymnoque, & Urania forma deam referens,
 Hippoque, Clymeneque, Rhodiaque, Calliroëque,
 Zeuxoque, Cythiëque, Idyiaque, Pasithoëque,
 Plexaureque, & Galaxaure, amabilisque Dione,
 Melobosisque, Thoëque, & venusta Polydora,
 Cerceisque indole amabilis, Plutoque bovinis oculis,
 Perseisque, Ianiraque, Acasteque, Xantheque,
 Petræaque lepida, Menesthoque, Europaque,
 Metisque, Eurynomeque, Telestoque croceo peplo :

Crise-

lis : at quum est nomen viri retra-
 hitur accentus *ἱερῶς*, Rom. 16. 23.
 Vel ab *ἀκαστός*, *ἡ*, *οἷ*, non ornatus,
καί *ω*, orno, Ioh. Tzetzes, *ἀκαστή* *ἡ*

ὑγιαίνουσα sanatio, *ἀκαστής*, medeor.
ἀκαστής, *ἄ*, *ῥ*, Medicus. Verum primū
 Erymon convenientius videtur.

Κερσίη τ', Ασίη τε, ἔιμερόεσσα Καλυψώ.
 Εὐδῶρη τε, Τύχη τε, καὶ Ἀμφιρῶ, Ωκυρόη τε
 Καὶ Στύξ, ἧ δὴ σφείων ἀσφαιρεστάτη ἐστὶν ἀπασιών.
 Αὐτὰρ δ' Ὀκεανῷ ἔτι θυοῖτο ἐξερχόσθ
 Πρεσβύτα) κῆρυ, πολλὰ γὰρ μὲν εἰσι καὶ ἄλλα.
 Τεῖς γὰρ χίλια εἰσι τανύσφυροι Ὀκεανίαι,
 Αἵ ῥα πολυαερεῖς χαῖαν ἔβινθεα λίμνης
 Πάντη ὁμῶς ἐφίπυ(ε, θεῶν ἀγλαὰ τέκνα.
 Τόσσοι δ' αὖθ' ἕτεροι ποταμοὶ κταναχθὰ ῥέοντες,
 Γίγεις Ὀκεανῷ, τὸς γαῖαν πότνια Τηθύς.
 Τῶν ὄνομα δ' ἄρχαλέον πάντων βροτὸν ἄνδρα ἐνίστατο·
 Οἱ δ' ἕκαστοι ἴσασιν αἱ αὖ πείσται ἔχουσιν.
 Θεία δ' Ἡελίον τε μέλαν λαμπρὸν τε Σιλήνῳ,
 Ἡὸ δ', ἧ πάντεσσιν ἐπιχθονίοι(ε φαεινῇ,
 Ἀθανάτοισ τε θεοῖς τοῖς ἔργον ὀρυῶ ἔχου(ε.
 Τείναθ', ἰωδὴνθεῖσ' Ὑπερίον) ἐν φιλότῃ.
 Κεῖα δ' Εὐρυβίη τέκλει φιλότῃ μιγῆ(ε,
 Ἀστραῖον τε μέλαν, Πάλλανθ' τε, ἅψ' ἑῶν·
 Πέριον δ', ὃς καὶ πᾶ(ε μετέπερπεν ἰδυομένη(ε.
 Ἀστραῖα δ' Ἡὸς ἀνέμους τέκε κατ' ἐρεθύμους,
 Ἀργείῳ Ζέφυρον, Βορέῳ τ' αἰψήροκ' ἐλάδον,
 Καὶ Νότον, ἐν φιλότῃ θεῶν ἑῶνθεῖσα.
 Τὸς δ' μετ' ἀστέρων τέκλει Ἐωσφόρον ἡελυγία,
 Ἀστρα τε λαμπρῶνθ' αἰ τ' ἔργον ἐσφάτω).
 Στύξ δ' ἐκ Ὀκεανῷ θυγάτηρ, Πάλλανθ' μιγῆ(ε,
 Ζῆλον ἔτι Νίκην καλλίσφυροι ἐν μεσάρου(ε,
 Καὶ Κρότ), ἧ δὲ Βίλῳ, ἀεὶ δέ κ' ἐμ' αἰνῶν τέκνα,
 Τῶν σὺν ἑσ' ἀπάνσθε Διὸς δόμ), ἐδὲ πρὸς ἔρῃ,
 Οὐδ' ὁδὸς, ὅππῃ μὴ κείνοις θεὸς ἡμεγρόνθ'.
 Ἀλλ' αἰεὶ παρ' Ἰλῶι βαρυκτύπῃ ἐδελώνθ').
 Οἷς γὰρ ἐκβλό(ε Στύξ ἄρ' ἦ(ε Ὀκεανίη,

360

365

370

375

380

385

Ἡμεγρῶ

370. Οἱ δὲ ἕκαστοι.] Legitur etiam ὅσοι περιαιστώσθ.

375. Κεῖα.] Omnino legendum est & corrigendum, Κρεῖα δ' Εὐρυ-

βίη: ut sit sensus, Eurybiam peperisse Creon, &c. Nam vir Creus recensetur supra in catalogo filiorum Caeli & Terræ, vers. 134. Eurybia autem

Crifæque, Afiaque & amabilis Calypfo :
 Eudoreque, Tycheque, & Amphiro, Ocyroëque,
 Et Styx, quæ ipfarum excellentiffima eft omnium.
 Atque hæ Oceano & Tethyde prognatæ funt,
 Grandiores natu filiæ. multæ quidem funt & aliæ :
 Ter mille enim funt celeres filiæ Oceani,
 Quæ fane difperfæ terram, & profunditates lacus,
 Paffim pariter incolunt, dearum splendida proles.
 Tot rurfus alii fluvii cum frepitu fluentes,
 Filii Oceani, quos peperit veneranda Tethys : (qui :
 Quorum nomina difficile omnium mortalem virum prolo-
 Sed fingulatim noverunt quicunque circumhabitant.
 Thia præterea Solemque magnum, lucentemque Lunam,
 Auroramque quæ omnibus terreftribus lumen præbet,
 Immortalibusque diis qui cælum latum tenent,
 Genuit, congreffa cum Hyperione in amore.
 Crio autem Eurybiæ peperit, per amorem mixta,
 Aftæumque magnum, Pallantemque, præftantiffima dearum,
 Perfenque, qui etiam omnes præcellebat peritia.
 Aftæo vero Aurora ventos peperit magnanimos,
 Argeften, Zephyrum, Boreamque rapidum,
 Et Notum, in amore cum deo dea congreffa.
 Poft hos vero Aurora itellam genuit Luciferum mane genita,
 Aftæque fulgentia quibus cælum cinctum eft.
 Styx vero peperit Oceani filia, Pallanti mixta,
 Zelum & Nicen, pulchros talos habentem in ædibus,
 Et Robur atque Vim præclaros genuit filios,
 Quibus non eft feorfim à Iove domus nec ulla fedes,
 Neque via, qua non illis deus præit :
 Sed femper apud Iovem graviter tonantem fedem habent.
 Sic enim confuluit Styx incorruptibilis, Oceani filia,

Die

aurem mulieris fit mentio. *¶* C. 239.
Εὐρυβία ubi ex Ponto & terra pro-
 gnata dicitur. Porro in hoc verfu
Ποτίνην, legitur etiam *Ποτίνην* & *Πο-
 τίνην*.

377. *Πέρσην* & .] Legitur etiam
ὅς πάσαισι.
 379. *Ἀργήν*.] Alias *λαρφήν*-
κίλδον.

Ἡμεῖς τῷ ὅτι πάντες Ὀλύμπι' ἀστεροπητῆς 320
 Ἀθανάτας ἐκάλεισε θεὸς ἐς μακρὸν Ὀλυμπόν.
 Εἶπὶ δ' ὅς αὖ μ' ἐπὶ εἶο θεῶν Τιτῆ' ἱ μάχῃσιν,
 Μῆ, πν' ἀπορραίσῃς μερῶν, πηλὴν δ' εἴσαςεν
 Ἐξέμεν λυγρὸν παῖδ' ἄνθρωπον μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Τὸν δ' ἔφραδ' ὅς τις ἄπμ' ὑπὸ Κρόνου ἦδ' ἀγέρας, 325
 Τιμῆς ἐ μερῶν ἐπιδησιόμεν ἢ θύμῃς ἐσὶ.
 Ἡλθε δ' ἄρα παρῶτη Στυγὲ ἄφθιτ' ἄλμπόνδε
 Σὺν σφίσι παῖδεςσιν, φίλῃ μὲν μῆδ' αὖ πατρός.
 Τῷ δ' Ζεὺς τίμησιν, παρῶτα δ' ὀδύρα ἔδωκεν.
 Αὐτὸν μ' ᾗ δ' ἔθηκε θεῶν μέγαν ἔμμεναι ὄρεον, 400
 Πάδας δ' ἡμεῖς πάντα εἰς μετ' ἀναιέτας εἶναι.
 Ὡς δ' αὖτως πάντεςσιν Ἀλφειοῖς, ὥσπερ ὑπὸ Στῆ,
 Ἐξέτελλεσ' αὐτὸς δ' μέγα κρατεῖ ἠδὲ ἀνάσσει.
 Φοῖβη δ' αὖ Κοῖς πολυήρατον ἦλθεν ἐς Διὸν.
 Κουσαμένη δ' ἡπείτα θεὰ θεῶν φιλότῃ 405
 Λητὴ κυανόπιπλον εἰσέειπε μέλιχρον αἰεὶ,
 Ἡποῖο ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Μείλιχρον ἐξ ὄρεος, ἀθανάτοισιν ἐντὸς Ὀλύμπου.
 Γαῖαν δ' Ἀστειλὴν Διώνυμον, λυγρὸν Πέρσης
 Ἡγάγετ' ἐς μέγα δῶμα, φίλῃ κεκληῖσθαι ἀκροῖον. 410
 Ἡ δ' ὑπεκουσαμένη Ἐκάτῃ τέκε, τῷ πατρὶ πάντων
 Ζεὺς Κρονίδης πῆψε· πόρρην δ' οἱ ἀγλαὰ δῶρα,
 Μείρα ἔχον γαῖης τε καὶ ἀπρυγέτοιο θαλάσσης.
 Ἡ δ' καὶ ἀστερόεντ' ὑπὸ ὕδασι ἔμμεναι πηλῆς,
 Ἀθανάτοισι τε θεοῖσι τελέμεν ἐπὶ μέλισσιν. 415
 Καὶ ᾗ δ' ἴδ' ὅτι περ πῆς ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
 Ἐξέδωκεν ἱερὰ καλὰ καὶ νόμον ἰλάσκει),
 Κικλήσκῃ Ἐκάτῃ· πολλὰ γὰρ οἱ ἴατο πῆν
 Ἐῖα μάλ', ὃ παρῶρων γὰρ θεὰ ὑποδέξει) ὄρχαι.
 Καὶ οἱ ὄλβον ὀπάροι' ἐπεὶ διώχεμ' ἐς παρῶν.
 Ὅσοι ᾗ Γαίης τε καὶ Οὐρανὸν ἐξεχέοντ',
 Καὶ πηλὴν ἔλαχον, τῶν ἔχ' αἴσαν ἀπείτων,

Οὐδὲ

393. Μῆ, πν'.] Α' πορραίσῃς repro- | secuti. Videtur autem hic capi vocē
 suus pro ὑπορραίσῃς, Hecyschium filia pro vi spoliare, vel simpliciter
 pro

Die illo, quando omnes Olympius fulgurator
 Immortales vocavit deos ad altum cœlum. (nes pugnet;
 Dixit autem, quod quisquis una secum deorum contra Tita-
 Nulli se adepturum præmia, sed honorem quemque
 Habiturum, quem antea inter immortales deos. (immunis;
 Illum etiam dixit qui honoris expers fuerit sub Saturno &
 Ad honores ac præmia provecturum, ut fas est.
 Venit autem prima Styx incorruptibilis ad Olympum
 Cum suis filiis chari per consilia patris.
 Ipsam vero Iupiter honoravit: eximia quoque dona dedit.
 Ipsam enim constituit deorum magnum ut sit iuramentum,
 Filii autem diebus omnibus sui cohabitatores ut sint.
 Similiter etiam omnibus prorsus sicuti pollicitus erat,
 Perfecit. ipse autem præpotens est, atque regem agit.
 Phœbe porro Cœi peroptabilem venit ad lectum.
 Gravida vero facta deinde dea dei in amore,
 Latonam cæruleo peplo peperit blandam semper,
 Mitem hominibus atque immortalibus diis,
 Suavem ab initio, in primis hilarem intra Olympum.
 Genuit insuper Asteriam claram, quam olim Perses
 Duxit in amplam domum, chara ut vocetur uxor.
 Illa autem gravidata Hecaten peperit, quam super omnes
 Iupiter Saturnius honoravit: dedit vero ei splendida dona,
 Potestatem ut habeat terræque & infrugiferi maris.
 Imo etiam stelligero sub cœlo sortita est honorem,
 Immortalibusque diis honorata est maxime.
 Etenim nunc quando alicubi aliquis terrestrium hominum,
 Faciens sacra honesta ex lege expiat,
 Invocat Hecaten: ingens vero eum sequitur honor
 Facillime, cujus benevola dea suscipit preces:
 Et illi divitias largitur; nam facultas ipsi adest.
 Quotquot enim Terra Cœloque prognati sunt,
 Et honorem sorte acceperunt, istorum habet sortem omnium.
 Neque

pro adimere. Sunt tamen qui ma-
 lunt pro carere, accipere,

417. Εἰς δὲ τὴν.] Vcl Πῆσις.

Οὐδὲ τί μιν Κρονίδης ἐδίδεκεν ἔδδ' τ' ἀπνύει
 Ὅσ' ἔλαχεν Τιτῆσι μετ' ὠκυπέροις θεοῖσιν,
 Ἀλλ' ἔχθ' ὡς τοπιδάτον ἀπ' ἀρχῆς ἔπλετο διασμός. 425
 Οὐδ' ὅπ' κρυοχθῆς, ἥσσαν θεὰ ἔμμερε πμῆς,
 Καὶ γέρας ἐν γαίῃ τε ἔ' ἔρραυ' ἠδ' ἡγαλάσθη·
 Ἀλλ' ἐπ' κ' πολὺ μῦθον, ἔπει Ζεὺς πίσται αὐτῶ.
 Ὡς δ' ἐθέλει μεγαλῶς ὠρυγίνει), ἠδ' ἐνίησιν.
 Ἐν τ' ἀγορῇ λαοῖς μεγαπρεπῆ, ἦ κ' κ' ἐθέλησιν 430
 Ἡ δ' ὅποτ' ἐς πόλεμον φθισήνορα θυρήστον)
 Ἀνέρις, ἔθθα θεὰ ὠρυγίνει) οἷς κ' ἐθέλησιν
 Νίκην ὠκυπέτειας ὅπασσιν κ' κῦδ' ὀρέξαι.
 Ἐν τε δίκη βασιλευσὶ παρ' αἰδιδόει καδίζει,
 Ἐδλῆ δ' αὐθ' ὅποτ' αὐδρες ἀγῶνι αἰθλόωσιν, 435
 Ἐθθα θεὰ ἔ' τοῖς ὠρυγίνει), ἠδ' ἐνίησιν
 Νικήσας ἢ βίῃ κ' καίρει καλὸν αἰθλον
 Γεῖα φέρει, χαίρων τε τοκεῖσιν κῦδ' ὀπάζει.
 Ἐδλῆ δ' ἐκπῆσαι παρεσπῶν οἷς κ' ἐθέλησιν,
 Καὶ τοῖς οἱ γλαυκῶν δυνάμεινον ἐργάζον), 440
 Εὐχον) δ' Ἐκείτῃ κ' ἐρακτόπῃ ἔννοσιζαίῃ,
 Γηιδίως δ' ἀγρῶν κυδὴν θεὸς ὥπασιν πομπῶν,
 Γεῖα δ' ἀφείλειτο φανομορῶν, ἐθέλουσιν γ' ἡμῶν.
 Ἐδλῆ δ' ἐν σταθμοῖσι σὺν Ἑρμῇ ληῖδ' αἰξεν,
 Βυκτολίας τ' ἀγέλας τε, κ' αἰπόλια πλάτ' αἰγῶν. 445
 Ποίμνας τ' εἰροπόκων γ' οἶον, ἡμῶν γ' ἡλεσσε,
 Ἐξ ὀλίγων βραδεί, καὶ κ' πομπῶν μέγιστον ἡκεν.
 Οὕτω τοι κ' κρυοχθῆς ἐκ μητρὸς ἔσσει,
 Πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἐπὶ μῆν) γαστέροις.
 Θῆκε δὲ μιν Κρονίδης κροτοτόφον, οἱ μετ' ἐκείνῳ 450
 Ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼντο φάσθ' πολυδερκέσθ' Ἡῶς.
 Οὕτως ἐξ ἀρχῆς κροτοτόφον· αἶδε τε πμῆς.
 Γεῖν δ' αὖ δμῆθεῖσσι Κρόνῳ τέκε φαιδίμῃ τέκνα,
 Γεῖν, Δημήτρεα, κ' Ἡῶν χρυσοπέδιλον,

Γ' φθ-

430. Ἐν τ' ἀγορῇ.] Hic pro ἐνδ' τοῖς pro τοῖσι, aut pro ὠρυγίνῃ γ
 repositum est ἐν τ', &c pro ἐν κ', ὦν κ'. aliud verbum reponendum vide-
 436. Ἐθθα.] Aut legendum est tur: certe τοῖσι παρεσπῶναι sensui
 aptiss-

Neque quicquam ipsi Saturnius per vim ademit, neq; privavit
Eorum quæcunque sortita est Titanas inter priores deos.
Sed habet sicut prius ab initio facta est distributio.

Nec quia unigenita, minorem dea sortita est honorem,
Et potestatem tam in terra ac cœlo, quam in mari:
Sed insuper multo magis, quoniam Iupiter honorat ipsam.
Cui vero vult, magnifice præsto est, atque iuvat.

Inque concione inter homines eminet, qua scilicet voluerit.
Atque quando ad bellum perdens-viros armantur
Viri, tum dea adest quibus voluerit,
Victoriam prompte ut præbeat, & laudem porrigat.
Inque iudicio reges apud venerandos sedet.

Bona insuper quando viri in certamine colluctantur;
Ibi dea & illis præsto est, atque iuvat.

Qui vero vicerit virtute & robore, pulchrum præmium
Facile fert, lætusque parentibus gloriam dat.

Bona item equitibus, adesse quibus voluerit:

Et his qui glaucum *mare* tempestuosum secant,
Votaque faciunt Hecataë, & valde sonanti Neptuno.

Facile etiam prædam inclyta dea dedit copiosam,
Facile vero abstulit apparentem, volens saltem animo.

Bona præterea in stabulis cum Mercurio pecus augere,
Armentaue boum, gregesque, & greges latos caprarum,
Gregesque lanigerarum ovium animo saltem volens,
Ex paucis fœcunda facit, & ex multis pauciora reddit.

Adeo sane licet unigenita ex matre existens,

Omnibus inter deos honorata est muneribus. (sam

Fecit autem ipsam Saturnius alumnam juvenum, qui post ip-
Oculis aspexerunt lumen multa contuentis Auroræ.

Sic ab initio nutriens filios: atque hi sunt honores.

Rhea antem compressa à Saturno, peperit illustres liberos,
Vestam, Cererem, & Iunonem aureis calceamentis gaudentē
For-

Optimum esset.

438. Πείρα.] Quidam malunt,
φίρετ χαίροντι, τοῖσι δὲ ᾧ πῶς.

445. Βαχολίαις.] Fortasse pro βα-
κόλαι metri causa repositum.

Ἰφθίμῳ τ' Αἰδῶν, ὅς ὑπὸ χθονὶ δῖμαθ' αἰεὶ,
 455 Νηλεὺς ἦτορ ἔχων· καὶ ἐράκλυτον Ἔννοσίγαιον,
 Ζῴῃ τε μῆνοσιν, θεῶν παλῖρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 Τῷ καὶ ὑπὸ βροντῆς πελεμίζετ' Ἀρεΐα χθών·
 Καὶ τὰς μὲν κατέπινε Κρόνῳ μέγας, ὅς τις ἔκαστον
 460 Νηδύν' ἐξ ἐρῆς μητρὸς ὥς γένετ' ἴκιστο.
 Τὰ φρονέων, ἵνα μή τις ἀσώων θνητῶν
 Ἀλλ' ἐν ἀθανάτοισιν ἔχη βασιλῆϊδα πμῶν.
 Πότ' ἔτι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
 Οὐνεκ' οἱ πῖπροντο ἔω ὑπὸ παγιδὶ δαμνύῃ,
 465 Καὶ κρατερῶν παρ' ἰόντι, Διὸς μέγας Διφ' βελάς·
 Τῷ ὅγε σὺν ἀλαοσκοπιῶν ἔχον, ἀλλὰ δοκῶν
 Παῖδας εἰς κατέπινε· Γέλω δ' ἔχε πίνοντα ἄλαστον.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ Δι' ἔμελλε θεῶν παλῖρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν
 Τέξασθαι, τὸτ' ἐπήγα φίλος λίβανος τοκῆας
 470 Τὰς αὐτῆς, Γαῖάν τε καὶ Οὐρανὸν ἀστερόεντα,
 Μῆνιν συμφράσσαθ' ὅπως λελάθειτο τεκῆσα
 Παῖδα φίλον, πῶσιν δ' ἐρευνῶς πατὴρ εἰοῖ,
 Παιδῶν ὅς κατέπινε μέγας Κρόνῳ ἀκυλομήτης.
 Οἱ δ' ἴδυσσεν φίλῃ μέλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο,
 475 Καὶ οἱ πιφραδέτῳ ὅσα παρ' ἰπῶντο γηράσθαι
 Ἀμφὶ Κρόνον βασιλῆϊ καὶ ἡϊέ κρητορὸν ἦμα.
 Πέμψαν δ' εἰς Λύκον, Κρήτης εἰς πίονα δήμῳ,
 Ὅππότε ἄρ' ὀπλοτάων παρθῶν ἤμελλε τεκῆσθαι,
 480 Ζῴῃα μέγαν τ' ἰδέσθαι Γαῖαν πλωρῇ
 Κρήτη [ἐν] Ἀρεΐῃ τραφένῃ ἀπ' ἄμμι δαίματι.
 Εἴτα μὲν ἴκτο φέροντα δολὴν Διφ' ὑκῆα μέλαινασιν,
 Πρωτόν εἰς Λύκον· κρύψεν δ' ἐν χερσὶ λαβύσσει
 Ἀγρῶν ἐν ἡλιβάτῳ, ζαγῆς ὑπὸ κόδιθι γαίης,
 485 Ἀργαίῳ ἐν ὄρε πειπυκτομῆν ὑλῆεντι.
 Τῷ δ' ἀπαργανίσσας μέγαν λίθον ἐξυάλειν
 Οὐρανόθεν μέγαν ἄσπερον, θεῶν ὡσπερὶ βασιλῆϊ.
 Τὸν τίθ' ἐλὼν χείρεσσιν ἐλὼν ἐκείνῳ νηδύνι,
 Σχέτλιον· ὅδ' ἐνόησε μὲν φρεσὶν ὥς οἱ ὀπίσσω

Αἰπὶ

480. Κρήτη.] Iudicet lector, num recte additum sit ἐν.

Fortemque Plutonium, qui sub terra domos incolit,
 Immite cor habens, & valde sonantem Neptunum,
 Iovemque sapientem, deorum patrem atque hominum,
 Cujus & à tonitru concutitur lata terra.
 Atque istos quidem deglutiebat Saturnus magnus, quicumque,
 Ex utero sacro matris ad genua venerat :
 Hæc agitans, ne ullus clarorum filiorum Cœli
 Alius inter Immortales haberet regium decus.
 Audierat enim ex Terra & Cœlo stellis micante,
 Quod sibi fatale esset proprio à filio domari.
 Quantumvis robusto existenti, Iovis magni per consilia.
 Ideoque hic non cæcam speculationem habuit, sed insidias
 struens

Filios suos devorabat : Rheam autem tenebat luctus gravis.
 Sed quando jam Iovem erat deorum patrem atque virorum
 Paritura, jam tum charis supplicabat parentibus
 Suis, Terræque, & Cœlo stellato,
 Consilium ut suggererent, quo pacto lateret pariens
 Filium charum, possetque ulcisci furias patris sui
 Contra filios, quos devorabat ingens Saturnus versutus.
 Illi vero filia dilectæ auscultaunt & morem gesserunt,
 Et ei commemorarunt, quæcunque fati constitutum esset
 fieri

Circa Saturnum regem, & filium magnanimum.
 Miserunt autem in Lyctum, Cretæ ad pinguem populum,
 Cum minimum natu filiorum esset paritura,
 Iovem magnum. hunc quidem ipsi suscepit Terra vasta
 In Creta lata, ad educandum & enutriendum ab infantia.
 Tum quidem pervenit ferens celerem per noctem nigram,
 Primum ad ipsam Lyctum : abscondit autem ipsum manibus
 prehensum

Anstro in excelsis, divina sub latebris terræ,
 Argæo in monte denso sylvofo. (dedit
 Huic autem fasciis involutum magnum lapidem in manus
 Cœli filio, præpotenti deorum priori regi.
 Quem tum arreptum manibus, suam condidit in alvum,
 Miser, nec cogitavit animo quod sibi in posterum.

Ἀντὶ λίθῳ ἔὸς ὑὸς ἀνίκηθ' ἢ ἀκηδῆς
 Λεῖπ' ἔ', ὅ μιν τάχ' ἔμελλε βίη κ' χρεστὶ δαμῆσθαι, 490
 Τιμῆς ἐξελάαν, ὃ δ' ἐν ἀθανάτοισιν ἀνίστην.
 Καρπαλίμως δ' ἄρ' ἐπέτα μῦθον κ' φαίδιμα γῆν
 Ἡὔξεν τοῖο ἀνάκτορον· ἐπιπολομένο δ' ἐν αὐτοῖς
 Γαίης ἐννεσίησι πολυφρεσθέεσσι δαλωθείς,
 ὅν γόνον ἄψ' ἀνέηκε μέγας Κρόνον· ἀκυλομήτης, 495
 Νικηθεὶς τέχνησι βίηφι τε παυδὸς ἐοῖο.
 Πρωτὸν δ' ἐξημῆσι λίθον, πύματον καὶ ἀπείων·
 Τὸν μὲν Ζεὺς σπέρξει κ' ἡγεμόνδ' Ὀυρουδείης
 Πυθῇ ἐν ἡρατῇ, γυνάλοισι τὰδ Παρηγοῖο,
 Σῆμ' ἔμμεν ἐξοπίσω, θάμνα θνητοῖσι βροτοῖσι. 500
 Λύσει δ' πατρὸς ἀγνήτας ὁλοῶν δ' αὖτ' ἐσμῶν
 Οὐρανίδας, ἃς δῆσι πατὴρ αἰσιφροσύνησιν,
 Οἳ οἱ ἀπιμνήσαντο χάρι' ἀεργαλίαν,
 Δάκναι δ' βροτῶν, ἣδ' αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 Καὶ τροπῶν· τωρὲν δ' ἐπὶ πλάτῃ Γαῖα κικλόμεναι 505
 Τοῖς πίσυνον, θνητοῖσι κ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
 Κέρην δ' Ἰαπέτῳ καὶ Δίῳ Φυρον Δικεανίην
 Ἡράσει Κλυμῶνι, κ' ὁμῶν λέχον· εἰσανέβαινον.
 Ἡδὲ οἱ Ἀτλασὶ καὶ Κρόνῳ γείνατο πῦρ καὶ
 Τίτλει δ' ὑπερκύδαντα Μαινοίπον, ἣδ' Προμηθεῖα 510
 Ποικίλον, αἰολομήνην· ἀμφερῆνοσ' ἔπειμα.
 Ὅς κελὼν ἐξ ὀρχῆς γῆντ' ἀνδράσιν ἀλφειῇσι
 Πρωτὸν γὰρ ῥα Διὸς πλάσσειν ὑπὲρ γῆν γυναιῆα
 Παρθένον· ὕδατι δ' ἐκ Μαινοίπον Ὀυρούπη Ζεὺς
 Εἰς ἔρεβον κατέπεμψε, βαλὼν ψολόεντα κεραυνῷ. 515
 Εἶνεκ' ἀπασταλῆς τε ἔκ λυγρῆς ὑπερόπτης.
 Ἀτλας δ' ἔβρον Ὀυρῷ ἔχον καὶ ἑρῆς ὑπ' ἀνάγκης,
 Πείθεσθαι ἐν γαίῃ, πᾶσι παρ' Ἐσπερίδων λιγυφώνων
 Ἐσθλῶς, κεφαλῇ τε κ' ἀγκυράτοισι χεῖρεσσι.
 Ταῦτ' ἔπειτα γὰρ οἱ μετῴων ἐδάσαντο μετ' αὖτ' Ὀυροῖ.
 Δῆσι δ' ἀλυκτοπύδῃσι Προμηθεῖα ποικιλόεντα, 520

Διτ-

493. Ἡὔξεν.] Nonnulli codices habent ἐπιπολομένο δ' ἐν αὐτοῖς. 503. Οἳ οἱ.] Pro ἀπιμνήσαντο legitur δε ἐπιμνήσαντο.

Pro lapide suus filius invictus & securus
Superesset, qui ipsum mox esset vi & manibus domitum
Ex honore expulsurus, ipseque immortalibus esset imperaturus.
Celeriter autem deinde robur & fortia membra
Crescebant illius regis: revoluti autem anno,
Terræ consilio astuto circumventus,
Suam sobolem iterum emisit magnus Saturnus versutus,
Victus artibus ac vi filii sui.

Primum vero evomuit lapidem, ultimo devoratum.
Illum quidem Iupiter firmiter defixit in terram spaciosam
Pytho in divina, jugis sub Parnassi,
Monumentum ut sit in posterum, miraculum mortalibus ho-
minibus.

Solvit vero patruos noxiis à vinculis
Cœligenas: quos vinxerat pater ex amentia.
Qui ipsi retulerunt gratiam beneficiorum,
Dederuntque tonitru, atque candens fulmen,
Et fulgur, quæ antea immanis terra occultaverat:
Quibus confisus, mortalibus atque immortalibus imperat,
Filiam porro Iapetus pulchros talos habentem Oceanidem
Duxit Clymenen, & eundem lectum conscendit.
Ipsa vero ei Atlantem magnanimum peperit filium,
Peperit præterea gloria præsignem Menœtium, atque Pro-
metheum

Varium, versipellem: stultumque Epimetheum,
Qui noxa statim ab initio fuit hominibus inventoribus re-
rum.

Primus enim Iovis fictam suscepit mulierem,
Virginem. injurium vero Menœtium late videns Iupiter
In Erebum detrussit, feriens fuliginoso fulmine,
Propter improbitatem & fortitudinem insolentem.
Atlas vero cœlum latum sustinet dura ex necessitate,
Finibus in terræ, è regione Hesperidum argutarum
Stans, capiteque & indefessis manibus.

Hanc enim ipsi sortem destinavit prudens Iupiter.
Ligavit vero inevitabilibus compedibus Promethea versu-
tum,

Διομῆϊς δ' ἄρ' ἀλείουσι μέσον Διὶ κίον' ἐλάσσας.
 Καὶ εἰ ἐπ' αἰετὸν ὄρσι πανύπτερον· αὐτὰρ ὄγ' ἤπαρ
 Ἡΐων ἀθάνατον, τὸ δ' αἰετὸν ἴσον ἀπάντη
 Νυκτὸς, ὅσον ὥσπερ ἡμερῇ ἴδιαι πανυσίπτερον ὄρνις. 525
 Τὸν μὲν ἄρ' Ἀλκμήης καλίσφύρου ἄλκιμον υἱὸς
 Ἡρακλῆος ἐκτάνει, κακῶν δ' ἀπὸ νῦσσι ἀλαλκεν
 Γαπίκονιδῃ, ἔ' ἐλύσεται δυσφροσυνάων.
 Οὐκ' ἀέκηκ' Ζῶος ὀλυμπίῃ ὑψιμέδοντι,
 Ὄφρ' Ἡρακλῆϊ Θηβαίῳ κλέῃ εἴη 530
 Πλεῖον ἔτ' ἢ τυπάρξειεν ἐπὶ χθόνα πελυετότατον.
 Ταῦτ' ἄρα αἰζόμεντο πάρος ἀεδδείκετον υἱόν·
 Καὶ ὥς χαόμεντο, πάῳη χόλα, ὃν πρὶν ἔχασκεν
 Οὐνέκ' ἐλίζετο βυλαὶ ὑπερμυρεῖ Κροῖωνι.
 Καὶ γὰρ ὅτ' ἐκράνοντο θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνθρώποι 535
 Μηκύνῃ, τότε ἔπειτα φέσαν βῆν ὥσπερ σὺν θυμῷ
 Δαοσάμῳ ὥσπερ ἔθηκε, Διὸς νόον ἐξαπαφίσκων.
 Τῷ μὲν γὰρ στήθεας τε ἔ' ἔμελλε πίονι δημῷ
 Ἐν ῥινῷ κατέθηκε, καλύψας γαστρὶ βοείῃ·
 Τῷ δ' αὖτ' ὅστις λυγρὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ 540
 Εὐθέλῃ κατέθηκε, καλύψας δόρπι δημῷ.
 Δὴ τότε μιν ὥσπερ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 Γαπίκονιδῃ, πάντων ἀεδδείκετο ἀνάκτορον,
 ὧς πίπαι, αἷς ἱεροζήλως διεδύσσο μοῖρας.
 ὧς φάτο κερζόμενος Ζῶος ἄφθιτῳ μῆδεα εἰδώς. 545
 Τὸν δ' αὖτε ὥσπερ Προμηθεὺς ἀκυλομήτης,
 Ἦκ' ἐπιμήδης, (δολίης δ' ἐ' λήτερ τεχνῆς)
 Ζῶος κύδιε, μέγιστε θεῶν αἰγιόχεσσιν,
 Τῶν δ' ἐλβὺ ὅσποτέ τι σε εἴη φρεσὶ θυμῷ ἀνώγῃ.
 Φῆ ῥα δολοφροσύνων. Ζῶος δ' ἄφθιτῳ μῆδεα εἰδώς 550
 Γινώσκ' ὅτ' ἠγγυίη δόλον· κακὰ δ' ὅσπερ θυμῷ
 Θνητοῖς ἀνθρώποισι, τὰ καὶ τέλειοις ἔμελλεν.
 Χερσὶ δ' ὄγ' ἀμφοτέρησιν ἀνείλετο λυγρὸν ἀλφειον.
 Χωσάτω δ' φρένας, ἀμφὶ χόλῳ δὲ μιν ἵκετο θυμόν,

Ως

§ 37. Δαοσάμῳ.] Finis hujus edition. Ζῶος νόον ἐξαπαφίσκων.
 versus sic legitur in Ald. & Flor. ubi Ζῶος nullo modo ferri potest.
 de

Vinculis duris mediam per columnam adigens.
 Et ei aquilam immisit expansis alis : cæterum hæc epar
 Comedebat æternum, quin ipsum crescebat tantum ubique
 Noctu, quantum toto die edisset extentas alas habens avis.
 Hunc quidem Alcmenæ pulchros talos habentis fortis filius
 Hercules occidit, malum vero morbum profligavit
 Ab Iapetionida, & liberavit ab ægritudine :
 Non invito Iove Olympio in alto imperante,
 Quo Herculis Thebis geniti gloria esset
 Major etiam quam antea super terram multos pascentem.
 Ob id itaque veneratus honorabat præclarum filium.
 Et, licet succensens, remisit iram, quam prius habuerat,
 Eo quod contendisset consilio cum præpotenti Iove. (nes
 Etenim quando disceptabant inter se dii mortalesque homi-
 Meonæ, ibi tum magnum bovem volente animo,
 Divisum proposuit, Iovis mentem fallens. (adipe
 Nam hac quidem parte carnesque & intestina cum pingui
 In pelle deposuit, regens ventre bovino :
 In altera rursus ossa alba bovis, dolosa arte,
 Rite disponens recondidit regens candida arvina. (que,
 Iamque tum ipsum allocutus est pater hominumque deorum-
 Iapetionida omnium illustrissime regum,
 O amice, quam inique partitus es portiones!
 Sic dixit latenter cum carpens Iupiter immortalis.
 Hunc vicissim alloquutus est Prometheus vaser,
 Tacite arridens (dolosa autem non immemor erat artis)
 Iupiter gloriosissime, maxime deorum sempiternorum,
 Harum elige utram tibi in pectoribus animus suadet. (sciens
 Dixit sane dolosa cogitans. Iupiter autem æterna consilia
 Cognovit certe nec ignoravit dolum. mala autem concipiebat
 Adversus homines mortales, quæ & perficienda erant. (animo
 Manibus vero hic utrisque sustulit album adipem.
 Irasebatur autem mente : ira vero ejus occupabat animum,
 Ut

De ἱερατῆρας autem (quod tan- | derur) lectori iudicium relinqui-
 quam ab ἱερατῆρας deductum vi- | mus.

Ως ἴδεν ὅσα λούκα βοδὸς δολίη ἐπὶ τέχνῃ.
 Ἐκ δ' αἰθανάτοιζιν ἐπὶ χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων
 Κάϊσ' ὅσα λούκα θυήντων ἐπὶ βωμῶν.
 Τον δ' αὖ μὲν ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Γαπίκονίδη, πάντων πᾶσι μῆδ' αἰδώς,
 Ως πέπον, ὅκ' ἄρα παιδολίης ἐπιλήθεο τέχνης.
 Ως φάτο χροόμυθ' Ζεὺς ἀφ' ἧς μῆδ' αἰδώς·
 Ἐκ τῆς δ' ἤπειτα, δόλε μεμνημύθ' αἰεὶ
 Οὐκ εἶδ' αὖ μελέοιζι πυρὸς μύθ' ἀπαμύττω
 Θνητοῖς ἀνθρώποις, οἳ ἐπὶ χθονὶ καίεσθαι ζυν.
 Ἀλλὰ μιν ἐξαπάτησεν εὖς πᾶσι Γαπίθω,
 Κλέψας ἀπαμύττω πυρὸς τηλίσκοπον αὐγλήν
 Ἐν κείλῃ νάρθηκι. δάκεν δ' ἄρα νεόθε θυμὸν
 Ζῆν' ὑψιθερεμέτιν, ἐχόλωσε δὲ μιν φίλον ἦτορ.
 Ως ἴδεν ἀνθρώποιζι πυρὸς τηλίσκοπον αὐγλήν.
 Αὐτίκα δ' ἀντὶ πυρὸς τούτῳ κηχὸν ἀνθρώποιζι.
 Γαίης γ' ὅσ' ἀνέκλυτος ὤκυρος Ἀμφιγυήεις
 Παρθένω αἰδῶνι ἵκελον, Κρονιδῶν Διὶ βελαί.
 Ζῶσι δ' ἐκ κήσμεναι θεὰ γλαυκῶπις Ἀθηνῆ
 Ἀργυροῖι ἐοικῆσσι· κτ' κρηθὲν δ' ἐκκαλύπτειν
 Δαιδαλίῳ χεῖρεσσι κρητέρεσσι, θαῦμα ἰδέσθαι.
 Ἀμφὶ δὲ οἳ τεφάντες νεοθηλίας ἀνέτελιν ποίης
 Ἰμερτὺς παρέθηκε κρητέρεσσι Παλλάς Ἀθηνῆ.
 Ἀμφὶ δὲ οἳ τεφάντες χρυσέῳ κεφαλῇφιν ἔθηκε,
 Τῶν αὐτὸς ποίησε ὤκυρος Ἀμφιγυήεις,
 Ἀσκήσας παλάμῃζι, χαλκῶ μύθ' Διὶ πατρί.
 Τῇ δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλὰ τέτταρα, θαῦμα ἰδέσθαι.
 Κνώδαλ' ὅσ' ἤπερ πολλὰ τέτταρα ἡδὲ θάλασσα.
 Τῶν ὅσα πόλιν ἐνέθηκε· χεῖρας δ' ἀπελάμπειν πολλὰ,
 Θωμμάσιν, ζωῶσιν ἐοικῶτα φωνήεσσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τούτῳ κηλὸν κηχὸν ἀντ' ἀγαθῶν,
 Ἐξάγαγ' ἐνθάδε ἄλλοι ἴσαν θεοὶ ἡδ' ἀνθρώποι,
 Κόσμον ἀγαθομύθῳ γλαυκῶπιδι ὄρεμε πάτρησιν.

555

560

565

570

575

580

585

Θαῦμα

576. Αμρί.] Pro νεοθηλίας qui-
 dam reponunt νεοθηλίας, ut jun-

gatur cum ποίης.

593. Οὐ-

Ut vidit ossa alba bovis, dolosa arte,
Ex illo tempore diis super terram genus hominum
Adolent ossa alba odoratis in aris,
Hunc autem valde contristatus allocutus est nubicogus Iu-
piter,

Iapetionida, super omnes sapiens,
O amice, nondum sane dolosæ oblitus es artis.

Sic dixit ira percitus Iupiter æterna consilia sciens,
Ex illo tempore deinceps doli memor semper,
Non dabat miseris ignis robur indefessi
Mortalibus hominibus, qui super terram habitant :
Sed ipsum decepit bonus filius Iapeti,
Furatus indomiti ignis eminus apparentem splendorem,
In concava ferula. momordit vero imo animo
Iovem in alto tonantem, ad iram vero ipsius animum com-
movit,

Ut vidit inter homines ignis longe apparentem splendo-
rem.

Protinus autem pro igne struxit malum hominibus,
Et terra enim conformavit per quam celebris Vulcanus
Virginis pudicæ simulachrum, Saturnii consilio.
Cinxit vero & adornavit dea cæcis oculis Minerva,
Candida veste : à capite vero calyptram
Ingeniose factam manibus detinebat, mirum visu,
Circum vero ei ferta recens florentis è floribus herbæ,
Optata imposuit capiti Pallas Minerva :
Circumque ei coronam auream caput posuit.
Quam ipse fecerat inclytus Vulcanus,
Elaborans manibus, gratificans Iovi patri.
In hac artificiosa multa cœlata erant, mira visu,
Belluæ quas continens plurimas alit, atque mare,
Ex illis multas in ea posuit. gratia vero resplendebat ma-
gna,

Mirabilis, animantibus enim similes erant vivis.
Cæterum postquam effecit pulchrum malum pro bono,
Eduxit ubi alii erant dii atque homines,
Ornatu gestientem cæsiæ Palladis forti patre progeneræ.

Admi-

Θάμνα δ' ἔχ' ἀθανάτους τε θεὸς θνητοὺς τ' ἀνθρώπους·
 Ως εἶδον δόλον αἰπὺν, ἀμύχανον ἀνδρώποιν.
 Εἰς τ' ᾧ γῆν' ἐπὶ γυναικῶν θηλυτέρων.
 Τῆς γ' ὁλώϊον ἐπὶ γῆν'· καὶ φῦλα γυναικῶν
 Πῆμα μέγα θνητοῖσι μετ' ἀνδράσι ναίειν,
 Οὐλομένης πενίης καὶ σύμφορα, ἀλλὰ κέραιο.
 Ως δ' ὅπότε ἐν σμῖνέεσσι κατηρέφειται μέλισσαι
 Κηφελῶς βόσκουσι, κακῶν ξυνήοντας ἔργων,
 Αἰ μὲν τε παρὰ πᾶσι ἤμαρ ἐς ἡέλιον κατὰ δυνάμει
 Ἡμέρας παύσασθαι, πᾶσι τε κηρία λούειν,
 Οἱ δ' ἐνθεοὶ μνηστῆρες ἐπηρεφίας καὶ σίμβλους,
 Ἀλλότριον κῆμαρ σφετέρῳ ἐς γαστήρ' ἀμαίνῃ·
 Ως δ' αὐτὸς ἀνδρῶν κακὴν θνητοῖσι γυναικῶν
 Ζῶς ὑψιθερέμετης ἦκε, ξυνήοντας ἔργων
 Ἀργαλέων. ἕτερον δ' ἔπειτα κακὴν αὐτ' ἀσπίδος·
 Ὅς καὶ γάμον Φόβου καὶ μέριμνα ἔβρα γυναικῶν,
 Μὴ γῆρας ἐφέλη, ἐλοὶν δ' ἐπὶ γῆρας ἔκη.
 Χηρὰ γηροκομῶν, ὅδ' ἐβίωται ἐπιδόλης
 Ζωῆς, ἀποφθιμένης δ' ἀλγὺς κτήν' ἀπαύειν
 Χηρωσά. αἱ δ' αὖτε γάμος καὶ μετ' ἡμέρας γῆρας,
 Κεδηλὴ δ' ἔχειν ἀκρίαν, δόρυ μὲν παραπίπτειν,
 Τῷ δ' αὖ αἰὼν κακὴν ἐοιδὼς ἀνιφερῆσαι·
 Ἐμμεναι· ὅς δ' ἐπεὶ τέτμηται ἀπὸ τῆς γῆρας,
 Ζωὴ ἐνὶ στήθεσσι ἔχον ἀλίσσων ἀνίλω
 Θυμαὶ καὶ καρδίῃ, καὶ ἀνήκεστον κακὴν ἐστίν.
 Ως οὐκ ἔστι Διὸς κλέψαι νόον ἐδὲ παρελθεῖν.
 Οὐδ' ἔστι γὰρ ἀπειροσύνῃς ἀνέκλιτος Προμηθεὺς·
 Τοῖο γ' ὑπεξήλυξε βαρὺν χόλον, ἀλλ' ὅπως ἀνάγκης
 Καὶ πολὺν ἔδωκεν ἰόντα μέγας καὶ δεσμός ἐρύκει.
 Βελάρει δ' ὡς παρὰ πατρὸς ἀνδρῶν θυμῷ,
 Κότῃ τ' ἠδὲ Γύγῃ, δῆτε κρατερὸν ἐνὶ δεσμῷ,
 Ἡγορίῳ ὑπὲρ πολλοῦ ἀνδρῶν ἠδὲ καὶ εἰδῶν,

Καὶ

593. Οὐλομένης.] Mendose pro-
 fus legitur hic versus in nonnullis
 exempl. cum injuria tam metri
 quam sensus ipsius, hoc modo: Οὐ-
 λομένης πενίης ἀσύμφορα, ἀλλ' ἀκέρ-
 αιο. Perperam etiam σύμφορα ex-
 ponitur in vulgat. interpr. Com-
 moda, cum significet, comitantia,
 ut

Admiratio autem cepit immortalisque deos mortalesque homines,

Ubi viderunt dolum arduum, inexplicabilem hominibus.

Ex illa enim genus est mulierum feminearum.

Illius enim perniciosum est genus, & sexus mulierum,

Nocumentum ingens mortales inter homines habitant,

Perniciosæ paupertatis non comites sed luxus.

Ac veluti cum in alveariis tectis apes

Fucos pascunt, malorum participes operum :

Illæ quidem per totum diem ad solem occidentem

Diurnæ festinant, & faciunt favos albos :

At illi intus permanentes coopertis in alveariis,

Alienum laborem suum in ventrem metunt :

Similiter viris rem malam mortalibus mulieres

Iupiter altitonans dedit, participes operum

Molestorum. aliud vero præbuit malum pro bono.

Qui nuptias refugiens, & laboriosa opera mulierum,

Non uxorem ducere velit, gravem vero attigerit senectam,

Carens senectutis suæ fomento, si non sine opibus

Vivat; mortui possessionem inter se dividunt

Remoti cognati. cui vero nuptiarum conditio contigerit,

Pudicam vero habuit conjugem, sapientem,

Huic perpetuo malum cum bono certat,

Esse. Qui vero adeptus fuerit nocentis generis feminam:

Vivit in pectore gestans perpetuum mœrorem.

Animo & corde, & immedicabile malum est.

Adeo non licet Iovis fallere mentem neque præterire.

Neque enim Iapetionides nullo malo dignus Prometheus

Illius evitavit gravem iram : sed necessario

Quavis multifscium existentem, magnum vinculum coercet.

Briareo vero ubi primum pater iratus est animo,

Cottoque atque Gygæ, ligavit forti vinculo,

Fortitudinem immanem admiratus, atque etiam formam,

Et

■ in illo ejusdem Poëtæ loco in
 Epp. vers. 300. *Αἰμὸς γὰρ τοι πᾶσι.* stantur paupertatem, sed lux
 &c. Est ergo sensus: quæ non se- sunt assecræ.

Καὶ μίεθ'· κατένασσε δ' ὑπὸ χθονὸς ἑρυσόειης· 610
 Ἐνθ' οἶγ' ἄλγ' ἔχοντες ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες,
 Εἴατ' ἐπ' ἐχάλε'· μεγάλης ἐν πείραξι γαίης,
 Δητὰ μάλ' ἀχινύμενοι, κραδίη μέγα πίνεθ' ἔχοντες.
 Ἀλλὰ σφίας Κρονίδης τε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 Οὓς τέκεν ἡὺκροθ' Γεῖη Κρόνῳ ἐν φιλοπῆλῃ, 625
 Γαίης φρεσμοσυνήζον ἀνήγαγον ἐς φάθ' αὐπας.
 Αὐτὴ γάρ σφιν ἅπαντα διλυεκέως κατέλεξε,
 Σὺν κείνοις νίκην τε ἔα γλαδὸν εὖχ' ὄρεσθ'.
 Δηρὸν γ' ἡ μάριναρ, πόνον θυμαλγ' ἔχοντες,
 Τιτῆνις τε θεοὶ καὶ ὄφιοι Κρόνῳ ἐξεχύοντο, 630
 Ἀνέκον ἀπληλοῖσι δαΐφ' κροτέρους ὑσμῖνας·
 Οἱ μ' ἀφ' ὑψηλῆς Ὀφρύθ' Τιτῶνις αἶσαντο,
 Οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ἐλύμποιο θεοὶ δωτῆρες εἶον,
 Οὓς τέκεν ἡὺκροθ' Γεῖη Κρόνῳ δυνηθείσα·
 Οἱ ῥα τέτ' ἀπληλοῖσι μάχην θυμαλγ' ἔχοντες, 635
 Σιωχέως ἐμάχοντο δίκῃ παλαιοῖς ἐνιαυτοῖς.
 Οὐδέ τις ἦν ἔριδ' χαλεπῆς λύζις ἐδὲ τελευτῇ
 Οὐδ' ἐπύροις, ἴσον ἦ τέλ' ἔπειτα πβλέμῃο.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ κείνοις παρέχεθεν ἄρμυρα πάντα,
 Νίκῃα τ' ἀμβροσίην τε, πᾶσι θεοὶ αὐτοὶ ἔδωκε, 640
 Πάντων ἐν στήθεσιν αἶξερ θυμὸς ἀγλῶνερ.
 Ὡς νίκῃα δ' ἐπέσαντο καὶ ἀμβροσίην ἐρατὴν ἴνῃ,
 Δὴ τότε τοῖς μετέπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 Κίχλυτί μὲν Γαίης τε ἔοιχε ἀγλαὰ τέκνα,
 Ὅφρ' εἴπω πά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει. 645
 Ἡ' δὲ γ' ἡ μάλα δηρὸν ἐναντίοι ἀπληλοῖσι
 Νίκης καὶ κράτε' ὡεῖ μαρνάμεθ' ἡμέτε' ἅπαντα,
 Τιτῶνις τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνῳ ἐκχρόμεσθ' α.
 Ὑμεῖς ἦ μέγαλλον τε βίβην ἔχειας ἀάπτως
 Φαίνετε Τιτῶνις ἐναντίοι ἐν δαὶ λυγρῇ, 650
 Μηχανῶν φιλοπῆλ' ἐνπῆλ', ὅσα παθόντες
 Ἐς φάθ' ἀψ' ἀφίκεσθε δυζηλεῖσθ' ἀπὸ δεσμεῖ,

Ημε-

650. Φαίνετε.] Pro inaniti potest etiam legi inanτίος, etiam aspiratio fulciat præcedentem
 652. Ἐς φάθ'.] Pro ἀπὸ legitur syllabam,

Et magnitudinem : collocavit autem sub terram latam,
Ubi illi dolores habentes sub terra agentes,
Sedent in extremitate, magnæ in finibus terræ,
Usque valde mœrentes, corde magnum luctum habentes.
Sed ipsos Saturnius atque immortales dii alii
Quos peperit pulehricoma Rhea Saturni in amore,
Terræ consiliis reduxerunt in lucem iterum.
Ipsa enim eis cuncta prolixè recensuit,
Cum illis victoriamque & splendidam gloriam accepturos.
Diu enim pugnarunt , laborem animam cruciantem habentes.

Titanesque dii, & quotquot è Saturno nati sunt.
Contra sese mutuo per validas pugnæ :
Hi quidem ab alta Othry, Titanes gloriosi,
Illi vero ab Olympo , dii datores bonorum;
Quos peperit pulchricoma Rhea Saturno concumbens.
Illi sane tum inter se pugnam animum excruciantem habentes,

Continue pugnabant, decem totos annos.
Neque ullus erat contentionis gravis exitus, neque finis
Neutris : æqualiter autem extendebatur bellum.
Sed quando jam illis apposuit congruentia omnia,
Nectarque ambrosiamque, quibus dii ipsi vescuntur,
Omnium in pectoribus augebatur animus superbus.
Ubi vere nectar comederunt & ambrosiam amabilem,
Iam tum ipsos sic affatus est pater hominumque deorum-
que :

Audite me Terræque & Cœli inclyti liberi,
Ut dicam quæ me animus in pectoribus jubet.
Iam enim admodum diu adversi nobis mutuo,
Pro victoria & imperio pugnavimus dies omnes ;
Titanesque dii, & quotquot è Saturno sati sumus.
Vos vero magnamque vim & manus invictas
Ostendite Titanibus contrarii in pugna gravi,
Memores amicitiae placidae, quibus perpeffis
Ad lucem redieritis molesto à vinculo,

Nostra

Ἡμετέρας Δ' ἄβελαις, δ' αὖ ζόφῃ ἡρώεσσι.

Ὡς φάτο· τ' δ' ἐξαυτῆς ἀμείβετο Κόπῃ· ἀμύμων,

Δαιμόνι σὺν ἀδύτῃσι πιθάρσκει· ἀλλὰ καὶ αὐτοῖ

655

ἴδ' αὖρ ὅπ' ὥδ' μ' ἐπ' ἐπιδίδες, ὥδ' δ' ἐπὶ νόμῳ,

Ἀλκτῆς δ' ἀθανάτοισιν ὀδῆς ἥνεο κρυεροῖο.

Σῆς δ' ὑποφραδμοσύνησιν δ' αὖ ζόφῃ ἡρώεσσι

Ἀψέρρην δ' ἐξαυτῆς ἀμειλίχῳ δ' αὖ δεισμῶν

Ἡλύθ' αὖρ, Κρόνῳ καὶ ἀνάξῃ, ἀνάεσσι παθόντες.

660

Τῷ καὶ νῦν ἀπειεῖ τε νόμῳ ἔπιφρονι βελῇ

Ῥυσόμεθα κράτ' ὕμνῳ ἐν αἰνῇ δηιοτῇ,

Μαρναῖοι Τιτῇσιν αἰὶα κραιπεράς ὕμνους.

Ὡς φάτο· ἐσηήσαντο δ' ἑοὶ δαῖτρες ἐάων,

Μόθον ἀκύναντες, πολέμῳ δ' ἐλilαίετο θυμὸς

665

Μᾶλλον ἔτ' ἢ τοπαίροιτο· μάχῃ δ' ἀμείψαντο ἔχθραν

Πάντες, θηλιδά τε καὶ ἀρσένες, ἥματι κείνῳ,

Τιτῶν τε θεοῖ, ἔσσι Κρόνῳ ἐξερχόμενοι,

Οὓς τε Ζεὺς ἐρέδουσφιν ὑπὸ χθονὸς ἥκε φῶος δι,

Δεινοὶ τε κραιπεροὶ τε, βίλῃ ὑπέρσπολον ἔχοντες.

670

Τῶν, ἐκαστὸν μ' χεῖρες ἀπ' ὤμων αἰώσαντο

Πᾶσιν ὁμῶς, κεφαλὰς δ' ἐνέσσω πεντήκοντα

Ἐξ ὤμων ἐπίθουσαν ἐπὶ σιδηροῖσι μέλεσσι.

Οἱ τέ τε Τιτῶν κατέτασαν ἐν δαί λυγρῇ,

Πέτραις ἡλιβάταις σιδηρῆς ἐν χερσὶν ἔχοντες.

675

Τιτῶν δ' ἐτέρωθεν σκαρτύναντο φάλαγγας

Προφρονίως, χερσὶν τε βίης δ' ἄμφ' ἔρπον ἔφαινον

Ἀμφότεροι, δεινὸν δ' ὤδ' ἔλαχε πόλιν ἀπείρων.

Γῇ δ' ἐν μέγ' ἐσμερμήνησιν ἐπίσταντο δ' ἔρπον δ' αὖ

Σειόμενοι, πέδῳ δ' ἐπινάσσετο μακρὸς ὄλουπος

680

Ῥιπῇ ὑπ' ἀθανάτων. ἔνθ' δ' ἔκειτο βαρεῖα

Τάραροι ἡρώεσσι, ποδῶν αἰσεία τ' ἰωή

Ἀσπίς ἰωχμοῖο, βολαῶν τε κραιπεράων.

Ὡς ἄρ' ἐπ' ἀλλήλοισι ἴσαν βίλας σπινέντα.

Φωνή

658. Σῆς δ'.] Est & alia lectio, Σῆς δ' ὀππρεσύνωσι.

659. Ἀψέρρην δ'.] Coniunximus

de cum præcedenti voce ἀψέρρην, ut videlicet sit adverbium motus, non autem conjunctio δέ, quæ jam est

Noftra per confilia à caligine obfcura.

(bilis:

Sic dixit: illum vero rurfum excepit Cottus irreprehenfì-
Venerande, non ignota loqueris: fed & nos
Scimus quod excellunt quidem tibi præcordia, excellens vero
eft & intellectus,

Depulfor immortalibus damni fuiſti horrendi.

Tua vero prudentia ab caligine opaca

Retro iterum acerbis à vinculis

Venimus, Saturni fili rex, quæ nollemus paſſi.

Ideoque nunc intento animo, & prudenti confilio,

Vindicabimus veſtrum imperium in gravi conflictu,

Pugnantes cum Titanibus per acria prælia.

Sic dixit: collaudarunt vero dii datores bonorum,

Sermone audito. bellum vero cupiebat animus

Magis etiam quam antea: pugnam vero arduam excitarunt

Omnes, fœminæque & mares, die illo,

Titanefque dii, & quotquot Saturno prognati ſunt,

Quoſque Iupiter ex Erebo ſub terra milit ad lucem,

Acres robuſtique, vires immenſas habentes.

Horum centum quidem manus ab humeris promanabant

Omnibus ſimul. capita vero unicuique quinquaginta

Ex humeris enata erant in robuſtis artubus.

Qui tum Titanibus oppoſiti ſunt in pugna luſtuofa,

Saxa prærupta validis in manibus geſtantes.

Titanes vero ab altera parte confirmabant phalanges,

Alacriter, manuunque viriumque ſimul opus oſtentabant

Utrique. horrende vero inſonuit pontus immenſus.

Terra vero valde ſtridebat: ingemiſcebat vero latum cœlum

Quaſſatum, è fundo vero concutiebatur amplus Olympus

Impetu à deorum. concuſſio vero venit gravis

Ad Tartarum tenebricoſum, & pedum altus fragor,

Immodici tumultus, iſtuunque fortium.

Ita ſane in ſeſc mutuo jaciebant tela gemebunda.

Vox

eſt in præcedenti verſu.

675. Πέρας.] Pro Στράπης, Steph.

editio Στράπης, quæ minus placet.

vide verſ. 715.

K

703. Πίλ-

Φωνὴ δ' ἀμφοτέρων ἴκει· ἔρχοντο ἀστερόεντα,
 Κικλομήρων· οἱ δ' ἐξώσαντο μεγάλα ἀλαλητά.
 Οὐδ' ἄρ' ἐπὶ Ζῶς ἔχεν ἰὸν μῦθος· ἀλλὰ νῦν ἔγωγε
 Εἶπαρ μὲν μῦθε· πᾶσι δὲ φρένες, ἐν δὲ τι πᾶσαι
 Φαῖνε βίβω. ἄμυνδός δ' ἄρ' ἀπ' ἔρχοντο ἠδ' ἀπ' ἐλύμπας
 Ἀστροφῶν ἐσφχε σιωπαδόν· οἱ δ' ἐκέρχοντο
 Ἰκέρ· ἄμφω βροντῇ τε καὶ ἀστροπῇ ποτείοντο
 Χέρους δ' ἀπὸ σπάρης, ἱερὴν φλόγα θ' εἰλυφώνητες
 Ταρφέας· ἄμφω δ' γαῖα φερέσβι· ἐσφαράγγει
 Καιομένη. λάκει δ' ἄμφω πυρὶ μεγάλῳ ἀσπί· ὕλη.
 Ἐξεί· δ' ἡτὼν πῶσαι, καὶ ὧ κεανοῖο ῥέεθρα
 Πόντος τ' ἀπρυγί· τὲς δ' ἄμφω περὶ θέρμεν αὐτμά·
 Τιτῶας ἡτὼν· φλόξ δ' ἠέρα δῖα ἔκτανεν
 Ἀσπετ·. ὅσας δ' ἄμερθε εἰς ἰφθίμωι παρ' ἰόντων
 Λύγῃ μαρμαίρεται κέρχοντο τε στροπῆς τε.
 Καύμα δ' ἡπαίσιοι κότεραν χά· εἰσαί· δ' αὐτὰ
 Ὀφθαλμοῖσι δῖοι, ἠδ' ἔαζιν ὅσας ἀκῆται.
 Αὐτὰς ὡς ὅτε γαῖα καὶ ἔρχοντο δῖος ὕψι·
 Πίλνατο· τοῖ· γὰρ κε μέγας δῶ· ὁρῶ·
 Τῆς μὲν ἐρπομένης, ἔ· δ' ὑψόθεν ἐξελεπόν·.
 Τόσ· δῶ· ἔλγυρ θῶν ἔλδο ξυνό·.
 Σὺν δ' αὐτοῖς ἐνοσίν τε κόνιν τ' ἐσφαράγγει,
 Βροντῇ τε, στροπῇ τε, καὶ αἰθαλόεντα κέρχοντο,
 Κῆλα Διὸς μεγάλοιο· φέρον δ' ἰαχλὺν τ' ἐνοπλὴν τε
 Ἐς μέζον ἀμφοτέρων· ὅτο· δ' ἀπλη· ὁρῶ·
 Σμερδαλῆς ἐλδο· κῆ· δ' αὐτοφαῖντο ἔργων.
 Ἐκλίθη δ' ἄμφω· πρὶν δ' ἀλλήλοισι ἐπὶ χροῖες,
 Ἐμδύνας ἐμχρῶ· ἀφ' ἐκείρας ὑσμῖνας.
 Οἱ δ' ἄρ' ἐνὶ παρσίοις μάχῃ δαμνέαν ἔλγαν,
 Κότ· τε, Βελέρεως τε, Γύγης τ' αὐτ· πολέμοιο.
 Οἱ ῥα τελεχυσίας πίττας σπάρων δ' ἀπὸ χροῖων
 Πέμποι ἱπασυτέρας· καὶ δ' ἐσπίαζαν βελέεσσιν

Τιτῶ-

703. Πίλνατο.] Legitur hic et-
 iam, μέγας ὑπὸ δδπ. aspiratione
 προπῶσιονis fulcimente ultimam
 syllabam præcedentis διδῖονis, ut
 jam antea vidimus vers. 652. Ἐς

706. Σὺν

Vox autem utrorumque pervenit ad cœlum stellatum
 Adhortantium. at illi congregiebantur magno cum clamore.
 Neque sane amplius Iupiter cohibebat suum robur, sed ipsius
 Statim robore implebantur animi, & omnem
 Exeruit vim. simul etiam à cœlo atque ab Olympo
 Fulgurans incedebat confertim : fulmina autem
 Celerrime una cum tonitru & fulgure volabant
 Manu à robusta, sacram flammam circumvolventia
 Crebra. circum vero terra alma reboabat
 Ardens : crepitabat vero undique igne valde magna sylva.
 Fervebat vero terra tota, & Oceani fluentia,
 Pontusque immensus. circumdedit autem calidus vapor
 Titanes terrestres : flamma vero ad aërem divinum pervenit
 Magna. oculos vero visu privabat quantumvis fortium
 Splendor radians fulminisque fulgurisque.
 Incendium autem immensum occupavit Chaos: videbatur au-
 Oculis aspicere, ac auribus vocem audire. (tem coram
 Itidem ut cum olim & terra & cœlum latum superne
 Appropinquabat : talis enim maximus strepitus excitabatur,
 Hac quidem diruta, illa autem ex alto diruente.
 Tantus fragor erat diis pugna confligentibus.
 Simul quoque venti motumque pulveremque cum strepitu
 Tonitruque, fulgurque, & ardens fulmen, (excitabant
 Tela Iovis magni. ferebant autem fremitum, clamoremque,
 In medium utrorumque : strepitus autem ingens excitabatur
 Stupendæ pugnae : robur autem exerebatur operum.
 Inclinata vero est pugna. prius vero sibi mutuo imminentes,
 Fortiter pugnabant in forti prælio.
 Illi vero inter primos pugnam acrem excitarunt,
 Cottusque, Briareusque, Gygesque insatiabilis belli.
 Hi sane trecentas petras robustis è manibus
 Mittebant frequentes. obumbrarunt autem jaculis

Tita-

206. Σὺν δὲ.] Quidam ma- | Abant, ciebat, movebant. Sed
 lunt ἰσχυροί, quam dictionem | viderint quo pacto ira constet ver-
 Hesych. exponit ἰσχυροί, id est, ja- | sus.

Τιτῶας· κὴ τὰς μὲν ὑπὸ χθονὸς Ὀρυεδείης
 Πέμψαν, κὴ δεσφύζον ἐν Ἀργαλείῳ ἐδήσαν,
 Νικήσαντες χερσὶν, ὑπερβύμεας παρ' ἰόντας,
 Τόσους ἔνευ' ὑπὸ γῆς, ὅσους ἔρχαντο ἐς' ἀπὸ γαίης. 720
 Ἰσσοὶ γάρ τ' ἀπὸ γῆς ἐς Τάρταρον ἠερόεντα.
 Ἐνία γὰρ νύκτας τε ἔ' ἡμέρας χαλκεῖ' ἄκμων
 Οὐρανόθεν καλῶν, δεικνύτη ἐς γαῖαν ἵκηται.
 Ἐνία δ' αὖ νύκτας τε κὴ ἡμέρας χαλκεῖ' ἄκμων
 Ἐκ γαίης καλῶν, δεικνύτη ἐς Τάρταρον ἵκηται. 725
 Τὸν παρὶ χαλκεον ἔρχε' ἐλήλατ'· ἀμφὶ δέ μιν νύξ
 Τελειοχρὴ κίχυν παρὶ δειρύν. αὐτὰρ ὕψιστον
 Γῆς ῥίζαν πεφύαζει κὴ ἀπρυγέτοιο θυλάσσης.
 Ἐνθα θεοὶ Τιτῶας ὑπὸ ζόφῳ ἠερόεντι
 Κεκρύφατ', βελήσσι Διὸς νεφεληγερέτῃ. 730
 Χώρῃ ἐν δ' Ὀρίνῃ, πλωρῇ· ἔχαστα γαίης.
 Τοῖς σὺν ἑξέτον ἐπ' πύλας δ' ἐπέθηκε Ποσειδῶν
 Χαλκείας· τεῖχε' ἀδείκει δ' ἀμφοτέρωθεν.
 Ἐνθα Γύνης, Κότι'· τε, ἔ' ὁ Βελάρης μεζάντη·
 Ναῖβ'· τε, φύλακες πύλαι Διὸς αἰγιόχοιο. 735
 Ἐνθάδε γῆς διοφειρῆς, ἔ' Ταρτάρῳ ἠερόεντι,
 Πόντε τ' ἀπρυγέτοιο, κὴ ἔρχαντο ἀστερόεντι,
 Ἐξείης πύλων πηγά' ἔ' παρὰ τ' ἑσπέρῃ.
 Ἀργαλί', δ' Ὀρίνῃ, πᾶσι τε συγίβ'· θεοὶ παρ'
 Χάσμῳ μέγ'· ἐδὲ κε πύλαι τελοσφόρον εἰς ὀναιὸν 740
 Οὐδας ἵκηται, εἰ παρὰ πύλων ἐντοσθε γήρουν.
 Ἀλλὰ κεν ἔνθα ἔ' ἔνθα φέροι παρὰ θύελλα θυέλλη
 Ἀργαλίῃ· δεινὸν τε κὴ ἀθανάτοισι θεοῖσι
 Τῶν τέρας· κὴ νυκτὸς ἐριμνῆς οἰκία δεινὰ
 Ἔσθκειν, νεφέλης κεκολυμμένα κυανέησι. 745
 Τῶν παρὰ τ' ἱαπεθῖο πύλῃς ἔχ'· ἔρχαντο δ' Ὀρίνῃ
 Ἐσθῶς, κεφαλῇ τε ἔ' ἀκρομάτησι χέροισιν
 Ἀστεμφίως, ὅθι Νύξ τε ἔ' ἡμέρας ἀμφὶς ἴσσηται
 Ἀλλήλας παρὰ σέπον, ἀμφοτέρωθεν μέγαν ἐδὸν,
 Χάλκειον. ἢ μὲν ἔστω κατὰ σέπον, ἢ δ' ἵσταται 750
 Ἐξ-

748. Ἀστεμφίως.] Legitur & ἄσπον ἰσσοι.

Titanas : atque hos quidem sub terram longe patentem
 Miserunt, & vinculis molestis alligarunt,
 Vincentes manibus, magnanimos licet existentes :
 Tantum infra sub terram, quantum cœlum distat à terra.
 Par enim spacium à terra in Tartarum caliginosum.
 Novem enim noctes ac dies ferrea incus
 Cœlitus delapsa, decimo die ad terram perveniret :
 Novem rursus noctes & dies ferrea incus
 Ex terra descendens, decimo die ad Tartarum perveniret.
 Quem circa ferreum septum ductum est. circum vero ipsum
 nox

Triplici ordine fusa est circa collum. sed superne
 Terræ radices creverunt, & infructuosi maris.
 Illic dii Titanes sub caligine opaca
 Absconditi sunt, consiliis Iovis nubicogi,
 Loco in squalido, vastæ ultima terræ.
 His non exitus patet : portas vero imposuit Neptunus
 Ferreas : murus etiam circumdatus utrinque.
 Illic Gyges, Cottusque, & Briareus magnanimus
 Habitant, custodes fidi Iovis ægida habentis.
 Ibidem terræ tenebricosæ, & Tartari opaci,
 Pontique infructuosi, & cœli stelligeri,
 Ex ordine omnium fontes & fines sunt,
 Molesti, squalidi, quos oderunt etiam ipsi dii :
 Hiatus ingens. nec vero toto integro anno
 Solum attingeret, ubi primum portas intra venerit :
 Sed sane huc & illuc ferret impetuosa procella
 Molesta : horrendumque etiam immortalibus diis
 Hoc monstrum : & noctis obscuræ domus horrenda
 Stans, nubibus obtectæ nigris.
 Has ante Iapeti filius sustinebat cœlum latum,
 Stans, capiteque & indefessis manibus
 Firmiter, ubi Noxque & Dies circum euntes
 Sese mutuo compellabant, alternis subcuntes magnum li-
 men,
 Ferreum. hæc quidem intrat, illa vero foras

ἔρχη), εἰδὲ ποτ' ἀμφοτέρωσ δόμῳ ἐντὸς ἔεργη·
 Ἀλλ' αἰεὶ ἐτέρη γὰρ δόμων ἐκθῶεν ἐῴσα,
 Γαῖαν ἐπιστρέφει). ὃ δ' αὖ δόμῳ ἐντὸς ἐῴσα,
 Μίμνῃ τλήν αὐτῆς ὥρην ὀδῶ, ἔς' αὖ ἴκη).
 Ἡ μὲν, ἐπιχθονίοισι φάτο· πολυδερεκὲς ἔχυσεν·
 Ἡ δ' ὕπνου κτ' ἡρσὶ, κασίγνητον Θανάτῳ,
 Νυξ ὅλοσ', νεφίλῃ κεκαλυμμένη ἤεροδεδί.
 Ἔνθα δ' Νυκτὸς παῖδες ἐρεμνῆς οἰκί' ἔχουσιν,
 ὕπνῳ κ' ὀϊνῷ, δῖοι θεοί· εἰδὲ ποτ' αὐτῆς
 Ἡέλιῳ φαίτων ἐπιδέρεαι ἀκλίνεσσιν,
 Οὐρανὸν εἰσανίων, εἰδ' ἔρανονθεν καθεσάνων.
 Τῶν ἑτέρῳ μὲν γλῶττι κ' ὀρέα νῶτα θαλάσσης
 Ἡσυχῳ ἀντρέφει) κ' μείλιχῳ ἀνθρώποισι.
 Τῷ δ' σιδηρῇ μὲν κραδίη, χαλκίῳ δὲ οἱ ἦτορ
 Νηλεὺς ἐν στήθεσσι· ἔχῃ δ' ὅν περ πάλαι λαβὼν
 Ἀνθρώπων· ἐχθρὸς δ' κ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 Ἔνθα θεῶν χθονὶς παρῶθεν δόμοι· ἡχίμνις
 Ἰφθίμῳ τ' Ἀΐδεω κ' ἐπαμνῆς Περσεφοείης
 ἔστασιν. δῖος δ' ἐκὼν παρῶθεν φυλάσσει,
 Νηλεΐης, τέχνην δ' ἡγεμὼν ἔχῃ. ἐς μὲν ἰόντας
 Σαίην ὁμῶς ἐρῇ τι ἔστασιν ἀμφοτέροισιν·
 Ἐξελθεῖν δ' ἐστὶν αὐτῆς ἐὰν πάλιν, ἀλλὰ δοκῶσαν
 Ἐσθλὴν ὅν κε λάβῃσι πυλίων ἐκθῶεν ἰόντα
 Ἰφθίμῳ τ' Ἀΐδεω ἔπαμνῆς Περσεφοείης.
 Ἐνθάδε ναιετάει συστῆρ' ἡδὲς ἀθανάτοισι,
 Δεινὴ Στύξ, θυγάτηρ Ἀψορρόου Ωκεανοῖο.
 Πρεσβυτέρα νόσφιν δ' ἡρώων κλυτὰ δώματα ναιέει
 Μακρῆσι πέτρῃσι καί τε φέει· ἀμφὶ δ' πάντῃ
 Κίον δρυμνοῖσι παρὲς ἔρανον ἐστράκει).
 Πᾶσιν δ' ὀϊνῷ καὶ ὕπνῳ θυγάτηρ πόδας ἀνέει Γῆρας.
 Ἀγέλην πωλεῖται ἐπ' ὀρέα νῶτα θαλάσσης,
 Ὅππότε ἔρας κ' νεῖκεν ἐν ἀθανάτοισιν ὄρη).
 Καὶ ῥ' ὅς τις ψεύδῃ δόλῳ πτα δώματ' ἐχόντων,

755

760

765

770

775

780

Zd6

764. Τῷ δὲ.] Σιδηρῇ scribendū, sed per συνίλησιν legendum σιδηρῇ. 781. Ἀγέλην.] Alii malunt Ἀγέ-
 λης : quod videretur cum in scemi-
 nina

Egreditur, neque unquam utrasque domus intus cohibet:
 Sed semper altera saltem domos extra existens,
 Terram super movetur: altera rursus in domo existens,
 Expectat ejusdem horam itineris, donec veniat.
 Hæc quidem terrestribus, multa cernens lumen habens,
 Illa vero Somnum in manibus fratrem Mortis,
 Nox noxia, nube tecta atra.
 Ibi autem Noctis obscuræ filii domus habent,
 Somnus & Mors, graves dii. neque unquam eos
 Sol lucidus intuetur radiis,
 Cælum scandens, nec cœlitus descendens.
 Horum alter quidem terramque & lata dorsa maris
 Quietus percurrit & placidus hominibus.
 Alterius vero ferreum quidem cor, æreum vero ei pectus
 Crudele in præcordiis. habet autem quem primum arripuerit
 Hominum: hostis vero etiam immortalibus diis:
 Illic dei inferi in anteriore parte ædes resonantes,
 Fortisque Plutonis, & gravis Proserpinæ,
 Stant. Horrendus autem canis pro foribus custodit,
 Sævus: artem autem malam habet. introeuntes quidem
 Adulatur pariter caudaque & auribus ambabus:
 Exire vero non iterum permittit denuo, sed observans
 Devorat, quemcunque prenderit portas extra euntem
 Fortisque Plutonis & gravis Proserpinæ.
 Ibidem habitat abominanda dea immortalibus,
 Horrenda Styx, filia reciprocantis Oceani,
 Maxima natu. seorsim vero à diis inclytas ædes incolit
 Ingentibus saxis superne tectas. circum vero quaque
 Columnis argenteis ad cælum firmatæ sunt.
 Raro vero Thaumantis filia pedibus velox Iris,
 Nuncia versatur super lata dorsa maris,
 Quando lis & contentio inter deos exorta fuerit:
 Et sane quisquis mentiatur cœlestes domos tenentium,

Iupiter

Non genere poni, (quod durum | κα. Quid si vero ἀγγέλους legere-
 esset) aut subintelligendum ἐν- | mus?

Ζῶς δὲ τι ἴλαν ἱπιμψι θεῶν μέλαι ὄρεον ἐσείκη
 Τηλόθεν ἐν χρυσῇ πετρῇ πολυώνυμον ὕδαρ, 785
 Φυρῶν, ὅ, τ' ἐκ πίττης καὶ αἰθέρι ἡλιβάτσιο
 Ὑψηλῆς. πολλὸν ἢ ὑπὸ χθονὸς ὀρυοδείης
 Ἐξ ἱερῷ ποταμῷ ρέει ἀλφ' ὑνέτα μέλαιναν,
 Ωκυανοῖο κέρας. διχῶτι δ' ἐπὶ μεῖρα διδάσκει.
 Ἐννέα μὲν περὶ γῆν τε ἔδωρεν νάπη θαλάσσης 790
 Διὸς δῶρυρ ἐς εἰλιμύρῃ εἰς ἄλλα πίπτει,
 Ἡ' ἢ μί' ἐκ πίττης πετρῇ, μέλαι πῆμα θεοῖσι.
 Ὅς κεν τῶν ἐπιόρκων ἀπολείψας ἐπομῶσθι
 Ἀθανάτων οἱ ἔχουσι κάρη νοφέειν Ὀλύμπῳ,
 Κεῖται νῆϋτμ' ὑπερσύντρον εἰς ἐναιωνόν· 795
 Οὐδ' ἔστι ποτ' ἀμβροσίης κ' ἐκταρ' ἔρχε' ἄσσαν
 Βρώσιν, ἀλλὰ τε κεῖται ἀνάπδωρ κ' ἀνὰυδ'·
 Στρωτοῖς ἐν λεχέσσι, κρητὸν δ' ἐπὶ κῶμα καλύπτει.
 Αὐτὰρ ἐπὶ νῆσον πλίσσῃ μέλαν εἰς ἐναιωνόν,
 Ἀλλ' ὅτ' ἐξ ἄλλης διχ' ἡκατεπάλ' ἔδωκεν. 800
 Ἐννῆες ἢ θεῶν ἀπομείρα' αἶεν ἐόντων,
 Οὐδ' ἔστι ποτ' ἐς βελών ἐπιμίσγῃ ἔδωκεν ἐπὶ δαΐτας
 Ἐννέα πάντ' ἔπα· διχῶτι δ' ἐπὶ ἐπιμίσγῃ αὖτις
 Εἰρίας ἀθανάτων οἱ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν.
 Τοῖον ἄρ' ὄρεον ἔχεν θεοὶ Στοργὸς ἄφθιτον ὕδαρ, 805
 Ωρύμιον. τὸ δ' ἐν ἡρῇ καὶ αὐφείλῃ ἀλφ' ἔχουσιν.
 Ἔνθα ἢ γῆς ὀρυοδείης ἔδωκεν Ταρταρὸν ἡρώεσσι,
 Πόντος τ' ἀτρυγέτιο κ' ἔδωκεν ἀστερόεσσι,
 Ἐξείης πάντων πηγῇ κ' ἐκείσθ' ἔχουσιν,
 Ἀργαλί', ὀρώεσσι, ταῖ τε συγέσθ' ἔχουσιν. 810
 Εἰθάρδε μαρμαίρεαί τε πύλαι, κ' ἡγάλας ἔδωκεν
 Ἀστεμφῆς, ῥίξῃσι δὴλυκέεσσιν ὀρυοδείης,
 Αὐτοφυῆς. περὶ δ' ἐν γῇ, θεῶν ἔκδοθεν ἀπάντων,
 Τιτλῶις νάπη, πύλαι καὶ ζοφεροῖο.
 Αὐτὰρ ἐλυσμαράγιοι Διὸς κλέπτει ἐπὶ κρυφαῖς 815
 Δώματ' ἐναιωνίου ἐπ' Ωκυανοῖο θεμέθοις,

Κόπῃ

793. Ὅς κεν.] Α' πολέψας, ab ἄπο. | deducunt, & relinquentes exponunt.
 λαίω. Quidam tamen ab ἀπολείπω | 811. Ἐνθάδε.] Legitur & λαίω.

Iupiter tum Irim mittit, deorum magnum jusjurandum ut
ferat

E longinquo in aureo gutturnio celeberrimam aquam,

Frigidam, quæ è petra destillat alta,

Excelsa. multum vero subtus terram spaciosam

E sacro flumine fluit per noctem nigram,

Oceani cornu. decima vero pars attributa est.

Novem quidem circa terramque, & lata dorsa maris

Vorticibus argenteis intortus in mare cadit,

Una vero ex petra profluit, magnum damnum diis.

Quisquis perjurium libens juraverit

Immortalium qui tenent verticem nivosi Olympi,

Iacet spiritus expers integrum per annum :

Neque ambrosiæ & nectaris accedit propius

Cibum : sed jacet non respirans, & mutus,

Stratis in lectis, malus autem veternus obtegit.

Sed postquam morbo defunctus est magnum per annum,

Alia ex alia excipit molestissima ærumna.

Novennio autem à diis relegatur sempiternis,

Neque unquam ad consilium ineundum cum iis versatur, ne-
que ad epulas

Novem totis annis. decimo tandem versatur iterum

Cum cœtibus immortalium, qui cœlestes domos incolunt.

Tale itaque juramentum constituerunt dii, Stygis perennem
aquam,

Antiquam istam, quæ tranat aridum locum.

Ibi autem terræ caliginosæ & Tartari obscuri,

Pontique infructuosi, & cœli stellati ;

Ex ordine omnium fontes & fines sunt,

Molesti, squalidi, quos oderunt etiam dii ipsi,

Illic splendidæque portæ, & æreum limen

Immotum, radicibus longis compactum,

Sua sponte natum. ante illud vero extra omnes deos

Titanes habitant, ultra Chaos caligine obductum.

Cæterum valde tonantis Iovis inclyti auxiliarii,

Donus incolunt in Oceani fundamentis,

Κότι^Θ τ' ἠδὲ Γύγης. Βεράρειον γὰρ μὴ ἡνὺ εἶναι,
 Γαμβρόν ἐόν πνίησι βαρύκλυπ^Θ Ἐννοσίγαι^Θ.
 Δῶκε δὲ Κυμοπλόκας ὀψέειν, θυγατέρα ἰών.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ Τητώας ἀπ' ἔρανος ἐξέλασσε Ζεύς. 820
 Ὀλοπαίων τέκε παῖδας Τυφώϊα Γαῖα πλωρῇ,
 Ταρτάρου ἐν φιλότῃ, ἀφ' ἑρυσίνω Ἀφροδίτῃ.
 Οὐ χεῖρες μὲν ἔσιν ἐπ' ἰχθύϊ ἑορματ' ἔχουσα,
 Καὶ πόδες ἀκρόμαθι κραττοῦ θεοῦ. ἐν δὲ οἱ ὄμων
 ἦν ἔκαστον κεφαλῇ ὄφι^Θ, δεινοῖο δρεχοντ^Θ. 825
 Γλώσση^{σι} δὲ δυοφερῇ^{σι} λελεχμέτες, ἐν δὲ οἱ ὄσων
 Θισσιόσης κεφαλῇ^{σιν} ἔσσι ὄφρυσι πῆρ ἀμάρουσι.
 Πασίαν δ' ἐν κεφαλῇων πύρ κείτω δρεχόμμοιο,
 Φωνῇ δ' ἐν πάσῃ^{σιν} ἔσαν δεινῆς κεφαλῇσι
 Πανθόλιω ὅπ' εἶσσι, ἀγροφαίων. ἄλλοτε μὲν γὰρ 830
 Φθέρεινθ', ὥς τε θεοῖσι στυγέμεν, ἄλλοτε δ' αὖτε
 Ταύρῃ ἐλεθρεύων, μῦθ^Θ ἄχρον ὄσων, αἰσῶν.
 Ἄλλοτε δ' αὖτε λέοντ^Θ αἰαιδία θυμὸν ἔχοντ^Θ,
 Ἄλλοτε δ' αὖ σκυλάκεισιν εἰκόντε θάμνατ' ἀκῶσαι,
 Ἄλλοτε δ' αὖ ροῖζαχ', ἔσσι δ' ἤγειν ἔρεα μακρά. 835
 Καὶ νῦν κεν ἔπλετο ἔργον ἀμύχανον ἤματι κείνῃ,
 Καὶ κεν ὅγα θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάξιν,
 Εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόσησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Σκληρόν δ' ἐδρόντη^{σι} καὶ ὄσων. ἀμφὶ δὲ γαῖα
 Σμερδαλίον κηλῶσιν, ἔσσι ἔρανος ὄσων ὕψιστον. 840
 Πόντ^Θ τ' Ὀκεανῷ τε ῥοαὶ καὶ πύλαρα γαίης.
 Ποσσὶ δ' ἔσσι ἀθανάτοισιν μέγας πελειμίζετ' ὄλυμπ^Θ.
 Ὀρενμόμοιο ἀνάκτ^Θ. ἐπιστενάζει δὲ γαῖα.
 Καῦμα δ' ἔσσι ἀμφοτέρων κείτερον ἰοειδία πόντον,
 Βροντῆς τε στροπῆς τε πυρὸς ἀπὸ τοῦτο πλωρῇ, 845
 Πρηστήρων τ' ἀνέμων τε κεραινῶν τε φλεγόντων.
 ἔσσι δὲ χθονὶ πάσσα, ἔσσι ἔρανος ἠδὲ θάλασσα.
 Θόδε δ' ἄρ' ἀμφ' ἀκῶν, πᾶσι τ' ἀμφὶ τε κύματ' μακρά
 ἔσσι ἔσσι ἀθανάτων. ἐνοσί δ' ἄσβηστ^Θ ἄρωρ.

Τρίσσι

Cottus atque Gyges, Briareum quippe bonum existentem,
Generum suum fecit graviter fremens Neptunus.
Dedit autem Cymopoliam, ut ducat in uxorem filiam suam,
Ast ubi Titanes è Cœlo expulit Iupiter,
Minimum natu peperit filium Typhocum Terra magna,
Tartari in amore, per auream Venerem.
Cujus manus quidem sunt ob robur operibus aptæ.
Et pedes indefessi robusti dei : ex humeris vero ei
Erant centum capita serpentis horrendi draconis,
Linguis nigris lambentes, præterea ex oculis ei
Admirandis in capitibus sub superciliis ignis micabat :
Omnibus autem ex capitibus ignis flagrabat cernentis,
Voces quoque in omnibus erant horrendis capitibus,
Omnigenum sonitum emittentes, ineffabilem. interdum
enim

Sonabant, ut diis intelligere liceret, interdum rursus
Tauri valde mugientis, robore insuperabilem vocem, fe-
rocis :

Interdum rursus leonis impudentem animum habentis :
Interdum rursus catulis similia, mira auditu :
Interdum vero stridebat, resonabantque montes alti.
Et sane evenisset res inevitabilis die illo,
Atque ipse mortalibus & immortalibus imperasset,
Nisi statim intellexisset pater hominumque deorumque,
Graviter autem intonuit atque fortiter. circum vero terra
Horrende edidit fragorem, & cœlum latum superne,
Pontusque & Oceani fluxus, & infima loca terræ.
Pedibus vero sub immortalibus magnus contremuit Olym-
pus

Insurgente rege, ingemiscebat autem tellus.
Ardor autem ab utrisque occupabat nigrum pontum,
Tonitruque, & fulguris igne ab isto immani,
Igneorumque turbinum & fulminis ardentis.
Fervebat autem terra omnis, & cœlum, atque mare.
Æstuebant etiam circum litora, circaque & circum fluctus,
Impetu deorum : concussio autem sedatu difficilis oriebatur,

Expæ-

Τρίσσι' αἰδῆς δ' ἐνέροιζι καὶ φθιμένοισιν ἀνείων,
 Τετλίω δ' ὑπερπείροι, Κρόνον ἀμφὶ ἰόντες,
 Ἀσθεὺς κελεύειο καὶ αἰνῆς δηϊότητ'.
 Ζῶς δ' ἐπεὶ ἐν κέρειεν ἐὼν μῆδ', εἴλετο δ' ὅπλ' α'.
 Βροντῶ τε στροπῶ τε καὶ αἰταλόεντα κεκρυμὸν,
 Πληξεν ἅπ' ἐλύμπιοι ἐπάλμῳ. ἀμφὶ δ' ἅλ' α' 855
 Ἐπρεῖε θεασέσσι κεφαλὰς δεινοῖο πλώρη.
 Αὐτὰρ ἔπει δὴ μιν δάμαξε πλεγκτῇσιν ἐμφοσας,
 Ἥριπε γυμναίς, στενάχζε δ' αἶα πλώρη.
 Φλόξ δ' ἐκέρχυνετο ἀπίσσυρ τῆο ἀνακτοῦ,
 Οὐρετο ἐν βήσσησιν αἰδινῆς παυπαλοσύνης, 860
 Πληγκτῷ. πολλὰ δ' ἐπλώρη καίειτο γαῖα
 Ἀτμῇ θεασέσση, ἔστηκετο κασιόπερ' ὧς,
 Τέχνη ἔα' αἰζήτων ὑπὸ τ' εὐτρεῖτι γυμναίοι,
 Θαλφθεῖς, καὶ σίδηρ', ὅπ' ἐκρυπτοῦσσι ἐσιν,
 Οὐρετο ἐν βήσσησιν δαμαζόμῳ περὶ κηλῆα, 865
 Τήκετο ἐν χθονὶ δέη, ὕφ' Ἡφαίστου παλάμῃσιν.
 Ὡς ἄρα τήκετο γαῖα σέλα πυρὸς αἰθομένοιο.
 Εἶπε δὲ μιν θυμῷ ἀνείων ἐς Τάρταρον εὐρεῖν.
 Ἐκ δ' ὑπερπείροι ἀνέμων μῆδ' ὕμνον ἀνέειπε,
 Νόσφι Νότῃ, Βορέῳ τε, καὶ ὀρυσσάμενον Ζεφύροιο. 870
 Οἱ γὰρ μῶν ἐκ θεῶν γένετο, θυγατρὶς μὲν ὄναρ.
 Αἰ δ' ἄλλα μὲν αὐραὶ ἐπιπνεῖσι θαλάσσης,
 Αἰ δὲ τοὶ πύματα ἐς ἡεροειδέα πόλιν,
 Πῆμα μὲν ἀνέειπε, κακὴ δὲ γένετο ἀέλη·
 Ἀλλοσι δ' ἄλλα ἄησι, ἀφροσύνη δὲ νῆας, 875
 Ναύτις τε φθείρεται κακῇ δ' ἐρίῃ ἀλκή.
 Ἀνδράσιν οἱ κείνοισι σπασσάσθην καὶ πόλιν,
 Αἰ δ' αὖ ἐκ γαῖαν ἀπείρουν ἀνήμεσσαν
 Ἐργ' ἐρατὰ φθείρεται χαμαιγχοῖον ἀνθρώπων,
 Πιμπλιέσθην κύνος τε καὶ δόξαλις κυλοσχετῆ. 880
 Αὐτὰρ ἔπειτα ῥα πόον μετὰρθε θεοὶ ἐξέτελεσαν,

Τιτή-

850. Τρίσσι.] Melius fortasse sic
 quam ut alia exempl. habent,
 Τρίσσι δ' αἰδῆς, cum qua lectione
 versus constare non potest.

870. Νόσφι.] Malim Ζεφύρου
 τε cum plerisque aliis. Nam si
 rursus vers. 379. separavit quoque Ze-
 phyrum ab Argeste. Aut igitur hic
 legen-

Expavit autem Pluto inferis mortuis imperans,
 Titaneſq; ſub Tartarum detrufi, à Saturno ſeorſim exiſtentes,
 Ob inextinguibilem fremitum, & gravem conſlictum,
 Iupiter vero poſtquam excitavit ſuum robur, ſumpſitq; arma,
 Tonitruque, fulgurque, & coruſcans fulmen,
 Percuſſit ab Olympo inſiliens. circum vero omnia
 Combuſſit ingentia capita ſævi portenti.
 Cæterum ubi ipſum vicit ictibus percutiens,
 Cecidit mutilatus : ingemiſcebat autem terra vaſta.
 Flamma autem fulmine icto proſiliebat à rege,
 Montis in ſaltibus opacis aſperis,
 Percuſſi. multa autem ac vaſta ardebat terra,
 Ardore ingenti, & liqueſcebat ſtanni inſtar.
 Quod arte juvenum, & à fabrefacto catino
 Calefactum, & ferrum, quod ſolidiſſimum eſt,
 Montis in ſaltibus, victumque ab igne quod omnia comburit,
 Liqueſcit in terra divina ſub Vulcani manibus :
 Sic ſane liqueſcebat terra fulgore ignis ardentis.
 Abjecit autem ipſum animo mœſtus, in Tartarum latum.

Ex Typhæo autem eſt ventorum vis humide flantium :
 Excepto Noto, Boreaque, & celeri Zephyro.
 Qui ſane ex diis ſunt nativitate, hominibus magna utilitas.
 Aſt alii ſine uſu venti inſpirant mare,
 Qui utique incidentes in obſcurum pontum,
 Clades magna hominibus gravi rapiuntur turbine,
 Nuncque hi nunc illi flant, diſſipantque naves,
 Nauasque perdunt. mali autem non eſt remedium
 Viris qui illis occurrerint in ponto.
 Idem ruruſum per terram immenſam floribus ornatam
 Opera jucunda corrumpunt humo prognatorum hominum,
 Replentes pulvereque & moleſto palearum ſtrepitu.

Sed poſtquam ſane laborem dii beati perfecerunt,

Cum

legendum Ζεφύρος τε, aut ſuperius
 coniungenda hæc duo ΑΨΥΓΕΝ &
 Ζεφύρος.

872. Αἱ δ' ἄλλαι.] Multa ex-

empl. habent μετὰ τὰς, quod vo-
 cabulum Heſych. exponit, αἱ με-
 τὰ τὰς ἄλλας, ἢ καὶ τὰς πλείους.

Τιτλώσιν ἃ πρῶτον κείναντ' βίηφι,
 Δῆ ῥα τότ' ὠτρυνον βασιλεύων ἡδὲ αἰάσθη,
 Γαίης φρεσμοσυήσιν, ὀλύμπιον δ' ὀρύσπα ζῶν,
 Ἀθηνάων. ὃ δ' ὅτι πιν δὲ διεδώσαντο πικραί. 885
 Ζῶς δ' ἡγεῖν βασιλεύς παρὶ τῶν ἀλόνων ἦτορ Μῆην,
 Πλεῖστα θεῶν εἰδὼν ἰδὲ θνητῶν ἀνθρώπων.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἡμελλε θεῶν γλαυκῶπι Αἴθην
 Τέξαι, τότε ἔπειτα δόλῳ φρένας ἐξαπατήσας
 Αἰκυλίοις λόφοισιν, ἐλὼ ἰσκάτῃσιν ἡδύναι, 890
 Γαίης φρεσμοσυήσιν, καὶ Οὐρανῷ ἀστερόεντι.
 Τῶς γάρ οἱ ἐφροσάτῃν, ἵνα μὴ βασιλῆϊδα πρὶν
 Ἀλλ' ἔχῃ, Διὸς ἀντὶ, θεῶν αἰγλοέων.
 Ἐκ γὰρ τ' εἰμαρτο φειδύμενα τέκνα χυδαῖα.
 Πρῶτον γὰρ κέρην γλαυκῶπιδα Τελχέριαν 895
 ἴσον ἔχουσαν παρὰ κῆρ καὶ ἐπίφρονα βυλῶν.
 Αὐτὰρ ἔπειτα ἄρα πάντα θεῶν βασιλῆα καὶ ἀνδρῶν
 ἡμελλεν πέξαι, ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντα.
 Ἀλλ' ἄρα μιν Ζῶς παρῶν ἐλὼ ἰσκάτῃσιν ἡδύναι,
 ὧς δὲ οἱ φροσάσαντο θεῶν ἀγαθόν τε κακόν τε. 900
 Δώπρον ἡγάγετ' λιπυρὴν Θέμιν, ἣ τέκεν Ὠραί,
 Εὐνομίῃν τε, Δίκην τε, ἔπειτα Εἰρήνῃν πεπληγῆαν.
 Αἴτ' ἔργ' ὠρεῖσιν καὶ ἀστυνῶσι βροτοῖσι.
 Μοῖρας δ' ἧς πλεῖστον πρὶν ποιεῖν μετιέτα Ζῶς,
 Κλωθῇ τε, Λάχρῃσι τε καὶ Ἀτρεοπὶν· αἳ τε διδῶσι 905
 Θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἔχθρ' ἀγαθόν τε κακόν τε.
 Τρεῖς δὲ οἱ Εὐρωτόμη Χάριες τέκε καλλιπαρήγες,
 Ωκυμένη κέρη πολυήρατον εἶδοι ἔχουσα,
 Ἀγλαίην καὶ Εὐφροσύνην, Θαλίην τ' ἑρατὴν.
 Τῶν δ' ἀπὸ βλεφάρων ἔρ' εἶσετ' ἀνδρομέδων 910
 Λυσιμελής· καλὸν δὲ ὑπὸ δ' ὀφρύσιν ἀνδρομέδων.
 Αὐτὰρ δ' Ἀθήνησιν πολυφύρετος ἐς λήξαι ἦλθεν,
 ἣ τέκε Περσεφόνῃν λυκώλειον. ἡ δ' Ἀΐδωνος
 ἤρασαν ἧς ὦρ' ἀνδρομέδων· ἰδὼκε δ' ἀνδρομέδων Ζῶς.

Μνημεῖον

884. Γαίης.] Versus hic est hy- | empl. est αἰεὶ Ζῆνα.
 perimcter. In nonnullis tamen ex- | 903. Αἴτ'.] Quidam scribunt
 αἰετῶν.

Cum Titanibus autem pro honore pugnarunt vi,
 Iam tum jubebant regnare atque imperare,
 Ex Terræ consilio Olympium late cernentem Iovem,
 Immortalibus. Hic vero inter illos rite distribuit munia.
 Iupiter autem deorum rex primam uxorem suam fecit Metin,
 Plurimum ex diis edoctam, & mortalibus hominibus.
 Sed cum jam esset deam cæsiis oculis Minervam
 Paritura, tum demum dolis animo decepto,
 Blandis sermonibus, in suam condidit alvum,
 Telluris consiliis, & Cæli stellati.
 Sic enim ei consuluerunt, ne regium honorem
 Alius haberet Iovis loco, deorum sempiternorum.
 Ex hac enim in fatis erat prudentes liberos nasci. (nitam,
 Primam quidem, virginem cæsiis oculis apud Tritonem ge-
 Par habentem patri robur, & prudens consilium:
 Cæterum deinde sane filium deorum regem & virorum
 Erat paritura, magnum animum habentem:
 Sed illam sane Iupiter ante in suum condidit ventrem,
 Ut nempe ei indicaret dea bonumque malumque.
 Postea duxit splendidam Themis, quæ peperit Horas,
 Eunomiamque, Dicenque, & Irenen florentem:
 Quæ opera matura faciunt mortalibus hominibus:
 Parcasque, quibus maximum honorem dedit prudens Iupiter;
 Clothoque, Lachésinque, & Atropon: quæ dant
 Mortalibus hominibus habere bonumque malumque.
 Tres vero ei Eurynome Gratias peperit pulchras genas ha-
 Oceani filia, peroptabilem formam habens, (bentes,
 Aglaïam & Euphrosynen, Thaliâque amabilem,
 Quarum & palpebris amor destillat contuentium
 Solvens membra: jucundum vero sub superciliis aspiciunt.
 Porro hic Cereris multa nutrientis ad lectum venit,
 Quæ peperit Proserpinam pulchris ulnis, quam Pluto
 Rapuit sua à matre: dedit autem consiliarius Iupiter.

Mnemo-

οὐρανὸν, spiritu leni: nonnulli et- | faciunt: quod nimirum Horæ di-
 iam exponunt, *decorant*, speciosa | cantur pulchritudinis Deæ.

Mnemosynem vero deinceps amavit pulchricomam,
Ex qua Musæ aurea mitra revinctæ natæ sunt
Novem, quibus placent convivia, & oblectatio cantus.
Latona autem Apollinem & Dianam sagittis gaudentem,
Desiderabilem prolem præ omnibus cœlicolis,
Peperit sane, Ægiochi Iovis amori mixta.
Postremam vero Iunonem floridam duxit uxorem.
Hæc autem Heben, Martem & Lucinam peperit,
Mixta amore deorum regi & hominum.
Ipse vero ex capite, cæcis oculis præditam Tritogeniam,
Acrem, tumultum excitantem, ducem exercitus, indo-
mitam,
Venerandam: cui clamoresque placuerunt, bellaque pu-
gnæque.
Iuno autem Vulcanum inclytum, amori indulgens,
Peperit (& vires intendit, & contendit cum suo marito)
Præ omnibus, artibus ornatum, cœlicolis.
Ex Amphitrite autem & gravicrepe Nepruno,
Triton late potens natus est magnus: qui maris
Fundum tenens, apud matrem charam & patrem regem
Incolit aureas ædes magnus deus. sed Marti
Clypeos dissecanti, Venus Timorem & Metum peperit,
Graves, quique virorum densas turbent phalanges
In bello horrido, una cum Marte urbes devastante,
Et Harmoniam quam Cadmus magnanimus duxit uxorem.
Iovi vero Atlantidis filia Maja peperit gloriosum Mercurium,
Præconem deorum, sacrum lectum conscendens.
Cadmi filia vero ei Semele peperit clarum filium,
Rem cum eo habens, Bacchum hilarem,
Immortalem mortalis, nunc vero ambo dii sunt.
Alcmene vero peperit vim Herculanam,
Mixta in amore Iovis nubicogi.
Aglaïam vero Vulcanus percelebris, utroque pede claudicans
Minimam natu è Gratiis, floridam duxit uxorem.
Sed aureo crine conspicuus Bacchus flavam Ariadnen,
Filiam Minois, floridam fecit conjugem:

Τῶν δ' εἰ ἀθάνατον καὶ ἀγήρω ἦκε Κρονίων.
 Ἡ δὲ Λακμίωνος κακισφύρου ἀλκιμοῦ υἱός, 950
 Ἰς Ἡρακλῆα πλέζας σπένοντα αἰθλας,
 Παῖδ' αὖ Διὸς μεγαλόιο καὶ Ἡρῆς χρυσοπέδιλος,
 Αἰδιδίω γίγ' ἀκρίβην, ἐν Οὐλύμπῳ νιφένῳ.
 Ὀλβιοῦ, ὃς μίση ἔργον ἐν ἀθανάτοισιν ἀνύσας,
 Ναίει ἀπήμωντα καὶ ἀγήρα ἡμέρα πάντα. 955
 Ἡελίῳ δ' ἀκρόματι τέκε κλυτὴ Ὠκεανίη
 Περσῆς Κίρκην τε, καὶ Αἰήτιν βασιλῆα.
 Αἰήτης δ' υἱὸς Φαισμβρότης Ἡελίοιο,
 Κέρην Ὠκεανοῖο τῆλ' ἐνὶ ποταμῷ
 Γῆμε, γέων βελῆεν, Ἰδυάα κακισφύρου.
 Ἡ δ' εἰ Μήδαν εὖσφυρον ἐν φιλότῃ
 Γείναθ' ὑποδμηθεῖσα λῆξ' χρυσῶν Ἀφροδίτῃ.
 Ὑμῖς μὲν νῦν χαίρετ' Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 Νῆσοι τ', ἡπείροι τε, καὶ ἀλμυρὸς ἐνδοθι πόσις.
 Νῦν δ' ἱεῶν φθλοὶ αἰεσσις ἡδυπέτα
 Μῦσιν Ὀλυμπιάδης, κῆρυγ' Διὸς αἰγιόχοιο,
 Ὅσων δὴ θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν ὠνηθεῖσιν
 Ἀθάνα), γένωντ' ἱεῖς ἐπισκέλα τέκνα,
 Δημήτηρ μὲν Πλῆτον ἐγείνατ', δῖα θεῶν,
 Ἰάσιον ἥρωϊ μυγῆσ' ἐρωτῇ φιλότῃ, 965
 Νειάει δὲ Τρωάδην, Κρητὴς ἐν πίονι δήμῳ,
 Εὐδλόν' ὃς εἶσ' ἐπὶ γλῶττι καὶ Δίρῃ νῶπι θαλάσσης,
 Πᾶσιν τῇ δ' ἐν τοχόῃ, καὶ ἔκ' ἐς χεῖρας ἱκνῇ),
 Τόν δ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολλὴν τέ εἰ ἄπειρ' ὄλβον.
 Κάδμω δ' Ἀρμονίῃ θυγάτηρ χρυσοῦς Ἀφροδίτης,
 Γῶν καὶ Σιμέλῃ, καὶ Ἀγανῇ κακισφύρου,
 Αὐτοπόλιν δ', ἡνὶ γῆρ' Ἀρισταῖον βαθυκαίτης,
 Γείνατ', καὶ Πολύδωρον εὐσφάων ἐνὶ Θῆβι.
 Κέρη δ' Ὠκεανοῖο Χρυσάρεα κατεροθύμην
 Μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃ πολυχρῦσος Ἀφροδίτης, 970
 Κακισφύρην τέκε πῶδ' ἀβροτῶν καλῶν ἀπάντων,

Γερνο-

954. Ὀλβιος.] Legitur quoque
ἀθανάτοισι τελείσται.

961. Ἡ δ' εἰ.] E in particula

de sustentatur aspiratione sequens
dictionis.

Hanc vero ei immortalem expertemque senii fecit Saturnius.

Heben autem Alcmenæ pulchros talos habentis fortis filius,
Vis Herculis, peractis luctuosis certaminibus,
Filiam Iovis magni, & Iunonis aureis calceamentis utentis
Pudicam duxit uxorem in Olympo nivoso:

Felix, qui magno facinore inter deos confecto,
Habitat illæsus & expers senii omnibus diebus.

Soli autem indefesso peperit inclyta Oceanis
Perseis, Circenque & Ætem regem.

Ætes autem filius lucem hominibus dantis Solis,
Filiam Oceani perfecti fluvii

Duxit, deorum ex consiliis, Idyiam pulchris genis præditam.

Hæc autem ei Medeam pulchros talos habentem in amore
Peperit, subacta per auream Venerem.

Vos quidem nunc valete, cœlestes domos tenentes,
Insulæque & continentes terræ, & salus intus Pontus.

Nunc autem dearum cœtum cantate blandiloquæ

Musæ Olympiades, filiæ Iovis Ægiochi,

Quæcunque mortales apud viros cubantes,

Immortales, pepererunt diis similem prolem.

Ceres quidem Plutum genuit, præstantissima dearum

Iasio heroi mixta jucundo amore,

Novali in ter proscisso, Cretæ in pingui populo,

Bonum: qui vadit super terram, & lata dorsa maris,

Omnem: qui vero obviam fuerit, & cujus ad manus venerit,

Illum locupletem fecit, multamque ei præbuit felicitatem.

Cadmo præterea Harmonia filia aureæ Veneris,

Ino & Semelen, & Agaven pulchras genas habentem,

Autonoënque, quam duxit Aristæus densa cæsarie præditus,

Peperit, & Polydorum, mœniis pulchrè cinctis in Thebis.

Filia vero Oceani Chrysaori magnanimo

~~Mæa~~ amore abundantis auro Veneris.

Calliroë peperit filium mortalium præstantissimum omnium

Γηρυονῆα, τ' κλίνει βίη Ἡρακλεΐη.
 Βοῶν ἐνὶ ἐκ' ἐλιπόδων ἀμφιρρύτων εἰν Ἐρυθείη.
 Τίτην δ' ἢ Ἡὸς τέκε Μένονα χαλκοχρυσεύων
 Αἰθίοπων βασιλῆα, καὶ Ἡμαθίωνα ἀνάντη. 985
 Αὐτὰρ τοι Κεφάλῳ φυτῆσσι φαίδιμον υἱόν,
 Ἰφθίμῳ Φαίθοντα θεοῖς ἐπιείκελον ἀνδρα.
 Τὸν ῥα νῖον τέρειν ἀνθ' ἔχοντ' ἐρακυδέων ἥσσης
 Παῖδ' ἀπαλὰ φροτιόντα φιλομειδῆς Ἀφροδίτη
 Ὄρετ' ἀνερψαμένη, καὶ μιν λαθεῖς εὖ νηοῖς, 990
 Νηοπόλοι νύχθι ποιήσαντ', δαίμονα δῖον.
 Κέρῳ δ' Αἰήτας διοτρεφέων βασιλῆων
 Αἰσωνίδης, βυλῆσι θεῶν αἰεττοειπέων
 Ἦκε παρ' Αἰήτη, πλίζας συνέντας αἰθλῆς.
 Τὴς ποδῶς ἐπίπιδε μίγας βασιλῆος ὑπερλώμεν,
 Ὑβρατὴς Περίης, ἐ' ἀτάταλτον, ὄφρα μιν ἐρεῖ.
 Τὴς πλίζας ἐς ἰωλῶν ἀφίκετ', ποδὰ μισγύζας,
 Ὡκείης ἐπὶ νηὸς ἄγων ἐλικάπιδα κέρῳ,
 Αἰσωνίδης. καὶ μιν θαλερῶ ποιήσαντ' ἀκρίην.
 Καὶ ῥ' ἦγε δμηθεῖσ' ὑπ' Ἰήσωνι ποιμνὶ λαῶν, 1000
 Μῆδον τέκε πᾶντα, τ' ἔραζον ἔτρεφε Χείρων
 Φιδυελίδης· μεγάλα δ' Διὸς νότον ἐξείλετο.
 Αὐτὰρ Νηρῆων κῆρυα αἰλίοιο γέροντων,
 Ἦτοι μὲν Φάων Ψαμμάτη τέκε δῖα θεῶν,
 Αἰακὸς ἐν φιλότῃ, Διὶ χρυσῶν Ἀφροδίτῃ. 1005
 Πηλεῖ δ' ὀμηθεῖσσι θεῶν Οἴης δαγματοπέζας
 Γένεατ' Ἀχιλλεῖα ρηξέμεντα, θυμολέοντα.
 Αἰνείαν δ' ἐπὶ κλινὴν εὐσεφάντων Κυθήρα,
 Ἀγχίσην ἡρώϊ μινγεῖσ' ἐρατῇ φιλότῃ,
 Ἰδῆς ἐν κρυφῇ πολυπύχῃ, ὑλνέσσης. 1010
 Κίρκῃ δ' Ἡελίῳ θυγάτηρ Ὑπεριονίδου,
 Γένεατ' Ὀδυσῆων παλασίφρονων ἐν φιλότῃ,
 Ἀγχοῖον, ἠδὲ Λατῖνον ἀμύμονά τε, κρατερὸν τε,

985

990

995

1000

1005

1010

01

1003. Αὐτὰρ.] Reperitur etiam
 Νηρηίδες.

1013. Ἀγχοῖον.] In nonnullis

codicibus hæc duo verba, ἀμύμονα,
 & κρατερὸν, scribuntur ut propria
 nomina,

Geryonem, quem interfecit vis Herculana,
 Boves propter flexipedes circumflua in Erythea.
 Tithono vero Aurora peperit Memnona ærea galea mu-
 nitum,

Æthiopum regem, & Emathionem regem.
 Verum Cephalo peperit inclytum filium,
 Fortem Phaëthontem, diis similem virum,
 Quem sane juvenem tenerum florem habentem glorioſæ pu-
 bertatis,

Puerum juvenilia ſapientem, amans riſus Venus,
 Incitavit, abripiens, & ipſum in templis
 Ædituum nocturnum fecit, dæmonem divinum.
 Filiam vero Ætæa à Iove nutriti regis
 Æſonides, voluntate deorum ſempiternorum
 Abduxit ab Ætæa, peractis ſuſpirioſis certaminibus,
 Quæ multa imperabat magnus rex ſuperbus,
 Injurius Pelias, & impius, fortium facinorum patrator.
 Quibus peractis ad Iolcum rediit, multa perpeſſus,
 Veloci in nave vehens nigris oculis præditam puellam,
 Æſonides, & ipſam floridam fecit uxorem.
 Et ſane hæc domita ab Iaſone paſtore populorum,
 Medeam peperit filium, quem ia montibus educabat Chi-
 ron

Phillyrides: magni vero Iovis voluntas perficiebatur.
 Cæterum Nerei filiaæ marini ſenſis,
 Phocum quidem Pſamathe peperit, præſantiſſima dearum
 Æaci in amore, per auream Venerem.
 A Peleo autem ſubaſta dea Thetis argenteos pedes habens,
 Peperit Achillem prorumpentem per viros, leonis animo præ-
 ditum.

Æneam porro peperit pulchre coronata Cytherea,
 Anchifaæ heroi mixta jucundo amore,
 Idæ in verticibus, habentis multos anfractus, ſylvoſæ.
 Circe vero, Solis filia, filii Hyperionis,
 Peperit Ulyſſis ærumnoſi in amore,
 Agrium, atque Latinum inculpatumque, fortemque,

Οἱ δὲ τοι μέλα τῆλε μυχῶν νηστῶν ἰερέων,
 Πᾶσιν Τυροῦναισιν ἀγακλυτοῖσι αἶασον.
 Ναυσίθοον δ' Ὀδυσῆϊ Καλυψὶ δ' αἶα Ἰθάκῃ
 Γείνατο, Ναυσίνοόν τε, μιγάς' ἑρατῇ φιλότῃ.

Αὐτὰρ μὲν θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν δεικνύεσθαι,
 Ἀθάνα) γέναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.
 Νῦν δ' ἔγωγε γυναικῶν φύλον αἰείσω, ἡδυπλάγ
 Μῆστον Ὀλυμπιάδης, κῦρα Διὸς αἰγιόχοιο.

1015

Τέλος τ' Ἡσίοδου Θεογονίας.

Qui sane valde procul in recessu insularum sacrarum,
Omnibus Tyrrhenis valde inclytis imperabant.
Naufithoum vero Ulyssi Calypso excellentissima dearum
Peperit, Nausinoumque, mixta grato amore.

Hæ quidem mortales apud viros cubantes
Immortales pepererunt diis pares filios.
Nunc vero fæminarum agmen cantate suaviloquæ
Musæ Olympiades, filix Iovis Ægiochi.

Finis Theogonia Hesiodi.

De quorundam versuum dimensione, nec non de aliis.

Non contracta legenda sunt cum contracta, metro id postulantē. Verbi gratia. ε. 5. ῥέα μὲρ δὲ βραύει, ῥέα δὲ βραύοντα χαλῖπτει. Hic prius *ρεα* proferendum ῥα. ε. 30. ὥρη γάρ τ' ὀλίγη πέλει ῥήκιον τ' αἰσώων τε. Hic metrum postulat, ut pro ῥήκιον dicas ῥκῶν, & pro Ιονικο αἰσώων, αἰσῶων. Iones nimirum non contrahunt. Et pro *νείκεια* in dimensione (quam alii scanſionem vocant) legendum νείκη. In dimensione inquam, secus non. ε. 109. χρύσειον μὲν παρθέστει μὲρ. Legendum hic χρυσεῖν. & sic in aliis. ε. 129. ἔπαι, ubi τὸ ἄλφα per se breve in cæsura producitur. Cæsura vocalem reddit ancipitem. Sic Ovid. Si nihil attuleris, ibis Homere foras. ubi ultima in attuleris propter cæsuram est anceps. Sic α. 5. εἰδῆί τε μεγέθι τε ubi prius *τε* producitur, & est quasi cæsura, *τε* enim prius, cum εἰδῆί cohæret, tanquam pars illius vocis conjunctæ. α. 453. pro ἡρακλεῖ lege, scilicet in dimensione ἡρακλεῖ. 9. 93. pro μουσίων, lege μουῖων. pro αἰψαδία, lege αἰψαδῆ, nimirum in dimensione. Secus *Ionismus* passim retinendus, & singula legenda, sicut sunt scripta. 9. 169. pro κυπαρσσηῖαν, lege κυπαρσσηῖ. Sed inquires, cur ita legimus? Resp. Poëtarum morem esse, ut vocem perspicuè proponant, dimensionem lectori relinquentes. Sic ἱλιάδ. α. 1. πηληϊάδω αἰχλῆ. Hic non legendum πηληϊάδω sed πηληϊάδω, vel πηληϊάδω per syncopen ἔψιλῆ. Scilicet tanta est Poëtarum licentia, ut pro πηλεΐδης *υ* ὀ (ὀ ὑδὲ ἔπληϊός) dicant per Ionicam Δίφρισι, πηληΐδης, *υ*, ὀ, & per novam ἔα epenthesein, πηληϊάδης, *υ*, ὀ. pro πηληϊάδω. Ionicè verò πηληϊάδω. Tantopere luxuriantur αἱ Δίφρικαι, adeo ut idcirco Græcanica seu Graja Poësis omnium facilima, & Poëta iudice, Musas videatur habere faventiores. Tum observandum Hesiodum usum esse Dialecto Ionica, & quæ illi dialecto propria sunt, accuratè è Grammaticis petendum, ex. gr. *α*, mutant in *η*, dativum pl. formant à nominativo plurali, ἔργῳ, pro ἔργω, rejiciunt fere ubique augmenta verborum, & alia similia, quæ usu facilius quam præceptis addiscuntur.

Tum in Indice brevitatis ergo, literis quibusdam usi sumus, ut *p.* præteritum designat, *a.* aoristum, *f.* futurum. *m.* medii. *f.* fœminini generis. ε. ἔργα ἢ ἡμέρας designat, *α.* αἰωνία, seu scutum, 9. 910. ῥῆσαν.

INDEX VOCABVLORVM,

QVÆ IN

HESIODO

OCCVRRVNT.

Α, *Quæ*, nom. pl. n. g.
ab ὁ, quod : articulus
postpositivus.

Αἰῶνι, *αἰῶνις*, ab αἰώνι & ὁ, *non tangendus*, ex α priv.
& αἰών vel ἰαῶν, & per
pleonasmum ὅ α, *αἰῶνις*.
lædo, *noceo*. f. ψω. s. 147.

Αἰῶνι 3. sing. a. i. pass. ab αἰών.
lædo. f. ἄω. quod fit ex αἰών,
hinc a. i. αἰῶνις, pro ἡῶνις.
tollitur augmentum & α
poëtice reduplicatur. Th.
αἰῶνις, ὦ, f. ἡῶν, *lædo*, *noceo*.
s. 281.

Αἰῶνι, flant. 3. pl. ab αἰῶνις, flo,
ut ἰσημι, ἰσῶσι. Th. αῶ, flo,
spiro.

Αἰῶνι saturatur. 3. person. ab
αἰῶνις. in pass. αἰῶνις expleor.
saturor, ad formam ὅ ἰσῶ-
μαι. Th. αῶ, f. ἡῶν, flo, spi-
ro. a. 101.

Αἰῶνις, ὦ, ὁ ἡ, *insatiabilis*,

innoxius. Th. αἰῶνις, ὦ, f.
ἡῶν. *lædo*. f. 714.

Αἰῶνις genit. Ionicus pro α-
ἰῶνις, ab αἰῶνις, ὦ. *bovis ca-
rens*. ex α priv. & βῆς, βοὸς ὁ
ἡ vacca, bos, taurus. s. 449.

Αἰῶνις, part. a. 2. Attice pro
αἰῶνις, ab αἰῶνις. ducō. f. αἰῶνις. p.
ἡῶνις, a. 2. ἡῶνις, Att. ἡῶνις.

Αἰῶνις, ἡ, ὁ, bonus, a, um. dat.
pl. αἰῶνις. paragoge Ioni-
ca, pro αἰῶνις. comp. αἰῶνι-
ων, βελῶν, κρείστων, δρεῶν,
λῶν. Superl. βέλῶν, κρεί-
στῶν, αἰῶνις, λῶν. s. 24.

Αἰῶνις, 3. perf. ind. ab αἰῶνις-
μαι, *irascor*, *invideo*. s. 331.
Th. αἰῶνις, ὦ, f. ἡῶν, demiror.

Αἰῶνις, adject. ex αἰῶνις
ἡῶνις & κλυτὸς *celebris*, αἰῶνις,
pro quo etiam κλυτὸς *audito*,
αἰῶνις ἡῶνις, dat. pl. Ionic,
f. 1015.

Αἰῶνις, superl. ab αἰῶνις.
L f. ὦ, ὁ,

α, ὁ. placidus, ex α epitatice
& γαν, ὁ, τὸ, læticia,
gaudium. §. 408.

Α'γαμέμνων, præf. part. passiv.
ab ἀγαμέμνω. f. λῶ, p. κρ, ορνο,
ἀγαμέμνων exultō: ad for-
mam ἑ ἀγαμέμνων, exultō,
ab Hebræo ἡγ ἀγαμέμνων.
præf. part. f. g. pl. num. α. 86.

Α'γανῆ, nomen fœminæ splen-
dide, à masculino ἀγανὺς ad-
mirabilis, splendidus. The-
ma ἀγανῆ miror. §. 246.

Α'γανὺς, ὁ. nobilis, admira-
bilis. ab ἀγαμέμνων admiror.
ἀγαμέμνων. gen. pl. §. 462.

Α'γανὺν, nomen mulieris. vide
paulò ante ἀγανῆ. §. 976.

Α'γανῦν, fœcoci, gen. sing. Th.
γανῦν, α, ὁ, superbus, elati-
tus: ἀγανὺς valde super-
bus. α non est privativum,
sed intensivum, §. 832.

Α'γῆ, pro ἀγῆα, υἱα, nom. pl.
n. g. ἀγῆων. dat. pl. Them.
ἀγῆων, ὁ, τὸ, vas quodlibet.
i. 611.

Α'γῆλος, α, ὁ. nuntius. i. 45. ἀγῆ-
λιν, proprie res quæ nuntia-
tur. ab ἀγῆλῶ, nuntio. f.
λῶ, p. ἡγῆλῶ. a. I. ἡγῆλα.

Α'γῆων, vide paulo ante ἀγῆ.
i. 475.

Α'γῆ, Adverb. hortantis, ab
ἀγῆ. a. 2. imperat. act. verbi,
ἀγῶ, ago. α. 449.

Α'γῆων, 3. pl. a. 1. act. Ion. pro

ἡγῆων, ab ἀγῆων, congre-
go, poetæ metri, causa tol-
lunt augmentum. f. ρῶ. p.
ἡγῆων, Att. ἀγῆγῆων. α. I.
ἡγῆων. i. 650.

Α'γῆλα, pl. num. greges. ἡ ἀ-
γῆλη, grex, ab ἀγῶ. Grex agi-
tur. sic Latine agmen ab a-
gendo, proprie pécudes agun-
tur, homines vero ducun-
tur. α. 168.

Α'γῆλη, pro ἀγῆληα, ας, ἡ.
Ionice, pradatrix. ab ἀγῶ
& λεία ας, ἡ. prada. α. 197.

Α'γῆος, α, ὁ, ἡ. immunitis,
præmio carens, ex α privat. &
γῆος, τῶ, τὸ, præmium,
munus. §. 396.

Α'γῆος, præf. inf. pro imperat.
verbi ἀγῶ, duco. f. ἀγῶ, p.
ἡγῶ, a. 2. ἡγῶν. i. 693.

Α'γῆος, ὁ, ἡ. dux exerci-
tus, Minervæ epitheton. ab
ἀγῶ, duco, & εἰς τὸς, ὅ, ὁ, ex-
ercitus. §. 925.

Α'γῆος, acc. sing. fortem. ab
ἀγῆος, ὁ, strenuus.
compositum ex ἀγῶ valde
& ἀνὴρ vir. i. 7.

Α'γῆος, α, ὁ, ἡ, senii ex-
pers, μὴ γῆος. compositum
ex α priv. & γῆος, αἰῶν,
τὸ. senectus. §. 305.

Α'γῆος, accus. singul. 4. sim-
plicium, ab ἀγῆος, α, ὁ, ἡ.
senii expers. Et ἀγῆος, ὁ, ἡ.
minativ. plur. 4. simpl. ex α
privat.

privat. & ἡρεος, αἰ. π. se-
nectus. 9. 949.

Ἀγυια, pl. num. *vallēs*, ab ἄγ-
ω, ε. π. τ. *vallis*. ε. 387.

Ἀγκυλομήτης, ε. ο. versipellis,
qui profert obliqua, non re-
cta consilia. compositum ex
ἀγκύλ. obliquus, & μήτης,
εως, ἡ, consilium, ο. ἀγκύλα,
τυπέη, σκολιά βυλδούμπος.
ε. 48.

Ἀγκυλοχεῖλαι, nom. pl. *repā-
di rostri*, ex ἀγκύλ. *infle-
xus*, κυνυς, & χεῖλ. ε. π.,
τ. *labrum*, à nominativo
singulari ἀγκυλοχείλας ε. ο.
pro quo etiam legitur ἀγ-
κυλόχλα, κυνυα *habens
labra*. α. 405.

Ἀγλαΐαι, nom. pl. *voluptates,
gaudia*. ab ἄγλαΐα. splen-
dor, ornatus. Th. ἄγλαος, ὤ,
ο. splendidus. 285.

Ἀγλαός, ὤ, ο. splendidus, ἄ-
γλα, *splendida*. Th. ἀγλη,
ης, ἡ. *fulgor*, splendor. ε. 335.

Ἀγνή. dat. sing. ab ἀγνός, ὤ, ο.
castus. ε. 463.

Ἀγνυ. pro ἄγνυ, 3. singul.
imperf. passivi, ab ἄγνυμι
frango, pro quo etiam dici-
tur ἀγνύω. Thema est ἄγω.
F. ἄγω, &c. *frango*. α. 279.

Ἀγνός, caste, adverb. ab ἀγνός
castus. ε. 335.

Ἀγρί, ποτῆρες, praef. act. opt.
ab ἄγω, ποττο, ἄγριω, acc.

sing. praef. part. act. vide su-
pra ἀγριών. α. 480.

Ἀγροῶ, f. δῶσα, p. δῶσα. pu-
blice ε. in foro dico, & per
syn. species, ε. 278. *aperte dico*.

Ἀγροῦ, αἰ, ἡ. forum, ab ἀγείρω
congrego. in praef. med. ἡγροῦ,
quia in foro homines con-
gregantur. ε. 686.

Ἀγροῖων, Genitivus pl. Ionice
pro ἀγροῶν. ε. 30. à nomine
ἀγροῦ ἡ *forum*. Th. ἀγείρω
congrego ut supra, & ἀγροῖ.
Ionice pro ἀγροῦ. ἀγροῖφι,
in foro, φῖ est paragoge poe-
tica, & reddit vocem ἄ-
κλιτον. θ. 89.

Ἀγρωλοῖ, ruri seu in agro
pernoctantes: Epitheton pa-
storis. compositum ex ἀγρός, ὤ,
ο. *ager*, & αῶλ. ἡ, ὤ, *atrium*,
h. e. locus subdialis, apertus
& vacuus ante ipsas aedes, τὸ
ὑπὸ θρου. item *stabilium*, se-
ritum. hinc αῶλίζομαι *stabis-
lor*: item *pernocto*, unde est
ἀγρωλῖον *ruri pernocto*. θ. 26.

Ἀγρῖον, Ionice pro ἄγρον, ab
ἀγρον, αἰ, ἡ, *capientia*, *venatio*.
9. 442.

Ἀγρια, neutrum plural. poni-
tur pro Adverbio. Th. ἀ-
γρός, ὤ, ο. *ager*.

Ἀγροῖον, accus. est nomen pro-
prium viri. ἄγρο, ε, ο.
9. 1013.

Ἀγροῖων, accus. pl. ab ἀγροῖω-
της,

- της, & ὁ. *agrestis*, *agricola*, pro ἀγρότης. Th. ἀγρός, ὅ, ὁ. rus. α. 39.
- Α' γεοκυδδμεῖται, & ὁ. *qui in agris tumultuatur*. ab ἀγρός, ὅ, ὁ, *ager*, & κυδδμεῖται, ὅ, ὁ, *tumultus*. 9. 925.
- Α' γεορμῶσι, dat. pl. part. præf. pro ἀγρορμῶσι. Syncope. ab ἀγείρω *congrego*. f. εἰρω. p. ἡγερω & Attic. ἀγῆσθω. α. 1. ἡγεω. 9. 92.
- Α' γεροπτερος, feræ, gen. cal. f. g. ab ἀγρόπτερος vel ἀγροπτερος. substantiva quandoq; etiam comparantur. Th. ἀγρός. ὅ, ὁ. *ager*. α. 407.
- Α' γχ', pro ἀγγχ prope. construitur cum Genitivo: est Adv. ε. 637.
- Α' γχῆμαχοι, pl. num. cominus pugnantes, ex ἀγγχ prope & μάχεσθαι, *pugno*, f. μάχισσμαι. p. μεμαχημαι. α. 25.
- Α' γχῆμελος, adverbialiter hic accipitur hoc neutrum, ex ἀγγχῆμελος, & ὁ, ὁ, κῆ, ἡ, ἐ propinquo veniens, ex ἀγγχ prope & μέλω, seu μέλω, *venio*. α. 325.
- Α' γχῆσι, dativus singul. ab ἀγγχῆσι & ὁ. nomen viri. ex ἀγγχ & ἴσθαι. q. d. ἀγγχ ἴσθαι. 9. 1009.
- Α' γῶνδρος, præf. part. pass. verbi ἀγαθῶμαι, ὀμαι, *demiror*. Th. ἀγαθός, ὅ, ὁ. idem 9. 639.
- Α' ῶν, *vehens*, part. præfens, ab ἄγω *duco*, *veho*. vide ἀγαῶν. 9. 998.
- Α' ῶ, *duco*. f. ἄγω, p. ἡγα. α. 1. ἡγα. α. 2. ἡγῶ. ε. 206.
- Α' ῶνι, dat. sing. ab ἀῶνι, ὦν, ὁ, *certamen*. 9. 435.
- Α' ῶσιν, 3. pl. subj. ab ἄγω *duco*, *veho*, *traho*. f. ξω.
- Α' δάνητα, *indotta*, acc. pl. n. g. ab ἀδάνητα, *incognitus*. Th. δαίω, *scio*, *disco*. 9. 655.
- Α' δάμωσιν, pro ἀδάμωσιν. Declinatur duobus modis, vel ἀδάμωσιν, & vel ἀδάμας, αῖ, ὁ, nomen clarissimæ gemmæ, per metaph. ponitur pro ferro, ἀδάμαντος genitivus ab ἀδάμας αῖ, ὁ. ex α quod hic idem valet quod δυο, & δαμῶν *domo*. 9. 188.
- Α' δηκτοπίτη, ε. 418. est superlativus, à positivo ἀδακτο & ὁ, ὁ, proprie *morsui non obnoxius*: hic vero *cariem minime sentiens*: à δάκνω *mordeo*: f. δηξομαι. α. 2. ἔδακτο. p. δίδακτα. unde etiam est nomen δηξ *vermis*, qui lignum corrumpit, ἰψ (ab ἰπῶ *porceo*) *vermis* qui cornua lædit. ἰξ (ab ἰκῶ *advenio*) *vermis*, qui palmitibus obest. σῆς (à σήπω *putrefacio*) *vermis* qui vestes depravat. τρώξ (à τρώω) qui vitiat

vitiat legumina. ψω qui si-
cus arrodit, &c.

Ἀδηλα, α, ο, κ, η. non mani-
festus, obscurus. Th. δηλα, α,
α, ο, manifestus. ε. 6.

Ἀδικ, α, ο, κ, η. injustus. ἀδι-
κώτερ, comp. Th. δίκη, η.
justitia. ε. 258.

Ἀδομήτης, nomen mul. q. d. in-
domita, à δαμῶν, domo.
9. 349.

Ἀδν, pro ἥδν 3. pl. a. 2. act. ab
ἀδν. placeo, f. ἥσω, p. ηγα.
at Ἀδν, saturo, expleo. θ. 917.

Ἀδρυσών, η. ubertas, copia ab
ἀδρς, α, ο, divus, crassus,
magnus. ε. 471.

Ἀδῶτη, dat. sing. ἀδῶτης α. ο.
qui nihil dat. Ratio compo-
sitionis plane insolens, ex α
priv. & δῶτης, α, ο, qui dat.
Th. δίδωμι, do. ε. 353.

Ἀἶθλον, α, τὸ. certaminis præ-
mium, ab αἶθλα, seu αἶθλα,
α, ο, certamen. ε. 652.

Ἀἰθλάωσιν, colluctantur. 3. pl.
præf. subj. act. ab αἰθλάω,
f. αἶσω. p. ρα. idem quod
αἰθλίω, pugno, dimico, vide
αἶθλον. 9. 435.

Ἀεῖ, adverb. semper. 9. 388.

Ἀειχμεῖων, Genit. pl. Æoli-
cus, ab αειχμῆτης α. ο. sem-
piternus. ex αεῖ & χμῆτος,
qui genitus est. Th. γείνομαι,
nascor. f. γήσσομαι. a. 2. m.
ἐχθρόμεν. 9. 548.

Ἀεῖδν. præf. inf. αεῖδν, 3. pl.
imperf. act. pro ἡεῖδν, ab
αεῖδω cano. Metri causa ab-
jicitur augmentum: in prola
αῖδν, f. αῖσω. p. ἡγα. ε. 660.

Ἀείρει, a. i. act. infinit. ab αείρω
tollo. f. αείρω. a. i. ἡερε.
hinc αείρας. a. i. part. act.
αείρόμεναι, pl. part. præf. f. g.
ε. 759.

Ἀεικία, acc. sing. ab αεικῆς, εἶ-
ο η, durus, asper. Them. εἶκω,
cedo, f. ξω. 9. 166.

Ἀεκή, non invito, adverb. ab
αἶκων invitus. Thema. ἐκῶν
οἶθ, ο. spontaneus. 9. 529.

Ἀείσαις, 2. pl. a. i. act. imperat.
ab αείδω, f. σω. p. ηγα. canto.
9. 965.

Ἀεῖλη, dat. sing. ab αεῖλα, ης, η,
turbo, procella, ex αῖω σπρω &
εἰλίω convulso, 9. 874.

Ἀεῖω, nomen mul. q. d. pro-
cellosa. 9. 267.

Ἀεινῶντων, gen. pl. in nom.
αεινῶν, οἶθ, perpetuo
fluens, alii legunt αεινῶν,
οἶθ. ex αεῖ semper & νῶν,
fluo. Th. νῶν, habito. ε. 548.

Ἀεινῶς, genit. g. f. ab αεινῶ,
perennis. Poët. pro αεινῶ.
ex αεῖ semper & νῶν fluo. αει-
νῶν, gen. pl. ε. 593.

Ἀέντων, gen. pl. part. præf. acti-
vi, ab Ἀημι, flo, ad formam
πθῆς, εἶθ. Sed quia est ab
αῖν, potius juxta ἡημι esset
ἡεέντων.

flexendum. Notetur ergo hæc exceptio. ε. 623.

A'ἔξ, 3. præf. ab αἰξω augeo, pro quo in prosa, αὐξάνω & αὐξω. f. ἦσσι. p. ἥν τε ηἴκα. ε. 6. αἰξομαι, pass. αἰξί, αἰξίτ. imperf. αἰξομένη. gen. Ion. part. præf. ε. 771.

A'εργός, ε, ο. iners, αἰργός, dat. hinc αἰργίη, inertia, Ionicè, pro αἰργία, ας, η. pigritia ab αἰργός pro qua in prosa εργός. Th. εργον, opus. Prosa dicitur quali profusa. oratio vero ligata, quæ certis numeris astricta est, quale est poema. ε. 301.

A'ερσιπτός, nom. pl. alte volantes. Epitheton cygnorum, compositum ex αἶρην, in altum tollo, & πτόμαι, volare. declinatur duobus modis. αἰρσιπότης, ε, ο. Prim. simplic. & in quinta simplicium, αἰρσιπότης, ητ, ο. in aëre suspensus. α. 316.

A'εισφρονς, acc. sing. stolidum. ε. 313. à nominativo αἰσιφρων, ον, ο. η. ex αἶω, flo, & φρῶν, ενδς, η. mens, qui ventosa mente præditus, inconstans & temerarius est & proinde stultus. hinc αἰσιφροσύνη. dat. pl. Ionic. pro αἰσιφροσύνης, ab αἰσιφροσύνη, stultitia.

A'ζαλίος. α. 153. Genitivus Ion.

pro αζάλιος, ab αζαλίος, ε, ο, aridus, torridus. Thema est αζω torrefacio, arefacio.

A'ζι, 3. pers. præf. verbi αζω, sicco. α. 397. hinc

A'ζη, præf. sub. tristetur, ab αζομαι, proprie exaresco: per metaph. cura & mœrore conficior. α. 585. θ. 99.

A'ζω, cum aspero spiritu veneror. σέβομαι. θ. 532.

A'ζωσι, pl. num. discincti, scil. ut eo sint expeditiores: ex α privativo & ζωπς cinctus, quod est à ζωνύω vel ζώνυμι, cingo. in fut. ζώσω, in præf. ἔζωκα. in passivo præf. ἔζομαι vel ἔζωσμαι. in 3. sing. ἔζωται, hinc est ζωπς, cinctus, ζωπς, ηρ, ο. cingulum, baltheus. ε. 343.

A'ηδονα, acc. sing. ab αηδών, ον, ο. η. luscinia, ab αείδω cano, pro quo in prosa αἶδω. ε. 201.

A'ηθ', pro αηθ, spirabas. imperfect. abjecto. ο μικρην per apostrophum, & τ mutato in θ, propter seq. aspiratam. Thema est αἶω flo, f. ἦσσι. unde formatur αἷμι & pass. αἷμαι. α. 8.

A'ηρ, αἷρ, ο. aer. ab αἶω, in f. g. significat caliginem. ε. 547.

A'ησι, 3. sing. ab αἷμι flo. hinc

A'ἄσι, flant 3. plur. ut ἰσημι, ἰσῶ. Th. αἶω. flo. ε. 514. θ. 875.

A'ἔω,

A'ήες, acc. pl. à sing. αήτης, α, ό.
flatus. in nom. pl. αήται, *flamina*. Th. αω, flo. ε. 643.

A'θανά, pl. num. f. g. 968.
 Græci non dicunt αθηναί, sed αθανά, ό, η. ex α negativo & θανά. Sic in Novo Testamento αιώνα, α, ό, η. & αιώνα. in f. g. αιώνα. Regula. *Adjectiva composita nec non quandoque derivata sunt generis communis*. αθανάτης, pro αθανάταις, Ionice: & αθανάτοις, pro αθανάταις. ut & αθανάτοις, dat. pl. pro αθανάτοις. ε. 307.

A'θιοφας, α, ineffabilis. compositum ex α privativo & θιφατ pro θιόφατ, à Deo pronunciatus: prout dicimus θιόδοτ, *divinitus datus*. α'θιφατ etiam idem quod *nefandus*. Sed saepius in bonam partem accipitur, & tum α non est privativum sed intensivum, ut ε. 66. *ιδίδουσαν α'θιοφας υμνον αείδειν*, docuerunt *divinum* carmen canere. ε. 660. ex φάτις dicendus, hoc à φάω, dico. idem quod φημι. 9. 830.

A'θλωαίη, ης, ή. *Minerva*. Dicitur etiam A'θλώη, quasi α-θλήη, ex α privat. & θλήη *parva*, *mamma apex*, quod Minerva prognata ex cere-

bro Iovis (uti fabulantur) non fuerit alita aliorum more. Αθλώαι έν αι Athenæ, acceperunt nomen, à Minervæ fictitii hujus idoli æde & cultu. Α'θλώαι alio nomine ακτή, ης, ή λιμν, quod in litore maris fuerit condita, unde πολίτης ατική (pro ακλήη) civis attica. α. 126.

Α'θλ', pl. num. pro α'θλα, à singul. α'θλον, α, τὸ πρæmium certaminis, sed α'θλ, α, ό, est ipsum certamen. Vide supra α'έθλ, α. ό. ε. 754.

A'θλωί, α, *illimis, limpidus*, ex α privat. & θλός, έ, ό *limus, fax, sordes*: unde est θλώω turbo: θλωές turbatus. ε. 593.

A'θρό, α, ό. *confertus*, in unum collectus. α. 246.

Αί, art. præpos. ab ή, hæc. ό, τὸ.

Αί artic. postp. ab ή, ός, ό. quæ, quid, quod. θ. 268.

Αιακῆ genit. ab αιακός έ. έ. ab αίαξ αίακ, ό, vel αίας αιώ, ό, quæ idem significant, nomen herois, Ajax. 9. 1005.

Αίαν, pro γαίαν, terram, Poëtica, à γαία, seu γαίη, έ. α. 124.

Αίμα accusat. ab Αίξ, αιρός, ό, ή *capere, capra*. ε. 514.

Αιγείδω, acc. à nominativo, αιγείδης, α, ό, ab αίσίς, έ, ό. ό, nomen viri. αιγείδης ergo est

est patronymicū, sicut à πη-
λός dicitur πηλείδης. α. 182.

Αἰχρα, pl. nom. à sing. Αἰχ-
ρα, α. η. populus nigra. Alii
etiam vertunt alnum, ἀπὸ τῆς
ἐχέστως. α. 377.

Αἰχιδ, acc. sing. pro αἰχίδα per
apostrophum, α abjicitur, ab
αἰχίς, ιδ, η pellis caprina,
munimentum pectoris. Alii
putant scutum fuisse pelle
ista obductum. Thema αἰξ,
αἰγός, ο. η. caper vel capra.
α. 344.

Αἰχίοχο, gen. Ionic. pro αἰχίο-
χου, à nominativo αἰχίοχου
α ο, epitheton Iovis. Sic di-
ctus, quod generatus, in
Creta nutritus fuerit à capra
(ὄχι sonat alimentum) ut
lateret patrem Saturnum,
qui pueros mares devorabat.
ε. 481.

Αἰχνοπι, ab αἰχνοπός, ὤ ο, vul-
tur, avis prædatrix & rapax.
à γούψ, γούπος, ο, vultur. α.
405.

Αἰ οἴ, sunt duæ voces. αἰ est
artic. præpositivus, οἴ per
apostrophum pro ὅ vero.

Αἰδῶ, Genitivus Æolicus pro
αἰδῶς, à nominativo αἰδῶς, α,
ο. orcus, inferni. q. d. αἰδῶς,
ιδ, ο, obscurus. ex α & εἶδω,
non video. ε. 152.

Αἰδῶς, à nominativo αἰδῶς, ἡδῶς,
ιδ, ε. 820.

Αἰδῶς, obscurum, adject. generis
neutrius, ab αἰδῶς. ιδ, ο. The-
ma, εἶδω, video, f. αἰσόμεαι.
α. 2. εἶδω & ἰδω. α. 477.

Αἰδῶ, Genit. Ionicus pro αἰδῶς
ab αἰδῶς, α. ο. infernus, in
prosa dicitur, αἰδῶς α, orcus,
tartarus. θ. 311.

Αἰδῆλα, acc. pl. arcana, ab αἰ-
δῆλα, ο tenebricosus. Th. αἰ-
δῶς, α, ο. infernus. 754.

Αἰδῶν, ab αἰδῶ, perpetuus.
Th. αἰς semper. α. 310.

Αἰδῶς, dat. pl. Ionic. αἰδῶς, η,
ον, tenebricosus. Th. est εἶδω,
video. θ. 860.

Αἰδῶ, dativ. sing. reverentia,
ab αἰδῶς, ιδ, ο η. pudor. hinc

Αἰδῶν, π. pudenda. α. 354. ε. 731.

Αἰδῶν, ης, η. veneranda. αἰδῶ-
ν, dat. pl. Ionic. Th. αἰ-
δῶς, ιδ, ο, η, pudor. ε. 255.

Αἰδῶ, genit. sing. ab αἰδῶς, αἰ-
δῶ. ο. orcus. idem quod
αἰδῶς, α, ο. vide supra. αἰδῶς
δῶ, ad orcum. α. 151.

Αἰδῶν, ε. 683. dat. pl. Ion.
pro αἰδῶν, ab αἰδῶν, &
inscitia, ab αἰδῶς, αἰδῶς, ο η.
sciens. Th. ἰσχυμι, scio. hinc
Αἰδῶς, ignarus, vide Thema,
ἰσχυμι scio. α. 105.

Αἰδῶ, pudorem. accus. sing. αἰ-
δῶν, αἰδῶ, ab αἰδῶς. pudor.
ε. 322.

Αἰδῶν, ιδ, ο. idem quod αἰ-
δῶς, α, ο. Pluto. θ. 913.

Αἰδῶς,

Αἰδώς, pudor. ex α priv. & ἴδω video. quorum nos pudet, ea non aspicimus. s. 190.

Αἰεθυστῶν θ. 893. *sempiternum*. gen. pl. Ἄολ. p. αἰεθυστῶν. ab αἰεθυστής, ε, ὁ. sempiternus, ab αἰ, semper & γείνομαι, nascor. θ. 893.

Αἰεὶ pro αἰεὶ *semper*, poetice. & αἰὲν. s. 114. & 296.

Αἰτὼν, *aquilam*, pro αἰτὼν metri causa, αἰτὼς, ε, ὁ. θ. 523.

Αἰζήϊ ♂, *juvenilis*, ab αἰζήδης, ε, ὁ. *juvenis*, q. d. αἰεὶ ζῶν, *semper fervens*, a. 408.

Αἰζήων, *juvenum*, genit. pl. ab αἰζήδης, ε, ὁ, pro quo & αἰζήδης, *juvenis*. θ. 863.

Αἰήτα, Æolice pro αἰήτης, ab αἰήτης, ε, ὁ, nomen viri. θ. 992.

Αἴη, dat. Ion. ab αἴα, pro γαῖα, *terra*. a. 153.

Αἰήτης, αἰήτης. Vide Αἰήτιος. θ. 958.

Αἶς, *que* pro αἶπι *queque*, ab ὄς, ἦ, ὁ. articuli postp.

Αἶψά ♂, εἰς. ardens, αἶψα-λόεσθαι, acc. sing. ab αἶψα, uro, incendo. θ. 72.

Αἶθερ, ἱρ. αἶθερ, ὁ. æther. s. 18.

Αἰθίοπων, gen. pl. ab αἰθίοψ, ♂, ὁ. æthiops. q. d. αἶψα τὸ ὄψιν. ab ὄψ, vultus th.

♂. ζέμαι, video, & αἶψα, uro. imperf. ἦθον. ardebant. θ. 985.

Αἶθρῳ ♂, ardentis, præf. part. gen. Ion. ab αἶθρα, ardeo, αἶθρῳσι, αἶθρῳν, gen. pl. part. præf. a. 60.

Αἶθρων, dat. ab αἶθρων, ♂, ὁ. niger. th. αἶθρα, uro, s. 741.

Αἶθρα, acc. sing. ab αἶθρα, ♂, ὁ. κῆ, niger. ab αἶθρα, uro & ὄψ, vultus. th. ὄψθαι. f. ὄψομαι, præf. ὄψμαι. s. 36.

Αἶα, pro αἶα. Dorice pro αἶα. αἶα δύναι si quidem possis,

Αἶμα, αἶμα, pro αἶμα. τ, τὸ. *sanguis*.

Αἶμα ♂, *cruenta*, pl. num. ab αἶμαθις, ὄσθα, ὄν. Thema est αἶμα, ατ, τὸ, *sanguis*. θ. 183.

Αἶμυλοι ♂, dat. pl. Ion. αἶμυλοι, ὁ, ὁ. blandus, αἶμυλοι idem. s. 78. hinc αἶμυλοι.

Αἶμα pl. f. g. αἶμας *gravis*. differt ab αἶμα laus, accentu. s. 800.

Αἶμα, laudat, ab αἶμα, laudo. f. ἦμα. vel ἴμα. p. ἦμα. aor. 1. ἦμα. aor. 1. imperat. αἶμα. th. αἶμα ε, ὁ. laus. s. 822.

Αἶμας, ε, ὁ. Æneas. θ. 1008.

Αἶμα, pro αἶμα, *probo*. & hoc pro αἶμα, laudo. f. ἴμα, vel ἦμα. p. ἦμα. Thema αἶμα laus. s. 681.

Αἶμα, acc. fabulam. ab αἶμα, ε, ὁ. s. 200.

Αἶμα, *gravis*. à masculino, αἶμας, ὁ, ὁ. *gravis*, *horribilis*.

ε. 160. hinc αἰονίτη. dat. sing. superlat. α. 397.
 Αἰνυέ, 3. singul. imperf. medii, à Themate αἰνυμαι, caprio. α. 41.
 Αἰολίδα, acc. sing. ab αἰολίς, ἰδ. nomen regionis, ab αἰολέ, ε, ὀ. varius. hinc, αἰόλων vario. ε. 634.
 Αἰόλων, 3. pl. ind. præs. pass. ab αἰόλω, vario. f. λῶ. p. κα. th. αἰολέ, ε, ὀ. varius. α. 399.
 Αἰπόλιον, ε, τὸ. grex caprarum. ab αἰπόλ, ε, ὀ. caprarius. αἰὲς τις αἰῶας πολλῶν. Them. πολίω verso, propriè qui versatur circa capras. Nam αἰ prima syllaba est ex αἰξ αἰγός, ἡ. capra. θ. 446.
 Αἰπύω, acc. sing. ab αἰπύς, εἰ, ὀ, αἰπύς. f. ἡ αἰπεία, τὸ αἰπύ. ε. 83.
 Αἰρεῖ, cepit. 3. singul. præs. act. subj. ab αἰρέω capio. f. ἦσω. p. κα. α. 2. εἰλῶ. ε. 616.
 Αἰς, quibus, dat. pl. ab ἡ, quæ. Αἶσα, ἡ, parca, fors: item fatum, officium, quasi αἰείων, semper æqualis. θ. 422.
 Αἰσηπος, nomen fluvii. θ. 342.
 Αἰσιμον, αἰσιμό, ε, ὀ. fatalis, ab αἶσα fatum: idem quod μόρσιμον, à μόρ, ε, ὀ. α. 336.
 Αἰσονίδης, Filius Æsonis, cognomen viri. θ. 993.
 Αἰσωνέ, 3. pl. imperf. med. à verbo αἰσῶω impetu feror, agitor, f. ξω. p. χα. θ. 671.

Αἶχισον, dat. pl. ab αἶχ, ε, τὸ. τὴν τὴν τὴν. ex α privat. & ἰχω contineo. Qui se non continent, sunt turpes. ε. 209.
 Αἰτῆς, 2. person. sub. ab αἰτέω. peto. f. ἦσω. p. ἦττα. ε. 406.
 Αἰχμή, ἡ, ὀ. cuspis. Die spūte. αἰχμῆς, dat. pl. Ionicè pro αἰχμηαῖς. α. 289.
 Αἰχμητῶν, gen. pl. Æolicè pro αἰχμητῶν, ab αἰχμητής, ε, ὀ. bellator. th. αἰχμή, ἡ. cuspis. α. 178.
 Αἰψ' pro αἰψα celeriter. α. 370.
 Αἰψηροκίλδον. θ. 379. epitheton Boreæ. αἰψηροκίλδον, ε, ὀ, ἡ. celeriter viam conficiens, ex αἰψηρός velox. th. αἰψα, cito. & κίλδον, ε, ἡ. via.
 Αἶων, præs. part. verbum poeti- cum, ab αἶω audio. ε. 9.
 Αἰών, gen. sing. ab αἰών ὦν, ὀ, αὐν. item in f. g. ἡ αἰών vita. α. 331.
 Α' κῆμαν, dat. sing. ab ἀκμάς αὐ, ὀ, indefessus. compositum ex α privativo, & κῆμαν defatigor, f. κῆμῶ, p. κέκμη. κα. α. 2. ἐκμῶν. θ. 956.
 Α' κῆματος, θ. 824. ε, ὀ, ἡ. indefessus. ἀκμάς, gen. pro ἀκμάτης, gen. Ion. ἀκμάτης, dat. pl. Ionic. f. g. th. κῆμων.
 Α' κῆστη, nomen mulieris, ab ἀκῆσσω acuo. Them. ἀκῆστη, cuspis. θ. 356.

A' *αρχιδυρόν*, ex animo dolens. presentis med. part. ab *ἀρχι-χυμι* pro *ἀρχαίω*, tristitia afflicto. Thema *ἀρχ*, *ι*, *το*, dolor. θ. 99.

A' *αρχιδύρον*, α. 135. *acutam*. part. præt. pass. ab *ἀρχαίω* *ακνο*. *ἀρχιδυρόν* pro *ἡγαρχιδυρόν*. augmento abjecto & syncope facta *ἀρχιδυρόν*. th. *ἀκῆ*, *ῆς*, *ῆ*, cuspis, vel *ἀχ*, *ι*, dolor. α. 135.

A' *αρχών*, animo mæstus. ab *ἀρχω* dolore afficio, ex Thematē *ἀχ*, *ι*, *το*, dolor. θ. 868.

A' *κηδής*, *ι*, *ο*, *κῆ*, *ῆ*, negligens. ex α privat. & *κηδ*, *ι*, *το*, cura. θ. 489. *ἀκηδία*, acc. sing. ε. 112.

A' *κήλαι*, pl. sine sorte. ex α priv. & *κηρ*, *κηρὸς*, *ῆ*, fors, *factum*. ε. 821.

A' *κινήτοισι*, dat. pl. Ion. ab *ἀκίνητος*, qui non movetur. Sepulcra non sunt movenda & refodienda, sed corporibus mortuorum concedenda quies. th. *κίνητω*, f. *ῆσω*, moveo. ε. 748.

A' *κνώπερι*, firmissimæ, pl. num. & superl. grad. ab *ἀκν*, *ι*, *το*, *corruptus*, ex α priv. & *κν*, *κνὸς*, *ο*, vermis, qui in ligno oritur, illudque rodit. Vide supra *ἀδνηκνέτω*, ε. 334.

A' *κνίττω*, acc. ab *ἀκνίτης*, ε, *ο*.

maritus, α. 9. *ἀκνίτην*, ab *ἀκνίτης* *ι*, *η*. *marita*, ex α quod est non privativum, sed conjunctivum, ab *ἀμν*, *simul*, *una*, & *κνίτη*, *ης*, *ῆ*, lectus, à *κνίμαι* jaceo, cubo. ε. 798.

A' *κνέη*, apud Poetas idem quod *ἀκνέης* *insatiabilis*, cum genit. ex privativa part. α, & *κνέητος*, à *κνέω*, pro quo etiam dicitur *κνέιννυμι*, *ύω*, *fatio*. α. 346.

A' *κνῆ*, audi, præf. imperat. *ἀκνῆσαις*, 2. sing. aor. i. act. opt. audiveris, ε. 719.

A' *κνέσωντες*, pl. num. a. i. part. verbi *ἀκνῶ*, audio, f. *σῶ*. p. *κν*. p. m. *ῆκν* & Att. *ἀκνῆ*, *κν*. θ. 695.

A' *κνῆ*, Ionice pro *ἀκνῆ* summa, neut. *ἀκνόν*. *ἀκνέτω*, in superl. ε. 665. θ. 7.

A' *κνέλης*, ε, *ο*, *κῆ*, *ῆ*, *anceps*, *du-bium*. th. *κνέω*, scerno, judico. α. 311.

A' *κρονέφω*, *vespertinus*. comp. ex *ἀκρ*, α, *ον*, *summus*, & *κνέφας*, *αἰ*, *το*, *caligo*. item *crepusculum*. ε. 565.

A' *κνέην*, nomen proprium mulieris. θ. 249.

A' *κνῆ*, *litus*. *ἀκνῆς*, dat. pl. *litoribus*. ab *ἀκν* frango, quod ibi fluctus frangantur. & *ἀκνῶ*, *munus*, *donum*. ε. 32.

A' *κνίτω*, dat. pl. poëticus, ab

ἄκτις, ἡ, radius solis. ab ἄγνου *frango*. radiorum solarium est refractio. §. 760.

Ἄλα, acc. sing. *mare*, ἡ ἄλς, mare: ὁ ἄλς, sal. solo genere differunt. §. 791.

Ἄλαδ' pro ἄλα δὲ *ad mare*. ὅ postpositum accusativo, valet ad. s. 629.

Ἀλάλη, *errare*. 3. singul. verbi passivi, à verbo ἀλάσσει, ἄμας. *vagor, erro*, pro quo etiam dicitur ἀλῆμι ἀλῆσαι, & per reduplicationem ἀλάλημι. in passivo ἀλάλημαι, σὺ, τὰ. i. 100.

Ἀλαλη, dat. sing. ab ἀλαλητός, ὅ. clamor militum, dicentium ἀλαλή. Gallice *alarme*, Th. ἀλαλή, ἡ, ἡ. ἀλαλή. κ. 382. differt ab ἀλάλη, inenarrabilis.

Ἀλαλῆν *profligabat, arcebat*, imperf. Ionic. ab ἀλάλκω. Thema est ἀλῆ, ἡ, ἡ. *robur, vires*. §. 527.

Ἀλασσοπῆ, *speculationem*, propriis *cacato speculationem*. comp. ex ἀλᾶς, *cacatus*, & σπῆ, *φομαί*, f. *φομαί*, *circumspicio*. unde est σπῆ & σπῆ, ἡ, *specula*. §. 466.

Ἀλαπιδόν, *imbecillum*. ab ἀλαπίζω, *diripio, vasto*. Thema, *λαπίζω*, & *λαπίδα*, *evacuatio*. s. 435.

Ἀλας, ὁ, ἡ, *gravis, non*

oblivioni tradendus, Doricè; pro ἄλας, à λῆω, f. *σ. latio*. §. 467.

Ἄλγος, pro ἄλγος, ab ἄλγος, ὁ, *dolor*, unde Latinarum *algeo, frigeo*. s. 132.

Ἀλγόνος, acc. sing. ab ἄλγος, ὁ, *dolor*. Thema ἄλγος, ὁ, *dolor*. ἀλγόνος, fig. acc. cas. §. 226.

Ἀλῆα, αἱ, ἡ, Ionicè ἀλῆα, ἡ, *calor*, seu tepor qui est ex Sole. s. 491.

Ἀλῆα, *vita*. a. i. med. infinit. pro ἀλῆσας, pro quo ἀλῆσας & ἀλῆα, per geminam syncopen (sic Rom. 3. v. 15. *ἐκχέου* pro *ἐκχεύου*) ab ἀλῆα *ποσὶ* f. *ιστι*, p. *εἰς*. item *vito, cauteo*, s. 491. pro ἀλῆα dicitur etiam ἀλῆα, itemque ἀλῆα, effugio. s. 826. est versus ultimus.

Ἀλῆζω, f. *σ. p. cura*. hinc ἀλῆζω, genit. cas. §. 171.

Ἀλῆα, *evito*; vide in ἀλῆα.

Ἀλῆα. vide paulo ante ἡλῆα.

Ἀλῆα, *impresationum expulsi*, ex ἀλῆα vel ἀλῆα *arceo, depello*, & ἀλῆα, *dira impresatio*. est vox media, quæ modo in bonam partem accipitur & vertitur *precatio*, modo in malam, ut hic. s. 462.

Ἀλῆα, ὁ, *pinguedo*. ἀλῆα.

λείψω. f. ψω. a. 2. ἡ λειψον. θ. 553.
 Α' λείααζ, vide paulo ante α-
 λίααζ. s. 503.
 Α' λούοιμοι, vide in α' λίααζ.
 Α' λουεῖν, Ionicè pro α' λουερε, αἶς,
 ἡ. *enitatio*. Th. α' λένω, vito.
 s. 402.
 Α' ληθτα, acc. sing. ab α' ληθης, ve-
 ritas. hinc α' ληθίλλω, Ionicè,
 pro α' λήθειω. θ. 28.
 Α' λυάωμενα, acc. sing. ab α' λυάω-
 μων, οἱ, ὁ. nomen fluvii, ex
 αἶς, αἶλδς ἡ. mare, & α' κμη,
 ἡ, ἡ, cuspis, vigor, incre-
 mentum. θ. 343.
 Α' λιασσι, ὤ, ὅ, ἡ, non definens.
 Thema, λιαῖζω, f. σμ. agito.
 θ. 611.
 Α' λισς, ἰ, ὁ, ὁ, *piscator*, proprie
 qui in mari piscatur. per syn.
 spec. *piscator qui vivit*, Th. αἶς,
 αἶλδς, ἡ, mare.
 Α' λιμῆδῃ, nomen mul. q. d. *que*
curas mare. ex αἶς αἶλδς, ἡ,
 mare, & μῆδῃ, ἡ, τὸ, cura.
 θ. 255.
 Α' λίσσι, poëtica, pro αἶλσι, ex
 αἶσι, *marinus*. Th. αἶς.
 Α' λισσῶμεν, part. præt. pass. Io-
 nicè. ab αἶλιτιω, pecco. α. 91.
 Α' λισσῶμεν, 3. præf. pass. *male*
agis, ab αἶλίσσῶμεν, pecco,
 quod est ab αἶλίσσῶς, pecca-
 tor. Thema est αἶλιτιω, pec-
 co, f. ἡσσω, vel αἶλίσσω, cuius
 aor. 2. ἡλίσθην. s. 239. & s. 328.
 Α' λισσῶμεν, Ion. pro αἶλίσσῶμεν, ab

αἶλσι, ὤ, ὅ. nomen viri.
 Thema est αἶλκῃ *robur*. α. 26.
 Α' λκείδασ, pro αἶλκείδῃ, Æoli-
 ce, à nominativo αἶλκείδης, ὤ,
 ὁ. nomen viri ab αἶλκῃ, *ro-*
bur, α. 112.
 Α' λκιμος, ὤ, ὅ, ἡ, *robustus*,
fortis. Th. αἶλκῃ, ὤ, ἡ, *robur*.
 Α' λκμῶνῃ, nomen fœminæ, q.
 d. *robur Luna*. Luna singu-
 lares habet influxus in *fœmi-*
nam, nec non in *oceanum*,
 qui est quasi *mundi uterius*.
 α. 3.
 Α' λκτῆρ, acc. sing. ab αἶλκτῆρ, ἡ,
 ὅ, *defensor*, *propugnator*.
 Thema αἶλκω, ab αἶλκῃ, unde
 αἶλκῶν profligo. α. 29.
 Α' λκ', pro αἶλκῃ, s. 37.
 Α' λκῶν, nom. pl. ab αἶλκῃ, alia
 Αἶλκῶν, *aliarum*, pro αἶλκῶν, Æo-
 lice, α. 260.
 Αἶλκῶν, gen. pl. αἶλκῶσι, ὡν
 dat. pl. Ion. pro ὡς αἶλκῶ-
 λεις inter se. αἶλκῶλας, acc.
 pl. Flebitur tantum per Ge-
 nitivum, Dativum & Accus.
 pluralem, idque in tribus ge-
 neribus. s. 134.
 Α' λκῶν, acc. ab αἶλκῃ. s. 822.
 Α' λκῶν, ὤ, ὅ. *diversus*, ab αἶλ-
 λῶ, alius. s. 481.
 Α' λκῶν, αἶλκῃ, αἶλκῶ, alius, a. um.
 Α' λκῶν, *interdum, alias*, adverb.
 Α' λκῶν, ὤ, ὅ. Thema est αἶλ-
 λῶ, alienus, non proprius.
 Αἶλκυρδς, ὤ, ὅ. *salvus*, epitheton
 M 3 oceanus.

oceanī. Thema ἄλς ἁλός, ἡ mare.

A'λεχρς, ε, ἡ. πυχρ. ἄλοχρ, dat. ex α conjunctivo, quod est ex ἄμω & λείχ, ε, τὸ λεῖται, quod fit in eodem lecto cum marito. θ. 886.

A'λ(, ε, τὸ lucus. ex ἄλλε-μαί salio, quod arbores veluti è terra profiliant. α. 70.

A'λυκ'ε'πέδησι, dat. pl. Ion. ab ἀλυκ'ε'πέδη, vinculum indissolubile, q. d. ἀλυκ'ε'πέδη, indissolubilis pedica, ἀλυκ-τ, metri causa, pro ἀλυ-τ, ex α privat, & λύω, dissolvo. θ. 520.

A'λύξ', vitabit, fugiet. fut. i. med. ab ἀλύσκω vito. F. ξω. Thema est ἀλίω tolo: item vito. ε. 361.

A'λφειον, ab ἄλφει, ε, ὁ. nomen fluvii. θ. 338.

A'λφησι, dat. pl. poetice & Ionicè pro ἀλφησις, ab ἀλφησις, ε, ὁ, inventor. ab ἀλφίω invenio. Th. ἄλφα. primæ alphabeti Græci litteræ nomen. ε. 82.

A'λωῆ, ἥς, ἡ Thema. ἄλως, ω, ἡ areæ. Spiritus mutatur in ortu. ε. 804.

A'μ', pro ἄμω, unā, cum Dat. ἄμω βροντῇ cum tonitru. ἄμυδς Æolice pro ἄμυδς. idem quod ἄμω, simul. θ. 689.

A'μαιμακέτιο, indomiti. ἀμαι-

μακέτι, ε, ὁ, ex α intensivo. quod est ex ἄζαν, valde, & μαίμω, vehementer cupio, impetu feror, qui animo est in prælia admodum promptus. Th. μῶ, cupio. α. 207.

A'μαξα, ἥς, ἡ, currus, plaustrum, quasi dicas ἄμω ἄξονι, cum axe. ε. 324.

A'μαρία, peccaverit. 3. sing. a. 2. act. subj. ab ἀμαρτάνω pecco. f. ἀμαρτήσω, p. ἡμαρτησθαι. a. 2. ἡμαρτεῖν. ex α. priv. & μαρτάνω, assequor.

A'μαρτίνο, cuius mens est prava, ex ἀμαρτάνω pecco, & νό, ες, mens, qui mente peccat. θ. 511.

A'μαρυσσι, imperf. pro ἡμαρυσσι, splendebat, verbi ἡμαρύσσω, f. ξω. fulgeo, splendo, ex ἀπειληκῶ, & μαίρω splendo. θ. 917.

A'μαρξ, præf. infinitivi medii, metere. Thema est ἀμαρξ. f. ἡστω meto. Metere instar formicæ, nihil aliud est, quam colligere, comportare. Est assiduitatis magistra. Prov. 6. ε. 776.

A'μαυροτίη, Ionicè pro ἀμαυροτίη, obscurior. ab ἀμαυρός, ὁ, obscurus. ex α priv. & μαίρω splendo. ε. 282.

A'μαυρωθείη, intereant, a. i. opt. pass. verb. ἀμαυρόω, ὁ, ob-

obfusco, obscuro. Th. ἀμφυ-
ρος, ὤ, ὀ. obscurus, ε. 691.

Ἀμβάλῳ, pro ἀναβάλλας, scan-
tilis, peruius. sic ἀμβαίνω, pro,
ἀναβαίνω, Thema est βαίνω,
εο, f. βήσομαι. α. 2. ἔβλω. ε.
679.

Ἀμβολιερῆς, ὤ, ὀ. dilator ope-
rum, ex ἀναβάλλομαι, differo,
procrastino. μηδὲν ἀναβαλλό-
μεν, & ἔργον ἔ, τὸ ὅρις. ε. 411.

Ἀμβροσίη, dat. sing. Ionicè pro
ἀμβροσία. ἀμβρόσιον immortalis,
ex α privat. & βροτός ὤ ὀ
mortalis. καὶ ἰπὺν θεῶν ἔ, μὴ καὶ
προπῶν ἔ, τὰ εἰς σίγμω. θ. 69.

Ἀμβροσίον, ὤ, immortalis pro
ἀβροσίον. Th. βροτός, morta-
lis. θ. 43.

Ἀμίζατος, ἀνδρα, invidia ca-
rens. Thema μιζαίεω, invi-
deo. θ. 666.

Ἀμειβόμεν, præf. part. respon-
dens, ἀμειβόμενα, mutantes.
ab ἀμείβω f. ψ. commuto.
In dialogis verba commuta-
mus. construi solet cum Ac-
cus. α. 117.

Ἀμειλίχων, gen. pl. ab ἀμείλιχ-
τον, ὤ, ὀ καὶ ἦ, asper, durus.
Th. μελίσσω, mellitum red-
do. θ. 659.

Ἀμειν, melius, comparativus
ab ἀγαθός, bonus, Cetero quin
ἀμειν ex α epitatico & εἰ-
ροβοντ : sic ὀρεινός est ex ὀ-
ρης. ἀμεινω, ἀμεινω, acc. sing.

m. g. α. 51. 119. Vide ἀγαθός.

Ἀμελᾶσι, 3. pl. sub. negligent-
ab ἀμελεῖν. negligo, hinc ἀ-
μελης, ex α priv. & μέλει cu-
ra est. ε. 398.

Ἀμέρῃς, 2. sing. α. 1. act. subj.
à verbo ἀμέρῳ, privo. f. σὺ.
ἄμερδῃ pro ἡμέρδῃ, imperf.
Ion. Th. μέρῳ. σὺ. privo.
α. 331.

Ἀμνηστία, Ionicè, pro ἀμνη-
στία difficultas, ab ἀμνησ-
τίνιμι cautus, perplexus. ex
α priv. & μηχανή, machina.
ἀμνηστία, inexplicabilem.
ε. 494.

Ἀμνηστία, f. 1. ind. ab ἀμνη-
στο, meto. Vide paulo ante ἀμνη-
στον. ε. 438.

Ἀμνηστία, ὤ, ὀ, messis tempus : sed
ἄμνητον, ὤ, ὀ, messis, ab ἀμνη-
στο. ε. 382.

Ἀμμες, pro ἡμεῖς, Æolice, nos.
ab ἐγώ, ego. α. 87.

Ἀμμιζον, pro ἀνὰ μέσον, in me-
dio. α. 209.

Ἀμμιζώ, talionem, proprie, mu-
tationem, ab ἀμείβω mutuo. F.
ψ. præf. med. ἡμμιζώ. ε. 332.

Ἀμμιζαίη, ἰατρία. ab ἀμμιζω f.
ξω. mulgeo, ἰατρία μετὰ. ἀμμιζαίη
ὤ ὀ tempus, quo mulgentur
vaccæ. ε. 588.

Ἀμμιζον, adverb. insatiabiliter,
incessanter. ex α priv. & μμιζον.
ὤ, ὀ, linteum carptum quod
vulneribus inditur. α. 361.

Ἀμπαυμας, *solatium*. pro *ἀμπαυμας*, αἰ. n. g. ab *ἀμπαύομαι*. quiesco. Th. *παύω*. finio, cesso. a. 2. ἔπαυσ. 9. 55.

Ἀμπίλαγ, per *relagunt*, per syncopen, pro *ἀμὰ πίλαγ*. *θάλασσα μαρε*. sed *πίλαγ*. e. π, *maris profunditas*.

Ἀμπυκιδίω. acc. à nominativo *ἀμπυκίδης*, π, ε, *Ampyci filius*. *ἀμπυξ*, εκ. ε, idem quod τὸ *ἡγιδιωτέον*, *calicndrum*, *reticulum maliebre*. ab *ἀμπύχω* *circumdo*. a. 181.

Ἀμυδς, Æolic. Adverb. idem, quod *ἄμσ*, *simul, cum*. a. 345.

Ἀμύμνα, acc. sing. ab *ἀμύμων* ον. ε, ε, irreprehensibilis idem quod *ἀμώμη*. & valet idem quod *ἄμωμ*, qui nihil commisit τὸ *μυγμῆς* h. e. derisione dignum. à *μύζω*, *ξω*. *derideo*. Sic dicitur per syncopen ἔ *γάμω* pro *ἀμύμων*. 9. 264.

Ἀμύντης, præf. part. ab *ἀμύνω*. *μυνο*: item *arceo*, *propello*. f. *νδ*, a. 1. ἄμωνα p. γησ. a. 140.

Ἀμφ' pro *ἀμφί* idem quod *περ*, circa. 1. 203.

Ἀμφαζαπῶντες, præf. part. pl. num. ab *ἀμφαζαπῶν*. ex *ἀμφί* & *ἀζαπῶν* valde *diligere*. 1. 58.

Ἀμφαρεβίζω, imperf. Ion. *ἐν-εὶντρεβόωντ*: ab *ἀμφαρεβίζω*. *circumstrepo*, *compo-*

fitum est ex *ἀμφί* & *ἀρεβίζω*, quod est à Themate *ἀρεβίζω*, u, ε, *strepitus*, a. 64.

Ἀμφεγάλωψ. a. 9. *ἀτ*: ab *ἀμφεγάλωψ* *circumtego*, ex *ἀμφί* *circā*, & *γάλωψ*, *ιστο*, f. *ψω*, p. *φα*, a. 2. *ἐγάλωσεν*. 1. 165.

Ἀμφείπτε, imperf. med. verbi *ἀμφίπομαι*, *circā* quidpiam *versor*, *foveo*, *agito*. *ἀμφοί*, 3. imperf. *ἀτ*. Ion. verbi *ἀμφοίπω*, *persequor*, *foveo*. Th. *ἔπω*, *operor*, *sequor*. 9. 696.

Ἀμφί præpositio *circā*, per *τμήσιν* *separatum-circū*. 1. 73.

Ἀμφίς Adverb. 1. 699. *circū* *scorsim*.

Ἀμφιβάλλω, aor. 2. med. subj. ab *ἀμφιβάλλω*. *circumjicio*, *circundo*. f. *λῶ*. p. *βιβάλλω*. a. 2. ἔβαλον. p. m. βίβωλα. Th. *βάλλω*, *jacio*. 1. 543.

Ἀμφι-βάλλ', a. 253. per *τμήσιν*, *βάλλ'* pro *ἔβαλλε*. Imperf. Ion. Th. *βάλλω*. a. 255.

Ἀμφιβλήσσει, u, π, rete quod à duobus utrimque *projicitur* in *aquam*, ex *ἀμφί*, *circū*, & *βάλλω*, *jacio*. a. 215.

Ἀμφιγυήης, ενθ. ε, utroque *pede claudus*, *Vulcani epithetum*. ex *ἀμφί* *utrinque*, & *γυῖοι*, u, τὸ, *membrum*. qui *claudicat* ex utroque *pede*. *ἀμφοτέρω* *γυῖοις* τὸ *πᾶσι* *λεῖ*. 1. 70.

Ἀμφί-

Ἀμφιδάμηνος, genit. ab ἀμφιδάμας, nomen viri q. d. qui utrimque domat. ex ἀμφὶ & δαμίζω, domo. s. 652.

Ἀμφιδιδῆς, est 3. sing. plusq. perfecti medii, à δαίω divido, convivor, scio, comburo. in a. 2. act. ἰδῶν. Hinc est præt. med. δίδῃς. Sicut à θάλασσι τέτληα, à κείω πείνω, &c. α. 62.

Ἀμφικυλῶν, 3. sing. a. i. act. subj. ab ἀμφικυλώω. Th. κυλώω tegeo, f. ψω, p. φω, a. 2. ἀνακύβω s. 553.

Ἀμφιλοχίαι, acc. pl. disceptationes, quæ fiunt verbis, ab ἀμφιλοχία, ubi ex utraque parte contenditur, ex ἀμφὶ & λόγω, dico. θ. 229.

Ἀμφιποδίω, f. δίσω, obambulo, comitor. Th. ποδίω, verso; pro quo Poëtice παλάω, verso. s. 801.

Ἀμφιρύτης, dat. ab ἀμφιρύτης, circumpositus, ex ἀμφὶ & ῥύω pro ῥέω, fluo, f. δίσω, p. ἰρύδης. θ. 983.

Ἀμφίρα, nomen mulieris. 4. contractorum, ex ἀμφὶ & ῥέω, fluo, &c. θ. 360.

Ἀμφιτέρας, nomen mulieris, ex ἀμφὶ & τερίζω strido, Fut. τέρας. à circumstrepo. θ. 243.

Ἀμφιτέων, Nomen viri, ex ἀμφὶ circum & τέων, attoro,

macero, uexo, τέρας proprie foramen. item veterator, α. 37. hinc

Ἀμφιτρυωνιάδης, α. ο. δ. filius Amphitryonis. per epenthesin θ α metri causa pro ἀμφιτρυονιάδης, α. ο. α. 165.

Ἀμφιχάω, a. i. act. infinit. ex ἀμφὶ & χέω fundo. F. χέω. Æol. αοιστ. i. act. ἔχουσιν. & per syncopen θ σ, ἔχουσιν & per novam θ υ syncopen, ἔχου. p. κέχουσιν perf. παλ. κέχυμαι. a. i. pass. ἐχέθην. α. 65.

Ἀμφότεροι, α, ον. ambo. dat. pl. ἀμφότεροις, Ion. α. 177. hinc

Ἀμφότερωθεν, utrinque, adverb. Th. ἀμφω, ambo. θ. 733. α. 171.

Ἀμύμητος, inculpatus. ἀμύμητος, qui est absque omni labe. ex α priv. & μύμητος, α. ο. probrum, dedecus. item derisor. ab Hebr. עמו macula. Hinc verbum μαμίσματα, cavillor, proverb. παρονομαστικὸν ῥέω μαμίσας & μαμίσας. α. 102.

Ἀμύνω. 3. pl. ind. pass. verbi ἀμύνω, α. f. ἦσιν, meto. θ. 599.

Ἀν, vocula seu particula potentialis. Poëtæ alioquin pro ea ponunt κτ, κτν. s. 179.

Ἀνα, præpositio, pro diversa significatione varios casus regens.

Ἀναβάλλω, præf. inf. differre, procrastinare, Th. βάλλω, f. λῶ. jacio. s. 408.

Ἀνάγκη, ης, ἡ, necessitas. ἡ ἀνάγκη, necessario. s. 15. §. 517.

Ἀναγν, ducebant, 3. pl. imperf. Poëtice, pro ἀνηγν. ab ἄγω *duco*. f. ξω. p. ἤγα, a. 2. ἡγν. α. 280,

Ἀναίελα pl. insperata, ab αἰλ-ω, insperatus. Th. εἰλπίς, ἰδο. ἡ. §. 660.

Ἀναιδέα, ex α priv. & αἰδώς, ὅ, ἡ, pudor. §. 312. ἀναιδής, ἑ, ὁ, καὶ ἡ. ἀναιδείη, dat. sing. Ionice ut & ἀναιδείηφι, φι enim per paragonem additur, ab ἀναιδέα, *impudentia*. hoc ab ἀναιδής ἑ, ὁ, ἡ, impudens, ex α priv. & αἰδώς, ὅ, ἡ, pudor. αἰδώς verò ex α priv. & ἰδω *video*, ab intuendi fuga. s. 357. & 322.

Ἀναιπ, inculpatus. ex α priv. & αἰτία. ἡ. causa. s. 825.

Ἀνακ, acc. sing. ab ἄναξ, rex. ἀνακ. α. 179.

Ἀνάξιν, fut. 1. act. infin. ab ἀνάσσω, *regno*. F. ἀνάξω. p. χα. a. 1. ἡνάξα. & Ionic. ἀνάξα. Distinguitur ab ἀνάσσω F. ἀνάξω ex sola contextus serie. §. 491.

Ἀνάπνους, non respirans, ex

α priv. & πνέω, *spiro*, f. πνέω. §. 797.

Ἀνάσσει, præf. ind. vide ἀναΐξιν.

Ἀνασσεισα, *quatiens*, est f. g. part. a. 1. act. Poët. ab ἀνασείω, *quatio*, Thema est, σείω, *moveo*. f. σείω, p. σείω. α. 344.

Ἀναστον, Ion. & Poëtice pro, ἡναστον, 3. pl. imperf. act. ab ἀνάσσω, *regno*. vide ἀναΐξιν. §. 1015.

Ἀναστροφῶν, converte. præf. inf. act. pro imperativo. Hellenismus. ab ἀναστροφάω. verito. Thema est στροφή. verito. f. ψω. p. ἐστροφή. α. 2. ἐστροφον. hinc στροφή, ἡς, ἡ *versio*, *flexus*, & hinc στροφήω verito, *circumago*, Poëtice στροφήω, *idem*. α. 121.

Ἀναυδο, α, ὁ, ἡ, *mutus*, *idem* quod ἄφωνο. Th. ἡ αὐδή, *vox*. §. 797.

Ἀναυρο, nomen viri, sine aura, vento. Th. αὐρος, *aura*, *ventus*. item *torrens* &, tum est ex α valde & ἰάω *fluo*. α. 477.

Ἀναχάσσεισα, a. 1. med. infinit. Poëtice, pro ἀναχάσσεισα, ab ἀναχάζω, *recedo*. Them. χάζω. F. ἄσω. *recedo*. α. 336.

Ἀναφυζίσωντες, præf. part. videtur oriri à φυζίσω, *inflo*, hinc φύσις, ης, ἡ, *foliis*, *blas-bala*. Thema φυσιάν *sufflo*. Sed χῆς à φυσιάν, *anhele* patet ex declina-

clinatione hujus part. Nam pro ἀναφυσάντες, dicunt Poët. ἀναφυσσάντες, ab ἀναφυσίω ᾧ: Poëtice ἀναφυσίω: sicut pro ὀρέω ὀρώ dicunt ὀρώ, ubi ο μικρὸν præponunt præcedente syllaba brevi, ω vero præcedente syllaba longa. ἀναφυσσάντες vero ab ἀναφυσίω, contracte ἀναφυσίντες, neque ω habet, neque ο ante se ferre potest. α. 211.

Ἀναψύξα, α. 1. act. infin. ab ἀναψύχω refocillo, recreo. Sicut ventus æstuantem reficit, ita quies laboribus exhaustum. Th. ψύχω, f. ξω, refrigero. ε. 606.

Ἀνάδιχα, pro ἀνάδιχα, divisim, Adv. ἀ διχα dupliciter. Thema. δις bis. ε. 13.

Ἀνδρα, acc. sing. ἀνδρασι, dat. pl. ut & ἀνδρασι, sed hic est Poët. & Ion. ab ἀνὴρ, ὁ, vir, g. ἀνδρῶς. ε. 269.

Ἀνδρογύνῃ, viripara, quæ parit masculinum. Sermo est de tempestate seu de die Lunæ. Componitur ex ἀνὴρ, ὁ, vir, & γίνομαι, nascor, quod in præt. med. habet γέγονα. inde γύνῃ, generatio. ε. 781.

Ἀνδροκτασίας, accus. pl. strages seu cades virorum, ab ἀνδροκτασία, ας, ἡ, in dat. ἀνδροκτασίῃ, Ion. ab ἀνὴρ, vir,

& κτείνω occido. F. κτείνω. P. act. ἐκτακω. præt. med. ἐκτανα. θ. 228.

Ἀνδρομέις, genit. ab ἀνδρόμενῃ, virilis, per syn. speciei, humanus, idem quod βρόπις, ἀνθρώπινῃ. Th. ἀνὴρ, ἀνδρῶς, vir, α. 256.

Ἀνδροφόνιος, gen. Ion. ab ἀνδροφόνῃ, qui virum occidit. ab ἀνὴρ, vir, & φέινω. occido, quod in præt. med. πίφονα, α. 98.

Ἀνίησις, perf. Act. pro ἀνίησις, Attice. ab ἀνίημι. remitto, relaxo, f. ἀνίησι. α. 2. αἰώ. Th. ἵημι. mitto. θ. 495.

Ἀνέθηκα, α. 1. act. ab ἀνατίθημι, impono, dico. Th. τίθημι, pono. ε. 656.

Ἀνελόντες, acc. part. α. 2. act. ab ἀναίρω aufero, tollo. in α. 2. act. ἀνείλον, in part. α. 2. act. ἀνελών, ὄνῃ, ὁ, ἀνείλετο, sustulit. α. 2. med. ab ἀναίρομαι ἔμα, aufero. Th. αἰρέω, ᾧ, capio, f. ἦσω, p. ἤρηκα. α. 2. εἶλον. ε. 746. θ. 553.

Ἄνεμος, α, ὁ, ventus. ἀνέμοιο. gen. Ion. ἀνέμοισι, dat. pl. Ion. ε. 643.

Ἀνεπίξιος, α, ὁ, ἡ, impolitus, imperfectus, ab ἐπιξίω, in superficie rado, seu scalpo; inde ἀνέπιξιος, scalpendo aut dolando non perfectus. Thema ξίω

- μα ξίω, *radio, polio*. F. ξίου. 1. 744.
- Ανεπιμέλων, gen. pl. *nondum confectis*, vel libatis, h. e. in mensa appositis. ab επιμέλω, sacrificio. Thema, μέλω, facio. F. μέλω, & ἔρω. p. ἔρηξα. præt. pass. ἔρηγμαι, &c. a. 1. part. ῥιχθείς. p. m. ἔρωξα & ἔρωξα. 1. 746.
- Ανέξ, acc. pro ανέξω. vide in ανέξω. 1. 749.
- Ανιερψαδόν, abripiens, a. 1. med. part. à verbo ανείρωμαι, ex ανά & ερείπω, evertō, attraho. f. ψω. 9. 990.
- Ανιφαίνετο, imperf. ab αναφαίνωμαι, appareo, manifestus reddor. Th. φαίνω, f. ανώ, in lucem profero, p. πίφαγω, a. 1. ἔφαγα, a. 2. ἔφασον. p. m. πίφηνα. 9. 710.
- Ανήγαγον, 3. pl. a. 2. Att. subdixerunt, pro ἀνέγω, verbi ἀνέγω, subduco, f. ἀνάξω, p. ἀνέχη, a. 1. pass. ἀνέχθην. Th. ἀγω. duco. 9. 626.
- Ανέκω, ε, ο, κ, η, ab ἀκίω sano, vel ἐκίωμαι, ὤμαι, f. ἔσωμαι, & ἔσωμαι. 9. 612.
- Ανέρω, acc. sing. ab ἀνήρω, iners, ex α priv. & ἀνήρ vir. 1. 749.
- Ανὴρ, vir, ἀνδρὶς, ἀνδρὶ, &c.
- Ανθεός, 3. person. present. ab ἀνθίω, flores, f. ἦσω, p. ηξω. ab ἀνθός, ε, ο, τὸ, flos. 1. 580.
- Αἴθαια, ἡ. nomen proprium loci. α. 381.
- Αἴθριμος, acc. sing. f. g. ab αἴθριμος, εσσα, ε, floridus. ab αἴθριμος, ε, τὸ, flos. Th. αἴθριμος, ε, τὸ, flos. 9. 878.
- Αἴθριον, dativ. pl. ab αἴθριμος, ε, τὸ, flos. 1. 75.
- Αἴθριος, 3. person. pl. ind. Dorice pro αἴθριος, & hoc pro αἴθριος, florent, ab αἴθριος, ε, f. ἦσω. florent. Th. αἴθριος, ε, τὸ, flos. 1. 252.
- Αἴθρις, ε, ἡ. nomen urbis. α. 474. quidam scribunt Αἴθρις.
- Αἴθριος, ε, ο, κ, η, homo. apud Platonem in Cratylō, ἐπιμυθολογῶν, quasi ὡς ἀνθρώπων ἀὶ ὅπου πε, attente considerans, quæ vidit, vel ita dictus, ὡς τὸ ἀνθρώπων, à sursum aspiciendo. 1. 470.
- Αἴσιος, Poëtice, pro αἴνιος, 3. pers. imperf. ex ἀνὰ & ἴσμι: in imperf. αἴνιλος, ε, η, & Poëtice, κνίσιος, ε, ε, ut ἐπὶ πρῶτον pro ἔπρωτον. Sic uti pro λυγρὰν Poëtæ dicunt, ἔπρωτον, ε, ε. Th. ἴσμι: vel ἴω, mitto, f. ἦσω. p. εἴσω. aor. 2. ἔει. aor. 2. imperat. ἴς. 9. 157.
- Αἴλιος, tristitiam, acc. ab αἴλιος. Ionice αἴνιος, ἡ, mæror. 9. 611.
- Αἴνιος, ε, ο, κ, η, invictus. à νίγω vinco, f. ἦσω. p. νήκηκα. a. 1. ἐνίκησα. 9. 489.
- Αἴνιος, 9.

Α'ιόνως, aor. 2. part. proprie
sursum euntem, h. e. orien-
tem, ab αἰνέμι: ex αἰνά, αἶνω
& εἶμι, eo, seu ἵημι, idem
quod εἶμι. hinc α. 2. aēt. ἰόν,
ας, ε. tanquam ab εἶω, sicut à
λείπω est ἑλῖπον, &c. s. 726.

Α'ιὼς, dativus pl. Ion. ab
αἰνέω, ε, ε. πῆ η, ex α priv.
& νίπτω, ψω. lavo. s. 723.

Α'ιὺς, prael. part. ab αἰνέ-
ωμαι, exurgo. Th. ἵημι,
sto, f. ἵστω. p. ἵστημι, α. 2.
ἵστω. s. 575.

Α'ιὺς, dat. Ionice pro αἰνέ-
βια, miseria. ex α priv. &
ἔλβω, beatus. Th. ἔλβω,
ε, ε. felicitas. q. d. ἔλβω
βίω. s. 317.

Α'ιὺς, inoffis, ex α priv. &
ἔπι, εἰ, πῆ, as, offis. s. 522.

Α'ιὺς, pro αἰναρίφω, per-
currit. ab αἰνά, & ἔριφω, ver-
to, f. ψω. p. φω. α. 2. ἔριφω.
φω. s. 763.

Α'ιὺς, pro αἰνέ, è regione. & pro-
inde acentus in prima non
debet esse. s. 725.

Α'ιὺς, contra. Adv. Poët. item
coram. hinc αἰνέω, obviam
venio, f. ἵστω. αἰνέω, idem
quod αἰνέ. α. 432.

Α'ιὺς, α. 1. aēt. ab αἰνέ-
βω, occurreo. item παρσι-
στος, cum Genit. F. ἵστω. prael.
αἰνέβωλη. Th. βαλῶ, ja-
cio, percutio. s. 439.

Α'ιὺς, praepositio. pro, loco.

Α'ιὺς. Adverb. è regione, idem
quod αἰνέω. ab Adj. αἰνέω,
α, ον, ex adverso stans. Th.
αἰνέ, pro. s. 479.

Α'ιὺς, obviam, Adv. ab αἰ-
νέω, adversus. ex αἰνέ &
βία, ας, η. υἱς. α. 150.

Α'ιὺς, α. 1. aēt. infinit.
vide αἰνέβωλη.

Α'ιὺς, Ionice pro αἰνέ, ex
αἰνέω, adversus. Th. αἰνέ.

Α'ιὺς, prael. inf. proprie
obviam se offerre, item con-
tendere, f. ἵστω. p. φω. ex αἰνέ.
& φέρω, fero. f. οἶστω. α. 1. ἵ-
στημι. s. 609.

Α'ιὺς, dat. sing. ab αἰνέω, ε, πῆ,
antrum. s. 483.

Α'ιὺς, pl. num. ab αἰνέω, υἱς,
η. proprie, ambitus rotae in
curru: item orbita. α. 64.

Α'ιὺς, part. α. 1. aēt. pro αἰνέ-
ω, Poët. ab αἰνέω vel αἰνέω
& αἰνέω, perficio. α. 1. ἵστω.
Notetur τμήσις, αἰνέω--αἰνέ-
ω, pro αἰνέω, metri causa,
emensus. s. 633.

Α'ιὺς, 1. sing. prael. med. ab
αἰνέω, jubeo. f. αἰνέω, α. 1.
αἰνέω. prael. med. αἰνέω, α. 1.
αἰνέω. s. 365.

Α'ιὺς, 2. sing. α. 1. aēt. opt. ab
αἰνέω, seu αἰνέω, frango. F.
αἰνέω. α. 1. ἵστω. αἰνέω. 3. pl.
α. 1. aēt. opt. αἰνέω, αἰνέω,
s. in 3. pl. αἰνέω, pro αἰνέω,
ας,

αις,αι, in 3. pl. ἄξαιεν, ε. 432.
& c. 438.

Ἀξεν, u. Poëticè pro ἄξει-
ν, sine hospite. Th. ξί-
ν, u, ο, hospes, peregrinus.
ε. 713.

Ἀξονα, acc. sing. ab ἄξων,ον, u, ο, axis, circa axem rota agitur, & circumagitur, axe immoto manente. ε. 422.

Ἀοιδή, ης, η, cantus. à præf. med. ἡοιδά. Thema. αἰδῶ cano. αἰοιδῶσι, dat. pl. Ion. ε. 1.

Ἀοιδός, ὤ, ο. cantor. Vide supra αἰοιδή. ε. 26.

Ἀοικος, u, ο κὺ η. domo carens. ex α priv. & οίκος, u, ο, domus. ε. 600.

Ἀοκν, u, ο κὺ η, impiger. ex α priv. & ὀκν, u, ο, pigritia, ex u & κινῶ moueo, quia pigri sunt veluti trunci, & vix se movent. ε. 483.

Ἀορ, ὄος, τὸ, ensis. ab αἰείρω tollo, suspendo. α. 221.

Ἀυτος, u, ο. illæsus. ab εὔτω, vulnere. f. ἦτον. α. 157.

Ἀπ', pro ἀπὸ. ab ε. 28.

Ἀπα, præposit. pro ἀπὸ, sicut ἀπὸ pro ἀπὸ, &c. poë-
tice. Alia exemplaria habent ἀπὸ. α. 409.

Ἀπαλὰ, mollia. h. e. juvenilia. ab ἀπαλός, ὤ, ο κὺ η, mollis, quasi ἀφάλος ab ἀφή tactus, quia mollia facile tanguntur, hinc ἀπάλοισιν, dat. pl.

Ion. pro ἀπάλοις, θ. 9. & 989.

Ἀπάλαμν, iners. pro ἀπαλάμν, ex α priv. & παλάμη, η, unde Latinorum palma, manus. ε. 20.

Ἀπαλήσεται, vagabitur. fut. i. med. ab ἀλῆμι vel ἀλάομαι, ὤμαι, vagor, erro. in fut. ἀλήσεται. & in compos. ἀπαλήσει. α. 409.

Ἀπαλόχεος, genit. ab ἀπαλόχεος, ο, ο κὺ η. quæ tenellum seu molle corpus habet, ex ἀπαλός, ὤ, ο, tener, mollis, & χεῖς, οὗς, ο, cutis. Thema χεῖρα color. ε. 517.

Ἀπάνδητε, adverb. idem quod ἀνδῶ, sine, absque θ. 386.

Ἀπανήσαζ, recusare. a. i. med. infinit. ab ἀπαναίνομαι recusare. a. i. ἀπνύω ἀμύω ex ἀπὸ & ἀναίνομαι recusare, quod est ab αἰνῶ, laudo; item assentiōr. ε. 452.

Ἀπαντα, acc. sing. ab ὅπαι, ὅπανα, ὅπαν, omnis, & in genit. ἀπαντῶ, ἀπάντης, ἀπαντῶ; &c. gen. pl. ἀπαντῶν. Ionicè pro ἀπαντῶν, dat. pl. ἀπαντιν. ex ὅμω, simul, & πάντας, omnis. ε. 687.

Ἀπάντη ubique. adverb. th. πάντας, ο, omnis. θ. 524.

Ἀπαπείων, gen. pl. Ion pro ἀπαπείων, Vide in ἀπαντα. θ. 79.

Ἀπάτη, η, fraus. ex α priv. & πάτῃ, u, ο, uxor.

παίτ^ο, κ, δ. *via*, quum à vera
via abducimur, th. ἀπαταίω,
decipio. hinc, ἀπαταίν, ὤν^ο,
δ, *improstor*. θ. 224.

Α' πατήσαι, f. i. verbi ἀπαταίω,
fallo, f. ἦσω. p. ἡπάτηκα. ε. 46.

Α' πεδεροβμήσεν, *caruit ampu-*
tasset, a. i. act. indicat. ex δάπ
& δευροβμείω *cervicem ab-*
scindo. ex δέρη, seu δειρή, ἦς,
ἡ. *cervix, collum*. & πέμνω
seco, in præt. med. πέτομα,
refeci. θ. 280.

Α' πείρατος, κ, infinitus. α priv. &
πέρας, αἰ^ο, τὸ. *finis*. α. 204.

Α' πείρονα, acc. sing. ab ἀπείρων,
οι^ο, ὅ, ἡ. infinitus. ex α
priv. & πέρας, αἰ^ο, τὸ. *ter-*
minus. ε. 159.

Α' πικταίνε, 3. sing. a. 2. act. indic.
ab δάπκπεινω, *occido*. Th.
κτείνω. *occido*, f. κτείνω. p. ἐκ-
ταίγα. α. 1. ἐκτείνα. α. 2. ἐκταίνον.
p. m. ἐκταίνα. α. 111.

Α' πιλάμπειν, impf. pass. th. λάμ-
πω, *splendo*. f. ψω, p. φω. α. 1.
ἐλαμψα. α. 72.

Α' πιλείβει, 3. sing. imperf.
med. ab δάπλειβωμαι, *destillo*.
Th. λείβω, *libo, fundo*. f. ψω.
p. λείβφα. α. 174.

Α' πινήσκει, 3. pl. a. 1. med.
ab δάπμιμνήσκω, *recordor*,
seu δάπμνύομαι, th. μνάο-
μαι, *memoro*, f. μνήσκει, p.
μνέμνηται, α. 1. ἐμνήσθην. θ. 503.

Α' πίνω, gen. part. pro δάπνυν, &

Ionicè, ab ἀπείμι, *absum*.
part. ἀπών, ἔσσι, ὄν. ε. 365.

Α' πίσιω, ab ἀπίσας, αἰ^ο, δ.
nomen viri. q. d. *qui non ce-*
cidit. θ. 331.

Α' πίσσειν, 3. plur. a. 1. pass. Æo-
licè vel Bæoticè pro ἀπι-
σέωσαν, *proruperunt*. sic
ἐτυφει pro ἐτύφισαν Æolice,
poëtice σ duplicatur & ab-
jicitur. Th. σείω, vel σεύω,
motueo, agito. f. σω. p. κω. α. 1.
ἔσσεια. θ. 163.

Α' πίσσυτο, 3. sing. plusq. perf.
pass. pro ἀπισσέσθω, ἀσείω
in præt. pass. σέσδυμαι, poëti-
ce ἔσσυμαι, item ἔσσυμαι. θ.
859.

Α' πύχουν, omittant, abstineant.
3. pl. præt. sub. ab ἀπύχω, ab-
stineo. f. ἀφίξω. Th. ἔχω, ha-
beo. ε. 643.

Α' πύμνω, ὁ κ, ἡ. *illæsus*. Th.
πύμνω, τ^ο, τὸ, ποκά. unde πη-
μνίω, αἰ^ο, ποέω, hinc & ἀ-
πύμων, οι^ο, ὁ, κ, ἡ, *illæsus*.
θ. 955. ε. 668.

Α' πύ -- ἡμνησι demessuit, a. 1.
Ind. ab ἀμνίω. f. ἦσω. Vide
in ἡμνησι. θ. 180.

Α' πύνης, ἰ^ο, ὁ, ἡ. *immitis*, ex
δάπ & ἡία, *habena*. π non
mutatur in φ. more Æolum,
qui fugiunt aspirationem. α.
273.

Α' πύρφα, abstulit. 3. sing. imperf.
act. ab ἀπύρφα *cripio*. Th.

αἰ^ο

αὐρα, αὐρα. ἀπαυραῖν ergo est quasi τὴν ἀνάπνευσιν ἀφαίρειν, *aufereo respirationem*. h.e. occido. α. 428.

Α' πηρεῦντ', pro ἀπηρεῦντο, suspensi erant, pl. imperf. med. indic. Doricè pro ἀπηρεῦντο, ab ἀπαιρείω, ὦ, ex sublimi dependeo. Thema est αἰρείω ὦ. *sursum tolle*. f. ἦσι. α. 234.

Α' πίσς, ἡ, diffidentia. ἀπίσις, fides. th. πείθω, πω, persuadco. ι. 370.

Α' πλάσς, pro ἀπλάσσω, cui appropinquare tutum non est, ἀπλάς, adverb. prope. *intrastabilis*. Alii vertunt, *ineffigatus*, *informis*, ex α priv. & πλάσς *fictus*, ἀπλάσσω, *singo*. & Att. πλάττω. ι. 147. θ. 151.

Α' πλάττω, Doricè pro ἀπληγώ, & hoc pro ἀπλησσω magnitudine immensus, inaccessus. per syncopen ὄσ. Thema. πλῆγω, πλέω, plenus. vel quidam ἀπλάω, idem esse dicunt cum ἀπλάσσω, cui appropinquare tutum non est. Th. πλάς (adverb.) prope. θ. 153. & 709.

Α' πὸ, ἀ, ab, praepositio, genit. regens. ἀπὸ δαιτὸς, ἀ convivio, h.e. *post convivium*, ἀπ' ἀρχῆς. ab initio.

Α' πορρονοθεῖς, part. a. i. pass. ab

ἀπορρονοῖν, nudo. f. σκ. Them. ρορρονοῖς, ὦ, ὁ. nudus. ι. 728.

Α' ποδῆναι, α. 2. act. infinit. ab ἀποδίδωμι, reddo, th. δίδωμι, do, f. δίδω, p. δίδωκε, α. 2. ἔδω. ι. 347.

Α' πόδρεπι, præs. imperat. *decorre*. ab ἀποδρίπω, decerpo. f. ψω. hinc ἀρίππου, π, τὸ. *falx*. ι. 609.

Α' πὸ -- δύναι, *exnere*, *spoliare*, α. 1. act. infinit. ab ἀποδύνω *exmo*. Thema, δύνω. Linea hæc -- solet τμήσιν notare. Vide in δύναι. α. 329.

Α' πὸ -- ἔλῃ, 3. sing. a. 1. med. subj. ab ἀφαίρειν. Vide in ἔλῃται.

Α' ποθέω, α. 2. med. infinit. ab ἀποτίθημι, depono. th. τίθημι. ι. 760.

Α' ποθρῶσκωσιν, defiliunt. 3. pl. præs. subject. Thema θρῶσκω *salio*. α. 375.

Α' ποθύμιον, invisum, *alienum ab animo*. ex ἀπὸ & θυμός, ὦ, ὁ. animus. ι. 708.

Α' πὸ -- κείρεται, *incidit*, 3. sing. a. 1. act. ab ἀποκείρω *detondeo*, item *decutio*, *spolio*, Th. κείρω. F. κείρω. & κείρω. Vide in κείρεται.

Α' ποκρύπτωσιν, vel ἀποκρύπτωσιν Ion. pro ἀπύκρυπτε, 3. sing. imperf. activi. α, pro ε, ἀνέμωλον. ab ἀποκρύπτω *occulto*, *abscundo*, f. ψψ, p. κίκρυ-

- κίρυφα, a. 2. ἔκρυβον. Th.
κρύπτω, abscondo. θ. 157.
- Α' πολέψας, part. a. 1. act. ab
ἀπολοίπω, relinquuo, f. ψω, p.
φα, a. 2. ἔλιπον, p. m. λείλοιπα.
θ. 793.
- Α' πολήγει, 3. sing. præf. act.
opt. ab ἀπολήγω, desino. Th.
λήγω, cessare facio. ε. 486.
- Α' πόλλυ), 3. person. sing. ab
ἀπόλλυμαι, pereō, a. 2. med.
αἰπυλόμην, perii. th. ὄλλυμι,
perdo, f. ὀλίω, p. m. ὄλλα &
Att. ὄλωλα, a. 2. m. αἰλόμην.
ε. 761.
- Α' πόλλων, ων, ὁ, Sol, eo nota-
tur, pro ut Latini dicunt,
Non semper ridet Apollo. Pla-
to in Cratylo derivat ὄλῳ
τὸ ἀπολύειν, quod nos liberet
à malis, nempe à frigore, &
sterilitate, quæ Soli tribui
queunt, ceu Dei organo. α.
68.
- Α' πόλοιτ', 3. sing. a. 2. med. optat.
vide paulo ante ἀπόλλυται, ε.
46.
- Α' πὸ--λύω, a. 1. act. infinit.
verbi λύω solvo, vide λῶσαι.
- Α' πόμερει), sortitur, 3. præsent.
Thema, μέριω, partior, seu
potius μέριμαι. præt. med.
ἐμερεθ, pro μέμερεθ. præt.
pass. μέμερμαι, & Att. εἰ-
μερμαι. ε. 576.
- Α' ἐπιστήσαντα, acc. part. a. 1. act.
ab ἐπιστήμι, αἰσινῆδε τουει-

- tor. Thema, ιστίω, redeo.
ήσω. ε. 733.
- Α' πομπήν, remittere. præf.
inf. Th. πῖμπω, mitto. f. ψω.
p. φα. ε. 87.
- Α' πονείει, part. præf. f. g.
ab ἀποπνίω, pro πνίω poetice
πνίω, f. πνύω, flo, spiro. θ.
324.
- Α' πόπερθε, adverb. procul. The-
ma περθε, ante. ε. 388.
- Α' ποπείδω, a. 2. med. part. ab
ἀφίπτεμαι, avolo, ex δὲ &
ἵπτεμαι volo, αἰ, f. πήσεται,
a. 2. ἔπτεν. a. 2. m. ἱπείδω,
part. πείδω. ε. 185.
- Α' ποπύουσι respuunt, 3. pl. ind.
præf. Th. πύω, spuo. f. πύ-
σω, p. ἔπυχε, a. 1. ἔπυνται.
ε. 714.
- Α' πορνύδρα, concitatur, præf.
pass. part. f. g. pl. num. Th.
ὄρνυμι, ὄρνυμαι, pro ὄρω, exci-
to, f. ῥώ, vel ῥω. θ. 9.
- Α' πορράϊζειν, fut. 1. act. inf.
ab ἀπορράϊω, destruo. item τα-
reo. Thema, ραίω, profligo,
destruo. f. σω. p. ἔρρασκω. θ. 393.
- Α' πορρίψοντι, projecturo. dat.
sing. f. i. part. Th. ρίπτω, pro-
jicio, f. ψω, p. φα, p. m. ἔρριπται.
α. 215.
- Α' πορρύττω, gen. sing. ab ἀπορρύ-
ττω, deorjunt flumens, ἀπορρύω.
Them. ρύω idem cum ρίω.
fut. ρεύσω, fluo. ε. 593.
- Α' πὸ--τάμνω, a. 2. sing. a. 2. med.
opt.

ἀεξεῖν pro ἡεξεῖν a. i. ind.
Ion. ab ὀρέσσω. f. ξω. amputo,
abscindo.

A' ορεῖν, g. f. pl. num. part. med.
ab ἄρω arso. fut. Æolicum est
ἄρω (pro ὀρῶ) unde ἄρσαι,
ὀρεσάμεν, in præt. med. ἡεξε
& facta reduplicatione ἄρη-
εα, poetice ἄρεα, ἀδαρισταις
fuit. α. 271.

A' ῥάχνης, ε, ὁ, araneus, & ἀρά-
χινον, tela araneorum. ε. 473.

A' ῥαί, η, ον, Argæus, ab ἄρ-
γ, ε, η, nomen urbis in
Peloponneso. θ. 484.

A' ῥαλί, pro ὀρραλία, ab ὀρρα-
λί, ε, difficilis pro ἀλγα-
λί, ab ἀλγ, ε, πὸ, do-
lor, priori λ mutato in ρ, ad
vitandam παραφωνίαν. Th. ἔξ-
την, opus. ε. 739. θ. 880.

A' ρεῖν, vide paulo ante ὀρ-
ραί. θ. 12.

A' ρειφόνης, Argi occisor, epi-
theton *Mercurii*. ex ἄργ, ε,
nomen canis & φόνης per
syncopen pro φωνήης, occisor,
ἀ φονίω occido, ὅτι ἄρην τ' κύ-
να ἀκείλῃ, τετέστι πᾶ λυσσώδη
& ἀπακτεῖσθαι μὴ μολῇ. Est in-
terpretatio Tzetzi, quia
Argum canem sustulit h. e.
cogitationes furiosas. The-
ma, φέω occido. ε. 77.

A' ῥίσι, Genit. Ionicus pro ὀρ-
ρίσι, ab ὀρρίσις, ε, ὁ, piger,
ab ὀρρίσις, ε, ὁ, ὁτιος, otiosus.

idem quod ἀερεσις, ex eoque
factum per crasin, Th. ἔξτην.
opus. θ. 870.

A' ῥίσι, dat. sing. ab ὀρρίσις, ἐτ, ε,
ἐπ, ἐπε, per μετὰβολὴν & συ-
σπλῶν dicitur pro ὀρρίσι, ab
ὀρρίσις, ἦτ, ε, ὁ, candidus.
Thema ὀρρίσις, albus.

A' ῥίσι, à nominativo ἄρσις, ε,
ὁ. nomen proprium Cyclo-
pis. θ. 140.

A' ῥίσι, ἐη, ιον, argenteus, ab
ἄργε, ε, argentum; ab ὀρ-
ρίσις, est album metallum. ὀρ-
ρίσις, dat. pl. Ion. pro, ὀρ-
ρίσις. α. 225.

A' ῥοδίνῳ, acc. à δίνη, ης, ἡ.
vortex, gurges, h. e. argen-
teos vortices habentem, &
ἄργε, ε, ὁ, argentum.
θ. 340.

A' ῥοδίσι, ης, ἡ, argenteos pe-
des habens. ex ἄργε, ε, ar-
gentum, & πόσις, Doricè pes,
vel malleolus pedis. θ. 1006.

A' ῥοδί, dat. sing. contractè pro
ὀρρίσι, ab ἄργε, ε, ὁ, ar-
gentum. ε. 143.

A' ῥοδί, pro ὀρρίσι, dat. sing.
ab ὀρρίσις, pro ἄργε, ε, alba
textura constans. ex ὀρ-
ρίσις, albus, & ὕφῃ textura, ab
ὕφαίνω, vel ὕφῃ, ὦ. texo.
θ. 574.

A' ῥοδί, ε, ὁ, nomen fluvii.
θ. 345.

A' ῥοδί, comp. n. g. ab ἀρείων,
N 2 mascu-

- masculino, *melior in pralio*, ab ἄρης, εἰς, ὁ, Mars, Th. ἀγαθός, bonus, ἀρείων, ἀεὶ-εἰς. s. 157.
- Ἀρεῖς, gen. sing. ab ἄρης, Mars, varie flectitur. in Genit. ἀρεῖος & ἄρηος, item ἀρης, ἄρε, Ionicè ἀρεῶ. ἄρες, vocativus casus, ubi η mutatur in ε in 1. contractorum. α. 93.
- Ἀρίστων, 3. pl. a. 1. med. ab ἀρίσκω, placeo. F. ἀρίσκω, a. 1. act. ἡρέσκω, placeo, item places. p. ἡρέσκει. δρῖσκομαι in a. 1. med. ἡρεσκέμεν & poetice δρῖσκεμεν, ω. placavi. α. 255.
- Ἀρίστος, a. 2. med. inf. ab αἶρω, tollo, capio. f. αἶρω. p. ἤρω. a. 1. ἤρω. a. 2. ἤρον. a. 1. pass. ἤρομαι. f. 1. pass. δρῖσκομαι. 9. 628.
- Ἀρετή, η, virtus. quasi ab δρῖσκω, quia per virtutem placeamus. s. 311.
- Ἀρη, pro ἄρηα, acc. ab ἄρης, εἰς, ὁ, Mars. α. 477. 9. 922.
- Ἀρηαί, s. 630. α. 107. 2. person. sing. a. 2. med. Ionicè pro ἄρη. ἄρηαί, ἄρη, ἄρη. pro ἄρη secunda pers. ἄρηαί. Thema αἶρω. s. 630. α. 107.
- Ἀρηγία, Ionicè pro ἀρηγία, ab ἀρηγία, auxilior. α. 121.
- Ἀρηί, dat. sing. ab ἄρης. Ἀρηί-φίλος, bellicosus. ab ἄρης, Mars, & φίλος, amicus. 9. 317.
- Ἀρηία, acc. pl. adject. *Mavortia*. ab ἄρης, ηῖς, ὁ, Mars. α. 108.
- Ἀρηίω, pro ἄρηα. Sic in N. T. legimus σωθῆναι pro σωθῆναι. Vide Lexicon N. T. α. 59.
- Ἀρηίως, p. med. ab ἀρεῖ. Vide supra ἀρεῖως. 9. 812.
- Ἀρης, Mars, gen. ἄρηος, &c. ἀρεῖς τὸ ἀρεῖ, à tollendo, Teutonice trüg von triegen. Vide in ἀρεῖ. α. 192.
- Ἀρεῖς, gen. Ionic. pro ἀρεῖς, ab ἀρεῖ, κῆ, η, dire, damnum: item preces. α. 29.
- Ἀρηαῖος, ab ἀρηαῖος, κ, ὁ, nomen patronymicum. α. 57.
- Ἀρεῖς, a. 1. pass. part. ab αἶρω, tollo. f. 2. p. α. 1. ἤρω. s. 549.
- Ἀρεαῖος, acc. ab ἀρεαῖος, ης, η, nomen mulieris. 9. 947.
- Ἀρεαῖος, acc. pl. ex ἀρεῖ in compositione valet valde, & δεῖξαι pro δεικνῶ, ex δεικνυμὲ ostendo, δρεῖξαι, praeclarum, ἀρεαῖος vocat: pro ἀρεαῖος. 9. 385. 543.
- Ἀεῖς, quem valde, æmulamur, ex ἀρεῖ, valde & ζῆλος, κ, ὁ, æmulatio. Sunt tamen qui malint pro δρεῖς accipere, verso δ, in ζ, clarus, præclarus. s. 6.
- Ἀεῖς, dat. pl. Ion. nomen loci, Ἀεῖς. 9. 977. ●
- Ἀεῖς, nomen viri. 9. 977.
- Ἀε-

Ἀεῖς, superl. proprie *bellicosissimus*, per syn. sp. vero *optimus* in re quavis, ab *ἀγαθός*, bonus. in comp. *δρείων*, melior. Th. *ἀεης*, Mars. s. 695.

Ἀεΐσος, *arcebit*, f. i. ab *δρεῖω*, f. iow. propulso. p. *ἤρεκεα*. α. 358.

Ἀερί, α, ὁ κὺ ἡ, *promptus, utilis, sufficiens*, ab *δρεῖω*. s. 368.

Ἀερί, acc. ab *ἀερί*, α, ὁ κὺ ἡ, *ursa*. per metony. adj. pars mundi borealis. α. 186.

Ἀερί, α, *ursa cauda*, ab *εἰς*, ας, ἡ, *cauda*, & *ἀερί*, α, ἡ, *ursa*. s. 608.

Ἀεμα, τ, τὸ *curtus*, ab *ἄρω*, *adapto*. α. 97.

Ἀεμαλίω, acc. sing. Ionice, ab *ἀρμαλία*, ας, & Ion. *ἀρμαλῆς*, ἡ, *cibus, demensum*. Thema, *ἄρω*, *adapto*. s. 765.

Ἀεμῖμα, apta, pro *δρεῖμῖμα*, sic & *ἄρμῖμος*, in f. g. pro *δρεῖμῖμος*, ab *ἄρω*, apto, fut. *ἄρω* & *δρεῖω*. Sic *ἐμῖμα* pro *ἐμῖμα* ubi est syncope & spiritus mutatio Æolica. s. 405.

Ἀρμῖν, compages, ab *ἀρμῖζω*, f. σω, *concinnum reddo*. vide Th. *ἄρω*. §. 937.

Ἀενας, acc. pl. ab *ἄεας*, *δρεῖος*, ὁ κὺ ἡ, *agnus*. §. 23.

Ἀενη, nomen urbis, *ἄενη*. α. 475.

Ἀενηται, pro *δρεῖνη*, 3. singul.

præf. med. subj. ab *δρεῖομαι* ἔμαι. f. *ἥσομαι*, recuso, nego. s. 406.

Ἀεξεαδ, a. i. med. infin. ab *ἄρχω*, incipio. f. *ξω*. p. *ἤρχω*. a. i. *ἤξεα*. s. 779.

Ἀρόης, οἷς, 2. sing. præf. act. subj. ab *δρεῖω*, ὦ, *aro*. in fut. *δρεῖω*, p. *ἤροα*, a. i. *ἤροα*. s. 477.

Ἀρόμῖμα, Poët. pro *δρεῖμῖμα*, hoc Doricè, pro *δρεῖω*, *arare*, præf. inf. ab *δρεῖω*, *aro*. f. *έσω*. s. 22.

Ἀρόης, a. i. act. subj. ab *δρεῖω*, *aro*. F. *έσω*. a. i. act. *ἤροα*. s. 483.

Ἀροτῆρ, ἡρ, ὁ, *arator*. Th. *aro*. s. 403.

Ἀρότιο, genit. Poët. pro *δρεῖω*, ab *ἀρό*, α, ὁ, *aratio*: sed *δρεῖω*, ὦ, ὁ, *tempus arandi*. Th. *δρεῖω*, *aro*. s. 382.

Ἀροτῆρ, pl. n. g. ab *ἄροτῆρ*, α, τὸ, *aratrum*. Th. *δρεῖω*, *aro*. s. 430.

Ἀρουῖ, præf. inf. pro *δρεῖω* extra crasin, *δρεῖω*, præf. part. ab *δρεῖω*, *aro*. s. 427.

Ἀρουα, ἡ, *aruum*, h. e. *terra arata, culta*, Th. *δρεῖω*, *aro*. s. 117.

Ἀρπάζω, præf. part. ab *ἄρπάζω*, *rapio*. f. σω. & Dor. *ξω*. p. *ἤρπαξα*. a. i. *ἤρπαξα*. hinc *ἄρπακτις*, *raptus*, *rapax*. s. 38. & 682.

Ἀρπαξ, αργ, ὁ, rapax. Th. ἀρπάζω, hinc per metathe-
sin, est Latinorū rapax. s. 354.

Ἀρπας, acc. pl. ab ἄρπη, ης, ἡ, falx, idem quod ἀρειπανον. Th. ἀρπάζω, rapio. s. 571.

Ἀρπαγ, rapaces quædam deæ. ab ἀρπῆα, ας, ἡ. raptrix. hoc ab ἀρπάζω, rapio. θ. 267.

Ἀρρήκτοις, infractis, dat. pl. Ion. ab ἀρρήκτω infractus. Th. ῥήσσω vel ῥήγνυμι, fran-
go, f. ξω, a. 2. ῥήσσω, p. m. ῥήρῃα. s. 96.

Ἀρρητοι pl. num. obscuri, qui non sunt in ore hominum, ex ἀ priv. particula, & ῥητός. Th. ῥέω, dico, f. ῥήσω, p. ῥήρῃα. s. 4.

Ἀρσένιον, Æolic. pro ἀρσένιον, part. a. i. med. ab ἄρσ, apto. f. ῥά, a. i. ἤρσ. a. 320.

Ἀρσεν, masculos. dualis numeri, ab ἄρσων, vel ἄρρῶ mas. ἄρσενες. θ. 667.

Ἀρτεμις, ι, ἡ, Diana, ab ἀρτεμις, ιδ, ἡ, nomen Idoli, q. d. ἀρτεμής perfectus. vel, ut alii volunt, ἀρτεμὶς τὸ τ' αἰε-
τα πύμνιν. θ. 14.

Ἀρτέπιδ, ex ἀρπῶ perfectus, integer, & ἔπος, sermo. Th. ἔπω, dico. ἀρτέπης, ἔπος, ὁ, ἡ, verborum concinnator. Sic & ἡ ἀρτέπιδ, veridica dicitur. θ. 29.

Ἀρτί, α, ὁ, panis. s. 440.

Ἀρυσίνιον, part. a. i. med. ab ἀρύσσειν, haurio. Th. ἀρύω, vel ἀρύτω, f. σω, haurio. s. 548.

Ἀρχω, impero, f. ξω. p. ἤρχα. Ἀρχομαι, incipio, im-
perf. ἤρχομαι. perf. ἤρχαμαι. a. i. ἤρχθην. a. i. m. ἤρξα-
μαι. Ἀρχα, pro ἀρχαῖς, incipe. Hellenismus, ubi In-
finitivus præf. ponitur pro imperativo. Ἀρχώμεθα. præf. sub. med. pro ἀρχώμεθα. Th. Ἀρχή, ης, ἡ, principium. s. 382. & 707.

Ἀς, acc. pl. ab ὅς, ἡ, ὅ, qui, quæ, quod, Art. subjunct. α. 6.

Ἀσβεσ, ὁ κὴ ἡ, qui extingui nequit. ex α priv. & σβέπει, ex σβέννυμι. F. σβέσω, extin-
guo, p. ἔσβεσα, a. i. ἔσβεσα. θ. 849.

Ἀσβολ, α, ὁ, nomen proprium auguris. α. 185.

Ἀσίνη, limosa, Ionice, pro ἀσίνῃ, ας, ἡ. ab ἄσις, εως, ἡ. limus. θ. 361.

Ἀσκητός, ἡ, ὄν, nomen verbale, exercitatus, elaboratus, ab ἀσκῶ exerceo. s. 544.

Ἀσκη, dat. pro ἀσκηῖ Ionice. nomen proprium pagi montani, in quo Hesiodus fuit educatus. Ἀσκη, ας, ἡ, quercus sterilis. s. 638.

Ἀσθεν, Adverb. propius, pro ἐγγύς.

- ζός, prope, in comparativo ἰσίων, & ἰσων, quod etiam dicitur ἰσων. in neutro genere ἰσων & ἰσων. θ. 796.
- Ἀπασίως, Adverb. libenter, cum amplexu: ab ἀσπάζομαι. f. ἀσπάζω, amplexor. α. 45.
- Ἀπασίς, ὅ, ὁ, amplexendus, optatus, ab ἀσπάζομαι, amplexor. α. 42.
- Ἀπαιῶ, υ, ὁ, κῆ, quem assequi nequeas, immensus. ut ἀπαιῶν ὄλβον, ingentes opes. ex α priv. & ἰσάζω, pro ἰσάζω, sequor, consequor, assequor. ε. 377.
- Ἀπειῶ, gen. ab ἀπειῶ, ἰδῶ, ἡ, scutum, hinc scuto defendo. α. 417.
- Ἀπειμής, φῖ, ὁ, ἡ, pro ἀπειμής, immotus: utrumque est usitatum. Th. ἀπειμής, assidue moveo. item contumelia afficio. hinc ἀπειμής, firmiter. θ. 812. 878.
- Ἀπειῶ, accusat. ab ἀπειῶ, ἰρῶ, ὁ, εἰς stern. θ. 381.
- Ἀπειῶ, ἡς, ἡ, nomen mulieris proprium, q. d. Stellatam. θ. 409.
- Ἀπειῶν, pro ἀπειῶν, stellis ornatum, θ pro τ ob sequentem spiritum asperum, ab ἀπειῶ, ἰσων, ὅ, ὁ, stellis plenus, α, ut. θ. 127.
- Ἀπειῶν, dat. sing. ab ἀπειῶ, fulgur. Poëtis idem quod ἀπειῶ, ab ἀπειῶ, fulgur. F. ψω. in 2. 2. ἀπειῶν. præt. med. ἀπειῶ. Hinc est ἀπειῶ, & Poëtice ἀπειῶ, & ἀπειῶ, fulgurator. ab ἀπειῶ. α. 322. θ. 390.
- Ἀπῆ, ἐρῶ, ὁ, Stella. ε. 419.
- Ἀπῆ. pl. ab ἀπῆ, πῆ, astrum, sydus. Th. ἀπῆ, ἐρῶ, ὁ, Stella. θ. 120.
- Ἀπῆ, υ, ὁ, nomen proprium viri. θ. 378.
- Ἀπῆ, πῆ, πῆ, quintæ simplicium. Hinc Latinorum astutus. hinc ἀπῆ, elegans, bellus, scitus. θ. 91.
- Ἀπῆ, incommodus, noxius, à σύμφω, commodus. Th. φέρω, f. αἶω, fero. ε. 780.
- Ἀπῆ, tutum. n. g. hinc ἀπῆ, tutò. Adverb. Th. σφάλλω, everto. θ. 128.
- Ἀπῆ, dat. ab ἀπῆ, υ, ὁ, genus plantæ. ε. 41.
- Ἀπῆ, acc. ab ἀπῆ, υ, ὁ, qui coerceri non potest. ex α priv. & ἰσων seu ἰσων, contineo, coercero. Th. ἰσων, habeo. θ. 832.
- Ἀπῆ, dat. pl. Ion. pro ἀπῆ, ab ἀπῆ, ἡς, ἡ, damnum, ab ἀπῆ, ludo. ε. 411.
- Ἀπῆ, præt. part. ab ἀπῆ, cresco, delicate more pueri alor. Th. ἀπῆ, ὅ, ὁ, tener, juvenilis. ε. 130.

Α' πῆρ, conjunctio, vel αὐτῆρ
Poëtice, idem quod in prosa
αἰδᾶ sed, vel δὲ. α. 470.

Α' περὶ τῆρος, noxius, pro ἀπὸ τῆρος,
ᾧ, ὁ, per pleonasmum syl-
labæ περ. Thema ἄτη, da-
mnum, & hoc ab ἀπῶ, ᾧ,
f. ἦσιν, lædo. θ. 610.

Α' παρῆλθ', intrepidus, ἀ παρ-
βίω, perterrefacio. Th. παρ-
β', ε', τῷ, terror. α. 110.

Α' πῶδαλ', α, ὁ κὶ ἦ, im-
probus, ὅπῃ θάλλει ἢ ἄτη, ubi
viget noxa. hinc ἀπωδαλία,
peccatum, protervia, stulti-
tia. εἰνὲκ ἀπωδαλίας pro-
pter improbitatem. θ. 996.
ε. 259.

Α' πινεῖ, intento, ab ἀπινής, in-
tentus, ex α intensivo, quod
est ex ἄραν valde, & τείνω,
tendo, f. πινῶ, p. τίπην. θ. 661.

Α' πικν', ὁ κὶ ἦ, carens sobole.
ἀ τέκνον, α, proles. Th. τίκνω,
f. τίξω, pario. α. 2. ἔπικν, p.
m. τίτοκα. ε. 600.

Α' περ, sine, absque, idem quod
αὐδὲ, χειρὸς, δίχα. ε. 91.

Α' περὶ, acc. sing. ab ἀπερὶ, ἡ,
ἰ', ὁ ἐ ἦ, infucundus. Th.
τέρων, delecto. ε. 645.

Α' πη, ης, ἦ, non tantum da-
mnum significat, ut est pro-
verb. ἐξ ὅς ἐστι δὲ ἄτη,
sponde præsto noxa est: sed
etiam peccatum. ἱλιάδ. ἰω' α.
v. 115. ἄτη. dat. pl. Ion.

pro ἀπῆς. Th. ἀπῶ, ἦσιν,
lædo. ε. 229. & 214.

Α' πμήσιν, dehonorabunt, ab
ἀπμῶ, f. ἦσιν. hoc ab ἀπ-
μ', inglorius. quod est ἀ
πῶ, honoro. F. πζω, præ-
act. τίπην. præ-act. παρ. τίπ-
μαι, unde est πμή. ε. 185.
θ. 395.

Α' π(α)λλίδην, Dorice pro ἀπ-
πῆδην, per epenthesis π,
ἀπῆδην, præf. inf. delicate
nutrire. vide paulo ante ἀ-
πῆδων. θ. 480.

Α' τλχρῶν, genit. pl. ab ἀτλα-
χρῆς, ἰ', ὁ, ἦ. Atlante πα-
τρὸς, ab ἀτλας, αἰ', ὁ, & γεί-
νομαι, nascor. θ. 509. ε. 381.

Α' τλανῆς, δ', ἦ, filia Atlantis.
θ. 938.

Α' τμῆ, dat. sing. ab ἀτμῆ, ἦ,
vapor. Th. ἀτμός, ᾧ, ὁ, fla-
tus. ab αὐ σπῖρο. epenthesis
literæ τ. θ. 862.

Α' τριμῶ, 3. pl. præf. subj. ab
ἀτριμῶ, ἰπποτος maneo. f.
ἦσιν. Th. τριῶ. f. τριῶ. tre-
mo. ε. 537.

Α' τρω', Nomen proprium
Parcæ. quæ sic dicitur ἀ mi-
nime parcendo κατ' ἀντίφρα-
σιν. ex α priv. & τριῶ ver-
to, quod non possit verti &
averti. α. 259.

Α' τρυγίτις, gen. Ionic. pro ἀ-
τρυγίτις. ἀτρίγί', sterile,
non fructuosus, ex α priv. &
τρυγή,

πρυγή, *tritium, vindemia*, ubi nullus est fructuum proven- tus. §. 413.

Α' πρυγίη, idem quod ἀτρήης, ἢ ἀτρυί, indomita, q. d. nullis laboribus exhausta: Epitheton Minervæ. Th. πρύον, tero. §. 925.

Αῦ, iterum, adverb. ε. 293.

Αυαλί, υ, ο, ficcus, idem quod αῖ. Th. αῦω, ficco. ε. 586.

Αυγάσαι, respicies. Ionice pro αὐγάση, 2. sing. fut. 1. med. indic. ab αὐγάζομαι, video, illustror. Thema, αὐγή, ἥς, ἢ, splendor, lux. ε. 476.

Αυδή, ἥς, ἢ, vox, quasi ab αῦω, clamo. §. 39.

Αῦλω, acc. ab αῦ, η, ον, sicca. Th. αῦω, ficco. ε. 458.

Αῦθ', pro αῦθι, rursus, ab αῦ, rursus, αῦθις, idem quod αῦθι, iterum. Attice scribitur per §. Ionice vero per τ. α. 181. ε. 50.

Αῦλακ', acc. sing. pro αῦλακα, ab αῦλαξ, ακ, η, σιλcus. Doricè αῦλαξ. ε. 441.

Αῦλης, gen. sing. ab αὐλή, ἢ, caula, domus, aula. ε. 730.

Αῦλητήρ, dat. sing. ab αὐλητήρ, ἥς, ο, tibicen, ab αὐλός, ὤ, ο, tibia. α. 283.

Αὐλίδ, genit. ab αὐλός. Nom. men loci, αὐλίου, tibia capto. ε. 649.

Αὐλῆ, genit. sing. ab αὐλός, ὤ, ο, tibia. α. 181.

Αῦω, acc. sing. Vide αῦλω. ε. 741.

Αῦρα, nom. pl. ab αῦρα, ας, ἢ, aura, ventus levior. ε. 668.

Αὔριον, cras, adverb. μεζούριον perendie. ε. 408.

Αὔριλη, sicca. idem quod αῦρη, vide paulo ante, α. 265.

Αὔτε, adverb. rursus, αὔτ' pro αῦτε, iterum, porro. αὔτε, rursus, Thema est αῦ, rursus. §. 47. ε. 295. §. 654.

Αὔτ', pl. num. f. g. ab αὔτ, αὔτη, τῷ, hic, hæc, hoc. §. 263.

Αὐτίρ, fed. Vide supra ἀτίρ. ε. 63.

Αὔτε, pro αῦ, rursus, adv. ε. 126.

Αὔτεν, pro αὔτεν. resonabant. Doricè 3. pl. imperf. act. ab αὔττω, clamo. ab αὔτη, ἥς, ἢ, clamor. Thema, αῦω, clamo. α. 309.

Αὐτίων, Ionicè pro αὐτῶν, in f. g. ab αὐτός, ille, τῇ, τὸ.

Αὐτῆς, Ionicè pro αὐταῖς. α. 237. §. 64.

Αὔτῆς, genit. sing. ab αὔτῃ, clamor. Th. αῦω, clamo. α. 446.

Αὐτίκα, adverb. statim. Th. αὐτίς, ipse. ε. 70.

Αὔπς, adverb. rursus, Th. αῦ, rursus. ε. 384.

Αὐτόγρον, υ, τὸ, est pars aratri, quod

quod vocatur *dentale*. est lignum, cui *Vomer* includitur. *Vomer* est qui terram scindit, & liras ducit. *Buris* est curvamen aratri, quod vomerem excipit: *stiva* vero est aratri manica. cæteroquin *dentale* est etiam veluti *cratis dentata*, qua semina arvo injecta obruuntur, liræque æquantur. Th. γωα & γηα, ας, η, arvom. s. 431.

Αὐτόθι, ibi, adverb. ab αὐτός, ipse. s. 96.

Αὐτομάτη, sc. ἀγρυγ, spontaneum arvum, h. e. ager inaratus ferebat fruges, αὐτόματι, spontaneus, ex αὐτός & ματῶ, frustra, temere. item *sine consilio*, quod sponte sua provenit. αὐτομάτη, non accersiti, sponte venientes, s. 103. 118.

Αὐτορέμη, nomen mulieris. Latine libera, *sui juris*. s. 258.

Αὐτονόω, acc. ab αὐτονόη, nomen mul. q. d. qua ipsa intelligit. à νόη, ὤς, mens. s. 977.

Αὐτός, ipse. s. 268.

Αὐτοχρῆδον, prope, idem quod χρῆδον. Adv. α. 190.

Αὐτοφυής, ἴα, ὤς, ὁ, η, sua sponte enatus. ex αὐτός & φύω, gigno. s. 813.

Αὐτῷ, dat. sing. ab αὐτός, ipse.

Αὐτῷ pro ἰωτῷ, s. 56.

Αὐτός, Adv. frustra, item similiter pro ὁσῶτας, Th. αὐτός, ipse. s. 403. 600.

Αὐχένα, acc. sing. ab αὐχλῶ, ἐν, ὁ, cervix. s. 813.

Α'φ', pro ἀπ', ab. α. 374.

Α'φαῖς, pl. num. non clari, qui non volant per ora virorum. ex α priv. & φαῖς, dicendus, φημί, dico. s. 3.

Α'φαιρόμενοι, imbecillimi, Th. ἀφαιρόμενοι, ὤ, imbecillis. s. 584. φαδρῶ Doricé pro φαδρῶ vilis, nullius pretii. Atticé φλαδρῶ, α est intensivum ἐπιφαιρόμενοι ex ἄζω.

Α'φείλετο, abstulit 3. sing. a. 2. med. ab ἀφαίρεμα, aufero. hinc Α'φειλόμαι, f. g. part. a. 2. act. ab ἀφαιρέω, aufero. Th. αἰρέω, capio, f. ἦσιν, p. ἦρηκα, a. 2. εἶλον. s. 443. s. 94.

Α'φενῶ, ὁ, vel τὸ, divitiae ex uno anno collectae, πλεῖον ex multis annis. s. 24. 635.

Α'φθίλῳ, incorruptibilis, idem quod ἀφθαλῶ, Th. φθίω, f. ἦσιν, vel φθίω corrupto. hinc ἀφθίλῳ μὴ δεῖα perpetua consilia. s. 545. 389.

Α'φθορῶ, α, invidia carens, copiosus. Th. φθίω, α, ὁ, invidia. s. 118.

Α'φικετο, rediit, 3. sing. a. 2. med. & ἀφικεσθαι, 2. pl. a. 2. med. sic ἀφικανῶ, 3. pl. a. 2. med. subj. verb. ἀφικνέσθαι. perve-

pervenio. Th. *ἰνύομαι*, venio, f. *ἵξομαι*, præt. *ἵγμαι*, a. 2. med. *ἰνύμην*. a. 38.378.

Ἀφνειός, dives, poetice pro ἀφρεός, Th. ἀφέν, divitiar. ε. 453.

Ἀφραδίας, stultitiis, ab ἀφραδής, *inconsultus*. Hinc regulariter ἀφραδία, pro quo Ionice ἀφραδία & ἀφραδίη, *imprudencia*, *inopia consilii*. Thema φράζω, dico. a. 133.

Ἀφροσύνειαν, ex spuma prognata, ab ἀφρὺς spuma, & ὄν. hoc ἀ γείνομαι, nascor. Epitheton Veneris. Sed omnino metrum videtur postulare ut sit ἀφρογανή. θ. 196.

Ἀφροδίτη, ης, ἡ, Venus, ita dicta quod è maris spuma ortum habuerit. ε. 65.

Ἀφρὸς, ὤ, ὁ, spuma, a. 389.

Ἀφρον, ον, ὁ, ἡ, *amens*. ex α priv. & φρέν, ἰνός, ἡ, *mens*. ε. 208.

Ἀφύσας, pro ἀφύσας, a. 1. act. infinit. ab ἀφύω *haurio*, f. σω. pro quo etiam dicitur ἀφύσσω, ξω. ε. 611.

Ἀχαιοί, *Achivi*, quasi ab ἄχ, ε, τὸ, *mæror*, *solicitudo*. ε. 649.

Ἀχλὺς, υ, ὁ, *nomen fluvii*. θ. 340.

Ἀχδών, præf. part. *dolens*. ab ἀχδών, idem quod ἀχών, f. ἡσώ, doleo. Th. ἄχ, ε, τὸ,

dolor. ε. 397.

Ἀχών, præf. part. ab ἀχών & ἀχδών, idem significant. a. 93.

Ἀχθ, ε, τὸ, pondus. ε. 690.

Ἀχλῆα, pro ἀχλῆα poetice, ab ἀχλὺς, Achilles. q. d. ἄχ, ε, λαῖ, sollicitudo pro populo. θ. 1007.

Ἀχλὺς, ὕ, ἡ, *caligo*. a. 264.

Ἀχνύμεν, part. præf. ab ἀχνύμαι idem quod ἀχών, doleo. Th. ἄχ, ε, τὸ, dolor, mæror. a. 435.

Ἀχ, ε, τὸ, dolor. a. 457.

Ἀχρεΐα, *inutilis*. Th. χρεΐα, ας, ἡ, *necessitas*, *utilitas*. ε. 401.

Ἀχρεΐα, pro ἀχρεΐα poetice, facta dialyli τῶν εἰ in ἡ. ε. 295.

Ἀψ, retro : item *statim*. Adv.

ἀψίνα, *retroire*. a. 257.

Ἀψδία, acc. sing. ab ἀψδός, ε, ἡ, *mentiri nescius*, *verus*. Them. ψδω, fallo, facio mentiri. f. σω. propter dimensionem metri hic legendum est ἀψδός. θ. 233.

Ἀψ, acc. sing. ab ἀψίς, ιδ, ἡ, *curvatura in rota*. Th. ἄπλω, *necto*. ε. 424.

Ἀψόρρος, *reciproci*, *refluentis*, ab ἀψόρρος. Dicitur etiam ἀψόρρος, ex ἀψ, adverbio *rursus*, & ῥός *fluxus* à verbo ῥέω *fluo*. in fut. ῥεύσω. in præterito medio ῥόσα, unde est ῥός, υ, ὁ, & contractè ῥε, *fluxus*.

fluxus. ῥοή, ἥς, ἡ. *idem.* item
fluentium. θ. 776.

B.

Βάζοντ', præf. part. alloquen-
tes, pro βάζοντε, & hoc
pro βάζοντες, à βάζω, loquor.
f. σω & ξω, p. χα. atque ita po-
nitur accusativus dualis pro
accusativo plurali. Sed videri
posset mendum, quia præ-
cedit τῆς, non τῶ. Tum pro
ἐπίσσι esse potest ἐπισσι, quod
æque usitatum est, confer
Ὀδυσ. δ. 597. Nulla est hîc
huius anomalix necessitas. ε.
184.

Βαθύς, εἶα, ὕ, profundus, a. um.
Th. βάθρον, εἶα, πῆ, profun-
ditas. α. 288.

Βαθυδίνω, acc. sing. βαθυδίνης,
α, ὀ, *habens vortices profun-*
dos. Th. δίνη, ης, ἡ, aquarum
vortex, gurges, & βαθύς,
profundus. ε. 169.

Βαθυρρέιπτος, Æolicè pro βαθυ-
ρείπτε, à βαθυρείτης, α, ὀ, pro-
funde fluens. ex βαθύς, pro-
fundus, & ρίω, fluo, f. ῥό-
ω.

Βαθυχαίτης, α, ὀ, *qui densam ha-*
bet casariem. à χαίτη, ης, ἡ,
propriè *juba* in equo. per
metaph. *coma*, *casaries.* &
βαθύς, εἶα, ὕ, profundus, den-
sus. θ. 977.

Βαίνοι, ascenderit, præf. opt.

verbi βαίνω, eo. f. βήσομαι; p.
βίβω, a. 2. ἔβλω. ε. 326.

Βαινυσίων, euntibus, Ionicè pro
βαινυσίων, gen. pl. part. præf.
f. g. à βαίνων, σσι, βαίτων. Th.
βαίνω, eo. α. 232.

Βαίιν, paulisper, à βαίς, ὤ, ὀ,
παυω. prov. χάρις βαιίοισιν
ὁπῆδ'εἴ, gratia compendiosa
consequitur, confer ε. 141. h.
e. brevia sunt grata. ε. 416.

Βαλάνης, acc. pl. à βάλαν, α, ὀ,
glans. ε. 231.

Βάλειν, demilit. 3. sing. a. 2. act. à
βάλλω, jacio. f. λῶ, p. βί-
βλην, a. 2. ἔβηλον. & βάλλω,
3. sing. a. 2. med. opt. βάλλω,
præf. imperat. pass. pro
βάλλω, Ionicè. p. m. βίβωλα.
α. 384.

Βαρύς, accus. sing. à βαρύν, εἶα,
ὕ, gravis. Th. βάρος, εἶα, πῆ,
pondus, onus. ε. 16.

Βαρυθή, gravatur. à βαρύς, *idem*
quod βαρύνω, *gravis.* Th. βάρος,
onus. ε. 213.

Βαρυκτυπός, α, ὀ, *gravistrepus,*
graviter fremens. à κτυπώ,
factum ex τυπώ, *resono.* Th.
τύπω, verbero. ε. 79.

Βασιλεύειν, præf. inf. Ionicè
pro βασιλεύειν. à βασιλεύω,
impero. f. σω. Th. βασιλεύς,
εἶα, ὀ, rex. θ. 388.

Βασιλῶς, εἶα, ὀ, rex, q. d. βασις
ἔλας, *fundamentum populi,*
βασι-

- βασιλῆς**, poëtica pro βασιλῆς, θ. 886.
Βασιλῆιν, regale, pro βασιλείον, poëtica dialysi, à βασιλῶς, rex. ε. 125.
Βασιληίδα, acc. sing. à βασιληῖς, ἰδῶ, ῆ. regius, aum. adjectivè capitur. θ. 462.
Βεβαῶτες, stantes. à βίω (pro βαίω, eo) præt. βέβαια. part. præt. βεβαῶς per syncopen **ἑκείπια**, vel crasin, pro βεβηκῶς. Vide in βαίνοι. α. 307.
Βεβραῖα, ingravescens, præt. med. part. g. f. à βείρω, *sum gravis*, F. βείρω, præt. med. βέβρα. α. 160.
Βεία, *tela*. acc. pl. à βείλ, εἶ, τὸ, telum. θ. 684.
Βέλπερον, melius, à βέλπε, poëtica pro βελπίων, comp. ab ἀγαθῶ, bonus. superl. βέλπης, optimus. ε. 363.
Βελλεροφόντης, fuit Glauci regis Ephyræ filius, inclyto decore conspicuus, & virtute maxima. Vide supra **δερχοφόντης**. θ. 325.
Βένηα. acc. pl. à βένθ, εἶ, τὸ, profunditas, Th. βάθ, εἶ, τὸ, idem. θ. 365.
Βῆσαν, descenderunt, pro ἔβησαν, 3 pl. a. 2. act. à βαίω, eo. Vide βαίνοι. ε. 152.
Βήτης, vallibus, & βήσιν, dat. pl. Ion. Th. βήσας, αἱ.
- valles. hinc βησῆεις, ἰνῶ, ὁ, saltuosus. ε. 508. 387.*
Βίαι, ingrediens. part. a. 2. act. à βίβημι. Th. βάινω, eo. Vide βαίνοι. α. 323.
Βίβλιν οἶν, *vinum Biblium*, posset videri vinum Theologicum. Tzetzes ait, **ὅτι βιβλίας ἀμπέλους θρακίας**, à vite Thraciæ, quæ dicta fuit βιβλία. ε. 587.
Βίη Ionicè pro βία, *vis, fortitudo*. Fortitudo Herculis, h. e. fortis Hercules. βίηφι, φῖ est paragoge poëtica & reddit vocem ἀκλίτων, quamvis in dativo ἰῶτι subscriptum maneat. ε. 147. θ. 480.
Βί, βίω, ὁ, vita, ε. 31.
Βίωσις, victus, gen. Ion. pro βίότης, à βίω, εἶ, ὁ, vita. Th. βί, vita. ε. 474.
Βλαβερὸς, εἶ, ὁ, noxius, à βλάπτω, ψω, lædo. ε. 363.
Βλάπη, 3. perf. præt. sub. verbi βλάπτω, f. ψω, lædo, noceo. p. φα. a. 2. ἔβλαβον. a. 1. ἔβλαψα, hinc a. 1. part. βλάψας. ε. 256.
Βλεφάρων, gen. pl. à βλέφαρον, ε, τὸ, *palpebra*. α. 7.
Βλοσυρεῖο, terribilis, gen. Ion. pro βλοσυρῶ, à βλοσυρός, εἶ, ὁ, terribilis aspectu, ὁ τὸ βλέμμεν ὑποσύρων, Th. σύρων, ῶ, traho. α. 147.
Βοᾶ, reboat, nempe echo in syl-

- va. 3. sing. præf. à βοάω, f. ήσω, clamo. ε. 509.
- Βοιωτοί, Bœotii, nomen gentile, à βοιωτ παῖς. α. 24.
- Βολάων, ἰκτινυτ, gen. pl. Æol. à βολή, ής, ή, ictus. Th. βάλω, jacio. 9. 683.
- Βορίας, pro Βορέα, Æolice, à Βορέας, Latine, Boreas, Nordwint. & βορέω, Ion. pro βορέα, acc. βορίω, pro αω, ε. 504.
- Βόσκει, pascunt, à βόσκω, f. ήσω, p. βέβοσκησ. 9. 595.
- Βότρυς, υ, ό, botrus, μυα, acc. pl. βότρυας. ε. 609.
- Βυγῶλ, υ, & Doricé βυγῶλ, bubulcus, ex βῦς, bos, & γῶλον, τὸ, cibus.
- Βυλάσιον, dat. sing. 2. i. part. à βυλάω, consilium do, f. ὄσω. Th. βυλή, consilium. ε. 364.
- Βύληα, 2. sing. præf. medii. Iones formant secundam singularem à tertia βύλη) extrito τ. atque ita pro βύλη usurpant βύληα, à βύλομαι, βύλῃ, volo, f. ήσμαι, p. βέβυλημαι, 2. i. pass. έβυληθῶ. ε. 645.
- Βυλήσιν, βυλήσι, dat. pl. Ion. à βυλή, ής, ή, consilium. ε. 16.
- Βῦς, Doricé, βῶς, ό, ή, bos, vacca, g. βοός, acc. βῦν, bovem, dat. pl. βυσίν, & βοέσιν. gen. pl. βοῶν, pro una syllaba, acc. pl. βῦς & βόας. ε. 346.
- Βόων, clamabant, pro έβοῶν, 3. pl. imperf. act. à βοάω, ω. clamo. f. ήτω. α. 243.
- Βοῶπις, ιδ, ή, cui bovini sunt oculi & magni, ideoque venusti. ex βῦς & ὠψ, ὠπός, ό, oculus. Th. ὠπτομαι, video. p. m. ὠπις. 9. 355.
- Βοώειν, præf. inf. à βοωπία, bobus agitis aro. à βῦς, βοός, bos, & ὠΐω, f. ήσω, & εἶσω, trudo, pello. ε. 389.
- Βραδίων, tardius, à βραδύνε, έ, ή, ό, tardus. Comp. βραδύνει & βραδύων pro βραδίων. Superl. βραδύνταί & βραδύς. ε. 326.
- Βράχ, 3. sing. 2. act. à βράχω, sonum, & strepitum edo, verbum ὠνομαζοπιποιημῆρον. α. 423.
- Βραχί, 3. pers. ind. verb. βραχίω, f. άσω, robustum reddo, potens sum. ε. 5.
- Βραχίως, ω, ή, Attice pro βραχίρει, υ, ή, ό, nomen viri, quartæ simplicium ex βρα particula intensiva valde, & ἀρης mars. q. d. valde martius. 9. 149.
- Βρίθων, implere, vide supra βεβριθῶ. βριθῶ, ab eodem verbo derivatur. ε. 464.
- Βροσάμι, υ, ή, ό, qui gravat currum, ex βρίζω, gravo, & ἄμα, τ, τὸ, currus. α. 441.
- Βροντή, ή, tonitru, βροντῆς, ή, ό,

ἄ, ὁ, nomen viri, vel Cyclo-
pis. hinc βρονταῖα, ἡσσι, tono.
§. 72. 458.

Βρόπι, ἄ, humanus, hinc &
βροτήσι, idem. Th. βρο-
τός, ἄ, ὁ, mortalis. i. 15. 414.

Βροταῖα, acc. sing. à βροταῖς,
fanie respersus, à βρότ, ἄ,
fanies, tabum, cruor, quod
est mutato accentu ob mu-
tatam significationem à βρο-
τός, quod sæpius legitur in
plurali numero βροταῖ, mortu-
les. α. 367.

Βροταῖοι, ἄ, hominum pestem, à
λοιγός, ἄ, ὁ, perniciēs, pestis,
& βροτός, ἄ, ὁ, mortalis.
α. 333.

Βρώσις, εως, ἡ, cibus. à βρώσκω,
βιβρώσκω *consumo*, comedo.
F. βρώσι. p. βέβρωκα. præ-
pass. βέβρωκα. unde est βρώ-
μα αὐλικόν, hofbsteln. à βέ-
βρωσις est βρώσις, εως, ἡ, esca.
item tinea. βρώσις. θ. 797.
α. 395.

Βυσοδιδύων, mentibus altis
meditans. à βυσοδιδύω
proprie *profunde struo*, fun-
damenta probe facio, quod
inprimis architecti faciunt
in locis palustribus. Deinde
per metaph. *profunde cogito*,
machinor. compositum ex
βυσός, ἄ, ὁ, Ionice pro βυ-
θός, ἄ, ὁ, fundum, pars ima.
& διδύω pro διδύω adifico.

Thema, δίδω struo in præ-
med. δίδω, unde est δίδω,
ἄ, ὁ, domus, &c. α. 30.

Βωμός, ἄ, ὁ, ara ab Hebr. פזא
altare in excellis extructum
ab idololatriis. prov. φίλ-
μηχρὲ βωμών, amicus usque
ad aras. α. 70.

Γ.

ΓΑΐ', pro γαῖα, seu γαῖη, ἡ,
terra, tellus. genit. γαίης
Ionice pro γαίας. §. 117.
ε. 19.

Γαίηοχ, ἄ, ὁ, terram conti-
nens. Dicitur & pro eodem
contractè γαιῦχ, & γαιῦ-
χ. ex γαῖα, terra, & ἔχω,
contineo. §. 15.

Γάλα, γαλακί, τὸ, lac. i. 588.

Γαλαξάρι, nomen proprium
mul. §. 353.

Γαλάττα, nomen mul. §. 250.

Γαλάνη, nomen mul. §. 244.

Γαμβρόν, acc. sing. à γαμβρός,
ἄ, ὁ, gener. θ. 818.

Γαμῖν, præf. inf. verbi γαμίω,
f. ἡσσι, uxorem duco. i. 697.

Γαμιστή, ukor, πρῆτα, at γαμί-
της, ἄ, ὁ, maritus. Th. γαμίω,
ἄ, uxorem duco. i. 404.

Γαμῖν, γαμιστὶς γαμιστὶς, πρῆ-
τα. præf. opt. pass. à γαμίω.
i. 696.

Γάμ, γάμ, ὁ, vel γάμι, εἰ,
nuptia. i. 69.

Γαμψάντης, nom. pl. à γαμ-
ψάντης,

ψώνυξ, cui curvi sunt ungues. ex γαμψός, idem quod καμψός, incurvus, inflexus. Th. καμψών, f. ψω, p. φα, flecto, incurvo, & ὄνυξ, υἱός, ὅ, κρημνός. α. 405.

Γάρ, enim, nam, namque. Con-
junct. ε. 5.

Γαστήρ, ἐρ, ἡ, γαστήρες, ventres
fruges consumere nati. θ. 26.

Γ', pro γα, quidem, certe, sylla-
bica adjectio. ε. 736.

Γεγάα, 3. pl. præt. med. à γάω.
in præt. med. γέγαα. Th.
γείνομαι, gignor. ε. 108.

Γείνατ', pro γείνασθαι, produxit. a.
1. med. in prima persona, ἐγ-
νάμην. & γείνασθαι, a. 1. med.
infinit. γένεσθαι & γείνεσθαι im-
perf. med. Them. γείνομαι,
nascor. θ. 185. & 82.

Γείτων, οἱ, ὁ καὶ ἡ, quasi ex
γῆα, terra, & ἑταῖρος, ὁ, sodalis,
amicus. q. d. γείτονες, sodales
ejusdem telluris, acc. sing. γεί-
τονα, & γείτοσι, dat. pl. ε. 23.
699.

Γελῶ, 3. pers. præf. à γαλάω, ri-
deo, f. αἶω. γαλόωντες, pl. num.
præf. part. Poëtice pro γα-
λῶντες. posito ante ω. & re-
tracto accentu. θ. 40. α. 283.

Γενεή, generatio, ἡ, Ionice pro
γυνεά. Th. γείνομαι, gignor.
ε. 282.

Γενέθλη, ης, ἡ, idem, & ab eo-
dem themate derivatur. θ. 610.

Γένο Ionice pro γένω, & hoc pro
ἐγγένω, a. 2. med. *fuisse*, ab
ἐγγρόμην, ε, ερ. Th. γείνομαι,
sum, nascor, f. 2. pass. γένη-
σομαι. p. γένηται. a. 1. m.
ἐγγρόμην. θ. 657.

Γένυα, acc. pl. à γένειον, ε, τὸ,
mentum, maxilla. Th. γένυς,
υἱός, ἡ, mentum. α. 167.

Γένετ', pro ἐγγένετ', fuerit, a. 2.
med. ἐγγρόμην. Th. γείνομαι,
sum, nascor. θ. 115.

Γένοιτε, 3. sing. a. 2. med. opt.
γένοιτο, pro γένετο, a. 2. m. &
hoc pro ἐγγένετο, metri causa
abjicitur augmentum, γένον-
το, 3. person. pl. a. 2. m. verb.
γείνομαι, θ. 199.

Γενετή, ἥς, ἡ, partus, generatio.
Th. γείνομαι, nascor.

Γένη, fieret, a. 2. med. subj.
γένησθαι, a. 2. m. inf. à γείνο-
μαι, sum, fut. i. pass. γένησθαι
μαι, p. m. γένηται. ε. 88.

Γένος, εἶ, τὸ, genus. à γείνο-
μαι, nascor. ε. 11.

Γερόεσσι, dat. pl. Ion. & Poët.
à γέρας, γέρας, αἶ, & ως,
τὸ, *munus*. θ. 449.

Γέραν, ε, ἡ, grus. ε. 446.

Γέρας, ατ, αἶ, & ως, τὸ, do-
num, *munus*. gen. pl. γεράων.
ε. 125.

Γερονί, genit. & acc. γέροντα,
à γέρων, οἶ, ὁ, senex. θ.
1003.

Γῆ, gen. γῆς, ἡ, terra, ex γῆα,
circum-

circumflectitur in omnibus casibus, & in prosa usurpatur pro terra. §. 679.

Γῆν' ἡ^ς α. i. part. à γῆν', f. ἦσιν, gaudeo, lætor. Doricè γαῖαν, unde Latinorum gaudeo. hinc γῆν' ἡ^ς α. i. ind. act. Ion. α. ii 6. θ. ii 7.

Γῆμι, duxit. 3. sing. a. i. act. indic. γῆμι, γῆμας, γῆμι. Ion. & Poët. ab ἔγμω, pro ἐγάμω. Them. γαμίω, ἦσιν, uxorem duco. γῆμαι, a. i. act. infin. γήμης, a. i. sub. §. 960. ε. 699.

Γηραιός, ἢ, ὁ, senex, à γῆρας, αἰ^α, α^α, ως, τὸ, senectus. ε. 376.

Γηράντωσι, dat. pl. Poëticus, à γήρας, γήραν' αἰ^α, senescens, vel γήρας, est, a. i. part. pro γηράσας à γηραίω, senesco, unde ἐγήρασα, est & hinc per syncopen ἔγηρα, sicut pro ἐγάμησα, ἔγμω. Th. γῆρας, αἰ^α, τὸ, senectus. ε. 186.

Γῆρας, ατ^α, τὸ, senectus, ἐπὶ γῆρας ἐκεία^α, ad senectutem pervenire, dat. γήραϊ. ε. 703. 92.

Γηραιόποιος, senescentes, acc. pl. præf. part. à γηράσκω, consenesco, f. αἶσιν, p. γήρασκω. γηράσκω δ' αἶετ' ἀπὸ πολλὰ διδασκόμεν' αἰ^α. Them. γῆρας, αἰ^α, τὸ, senectus. ε. 183.

Γηροσμία, genit. Ion. à γηρο-

σμία αἰ^α, qui curat & alit aliquem in senectute, à γῆρας, αἰ^α, τὸ, senectus, & γηραίω, ὡς, f. ἦσιν, curam gero. §. 605.

Γηρουσῆα, acc. sing. à γηρουσῆς, αἰ^α, ἰ, nomen viri. §. 288.

Γηρύτ', conqueritur, pro γηρύε', à γηρύομαι, conqueror. Them. γῆρυς, αἰ^α, ἡ, vox, guttur. ε. 258.

Γιγάντων, g. pl. à γίγας, αἰ^α, ὁ, gigas. §. 50.

Γίγν' τ', imperf. pass. Ion. à γίνομαι, vide γίγν' τ'. α. 414.

Γίνασθ', præf. inf. active capitur, generare scilicet debet. Alii legunt γίνασθ', a. i. m. inf. à γίνομαι, gignor. vide γίγν' τ'. ε. 791.

Γινώσκης, γινόμενος, præf. part. à γίνομαι, nascor. ε. 819.

Γινώσκω, cognosco, f. γινώσσω. p. ἔγνωκα. a. 2. ἔγνω, ως, α. a. 2. imperat. γνῶθι. præf. pass. ἔγνωσμαι. ε. 279.

Γλαύκη, nomen proprium mul. §. 244.

Γλαυκῶν, acc. sing. ab Adj. γλαυκός, ἢ, ὅτι, caesus, glaucus. θ. 440.

Γλαυκίον, Poëtice pro γλαυκίαν, præf. part. à γλαυκίαν, ὡς, & Poëtice γλαυκίαν, glaucis oculis terribiliter intueor, sicut pro ὀρέω ὀρῶ, Poëtice dicitur ὀρώ, Th.

- Th. γλαυκός, ἔ, ὁ, glaucus, cæsius. α. 430.
- Γλαυκησιόμη, nomen proprium mul. θ. 256.
- Γλαυκῶπις, ἰδῶ, ἡ, cæsius habens oculos, epitheton Minervæ, ex γλαυκός, cæsius, & ὤψ, ὠπός, ὁ, οὐλῆς, acc. γλαυκῶπιν, & γλαυκῶπιδα. Th. ὁπίζομαι, video. ε. 72. θ. 13.
- Γλάφῃ, 3. præf. ind. verbi γλάφω, f. ψω, cavo, excavo. α. 431.
- Γλαφυρός, ἔ, ὁ, cavius. à γλάφω, f. ψω, cavo, excavo. θ. 297.
- Γλάφυ pro γλαφορὸν, antrum. Th. γλάφω. ε. 531.
- Γλυκερός, ἡ, ὄν, dulcis. à γλύκυνς, ἔῶ, ὁ, dulcis. θ. 97.
- Γλώσση, & Att. γλώττη, lingua, ἡ, dat. pl. Ion. γλώσσησι, pro γλώσσαις. θ. 83. & 826.
- Γναμπῶσι, dat. pl. Ionic. à γναμπῶς, incurvus, hoc à γνάμπω, incurvo. Them. γνάμπω, flecto. ε. 203.
- Γνώ, pro ἔγνω, cognovit. 3. perf. α. 2. ind. à γινωσκω, cognosco, f. γνώσκω, p. ἔγνωκε, α. 2. ἔγνω. θ. 551.
- Γόμφοισιν, dat. pl. Ion. à γόμφῳ, α, ὁ, cuneus, clavus. ε. 429.
- Γονεύειν, dat. pl. à γονεὺς, ἔῶ, ὁ, parens. γονῆ, dat. sing. à γονῆ, ἡ, ἡ, genitura. Th. γείνομαι, gignor. ε. 233. & 731.
- Γόνῳ, α, soboles, generatio. Th. γείνομαι, gignor. θ. 495.
- Γοργύς, acc. pl. à γοργός, ἔ, ὁ, veloc. θ. 274.
- Γοργῆς, gen. sing. pro γοργῶ, à γοργῶ, ὁῶ, ἔς, ἡ, nomen mul. α. 224.
- Γοργόνες, dictæ sunt Phorci filia, Medusa, Sthenyo & Euryale, à γοργὼν, ὄνῳ, ὁ, nomen animalis noxii in Africa. α. 230.
- Γόνῳ, acc. pl. & γόνῳ, pro γόνῳ, à γόνῳ, τὸ, genu. in genit. τῷ γόνῳ & γόνῳ, & γόνος. ε. 585. θ. 460.
- Γονοῖσιν, dat. pl. à γονός, fertilis, Ionica epenth. pro γόνῳ, hoc à γονῆ, ἡ, genitura. Th. γείνομαι, gignor. θ. 54.
- Γονοπαγής, ἔῶ, ὁ καὶ ἡ, genua pinguis, ex γόνῳ genu, & παγύς, ἔῶ, ὁ, crassus. α. 266.
- Γορίαις, nomen mul. à γορίαις, ας, ἡ, apus, vetula, idem quod γοαῖς, αὐός, ἡ. θ. 270.
- Γυάλοις, dat. pl. jugis. à γυάλον, α, τὸ, cavitatis. θ. 499.
- Γύγης, ἡ γύγη, nomen mul. θ. 149.
- Γύλω, dentale, à γύης, α, ὁ, dentale in aratro. at γύα seu γύη, Ion. jugerum. ε. 425.
- Γυῖα, pl. num. membra, à γυῖον, α, τὸ, membrum. θ. 592.
- Γυόγορ, α, ὁ, membra detrafcens, ex γυῖον, α, τὸ, membrum,

brum, & *κρίων* item *κρίεν-
νυμι*, *satio*, item *depaſcor*. Qui
depaſcitur, ille ſariatur. *ε.66.*

Γυμνός, mutilatus *α.ι. part. paſſ.*
à *γυῖον*, *f. ὄσων*, claudum red-
do, membra frango. Th.
γῦον, *ε, τὸ*, membrum. *θ.838*

Γυμνός, acc. à *γυμνός*, *ε, ὁ*, nu-
dus. *ε.389.*

Γυμνωδέναι, acc. ſing. *α.ι. part.*
paſſ. à *γυμνόν*, *dennudo*. Th.
γυμνός, *ε, ὁ*, nudus. *α.334.*

Γυναικεία, muliebri, dat. ſing. à
γυναικεία, *ε, ὁ*, muliebris:
hinc & *γυναικείον*, *ε, τὸ*, gy-
naecum, locus interior in
ædibus, in quo ſolæ mulie-
res verſabantur. Th. *γυνή*, *ή*,
mulier.

Γυνή, *ή*, *mulier*, *adoleſcentula*,
genit. *γυναικός*, dat. *γυναι-
κί*, acc. *γυναικῆ*, voc. *ὦ γυνή*,
dat. pl. *γυναῖξί*. *ε.94.700.*

Δ.

Δ *Δι*, dat. ſing. pro *δαίδι* per
apocopen, à *δαίς*, *ιδ*,
ή, *ρυγμα*. Thema eſt *δαίω*,
uro. *θ.650.*

Δαίδαλῖος, Genit. poëticus pro
δαίδαλις, à *δαίδαλις*, *ατ-
τιſciſius*; derivatur à *Δαίδα-
λος*, *ε, ὁ*, qui fuit ingenioſiſ-
ſimus & ſcientiſſimus Cre-
genſium artifex. Videtur no-
men accepiffe à *δαίω*, *ſcio*.
α.334.

Δαίδων, gen. pl. à *δαίς*, *ιδ*, *ή*
fax. Th. *δαίω* propriè uro.
α.275.

Δαίω, imperf. Ion. à *δαίωμα*, di-
vido, partior. Th. *δαίω*, divi-
do. *α.165.*

Δαίμων, *ων*, *ὁ* *κῆ* *ή*, Deus. quaſi
δαίμων. *α.94.* hinc *δαίμωνι-
ς*, *venerandus*, & *δαίμονις*,
pro *δαίμονις*, Ionicè. *θ.655.*
Δαίτω, acc. ſing. à *δαίς*, *δαίτης*,
ή, *cibus*, *epulum*. *δαίτι*, in acc.
pl. *δαίτας*. à *δαίω*, *epulum*
præbeo. *ε.340. θ.802.*

Δαίφρων, *prudens*, *bellicoſus*, gen.
δαίφρον, ex *δαίω*, diſco, vel
divido, & *φρῶν*, *ενὸς*, *ή*, *mens*,
α.119.

Δάκν, 3. ſing. *α.2.* Ion. pro *ἰδα-
κν*, momordit. à *δάκνω*, mor-
deo. *f. δέχομαι*. *p. δίδχα*.
α.2. *ἰδακν*. *α.ι. paſſ.* *ἰδήκθω*,
α.2. *paſſ.* *ἰδάκθω*. *θ.567.*

Δάκρυσι, dat. pl. à *δάκρυ*, *υ*, *π*,
lacryma. hinc *δακρυόεις*, *εγ-
γ*, *lachrymoſus*. *α.132. θ.*
227.

Δαλῶ, genit. à *δαλός*, *ε, ὁ*, *titio*.
Th. *δαίω*, *υρο*. *ε.703.*

Δαμάζομαι, præſ. part. à *δα-
μάζω*, *edomo*, *δαμάσας*, poë-
tice pro *δαμάσας*, part. *α.ι.*
act. Th. *δαμάω*, *domo*. *θ.765.*

Δάμασι, *α.ι.* Ion. à *δαμάω*, *do-
mo*, *f. ὄσω*. *ε.857.*

Δαμῶντις, part. *α.2.* *paſſ.* *domiti-*
à *δῆμι* vel *δῆμιον*, pro *δα-
μῶν*,

μῶν. δαμῆται, a.2. pass. infin.
δαμνᾶται. præt. à δαμναμαι.
Th. δαμῶν, domo. ε.151. θ.
464.

Δαναός, ἡ δανάη, ης, nomen
mul. α.216.

Δαναΐδης, filius Danai. Nomen
patronymicum. Filii à patri-
bus sua acceperunt nomina, à
δαναός, Danaus. α.229.

Δαπάνη, ης, ἡ, sumptus. Th.
δαπανᾶω, ὦ, f. ἥσω, consumo.
ε.721.

Δάστωρ, 3. pl. a.1. med. indic.
poëtice pro ἰδάστωρ. aug-
mentum abjicitur & σῆμα
duplicatur. à δάζομαι, divi-
do, f. σμαι, α.1. m. ἰδασταίμην.
hinc δασάμην & δασαῶ.
hinc δασμός, distributio. item
tributum, quod penditur ab
hostibus, brand-schatzung. Th.
δαίω, divido. θ.112. 537.425.

Δασύπτερον, gen. pl. à δασύπτε-
ρον, hirsutum pectus habens,
ex δαούς densus, & πτερον, pec-
tus, ὦ, τὸ. ε.512.

Δατίαδ, præt. inf. pass. dividi,
pro δατίαδ, exemplaria ha-
bent δατίαδ, α. pro ε. à δα-
τίομαι, divisor, Them. δαίω,
divido. ε.765.

Δάφνης, genit. à δάφνη, ης, ἡ,
laurus. ε.433.

Δαφοινῶν, valde funestus, ru-
ber, seu δαφοινός, ἡ, ὄν, cadis
avidus, ex δα, particula per

se nihil significans, sed in
compositione augens, & φέ-
νω, occido. α.159. & 250.

Δ' vel δ', autem, vero. Sæpe
subjungitur particulæ μὲν,
vim adversativam habens. ε.
10.

Δίδασται, attributa est, perf. pass.
ind. à δάζομαι, divido, par-
tior. F. δάζομαι. præt. pass.
δίδασμαι. Th. δαίω, divido.
θ.789.

Διδήν, ardebat. 3. sing. plusq.
perf. med. pro ἰδιδήν, à δαίω,
uro. præt. med. διδῆα. pl. perf.
ἰδιδήν. α.155.

Δειδύξεται, perterrebit. 3. sing.
fut. med. poët. à δειδίξομαι,
terreo. f. ἔξομαι. Th. δαίω. f.
σω. timeo. α.111.

Διδμημῶν, præt. part. pass. do-
miti, à δέμω domo. F. δέμω. p.
διδμηκα, præt. pass. διδμημαι.
aor. 2. ἰδάμην. hinc in infi-
nit. δαυλώω, & δαμήμηναι.
ε.116. Th. δαμῶν, domo.

Δειδότες, metuentes part. præt.
med. à δαίω timeo, præteri-
to med. διδῶ & δαίω, poë-
tice, unde part. δαίδως. α.
248.

Δεδοκημῶν, observans. à δοκῶ
observo. f. ἥσω. Th. δοκῶ, f.
αὖ, observo. α.214.

Διδρυκῶς, intuens, præt. med.
part. à δέρυω, video. f. 2. δρυ-
κῶ. aor. 2. ἰδρυκν. α.1. pass.
ἰδρυ-

ιδεχθῶ. p.m. διδραχμ. α. 145.

Δείκνυ, 3. indicat. δείκνυ, per apocopen pro δείκνυσι. 3. perf. sing. ind. à δείκνυμι, idem quod δεικνύω. f. δείξω. p. χα. α. 449. 524.

Δειλός, ὅ, ὁ, *timidus*. α. 711.

Δεῖμ, ὅ, ὁ, nomen viri à δειδῶ timeo, α. 195.

Δεινός, ἡ, ὄν, *terribilis, gravis*. δεινόο poëtica pro δεινῷ, δεινοῖσι, dat. pl. Ion. hinc δεινότατος, acerrimus, superlat. α. 129. α. 367. α. 71. β. 138.

Δεινωπί, nom. pl. *graves aspectu*, ex δεινός *gravis*, & ὤψ ὠπός, ὁ, *facies*. Th. ὀπτομαι, video. At ὀψ, ὠπός, ἡ, *vox*. α. 250.

Δείξω, f. i. δείξα, a. i. inf. à δείκνυμι, ostendo, f. ξω. p. χα. α. 646.

Δειπνήσας, a. i. part. à δειπνίσω, cæno. f. ἦσω. Th. δειπνον, α, τὸ cæna. α. 440.

Δειπνολόγος, *comeffatricis*, gen. sing. g. f. pro δειπνολόγος. Adjectiva enim composita sunt g. c. δειπνολόγος, ὅ, ὁ, ἡ, proprie *qui convivii insidiatur*, h. e. qui accurate illa observat, aut loco suo curat. ex δειπνον cæna, convivium, & λόγος, ὅ, ὁ, *insidia*. α. 702.

Δείρῳ, acc. sing. à δειρῆ, ἥς, ἡ, *collum*, vel δέρη. α. 391.

Δείρα, unde est δειράς, *deci-*

mus. in f. g. δειράτη, α. 610. 792.

Δεκαδῶμα, dat. sing. à δεκαδωρ, qui decem palmorum est, ex δέκα, *decem*, & δῶρον, α, τὸ, *palmus*, donum. α. 424.

Δελφῖνες, nom. pl. à δελφῶν, seu δελφίς, ἴν, *delphin*. α. 210.

Δέμας, corpus, τὸ ἀκλῆτον, & indeclinabile. 9. 260.

Δέμνια, τὰ, *cubilia maritorum*, à δέμνιον, α, τὸ, *stratum*, lectus. α. 326.

Δένδρεα, pl. num. ab δένδρεον, α, τὸ, *arbor, lignum*. poëtica pro δένδρον. sic ἀδελφός pro ἀδελφός, *frater*. 9. 216.

Δίξα, a. i. med. Ion. pro διδέξατο, à δέχομαι, *recipio*, f. δέχομαι. p. διδέχομαι. a. i. m. ιδιξαίμην. 9. 185.

Δξιπερὸς, ὁ, ὄν, Δξιπερῆ, dat. sing. pro δξιπερῶ Ionicè à δξι, à, *dextra manus*: τὸ δξι, τὸ δξια, fut. δξιομαι. 9. 179.

Δίος, δισ, τὸ, *timeo*. Th. δειδῶ, f. σω. timeo. p. διδείκω, δειδία, δειδία. 9. 167.

Δίον, 3. pl. imperf. act. pro ἴδιον, *ligabant*, à δίω, *vincio*. f. ἦσω. α. 291.

Δερκίον, pro δερκιδόν, *aspi-* ciunt, à δερκιδόμαι, ὦμα, & poëtica δερκιδόμαι. Th. δέρεω, video. α. 236. 9. 910.

Δερκιδρόν, *tuentes*, præf. part.

- dualis numeri, à *δερχόμενος*. *δερχόμενος*, gen. Ion. *δερχομένων*, f. g. pl. num. Æolice pro *δερχομένων*, à *δερχομένη*, præf. part. idem quod *δερχω*, seu *δέχομαι*, video. §. 911.
- Δέρμα*, αἶμα, τὸ, *cutis*, à *δέρω*, *excorio*. Th. *δέρμας*, αἶμα, τὸ, *pellis*, *corium*. §. 511.
- Δισμύων*, manipulans, præf. part. à *δισμύω*, idem quod *δισμύω* & *δισμύω*, ligo. à *δισμός*, ὅ, οὐ, *vinculum*. Th. *δύω*, ligo. §. 479.
- Δισμός*, genit. sing. à *δισμός*, ὅ, οὐ, *vinculum*, & in pl. *δισμοί* vel *δισμῶ*, hinc *δισμύω* *vincio*. Thema, *δύω*, ligo. α. 43.
- Δύση*, 3. sing. a. i. act. subj. à *δύω*, *humecto*, *riego*, f. *δύσω*. §. 554.
- Δύω*, huc, agite, adverb. hortantis, à *δύω*, huc, hunc in locum. §. 2.
- Δύτος*, ὁ, secundus. §. 26.
- Δύω*, 3. sing. à *δύωμαι*, capio, f. *δέχομαι*, p. *δέδεγμαι*. θ. 800.
- Δὲ*, *sane*, *idem*, in carmine modo postponitur, modo præponitur. §. 2. θ. 643.
- Διῦ*, diu, adverb. à *διῦ*, diu. §. 623.
- Διῶτης*, genit. à *διῶτης*, ἡ-
τος, ἡ, *pugna*. à *διῶ* *hosti-*
lis: & hoc à *δαίω*, *pro*. §. 662. 852.
- Δημήτηρ*, ἡ, *nomen idoli*, q. d. *γῆ μήτηρ*, *Ceres*. *δημήτερ*, *δημήτεα*, *δήμητρεα*. §. 454. §. 298.
- Δημός*, ὁ, *adeps*, *pinguedo*. Vide in *δήμος*, ὁ, *populus*. §. 538.
- Δῆμος*, ὁ, *populus*.
- Δήνεια*, acc. pl. *consilia*. à *δῆν*, ἡ, τὸ, *consilium*, *vasframentum*. Chaldaice *dēna*, *meditari*. alii habent *μήδεια*. §. 236.
- Δῆεν*, acc. sing. à *δῆεν*, ἡ, *lis*, *contentio*. hinc *δῆεν*, *pugna*. §. 14.
- Διῦ*, diu, adverbialiter usurpatur pro *διῦ*. §. 629.
- Δῆσεν*, a. i. ind. Ion. pro *ἰδῆσεν*, *ligavit*, *δησάσ*, a. i. med. infinit. à *δύω*, ligo. §. 618.
- Δηῶσιν*, fut. i. act. infinit. à *δηῶ* *populor*, *occido*. pro quo Poëtæ etiam *δηῶ*, à *δηῶ* vel *δαῶ*, *hostilis*. Thema est *δαῶ*, *pro*, *vas*. α. 67.
- Δία*, *Iovem*, acc. sing. à *Ζεύς*, *δὲ*, *δία*, vocat. *Ζεύς*, *Iupiter*. §. 52.
- Διὰ*, præpositio, *διὰ βυλάς*, ex *consiliis*, *διὰ θρήνης*, per *Thraciam*. §. 13. §. 398.
- Δία*, *divina*, h. c. præstantissima. à *Ζεύς*, *δὲ*, *Iupiter*. α. 338.
- Διαβάς*, part. a. 2. act. *emens*. à *διὰ βαίνω*, transeo, f. *βήσομαι*,

- μαι, p. βίβηκα, a. 2. ἔβην, a. 2. part. βάς. §. 292.
- Διαβῆ, transferit, a. 2. act. subj. Ἀβῆ. Th. βαίνω, eo. s. 738.
- Διανῆ, 2. perf. ind. sing. perflat. ex Ἀβῆ, & ἄνῃμι, ἴω. Th. ἄν, ἴσω, ἴω, spiro. s. 512.
- Διακέρω, v. i. nuntius. Dicitur etiam Ἀβῆκλωρ, ορῶ, ὁ, à Ἀβῆρω, traduco, transmittō. s. 77.
- Διακρινώμεθα, 1. perf. pl. præf. sub. à Ἀβῆκρίνω, discerno, Th. κρίνω, f. νῶ, secerno, judico, p. κίκρικα, a. 1. ἔκρινα, s. 35.
- Διαμπερεῖς, adverb. perpetuo, ex Ἀβῆ, ἀνὰ, & περὶ, αἰῶ, τὸ, terminus. q. d. penitus (Ἀβῆ intendit significationem) ad finem. s. 234.
- Δῖων, acc. à δῖω, a. 1. or, divinus, bonus. Th. ζῶς, δις, Iupiter. a. 287.
- Διασπιδάσι, dissipant. 3. pl. præf. act. à Ἀβῆσπιδήμι, dissipō, ad formam ἴσημι. Thema est, σπιδάω, σπιδάζω, & σπιδάωννυμι disspingo, f. άσω. §. 875.
- Διδάξῃς, a. 1. sub. à διδάσκω, doceo, f. διδάξω, p. διδάξα, a. 1. ἰδίδαξα, a. 1. pass. ἰδιδάχθην. s. 697.
- Διδασκῆσαι, a. 1. act. infinit. verbi διδάσκω, idem quod διδάσκω, doceo. s. 64.

- Διδῶ, dat. pro δίδωσι, à δίδω. Th. δίδωμι, do, f. δώσω, p. δίδωκα, a. 2. ἔδων, ως, ω, α. 328.
- Διδυμάωνε, geminos, dualis num. à διδυμάων, ον, pro δίδυμ, v. i. ὁ κῆ, geminus. a. 49.
- Διδύσας, distribuit, 3. sing. a. 1. med. à Ἀβῆδύζω, σ ποετική duplicatur. sic διδύσας. divisisti, 2. sing. a. 1. med. pro διδύσας. Ionicè ω mutatur in α. Th. δαίω, divido. §. 544.
- Δίκειον, constitutum erat, imperf. med. à Ἀβῆκειμαι, constitutus sum. Th. κείμαι, f. κείσμαι, jaceo. a. 20.
- Δείλον, pro δείλον, 3. pl. a. 2. med. a. δαιρέω, ὦ, divido, f. ἴσω, p. διήρηκα, a. 2. δέϊλον. Th. αἰρέω, eligo. §. 112.
- Διερῶ, humidam, acc. à διερὸς, humidus. Th. δαίρω, f. αὐδ, humecto. s. 458.
- Δίπτυξ, disposuit, a. 1. ind. verbi Ἀβῆπύσσω, vel τίω, ordino. Th. πύσσω, vel τίω, f. ξω. p. τίπτυχα, a. 1. ἔπτυξα. s. 274.
- Διεικμηρεσθῆ, destinarunt. 3. pl. a. 1. med. à Ἀβῆπικμῆρω, certis signis probo, f. αὐδ, a. 1. ἐτίκμηρα. Th. τίκμαρ, αἰῶ, τὸ, signum. s. 395.
- Δίξω, inquirere, præf. med. infinit. à δίζημα, quæro, fut.

- διζήσμαι. Th. διζω, quæro. s. 601.
- Δῖη, *divina*, à ζῶς, Iupiter. 9. 260.
- Διλιπνέσων, longis, dativ. pl. poëticus, à διλιπνής: ex ἀλφ & ἡνικῆς, ἴω, ὁ κῆ η, perperuus, διλιπνέως, proluxe. θ. 627.
- Διί, dat. sing. à ζῶς, vide suo loco. s. 69.
- Δικαιοτέραν, justius, comp. à δικαίω, justus. Th. δικη. s. 211, 157.
- Δίκας, acc. pl. à. Th. δικη, η, jus, fas, δικησι, dat. pl. pro δικαίς, inde δικαίω, u, justus. & δικαί per apocopen, pro δικαίω. s. 123, 278, 217.
- Διγκόσμαι, a. i. act. infin. pro διγκόσω, à διγκῶ, jus dico. Them. δικη, jus, η. s. 39.
- Δινέμω, *vertere*, præf. inf. Ion. pro Æolico δινέμωμαι, communiter δινεῖν, à δινέω, *moveo*, f. ἵσω, à δινη, ης, η, *vortex*. s. 596.
- Δινήεις, acc. pl. à δινήεις, ὄσσω, εν, *vorticofus*, a, um, à δινη, ης, η, *vortex, gurges*. θ. 337.
- Δίνης, dat. pl. pro δινάς, à δινη, *vortex*. 9. 791.
- Διόθεν, adverb. è loco, à Ιοῦε, Th. ζῶς, διός, Iupiter. s. 763.
- Διός, Iovis, genit. à ζῶς, Iupiter, vocat. ὁ ζῶς. α. 4.
- Διόν, διῶ, δια, *divus*, α, um. Th. ζῶς. 9. 891.
- Διόγνη, à Ιοῦε *generatus, generofus*, ex διός & γνητός pro γνητός. Thema, γινώσκω, nascor, f. γνήσκειμαι, p. γαγήσκειμαι. α. 340.
- Διοτρεφίω, à Ιοῦε nutriti, à διοτρεφής, ἴω, ὁ κῆ η, ex διός, & τρέφω, αλο, f. ψω, p. τίτρεφα, a. 2. ἑτρεφον, p. m. τίτρεφα. 9. 992.
- Δις, bis, adverb. s. 709.
- Δίφορ, gen. sing. à δίφορ (q. δίφορος) u, ὁ, locus in curru, ubi auriga & parabates sedebant. per syn. memb. *currus*. α. 321.
- Διφώσσω, inquirens, præf. part. à διφάω, quæro, f. ὥσω. s. 372.
- Δίχ', pro δίχα *seorsim*. Thema est δις, bis. s. 166.
- Διώνωσθε, Bacchus, quia, quum nasceretur, femur διός ἐνυξεν, ut habet fabula gentilis, propter metrum τὸ σ duplicatur & ο mutatur in ω. α. 400.
- Διώνη, nomen Idoli Ethnici, q. d. διός ἄνωσθα, Iovis regina. 9. 353.
- Δμηθεῖσθε, a. i. part. f. g. *domita*, à δέμω (pro δαμάω, domo.) Fut. δέμω. præf. act. δέμνηται. præf. pass. δέμνηται, ται. Hinc a. i. pass. ἐδμήθην, ης, η. vide supra δαμήνιος. α. 48.
- Δμῶας, acc. pl. à δμῶς, ὠς, ὁ, *seruus*

servus domitus, in dat. pl. *δμῶι* & *δμῶισσι*. & *δμῶος*, ὦ, ὅ, idem quod *δμῶς*. Thema est *δαμῶν δοτο*. ε. 57, 428, 595.

Δνόφερ, ἦ, ὄν, tenebrosus. *δνοφερῆσι*, dat. pl. (Ionice) ἃ *δνόφ*, υ, ὅ, tenebræ, caligo. 9. 107, 736, 807.

Δοιᾶ, & *δοιᾶ*, & *δοιοῖ*, pluralis & dual. numeri tantū, Poëtice pro *δύο*, vel *δύο*, *δυο*. ε. 430.

Δοῖσιν, 3. pl. a. 2. opt. pro *δίδω*, ἄν, ἃ *δίδωμι*, f. *δώσω*, do. ε. 186.

Δοιῶ dual. num. vide *δοιᾶ*. α. 234. *Δοκῶν*, infidiatus, part. præf. verbi *δοκῶ*, observo, f. *δοῶ*. Th. *δοκῶ*, f. *δοῶ*, observo. α. 480.

Δολίλῳ, acc. sing. ἃ *δολί*, do-
losus. *δολίη ἐπὶ τέχνη*, *dolosa*
arte. Th. *δολ*, υ, ὅ, dolus,
fraus. 9. 160, 540.

Δόλιχ', longas, per apost. pro
δολιχαί, acc. pl. n. g. ἃ *δολι-*
χῆς ἦ, ὄν, longus. θ. 186.

Δολοφρονίῳ, f. ἦσω, *cogitans*
fraudes, ἃ *δολ*, & *φρῶν*,
mens. θ. 550.

Δόλω, dat. sing. ἃ *δολ*, υ, ὅ,
dolos. θ. 889.

Δολαθεῖς, a. 1. part. ἃ *δολῶ*, *dolos*
machinor, circumvenio. θ. 494.

Δόρμ, a. 2. act. infinit. Ionice,
pro *δόρμαι* Æolice. Iones
tollunt solum *αι*, relicto ac-
centu, pro *δῶμαι*. Them. δι-

δωμι, do, f. *δώσω*, p. *δώσω*,
a. 2. ἔδω, ως, ω. ε. 352.

Δόμῳ, υ, ὅ, domus, ἃ *δέμωμαι*.
adifico. præf. med. *δίδωμαι*.
θ. 386. hinc *δῶμιν* δε, do-
mum versus. α. 38.

Δορυστόν, hastarum concussori,
ἃ *δορυστό*, ex *δῶρυ*, lancea,
& *στό*, ἃ *σείω*, quatio, mo-
veo, qui lanceam vibrat. α. 54
Δός, a. 2. imperat. ut & *δοτε*
dare, ἃ *δίδωμι*, do, f. *δίω*.
a. 2. ἔδω. ε. 451. hinc *δόσις*,
δόσιν, munus. θ. 93.

Δότηρα, datrix, ἃ *δοτῆρ*, ἦρ, da-
tor, ὅ. Th. *δίδωμι*. α. 131. ε. 354.
Δῦπ, υ, ὅ, *fragor*, *strepitus*.
θ. 70.

Δῦρα, ligna, acc. pl. pro *δέρα*
per apocopen, & hoc pro
δέρα, ἃ *δῶρυ*, *δέρα*, & *δῦ-*
ρ, lignum, dat. *δέρα*,
δῶρα. ε. 805. α. 362.

Δοχμαθεῖς, sese obliquans, a. 1.
part. pass. ἃ *δοχμῶ*. Th. *δοχ-*
μῆς ἦ, ὄν, *obliquus*. α. 389.

Δράκοντι, genit. ἃ *δράκων*,
οῦ, ὅ, draco. α. 144.

Δράκον, aspiciabant, pro *ἔδρα-*
κον, 3. pl. a. 2, act. ἃ *δῶρα*,
video, in a. 2. *ἔδρακον*, facta
metathesi *ἔδρακον*, p. m. δι-
δρακῶ. α. 262.

Δράκοντις, dracones, dual. num.
ἃ *δράκων*, *οῖος*, ὅ, draco. α. 233.

Δράκον, *οῖ*, ὅ, draco, dat.
pl. *δράκοντι*. 9. 323. α. 166.

Δρεπάνας, acc. *falces*, à δρεπά-
νη. idem δρεπανας, ε, τὸ, à
δρέπω, *carpo*, F. δρέψω. hinc
δρέψαός, a. i. med. inf. α. 292.
§. 31.

Δεμεῖας, acerbam, à δεμῆς,
αἶα, ὃ, propriè *acris gustus seu*
sarore. per metaph. *gravis*,
molestus. α. 261, 457.

Δρύαλον, acc. à δρύαλῳ, est
nomen viri, *qui quercum*
satis habet. α. 187.

Δρύαλῳ, acc. sing. à δρύας, α-
τῷ, ὁ, nomen viri, à δρύς,
ὕδς, ἡ, *quercus*. tam durus ut
quercus. α. 179.

Δρύς, ὕδς, ἡ, *quercus*, in acc.
δρυῖ. hinc δρύα, acc. à δρύον,
ε, τὸ, *petrus*, *quercetum*,
ε. 230. 528.

Δυναμῶν, ης, ἡ, nomen pro-
prium mul.

Δυναμῆς, εως, ἡ, *potentia*. dat.
δυναμῇ. à δύναιμαι, *possum*. in
2. sing. δύνασαι ad formam
πρίμαμαι, f. δυνήσομαι. δύ-
νηαι, Ionice pro δύνη, 2. sing.
præf. med. subj. usitate δύνη.
a. i. pass. ἰδυνασθῆναι. §. 420.
ε. 348.

Δύνω, 3. perf. ind. præf. pro
δύνωσι, *ingrediuntur*, à δύω,
δύω, & δύμι, subeo, f. δύσω,
p. δίδωμι, a. 2. ἰδύω, υς, υ.
α. 151.

Δύη, 3. perf. præf. sub. verb.
δύω, subeo. ε 726.

Δύω, communiter, *duo*, δύω at-
tice genit. dual. δυῶν, f. δυῶν,
duarum, dat. pl. δυοῖ, a. 112.

Δύσαι, a. i. inf. act. verbi δύω,
subeo, f. σω, δίδωμι. a. i. ἰδύ-
σαι. a. i. inf. act. δύσαι, pro
ἀποδύσαι, per τμήσιν. α.
329.

Δυσληγής, molestæ. num. pl.
à δυσληγής, ἐῷ, *molestus*. ex
δύς, quæ particula in com-
positione tantum legitur,
significatque *difficiliter*, &
ἀλέγω, *curo*, f. ξω. ε. 504,

Δυσκίλαδῳ, ε, ὁ, ἡ, *taucus*.
Th. κίλαδῳ, ε, ὁ, *sonus, vox*.
ε. 194.

Δυσνομίῳ, acc. Ion. à δυσνο-
μία, Ionice α mutatur in η,
proprie *mala legum institu-
tio*. item *licentia*, qua qui
utuntur *difficiliter* se legibus
subiiciunt, *jugum legum*
excutiunt. ex δύς & νόμῳ,
lex, hoc à νέμω, *tribuo*.
§. 230.

Δυσπρόφελῳ, *gravis accessor*,
proprie *trajectu difficilis*. ex
δύς & πρίμω, verbi πρίμω,
f. ψω, *mitto*. ε. 720.

Δύσσω, induere, Poëtice pro
δύσσω, Ionice, & hoc pro
δύσω, ἐῷ, præf. med. impe-
rat. à δύω. Fut. med. δύσο-
μαι, unde formant novum
verbum, δύσσωμαι, *induo*. ἰδύ-
σσωμαι, ε, ὁ, *induebam*. Th.
δύνω,

δύω, vel δύω, subeo. α. 108.
 Δυσσέρμῳ, gen. pl. Æolice,
 g. f. pro δυσέρμων, præf.
 part. à δύσομαι, mergor.
 idem quod δύω & δύω, sub-
 eo. ε. 382.

Δυσφήμις, ὀμνιστο, gen. sing.
 Ion. à δύσφημις, mali omi-
 nis, ex δυσ, & φάω, vel
 φημι, dico. ε. 733.

Δυσφρονέων, præf. part. à δυσ-
 φρονέω, animum abjicio, æ-
 grè fero. ex δυσ, & φρέω,
 ενδς, mens. ε. 102.

Δυσφροσυνάων, genit. pl. Æo-
 lic. à δυσφροσύνη, animi æ-
 gritudo, ex δυσ, & φρέω, ενδς,
 η, mens, animus. θ. 528.

Δυσωνύμῳ, gen. sing. à δυσώνυ-
 μῳ, inauspicatus, ex δυσ &
 ὄνομα, nomen, cui est infau-
 stum nomen. ε. 171.

Δωδεκάτη, duodecima, δωδε-
 κατῷ, duodecimus. &
 duodecim annorum, à δωδε-
 κατῷ, duodecimus. ex δύο,
 & δέκα, decem. ε. 789.

Δωδεκάμελῳ, ex δωδεκά, duo-
 decim, & μέλῳ, μέλῳς, ὁ, mem-
 bris. ε. 250.

Δω, (δω δῶς, δῶ) 3. sing. α. 2.
 act. subj. à δίδωμι, do. ε. 352.

Δώδεκα, duodecim. Th. δέκα,
 decem. α. 162.

Δῶν, dederit, Attice, pro δῶν,
 α. 2. opt. act. à δίδωμι, do,
 vide δῶμι. ε. 355.

Δῶκ', dedit, pro δῶκε, & hoc
 pro ἰδῶκε, apocope Poëtica,
 δῶκεν, pro ἰδῶκεν, 3. pl. α. 1.
 act. indicat. ab ἰδῶκε. Th.
 δίδωμι, do. α. 400.

Δῶμα, αἶθε, τὸ, domus, pro
 δέμαμα, à δέμα, exstruo.
 ε. 410.

Δῶρα, acc. pl. à δῶρον, ε, τὸ, do-
 num, δῶροις, dat. pl. ε. 612.

Δωρεῖς, δωρεάδῳ, η, nomen mul.
 ε. 230.

Δωροφάγῳ, acc. pl. à δωρόφα-
 γῳ, donivorus. Duo turpis-
 sima vitia in iudice η δωρο-
 φαγία καὶ η δωροπληγία.
 dicitur δωροφάγῳ, qui de-
 vorat dona, qui bovem ha-
 bet in lingua. Active capi-
 tur, & proinde acutus est in
 penultima. Tzetzes intelli-
 git τὴς ἐκ τῶ λαμῶν δῶρα
 ἀφ' αὐτῶν, qui ex illis largi-
 tionibus vivunt, ad quam pe-
 stem è medio tollendam sti-
 pendia erant constituenda
 illis iudicibus digna. ex δῶ-
 ρον, donum, & φάγω, edo,
 comedo. ε. 39.

Δῶς, donum, indeclinabile
 Poët. idem quod δῶς. Th.
 δίδωμι, do. ε. 354.

Δῶσω, dabo, fut. i. act. à δίδωμι,
 vide in δῶμι. ε. 57.

Δῶτη, datori, dat. cas. usita-
 tius δῶτης, ε, ὁ, dator. Th.
 δίδωμι, do. ε. 353.

Δωτή-

Δωτῆρες, nom. pl. à δωτῆρ, do-
nator, à δίδωμι, do. δωτῆρες
εἰσιν, *datores bonorum*. malo
δωτῆρες εἰσιν. εἰσιν scil. δω-
ρεῶν, ubi εἰσιν est genit. pl.
g. f. pro εἰσιν, vide infra εἰσιν.
§. 46.

Δωτή, ἡ, nomen mul. §.
248.

Δώω, a. 2. sub, pro δῶσι, Poë-
tica, nova ὦ μεγαλὴ ἐπι-
θήσῃ, verb. δίδωμι, do. §.
222.

Ε.

Ε, *ipsum*, acc. ab εἶ, οἶ, εἰδὶ
ἐλθέ, neque ipsum latet.
i. 266.

Εἶ, 3. perf. ind. ab εἰώ, sino,
permitto, f. εἰώσω, p. εἰώσω.
§. 772.

Εἰσιν, *bonorum*. vitiose videtur
quibusdam scribi εἰσιν pro
εἰσιν Æolice, ab εἰς, ἡ, ὄν, *suus*.
Magis arridet iis analysis,
qua deducitur ab εἰς, εἰς, ὄν,
idem quod εἰς, vel ἡ εἰς, *bo-
nus*, subintelligi potest δω-
ρεῶν, à δωρεά, *donum*. Sed
pace illorum, subintelligi
etiam potest in εἰσιν (pro
εἰσιν Æolice) τὸ δωρεῶν. Nam
omne donum per se intelli-
gitur esse bonum. *Deus* vero
dator & largitor donorum
suorum, h. e. quæ ab ipso
proveniunt & non aliunde.

Deinde dubitamus etiam,
utrum εἰς, αἰ, ὄν, pro εἰς, sit
vox proba nec ne. Deside-
ramus hîc auctoritatem, εἰς,
vero ἡ, ὄν, *suus*, a, ut, esse
usitatissima, nemo, qui
Græcas Bibliothecas vel per
transennam inspexit, igno-
rare potest. Verius ergo per
spiritum asperum scribitur
εἰσιν, quam per spiritum te-
nuem. §. 46.

Εἶ, 3. sing. præter. med. pro
ἦρα, *fractus fuit*. verbi ἀγνυ-
μι, vel ἄγω frango, p m. ἦρα
& ἦρα, solutione η in εα.
aor. 1. ἦρα & ἦρα. aor. 2. pass.
ἦγλυ & εἰγλυ. Errant ergo
Grammatici, qui affirmant
præter. med. item a. 1. & 2.
med. nec non futurum med.
active tantum capi, non pas-
sive. i. 532.

Εἶ, ἦρα, τὸ, ver, contracte
ἦρα, unde Latinorum *ver*. i.
475.

Εἶσιν, Ionice pro εἰσιν, sunt, ab
εἰμι, sum. θ. 95.

Εἶσιν, dat. sibi, ab εἰσιν, εἰ-
σιν, sui. θ. 126.

Εἶσιν, ἡ, εἰσιν ἡμεῖς, se-
ptima dies, sacra dies, ab ἐπ-
τα, septem. i. 768.

Εἶσιν, Poët. pro εἰσιν.
i. 803.

Εἶσιν, 3. sing. a. 2. act. à βαίνω,
eo, incedo, f. βήσωμαι, p. βί-
βημι,

- βηκη, a. i. med. ἐβησάμην.
 εν δ' ἐβη, pro ἐβίβη, per
 tmesin. θ. 194.
- Ε'βέλδω, a. i. ind. ἀ. βελάω,
 consilium agito. f. σω. Th.
 βελή, consilium. θ. 389.
- Ε'βρόντη, a. i. ind. ἀ. βροντάω,
 sono. Them. βροντή, tonitru.
 θ. 839.
- Ε'βυάλιξεν, 3. sing. a. i. act. in-
 dic. ab ἐβυαλίζω, f. ίσω, vel
 έξω, in manus do, ἀ γυαλον, α,
 τὸ, cavitas manus, seu vola.
 idem quod ἐγχαρίζω. θ. 483.
- Ε'βύς, & ἐβύδι, Poët. comp. ἐγ-
 γύπε, superl. ἐγγύτι,
 proximus. ε. 247,
- Ε'βύοντο, 3. pl. imperf. ἀ βύει-
 μαί, gignor, nascor. ἐβύοντο,
 3. sing. a. i. med. a. 2. m.
 ἐβύόμην, α, 3. pl. ἐβύοντο.
 θ. 46.
- Ε'βύρι, excitat. 3. perf. præf.
 ind. ab ἐβύρω, excito. ἐβύρι-
 σθην, 2. dual. imperf. pass.
 Poëtice augmento abjecto
 pro ἐβύρισθην, f. ερά. p. ἤβυ-
 ρα, & Attice ἐγύβυρα. a. i.
 ἤβυρα. ε. 20.
- Ε'γασθ, πὶ, intestina. θ. 537.
- Ε'γαστήτο, condidit, per syn-
 copen, pro ἐγκατέτετο. 3. perf.
 sing. a. 2. m. verbi ἐγκατα-
 τίημι, condo, depono, in
 Th. τίημι, pono. a. 2. med.
 ἐτίμην, σσ, το. θ. 487.
- Ε'γκατέλειπον, relinquens, præf.
- part. Th. λείπω, linquo, f.
 ψω, p. φα, p. m. λείοιπα,
 a. 2. m. ἐλειπόμην. ε. 376.
- Ε'γκύρως, illapsus, a. i. part.
 ab ἐγκύρω, incido, f. ἐγκύρσται,
 a. 1. activ. ἐγκύρσται. Th. κύ-
 ρω, f. Æol. κύρσται, incido.
 ε. 214.
- Ε'γνω, 3. perf. ind. a. 2. *sapuit*.
 tanquam ἀ γράμι. Thema,
 γνώσκω, fut. 1. γνώσομαι. a.
 2. ἔγνω, ως, ω, p. ἔγνωσ.
 ε. 216.
- Ε'γχε, ε, τὸ, lancea, dat.
 ἐγγεί, dat. pl. ἐγγέν. α. 135,
 190.
- Ε'γχείον, domesticum, in co-
 loco ubi habitas, ex ες, &
 χῆρ, α, δ, locus. ε. 342.
- Ε'γω, ego, ἔγωγε, Atticè, & ἔγων,
 Dorice. ε. 652, 10.
- Ε'δακ', rodit, pro ἔδακε, 3. sin-
 gul. a. 2. act. ἀ. δάκνω, rodo,
 mordeo, f. δέχομαι, p. δέδωκα,
 a. 2. ἔδαγον. ε. 449.
- Ε'δάμασται, a. i. act. Poët. pro
 ἔδαμαται, ἀ δαμάω, domo.
 α. 408.
- Ε'διασάμεθ', divisimus, i. plur.
 aor. 1. m. pro ἐδιασάμεσθαι,
 Poëtæ duplicant σ metro id
 postulante. ἀ διαζομαι, divi-
 do. ἐδιασάτο, destinavit. Th.
 δαίω, divido. ε. 37. θ. 520.
- Ε'δέξατο, suscepit, a. i. med. ἀ
 δέχομαι, capio, f. δέχομαι. p.
 δέδεκα. θ. 479.

E'θησαν, alligarunt, a. 1. à θῆω, ligo, f. θῆσω, & θῆσω, præf. pass. θῆσμαι, θ. 718.

E'διδάξαν, docuerunt, 3. perf. pl. a. 1. act. verbi διδάσκω, doceo, f. ξω, p. διδάσκα, a. 1. ἐδίδαξα. ε. 660.

E'διδυν, 3. perf. pl. imperf. pro ἐδίδδου, à δίδω, pro δίδωμι, do. Vide δόμω. ε. 138.

E'δον, pro ἐδδου, a. 2. 3. pl. à δίδωμι, do. θ. 30,

E'δονεῖτο, agitabatur, imperf. pass. Th. δονέω, f. ήτω. α. 237.

E'δΘ, εΘ, τὸ, sedes. Th. ἕζομαι, f. ἕδμαι, sedeo. α. 203.

E'δουσι, edunt, præf. ind. ἔδω, edo, p. ἐδήδωκα, cætera tempora non sunt in usu. θ. 640.

E'δρη, Ionice pro ἔδρα, sella, η. Thema, ἕζομαι, sedeo. θ. 386.

E'δελών, sedem habens, 3. pl. ind. pass. pro ἰδελώνται, ab ἰδελαιω, ω, Poëticè ἰδελίω. Th. ἕζομαι, f. ἕδμαι, sedeo. θ. 388.

E'δύναιτο, 3. pl. imperf. à δύναμαι, possum. vide supra δύναις. ε. 133.

E'δυναι, imperf. induit, à δύνα. Vide in εἰδυναι.

E'δωδης, genit. sing. ab ἰδωδῆ, cibus. Th. ἔδω, edo. ε. 591.

E'δωκε, dedit. a. 1. verbi δίδωμι, do, f. δώσω, p. δέδωκα. a. 2. ἔδω, ως, ω. ε. 277.

E'δώρησαν, a. 1. ind. à δώρειω, f. ήτω. dono. Th. δῶρον, ω, τὸ, donum. ε. 81.

E'ειπ, a. 1. vel 2. pro εἶπ prosthese poëtica. Them. ἔπω. dico. a. 1. εἶπα. a. 2. imperat. εἶπ. ε. 86.

E'εις, υπει, pro εἰς, per εἰσθεσιν poëticam, f. μία, n. ἐν. θ. 145.

E'ίλδω, appetit, præf. ind. verb. ἔλδωμαι, cupio. hinc εἰλδω, τὸ, desiderium. ε. 379.

E'εργ', præf. imperat pro, ἔεργε, cohibe, ab ἔεργω, pro εἴεργω, arceo, f. ξω. ε. 333.

E'ερση, pro ἔερση, ros. α. 395.

E'ῆς, fervebat, 3. perf. imperf. act. à ζῆω, ferveo. θ. 695.

E'ζόμενον, sedentem, part. præf. verbi ἕζομαι, sedeo. f. ἕδμαι. ε. 591.

E'ζων, vivebant, 3. pl. imperf. act. à ζάω, poët. pro ζάω, ω, vivo, f. ζήσω. p. ἕζηκα. ε. 112.

E'λω, erat vel fuit, poët. pro ἦν, imperf. verbi εἰμι, sum.

E'λω, suam, acc. ab ἐός, η, ὄν, sumus, α, υμ. ab εἶ, sui. θ. 487.

E'ηοθα, poëtica prosthese, pro ἦοθα, & hoc pro ἦς, & est. a. 2. sub. ω, ἦς & poët. ἔω, ἔης. η est Æolica paragoge, Th. εἰμι, sum. ε. 132.

E'θ', pro ἔπ, ob seq. aspiratam. Et est adverb. significans, adhuc. α. 50.

Εἶλω, vel ἔλω, volo, f. ἑλῆ-
σω, p. πῆληκα. ἐῖληθα, 2.
perf. præs. sub. pro ἑλῆς per
paragogen Æol. ἐῖλη(ι, vel
ἐῖλη(ιν, 3. perf. sing. sub.
præs. Ionicè pro ἐῖλη. ε. 207.
266. 666.

Εἰλημὸς, voluntarius, ab ἐῖλω.
volo. ε. 118.

Εἰθεῖς, ponunt, 3. pl. a. 2. m.
ἐθιμῶ, συ, το. ἂ πῆθαι, pono.
ε. 510.

Εἰθεῖαν, 3. pl. a. 2. ind. ab ἐῖλω,
posui, ἐθηκα, a. 1. ind. ἂ πῆθαι.
μιν. ε. 74. 287.

Εἰλασι, comminuit, a. 1. ind.
3. perf. sing. ἂ θλάω, ἄσω.
φραγο. α. 140.

Εἰθοῖων, depascebat, 3. pl. imperf.
ἂ θοῖναι, ἐπυλο. f. ἤσω. Th.
θῖναι, ης, ἡ, epulum. α. 212.

Εἰρήθη, innutrita est, a. 1. pass.
pro ἐπείθη, quia formatur ἂ
πῆθαι) alioqui τ scribitur,
quoties sequitur litera aspi-
rata, prout in voce ἐπείφω
videre est. ἂ πείφω, αλο, f.
ψω. p. φα. a. 2. ἐπείφον. p. m.
πίπτοφα. θ. 192.

Εἰρήιον, furebat, imperf. ἂ θυ-
ρίω. idem quod Thema θύω,
impetu feror. f. ὑσω. α. 210.

Εἰ, si. ε. 106.

Εἶπει, vere. dat. sing. pro ἔπει,
ab ἔπει, p. πῆ, το, ver. ε. 460.

Εἶπεινός, vernus, a, um. dat. pl.
εἰπεινοῖσι, ab ἔπει, ver. ε. 680.

Εἶπαι, reliquit, a. 1. act. ab εἶω,
sino. f. εἶσω. p. εἶπα. α.
424.

Εἶα) pro ἴω) Ionicè, *sedent*. 3.
pl. ind. præs. verbi ἤμα, ἡ-
σασ, sedeo. Imperf. ἤμην, ἡσθ.
623.

Εἶσι), distillat. 3. præs. ind.
Poëtice pro λείπει). Thema
λεῖπω, f. ψω. libo, fundo. θ.
910.

Εἶδω, εἶδω, το, forma, dat. εἶ-
δει, εἶδω. Th. εἶδω, video, f.
εἶσμαι, aor. 2. εἶδον, & ἴδον.
ε. 63. α. 5.

Εἶδως, εἶδω, pro εἶδω, ἡα,
perf. part. act. εἶδω, vel εἶ-
δωμι, scio, f. εἶδω. p. εἶδω.
ε. 54. 519.

Εἶλω, εἶως, εἶω, præs. opt. ab εἶμι,
sum. ε. 269.

Εἶπου, statim, adverb. Poëti-
cum. θ. 688.

Εἶκοσι, viginti, dat. sing. Th.
εἶκοσι, *viginti*, unde est εἶ-
κοσι, αἶδω, ἡ, numerus com-
plectens viginti, acc. εἶκοσι,
ε. 790, 818.

Εἶς, præs. imperat. *cede*, ab
εἶω, *similis sum*. item, *cedo*.
f. ξω. α. 353.

Εἶς, siquidem. ε. 643.

Εἶκω, ε, ο, *similis sum*. Th.
εἶκω, f. ξω, *similis sum*. εἶκω
pro εἶκω, 3. dual. imperf.
act. ab εἶκω, f. ξω, *similis*
sum. α. 390.

Εἰκλῶ, similes sunt, Poëtica
pro εἰκλῶ, & εἰκῆαι, similes.
part. præt. act. g. f. ab εἰκῶ.
F. εἶξω. (pro εἶχα.) inde εἰ-
κώς, ῥα, ὅς. α. 206.

Εἴτε, cepit. a. 2. act. ab αἰρίω,
capio, f. ἦσω, p. ἤρηκα, a. 2.
εἴλσθ, a. 2. med. εἰλόμεν, u,
ε. p. ε. 135, 154.

Εἰλείθῃα, ας, ἡ, Lucina; dea
quæ parientibus opituletur.
eadem etiam vocatur εἰλού-
θῃα, ab εἰλόθῃα, venio. θ. 922.

Εἰλιψύρο, intortus, perf. part.
ab εἰλίτῃω, volvo. Th. εἰλέω,
f. ἦσω, verso. θ. 791.

Εἰλίποδας, curvi pedes, ab εἰλί-
πες, οδ, flexipes, ex ἔλω
pro quo usitatum αἰρίω fle-
cto, & ὤϊ, ποδός, pes, dat.
pl. εἰλιπόδεσσ, Ion. ε. 793,
θ. 290.

Εἰλυφάζει, resplendebat, im-
perf. ab εἰλυφάζω, verso.
Dicitur etiam εἰλυφάω, ὦ,
circumvolvo, involvo, εἰλυ-
φόνις; Poëtica pro εἰλυφών-
τις, & hoc pro εἰλυφάοντις.
Th. εἰλέω, verso. α. 275.

Εἰμαρ, fato decretum erat,
3. perf. pl. perf. pass. Att. à
μεῖρα, dividendo, partior, f. μερά.
p. μέμαρχα. præt. pass. μέ-
μαρχαι, Att. εἰμαρμαι cum
spiritu aspero; quæ suum
cuique distribuit. in plusq.
perf. μεμαρμένω, σσ, τσ. hinc

εἰμαρμένη; ης, ἡ, fatum.
θ. 894.

Εἶμα, αἶ, τὸ, vestis, ab ἄνυμι,
vel ἴω, induo. α. 159.

Εἶρδδ, sumus, pro εἶρδδ, Poëtica.
1. pl. ab εἶρδ, sum. α. 351.

Εἶν, in, pro εἶν, Poëtica. ε. 362.

Εἶναι, præf. inf. esse, ab εἶναι,
sum. ε. 363.

Εἶναις, pro εἶναις, αἶ, ἡ, nona-
rius numerus. Hesiodo est
nona dies mensis. Th. εἶναις,
novem. ε. 808.

Εἶνεκα, pro εἶνεκα, propter, causa,
εἶνεκ' ἀπαθάλῃς, propter im-
probitatem. θ. 515.

Εἶο, pro εἶ Poëtica, με, εἶο, se-
cum. θ. 392.

Εἶπον, dixerat, 3. perf. sing. a. 1.
vel 2. ind. verbi εἶπω, dico.
α. 116.

Εἶπατε, a. 1. imperat. εἶπω, dico,
εἶπαθ', pro εἶπατε. θ. 108, 115.

Εἶργον, coercens, præf. part. n. g.
ab εἶρω, f. ξω, arceo. ε. 492.

Εἶρέας, acc. pl. cætus, concio-
nes, ab εἶρεν, ης, ἡ, concio,
cætus, ab εἶρω, necita, vel po-
tius dico: θ. 804.

Εἶρδσαι, enumerantes, pro εἶρ-
σαι, Dorice & pro ε, præf.
part. f. g. pl. num. ab εἶρω,
dico, quod est ab εἶρω; in fut.
εἶρω, unde suppullulavit no-
vum verbum εἶρω, Poëtica
εἶρω, dico. θ. 38.

Εἶρδδ, constituta, perf. part.
αἶρεω,

ἀ ῥίω. F. ῥήσω, dico, præf. pass. ῥήρημαι, & Atticè, ῥήρημαι. s. 368.

Εἰρήνη, ης, ἡ, pax. s. 226.

Εἰροπόκων, lanigerarum, πίκω, vel πίκω, pecto, f. ξω, p. m. πίπκη. hinc πόκω, π, ὀ, vellus, & εἶρω, εἶρω, πὼ, lana. s. 222. θ. 446.

Εἰρεύω, præf. inf. Dorice pro εἰρύνει, trahere, ab εἰρύω, traho, pro quo etiam dicitur εἰρύω. Sic & εἰρύω, 3. singul. plusquam perf. pass. s. 816. α. 138.

Εἰς, ad, ἵκωθ' εἰς κρείοντα, venitque ad Creontem. θ. 71.

Εἰσαναβαίνω, conscendens, præf. part. m. g. εἰσαναβαῖντα, a. 2. part. act. f. g. verb. εἰσαναβαίνω. Th. βαίνω, incedo, f. βήσμαι, p. βίβηκα, a. 2. ἔβην, a. 2. opt. βαίην. θ. 57, 939.

Εἰσπαιών, scandens, a. 2. part. Them. εἰμι, eo. θ. 761.

Εἶπαρ, videbatur, a. 1. med. ab εἶδω, video, f. εἶσμαι, a. 2. εἶδον, & ἰδον. θ. 700.

Εἰσπρίκει, reversus est, ex εἰς ἀπὸ & ἵκω, venio. Th. ἵκνέμαι, venio. f. ἔκομαι, vel ἴκω, ἔω, venio. α. 45.

Εἶσι, a. 1. ind. act. verbi ἔω, colloco, induo, f. εἶσμαι, a. 1. m. εἰστέλλω, p. εἶμαι.

Εἶπ', pro εἶσι, Vadit, ab εἶμι, eo. θ. 972. εἶσι, eunt (ut vertunt)

ab εἶμι, eo, vado. quamvis hoc in loco commode εἶσι ab εἶμι esse possit. Nam εἶμι eo, in 3. pl. non format εἶσι, sed in tertia singulari. α. 113.

Εἶσι, sunt. s. 12.

Εἰσπέρησαι, transivi, ab εἰσπέρω. Th. πέρω, transeo, f. ἔσω, & ἄσω. s. 753.

Εἴποην, assimulare, præf. inf. pro εἴκω Poëtice. Th. εἴκω, f. ξω, similis sum. s. 62.

Εἰσόνει, donec, ex εἰς, vel ἐς, ad, & οἶμαι. s. 560.

Εἰστήκει, stabat, 3. singul. plusq. ab ἵστημι, sto. F. ἵστημι. p. ἕστηκα, ubi spiritus asper ex præfenti repetitur ceu initialis litera. a. 2. ἔστη. α. 264.

Εἶσω, pro ἔσω. intra, Poëtice cum Genit. Th. εἰς, vel ἐς, ad. α. 151.

Εἶχε, habebat, imperf. verbi ἔχω, f. ἔω, & ἔχῃ, p. ἔχηκα. a. 2. ἔχον. α. 214.

Εἶως, Poët. pro ἔως, donec, Adverb. Th. ὥς, sicut. α. 378.

Εἷ, ex, præposit. regit. genit. s. 70.

Εἰκάνει, superabat, imperf. à καίνω. Th. καίνω, proprie occido. item vincō. per syn. speciei. α. 4.

Εἰκάλει, vocavit, a. 1. pro ἐκάλει Poëtice, à καλῶ. f. ἔσω. p. κέκληκα. θ. 391.

Εἰκρύναντο, confirmabant, 3. pl.

a. i. med. ἀκρίβην, confir-
mo. Th. περίτ, & per me-
tathesin ἀκρίβη, ε, τὸ, ro-
bur. θ. 676.

Ἐκρίε, procul, longe, cum Genit.
a. 217.

Ἐκρίε, singuli, ἐκρίεν, ἐκρίεσθαι,
ἐκρίεσθαι. a. 283.

Ἐκρίη, Hecata, nomen mul.
θ. 406.

Ἐκρηβόλ, ε, ο, qui procul
 tela ejaculatur. Epitheton
 Apollinis, ab ἐκρίε, procul, &
 βάλλω, jacio. a. 58.

Ἐκρηβίλιος, genit. Æolice,
 pro ἐκρηβίλιος, ab ἐκρηβί-
 λιος, ε, ο, ex βίλ, ε, τὸ, το-
 λω, & ἐκρίε. Adv. procul.
 a. 100.

Ἐκρόμβας, ἐκρόμβη, ης, η, *sacrificium solenne*, constans
 centum bobus, h. e. centum
 nummis argenteis, in quibus
 bos pictus erat, ex ἐκρότον,
 centum, & βῆς, Dorice βῶς,
 bos, ο, η. a. 479.

Ἐκρόν, centum. ε. 129.

Ἐκρηγῆα, prognata, præ, med.
 part. f. g. ab ἐκρηγῆα, præ.
 med. verbi ἐκρηγῶ, pro ἐκ-
 γίγνομαι, enascor. Th. γίνο-
 μαι, gignor f. 2. γήγνησμαι,
 p. γήγνημαι, a. 2. m. ἐγνήμην,
 a. 1. m. ἐγνήμην. p. m. γή-
 γνηα. θ. 76.

Ἐκρημόμεθα, pati sumus, a. 2.
 m. pl. num. Ion. pro ἐκρημό-

μεθα. Th. γίνομαι. a. 648.

Ἐκ--ἐγλάσσει, a. i. Ion. pro
 ἐγλάσσει, ἀ γλάω, rideo. ε. 59.

Ἐκρίω, dat. ab ἐκρίω; η, ον,
 Ille, a, ud. a. 72.

Ἐκρίε, jacebat, imperf. ἀ κείμαι,
 jaceo, f. κείρομαι. a. 172.

Ἐκρίετο. acclamavit, seu accla-
 maverat, imperf. ἀ κέκρομαι,
 pro κέκρομαι, cum clamore ju-
 beo. a. 341.

Ἐκρίω, a. i. ind. ἀ κελῶ,
 jubeo, f. ὄσω. Th. κέλω, ju-
 beo. ε. 60.

Ἐκρηβόλ, ε, ο, eminus jacu-
 lans, ab ἐκρίε, procul, emi-
 nus, & βολή, jactus, mutato
 a in η. Thema, βάλλω, jacio.
 θ. 94.

Ἐκρή, δαίτυς, qui Poëtica po-
 nitur Adverbialiter. Them.
 ἐκρή, ὀνή, ο, voluntarius.
 ε. 4.

Ἐκρίον, imperf. ἀ κίω, eo, accu-
 ro, ex ἴκω per metathesin.
 a. 277.

Ἐκρορυφῶ, summatim & bre-
 viter perstringam, f. 1. verbi
 ἐκρορυφῶ, f. ὥσω. Th. κρυ-
 φῆ, ἦς, ἦ, κρυφῶ, q. d. sum-
 ma capita indicabo. ε. 106.

Ἐκρίψ, pro ἐκρίψεν, surripuit,
 a. i. ind. verbi ἀκρίψω, fu-
 ror, f. ψω, p. κέκρίψα, p-
 med. κέκρίψα. ε. 51.

Ἐκρίθη, inclinata est, a. i. ind.
 pass. verbi κλίνω, inclino.
 f. ῥα,

f. γδ, p. κίκλησε, a. i. ἐκλινά,
p. m. κίκλινα. θ. 711.

Ε'κλονίοντο, imperf. pass. à κλονί-
νίω, *commoueo*, f. ησω. Them.
κλόντο, u, o, motus. α. 317.

Ε'κλυε, imperf. à κλύω, audio,
f. ύσω. α. 68.

Ε'κπύγλυς, stupendos, pro ἐκ-
πλάγυς, per metath. ab ἐκ-
πλήσσω, f. ξω, p. χα, *astoni-
tum reddo*, in a. 2. act. ἐξί-
πλωσθην. ε. 153.

Ε'κπλήει, expleto, gen. ab ἐκ-
πλήειτο pro ἐκπλήετο. Them.
πλήειτο, plenius. ε. 776.

Ε'κρίνοντο, *litigabant*, imperf.
pass. eodem sensu accipi-
tur hoc verbum, 1 Cor. 6. 1.
Th. κρίνω, judico, f. γδ, p.
κίκριχα. θ. 535.

Ε'κρύβει, abscondit, a. 1. ind.
verbi κρύπτω, occulto, f. ψω,
p. κίκρυφα. a. 2. ἐκρύβον.
ε. 47.

Ε'κτελείω, provenitum, acc. ab
ἐκτελής, εἶτο, o, η, perfectus.
Th. τέλειτο, εἶτο, το, finis.
ε. 464.

Ε'κτελήσῃ, perfecerit, a. 1. sub.
verbi ἐκτελείω, perficio. Th.
τέλειτο, finis. ε. 563.

Ε'κτίθει, occidit, a. 1. act. à κτί-
νω, occido; f. κτένω, p. ἐκτί-
νω. a. 2. ἐκτένον. θ. 527.

Ε'κτη, sexta, ἐκτιτο, u, o, sextus.
Th. ἕξ, sex. ε. 780.

Ε'κθλητής, a. 1. part. à τολ-

μύω. Th. τολμῶ, ης, η, au-
dacia. Alii legunt ἐκθλυ-
πύζας, quæ lectio est me-
lior. Thema, τολύπη, ης, η,
lana carpta, & pexa, & operi
parata. α. 44.

Ε'κτός, vel ἐκθῶθεν, extra. Th.
ἐκ, vel ἐξ, ex. ε. 727.

Ε'κτυπε, intonuit, a. 2. à κτυπέω,
resono. à κλύωτο, u, o, fragor.
sicut à φιλέω ἵφιλον. Them.
τύπτω. f. ψω, verbero. α. 383.

Ε'κφυγα, elapsa sunt, a. 2. ind.
pro ἐξέφυγα, ab ἐκφύγω, ef-
fugio. F. ἐκφύξομαι. p. m.
ἐκπιδύγα. Thema, φύγω.
θ. 182.

Ε'κὼν, ὀνίτο, o, voluntarius,
θ. 232.

Ε'λαίω, dat. sing. ἐλαία, η, olea.
nomen arboris, ἔλαον, u, το,
fructus, oleum. ε. 570.

Ε'λασαν, Ion. pro ἤλασαν, 3. pl.
a. 1. ab ἐλάω, *agito, incito*, pro
quo usitatum, ἐλαύνω, f. ἐλά-
σω. ἐλάσας, a. 1. Æol. opt.
ἐλάσας, adigens, part. a. 1.
act. pro ἐλάζας metri causa.
θ. 522. α. 372. ε. 475.

Ε'λάτης pro ἐλάταις, dat. pl. Ion.
ἡ ἐλάτη, *abies*, sic dicta à
ventorum agitatione. ε. 507.
α. 190.

Ε'λάφοιο, gen. Ion. ab ἐλαφοί,
ὁ κῆ η, cervus, quasi ἐλαφρὸς,
cervus est levis. α. 402.

Ε'λαφρέτερος, levius, comparat.

- ab ἐλαφός, εἰ, ὁ, levis. s. 415.
- Ε'λαύνει, ducat. præf. opt. ab ἐλαύνω, F. ἐλάσω, agito. s. 441.
- Ε'λαχον, sortita est, à λαγχάνω, sortior. in a. 2. act. ἔλαχον, f. λήξομαι, λάξομαι, & κληρώσομαι. perf. Att. εἴληχαι. p. med. ἀελογχα. 9. 424.
- Ε'λειχθῶ, εἶ, πῶ. probrium, dedecus. Th. ἐλέγχω, ξω, arguo. 9. 26.
- Ε'λείν, capere, pro ἐλεῖν, dialys. Ionica. a. 2. inf. ab αἰρίω, capio. α. 337.
- Ε'λεκθῶ, 3. sing. plusq. perf. pro ἐλέλεκθῶ, concubuerat, verbi λέξομαι, cubo, f. ξομαι, p. ἀλεγμαί. α. 46.
- Ε'λειν, invaluit, a. 2. ind. pro εἴλειν, ab αἰρίω, capio. Vide ἐλέαξ. 9. 167.
- Ε'λένης, genit. ab ἐλένη, ἡ, nomen speciosissimæ mulieris. s. 164.
- Ε'λεόν, pro ἐλεεινόν, per syncope, misere. ἐλεεινός, miser. ἐλείω, misereor. Thema, ἔλει, εἰ, ὁ, misericordia. s. 203.
- Ε'λείξ, capere, a. 2. med. infinit. ab αἰρίομαι, f. 1. αἰριθήσομαι, p. ἡρημαι, a. 2. med. εἰλόμην. s. 285.
- Ε'λεῖ, elige, Dorice pro ἐλεῖ ad formam τυπεῖ, ἐλεῖ, a. 2. med. imp. ab αἰρίομαι. θ. 549.
- Ε'λεῖν, ἐλεῖν, ἡ, nomen proprium urbis in Boeotia. 9. 54.
- Ε'λεφαίρειν, imperf. decipiebat. Thema, ἐλεφαίρω, decipio. 9. 330.
- Ε'λέφαντι, ebore, dat. sing. ab ἐλέφας, αἰ, ὁ, elephas. α. 141.
- Ε'λήλκῃ, ductum est, 3. sing. præf. pass. ab ἤλασα, in præf. pass. ἤλαμαι, & facta Attica reduplicatione ἐλήλαμαι. Th. ἐλαύνω, agito, f. ἐλάσω, p. ἤλασθαι. 9. 726.
- Ε'λη, 3. sing. ab ἐλωμαι, η, ἡ, a. 2. med. subj. ab αἰρίομαι, capio, f. 1. pass. αἰρηθήσομαι. p. ἡρημαι, a. 2. m. εἰλόμην. ponitur & ἤλη, per τμῆσιν pro ἀφ' ἤλη. s. 319. & 603.
- Ε'λθῶ, a. 2. opt. act. venerit, ἔλθης, subj. ἐλθεῖν, inf. ἐλθόντῶ, genit. part. ab ἀρχομαι, venio. f. ἐλδύσομαι. a. 2. ἡλυθον, & per syncopeν ἤλθον, es, i. p. m. ἡλυθα, Att. ἐλθῆλυθα. s. 541.
- Ε'λικας, acc. pl. ἐλίκασιν, dat. pl. ἐλίκαις, q. d. anfractuosas, ab ἐλίσσῃ. Th. εἰλέω, verso. s. 450.
- Ε'λίχη, nomen urbis. α. 475.
- Ε'λικυβλίφαρ, εἰ, ὁ, ἡ, cui palpebræ sunt volubiles, tortiles aut nigrae, ab ἐλίκυβς, εἰ, volubilis, hoc ab ἐλίσσῃ, volvo.

volvo. Them. ειλίω, verso, & βλίφαρον, u. π, palpebræ. §. 16.

Ελικώνι, ὠν, ὁ, nomen montis, qui nomen habuit ab anfractuosis viis. i. 637. θ. 2. 23. hinc

Ελικωνιάδες, Musæ, ελικωνιάδων, dat. pl. Ion. i. 63. θ. 1.

Ελικωνίῳ, dat. ab ελικῶνις, ιδ, ἡ, *limis oculis contuens.* εκ' ελιξ, quæ vox etiam Adjective capitur, pro, intorto, hoc ab ειλίω, verso, & ὠψ, oculus. Them. ὄψθ' ἑμε, video. §. 307.

Ε'λιπον, liquerunt. 3. pl. 2. 2. act. à λείπω, linquo, f. ψω. p. φά. p. m. λείλοιπον. i. 154.

Ε'λκε, trahere, imperf. Ion. pro ε'λκεν, ε, ε, ab ελκω, traho, f. ε'λξω. α. 158,

Ελκεῖν, Adverb. *luctando*, attrahendo, ut supplantetur, vel sublimis sternatur. Th. ε'λκω, ξω, traho, α. 302,

Ε'λαβ'ν, a 2. ind. Poët. pro ε'λαβ'ν, verb. λαμβάνω, capio, f. λήψομαι, p. λήψα, & Attice, ε'ληφα, α. 2, ε'λαβ'ν, ε, ε. §. 179.

Ε'λαδ', genit. ab ε'λας, αδ', ἡ, Græcia. i. 651.

Ε'λαδ'νοῖσι, dat. pl. Ion. *manipulis.* Th. ειλίω, convolvo. α. 291.

Ε'λασται, πῆις, acc. pl. q. d.

ε'ς ε'λαίπῃ, ἡ δ'ψ, quos describit vox, ab ε'λαψ, οπ, qui vocem edere nequit. ab δ'ψ, ὀπός, ἡ, vox, & λείπω, linquo. α. 212.

Ε'λπίς, ελπιδ', ἡ, spes. i. 96.

Ε'λπόμεν, sperans, præf. part. ab ε'λπομαι, Poët. pro ε'λπίζω. Th. ελπίζω, ιδ, ἡ, spes. α. 66.

Ε'λυμα, τ, τὸ, temo, ab ε'λω, traho. Thema, ειλίω, verso. i. 434.

Ε'λύσας, liberavit, a. 1. med. à λήω, solvo, f. σω, p. λέλυχα. §. 528.

Ε'μ', pro ἐμὶ, acc. ab ἐγώ, ego. i. 324.

Ε'μμενέσθω, 3. dual. imperf. med. à μεμεναίμαι, pugno. α. 238.

Ε'μμες, acc. pl. f. g. ab ἐμὸς, ἡ, ὦν, meus, a, um. i. 55.

Ε'μμενέσθω, dimicabant, imperf. verbi μεμαίμαι, pugno, f. μεμαίχισμαι, p. μεμαίχισμαι. α. 301.

Ε'μμενέσθω, conjicit, 3. imperf. pro ἐμμενέσθω. Th. βαίω, λῶ, jacio, p. βέβληχα, a. 2. ε'βαλον, p. m. βέβληχα. α. 453.

Ε'μμενέσθω, ε, ε, imperf. pro ἐμμενέσθω, verbi ἐμμενέσθω, regno in. Th. βασιλεύς, ε, ὁ, rex. θ. 71.

Ε'μμενέσθω, insists, ἐμμενέσθω, f. g.

- f. g. pl. perf. part. act. per
craīn, pro ἐμδεῖν καὶ, verb.
ἐμβάινω, ingredior. Them.
βαίνω, eo. a. 195.
- Εἰμῖο, Ion. & poet. pro ἐμέο, &
hoc pro ἐμῷ, ab ἐγώ.
- Εἰμελλε, imperf. à μέλλω, f. μελ-
λήσω, futurus sum. a. 126.
- Εἰμελε, imperf. à μέλει, im-
person. cura est, p. μεμέληκε.
e. 145.
- Εἰμῶν, Ionicè pro εἶναι, præf. inf.
ab εἰμι, sum. 9. 500.
- Εἰμφοίνα, curabat, imperf. à
μφοίνω, curo. Th. μδρῶ,
eῶ, τὸ, animus. a. 368.
- Εἰμήσατο, paravit, a. i. m. à
μνδωμαι, F. ἥσσωμαι, cogito,
machinor. à μῆδω, eῶ, τὸ,
cura. e. 49.
- Εἰμῆνι, mansit, imperf. à μί-
μνω, maneo. Th. μένω, ἴω,
maheo. e. 97.
- Εἰμίσγω, imperf. pass. verb.
μίσγωμαι, idem quod μίγνυ-
μαι, misceor. f. i. μιχθήσο-
μαι, præf. perf. μίμνωμαι, a. i.
ἐμίχθην, a. 2. ἐμίγην.
- Εἰμυκπῆς, adverb. dicto citius,
q. d. ἄμειν τὸ ἐπὶ, ab ἐπῶ,
eῶ, τὸ, verbum. Th. ἔπω,
dico. a. 442.
- Εἰμυμῶα, f. g. p. m. part. à
μῶω, cupio. a. 439.
- Εἰμῶμαι, esse, Æol. pro ἔμωμαι,
Dor. pro εἶναι. ab εἰμι, sum.
e. 270.
- Εἰμδρίως, fortiter, adverb. μέ-
νῳ, eῶ, τὸ, τοῦτον. 9. 712.
- Εἰμμορε, fortitus est, per meta-
thelin pro μέμωρε, præf. med.
à μείρω, divido, fortior, præf.
pass. μέμωρμαι & Att. εἰμωρ-
μαι. e. 345.
- Εἰμῶς, ἡ, ὁ, meus, a, um, ab
ἐμῷ. Th. ἐγώ, ego. e. 269.
- Εἰμπάλιν, retro, adverb. Them.
πάλιν, rursus. a. 145.
- Εἰμπιλάδι, juxta. Adverb.
Them. πύλας, prope. e. 732.
- Εἰμπιλάσποντες, inter se com-
mittentes, a. i. part. pl. num.
ab ἐμπιλάζω, appropinquo.
Th. πύλας, prope. a. 109.
- Εἰμπίσι, inciderat, pro ἐπίσι,
a. 2. ab ἐμπίπῳ, incido. Th.
πίπῳ, cado, f. πίπῳμαι, p.
πίπῳκα, a. 2. ἐπίπῳ, a. 2.
part. πῶν. a. 420.
- Εἰμπης, tāmen, Ionicè pro ἐπὶ
πας. e. 141.
- Εἰμπῶλιν, prope, adverb. ab
ἐμπιλάζω, appropinquo. Th.
πύλας, prope. a. 371.
- Εἰμπνύζας, inspirans, a. i.
part. Th. πνέω, flo, spiro, f.
πνύσσω, p. πῖπνύζω. e. 506.
- Εἰμπορίην, acc. Ion. ab ἐμπο-
ρία, ἡ, mercatura. Th. πείρω,
transco, p. m. πῖπορα, unde
est πῶρῳ, u, i, via. hinc ἐμ-
πῶρῳ, mercator. e. 644.
- Εἰ, in, præposit. regit dat. pro
ἐν, ibi. a. 204.

Εἵμι, *habitabat*, imperf. à *ναίω*, habito. α. 14.

Εἵαλίγκιον, *similem*, ex *εἶ* & *αλίγκιον*, *similis*, q. ex α & *λίγῳ* resono, non absonus, vel q. d. ἄλις ἔχσιον. ε. 128.

Εἵανῶι, *hostes*, ab αἵω, ad-
versus. Th. αἵνῃ, pro. α. 184.

Εἵαποψύχειν, *alvum exonerare*,
excernere, præf. inf. ex *εἶ*,
ἀπὸ & ψύχω, f. ξω, refrigero.
ε. 757.

Εἵαρε, τὰ, *spolia*, ab *εἵαίρω*, oc-
cido. α. 367.

Εἵαρίζω, f. ξω, idem quod *εἵαί-
ρω*, occido. α. 194.

Εἵαρεφόρε, *spoliator*, pro *εἵα-
ρεφόρε*, *spolia ferens*, ab ἵα-
ρα, τὰ, *spolia*, & φέρω, fero.
α. 192.

Εἵατη, poetice pro *εἵανῶι*, *nona*,
ab *εἵα*, *novem*. ε. 770.

Εἵαυλ, ε, ὁ, *stabulum*, Them.
αὐλή, ἡ, *aula*, *atrium*. θ.
129.

Εἵνδεκάτη, *undecima*, ab *εἵν*, *unum*,
& δέκα, *decem*. ε. 772.

Εἵδημοισι, *popularibus*, dat. pl.
Ion. ab *εἵδημο*, qui in po-
pulo est. hinc *εἵδημοι* νό-
στος est morbus cuidam po-
pulo peculiaris. Th. δῆμο, ε,
ὁ, *populus*. ε. 223.

Εἵδον, *intus adverb.* hinc *εἵδω-
θι*, ex interiori loco, *εἵδωθι*,
intus. θ. 964. ε. 31.

Εἵδονκίως, *adverb. valde accu-*

rare, ab *εἵδον* κίως, ε, ἡ, *prom-
ptus*, *accuratus*. α. 427.

Εἵδρυον, ε, τὸ, *cor & medulla*
arboris, κερδία & δένδρυ κὲ τὸ
μέσον, det Kern vom Holz / Th.
δρῦς, υὸς, ἡ, *quercus*. ε. 467.

Εἵεθηκα, α. 1. ind. verbi *εἵπθη-
μι*, impono, f. θήσω, p. τίθε-
ται, α. 2. ἔθλω. θ. 174.

Εἵειקה, *ferat*, α. 1. sub. *εἵεικα*,
α. 1. act. infinit. ab *εἵεικα*,
idem quod *εἵεκα*, vel à φέ-
ρω, fero, f. οἶσω, α. 1. *λῶεκα*,
Poëtice *λῶεκα*, & abjecto
augmento, *ἵεικα*, ας, ε.
ε. 561. θ. 784.

Εἵειμων, *distribuerunt*, α. 1. ind.
à *εἵμω*, f. μῶ, *tribuo*, præf.
νεἵμω, α. 1. *ἵειμω*, p. med.
νέμω. ε. 222.

Εἵεκα, *propter, causa*, *adverb.*
ε. 162.

Εἵεικεῖ, *inerat*, 3. sing. imperf.
ab *εἵκειμαι*, f. *κείσμαι*. Th.
κείμαι, *jaceo*. θ. 145.

Εἵεπιδύσω, α. 1. act. ab *εἵπνίω*,
inspiro, *aspiro*. Th. *πνίω*, f.
πνύσω, *flo*, *spiro*. α. 131.

Εἵεποιήσαντο, *duxerunt*, α. 1.
med. verbi *εἵποιώ*, *facio in*.
Th. *ποιώ*, ὦ, *facio*. θ. 7.

Εἵεπων, *alloquens*, præf. part.
Th. ἔπω, *dico*. α. 1. *εἵπω*.
ε. 192.

Εἵερε, *infra*, *adverb.* Th. ἔρε,
ας, ἡ, *terra*. θ. 720.

Εἵεροι, *inferis*, dat. pl. Ion.
idem

Εἴποθεν, & ἔπειτα, idem quod
ἐνταῦθα. i. 540. 518.

Εἴποινα, a. i. med. infinit. ab
ἐπιποιέω, ἔπειτα. Th. ἔπειτα
ἔπειτα, πῶς, ἔπειτα. i. 530.

Εἴποινα, gen. Ion. ab ἐπιποιέω,
λι, u, o, Mars. Th. Εἴποινα,
Bellona. α. 37.

Εἴποινα, o, u, Bellona, ab ἐπιποιέω,
ποιέω. Th. 273.

Εἴξ, ex, præposit. reg. genit.
i. 148.

Εἴξ, u, o, nomen viri.
a. 180.

Εἴλασπαζω, diripiet, f. i. Th.
λασπάζω, five λασπάζω, f. ξω.
evacuatio. i. 187.

Εἴλασπαζω, evitare, a. i. med.
inf. Vide supra ἀλέσπαζω. i.
105.

Εἴμαι, imperf. Ion. abje-
cto augmento, verbi ἐξαιρέω,
ἐξαιρέω, immanito, Th. αἰρέω,
f. ψω, commuto.

Εἴμαι, blanditias, acc. pl.
ab αἰμαίνω, dolus. Th. αἰμαίνω,
decipio. Th. 205.

Εἴμαι, pro ἐξαιρέω. a. i.
ind. Th. αἰμαίνω, f. ψω, de-
cipio, proprie αἰμαίνω, αἰμαίνω,
à via aliquem abduco in de-
via, hinc ἐξαιμαίνω, a. i.
sub. i. 321.

Εἴμαι, fallens. poet.
idem quod ἐξαιμαίνω. Th. 337.

Εἴμαι, denovo. Adv. Thema est
αἰμαίνω. Th. 915.

Εἴμαι, procreantur, a. 2.
m. cum Genit. verbi ἐξαιρέω,
ἐξαιρέω, hoc a γενέσθαι,
nascor. Vide in γενέσθαι. Th.
124.

Εἴμαι, a. 2. act, ab ἐξαιρέω,
profillio, Th. ἔξω, vel ἔξω,
salio. Th. 281.

Εἴμαι, habebit, f. i. Them. ἔξω,
habeo. a. 2. ἔξω. i. 270.

Εἴμαι, poetice pro ἔξω, dein-
ceps, ordine. Th. 809.

Εἴμαι, sexaginta. i. 562.

Εἴμαι, poetica ἔξω, epenthe-
si, pro ἔξω: ab ἔξω, f.
αἰμαίνω, expello, p. ἐξαιρέω. Th.
ἐξαιρέω. f. αἰμαίνω, agito. Th. 491.

Εἴμαι, expellunt, præf. ver-
bi ἔξω, ἔξω, a. i. act.
verbi ἐξαιρέω, f. αἰμαίνω, p. κω.
i. 222. Th. 820.

Εἴμαι, exemit, a. 2. m. ab ἔξω,
ἐξαιρέω, Th. αἰρέω, capio. f.
αἰμαίνω, p. ἔξω, a. 2. ἐξαιρέω. i. 194.

Εἴμαι, exire, a. 2. inf. ἔξω,
αἰμαίνω, a. 2. part. Th. ἐξαιρέω,
venio, f. ἐξαιρέω. a. 2. ἔξω,
Th. p. med. ἐξαιρέω. Th. 772.

Εἴμαι, f. i. inf. pro ἔξω Ionice,
Th. ἔξω, habeo, f. ἔξω, p.
ἐξαιρέω. a. 2. ἔξω. Th. 394.

Εἴμαι, a. i. ind. verbi ἔξω,
αἰμαίνω, f. ξω. Th. ἐξαιρέω, oc-
cido. Th. 289.

Εἴμαι, a. 2. indic. act, ab
ἐξαιρέω. Th. ἐξαιρέω. a. 2. act.
ἐξαιρέω.

- Ε'ξειράποντες, a. 2. part. act. Th. *ἐρείπω*, f. ψα, *caedo*. in a. 2. act. *ἡείπων*. α. 174.
- Ε'ξενύζας, a. 1. part. ab *ἐξενύω*, extraho. Th. *ἐρύω*, f. ύσω, *traho*. ε. 624.
- Ε'ξέτιλίσσεν, & *ἐξέτιλίσσ'*, pro *ἐξέτιλίσσει*, *perfecit*, a. 1. ab *ἐκτελέω*, *perficio*. *ἐξέτελειτο*, imperf. pass. Th. *τέλω*, finis. ε. 83. θ. 1002.
- Ε'ξεφαάνθη, *emerfit*, a. 1. pass. ab *ἐκφαίνω*, *emergeo*, pro *ἐξεφαάνη*, per epenthesein *Ἔ α*. Th. *φαίνω*. f. νῶ. p. *πέφωγα*. α. 1. *ἐφώνω*. ostendo. θ. 200.
- Ε'ξήμνησεν, a. 1. ind. *ευομνησεν*, ab *ἐξεμνίω*. F. ύνω. Th. *ἐμνίω*, ῶ, f. ύνω, *vomo*. θ. 497.
- Ε'ξῆρχον, *incipiebant*, *dioces erant*. 3. pl. imperf. act. ab *ἐξάρχω*. Th. *ἄρχομαι*, *incipio*. α. 205.
- Ε'ξίκεν, *pervenit*, a. 2. med. *ἐξικνέμην*, υ, ετο. verbi *ἐξικνέομαι*, *pervenio*. Th. *ικνέομαι*, *venio*, f. *ἔκομαι*, p. *ἔγμαι*, a. 2. med. *ἰκνέμην*. α. 471.
- Ε'ξίτην, *verbale*, οἷς οὐκ ἐξίτην ἐστὶ, quibus non exire licet. ab *ἔξιμι*, *exeo*. Th. *εἶμι*, *eo*. θ. 732.
- Ε'ξόπιθον, poet. pro *ἐξόπιθεν*, adverb. a tergo. Th. *ὀπίζω*, *retrosum*, *retro*. α. 130.
- Ε'ξοχ', *adverb.* pro *ἐξοχα*, *excellenter*, ab *ἐξίχω*, *excello*. Th. *ἔχω*, f. *ἔξω* & *χρήσω*, *habeo*. ε. 771.
- Ε'οικώς, ὅτ', part. præt. med. ab *εἶκω*, *similis sum*. hinc *ἑοικε* dicitur pro *οἶκε*, sicut *εἰσέρχετα* pro *εἰσέρχεται*. α. 215.
- Ε'όλπαι, præt. med. *spero*, ab *ἐλπυμαι*. Th. *ἐλπς*, *ἐδο*, ῆ, *spes*. ε. 473.
- Ε'όντο, *έόντα*, *έόντα*, gen. dat. & acc. ab *έων*, poet. pro *ών*, ab *εἰμι*, *sum*. ε. 474.
- Ε'ός, *suus*, hinc *genit.* Ion. *έοιο*, pro *έω*. θ. 472.
- Ε'ύστα, præs. part. f. g. ab *εἰμι*, *sum*. ε. 290.
- Ε'π', pro *ἐπὶ*, in, *præposit.* ε. 33.
- Ε'παίρω, *adduco*. f. *ἄξω*, p. *ἤξα*, a. 2. *ἤρην* & Atticē *ἤραρον*. Th. *ἄρω*, *duco*, θ. 176.
- Ε'παινώσεις, *probaverit*, a. 1. act. opt. Æol. ab *ἐπαινέω*. Th. *αἶνω*, υ, ὀ, *laus*. ε. 12.
- Ε'παινῆς, *genit.* ab *ἐπαινή*, *gravis*. Th. *αἶνω*, υ, ὀ, *laus*. θ. 768.
- Ε'πάκυσ, *animum adice*, præs. imperat. ab *ἐπακύνω*, f. *ύσω*, præt. *ἐπήκυσα*, a. 1. *ἐπήκυσαι*, hinc in sub. *ἐπακύνου*, ης, η, p. m. *ἐπήκυσα*. ε. 273.
- Ε'πάλμω, *insiliens*, præs. part. ex *ἐπὶ* & *αἰλόμεν*, poetice *αἰλόμεν*, sic *ἐκόμεν*, *αἰόμεν*, pro *ἐκόμεν*, *δοόμεν*. Th. *αἰλόμεν*, f. *ύμαι*, *salio*. θ. 815.

Ε' *παρρημον*, sufficientem, præf. part. vide *ἄρρημον*. ε. 599.

Ε' *πίσαντο*, 3. pl. a. i. med. *comederunt*, à *πῖω*, vel *πῖομαι* possideo, vescor. præf. pass. *πίπαμαι*. θ. 642.

Ε' *παυρεῖ*, fruitur, ab *ἐπαυρέω*, Th. *αὔρω*, *ας*, *η*, qui fruitur aura, qui respirare potest. θ. 238.

Ε' *πάχυνον*, a. i. ind. *vepauit*, *constrinxit*. Th. *πάχυνη*, *ης*, *η*, *ρῖμνα*. unde *παχυνόν*, *ω*. ε. 358.

Ε' *πῖ*, pro *ἐπια*, acc. pl. ab *ἐπ*⊙, ⊙, verbum, ab *ἔπω*, dico. α. 117.

Ε' *πέσῃσι*, ingredi fecit. a. i. act. activè capitur, verbi *ἐπιβαίνω*, ex *ἐπι* & *βαίνω*, co, f. *βήσομαι*, p. *βέσῃσι*, a. 2. *ἔβλω*. ε. 578.

Ε' *πίεσι*, dat. pl. Ion. pro *ἐπίεσι*, ab *ἐπ*⊙, ⊙, τὸ, verbum. Th. *ἔπω*, dico. ε. 184.

Ε' *πῖθηκιν*, a. i. verbi *ἐπιπῖθημι*, impono. f. *θήσω*, *ἔθλω*, a. 2.

Ε' *πῶ*, postquam, quoniam. ε. 120.

Ε' *πείγῃ*, festinabat, imperf. Them. *ἐπείγω*, *πείγο*, f. *ξω*.

Ε' *πῇ*, deinde, Th. *εἴπω*, postea. ε. 614.

Ε' *πίπαιτο*, imperf. verbi *ἐπι-κείμαι*, jaceo super, impositus sum. f. *κείσομαι*. Th. *κείμαι*, jaceo. θ. 143.

Ε' *πίμβαλε*, iniecit, a. 2. act. pro *ἐπινέβαλε*, ab *ἐπιμβάλλω*, superinijicio. Th. *βάλλω*, *αλλῶ*, jacio, p. *βέβληκα*, a. 2. *ἔβαλας*, p. m. *βέβολα*. ε. 98.

Ε' *πίμψε*, misit, a. i. ind. verbi *πίμπω*, mitto, f. *ψω*, p. *φα*. θ. 784.

Ε' *πίπλων*, *ως*, *ω*, *παιπύσωνι*, i. sing. a. 2. act. vel imperf. ab *ἐπιπλωμι*, pro *ἐπιπλέω*, ad formam *ἔδων*, *ως*, *ω*, vel *ἔδιδων*, *ως*, *ω*, à *δίδωμι*, do. Th. *πλέω*, f. *πλάσω*, *navigo*. ε. 648.

Ε' *πῖρρῶσαντο*, 3. pl. a. i. med. indic. ab *ἐπιρρῶννυμι*. Them. *ρῶννυμι*, confirmo, corroboration. f. *ρῶσω*. p. *ἔρρωκα*. a. i. *ἔρρωσα*. θ. 8.

Ε' *πενεγάριζε*, imperf. à *συναγίζω*, f. *σω*. Them. *σπῆς*, *ῆ*, *ῆ*, angustus. θ. 843.

Ε' *πέσειν*, ingemiscebat, imperf. à *εἶνω*, gemo, f. *νῶ*, Th. *εἶν*⊙, *ω*, *ὀ*, angustus, arctus, θ. 680.

Ε' *πέσῃ*, 3. sing. a. 2. med. ab *ἐπίζω*, *animus attendo*, f. *ἐφίξω*, a. 2. *ἔπιχοι*. Th. *ἔχα*, habeo. f. *ἔξω* & *χῆσω*. p. *ἔχηκα*. a. 2. *ἔχοι*. θ. 177.

Ε' *πῖ*, sequitur, præf. ind. Th. *ἔπομαι*, vel *ἔπω*. ε. 220.

Ε' *πίτελλε*, imperabat, imperf. act. ut *ἐπιτελλετ'*, imperf. pass. Th. *τίλλω*, inusitatum verbum. θ. 995.

Ε' *πι-*

Ε' *πείρομαι*, imperf. verbi *ἐπι-
πείρομαι*, delector. Th. *πείρω*,
f. *ψω*. delecto, θ. 158.

Ε' *πίφασθαι*, apparebant, 3. pl.
plusq. perf. poet. pro *πῖφασ-
μένοι ἦσαν*, à *φαίνομαι*, appa-
reo. f. 2. *φανήσασμαι*, præter. pass.
πῖφραμαι, & Att. *πῖφασμαι*,
a. 2. *ἐφάνην*. α. 166.

Ε' *πίφνει*, occidit, imperf. à *πί-
φνω*, idem quod *φίνω*, occi-
do, p. m. *πῖφονα*. α. 57.

Ε' *πίφραδαι*, a. 2. ind. act. *ἐπι-
φράζω*, induco, indico, f. σν.
p. *κρ*. a. 2. *ἐφραδν*, p. m. *πί-
φραδα*. Th. *ἐφράζω*, dico,
memoro. θ. 74.

Ε' *πιφράζομαι*, excogito, *ἐπι-
φρασάσθαι*, a. 1. m. Poët. pro
ἐπιφρασάσθαι. θ. 160.

Ε' *πίφυγον*, *ἐπαισσαντες*, imperf.
verbi *πιφύκω*, idem quod
φύω, nascor. θ. 673.

Ε' *πίφυγον*, progeneræ erant, 3.
pl. imperf. à *πιφύκω*, *κρ*, *ει*,
quod verbum est à *πίφυκα*.
Th. *φύω*, gigno, nascor, f. σν.
p. *κρ*, a. 2. *ἴφνω*. α. 76.

Ε' *πίχων*, abstinere, præf. inf.
Th. *ἴχω*, f. *ἴξω*. α. 134.

Ε' *πίων*, gen. pl. ab *ἐπ* & *ω*,
τὸ, verbum. Th. *ἴπω*, dico.
α. 401.

Ε' *πῆραγε*, adduxit. Atticè pro
ἐπῆρα, præter. m. vel a. 2. Th.
ἄγω, ducor, f. *ξω*. α. 240.

Ε' *πῆρεσις*, *ἐπῆρα*, Th. *ἴρω*,

ε & *τὸ*, annus. α. 31.

Ε' *πῆρ*, *ἀδεραι*, imperf. ab *εἰμι*,
sum. α. 114.

Ε' *πῆρ*, *ποσquam*, *εἰμι* & *ἦ*, pro
αἶν, & hoc pro *αἶν*.

Ε' *πῆρ*, *λαδανον*, aor. 1.
Poëtice, pro *ἐπῆρ*, ab
αἶν. Th. *αἶν*, laus. θ. 664.

Ε' *πῆρ*, *ἀνύδω*, completa erat. a. 1.
pass. ind. ab *ἐπῆρ*, *ἐπεδίο*.
Them. *ἀνύδω*, item, *ἀνύδω*,
perficio. α. 311.

Ε' *πῆρ*, *ἀμὰ*, amabilis. Th. *ἐγώ*,
ἀμω, amo. α. 63.

Ε' *πῆρ*, *ἀμὰ*, coopertis, ab *ἐπῆρ*,
φῆρ, tectus. & hoc ab *ἐπῆρ*,
ψω, *ἐγώ*, α. 598.

Ε' *πῆρ*, præposit. regit gen. dat.
& acc. α. 250.

Ε' *πῆρ*, *ἀνύδω*, conscendere, a. 2.
inf. Æolic. pro *ἐπῆρ*, *ἐπῆρ*,
βῆρ, Ionicè pro *ἐπῆρ*,
f. 1. inf. *ἐπῆρ*, *ἐπῆρ*,
aor. 2. part. ab *ἐπῆρ*, con-
scendo, f. *βῆρ*, p. *βῆρ*,
aor. 2. *βῆρ*. α. 40. θ. 396.

Ε' *πῆρ*, *ἀνύδω*, adverb. post meri-
diem, à *δῆρ*, *ἥρ*, *εἰ*, tempus,
pomeridianum, q. à *δῆρ* &
ἥρ quum solis splendor de-
ficere incipit. Malo *ἐπῆρ*,
ἀνύδω, circa pomeridianum
tempus. α. 808.

Ε' *πῆρ*, *ἀνύδω*, inspicit, præf. ind.
Th. *δῆρ*, video. f. 2. *δῆρ*,
a. 2. *δῆρ*. α. 266.

Ε' *πῆρ*, *ἀνύδω*, dabo, f. 1. verbi *δῶ*,
δωμι,

δομι, do, a. 2. ἰδω, ας, ω.
ε. 394.

Ε'πισκελ, similis. Th. ἄνω,
ξω, similis sum. α. 182. θ. 207.

Ε'πιθεις, imponens, a. 2. part.
act. Th. τίθημι, pono, a. 2.
ἰδω. ε. 695.

Ε'πιθήκη, ης, ή, accessio, addi-
tio. Th. τίθημι, pono. ε. 378.

Ε'πιθοντ, obtemperarunt, 3. pl.
a. 2. med. à πιθόμεν, assen-
tior, a. 2. m. ἐπιθόμεν, p. m.
ἀποθίμ. præf. pass. πέντομαι,
f. 1. pass. πηδόησμαι. ε. 69.

Ε'πλ--θόρι, a. 2. act. à θορίω,
salio. α. 321.

Ε'πιθρόσκουα, insiliens, præf. part.
f. g. Th. θρώσκω, salio. α. 438.

Ε'πικληζιν, acc. ab ἐπικληζης,
cognominatio, ab ἐπὶ, &

καλῶ, f. ἦσιν, voco. θ. 207.

Ε'πικλοπ, furax. Th. κλί-
πιν, φω, furor; p. m. κέκλο-
πα. ε. 67.

Ε'πίκρυοι, auxillarii, ab ἐπικρυ-
ρ, α, δ, auxiliator. θ. 815.

Ε'πικρατέοντα, pl. part. præf. ab
ἐπικρατέω, prævaleo. Them.
κράτ, robur. α. 308.

Ε'πικρατίας, Poët. pro ἐπικρα-
τής, adverb. valide. Them.
κράτ, ε, τ, τ, robur. ε. 204.

Ε'πικυρετώσις, attollentes, Poë-
tice dualis num. part. præf.
ab ἐπικυρέω, α, incurvo. Th.
κυρεῖς, ε, δ, curvus. α. 234.

Ε'πιλήθω, obliviscere, Ionice.

pro ἐπιλήθω, præf. imperat.
verbi ἐπιλήθωμαι, obliviscor.
Th. λήθω, f. σω, lateo, a. 2.
ἔλαθον, p. m. λήθη. ε. 273.

Ε'πιδάκτροι, testes. Th. κέρ-
τηρ, α, δ, κ, ή, testis. α. 20.

Ε'πιδιδύχαι, arridens, a. r. part.
act. Them. μειδίω, f. ἦσιν,
rideo leniter. θ. 547.

Ε'πιδιδύς, nomen viri. ε. 85.

Ε'πιμετρήσω, mutuo dabo, f. 1.
ab ἐπιμετρίω, in mensura ad-
do. Them. μέτρον, τὸ, men-
sura. ε. 395.

Ε'πιμίσγω, commiscetur, præf.
ind. à μίσγω, pro μίγνυμι,
misceo, f. ξω. θ. 802.

Ε'πιμωμητή, vituperabilis, α.
Them. μᾶμ, α, δ, dede-
cus. ε. 13.

Ε'πένθα, accedentem, a. 2. act.
part. ab ἐπείμι, accedo. Th.
εἰμι, co. ε. 673.

Ε'πίορκον, perjurium. Th. ὄρ-
κ, α, δ, jusjurandum. ε.
280.

Ε'πιπάγχω, prorsus, adverb.
πάγχω, pro πάν, valide.
ε. 262.

Ε'πιπιδόρμω, obtemperans,
præf. part. à πειθόμεν, vide
in ἐπιθοντ. α. 369.

Ε'πιπλόρροιο, gen. Ion. volven-
te, ἐπιπλόρρω, pro ἐπιπι-
λόρρω. Thema, πλόρμαι,
sum. α. 87.

Ε'πιπλον, implebant, 3. pl. a.
2. act.

2. act. à πωλάω, pro πω-
πλάω, vel πώμωλημι, im-
pleo, a. 2. ἑπιπλόν, sicut à
πμώω ἑπμω. Th. πλέω, u,
ò, plenus. a. 291.

Ε'πιπνέω, inspirant, præf. ind.
Them. πνέω, f. πνέσω, spiro.
9. 872.

Ε'πύρροθι, ex ἐπὶ & ῥόθω, u, ò,
undatum fremitus, ἐπύρρο-
θω, u, ò, ἡ, auxiliator, uti-
lis. e. 558.

Ε'πισμυγερή, xrumnosa, ἡ. Th.
σμούχε, vasis, f. ξω. a. 264.

Ε'πισπασίω, iteratam sationem.
Them. σπείρω, f. σπῶ, sero.
e. 444.

Ε'πιστεμῶς, scienter, adverb.
ab ἐπισταμαι, scio, ex ἐπὶ &
ἴσθμι, scio. a. 107.

Ε'πισταδῶ, Adverb. ornate,
succincte. Th. στάω, misto.
item, orno, f. σταῶ, p. ἔσταλ-
α, a. 1. ἔσταλα, p. m. ἔσταλα.
a. 287.

Ε'πιστρέφω, convertitur, præf.
ind. à στρέφω, verto, f. φω, p.
ἔστροφω, a. 2. ἔστροφον. θ. 753.

Ε'πίχε, præf. act. imperat. co-
hibe, inhibeo, ab ἴχω, pro
ἴχω, inhibeo. a. 446. hinc
ἐπίχεται, in dual. 350.

Ε'πιτέλλω, exoritur, præf. ind.
hinc ἐπιτελλομένων, Æolice,
pro ἐπιτελλομένων, part. præf.
genit. pl. g. f. Them. τελλω,
verbum inusitatum, e. 565.

Ε'πίφρονα, acc. sing. ab ἐπίφρων,
ον, ò, ἡ, prudens. Them.
φρῶν. θ. 122. ἐπιφροσύνη, ci,
dat. pl. Ionice, pro ἐπιφρο-
σύνης, ab ἐπιφροσύνη, pru-
dentia. 9. 661.

Ε'πυχθόνιοι, in terris versantes.
idem quod ἐπύχθιοι, οἱ ἐπὶ τῇ
χθονὶ ὄντες. ἐπυχθονίῳσι, dat.
pl. Ion. ex ἐπὶ & χθών, οὐδὲς,
ἡ, terra. e. 122.

Ε'πιψαύων, præf. part. ab ἐπι-
ψαύω, contingo. Th. ψαύω,
idem quod ψάω, tango. a.
217.

Ε'πλετο, per syncopen, pro ἐπί-
λετο, facta est, à πίλομαι, sum:
item, ἔπλετο, imperf. pro
ἔπλετο. θ. 425.

Ε'μωλῶ, Adverb. prope, ab ἐμ-
πλάζω, appropinquo. Th.
πίλας, prope. a. 372.

Ε'ποίησιν, a. 1. ind. ἔχον ποιῶν,
vestigium facere. à ποιῶ,
facio. e. 678.

Ε'πομύσθη, 3. sing. a. 1. act. subj.
Poëtice, pro ἐπομύσθη jura-
verit, ab ἐπομύμηναι f. ἐπιμύ-
ζω. Them. ὁμύμηναι, juro, f.
ὁμύζω, p. ὁμύμηναι. θ. 793.

Ε'πών, 3. pl. præf. ἔπωντο, se-
quebantur, pro ἔπωντο abje-
cto augmento, imperf. Ion.
ab ἔπω, sequor. a. 277.

Ε'σπιδάω, inspicio. Them.
ὀπιδάω, video, p. m. ὀπιδά,
a. 1. ὀπιδάω. e. 756.

Ε'πό-

Ε'πόρου(εν, a. i. ind. *irruit*, ex ἐπι, & ὀρώω, f. *πω*, *impetu fecit*. Th. ὀρώω, f. *ρω*, vel *ρωω*, concito. α. 442.

Ε'πω(, ε(, π(, verbum. Th. ἔπω, dico. ε. 451.

Ε'ποτῆρ, volabat, 3. sing. imperf. med. à ποτόμαι, volare, à ποτή, ἦς, ἡ, volatus. Th. πίτομαι, vel πτόμαι, volo. α. 222.

Ε'ποτρώω, instigare, præf. inf. act. Them. ὀτρώω, f. *ωω*, incito, p. γκα. ε. 595.

Ε'πρῆ(ς, a. i. ind. pro ἔπρην(ς, à πρην(ω, *incendo*. 9. 856.

Ε'π(, septem. α. 272.

Ε'π(απόδω, septem pedalem, acc. ab ἐπ(απόδης, ex ἐπ(, & π(ς, ποδ(ς, pes. ε. 422.

Ε'π(απορον, acc. sing. nomen fluvii, q. d. *habens septem vias*. 9. 341.

Ε'π(απυλ(, septem portas habens, à πύλη, ἡς, ἡ, porta, & ἐπ(, septem. ε. 161.

Ε'π(βίη), evolat, 3. sing. præf. pass. à π(βίω, Poëtice π(βίω, *terrefacio*, *attonitum reddo*. π(βίωμαι, *attonitus sum*. item, *animo specto attento*, quæ significatio hæc quadrat. ε. 445.

Ε'π(νιργον, ν, π(, nomen è re impositum, ex ἐπι, & ὀνοργω, α(, π(, nomen. 9. 144.

Ε'π(ρῆ(ς, concitavit, 3. sing. a. i.

act. ab ἐπόρω, *concito*. Them. ὀρω, *ρω*, & *ρωω*, concito. α. 69.

Ε'ρ(ζ', pro ἔρ(ζ(ς, Adverb. ad locum, *in terram, humi*. Th. ἔρ(ς, *ε(ς*, ἡ, terra. α. 174.

Ε'ρ(ζ(ς, humi. in prosa χαμυ(, adverb. ε. 419,

Ε'ρ(ζωω, a. i. m. *amavit*, pro ἔρ(ζωω Poëtice; ab ἔρ(ω, amo, f. *άω*. hinc ἔρ(τ(ς, *amabilis*, *jucundus*, & ἔρ(τ(η, *amabilis*. 9. 915.

Ε'ρ(τ(, ὄ(, ἔς, ἡ. Erato, nomen mulieris vel Musæ, ab ἔρ(ω, amo. ἔρ(τ(, *amabilis*. 9. 78, 247.

Ε'ρ(ζάζον), operantur, ἔρ(ζάζοντο, imperf. pro ἔρ(ζάζοντο, abj. augmento, ἔρ(ζάζω, pro ἔρ(ζάζω. Dorice, præf. imperat. ἔρ(ζάζω, a. i. med. opt. p. pass. ἔρ(ζασμαι. Th. ἔρ(ζον, opus. ε. 150, 297.

Ε'ρ(γμα(, operi, dat. sing. pro ῥίγμα(, per metathesin à ῥίζω, ῥίξω, & per metathesin ἔρ(ω, facio. 9. 823.

Ε'ρ(ζον, opus, ἔρ(ζον, gen. Ion. pro ἔρ(ζω, ἔρ(ζ', pro ἔρ(ζα. ε. 20. 21.

Ε'ρ(δ(, facere, præf. inf. ab ἔρ(δω, idem quod ῥίζω. ε. 35.

Ε'ρ(εβ(, ε(, π(, *Erabus*, est nomen gehennæ, *caligo*, ἐρίβωω, ex ὄρ(, pro ἐρίβωω, φ(, est paragoge Poëtica,

ἐρεβενή, *caliginosa*, ab ἐρεβ⁶,
 ε⁶, τὸ, *caligo*. *ῥ. 123. 6. 17.*

Εῤῥιπιδόης, *diruta*, *præf. part.*
pass. ab ἐρείπω, *diruo*, f. ψω.
ῥ. 705.

Εῤῥεμῆς, *genit. sing.* quasi ἐρε-
 βενῆς, ab ἐρεμνή, *obscura*.
 Thema, ἐρεβ⁶, ε⁶, τὸ,
orcus.

Εῤῥόρμον, *per syncopen*, pro
 ἐρδύόρμον, vel potius pro
 ἐρδύρμον, à Themate ἐρδύω,
investigo. Vide Them. ἐρδύ-
 ζω, f. ξω, *ructo*, a. 2. ἤρυον.

Alii ἐρδύρμον, *Doricè*, pro
 ἐρδύρμον, ab εἶρω, seu ἐρίω, di-
 co. *ε. 474.*

Εῤῥίω, *dico*. Th. εἶρω, *dico*. *ε.*
205.

Εἰθεύχω, *valde mugientis*,
 Ionice pro εἰθερύχω, ab εἰ-
 θεύχης, *ε, ὁ, ἦ, valde mugiens*,
 ex εἰ quod in compositione
 valet *valde*, & βεύχω, ξω,
strideo, frendo. *θ. 832.*

Εἰγδύποιε, *gen. Ion.* ab εἰγ-
 δύω⁶, *ε, ὁ, ἦ, Poëtice pro*
εἰδύω⁶, valde sonas. Th.
 δύπ⁶, *ε, ὁ, sonitus*. *θ. 41.*

Εἰεῖς, *certabat, imperf.* pro
 ἤεῖς, ab εἰεῖω, *certo*. Th.
 εἰεῖς, *lis. α. 5.*

Εἰθλητής, ε⁶, ὁ κὶ ἦ, Ionice
 pro εἰθπλητής, *valde vire-*
scens, ex εἰ, *intensiva par-*
ticula & πᾶλλω, *vireo*. *ῥ. 30.*

Εἰθ⁶, ἦ, *ancilla, famula*, ab

εἶρω, ε⁶, τὸ, *lama*. hinc
 εἰθ⁶, *ε, ἦ, ancilla, qua la-*
nificium exerceat. *ε. 600.*

Εἰκλύπων, *valde sonantem*, ex
 εἰα *valde* (quæ est particula
 in compositione tantum usi-
 tata, intendens significatio-
 nem) & ex κλύω⁶, *ε, ὁ,*
sonus pulsus factus, per pro-
 sthelin ἔκκλπω, à τύω⁶,
ε, ὁ. Thema, τυπῶ, pulso,
verbero. *ῥ. 456, 930.*

Εἰκυδής, ε⁶, *valde gloriosus*.
 Th. κύδης, εἰς, τὸ, *gloria*. *θ. 988.*

Εἰμουχῆ, *valde mugientem*,
 à μουχῶν, *mugio. boum pro-*
prium. *ε. 788.*

Εἰωνύς, ὕ⁶, ἦ, *Furia, pec-*
catorum ultrix, in acc. pl.
εἰωνύας. *ε. 801.*

Εἰω⁶, *cecidit*, a. 2. *Ionice*. Th.
 ἐρείπω, *everso*, f. ψω, *item,*
cano. *α. 423.*

Εἰσιδ⁶, ἦ, *lis. acc. πῶν ἔει-*
δω, & εἰσ. *ε. 11, 28.*

Εἰσπλητής, *antecedentes, a. 1.*
part. ab εἰεῖω, f. εἰω, con-
tendo, certo. Them. εἰς,
 εἰδ⁶, ἦ, *lis. ε. 437.*

Εἰσπλητής, ε⁶, ὁ κὶ ἦ, *valde*
potens, ab εἰ, *particula in*
compositione tantum usita-
ta, intendens & augens si-
gnificationem eorum qui-
buscum componitur: & εἰ-
σ, ε⁶, τὸ, robur, vis. Th.
 εἰσπῶ, *valeo, possum*. *ε. 414.*

Εἰσ-

Ἐλισσάμενος, gen. Ion. valde
saxantis. Th. σμυράχας, ἥσω,
magnos strapisus ado.

Ἐλφον, gen. pl. ab ἔλφω, α,
ο, huius, q. ἔλφω φανόρην, α,
quod vere nasci solet. s. 541.

Ἐμῆ, dat. sing. ab ἑμῆς, ἔ, ο,
Mercurius, ab εἶρω, dico,
nuntio. ἑρμείην, acc. Ion. pro
ἑρμείαν, ab ἑρμείας, dicitur
etiam ἑρμείας, Poëtice, pro
ἑρμῆς. s. 444. s. 68.

Ἐξῆ, f. i. ab ἐξω. Them. ῥέζω,
ἔ ῥέζω, & per metathesin, ἔ-
ζω, hinc ἑξῆς, a. i. part. s. 325.

Ἐρῶσα, f. g. in masc. ἐρῶεις,
αἶ, amabilis, ἔρως, α-
τ, α, in malam partem
accipitur. ἔρω vero in bo-
nam. Thema, ἐρῶν, αμο.
s. 245, 120.

Ἐρῶ, α, α, Amor. Th. ἐρῶν,
αμο. s. 120.

Ἐρῶς, perrupit, a. i. act. ἔρῶσα,
vel ῥήγνυμι, frango, f. ῥέω, a. 2.
ἑρῶσα, p. m. ἑρῶσα. α. 140.

Ἐρῶν, formidanti, præf. part.
act. ab ἑρῶν, formido, quod
est ab ἑρῶν, præf. med. ver-
bi ῥέζω. Th. ῥέζω, α, τ, α,
rigor, frigus. α. 228.

Ἐρῶν, a. 1. indicat. verb. ῥί-
ψω, abjicio, f. ψω, p. ἑρῶ-
σα, a. 1. ἑρῶσα, a. 1. part.
ῥίψας, a. 2. ἑρῶσα, p. m. ἑρῶ-
σα. s. 181.

Ἐρῶν, ruebant, a. pl. plusq.

Poëtice, pro ἑρῶν, ἔ ῥῶν-
υμι, roboro, f. ῥῶσω, ἔ ῥῶω,
hujus passivum ῥῶμαι, ro-
boror. item fluo, ruo, in
imperf. ἑρῶν, festinabant,
ruebant. α. 230.

Ἐρῶν, dat. sing. nomen pro-
prium loci, ab ἐρῶν, α, η.
s. 290.

Ἐρῶν, abducatur, præf. act. opt. ab
ἑρῶν, inhabeo, f. ἑρῶν. s. 28.

Ἐρῶν, a. 1. act. infinit. poni-
tur pro imperativo, ἑρῶν,
pro ἑρῶν, & ἑρῶν, pro ἑρῶν,
ab ἑρῶν, quod idem est
cum ῥῶμαι, libero. hinc ἑρ-
μα, τ, α, τὸ, munimentum, ab
ἑρῶν, custodio. s. 334, 622.

Ἐρῶν, currum trahen-
tes, pro ἑρῶν, per me-
tathesin, ut ait Eusta-
thius, in ἑρῶν. ex ἑρῶν,
ἑρῶν, traho, & ἑρῶν, τ, α,
τὸ, currus. α. 369.

Ἐρῶν, extractus, Poëti-
ce, pro ἑρῶν, a. i. part.
med. ab ἑρῶν, f. ῶν, traho.
α. 457.

Ἐρῶν, præf. ind. ἑρῶν, venio,
f. ἑρῶν, a. 2. ἑρῶν, p. m.
ἑρῶν. s. 417.

Ἐρῶν, Poëtice, pro eis, in, eis, φῶν,
in lucem. s. 626.

Ἐρῶν, 3. perf. pl. imperf. per
systolen Poëticam, ab ἐρῶν,
sum. α. 161.

Ἐρῶν, præf. inf. ab ἑρῶν, com-
do, &

- δο, & hinc ἰδοῖν, *idem.* s. 276.
 Εὖλδος, ἡ, δι, bonus, a, um. dat.
 pl. Ion. ἰδοῖσιν. s. 212. 119.
 Εἰσὶν, inspexerit, poëtice pro εἰ-
 σιδή. 3. singul. a. 2. act. subj.
 ab εἰσείδω, *intueor.* Th. εἶδω,
 video, f. εἰσάμα, aor. 2. εἶδον,
 & ἰδον. s. 608. 9. 82.
 Εἰσάτεθ, condidit, pro εἰσα-
 τίθεθ. a. 2. m. 3. perf. sing.
 verbi εἰσαγαπίθημι, Th. τί-
 θημι, pono. a. 2. m. ἰθέμεν,
 σθ, το. 9. 890.
 Εἶπε, poëtice pro ἦ, erat, ab
 εἶμι, sum. s. 150.
 Εἰσείδω, disperfit, pro ἔκ-
 δωσθ, a. 1. ind. à Them. σκ-
 δῖω, vel σκιδάννυμι, *diffuso,*
 f. σκ. s. 95.
 Εἰσφορίζω, importare, a. 1. inf.
 act. à κρμίζω, porto. Th. κρ-
 μῖω, curo. s. 604.
 Εἰσφραγίστην, striduit, a. 1. act.
 à σμφραγῖω, fragorem edo.
 & ἔσφραγίζω, imperf. à
 σμφραγίζω. Th. σμφραγῖω.
 9. 679, 693.
 Εἰσπρίδες, Hesperides, ab ἑσπ-
 ρῖ, & ὁ, *vesper, Hesperides,*
 h. e. Zteze interprete *vesper-*
tina hora. quibus curæ sunt
 poma, h. e. *quo tempore stellas*
in celo videmus, tanquam po-
 ma. 9. 215.
 Εἰσπρίθ, poëtice pro εἴπρίθ, se-
 quebatur, imperf. pass. ab ἑ-
 σπρωμα, *sequor.* poëtice pro

- ἔπρωμα, ἑσπρίθ, pro ἔπρω, præf-
 imperat. verb. ἔπω, dico. 9.
 201. 114.
 Εἰσαρμῆ, a. 1. m. part. f. g.
 ἡἶρα ἑσαρμῆ, *aire involuta,*
 pro ἑσαρμῆ, τὸ σῆμα, poë-
 tice duplicatur. ab ἑννυμι, F.
 ἔσω, induo. Th. ἔω, induo.
 s. 221.
 Εἴσθ, erit, & ἑσείσθ, pro
 ἔσθ, f. 1. ex εἶμι, sum. s.
 182. 501.
 Εἰσάρμω, & ἑσαρμῶσι, fut. 1.
 part. verbi εἶμι, sum. s. 56.
 Εἰσαρμῶς, certatim, cum im-
 petu, adverb. pro σισαρμῶς,
 per metathesin. Them. σείω,
 σδῖω, poëtice σύω, concutio.
 a. 340.
 Εἴσουτ, perf. pass. pro ἔσουτ,
 ἑννυμι, pro σίσυτ, per meta-
 thesin. à σῖω, F. σῖωσθ, P.
 σίδωκα, præf. pass. σίδω-
 μα, ubi abjecto σ & facta
 metathesi est ἔσουμα. Th.
 σείω, f. σείωσθ, concutio. a. 458.
 Εἴσθ, erit. per syncopen pro
 ἔσθ, f. 1. verbi εἶμι, sum.
 s. 34.
 Εἰσάλατ, succinctas habebant,
 pro ἑσάλατ, 3. pl. præterit.
 pass. Ionice, pro ἑσαλμῶσθ
 εἰσθ. Them. σῖλω, orno. σῖλ-
 λομα, *vestibus orno,* f. 2.
 σαλῶ, p. ἑσαλμα, a. 1. ἑσάλα-
 præf. pass. ἑσαλμα, p. m. ἑσά-
 λα. a. 288.

Ε' *παύει*, pro *ἐπαύει*, stantes, part. act. dualis num. ab *ἴσημι*, sto. F. *παύω*. præt. *ἐπαύει*. in part. præt. *ἐπαυώς*, & per syn-copen, *ἔπ. ἐπαυώς*, *ἐπ.* pro quo *ἐπαυώς*, *ἔπ.* 519. item *ἐπαυώς*, *ἔπ.* α. 61.

Ε' *παύων*, stabant, 3. pl. imperf. act. ab *ἴσημι*, sto. α. 196.

Ε' *παύσι*, stant, 3. pl. præt. act. ab *ἴσημι*, quod poëtis idem est cum *ἴσημι*, sto. *ἔπ.* 796.

Ε' *σφάνων*, cinctum est, præt. perf. pass. *ἐσφάνωμαι*, *σφ. σφ. σφ.* hinc in pl. perf. *ἐσφάνωντο*, à *σφάνων*. Th. *σφάνω*, corono. *ἔπ.* 382. α. 204.

Ε' *στή*, stetit, a. 2. ab *ἴσημι*, f. *στήσω*, p. *ἴσθης*. α. 361. *ἔπ.* 745.

Ε' *στήλαι*, firmatae sunt, 3. sing. præt. hinc *ἐστήλαι*, in pl. perf. à *στήλίζω*, f. *ξω*, statuo. *ἔπ.* 779. α. 218.

Ε' *στή*, dat. Ionicè, pro *ἐστί*, ab *ἐστί*, ας, ἡ, *focms*. item *Vesta* quæ vox hinc orta est. Dicitur & Ionicè *ἐστί*. α. 732.

Ε' *σι*, *ἐστί*, *ἐσίν*, est, licet. ab *εἰμι*, sum, α. 36.

Ε' *σφαρμήζον*, sonum excitabant, imperf. verbi *σφαρμήζω*. Thema *σφάρμαγ*, α, ὁ, *sonus*. *ἔπ.* 706.

Ε' *χαλῆ*, dat. ab *ἐχαπα*, extremas rei alicujus. Th. *ἐχαπα*, α, ὁ, ultimus. *ἔπ.* 277.

Ε' *χον*, obtinuerint, a. 2. ab *ἔχω*,

habeo, f. *ξω*. *ἔπ.* 113.

Ε' *σω*, esto, 3. sing. præt. imperat. ab *εἰμι*, sum. α. 368.

Ε' *παῖρ*, amicus, acc. *ἐπαῖρος*, & *ἑταρος*, poëtice. α. 181. 714.

Ε' *παύει*, extentum est. a. 1. pass. à *παύω*. f. *σω*. p. *κω*. Th. *τείνω*, tendo. *ἔπ.* 177.

Ε' *πα*, acc. *ἔτως*, pro *ἔπι*, genit. singul. ab *ἔτ*, *annus*. α. 129. 171.

Ε' *πκ*, pro *ἔπικε*, a. 2. act. verb. *πκτω*, pario. f. *πέξωμαι*, a. 1. pass. *πέχθω*. p. m. *πέττω*. *ἔπ.* 60. 211.

Ε' *πλείει*, 3. person. a. 1. pass. à *πλείω*, ad finem perduco. f. *ήσω*. Th. *πείλ*, *εί*, finis. *ἔπ.* 59.

Ε' *πράζηναι*, *iniique*, adverb. ab *ἐπρόζηλ*, qui alio zelo ducitur, ab *ἑτερο*, alius, diversus, & *ζήλ*, α, ὁ, æmulatio. *ἔπ.* 544.

Ε' *πρ*, *ἑτέρω*, alter, alius. *ἐπέρηφι*, pro *ἑτέρη*, nominat. f. g. *φι* per paragogen additur. α. 214. 187.

Ε' *πρῶτι*, *ἔτε*, ex altera parte, adverb. ab *ἑτέρω*. α. 184.

Ε' *πίπτε*, factus erat. 3. sing. plusq. perf. poëtice, pro *ἑπείπε* à *πίπτω*. F. *ξω*. fabricor. α. 208.

Ε' *πῆκε*, liquecebat, imperf. verbi *πῆκω*, & Dor. *πέκω*, f. *ξω*.

ξω. liquefacio. p. med. πτή-
γω. 9. 862.

Ετήτωρ, vera, pro ἴτωρ, per
poeticam epenthesein syllabæ
τη. Th. ἴτωρ, verus. s. 10.

Επύλον, genuerunt, imperf. verb.
πίλω, pario, f. πέτομαι. a. 2.
ἴτωρ. a. 2. sub. τίκω. a. 1. pass.
ἰτίχθω. p. m. τίτωρ.

Επ, adhuc. s. 156.

Επινάσθω, concutiebatur, im-
perf. à πινάσσω, quatio, f. ξω.
9. 680.

Επσι, coluit. a. 1. ind. à πω, ho-
noro. a. 10.

Επτάσθω, extendebatur, imperf.
à πτάσσω, quod à τείνω, tendo,
f. ἴω, p. πέταμαι. a. 229

Ετλη, sustinisset, 3. sing. a. 2.
à τλήμι, tolero, f. τλήσω, p. τί-
τληται. a. 2. ἔτλω. Th. τιλάω,
άω, suffero, hinc per syn-
copen τλάω & τλήμι. a. 73.

Ετρασ', evertit, a. 2. act. à τρέ-
πω, verto, a. 2. ἔτραπον, f. ψω,
p. φα, p. m. τέτροπα. θ. 58.

Ετρέπων, imperf. νυναι calca-
bant, à novo verbo τραπω,
formatum à fut. 2. τραπώ,
ver. τρέπω, verto. a. 301.

Ετρέφω, nutrit, imperf. act.
ἰτρέπτ', pro ἰτρέπθω, imperf.
pass. à τρέφω, F. θρέψω, alo,
p. τέτρεφα, a. 2. ἔτρεφον, p. m.
τίτρεφω. θ. 107.

Ετρέχων, vindemiabant, 3. pl.
imperf. pro ἰτρέχων, à τρέ-

χών. Thema τρέχων, ἡ, tri-
ticum, vindemia. a. 292.

Ετρέγουσι, veris, dat. pl. Ion. ab
ἴτωρ, s, ὁ κῆ ἡ, verus. Vide
paulo ante ἰτήτωρ. θ. 27.

Ετύχθη, fuit, a. 1. pro ἰπύχθη
Poët. à Th. πύχω, f. ξω, sum,
fio. p. pass. τίτυγμαι. a. 366.

Ετώσια, inania, acc. pl. ab
ἰτώσι, hoc ab ἰτός, Adverb.
frustra. Th. εἰμι. s. 438.

Ετωσιεργός, qui incassum labo-
rat, ab ἰτώσιον, inane, & ἔρ-
γος, opus. s. 409.

Ευ, belle, adverb. ab εὖς, bonus.
s. 107.

Ευαγγέλιον, nomen mul. 9. 257.

Ευαίη, dat. sing. ab εὐαίης, εἶ,
ὁ, ἡ, qui bene à ventis passia-
tur. Th. αἶω, vel αἶμι, spira.
s. 597.

Ευάρετη, nomen mul. 9. 259.

Ευδοία, Eit nomen loci, ex εὖ
bene, & βίω, pasco. s. 649.

Εὐδαίμων, beatus, hinc εὐδαι-
μονία, felicitas. Th. δαίμων,
σθ, ὁ κῆ ἡ, Deus. s. 823.

Εὐδμήτων, gen. pl. ab εὐδμη-
τθ, bene adificatus. Thema
δῆμων, f. δῆμω, præt. δίδμη-
ται. a. 242.

Εὐδρία, nomen mul. 9. 244.

Εὐδ, torret. præt. ind. idem quod
φλογίζει, ab εὐδ, vel εὐδ,
uro, f. σω. s. 703.

Εὐειδής, εἶ, ὁ, ἡ, speciosus. Ex
εὐ, & εἶδθ, εἶ, πῆ, forma.
Th. εἶ-

- Th. εἶδω, video. §. 250.
 Εὐεργής, fabrefactum, n. g. ab
 εὐεργής, bene fabricatus. Th.
 εἶργον, opus. s. 627.
 Εὐεργισιῶν, Æolice pro εὐεργ-
 γισιῶν, ab εὐεργισία, as, η, *beneficentia*. Th. εἶργον, opus.
 §. 503.
 Εὐεργής, εἶ, ο, κ, η, bene fe-
 ptus, ab εἶργον, septum. Th.
 εἶργω, includo. s. 730.
 Εὐήνορ, nomen fluvii.
 Εὐθεπίσας, αὐ, ο, a. i. part. qui
 rite disposuit, ab εὐθεπίζω,
concinne dispono. Thema,
 τίθημι, pono, f. ἦσιν. §. 541.
 Εὐθροσύνη, concinnare rerum di-
 spositio, quæ cadit in indu-
 strios, ab εὐθρόμων, ον, concin-
 nus. Th. τίθημι, pono.
 s. 669.
 Εὐκλήτης, placatrix, à κη-
 λῖω, ἦσιν, mulceo. s. 462.
 Εὐκλή, tranquillus, ex εὐ & ἥ-
 κλη, mitis, pacificus. s. 669.
 Εὐκμισαῶ, bene recondere.
 a. i. med. infin. Them. κρ-
 μῖω, unde κρμίζω. s. 598.
 Εὐχόμενος, adverb. concinne,
 recte. Th. κρσμε, u, o, or-
 do. s. 626.
 Εὐκρεῖς, genit. ab εὐκρεής,
 εἶ, ο, η, temperatus. Th.
 κρεῖνται, f. αῶν, misceo, vel
 εὐκρεής, per syncopen pro
 εὐκρεῖς. s. 592.
 Εὐκρεῖς, nomen mul. θ, 245.
 Εὐκρεῖς, pl. num. sunt venti
 cressi, q. d. puri non confusi,
 ubi nullæ sunt nebulae, ab
 εὐκρεής, purus, liquidus. Th.
 κρεῖνω, discerno. s. 668.
 Εὐκτίμων, bene extructum
 perf. part. pro εὐκτισμόν, à
 κτίζω, f. ἴσω, condo. a. 81.
 Εὐλιδής, nomen mul. bonus
 portus. θ. 246.
 Εὐμελής, u, o, Ionicè pro εὐ-
 μελίας, u, o, fraxini peritus.
 Thema, μελία, as, η, *fraxi-
 nus*. a. 368.
 Εὐνάζη, cubitum ieris, præf.
 sub. pass. ab εὐνάζω, sopio, f.
 αῶν. Th. δύνῃ, ῥε, η, cubile.
 s. 337.
 Εὐνείκη, nomen mul. beno lit-
 gans. θ. 247.
 Εὐνηθῖος, concumbens, a. i.
 part. pass. f. g. ab εὐνάω, f.
 ἦσιν, sopio. Th. δύνῃ, ῥε, η.
 cubile, εὐνῇ, εὐνῶν. a. 6. s. 327.
 Εὐνομίω, nomen mul. legitima.
 θ. 902.
 Εὐὲς, oraveris, 2. sing. a. i. med.
 subj. εὐξομαι, η, η, ab εὐχο-
 μαι, precor, f. εὐξομαι, p. εὐ-
 γμαι. s. 736.
 Εὐξοον bene rasam, politam, da-
 latam, idem quod εὐξείς.
 Thema, ξίω, polio, f. ἴσω.
 a. 352.
 Εὐόρκος, qui iusjurandum reli-
 giose colit. Th. ὀρκ, u, o,
iuramentum. s. 188.

Εὐόρμη, *eutemus*. ab ὄρμη, *u, o*,
statio navium. α. 207.

Εὐπιπλον, Th. *πίπλω*, *u, o*,
perlium, vestis muliebris. θ.
 273.

Εὐπλεκίων, gen. pl. ab εὐπλε-
κῆς, έ, o, *u, o*, bene junctus.
 Thema *πλέκω, ξω*, *plecto*,
necto. α. 306.

Εὐπείη, *fabrefactæ*, nom. pl.
 n. g. ab εὐ, & ποίω, *facio*.
 α. 64.

Εὐπόκη, nomen mul. ἡ *μὲν με-*
γαλῆς φαντασίας. θ. 261.

Εὐπυργ, *bene turrata*. à *πύρ-*
γῳ, u, o, *turris*, *cin burg*. α.
 270.

Εὕρε, invenit, 3. sing. a. 2. act.
 ab *εὐρίσκω, inveno*, f. *εὐρή-*
σω, p. εὐρήσω, a. 2. εὕρον. inde
 in sub. *εὕρω, ης, η*. α. 58.

Εὐρείτης, *u, ex εὐ & ρείω, fluo*,
 f. *εὐρίω, p. εὐρέω*. θ. 343.

Εὐρυάλη, nomen proprium
 mul. θ. 276.

Εὐρυβίης, Ionicè pro *εὐρυβίας*,
u, o, cuius vis se late extendit.
 Hinc *εὐρυβία*, nomen pro-
 prium mul. *εὐρυβίω*, ex *εὐ-*
ρύς, έ, o, *latus*, & *βία, as, η*,
vis. θ. 932. 375.

Εὐρυμέτωπος, *u, latam fron-*
tem habens. à *μέτωπον, u, τὸ*,
frons. Th. *ὀπθμα*, *video*. α.
 82.

Εὐρυνόμη, nomen mul. θ. 368.
 Εὐρυοδείης, genit. Ion. *spatiofa*.

ex *εὐρύς, έα*, *latus*, & *ὀδὸς*
via. *εὐρυοδείης, ο, η*, & inf.
 g. etiam *εὐρυοδεία*, Ionicè
 vero *εὐρυοδείη*. ε. 195.

Εὐρύπα, *late sonans*, vocat. cas.
 ab *εὐρύπης, u, o*, Th. *ὀψ*,
ὀπὸς, η, vox. & *εὐρύ, latè*.
 Poëtice vocativus ponitur
 pro nominativo. Item ac-
 centus nominativi manet in
 vocativo. Alii scribunt *εὐ-*
ρύπα. ε. 227.

Εὐρύσπα, accus. casus ab *εὐ-*
ρύωψ, σπῳ, *latum habens*
oculum, ab *ὀψ*. Th. *ὀπθμα*,
video. θ. 884.

Εὐρύς, *latus*, *εὐρείη*, Ionicè pro
εὐρεία, *εὐρύ*. θ. 45. 480.

Εὐρυόη, acc. pro *εὐρυοδεία*,
 Poëtice; ab *εὐρυοδῆς, έ, ο*,
 nomen viri, *cujus robur lon-*
ge lateque patet. α. 91.

Εὐρύστης, qui habet *latum*
pectus. à *εὐρῆς, u, τὸ*, *pectus*,
 &c. *εὐρύς, έα, v*, *latus, a, um*.
 θ. 117.

Εὐρυτίαν, nomen viri. *εὐρυτίω-*
να, acc. θ. 293.

Εὐρύσις, *amplam*, ab *εὐρύς*,
squalidus. ab *εὐρύς, αἷτῳ, ο*,
caries, *mucor*. ε. 152.

Εὕς, *έ, ο, v*, *bonus*. ε. 50.

Εὐεφάν, *bene coronatus*,
 ex *εὐ & εἵφω*, *corono*, f. *ψω*.
 ε. 298.

Εὐσφυρ, *ο, v*, *qui est elegans*
pedum forma, *εσφύρα, as, η*,
mal-

- malleus*, hinc σφυρὸν, ὅ, τὸ, *malleolus*. item *pes*, qui habet pulcros talos. α. 16.
- Εὐσώτης, genit. ab εὐσώτης, ε, ὅ, ἡ, bene servans. Th. σώζω. α. 273.
- Εὐτ' pro εὐπ' sequente αὖν. εὐτ' αὖν, postquam, adverb. temporis. ε. 179.
- Εὐτέρπη, nomen mul. & Mulsæ, ab εὖ bene, & τέρπω, delecto. θ. 77.
- Εὐτρητός, bene perforatus, Poët εὐτρητός, accipitur & pro εὐρύς, εὐρύς, lato ore hians. Th. πτερόν, perforo, terebro, f. τρήσω. θ. 863.
- Εὐτροχάω, dat. ab εὐτροχάω, bene currens, æquabilis, planus, à τροχάος, citus, velox. Th. τρέχω, curro, f. ἵξω. p. διδραμῆνα, α. 2. ἰδραμῶν, p. m. δίδρομα. ε. 597.
- Εὐτρεχός, agilis. ab εὖ & τρέχω, curro. α. 463.
- Εὐτυκός, bene fabricatam. Th. τύχω, fabricor. α. 136.
- Εὐφρων, ον, hilaris. Th. φρέν, εως, mens. ε. 773.
- Εὐφρόνη, noctes, à nomin. ἡ εὐφρόνη, nox. ὧν τὸ εὐφρονεῖν, oblectari. Th. φρέν, mens. ε. 558.
- Εὐφροσύνη, ης, ἡ, lætitia. Th. φρέν, mens. θ. 909.
- Εὐχῶς, acc. pl. ab εὐχή, ἧς, ἡ, precatio. hinc & εὐχός, ε, τὸ,
- τὸ, honor, Th. εὐχόμεναι, f. εὐξομαι, p. εὐγμαι. θ. 419.
- Εὐχόμεναι, precor, εὐχόμεναι, præf. inf. hinc εὐχολέων, Ionicè pro εὐχολῶν, ab εὐχολῆ, idem quod εὐχή, precatio. Th. εὐχόμεναι, precor. θ. 447. α. 68.
- Εὐωνυμός, ε, clara, quæ bene audiebat. Th. ὄνομος, αἰός, nomen. θ. 409.
- Εὐωχίαν, convivans, lætus, præf. part. ab εὐωχίω. Th. εὐωχία, ἡ, convivium. ε. 475.
- Ε'φ', pro ἐπ', præposit. in, super. ε. 161.
- Ε'φ'αθ' pro ἔφ'αθ', τ mutato in θ ob seq. aspir. 3. singul. α. 2. med. ad formam, ἐπὶ μῶν, ἔτασεν, ἔταπεν. ε. 59.
- Ε'φαινον, ἀσπένδοντες, imperf. à φαίνω, f. φαῖναι, p. πέφανται. α. 2. ἔφαινον, α. 1. ἔφηναι, f. 2. pass. φανήσομαι, θ. 667.
- Ε'φασαν, dixerunt, pro ἔφασαν, Doricè 3. pl. α. 2. verbi φημί. Vide ἔφ'αθ'. θ. 29.
- Ε'φελόμενος, insidens, præf. part. ab ἔζομαι, sedeo, f. ἐδέσμαι. ε. 581.
- Ε'φίπυσσι, incolunt, 3. person. sing. ab ἔπω, ἔπομαι, sequor. hinc ἐφίπυσσι, præf. part. θ. 366.
- Ε'φερον, ες, ε, ferebam. Th. φέρω, f. οἶσω, α. 1. ἤνεγκα. ε. 117.
- Ε'φίστασιν, instabant, 3. pl. imperf. act. ab ἐφίστημι pro ἐφί-

- ἡμι, insto, urgeo. f. ἐπιστήσω, p. ἐπιστήσω, a. 2. ἐπίστω. α. 258.
- Ε'φειμένης, genit. ab ἐφειμένη, præceptum. ab ἐφίημι, immitto. Th. ἔω, mitto. 1.296.
- Ε'φήμενοι, adaptavit, a. 1. ind. ab ἐφαρμύζω. Th. ἄρω, ἀρω. 1.76.
- Ε'φίσταν, immittebant. 3. pl. imperf. ab ἵημι. Th. ἔω, mitto. α. 307.
- Ε'φίμερος, ε, ο, amabilis, ab ἵμερος, desiderium. Th. ἵμερος, desidero. α. 15.
- Ε'φώρας, ferebas, imperf. à φέρω, fero. Th. φέρω. Differunt proprie, φέρω, fero, & φορέω, gesso. 1.38.
- Ε'φώραν, ferebant, imperf. Dorice pro ἐφώραν. à φορέω. Th. φέρω. α. 293.
- Ε'φορμήσας, aggredi, a. 1. m. inf. ab ὀρμίζω, impetu feror. hinc ἐφορμήθην, a. 1. inf. Th. ὀρμή, impetus. α. 127.
- Ε'φρασεύω, cogitant, a. 1. m. ind. à φράζω, eloquor, cogito, consulto, f. ω. 1.85.
- Ε'χ', contine, pro ἔχ, præf. imperat. ab ἔχω, teneo, habeo. f. ἔω. α. 95.
- Ε'χάρασσον, infrendebant, 3. pl. imperf. à χάρασσω, ξω, sculpo. α. 235.
- Ε'χισσι, pro εἶχ, imperf. Poëtice cum ab ἔχω, 9.533.
- Ε'χίτη, ης, ἡ, stiva, ἔχῃ, τὸ ἔχῃ, quia manu tenetur. 1.465.
- Ε'χόρροισι, pl. ab ἐχόρροισι, ἐ, cordatus. Th. φέρω, mens, & ἔχω, habeo. 8.88.
- Ε'χθαίρη, oderit, præf. sub. ab ἐχθαίρω. Th. ἔχῃ, ο, odium. 1.298.
- Ε'χθρὸς, hostis, ab ἔχῃ, ο, τὸ, odium. 8.766.
- Ε'χθρα, virens, in masc. ἔχης, ο, & ἐχθρῶν, nomen mul. 8.304. 297.
- Ε'χλώσει, ad iram commovit. a. 1. ind. act. à χλώω. Thema χλώω, bilis. 9.568.
- Ε'χω, habeo, possum, habito. Imperf. εἶχον, & Ion. vel Poëtice ἔχον, f. ἔξω & ἔχων, p. ἔχονα, a. 2. ἔχον, a. 2. sub. ἔχῃ. Præf. inf. ἔχην, & Ionice, ἐχέμεν. 1.205. 455.
- Ε'ς, suo. dat. ab εὖς, ἡ, ον, suus, a. um. α. 385.
- Ε'ων pro ὦν, ens. Ionica prosthesis, ab εἰμι, sum. 1.512.
- Ε'ωσφόρον, luciferum, ab ἔως, ω, ἡ, 4. simpl. ἀντορά, & φέρω, affero. phosphorus hinc dicitur. Thema est, ἡῶς, ο, ες, ἡ, ἀντορά, q. d. aurea aura, 8.381.

Z.

ΖΑῖσις, genit. Poëtice pro ζῶντι, à ζῶντι, valde divinus.

νός, *admirandus*, ζα particula in compositione intendit significationem. Th. *ἡδός*, Deus. θ. 6.

Ζαυδρῆνος, a. i. Ion. *vires intendit*. à *Ζαυδρῆν*, quod est à *Ζαυδρῆς*, *ἰσ*, *vehemens*, & hoc ex ζα & *δρῆ*, *ἰσ*, *τὸ ποῦρ*. θ. 928.

Ζειδωρ, fertilis, pro *Ζήδωρ*, *ubertim proferens ad vitam sustentandum*, ex ζη, quod est *ζῆν*, & *δωρ*, *munus*. s. 117.

Ζδωξ, *ἰσ*, *ῆ*, nomen proprium mul. q. d. *conjugans*. à *Ζδωγνυμι*, jungo. θ. 352.

Ζδός, Iupiter, genit. *διδός*, *διδί*, *δία*, vocat *Ζιδ*. Dicitur & *Ζω*, *Ζωδός*, *Ζωῖ*, *Ζωῖα*, & Dor. *Ζαν*, *Ζανός*, & c. s. 8. 47.

Ζεφύροια, Genit. Poët. pro *Ζεφύρος*, *Ζεφύρ* ex *Ζέω*, *caleo*, & *φέρω*, *fero*. Est ventus humidus & calidus, qui facit ut plantæ germinent. θ. 870.

Ζηλοῖ, 3. ling. præf. à *Ζηλόω*, *amulor*. Th. *Ζηλ*, *livor*, *invidia*. s. 23.

Ζηνός, genit. à *Ζῆν*. Vide *Ζδός*, Iupiter. s. 86.

Ζητινός, quæras, præf. sub. Poëtice pro *Ζητιν* dicitur. *Ζητινός*. s. 398.

Ζοφ, *υ*, *ο*, *caligo*, inde *Ζοφισοῖο*, gen. Ion. à *Ζοφισός*, *υ*, *ο*, *caliginosus*. s. 227. θ. 814.

Ζουγός, iugum, in plurali numerato *Ζουγά*. Th. *Ζουγνυμι*, f.

Ζδωξ, jungo. s. 579.

Ζωῖ, vivebat, 3. ling. imperf. à *Ζωω* Poëtice pro *Ζάω*, *Ζω*. *Ζωισακον*, imperf. Poëtice, pro *ἔζωσι*. θ. 90. 606.

Ζωῖν, vivat. (differt à *Ζωῖν* vitæ) 3. ling. præf. subj. Vide in *Ζωῖ*.

Ζώνησι, dat. pl. pro *Ζώνυς*, Ionice, *ἰωπ* in fine est paragoge Ionica. à *Ζώνη*, *ῆ*, zona. Th. *Ζωνύω*, f. *ζώω*, cingo. s. 233.

Ζωός, *ζωῖν*, *ζωόν*, vivus, 2. um. *ζωῖσιν* pro *ζωαῖσιν*, Ionicè, dat. pl. Th. *ζάω*, vivo. s. 157.

Ζώσι, a. i. Ion. cinxit, pro *ἔζωσι*, à *ζώννυμι*, cingo. *ζώσαντες*, cinxerunt θ. 3. pl. a. i. med. pro *ἔζωσαντες*. s. 72. 343.

H.

H Art. præpos. ut, *ο*, *ῆ*, *τὸ*, hic, hæc, hoc. s. 13.

H art. postp. ut *ὅς*, *ῆ*, *ὅ*, qui, quæ, quod. s. 4.

H, cui, quatenus. s. 85.

H, sequente *μὴν*, profecto tamen, adverb.

H, erat, 3. imperf. ab *εἰμι*, sum.

H *κ* dixit, *ἔ* *ῆ* pro *φῆ*, *φῆ* pro *ἔφῆ*, duplex aphæresis. s. 2, ind. à *φημι*, dico.

H, aut. s. 173.

H *ῆ*, *ῆ*, *pubes*. ab Hebr. *Es*. *viror*. quod flos est in arbore

revi-

revirescente, id pubes in homine, est & ἡβη, Dea pubertatis. s. 131. θ. 17,

Ἡβήσῃ, *annos pubertatis attigisset*, θ. 3. sing. a. 1. Æol. opt. ab ἡβῶω, ῶ, & Poëtice, ἡβῶω. Them. ἡβῆ, ης, ἡ, pubes. s. 131.

Ἡβῶη, 3. sing. præf. act. opt. Attice, communiter ἡβῶομαι, ῶμαι, Attice, ἡβῶλω, ης, η, ab ἡβῶω, f. ἡσῶ, pubescō.

Ἡγάγετ', *duxit*, (3. sing. a. 2. med. pro ἡγετ' est ἡγάγετ', per Atticam reduplicationem) ἡγάγετ', pro ἡγάγετ', *duxit*, verb. ἄγω, duco, f. ἄξω, p. ἡγα, a. 1. ἡξα, a. 2. ἡγον, & Att. ἡγαγον. θ. 901.

Ἡγαθήη, *divina*, ἡγαθηῖ, q. d. ἄσῶ θείῃ. Th. θεός, Deus. θ. 499.

Ἡγε, a. 2. act. indic. *abduxit*. Attice, ἡγαγε, ab ἄγω, f. ἄξω. θ. 994.

Ἡγεμῶνός, *præco*, sum dux. Th. ἡγόμαι, f. ἡγήσομαι, duco. θ. 387.

Ἡγείσθοντ', *congregabantur*, 3. pl. imperf. pass. indic. ab ἡγείσθωμαι, Poëtice, pro ἡγείρομαι, *congregor*, hinc imperf. ἡγαίρετ', α. 475. Them. ἡγαίρω, *congrego*, f. ἡγῶ, p. ἡγῶμαι. α. 184.

Ἡγῶτ', 3. sing. præf. med. subj. pro ἡγῶται, *præveniat*. (pro

ἡγῶται) si precibus te antevertat, præf. pass. ἡγῶμαι.

Ἡγνοίη(ε), *ignoravit*, a. 1. act. ab ἡγνοίω, Poëtice, ἡγνοίω, ex α, & νόθ, νῆς, mens. θ. 551.

Ἡγόντ', pro ἡγόντ', *ducebant*, (3. sing. imperf. med.) ab ἄγω. α. 274.

Ἡδὲ, ῥ. s. 22. tum ἡδ', pro ἡδὲ. s. 316.

Ἡδεῖα, f. g. ab ἡδύς, *suavis*, *novit*. ἡδύ. Comp. ἡδιον, Superl. ἡδίστῃ. θ. 40.

Ἡδῆ, *adverb. nuper, tum*. α. 172.

Ἡδύνειπας, *suaviloqua*, ab ἡδύ, & ἔπω, *disco*.

Ἡε, *aut*, pro ἡ. s. 207.

Ἡελίῃ, *sol*, Poëtice, pro ἡλίῃ, Hebr. *Hel*, *splendor*, Græc. ἥλη, German. *hell*. ἡελίοιο, Poëtice pro ἡελίῳ. s. 154.

Ἡεν, *erat*, scil. *licitum*, pro ἡε, ἡς, ἡ, Poëtice, ἡα, ἡας, ἡς, ab εἰμι, sum. α. 15.

Ἡερε, dat. pro αἶερε, *aëre, caligine*, in mascul. genere *aër*, sed in f. g. *caligo*. Th. αἶερε, αἶερα, ὁ, aër. θ. 9.

Ἡεροειδέι, *obscurus*, ab ἡεροειδής, εἶ, ὁ καὶ ἡ, *obscurus*, ab ἡερε, ἐρα, pro αἶερε, apud Poëtas, pro caligine & tenebris, & εἶδῃ, forma. Them. εἶδω, *video*. θ. 252.

Ἡερόεις,

Ἡρόης, tenebrosus, ἡρόεντος, ab ἥρ, pro ἄρ, ἄρ, ὁ, aer. 9. 807.

Ἡῆα, mores, acc. pl. ut & ἥη, domicilia. ἥηαι, habitaculis. ε. 166.

Ἡθεῖ, patruus, ἡθεῖ, vocat. pro ἡθεῖ, ἡθεῖ, patruus. Th. ἡθεῖς, Deus. α. 103,

Ἡθ, ε, τὸ, mores, ἐπίκλον, πυρ, furaces mores. ε. 67.

Ἡθέλον, volebant, imperf. ab ἡέλω, volo. ἡέλω, idem. f. ἡέλω, p. πηέλω. ε. 135.

Ἡῶνη, nomen mul. 9. 255.

Ἡῶν, incedebant, 3. pl. plusq. Alii volunt esse 3. pl. imperf. pro ἴσαν, quia η, initio aliquando abundat. Sunt qui volunt esse 3. person. pl. aor. 1. inusitat. εἶσαν, & Poëtice ἡῶν. Th. εἶμι, eo. α. 170.

Ἡκέ, immitte, 3. sing. a. 1. act. ab ἡμι, mitto. α. 343.

Ἡλαα, percussit, a. 1. act. ab ἡλαῖν, f. ἡλαῖν, a. 1. ἡλαῖν, pro ἡλαα, vulneravit, p. ἡλαα. α. 363. 419.

Ἡλέκτη, nomen mul. 9. 266.

Ἡλεκτρώνη, nomen mul. α. 86.

Ἡλεκτρών, nomen viri. α. 3.

Ἡλεκτρ, υ, η, & ἡλεκτρ, υ, τὸ, electrum, ἡλεκτρ, lectus.

Th. λίγμαι, cubo. α. 142.

Ἡλήλ, 3. pl. imperf. pass. ab ἄλῃμι, orro, vagor. Attica reduplications, pro ἡ-

λῃ. Th. ἀλάομαι, ἄλῃμι, vagor. Alii volunt esse pl. perf. pass. per Atticam reduplicationem ab ἡλαῖν, f. ἡλαῖν, in pl. perf. ἡλαῖν, ὡν, τὸ, & cum augmento temporali in pl. ἡλαῖν, discurrebant. α. 143.

Ἡλθ, venit. a. 2. Vide ἡλθεν. α. 81.

Ἡλίβατο, gen. Ion. ab ἡλίβατο, τῷ, ὁ, ἡ, tam altus locus, ut soli uni sit pervius, ab ἡλί, sol, Æolic. ἡλί, & βαίνω, eo. θ. 422.

Ἡλίπ, peccavit, a. 2. act. ab ἡλίπ, vel ἡλίπ, a. 2. ἡλίπ. α. 80.

Ἡλύμ, venimus, præt. med. ab ἡλύμ. Vide ἡλθεν. 9. 619.

Ἡλυν, venit, a. 2. & per syncope, ἡλυν, ab ἡλύμ, venio, f. ἡλύμ, p. m. ἡλυν, a. 2. m. ἡλύνω.

Ἡμῶν, ὄν, nomen regis. 9. 985.

Ἡμῶν, ἀρενός, genit. ab ἡμῶν, Ionicè pro ἀμῶν, ὄν. Idem quod ψαμῶν, arenosus. Them. ψαμῶν, υ, η, arena. α. 360.

Ἡμέρ, dies, gen. ἡμέρ, ἡμέρ. hinc ἡμέρ, diurnus. Th. ἡμέρ, α, η, dies. ε. 174. 417, 776.

Ημεῖς, imperf. augmentum
Attricum, sic ἡβελήθλω, pro
ἡβελήθλω: ἀ μέλω, futurus
sum, f. μελήσονται. θ. 478.

Ημεῖς, & sequente plerumque;
ἡδὲ, & c. i. 337.

Ημεῖς, part. præf. ab ἡμεῖς, se-
deo. i. 499.

Ημεῖς, Ionice, pro ἡμέτεροι, dies.
i. 823.

Ημεῖς, ὅστις, & c. qui tota die
dormit, epitheton furis, ab
ἡμέτερος, dies, & ἡμέτερος, ης, ἡ,
lectus: i. 603.

Ημεῖς, nostrum, ἡμεῖς, ἡ-
μεῖς, dat. pl. Ion. Th. i. 70,
ego. a. 367.

Ημεῖς, a. i. ind. act. ab ἀμέω,
meto, f. ἡσσω, p. ἡμηναι. hic
per tmesin, pro ἀπῆμηναι.
i. 181.

Ημεῖς, semidei, ab ἡμεῖς, ἡ-
μεῖς, dimidius, & ἡμεῖς, Deus.
i. 159.

Ημεῖς, gen. pl. ἡμεῖς, dat.
pl. ab ἡμεῖς, & c. ἡμεῖς, ἡ-
μεῖς, q. d. semialinus, ab ἡμι-
ς, dimidius, & ἡμεῖς, &
alimis, i. 46.

Ημεῖς, dimidium, in masc.
ἡμεῖς, id f. ἡμεῖς. i. 40.

Ημεῖς, quando, adverb. i. 418.

Ημεῖς, metebant, 3. pl. imperf.
act. ab ἀμέω, meto, f. ἡσσω.
a. 288.

Ημεῖς, erat, 3. perf. imperf. ab
ἡμεῖς, sum. a. 178.

Ημεῖς, quam, acc. ab ἡμεῖς, ἡμεῖς. a. 408.

Ημεῖς, si, pro ἡμεῖς, ἡμεῖς vero per
aphæresin, pro ἡμεῖς. i. 399.

Ημεῖς, ac, ἡ, habena. a. 323.

Ημεῖς, nomen mul. agitatrix.
a. 83.

Ημεῖς, fortitudinis, genit. ab
ἡμεῖς, idem quod ἀνδρεία.
Thema, ἀνδρῆς, vir. θ. 516.

Ημεῖς, quam, acc. ab ἡμεῖς, ὅστις,
ἡμεῖς, gen. ἡμεῖς, ἡμεῖς. i. 761.

Ημεῖς, & c. auriga, q. d. τὸν
ἡμεῖς ἔχων, qui manu habe-
nas tenet, equosque quo li-
bet inflectit. a. 323.

Ημεῖς, iussit, imperf. vel præf.
med. ab ἀνέω, jubeo, ἡμεῖς.
pro ἡμεῖς, iussit, a. i. act. f.
ἀνέω. i. 68. a. 479.

Ημεῖς, genit. ab ἡμεῖς, aurora.
Vide in ἡμεῖς. i. 722.

Ημεῖς, ἡμεῖς, τὸν, jecur. θ. 524.

Ημεῖς, & c. ἡ, Epirus, terra
continens. θ. 189.

Ημεῖς, Poëtice, pro ἡμεῖς, de-
inde. ex ἡμεῖς, & ἡμεῖς, postea.
i. 290.

Ημεῖς, Poëtice, part. a. i. act.
qui decepit, ab ἡμεῖς, de-
cipio, q. d. ἀπείρω ἡμεῖς, infi-
nitis vocibus impostores
sunt verbosi. Th. ὅψις, ὅψις,
ἡ, vox. i. 55.

Ημεῖς, & c. placidus. θ. 235.

Ημεῖς, profecto. a. 92.

Ημεῖς, imperf. clamabant. Th.
ἀπείρω, f. ἡμεῖς, sona. a. 316.

Ημεῖς

H' *Ἡρακλῆς*, ἡ *Θ*, ἡ *ι*, Hercules, propter carminis dimensionem legendū est hic τὸ *Ἡρακλῆι*, tanquam *Ἡρακλεῖ*. hinc *Ἡρακλεείη*, Herculea. Thema, *κλείω*, celebros. 9. 318. α. II 5.

H^vπειν, imperf. *proscindebant*,
ab ἰσείνω, *scindo*, f. ξω. α.
287.

H'ε'σσε, sustinuit se, a. i. med.
ab'ε'σσε, f. ε'σσε, fulcio. α. 362.

Η^ν ῥον, pro ἤρην, Dorice, *ven-*
nabantur, à ἡρώα, *venor.*
 Them. ἡρ. Alii scribunt, ἡ-
 ρων, imperf. Doric. *esse*,
 pro ἥρην, ab αἶρην, *capio*, f.
 ἥσῃ, p. ἡρην, imperf. ἥρην,
 ἥρην, a. 2. εἶλον. α. 302.

Ἰὺνο, *Iuno*, pro Ἰῆρα, *Ionice*.
Ἰῆρα vero videtur per metathesin dici, pro αἰῆρ. θ. 314.

H' *exordia*, *manu genita*, proprie *verenata*. Metaph. ver ad annum se habet, sicut matutinum tempus ad diem. §. 381.

Η' *εἰς* δὲ ἀνὰ, nomen fluvii. 9. 338.

H^{er}cu, contendit, a. i. act. ab
 ier^{er}u, rixor, f. iow. Th. i^{er}is,
 id^{er}, i, contentio. θ. 928.

Ἡ ἐπιπ., 2. 2. ind. cecidit. The-
ma, ἐρείπω, f. ψω, evertō.
α. 421.

ἤρπαιεν, rapuit, a. i. ind. ab
 ἤρπαιζω, rapio, F. σῶ, & Dor.
 ξω, P. ἤρπαιγε, a. 2. pass. ἤρ-

παύλου, p.m. ἡ παρὰ. 9. 914.
H^ρπον, *hauriebant*, imperf. ab
δρύν, f. ὕστω. α. 301.

Нѣмѣ, ѿ, ѿ, heros. α-37.

H⁷, sua, genit. ab ὁς, ἧ, ὅς, *sua*,
a, ut, ἧς ὡς *μνηστὴς, ἡ sua*
matre, n. 18.

ἦσαν, erant, 3. pl. imperf. ab
εἰμι, sum, s. 1 & 1.

H^v $\sigma\lambda\omega$, pro $\eta\tau\lambda\omega$, per pleonasmum τ σ , est, 3. dual. imperfecti ab $\epsilon\iota\mu\iota$, *sum*, a. 50.

H^o *ἦ* *ἦ*, fuisti, 2. singul. im-
perf. ab *εἶμι*. *ἦ* est parago-
ge *Æolica*. α. 118.

H^o 101, imperf. edebant, ἡ-
 101, comedebat, ab ἡδίστου,
 edo, f. 101, p. ἡδίστου. Them.
 ἡδίστου, edo. s. 146.

H' *otodde*, nomen autoris, ex
ἡως, εως, ἡ, delectatio, & ὁδός,
via, q. d. *via delectationis*.
 Facetus comes est in *via pro-*
vehiculo. 10. 22.

H⁷, pro *ais*, quibus, Ionice, ab
n, quæ. §. 904.

Η⁷σιν, suis, pro αἰς, ab ος, η, ον,
suis. 1. 47.

H^oσιν, sint. 3. sing. præf. subj.
pro ἡ, σιν, est paragoge Po-
etica, ab εἰμι, sum, sic Ho-
merus ἐθέλησιν, pro ἐθέλη-
ῖαι. α. 408.

ἡ ἀράζω, 3. pl. imperf. ab-
ἀράζομαι, f. σμαι, am-
plector.

H^oor, Attice, ἡτορ, minus. ab
ἡτορ,

ἡσων, σθ, minor. à positi-
vo μικρὸς, parvus, caret su-
perl.

H'σθ, poëtice pro ἡτο, sede-
bat, 3. sing. imperf. ab ἡμαι,
sedeo. α. 214.

H'συχι, quieti, ab ἡσυχ, quie-
tus. 9. 763.

H'π, hacque. ἡ, est articul. præ-
pos. accentum habet ob seq.
dict. encliticam π. sic & ἡτ',
ε. 316. Th. ἡ, aut, sive. ε. 20.

H'π, vero, certe, adverb. α. 79.

H'πς, quæ, ὅς πς, ὅ π, Vide ἡ,
πνα. ε. 404.

H'πς, sive, seu, Th. ἡ, aut.
ε. 165.

H'τορ, τὸ, cor. ε. 358.

H'υγκμ, pulchricoma, genit.
ἡυγκμς, & poëtice ἡυγκμς,
poëtice ἡυγκμς, ex δι & γ-
μη, ης, ἡ, coma. 9. 625.

H'υῶ, accus. ab ἡύς, bonus. Th.
εῦς, εῶ, ὅ, bonus. 9. 817.

H'υξετο, 3. sing. imperf. pass. ab
αὔξομαι, pro αὔξάνομαι, au-
geo, perf. ἡύξημαι, a. i. pass.
ἡύξηθῶ. f. i. med. αὔξῃσ-
μαι. Th. αἶξω, augeo.

H'φας, υ, ὅ, Vulcanus, sic di-
citur, ab ἄφω, accendo, &
αἰτίω, destruo, fabrorum me-
tallicorum deus. α. 319.

H'χῆ, 3. person. præf. act. verb.
ἡχῶ, f. ἡσσω, sono. Th. ἡχ, υ,
sonus.

H'χῆτι, pro ἡχῆτι, vocativus.

Th. ἡχ, υ, ὅ, sonus, unde
ἡχῆ, fragor. ε. 380. α. 438.

H'χῆς, εἰσ, ὅ, sonorus, ab ἡ-
χ, sonus. 9. 767.

H'χθης, a. i. act. ab ἐχθίρω,
odio prosequor, f. θῆσθαι, p. ἡ-
χθαρεῖα. Th. ἐχθ, εἰσ, τὸ,
odium. 9. 138.

H'χθω, 3. pl. imperf. ab αὔ-
χθομαι, succenseo. f. ἐσσομαι,
vel ἡσσομαι. Th. αὔχθ, εἰσ,
τὸ, pondus. 9. 155.

H'χῶ, ὅ, υς, ἡ, sonus recipro-
cus, Echo, ab ἡχ, sonus.
α. 279.

H'ῶς, ὅ, υς, ἡ, αὐτορα, acc.
ἡῶς, ἡῶ, ἐπ' ἡῶ, circa auro-
ram, & ἡῶθ', αὐτορατμῆς,
pro ἡῶ π. vel ἡῶ π. ε. 548.
9. 372.

Θ.

Θ, pro τε, ε. 554.

Θαλαμῆς δῶρα, ligna tha-
lamo vel ædibus struendis
apta. Th. θαλαμ, υ, ὅ, tha-
lamus. ε. 805.

Θαλίη, nomen mul. (pro θαλία,
αι, ἡ,) Ionicè, à θαλάω, vi-
reo. 9. 245.

Θαλίαι, convivia, θαλίησι, dat.
pl. Ion. Th. θαλάω, vireo.
ε. 115.

Θάλασσα, ης, ἡ, mare. ε. 163.

Θάλα, nomen Musæ, ut Ποῦς
finxerunt. 9. 77.

Θαλῆρες, ης, αἱ, in flore existens,
à θάλλω

- ἀ φάλλω, f. λῶ, floreo, vireo. §. 138.
- Θάλλουσιν, florent, præf. ind. ἀ φάλλω, f. αλῶ, vireo, floreo. §. 234.
- Θαλφθεῖς, calefactus, a. 1. part. pass. θάλλπω. F. ψω. §. 864.
- Θαμνῶ, frequenter, crebro, adverb. §. 360.
- Θάνατός, α, & θανάτοιο, Ion. mors. Th. θνήσκω, f. θνήσκω, morior. §. 153.
- Θανείν, mori, a. 2. inf. θάνοιο. a. 2. act. opt. ἀ θνήσκω, morior. f. 2. θνήσκω. f. 1. pass. θνήσκομαι. p. τίθηκα. a. 2. ἔθνηκα. p. m. τίθηκα. §. 173.
- Θάπτειν, sepelivit, imperf. Ion. verbi θάπτω, sepelio, f. ψω, p. τίπτω, aor. 2. ἔπυον, præf. med. τίθηκα. α. 472.
- Θάρσος, α, τὸ, animi præsentia, (fiducia) θράς, audacia. Hinc θαρσύνω, a. 1. part. verb. θαρσύνω, fiduciam habeo. §. 317. §. 186.
- Θαρσύνω, f. υνῶ, fiduciam affero. θαρσύνωσα, præf. part. Th. θαρσύνω, α, τὸ, fiducia. α. 326.
- Θάσσει, celerius, comparat. pro τάχιστα, ex ταχὺς, celer. α. 95.
- Θαῦμα, τὸ, res mira, θαῦμα ἰδέσθαι, mirum visu, Th. θαυμάζω, f. σω, miror. α. 140.
- Θαῦμασί, genit. ἀ θαῦμας,

- αυτός, ὁ, nomen viri. §. 265.
- Θεά, ας, Dea, θεῶν, gen. Dor. pl. num. & θεῶν, Æolicè. α. 338. θ. 41.
- Θεῖ, imperf. pro ἔθε, discurrabant, ἀ θεῖ, curro, f. θέσομαι. α. 224.
- Θεῖς, Ionicè pro θεῶς, deabus. Vide θεῶ. §. 62.
- Θεῖος, ὁ, cum admiratione spectandus, ἀ θεῖω, cum admiratione specto. Th. θεῖομαι, specto, contemplor. f. θέσομαι, Ionicè ἡσσομαι.
- Θεία, nomen mul. & θεῖω, divinam, Ionicè pro θεῖαν, ἀ θεῖ, α, ον, adject. Th. Θεός, Deus. θ. 371. θ. 32.
- Θείη, 3. pers. præf. sub. ponat, h. e. faciat, more Hebræorum, ἀ θεῖω, pono, pro quo Poëta θεῖω, sicut pro πείω, πείω. vel est aor. 2. Poët. pro θῆ, ἀ πῆμι, pono, a. 2. ἔθην. §. 554.
- Θείνας, a. 2. act. infinit. ἀ πῆμι, pono, f. θέσω, a. 2. ἔθην. §. 813.
- Θεῖος, divinus, gen. α, vel Ion. θεῖοιο. α. 138.
- Θέλω, volens, præf. part. f. g. ἀ θέλω, F. ἔσθω. θ. 446.
- Θεμέλοισι, dat. pl. ἀ θεμελιον, idem quod θεμελιον, fundamentum. θ. 816.
- Θέμω, ponere, Ionicè pro θεῖω, α, 2. inf. ἀ πῆμι, pono. §. 61.

- Θίμης, ιςΘ, vel ιδΘ, ἡ, *fms*, acc. *Θίμιν*. *Θίμιστων*, gen. pl. pro *Θίμιστων*, Ionismus enim ille non habet locum in Genit. declin. *ς*. simplicium, nisi dicamus *Θίμιστων* esse à *Θίμιστῆ*, ἡς. *Θίμιστος*, ἡ, ὄν, *legibus confensit apens*. *ς*. 136. *θ*. 235. Est & *Θίμης*, nomen Deæ. *θ*. 16.
- Θίμιστινόν, nomen mul. quæ sapit ex legibus. *α*. 356.
- Θίμιστινόν, ὅΘ, ἡ, nomen mul. *θ*. 261.
- Θεοειδής, forma Deum referens, ex *θεός*, & *εἶδΘ*, forma. Th. *εἶδω*, video. *θ*. 350.
- Θεοδότῃ, divinitus data, à *δοῦναι*, do. *ς*. 318.
- Θεός, Deus, gen. *θεῦ*, & *θεοῖς*, Ion. *α*. 415. dat. pl. Ion. *θεοῖσι*, *θεοῖσιν*. *α*. 28. *θεοφιν*, adverb. ex Deo. *θ*. 871.
- Θεραπείαν, præf. inf. act. à *θεραπέω*, famulor, servio. f. *δύσω*. Th. *θεράπων*, οἷΘ, ὁ, minister. *ς*. 134.
- Θεράπων, οἷΘ, ὁ, minister famulus. *θ*. 100.
- ΘέρΘ, *θερεΘ*, τὸ, æstas. *ς*. 501.
- Θερμός, ἡ, ὅ καὶ ἡ, calidus. Th. *θέρω*, f. *θερεῶ*, & Æol. *θέρσω*, calefacio. *θ*. 696.
- Θείω, *α*. 2. med. infinit. à *τίθημι*, pono. *ς*. 23.
- Θεοπέλα, divina, per syncopen pro *θεοπέπελα*, Deo similia, ex *θεός*, & *πέλω*, similis sum, *α*. 34.
- Θεωπέσια, ἡ, divina. à *θεωπέσιΘ*, ὅ καὶ ἡ, divinus. Th. *θεωπέσιΘ*, ὅ, ἡ, vaticinus. *α*. 383.
- Θίπι, nomen mul. *θ*. 244.
- Θέτω, fecit, pro *ἐθέτω*. ab *ἐθέλω*. *α*. 2. med. verbi *πῆθημι*, pono. *θ*. 886.
- Θεώντων gen. pl. part. Alii *θειόντων*, à *θεῶν*, curro. At illi, à *θεῶν*, exhibeo me videndum. *α*. 146.
- Θέβη, ἡ, nomen urbis. *θηβης*, &c. *α*. 105.
- Θηβαῖον, ex urbe Thebarum oriundus, à *γείνομαι*, nascor. *θ*. 530.
- Θήγῃ, acuit, 3. perf. præf. ind. à *θηγω*, f. *ξω*, acuo. *α*. 388.
- Θηητόν, mirandum. à *θεύομαι*. Th. *θηάομαι*, *ᾠμαι*, *specto*. *θηήσονται*, suspicient, f. i. à *θεύομαι*. *ς*. 480. *θ*. 31.
- Θήγαν, *α*. 1. ind. *θηγατο*, *α*. 1. med. verbi *πῆθημι*, pono, f. *θήσω*, *α*. 1. *ἐθηγα*, *α*. 2. *ἔθλω*. *α*. 465.
- Θήλυς, ιςΘ, ὁ, vel ἡ, fæmineus. *θηλειὰ* fæmina, *θ*. 667. *θηλυπεδέων*, gen. Æolic. à *θηλυτέρη*, comparat. à Th. *θηλὺς*, *εἶα*, fæmineus. *α*. 395. *α*. 4.
- Θησαυρός, ὅ, thesaurus. *ς*. 717.
- Θήρ, ρός, ὁ, fera, in pl. *θηρες*, dat. *θηρσι*. *ς*. 275.
- Θηρόλιπς, pro *θηρόλυπς*, Poët. à *θηρόλυπς*, venator. *θηρόλυπαι*, in pl. à *θηρόω*, venor. Th. *θηρ*, fera. *α*. 388.

Θησα, acc. à θησός, nomen viri. α. 182.

Θῆτις, accus. sing. servus, à θῆς, θητὸς, ὁ, servus, θῆσα, ης, ἡ, ancilla. ε. 600.

Θῆσκον, moriebantur, pro ἔθνησκον, 3. pl. imperf. verbi θνήσκω, morior. Vide in θανείν. ε. 116.

Θνητὸς, ὤ, ὁ, mortalis, θνητῇ, θνητῶσι, à θνήσκω, morior. α. 73. ε. 88.

Θοίνη, ης, ἡ, epulum. hinc θοίνω, epulor. α. 114.

Θοός, ὤ, ὁ, celer. α. 97.

Θόρις, defiliis, α. 2. act. à θορίω, vel θόρω, salio. α. 392.

Θόρον, defilierunt, imperf. pro ἔθωρον, à θόρω, salio. α. 370.

Θοός, adverb. celeriter. Them. θοός, ὤ, ὁ, celer. α. 418.

Θραζεία, f. g. à θραζόν, audax. Th. θάρεζ, εἶ, τὸ, fiducia. α. 263.

Θραζυγερδῖς, audaci præditus corde, à θρασύς, audax, hoc à θάρεος, εἶ, fiducia, & καρδία, ας, ἡ, cor. α. 448.

Θριπτήρα, educationis præmia. Them. τρέφω, f. θρέψω, alo. ε. 186.

Θρέφω, α. 1. pass. Ion. à τρέφω, alo, f. ψω, p. φω, α. 2. ἔτρεφον, p. m. πέτροφα. hinc & θρέψω, α. 1. part. θρέψας, pro ἔθρεψας, α. 1. θ. 198. 328.

Θρηκίς, genit. à θρηκίς, Θρηκίς, acc. à θρηκίς, Θρηκίς, ani-

Thracius, à θρηξ, ηκός, Thrax, nomen gentile. ε. 551.

Θρήκη, ης, ἡ, Thracia, nomen regionis. ε. 505.

Θυγαίτη, ἡ, filia, acc. θυγατήρα, & θυγαίρα Poëtice, vocat. ὡ θυγατήρ. α. 3. θ. 265.

Θύς, æstuant, imperf. Ion. à θύω, maſto, & impetu feror. θ. 848.

Θύελλα, ης, ἡ, procella. θ. 742.

Θύεσσι, victimis, dat. pl. Ion. à θύς, εἶ, τὸ, victima, à θύω, immolo. ε. 336.

Θυήεις, εἰς, redolens, ὁ, à Them. θύω, f. ύω, maſto. θ. 558.

Θυμολία, accus. à θυμολίης, afferens dolorem in animo, ex θυμός, animus, & ἄλγος, εἶ, dolor. θ. 629.

Θυμύνασσι, α. 1. part. f. g. pl. succensentes, à θυμαίνω, irascor, F. θυμύνα, α. 1. act. ἰθυμύνα, hinc part. α. 1. act. θυμύνας, ασσι, αν. Them. θυμός, ira. α. 267.

Θυμυδορεῖν, præf. inf. à θυμυδορέω, animum exedo tristitia, ex θυμός, animus, & βορὴ, pabulum, esca. ε. 757.

Θυμυλίων, acc. sing. à θυμυλίων, leonino animo præditus, ex θυμός, animus, & λείων, οἶς, leo. θ. 1007.

Θυμυφθόρον, acc. à θυμυφθόρος, ani-

animum labefactans, ex θυ-
μῷ, animus, & φθείρω. cor-
rumpo. Th. φθίω, corrup-
po. ε. 715.

Θυμός, ὅ, ὁ, animus, ira. ε.
379.

Θύων. θ. 131. *furans*, part. præf.
act. g. n. à θυῶ, mactō, cum
impetu feror. ε. 618.

Θύεσσι, adverb. *foras*, θυεσσι,
foris, adverb. aut dativus ad-
verbialiter positus, à θυεσς,
janua. ε. 97, 363.

Θύσσαι. αἰ, villi, seu nodi, qua-
les dependent à crumenis,
simbræ. α. 225.

Θύων. præf. part. à θυῶ, *sacri-
fico*. sumitur & θυῶ, pro ὀρ-
μῇ, impetu quodam feror:
item furo. hinc μάμα, q. d.
μή τὸ θυῶν, à sacrificiis enim
solebant epulari. ε. 109.

Θύων, acc. à θυῶ, α, *sedile*,
pro θυῶν, εἶ, τὸ, à θυ-
έω, *sedeo*. Th. θύς, ὅ, ὁ,
celer. ε. 491.

Θώραξ, thoracem, acc. pro
θώρα. Ionice, à θώραξ,
ακῶ, ἰ, Ionice mutatur α
in η, θώραξ, *pectus*: unde θυ-
ράσσω, εἰ, *pectus armis seu
lorica munio*, per syn. speciei
ἄρμος, θυράσσω, armantur,
præf. ind. θ. 431.

Θαύματα, nom. pl. θαύματα, ad-
miranda opera, θαύμα, Io-
nice, idem est quod θαύμα,

& hinc θαύμα, pro θαύματα,
Ion. Th. θαύμα, ε. αἰών,
miror. α. 165.

I.

Ἰάλλω, *volitans*, 3. pl. im-
perf. pro præf. enallage
temporis, ab ἰάλλω, mitto,
volo, ε. αλδ. α. 269.

Ἰάνθη, αἰ, ἡ, nomen mul. ex
ἰα, sola, & ἄνθη, quæ sola ani-
mo virum imitatur. θ. 536.

Ἰάνθη, nomen mul. ab ἰάνω, ca-
lesacio. item, *exhilaro, lati-
tia perfundo*. θ. 349.

Ἰαπετιῶν, gen. Ion. ab Ἰαπτις,
nomen viri, ab ἰάπτω, *mitto*.
item, *maledictis lacesso*, ἰα-
πτικόνι, vocat. casus, *filius
Iapeti*, à ἰαπτικόνιδης. ε. 54.

Ἰαπτις, dat. nomen viri, ab ἰάπτω.
E. ἰάπτω. θ. 970.

Ἰαχέ, ἰαχόν, 3. pl. imperf. act.
verb. ἰαχέ, *vociferor*, cla-
mo. hinc in part. ἰαχύνον-
τος, hinc ἰαχή, *clamor*. θ.
69. α. 441.

Ἰαυλῆς, εἰ, ἡ, *nomen urbis*.
α. 474.

Ἰδάλμω, *sudorificus*, ab ἰδῶ,
ἰδῶ, τὸ, *sudor*. idem quod
ἰδρῶς, αἰτῶ, ὁ. ε. 413.

Ἰδῶ, α. 2. act. imperat. ab ἰδῶ,
video, ε. ἰδῶμαι. α. 2. ὀδῶν,
& ἰδῶν, in part. ἰδῶν, ὀνῶ-
& ἰδῶν, pro ἰδῶν. ε.
445.

IΔ.

ιδὲ, idem quod ἰδὲ, ὅ, atque.

n. 19.

ἰδῆ, æstu, dat. sing. ab ἰδῶ, ἰδῶ, τὸ, sudor. n. 397.

ἰδεῖν, a. 2. act. infinit. ἰδεῖς, a. 2. med. infinit. ab εἶδω, video. Vide ἰδῆ. n. 166.

ἰδης, genit. ἰδῆ, Mons Creta, sic dictus, quod ex eo longe lateque licuerit circumspicere. θ. 1010.

ἰδῆς, videris, 2. sing. a. 2. act. subj. ab εἶδω, video. n. 335.

ἰδμεν, pro ἰσμεν, & hoc per syncope, pro ἰσμεν, scimus, ind. præf. 1. pl. Th. ἰσμεν, scio. Imperat. ἰσθε, & ἰδοι. θ. 27. Hinc ἰδμεν, peritus & ἰδμεσύνη, peritia, dat. pl. Ion. ἰδμεσύνων. θ. 377.

ἰδμεν, 3. pl. a. 2. med. indic. aspexerint, ab εἶδω, video. θ. 451.

ἰδεας, peristi, ab ἰδεας quod est ab ἰσμεν, scio. n. 351.

ἰδεας, ἰδῶ, ὅ, ἴ, provida, sic κατ' ἐξοχὴν, dicitur, formica. Th. ἰσμεν, scio. n. 776.

ἰδρῶς, acc. ab ἰδρῶς, ἰδρῶς, ὅ, sudor, per metonym. effecti labor molestus. Thema est, ἰδῶ, ἰδῶ, τὸ, sudor.

ἰδυα, at, ἴ, nomen mul. quasi εἰδυα, gnara. θ. 352.

ἰσμεν, emittentes, part. præf. g. f. pl. num. ab ἰσμεν, mitto, alii scribunt ἰσμεν, idque Ἄε-

lice, imperf. ἰσμεν, n. 7, 3. pl. ἰσμεν, f. ἰσμεν, p. ἰσμεν, a. 1. ἰσμεν, a. 2. ἰσμεν, ἴ, ἴ, præf. pass. ἰσμεν, a. 1. pass. ἰσμεν. θ. 10. 43.

ἰσμεν, Ionice, pro ἰσμεν, Attice, præf. inf. ab ἰσμεν, ubi Iones αἱ, in fine abjiciunt, accentu in sua sede relicto, ab ἰσμεν, mitto. n. 594.

ἰσμεν, cupientes, part. præf. m. ab ἰσμεν, cupio. Verba desiderii regunt Genitivum, ἰσμεν, cupiebant, imperf. med. 3. pl. n. 23. 251.

ἰσμεν, ire, ab ἰσμεν, eo, pro quo etiam dicitur ἰσμεν, ἰσμεν, ἰσμεν, perrexit ire. n. 40.

ἰσμεν, ὅ, ὅ, facer. item, magnus, immenus, ἰσμεν, Ionice, pro ἰσμεν. ἰσμεν, g. n. pl. num. intelliguntur sacrificia, ἰσμεν, pro ἰσμεν, ἰσμεν, ἰσμεν, facere sacra, h. e. sacrificare, ἰσμεν (pro ἰσμεν, in f. g.) Dorice. θ. 1014. n. 201. θ. 417. n. 334.

ἰσμεν, tranat, ab ἰσμεν, mitto, spiritu differt, ab ἰσμεν, eo, de quo paulo ante. θ. 806.

ἰσμεν, dat. sing. nomen viri, ab ἰσμεν. θ. 1000.

ἰσμεν, ab ἰσμεν, εἰς, v. idem quod ἰσμεν, restus, ἰσμεν, dat. pl. Ionic. n. 36.

ἰσμεν, præf. imperat. accede, ab ἰσμεν, vel ἰσμεν, eo. n. 491.

Ι' *ῥυδικαίσι*, justos, dat. pl. Ionic. paralogie ab *ῥυδικης*, κ, ο, cujus judicia sunt recta, ab *ῥυς*, ῖθ' *εἶα*, ῖθ', rectus, α, um, & *δικη*, jus.

Ι' *ῥυῖ*, dirigit, 3. sing. præf. ab *ῖθω*, dirigo. Th. *ῥυῖ*, ῖθ', ο, rectus. ε. 7.

Ι' *ῥαεν*, pervenit, ab *ῖρα*. Th. *ῖα*, f. *ῖα*, α. ι. *ῖα*, venio. θ. 697.

Ι' *ῥελ*, similis, & *ῖελ*. ab *ῖα*, *similis sum*. ε. 302.

Ι' *ῥεῦσι*, α. ι. ind. ab *ῖε*, supplico. Th. *ῖε*, κ, ο, supplex. α. 13.

Ι' *ῥεῖσι*, *supplicibus*, dat. pl. Ion. ab *ῖε*, κ, ο, supplex. ε. 325.

Ι' *ῥετ'*, aor. 2. med. *ῖε* *ῥετ'* *ῖε* *ῥετ'*, pervenit ad immortales. Vide in *ῖε*. θ. 286.

Ι' *ῥεγ*, attrigeris. 2. sing. α. 2. med. subj. Ionice pro *ῖε*, ab *ῖε*, venio, f. *ῖε*, p. *ῖε*, α. 2. m. *ῖε*, κ, ο, & in 3. pl. *ῖε*, in aor. 2. subj. *ῖε*, η, η, τ, α, ε. 466.

Ι' *ῥετ*, Adverb. *celerrime*, ἀπὸ *ῖε* *ῖε*. Th. *ῖε*. θ. 691.

Ι' *ῥε*, per syncopen pro *ῖε*, pervenit, α. 2. med. *ῖε*. Vide in *ῖε*. θ. 481.

Ι' *ῥαδ*, catervatim, ε. 285.

Ι' *ῥαο*, ab *ῖα*, propitius, Atticè *ῖε*. ε. 338.

Ι' *ῥαο*, præf. inf. ab *ῖα*, *ῥαο*, *ῥαο*, Th. *ῖα*. ε. 336.

Ι' *ῥαο*, Poëtice pro *ῖα*, part. α. ι. act. à verbo *ῖα*, *loris cado*. F. *ῖα*. Th. *ῖα*, α. ι. *lorum*. θ. 857.

Ι' *ῥαο*, desidero, cupio. f. *ῖα*, hinc *ῖα*, *desiderium*, & *ῖα*, acc. pl. *desiderabiles*, ab *ῖα*, ε. 31. ε. 616. θ. 359.

Ι' *ῥαο*, pro *ῖα*, α. ι. ε. 544.

Ι' *ῥαο*, ῖα, *valida*, nomen muf. ab *ῖα*, ῖα, ῖα, *robur*, *fibra*. θ. 976.

Ι' *ῥε*, 3. sing. α. ι. act. indic. Th. *ῖα*, *venio*, f. *ῖα*, α. ι. *ῖα*. α. 32.

Ι' *ῥε*, pervenies, 2. sing. fut. i. med. Ionice pro *ῖε*, ab *ῖε*, *ῖα*, F. *ῖα*, Præf. pass. *ῖα*, α. 2. med. *ῖα*, κ, ο. ε. 475.

Ι' *ῥε*, acc. sing. in nom. *ῖε*, ῖα, ῖα, *niger*, ab *ῖα*, κ, ο, *ῖα*, *violæ purpureæ*, *nigricans*, & *ῖα*, ῖα, forma, & hoc ab *ῖα*, video. θ. 3.

Ι' *ῥαο*, κ, ο, nomen peritissimi aurigæ. *ῖα*, q. d. *ῖα*, *ῖα*, jaculum seu telum populi, α. 78.

Ι' *ῥαο*, euntem, α. 2. act. part. ab *ῖα*, ε. 0. part. α. 2. act. *ῖα*, ῖα, ῖα. θ. 773.

Ι' *ῥαο*, α, ῖα, *sagittis gaudens*. ex *ῖα*, ῖα, *telum*, & *ῖα*, gaudeo. θ. 14.

Ι' *ῥαο*, *equorum dominor*. *ῖα*.

ἵππῳ, & δαμῶν, domo. α.
346.

Γαροθιη, nomen mul. *celer in-*
star equi. vel valde celer.
 Nam ιππ in compositio-
 ne quandoque auget, sic &
 βυ quod est ex βῦς, ut βύλι-
 μ. θ. 251.

Γ' *πρωτόν*, nomen mul. *valde intelligens*. θ.251.

Ἰππῶ, equus, dat. pl. Ion. ἵπ-
πων (v. α. 341. ')

Ἰππότῃ, vocativi casus. ab ἱπ-
πότῃς, & ὅ, *eques*, vocativus
pro nominativo ponitur Poë-
tica, & Attica. α. 216.

Ἰππικρήνη, *equi fons*. Nomen fontis, in Bœotia, non procul ab Helicone monte. *Θ. 6.*

Γρηξ, κκΘ, ὁ, Ionicè, pro ἰεραξ,
ακΘ, ὁ, accipiter. 1.201.

I'elc, idē, 'leō, & 'lēnc, q̄, irin,
in accusf. *'lew. §. 780.*

1^a, ἰνδρ, ἡ, *vis*, ἰς ἀνέμους, *vis venti*.
9.332.

Γ'σ', про іσαι, аб іѿѿ, пм.с.350.

Ύαυ, ibant, 3. pl. imperf. act. ab
εἶμι, eo. imperf. εἶν. 2. 2. 'Ιοι,
 pl. perf. m. ἦεν. θ. 68.

Ἰσσεσι, & Ἰσσεσιν, 3. pl. ab ἴσημι,
scio: 5.40.

ισον, parem, æqualem, ab. 7C, par. 8.325.

¶ *Item*, æquale, scilicet prima in
est anceps, & proinde
scribitur etiam $\frac{1}{2}$, quum
prima corripitur. s. 750.

၂၈၆၁, pro ၂၈၆၁, præf. med.
 infinit. *equare*, ab ၂၈၆၁, ၁,
equo. Th. ၂၈၆၁, ၁, par. ၁.
 ၃၆၀.

Ἰσοφαρίζει, *aequirat* πτ. q d. ἴσον
φέρει. v. 428.

ἰσταμῆς, part. præf. pass. ἰσ-
ταμῆς, stans, genit. Ion. ἰσ-
ταμῆος, ab ἰσταμῆ. 1.567.

ἰστω' pro ἰσσο, 2. sing. praef.
 pass. imperat. ab ἰστη, sto, f.
 ἰστω, 2. 2. ἰστω. p. 449.

Γ' *σίλω*, Ionice pro *ἑσίω*, ab *ἑσία*,
as, r, Vesta, focus. θ. 454.

ἱσθονή, *stiva*, dat. sing. ab
ἱσθονός, temo, *stiva*, ab *ἱσθός*,
 tela, quod ab *ἱσθμ*, sto, &
ἱσθός, bos. s. 433.

ἰσὺς, *telam*, acc. ab ἰσὺς, ἦ, ἦ,
tela, & malum navis. Th.
ἰσῆμι, ito. s. 64.

I'ṣṭya, ab-īṣṭya, ṣṛṇoti, ṣṛṇāmi, gñā-
tus, sciens. १.790.

Iⁿ *spov*, acc. ab *isp* ④, nomen fluvii Germanici, *Danubius*.
 ④.339.

Ἰχάρι, *detinet*, ab ἰχάρω, idem
quod ἰχῶ, habeo. Th. ἴχῳ,
habeo. s. 493.

Ἰχθῦς, εἰς, εἰ, idem quod Ἰχθῦς,
habeo. ἰχθυόω, 3. pl. præf. sub.
act. 1.623.

ἰχθὺς, ὁ ὦ, ἡ, robur. dat. ἰχθύϊ,
acc. ἰχθῶ. fremitum. Hinc
ἰχθύω, robustus sum. θ. 146.

abierunt, 3. dual. præf.
activi, ab *ē* *ē* *eo*. ponitur

verò præfens, pro, a. 2. *ἰον*,
qui 3: dual. format *ἰέντω*
enallage temporis. a. 197.

ἴπυ, extremam oram. ab *ἴπυς*,
υ⊙, η, *extremus ambitus*,
circumferentia. a. 314.

ἰφθίμυ, genit. *fortis*, ab *ἰφθι-*
μ⊙, & hoc ab *ἰφι*, *fortiter*,
quod est ex *ἰς*, *ινδς*, η, *vis*, *ro-*
bur, *ἰφθίμω*, θ. 768.

ἰφι, adverb. *fortiter*, ab *ἰς*, *ινδς*,
η, *vis*, *fibra*. a. 539.

ἰφικλειδῶν, nomen viri. a. 111.

ἰφικληα, nomen viri. ad for-
mam *ἡρως κληα*. à nominati-
vo *ἰφικλής* contractè *ἰφι-*
κλης, q. d. *valde honoratus*,
gloriosus. a. 54.

ἰχθυάοντες, piscibus inhiantes,
præf. part. ab *ἰχθυάω*, ω,
piscor. Th. *ἰχθῦς*, υ⊙, ε, *pis-*
cis. a. 210.

ἰχθῦς, ι⊙, ε, *piscis*, *ἰχθῦς* pro
ἰχθῦς sicuti *δρυς* pro *δρύας*
&c. a. 212.

ἰχν⊙, ι⊙, τὸ, *vestigium*, a. 678.

ἰσ⊙, dat. sing. ab *ἰς*, υ⊙, ε, *sagitta*.
quod est ab *ἰνμι* *mitto*. item
arugo, quæ in metallo serpit,
venenum quod transmittitur
in venas. At *ἰ*⊙, ια, *ἰον*, idem
quod *οἰ*⊙, α, ον, *solus*, α, *nm*.
a. 409.

ἰων, ης, η, *clamor*, *vociferatio*.
θ. 682.

ἰωληγόν, acc. *ἰωληγός*, υ⊙, η, *nròs*
Thessalia, θ. 997.

ἰωληγόν, *umultus*, genit. *τον*.
ab *ἰωληγός*, υ⊙, ε, *persecutio*
hostilis, idem quod *ἰων*. Th.
διώκω, f. ξω, *persequor*. θ. 683.

K.

K' pro κ' & κ' dixit ε. θ.
547.

καββαλι, & *καββαλ'*, *prostravit*,
a. 2. ind. pro *κατίσκαλι* à *κα-*
ββαλῶ. *deficio*, *καββαλίστ'*.
a. 2. m. 3. *persting*. Th. *βαβα*,
f. *βαλῶ*, p. *βέβληκα*, a. 2. *ἔβα-*
λον, p. m. *βίβωκα*. a. 130. 462.

καδδυσσάμεν pro κ' δ' *δύσασιν*, pro
virili, à *δυσάμεν*, *εως*, η, *po-*
tentia. Th. *δυσάμεν*, f. *ἡσσεμεν*,
possum. a. 334.

καδδ', *καδ'* α' *βαλι* pro *κατί-*
βαλι 3, *despecto* *verso*. a. 384.

καδμ⊙, ε, nomen viri, hinc
καδμει⊙, *καδμείοισι*, dat. pl.
& in f. g. *καδμειν*, & *καδμεις*,
ιδ⊙, *Cadmæa*. a. 161. θ. 937.

καδμπερμ⊙, præf. part. à *κα-*
δμπτω, *ιπναιδ*. Th. *καδμμαι*,
tango, f. *ψομαι*. a. 330.

καδμρῶς, pure, adverb. à *καδμ-*
ρῶς, υ⊙, ε, *purus*. Th. *καδμίζω*,
purgo. a. 335.

καθεζομ⊙, præf. part. *residens*.
à *καθεζομαι*, *sedeo*. Th. *ἔζε-*
μαι, f. *ἰδῶμαι*, *sedeo*. a. 341.

καθίξω, 3. pers. præf. ind. *sedes*.
καθίξω, præf. inf. *calloca*. à
καθίξω. Th. *ἔξω*, f. *ἴω*, *sed-*
re facio. θ. 434.

Kai.

Καὶ, *sed etiam*, *πὶ καὶ*, quæ duo simul juncta sunt distributi-
va, ὁμῶς καὶ, *simul etiam*. i. 43.

241.

Καίεν, *adolent*, pro καίενσι,
καίοντων, *ardens*, *præf. part. a*
καίω, *uro*, *accendo*, f. καύσω,
p. καίναυκα, a. 2. pass. ἠκούειν,
f. i. pass. καυθήσασθαι, θ. 557.

Κασιέα, à κασιεύς, ἰσθ., ὅ, nomen
proprium regis. a. 179.

Κασίδες, ὤ, ἰ, *tempus orationis*,
occasio. i. 692.

Καίεν, ille : ex καὶ & ἐκείνῳ.
i. 293.

Κακκρύπτων, pro καλκρύπτων,
abscondens, *præf. part. a*
κρύπτω, *abscundo*. f. ψω. p.
φα. a. 2. ἐκρύβει. i. 469.

Κακὸς, *malum* & *θήμνη*, οἱ κακὸς,
acervus rerum simul conge-
starum. Th. ἀθήμεναι, pono. i.
470.

Κακός, *malus*, *proprie piger*, à
καίω, *cedo*. κακῇ, ἡ, neut.
κακόν, κακ' pro κακῷ. dat. pl.
κακῶν. κακῶν, pro κακῶς,
adverb. i. 325. comp. κακίαν,
κακίῳ. i. 264. 344.

Κακότης, dat. sing. à κακότης,
ἡ, *improbitas*. a. 93.

Κακὸς χαίρει, *alienis malis gau-*
dens, ex κακῷ, *malum*, &
χαίρω, *gaudeo*. i. 28.

Κακὸς κτείνει, *occidere*, Dor. pro
κακὸς κτείνει, & hoc pro κα-

κτείνειν, a. i. inf. ἀκτ. à κα-
κτείνω, pro κακτείνω. Th.
κτείνω, f. κτείνω, *occido*, p. ἐκ-
τείνω, a. 2. ἐκτείνω. a. 453.

Κάλα, *ligna*, à καλόν, ὃ, τὸ, li-
gnum. i. 125.

Καλεῖν, *vocare*, *invitare*, à κα-
λέω, *voco*, f. ἴσω, p. κτελέω,
καλεῖται. 3. pers. imperf. Ιο-
νικῇ, pro ἐκλέω, α, καλέω,
pro καλέω, vocant. θ. 207.
i. 340.

Καλιὰ, *hortea*. καλεῖ, καί, ἡ,
vidua ex virginitate, καλεῖται Ιο-
νικῇ pro καλεῖται. Th. καλόν,
ὃ, τὸ, lignum. i. 305.

Καλλιγνώστου, acc. à καλλι-
γνώστῳ, κακῷ, ὃ, ἡ, *pulchris*
mulieribus abundans. ex
καλῷ, ἰσθ., τὸ, *pulcritudo*, &
γνώστῳ, *mulier*. i. 651.

Καλλιμόρῳ, genit. Ion. καλλι-
μόρῳ, *pulchricoma*, à κα-
λός, ἡ, ὃν, *pulchra*, & μόρῳ
ἡ, *coma*. θ. 915.

Καλλιπύρη, Æol. seu Boe-
oticè pro καλλιπύρῃ, pul-
chras habens genas, ex καλός,
ἡ, ὃν, *pulcher*, & πύρῃ, &
Æol. πύρῃ, αἶ, ἡ, *malage-*
na. θ. 238.

Καλλιπύρῳ, *pulchrituum*, à
καλός, ἡ, ὃν, *pulcher*, & πύρῳ,
f. πύρῳ, p. πύρῳ. θ. 339.

Καλλιόπη, ἡ, ὃν, nomen Musæ,
cujus est elegans eloquium, fa-
cunda, ex καλῷ, ἰσθ., τὸ,

pulcritudo, & ὁ ψ, ὁ πός, ἡ, ὑαχ.
θ. 79.

Kαλλιρόη, nomen mul. θ. 280.

Kαλλιτέρας, pulchricomus,
καλλιθεράς, ἡ, pulchros crines
habens, ex καλός, ἡ, ὄν, pul-
cher, & θεράξ, τεραχός, ἡ, pilus.
α. 372.

Kαλλιρρόον, limpidam, ex καλός,
pulcher, & ῥόον, fluentum.
Th. ῥέω, f. ῥέωσι, fluo. τ. 735.

Kαλίσφυρον, pulchros talos ha-
bens. ex καλός, & σφύρον, malleolus.
Th. σφύρω, σφύρω, ἡ, malleus.
θ. 526.

Καλός, ἡ, ὄν, pulcher, bonus.
Comp. καλλίων, ον, ὁ, ἡ, &
καλλίων, τὸ, Superl. καλλιστ, ὁ,
optimus, pulcherrimus. θ.
384.

Καλυπτόμενοι, coniectæ, præf.
part. pass. à καλύπτω, tego,
f. ψω, p. φα, a. i. ἐκαλύψα,
ας, ε, a. 2. ἐκαλύβην. α. 134. ε.
139.

Καλύπτειν, acc. Ion. à καλύ-
πτω, tegmen capitis mulie-
bre. Th. καλύπτω, tego. θ.
574.

Καλυψή, nomen mul. θ. 359.

Κάμψι, dat. pl. palis, pedamentis,
à κάμψι, ακ, ἡ, palus.
α. 298.

Κάματος, ὁ, labor. hinc κα-
ματώδης, ε, ὁ, π, ἡ, labo-
riofus. Th. κάμνω, μω, p. κέ-
μηκα, lassisco. ε. 175. 582.

Κάμψι, pro καμψί. ε. 437.

Καμπόλα καίλα, curva ligna. à
καμπύλ, ὁ, ὅ, Th. καμπύλω,
f. ψω, p. φα, flecto. α. 324.

Καί, quatuor, et si, ex καί & αἰ,
fi. ε. 335.

Καναχά, crepitatio, sonitus. hinc
καναχάδω, adverb. cum stre-
pitu. Th. ἤχ, ὁ, sonus.
α. 164. θ. 267.

Καναχίς, imperf. substreperebat,
à καναχίζω & καναχίω, reso-
no, hinc καναχά, crepitatio,
καναχῆσι, dat. plur. Ionice.
Th. ἤχ, ὁ, sonus. α. 373.

Κανός, ὁ, fumus. ε. 45.

Κάπρι, ὁ, aper, item verres,
quo sensu accipitur. τ. 782.

Κάρι, τὸ, indeclinabile, carius,
per apocopen pro καρίον, ὁ.
ε. 532.

Καρπιλίμως, cito, raptim, ad-
verb. q. d. ἀρκελίμως, ab
ἀρκαίω, f. σω, & ξω, rapio.
α. 432.

Καρπός, ὁ, fructus. ε. 170.

Κάρις, robore, pro ἐν καρί, h. e.
καρτερός, more Hebræorum,
καρί, pro καρί, ε, τὸ,
robur. θ. 73.

Καρτερόθυμος, dat. καρίεθύμου, à
καρτερόθυμ, ὁ, pertinax,
qui toleranti animo est, ex
καρί, per metathesin lit-
terarum pro καρί, ε, τὸ,
robur, & θυμ, ὁ, ani-
mus. θ. 476.

Καρ-

Καρπρόφρων, acc. à καρπρόφρων, *ov*®, *é*, *ή*, *πραφραστus*, item *magnanimitus*, à καρτ®, *ε*®, τὸ, *robur*, & φρενῶ, *animus*.

Κάρτιστι, præstantissimum, pro καρτίστιν, ab ἀγαθός, *bonus*, *κρείστων*, καρτίς®, *9. 981.*

Κάρφι, siccat. Th. κάρφω, *sicco*, *arefacio*, f. ψω. *ε. 7.*

Καρραρόδοντα, acc. sing. dentibus asperum, à καρραρ®, *asper*. Th. καρείστω, f. ξω, *sculpo*, & ὀδύς, ὀνί®, *é*, *dens*. *ε. 602.*

Κασίγνη®, *κ*, *ó*, *ex* καίς, *ε*®, *é*, *ή*, *frater*, *soror*, & γεινομαι, *nascor*. *9. 756.*

Κασσίπερ®, κασσίπεροις, gen. *é*, *stannum*. *9. 862.*

Κατα, cum Genitiv. per. Cum Accus. *ad*, *secundum*. κατ' ὄρ®, *in monte*, κατ' οἶκον, *domi*. κατ' ὄρῳ, *ad tempus*, idem quod κατὰ καιρὸν. *ε. 615. 100.*

Καταβείβασι, *onus*ta sunt. 3. pl. præf. medii, à βείβω, *oneror*, *sum gravis*, f. σω, p. κα. *ε. 232.*

Καταβήσκει, intrat, f. i. à καταβαίνω, f. βίσσωμαι, *descendo*. Th. βαίνω, *eo*, a. 2. ἔβην. *θ. 750.*

Καταγερῶσκει, præf. ind. à καταγερῶσκει, *senesco*. Th. γῆρας, αἰ®, τὸ, *senectus*. *ε. 93.*

Καταδύη, 3. præf. sub. hume-

fiat, à δύνω, *rigo*, f. δύσσω. *ε. 544.*

Καταδύνωμαι, Att. & Dor. ingredi, pro Καταδδύνωμαι, a. 2. act. infinit. à καταδύνω, a. 2. act. κατίδω, *us*, *υ*. Th. δύνω, & δύω, *subeo*. *α. 196.*

Καταδύντα, occidentem, part. a. 2. act. Them. δύω, *subeo*, vel δύνω. *θ. 596.*

Καταθεῖς, poneres, 2. sing. a. 2. med. opt. κατέθεαι, *deposueris*. 2. sing. a. 2. med. subj. κατέθωμαι, κατέθῃ, & pro hoc κατέθῃμαι, *Ionice*, à τίθημι, *pono*. *ε. 45.*

Κατέθεο, poet. pro κατέθευ, & κατέθεσσο, *recondo*, a. 2. imperat. med. à κατέπῃθημι, *repono*. Th. τίθημι, f. γήσω, a. 2. ἔθην. *ε. 625.*

Κατακειμῶνον, præf. part. à κατὰκειμαι, *jaceo*, *decumbo*. *ε. 362.*

Καταλείβει, distillat. præf. ind. à καταλείβομαι, *destillo*. Th. λείβω, f. ψω, *libo*. *9. 786.*

Καταλείπειν, præf. inf. à λείπω, *linquo*, f. ψω, p. φα, a. 2. ἔλιπον, p. m. λέλοιπα. *ε. 744.*

Καταλίξει, cubat. fut. ind. à λόγμαι, *cubare facio*. *ε. 521.*

Καταμάρψη, opprimat, a. i. sub. à καταμάρψω, *comprehendo*. Th. μαρψίω, f. ψω, *capio*. *ε. 494.*

Καταπάρηται, exterrita, perf. part.

part. activi, per syncopen,
 ἔχ, pro καὶ ἐπιπλήχῃ. à
 verbo καὶ ἐπιπλήσσω, ἔω, per-
 terresio, præt. act. καὶ ἐπι-
 πλήξα. Th. πλείω, αἶ, f. ἔστω,
 extenreo. α. 265.

Καὶ ἀπίε, deglutiebat. imperf.
 Ion. Th. πίοω, bibo, f. πίοω,
 p. πίπωκα, α. 2. ἔπιον, inde
 in imperat. πῖθι & πῖς. 9.
 459.

Καὶ ἀσπίς, opacus, à σπία, αἶς,
 ἡ, umbra. ε. 511.

Καὶ ἀσπιδόω, α. 2. ἐσπιδόω, du-
 rus, asper. Thema, σπιδόω,
 astringo, f. σπιδόω. 9. 806.

Καὶ ἀσπιδόω, mortuis, dat.
 pl. præf. part. à σπιδόω, idem
 quod σπιδόω, f. ἔστω, corrumpo.
 θ. 850.

Καὶ ἀσπιδόω, combussisset, 3.
 sing. α. 1. act. opt. à σπιδόω,
 uro, f. ἔω, p. κα. α. 18.

Καὶ ἀσπιδόω, præf. imperat.
 pass. à καὶ ἀσπιδόωμαι, confi-
 dero. Th. σπιδόω, dico, f. σπιδόω.
 p. κα. α. 2. ἔσπιδόω. p. m. πῖ-
 σπιδόω. ε. 246.

Καὶ ἀσπιδόω, effundit, 3. imperf.
 à καὶ ἀσπιδόωμαι. Th. σπιδόω, f.
 σπιδόω, fundo. ε. 581.

Κατέειν, descendebat, ex κατέειμι,
 αἶμα, αἶμα, 3. sing. præt. med.
 αἶμα, & Attice ἦα, αἶμα, ε. κα-
 τέειν, part. α. 2. à κατέειμι. θ.
 723. α. 254.

Κατελίσχτω, redarguat, præf.

imperat. à κατελίσχω. Th.
 ἐλίσχω, f. ἔω, arguo. α. 712.
 Κατελίσξε, recensuit, α. 1. ind.
 κατελίσχω. Th. λίσσω, ἔω, dico.
 9. 627.

Κατενοήκω, adverb. ex adver-
 σο, coram. Th. ἀντί, pro.
 α. 73.

Κατενοήκω, α. 1. ind. pro κατενοήσκει,
 ab inusitato verbo, κατενοήσκει,
 habitandum do. Th. καίω,
 habito. ε. 167. 9. 538.

Κατενοήκω, constraverat, præf.
 med. à κατενοήσκει, ὥσκει ex κατέ-
 & ἔω, pono. per metathesin
 ἐνίσκει, in præf. med. λίσκει,
 & per reduplicationem ἐν-
 νοήσκει, præposita præpositione
 κατέ, sit hinc κατενοήσκει, con-
 stravi. Errant qui à κατε-
 νοήσκει, derivant. Sic n. redup-
 licatio foret κατενοήσκει, &c.
 Malo ita resolvere, ut dicam,
 κατενοήσκει, esse duntaxat præ-
 teriti medi, & carere præ-
 senti. Præsens, si usitatum
 foret, esset κατενοήσκει. α. 269.

Κατέπαυον, direxit, sedavit,
 α. 1. act. ind. verb. κατέ-
 παύω, desisto. Th. παύω, fi-
 nio, cesso. 9. 87.

Κατέπαυον, oppositi sunt, pro κατέ-
 παύω, ἔω, α. 1. ind.
 pass. à κατέπαυμαι, consti-
 tuor. Th. ἔπαυμαι, f. ἔστω, sta-
 tuo. 9. 674.

Κατέπαυον, imperf. ut & κατέπαυον,
 deti-

detinebat, pro ἔγω; dicitur
χρῖν. §. 700. §75.

Καίηρεφι', pro καίηρεφία, à καίηρεφίας, ἐϞ, ὁ πῆ, tectus, dat. pl. Ion. καίηρεφίῃσι. Th. ἐρέφω, ψω, tego. §. 778.

Καίηρεφίοντο, suspensi erant, 3. pl. imperf. pass. Doricè pro καίηρεφίοντο, à verbo καίηρεφίωμαι, dependeo, ex κῆ & αἰώρω, f. ἦω, in sublime tollo. α. 225.

Καίηρεφίοντο, expulerit, præf. sub. ab ἐπύζω, f. ὦ, persequor. ε. 322.

Κάτω, infra, deorsum. §. 301.

Καυάξαις, fregeris, a. i. opt. act. à καυάξω, contero, frango. sic Æoles pro αἶψ, dicunt αἶψ, vel pro καυάξαις, poet. sublato, τ, & inserto, υ, Æol. ab αἶψ, frango. ι. 664.

Καῦμα, αἶϞ, τὸ, incendium, à καίω, uro, f. καίωσι. §. 844.

Κι, & κει, particula potentialis, sicut in prosa αἶν, vel expletiva. ι. 10. 12. 31.

Κίεθ, jacebans, pro ἔκειθ, Ionice, & κίεθ pro κίεθ, à κείμαι, jaceo. α. 241.

Κίγχοι, dat. pl. Ion. à κίγχοι, milium, genus leguminis. α. 398.

Κιδῖ, castæ, dat. sing. à κιδῖς, ἦ, ὄν, castus, probus. Th. κῖϞ, ἐϞ, π, cura. ι. 69.

Κίεθ, illo, pro οἰκίεθ, per aphæresin. κίεθ, κίεθ, dat. pl. Ion. ab ἐκείνϞ, ille. §. 628. 836.

Κεῖ, jacet, κεῖ, pro ἔκειθ, imperf. Ion. à κείμαι, jaceo. α. 227.

Κεῖ, perf. part. pass. à καλύπτω, operio, tego, f. ψω, p. φω, α. 2. ἐκάλυπτον. §. 745.

Κεῖ, perf. pass. à καίω, ὄρνο, f. ὦ. §. 529.

Κεῖ, occultabat, Ion. plusq. perf. med. à κείθω, κείθω, p. κα. in præf. med. κείθω. sicut, πλῆθω πίπληθα, γηθῶ γίγηθα, &c.

Κεκληγῶντες, præf. med. Æolice pro κεκληγῶτες, à κλάζω. verior analysis hæc est: ex præterito κέκληγα, novum verbum κεκληγῶ, quod Græcis est usitatissimum, unde in part. præf. κεκληγῶν, ὄνϞ, in pl. οἱ κεκληγῶντες. α. 412.

Κεκληγῶς, vociferans, præf. med. à κλάζω, clamo, in f. κλάγγω, 2. ἔκλαγγω. p. m. κέκληγα, hinc in part. f. g. κεκληγῶν. ι. 447.

Κέκλυτε, audite, à κλέμει, (Thema κλύω audio.) Hinc κέκλυτε, & poetica redupl. κέκλυτε, in 2. pl. κέκλυτε, & κέκλυτε, audite, correpta penultima, §. 644.

Κεχρημύω, pulverulentus, Attice, pro **πεχρησιμύω**, à **κηρίζω**, pulvere impleo, quod est à **κόνις**, **εως**, ή, **ρηνύει**. s. 471.

Κεχρομηρύνω, *saliatum*, à **κρήνω**, latio, F. **έσω**, & **ήσω**, p. **κεκόρηκα**. s. 391.

Κεχρομηρύνω, diversam. Them. **κρίνω**, f. **νώ**, secerno, p. **κίριχα**. α. 55.

Κεχρύφα, latent, 3. pl. præf. pass. Ionice, pro **κεχρυμμένοι** **είσι**. à **κρύπτω**, abscundo, f. **ψω**, p. **φα**. α. 2. **έκρυβον**. s. 384.

Κεκτησά, comparare, præf. pass. infinit. à **κέρωμαι**, acquiro, f. **κτήσμαι**, p. **κίκτημαι**. s. 435.

Κελαάδοιο, genit. Poëticus, pro **κελάδης**, à **πέλαδο**, υ, ό, **στρεπίως**. θ. 926.

Κελαινεφεί, nubium offuscatore, dat. à **κελαινεφής**, ex **κελαινός**, **niger**, idem quod **μέλας**, & **νέφω**, εω, τω, **νυθός**. α. 53.

Κελαινή, nigra, dat. Thema est **μέλας**, **μέλαινα**, **μέλαν**, **niger**, pro **με**, ponitur **κ**, **κελαστόν**. α. 173.

Κελούω, genit. **κέλούρης**, υ, ή, **νία**. s. 578.

Κελεύω, jubeo, præf. ind. à **πέλαμαι**, Poëtica, **κίπλωμαι**, **κίλωνθ'**, pro **έκίλωνθ'**, 3. pl. imperf. α. 33. s. 304. θ. 686.

Κελεύω, Poëtica, pro **κελεύω**,

à **κεύς**, υ, ό, **vacuus**. s. 496.

Κένταυροι, Centauri, ex **κέντω**, stimulo, pungo, & **ταύρω**, Latine, *taurus*. α. 184.

Κεραμίδης, έω, ό, **figulus**, à **κέρω**, υ, έ, **utens**, vel terra **figularis**. s. 25.

Κερασι, cornutæ, à **κεράς**, υ, έ, hoc à **κέρως**, cornu. s. 527.

Κεραυνός, gen. sing. à **κεραυνός**, ό, fulmen, q. à **κείρω**, **scindo**, & **αῶω**, **pro**. hinc **κεραυνώω**, **fulmino**, **fulmine percutio**. **κεραυνωθήνθ'**, α. 1. part. pass. genit. θ. 846, 859.

Κέρως, αῶθ', τω, **cornu**. θ. 311.

Κέρβερον, Cerberus. θ. 311.

Κέρδω, εω, τω, **lucrum**. hinc **κερδαίνω**, **lucrari**, à **κερδαίνω**. s. 321, 350.

Κερκίς, nomen mul. θ. 315.

Κέρκε, 3. perf. α. 1. ind. Ionice, verbi **κείρω**, **tondeo**, f. **ρω**, & **Æol.** **κίρω**, α. 1. **έκρω**, & **έκρωσιν**. hinc **κίρωσι**, per **τμήζιν**, pro **άπίκωκε**. α. 419.

Κέρταμα, **convicia**, quasi dicas **convocia**, à **κέρταμα**, **mot-dax**, **convictorinus**. hinc **κέρτομείω**, **convictior**, ex **κείρω**, **tondeo**. & **τομή**, **sectio**, quod est à **πέμνω**, **seco**, p. m. **πέτωμα**. s. 786. θ. 541.

Κόθε, dat. pl. à **κοθό**, εω, τω, **caverna profunda**, à **κόθω**, **occulto**. unde etiam est **κοθωμὴν ὤν**, ό, **locus qui occul-**

occultat. Regula. Nomina appellativa in ὦν, & εἶον, significant locum. ut, ἀμπελωνί, ὦν, ὅ, *vinearum*. 300.

Κεφαλὴ, ἦς, ἡ, caput, gen. pl. κεφαλίων, Ionice, pro κεφαλῶν, dat. κεφαλῆς. 3. 827. ε. 416.

Κεφάλῳ, dat. sing. in nom. κεφαλῶ, α, nomen viri. 3. 986.

Κεχαίρει, *latus est*, 3. sing. a. 2. med. ut, ἐχαρόμην, α, ετο, & per reduplicationem Poëticam, κεχαρόμην. Dicitur vero, κεχαίρει, per συνταλῶν, ut vocant. Mallem à plusq. perf. formare, ἐμεχαρήμην, ητω, ητο, à χαίρομαι, lætor. perf. κίχαρμαι, & κίχαιρμαι, quasi à χαίρω. α. 65.

Κεχαρισμῶ, grata est, perf. part. à χαρίζομαι, rem gratam facio. Th. χάρις, ἰ, ὅ, ἡ, gratia. ε. 681.

Κεχρημῶ, indigus, præter perf. part. à χρεῖμαι, uxor, f. χρεῖσμαι, P. κίχρημαι, a. i. m. ἐχρησάμην. ε. 476.

Κίχυν, fusa est. 3. perf. perf. pass. à χύνω, f. ὕσω, p. παύ. κίχυμαι. Them. χέω, χέσω, fundo. θ. 727.

Κηδῖ, lædit, 3. perf. præter. à κηδύνω, ango. Th. κηδῶ, ε, ὅ, τὸ, cura. ε. 362.

Κηδία, acc. pl. à κηδύνω, ε, τὸ, cura, damnum. ε. 49.

Κηλα, *tela*, n. g. pl. num. à κηλῶν, Ionice, pro κηλῶν, lignum. θ. 708.

Κηλεῶ, dat. à κηλεῖν, calidus. Thema, κηλεῶν, f. καύσω, uro. 3. 865.

Κηρ, κηρὸς, ἡ, *perca*, mendose scribitur, κηρ. α. 156.

Κηρ, pro κίαρ, αἰ, τὸ, cor. (sicuti pro ἑαρ, ἦρ, dicitur) κηρα, κηρες. α. 249, 435.

Κηρόδι, ex corde, adverb. à κηρ, τὸ, cor. α. 85.

Κηρίον, α, τὸ, *sebum*, à κηρὸς, ὅ, cera. 3. 597.

Κηραιτέφειον, gen. pl. à κηραιτέφης, ἰος, ὅ, ἡ, *morti obnoxius*, q. d. *fato nutritus*, à κηρ, *factum*, & τέφω, alo. ε. 416.

Κηρυξ, υκ, ὅ, *præco*. ε. 79.

Κητυ, ὅ, ἡ, nomen mul. forte sic dicta à *prodigiosa crassitie*, qualis est in balæna seu ceto, monstro illo marino, κητύς, genit. contract. θ. 270, 336.

Κητύω, acc. sing. à κητύς, υκ, ὅ, nomen regis. α. 354.

Κηφώωσι, dat. pl. Poëticus, pro κηφῆς, à κηφῶν, ὅ, *fucus*, ex apum genere. 3. 595.

Κίβρις, ἡ, *pera*, *sacculus*, ubi κεύρω βίβρις, ubi victus reconditur. α. 224.

Κηριάζει, personabat, imperf. ab.

- abjecto augmento à καθαρί-
ζω, f. *ίω*, cithara cano. Th.
κιθάρα, ας, ή, cithara, est or-
ganon musicum. α. 202.
- Κιθαράτης, ή, ό, citharista, pl.
οι κιθαράται; à κιθάρα, ας, ή,
cithara. θ. 95.
- Κικλήσκει, vocat. 3. person. ind.
à κηλίσω, voco, Poët. κικλή-
σκω. θ. 418.
- Κίον, columpnis, dat. pl. à κίων,
ον, ή, ή, columpna, κίων,
acc. pro κίων. θ. 521. 779.
- Κίρκη, Circe, nomen sagæ. θ.
957.
- Κλάζοντι, præf. part. dual. num.
à κλάζω, clamo. Vide supra
κεκληώς. α. 406.
- Κλαίωσθε, flens, præf. part. à
κλαίω, flecto, f. κλαύσθω, p. κί-
λαυσθω. ε. 220.
- Κλαίω, pro κλία, & hoc ex
κλία, res praeclare gesta, à
κλέω, ε, ή, τό, gloria. Them.
κλαίω, celebro. θ. 160.
- Κλαίετε, præf. imperat. celebra-
τε, à κλαίω, celebro. hinc κλη-
τός, ή, inclytus. α. 473.
- Κληί, ή, ή, nomen mul. &
Musæ. θ. 77.
- Κλείω, ε, ή, τό, gloria, pro quo
etiam dicitur κλείω, ε, ή,
τό, gloria. Th. κλαίω, cele-
bro. α. 107.
- Κλέψας, furatus, a. 1. part. à
κλείψω, clepo, furor, fut. κλέ-
ψω, p. κίπλισμα, p. pass. κέ-
- κλημεναι, p. med. κέκληται.
ε. 55.
- Κληρον, acc. à κληρ, ή, ή,
sors, patrimonium. ε. 37.
- Κλόνον, acc. à κλον, ή, ή, ταρ-
βασίω, ταρβύσσω. hinc κλο-
νίω, ή, commoveo, f. ήσθω.
θ. 935.
- Κλυζομένη, inundanti, dat. præf.
part. à κλύζω, effuso, f. σω, p.
κίκληται. α. 209.
- Κλυμένη, nomen mul. θ. 351.
- Κλύοιμι, præf. opt. audirem, à
κλύω, audio, κλέθω, præf. im-
perativi est à κλέθω, at κί-
κλυθω, & κίκληται, per redu-
plicationem, pro κλέθω, &
κλέθω, in præf. imperat. hinc
κλυτός, κλυτός, inclytus. θ. 32,
644. ε. 9. 70.
- Κλωή, nomen Paræ. Vide Ca-
lepin. α. 258.
- Κνήμησι, dat. pl. Ion. pro κνή-
μαις, Ionice, à κνήμη, τίβια,
furia, cruris. α. 123.
- Κνημίδας, acc. pl. à κνήμεις, ίδω,
ή, ορεα. Th. κνήμη, ής, ή,
tibia. α. 122.
- Κοθύροις, à κοθύρω, epitheton
fuci, κοθύρω, τό, κοθύρω, τίβια, ή-
ραν, quod aculeum non ex-
erat more apium, à κοθύρω,
occulo, & κόρυς, cauda. ε.
303.
- Κοίλω, cavus, κούλη, dat. pl. &
κούλησι. ε. 52, 687.
- Κοιμηθῆναι, a. 1. part. pass. à

κραιμῶν, *sofio, facio dormire*,
κραιμῶμα, ὤμα, *dormio, f.*
I. pass. κραιμῶσμαι, a. I. m.
ἐκραιμῶμαι. θ. 214.

Κραιῦ, genit. à κραιῖς, ὤ, ὅ, com-
munis. s. 721.

Κοῖϑ, κῖς, nomen viri. θ.
407.

Κοιρανῖον, præf. part. imperans,
à κῖρανϑ, κ, ὅ, rex. hinc
κῖρανῖον, ὤ, dominor. θ.
33.

Κοῖτον, acc. à κῖτϑ, κ, ὅ, idem
quod κῖτη, κς, ῖ, *cubile*.
s. 572.

Κακκῦζι, canit. 3. pers. præf. à
κακκῦζω, coccyzω, à κῖκαξ,
κῖϑ, ὅ, *cuculus*. s. 484.

Καλλήνῃ, ferruminati, nom.
pl. à καλλῆς, ὅσα, εν, glutinatus.
Thema, κῖλα, κς, ῖ, *gluten*. α. 309.

Κολλουεῖν, palearum strepitu,
à κῖλουεῖς, ὤ, ὅ. Schol. ἡ-
χῖ φρυζάνει συρομένων. h.
c. strepitus farmentorum,
quum trahuntur. ex σύρω,
τραῖω. & κῖλον, lignum, seu
κῖλϑ, murilus. Est enim
farmentum lignum defra-
ctum. θ. 880.

Κομῖν, nutritio, præf. inf. à κῖ-
μῖν, ὅσω, nutritio & curam
gero. hinc κομίζω, & κῖ-
μίσσαζ, a. I. m. inf. s. 602.
315.

Κομῖς, edidit fragorem, a. I.

ind. Ion. à κομῖς, ὤ, re-
sono. Th. κομῖς, κ, ὅ, so-
nitus. θ. 840.

Κομῖς, dat. pl. Ionice, pro κῖ-
νῖς, à κῖς, κς, ῖ, idem
quod κῖς, ὅς, ῖ, pulvis,
acc. κῖς. α. 365. θ. 706.

Κομῖς, pulverem excitantes,
præf. part. à κῖς, κς, ῖ, idem
quod κῖς, ὅς, ῖ, pulvis,
acc. κῖς. α. 365. θ. 706.

Κατῖν, excitatus, præf. part.
à κατῖν, κς, ῖ, idem
quod κατῖν, ὅς, ῖ, pulvis,
acc. κατῖν. α. 365. θ. 706.

Κατῖν, excitatus, præf. part.
à κατῖν, κς, ῖ, idem
quod κατῖν, ὅς, ῖ, pulvis,
acc. κατῖν. α. 365. θ. 706.

Κομῖς, saturatus, a. I. infinit.
pro imperativo. Hellenis-
mus. à κομῖς, κς, ῖ, idem
quod κομῖς, ὅς, ῖ, pulvis,
acc. κομῖς. α. 365. θ. 706.

Κομῖς, collegit, imperf. act.
pro κομῖς, verbi κομῖς,
vel κομῖς, coacervo. The-
ma, κομῖς, κς, ῖ, acervus.
θ. 853.

Κομῖς, κς, & Ion. κομῖς, fati-
cas. Thema, κομῖς, fatio.
θ. 593.

Κομῖς, genit. à κομῖς, κς, ῖ,
ὅ, *galea*. α. 417.

Κομῖς, præf. inf. à κομῖς, κς, ῖ,
ὅ, *galea*. α. 417.
Κομῖς, q. d. *galea* munio, κῖ-
μῖς, præf. part. f. g. The-
ma, κομῖς, κς, ῖ, *galea*. α.
498, 148.

Κορυφή, genit. θ. 62. κορυφῆσι,
dat. pl. Ionic. à κορυφῇ, ἥς,
ἡ, vertex. θ. 1010.

Κοράνη, ἡς, ἡ, cornix, hinc κορ-
νιώνῃ, acc. rostrata, Poëti-
ce, pro κορναιώνῃ, à κορ-
νιάω, ᾧ, incurvus & lunatus
sum. à κοράνη, summitas, cur-
vatura. ε. 677. α. 289.

Κοσμεῖν, præf. inf. sic κόσμη-
σι, ornavit, 2. 1. pro ἐκόσ-
μησι, à κοσμίω, f. ἦσιν. Th.
κόσμος, υ, ὁ, ornatus, ordo.
ε. 72, 76.

Κοτίδ, 3. præf. ind. est infestus,
κοτίδῃ, præf. part. f. g. κο-
τίδης, dual. num. part. à
κότιω, ἴσω, & ἦσιν, irascor.
Th. κῆτος, υ, ὁ, ira vetus.
ε. 29. θ. 315.

Κότις, υ, ὁ, nomen viri, seu
gigantis. θ. 714.

Κόρη, ἡς, ἡ, puella, idem quod
κόρη, ex eoque factum Poë-
tica epenthesi, ῥ υ. pl. κῆ-
ραι. Thema, κορίω, verro.
α. 126.

Κυεῖς, à teneris educant,
3. pl. præf. verbi κυεῖω, à
puerili ætate educo, à κυ-
ρῶ, idem quod κῆρ, puer.
Th. κορίω, verro. θ. 347.

Κυρότερος, junior. Etiam sub-
stantiva apud Græcos per læ-
pe comparantur, à κῆρ, ὅς,
idem quod κῆρ, juven-
culus. Thema, κορίω, f. ἴσω,

& ἦσιν, verro. ε. 445.

Κυροτόφῃ, υ, juvenicularum
nutritor, à κύρε, hoc à κόρη,
juvencula, κορίω, orno, quæ
dum se comit, annus it. θ.
450.

Κυφίζουσι, præf. part. f. g. à
κυφίζω, f. ἴσω, levo, à κῆ-
φῃ, leviss. ε. 461.

Κῦφῃ, υ, ὁ, levis, ut, κῦφῃ
ἐλπίς, levis spes. ε. 759.

Κεάδη, ἡς, ἡ, pro ficu sylvestri.
ε. 697.

Κεαδίω, acc. sing. Ion. à κεα-
δία, per metathesin, pro καρ-
δίω, ας, ἡ, cor. ε. 338.

Κεατί, dat. sing. imperio, à
κεατός, εἶ, τὸ, robur. hinc
κεατέρως, validus, κεατέρως,
gen. pl. Æolice, κεατερώτε-
ρος, superl. validissimus. θ.
49, 683, 864.

Κεατῇ, præpotens est, 3. pers.
præf. ind. à κεατίω, ᾧ, im-
perium obtineo, f. ἦσιν, π.
κεατέτηκα. Them. κεατός,
εἶ, τὸ, robur. θ. 403.

Κεατέροφρονι, dat. sing. à κεατε-
ρόφρων, infracto animo sum,
ex κεατός, robur, & φρέων,
animus. α. 458. κεατέροφρο-
να. ε. 146. θ. 509. κεατερό-
φρον. θ. 297.

Κεατί, capiti, dat. sing. à κεατός,
κεατός, ὁ, vel τὸ. Th. κε-
ατέων, υ, τὸ, caput, unde per
apocopen, κεατή, τὸ κεατέον,
per

pro κρήνι, dicitur κρήνη Do-
rice, & per novam apocopen
κρή, pro κρήνι. item, pro κρήνι,
per metathesin κρήναι, αἶψα,
& κρήναι, κρήναι. unde etiam
descendunt κρήνιον, α, τὸ, &
diminutivum κρήνιον, α, τὸ,
calvaria. α. 136.

Κρέας, αἶψα, & Attice, κρέας,
τὸ, caro. α. 589.

Κρείον; acc. ἄ κρείον, α, ὁ, no-
men viri. θ. 134.

Κρείονος, acc. sing. nomen viri.
ἄ κρείων, αἶψα, ὁ. α. 83.

Κρείων, vel κρείων, αἶψα, ὁ
κῆ, ἡ, praestantior vel me-
lior; ἄ positivo ἀγαθός, bo-
nus. Th. κρείον, αἶψα, τὸ,
robur. α. 208.

Κρεμνίσμα, α. 1. med. infin. ἄ
κρεμνίσμα, suspendor. conju-
gatur ut ἵσταμαι. Th. κρε-
μνίσμα, & κρεμνίσμα, f. αἶψα,
suspendo. α. 627.

Κρηδία, α, τὸ, proprie capi-
tis ligamentum, ex κρηδία, &
δία, ligo. per metaph. pinna
παντοῦ, & ponitur pro
tactibus. α. 105.

Κρηδία, adverb. ἄ capite, ex
κρηδία, αἶψα. Thema est, κρη-
δία, α, τὸ, caput. α. 7.

Κρήνη, genit. ἄ κρήνη, α, ἡ,
fons, ἄ fundendo, quia fun-
dit aquas, κρήνη, Ἄλολι-
ce, pro κρήνη, genit. pl.
α. 756.

Κρήνη, κρήνης; nomen Insulae.
θ. 477.

Κρητῆρος, genit. Ion. κρητῆρος,
Ionice, pro κρητῆρος, ἡ, ὁ,
Latine, crater, ἄ κρητῆρος, f.
αἶψα, misceo, tempero, quia
in eo merum diluitur, ne
noccat. α. 742.

Κρίανος, pugnarunt, 3. pl. a. 1.
med. ἄ κρίανος, discerno, f. αἶψα,
κρίανος, 3. pl. a. 1. act. subj.
κρίανος, part. a. 1. act. α. 799.
θ. 882.

Κρίσις, nomen mul. θ. 359.

Κρίσις, nomen mul. θ. 375.

Κρόνη, τραμάς; per syncopen,
pro κροκίδα, ἄ κροκίς, ἰδός,
ἡ, vel tanquam ἄ κρόξ. The-
ma, κρόκη, α, ἡ, trama.
α. 536.

Κροκόπιπλος; croceo peplo, ἄ
κρόκος, α, ὁ, crocus, & πύπλος,
α, τὸ, pepulum, vestis mulie-
bris. θ. 358.

Κρονίδης, α, ὁ, filius Ἰ κρόνους,
h. e. Saturni. Sic vocatur ὁ
ζῶς. κρονίδης, Ionice, pro
κρονίδης. α. 18.

Κρονίων, αἶψα, idem quod κρο-
νίδης, ἄ κρόνους, α, ὁ, Satur-
nus, qui sic videtur dictus
ἄ splendore. Hebr. keren,
splendere. Fr. Iun. Alii
quasi κρόνους, tempus: pluri-
mum enim temporis confi-
git in emetiendo suo orbe.
α. 274.

Κροτοφοισι, dat. pl. Ion. à κροτο-
φοῖς, u, ò, *tempus*, pars capitis,
τοῦτο τὸ κροτεῖν τὴν αἰφύλῃ,
quod ibi evidens sit venarum
pulsus. α. 226.

Κρυός, εἶ, τὸ, frigus, hinc
κρυερός, εἶ, & Ionice κρυεροῖο,
frigidus. hinc κρυούς, ἐντὶ,
ὁ, Poëtis idem quod κρυερός,
ε. 492. θ. 657. 936.

Κρυπτάδης, secreti, gen. à κρυ-
πτάδῃ, apud Poëtas idem
quod κρυπτός, occultus. hinc
& κρύφει, abditus. Th. κρύ-
πτω, ψω, occulto, abscondo,
α. 2. ἔκρυπον. ε. 327. 787.

Κρύψις, α. I. Ion. à κρύπτω, occu-
lto. hinc κρύψας, α. I. part.
κρύψασα, f. g. θ. 174. ε. 50.

Κρώζη, præf. sub. à κρώζω, cro-
ciso, quod est cornicis. ε. 745.

Κρόμης, occidit, part. α. 2. med.
ab indic. ἐκρόμην, ad formam
ἐστρόμην, ab α. 2. act. ἔκτιν.
pro quo Dores ἔκταν. à κτή-
μι, occido, f. κλήσω. Th. κλεί-
νω. α. 402.

Κπάνων, gen. pl. à κλειανον, u, τὸ,
possessio. Poëtis idem quod
κλήμης & κτείαρ, αἰ, τὸ, idem.
Th. κλέομαι, f. ἤσομαι, ac-
quiro. ε. 315.

Κτείναντα, acc. à κτείνας, αἰ, part.
α. I. act. à κλείνω, occido,
f. κλεινῶ, p. ἔκτελα, α. 2. ἔκτανον,
α. I. ἔκτεινα, κτενέμεθα, Doricè
pro κλείνειν, præf. inf. act.

α. 414. 448.

Κτήμας, dat. pl. pro κτήμασι,
per apocopen. à κτήμα, pos-
sessio. Th. κλέομαι, ἄμα, ac-
quiro. ε. 34.

Κπητὼ, famulam, acc. à κπητός,
acquisibilis. Th. κλέομαι, f.
ἤσομαι, acquiro. ε. 404.

Κτόπος, sonitus, à τύπτω, pul-
so. α. 98.

Κυανόπεπλον, cæruleo peplo. à
κύανος, cæruleus, & πέπλον,
peplum. θ. 406.

Κυανόπτερος, nigras alas ha-
bens, ex κύανος, cæruleus, &
πίτερον, u, τὸ, ala.

Κυάνη, genit. à κύανος, cæru-
leus. hinc κυάνεια, nigra, dat.
pl. κυανήσι pro κυανίαις, &
κυανείων, Æolicè, pro κυαν-
ίαν. α. 143. 249. α. 7.

Κυανοχαίτης, u, nom. ex κύανος,
u, ò, cæruleus, color niger,
& χαίτη, ἡ, juba, coma. α.
120.

Κυανῶπις, nigroculam, acc. à
κυανῶπις, ἡ, cæruleus aspe-
ctu, à κύανος, cæruleus &
ὤψ, ὠπός, ò, oculus. Th. ὤψο-
μαι, video. p. m. ὤπι. α. 356.

Κυδάλιμος, idem quod κύν-
δμος, gloriosus, à κύνδ-
μος, τὸ, gloria. α. 74.
Κύνδμος, εἶ, π, gloria, in comp.
κύνδων, gloriosior, superl. x-
διστός, u, ò, gloriosissimus.
ε. 311. θ. 548.

- Κυδαίων**, *illustrans*, præf. part. à **κυδαίνω**, gloriosum reddo, τῷ, p. κα. Th. **κῦδῶ**, εἶ, τὸ, gloria. ε.38.
- Κυδῶν**, exultans, jactabundus, præf. part. pro **κυδιῶν**, à **κυδιάω**, glorior, jactito, Th. **κῦδῶ**, εἶ, τὸ, gloria. α.27.
- Κυδῶνς**, ἡ, δν, inclytus, celebris. Th. **κῦδῶ**, εἶ, τὸ, gloria. ε.255.
- Κυδιμός**, υ, ὁ, tumultus, q. à **κύνω**, pario, & **δείμα**, timor. α.156.
- Κυθήρεια**, ας, ἡ, *Venus*, ὅτι καὶ θῆται τὰς ἑρωτας, occultat amorem veneris. Tenebras amat propter opera tenebrarum. θ.937.
- Κυθήρις**, **κυθήρις**, dat. pl. à **κῦθηρ**, υ, ὁ. Th. **κυθήρα**, urbs Cypri. θ.192.
- Κυκλοπερής**, εἶ, ὁ, ἢ, tornando rotundus factus, ex **κύνω**, υ, ὁ, circulus, & **πέριω**, terebro. α.208.
- Κύκλωψ**, ωπῶ, ὁ, οἱ **κύκλωπες**, Cyclopes, ex **κύκλω**, υ, ὁ, orbis, circulus, & **ὤψ**, oculus. Th. **ὄψομαι**, video. θ.144.
- Κύνω**, α. 65. 346. 368. 413. **κύνον**, α. 57. 329. 331. 466. 472. **κύνει**, α. 350. **κύνει**, α. 316.
- Κυλινδῶ**, præf. ind. pass. à **κυλίνδω**, volvo. hinc **κυλινδῶ**, μῦθῶ. Th. **κυλίω**, ἵσσω, volvo. α.378.438.
- Κυμαίνοντος**, genit. præf. part. à **κυμαίνω**, fluctuo. Th. **κῦμα**, ωπες, τὸ, fluctus. ε.388.
- Κύμας**, nom. pl. à **κῦμα**, ωπες, τὸ, *fluctus*. q. à **κυμάω**, *miscere*. unde est **κύκημα**, pro quo **κῦμα**. **κύματ'**. θ.352. ε.685.
- Κυμαλόγη**, nomen mul.
- Κύμω**, acc. casus, à **κύμη**, ης, ἡ, nomen urbis. ε.634.
- Κυμπολεία**, nomen mul. θ.819.
- Κυμοδέκη**, ης, ἡ, nomen proprium mul.
- Κυμοθή**, nomen proprium mul.
- Κυνή**, ης, ἡ, (sub. **δορυ**) pellis canis, galea. Th. **κύνων**, **κυνὸς**, canis. α.227.
- Κυμώ**, nomen mul. θ.255.
- Κυπαρίσις**, epitheton Veneris, quæ nata dicitur in insula Cypri. Cuprum quoque ceu scortum, metallis omnibus misceri dicitur, verum metri dimensio videtur postulare, ut hîc legatur **κυπαρίθοι**. θ.199.
- Κύπρις**, υ, nomen insulæ Veneri sacræ : unde & **κύπρις** Venus. θ.193.
- Κυρήσας**, a. i. part. à **κυρίω**, incido. Th. **κύρω**. fut. *Æol.* **σν.** incido. ε.753.
- Κῦρσας**, a. i. inf. incidere. à **κύρω**, S 2

κύρω, F. κύρω, κύρας, a. 1.
part. α. 316.

Κυσαμδρή, a. 1. part. med. f. g.
pro κυσαμδρή, quæ concepit,
verbi κύομαι, in utero gestor.
Th. κύω, osculor. θ. 125.

Κύν, κυνός, ὅ vel ἡ, canis: κυνά,
acc. κυνί, nom. & acc. dual.
κυνί, dat. pl. θ. 769.

Κῶμος, τοί, τὸ, veterinus, sompnus
profundus. θ. 798.

Κῶμωζοι, imperf. Ion. pro
ἐκῶμωζον, verbi κῶμωζω,
comessor. Th. κῶμος, κ, ἐ,
comessatio.

Κῶμη, ης, ἡ, vicus. α. 48.

Κωτίλλωσι, præt. part. f. g. ἀ
κωτίλλω, garrus. ε. 372.

Λ.

Λ' ἔησι, prehenderis, a. 2. ἀκτ.
subj. ῥι est paragoge Io-
nica, ἀ λαμβάνω, accipio, f.
λήψομαι, p. λείψα. Att.
εἴληφα, aor. 2. ἔλαβον, inde
in part. λαβών, ἔσσι, ὄν. θ.
765.

Λαγός, acc. pl. Dor. pro λαγούς,
leporos. Accusativus Atticus:
pro λαγούς, ἀ λαγός, ἔ, ὄ, le-
pus: Atticè λαγός, ὦ, ex λα,
particula quæ intendit signi-
ficationem & ἔς, ὡτός, τὸ,
auris, quia habet longas au-
res. Alii ἀ λαῶ, τὸ βλέπω,
video, quia dormit apertis
oculis. α. 302.

Λάδωνα, nomen fluv. acc. sing.
θ. 344.

Λάθεοθι, obliviscimini. a. pl. a. 2.
med. imperat. ἀ λασθίνομαι,
f. λήσσομαι, præt. pass. λίλη-
σμαι, a. 2. ἀκτ. ἔλαθον, præt.
m. λίληθην. ε. 262.

Λαθιφθόγιοι, facientis oblivisci
vocem. gen. Ion. ἀ λαθιφθόγιο-
ς, vocis oblivionem indu-
cens. ἀ λάθος, εἰς, τὸ, obli-
vio. Th. λήθω, lateo. & φθί-
γιοι, sonus, hoc ἀ φθίγιο-
μαι, f. γέγομαι, loquor. α. 131.

Λαῖτμος, magnus maris fluctus.
ex λα valde & ἵταγ ire. vel
dictum quasi λαίτμημα.
Nam quum universum di-
stributum esset in partes
duas, terram & mare, λαῖον
τμήμα vocabatur ἡ θάλασσα.
Vide in πέμω, seco. ε. 163.

Λαυπροκέλευθον, rapidum, acc.
ex λαίλαψ, αὐθι, ἡ, tempo-
ρας, & κέλευθος, κ, ἡ, via. θ.
379.

Λάκκι, crepitabat, pro ἔλακκι,
a. 2. ἀκτ. ἀ ληκίω, crepitum
cico, a. 2. ἔλακον, præt. med.
λίλακκα. θ. 694.

Λακέρυζα, ης, ἡ, loquax, stridula.
θ. 745.

Λάμπει, collucebat. imperf. Ion.
pro ἔλαμπει, ἀ λάμπω, luceo,
f. ψω, p. φα. α. 71.

Λαμπιτῶντα, fulgentia. Poëtice
pro λαμπιτῶντα ἀ λαμπιτῶω,
luceo.

luceo. dat. λαμπρῶνι, à Th.
λάμπω, f. ψω, luceo. θ. 110.

Λαμπόρμον, splendens, λαμπό-
ρμοις, dat. pl. Ion. part. præf.
Th. λάμπω. α. 143.

Λαμπρὸς, ἡ, ὄν, splendidus, cla-
rus, à λάμπω, luceo. θ. 18.

Λαομίδεια, nomen propr. mul.
θ. 257.

Λαός, populus, λαοῖς, dat. pl.
Ion. Attice λαῶς, ὡ, ὅ, ρορμ-
lus. θ. 430.

Λαοσάτης, populorum defensor,
vel agitator. ex λαός, ὡ, ὅ, po-
pulus, & σάω, servo. Th. σάω,
salvus, velex λαός & σάω,
moveo. α. 37.

Λαπίθων, pro λαπίθων, genit.
pl. Dorice, à nominativo
λαπίθης, ὡ, ὅ, Lapitha. vide in
Calepino, Lapitha. α. 178.

Λαπίτης, nomen viri. θ. 1013.

Λάχσις, in Genit. Atticè λα-
χίστις, ἡ, Lathesis, nomen
Parcæ. à λαγχάνω, fortior.
α. 258.

Λάχη, ἡς, ἡ, lanugo, vellus.
ι. 511.

Λέγειν, dicere, præf. inf. verbi
λέγω, dico, f. λέγω, p. λέγειν,
præf. m. λέλοχα. θ. 27.

Λευγέρη, nomen propr. mul.
suaviloquia. ex λεῖον, ὡ, ὅ,
levis, & ἄγρομαι, concio-
nor. Th. ἄγρομαι, ἡ, forum.

Λείπειν, stillare. à λείω, f. ψω.
α. 390.

Λειμῶνι, dat. à λειμῶν, ὦν, ὅ,
Latine, pratum, q. d. para-
tum, ubi non opus est satio-
ne. Namque inijussa virescunt
gramina. θ. 279.

Λείπειν, pro λείπειν, imperf.
pass. Ion. verbi λείπω, lin-
quo, relinquo, f. ψω, p. φαι,
p. m. λείλοιπα, α. 2. m. ἐλιπό-
μην. θ. 490.

Λειραῖος, dat. ling. florida. Th.
λείρων, ὡ, τὸ, lilium. Hinc est
λείρειος, ὦν, ὅ, in f. g. λει-
ραῖος, ὡ, τὸ, lilium, α. & per syn.
sp. floridus, suavis. θ. 41.

Λελαθέοις, poet. lateret, pro λεί-
θω; α. 2. med. opt. à λαι-
θάνομαι, lateo. Mutuatur
sua tempora à λήθω, f. λήσω,
α. 2. med. ἐλαθέομαι, hinc in
opt. λελάθειν, οἶο, οἶτο. p. m.
λέληθα. θ. 471.

Λέλακος, strepis, p. m. à ληκίω,
resono, crepo. in α. 2. ἐλακον,
unde est præf. med. λέλακα,
strepui. accipitur hic in signi-
ficatione præsentis, cujus ge-
neris apud Græcos sunt plu-
rima. ι. 205.

Λέλειπαι, relicta est, præf. pass.
λείπειν, ψαι, πται, à λεί-
πω, linquo. ι. 282.

Λελοιχότες, lambentes, part. præf.
act. per syncopen, & epen-
thesin, θ' ι, pro λελιχόμε-
τες, à λειχέω. Th. est λείχω,
lingo, f. ξω. θ. 826.

Λίλογχε, *consecutus est*, 3. sing. præf. med. indic. (tanquam à λέγχει) Thema est λαγχαίνω, *sortitor*, f. κληρώσεσμαι, 2. 2. ἔλαχεν, p. m. Λέλογχα. 9. 203.

Λίολιες, pl. num. à λίων, οἷον, ὁ, leo, in dual. λίεσι, dat. pl. α. 175.

Λεπτή, *macilentus*, dat. à λεπτός, ὤ, ὁ, *tennis, exilis, viribus destitutus*. ε. 495.

Λερναίω, acc. Nomen hydrae. à λέρνη, ης, ἡ, *palus Argivorum, ubi orans sordium conflages*. prov. λέρνη νακῶν, *Lerna malorum*. Dicitur hydra seu serpens λερναίη, quod in illa versata fuerit palude, à loco. 9. 314.

Λέχη, dat. sing. à λέχη, ης, ἡ, *sermocinatio: & pro loco publico sumitur, ubi confabulantur*. ε. 499.

Λευγαλίοσιν, dat. pl. Ion. *tribus*. h. e. in casulis pauperculorum, à λευγαλός, υ, ὁ, *pernitiosus*. Thema λοιγός, *pernities*. ε. 523.

Λευγός, υ, ὁ, *candidus, albus*, affine τῷ λούσσω, *video*. alba sunt lucida, λευγοῖσιν, Ionice, dat. pl. pro λευγοῖς. ε. 169.

Λευκώλεον, pulchris ulnis, ex λευκή, alba, & ὠλήνη, ulna, quæ habet candida brachia. 9. 913.

Λούσσειν, *vident*, 3. pers. pl. præf. ind. à λούσσω, *video*, poëticum est. ε. 248.

Λέχου, εἶναι, τὸ, *lectus*, dat. pl. λεχέεσσι, poëtica pro λέχισσι. Th. λέγω, vel λέγσεσμαι, *cubo, dormio*. 9. 57.

Λέων, leo. Vide paulo ante λείον. 9. 323.

Λήγῃ, cessat, 3. pers. præf. à λήγω, *cesso, desino*, F. λήξα. ε. 412.

Λήθει, latet. præf. ind. à λήθω, *lateo*, f. λήσω, 2. 2. ἔλαθον, p. λέλαθα. ε. 266.

Ληΐδ', pro ληΐδα, acc. à ληΐς, ἰδῶν, ἡ, *pecus*. à λεία, ας, ἡ, *præda*. ληΐς, proprie *præda*. item *pecus*, quia pecudes à prædonibus rapi & abigi solent.

Ληΐζειν, sortitur. imperf. Ion. verbi ληΐζομαι, *nanciscor*, f. ἵσσομαι, hinc ληΐσσειν, f. i. pro ληΐσειν. Th. λεία, ας, ἡ, *præda*. ε. 320. 700.

Ληΐον, υ, τὸ, *seges*. α. 288.

Ληωαῖνα, acc. à ληωαίων, ὦν, ὁ, *Iapuanus*, quo Ethnici vina libabant idolo Baccho. Them. ληώς, υ, ὁ, *lacus preli torcularii*, hinc Ληωαῖνα, Bacchus. ε. 502.

Λησμοσύνη, ης, ἡ, *oblivio*, à λήθω, seu λανθάνω, *lateo*. θ. 55.

Λησθίδης, υ, ὁ, *Latona filius*. α. 479.

Λητώ,

Λητώ, ὁ, ἤ, *Latoia*, acc. *λητώα*, *λητώ*. θ. 19.

Λιγύς, *stridule*, adverb. à *λιγύς*, ἤ, *λιγύ*. α. 206. à *λίγω*, *strideo*, α. 233. Hinc *λίγυρός*, *sonorus*. *λιγυρέω*. ε. 581.

Λιγύφωνοι, *arguta*, nom. pl. quibus vox erat gracilis, & acuta, αἶς ἡ φωνή *λιγυῖα*. Th. *λίγω*, f. *ξω*, *strideo*, & *φωνή*, ἤ, vox. θ. 275.

Λίθον, acc. à *λίθ*, υ, ὁ, *lapis*. θ. 485. hinc *λίθοις*, dat. pl. Ionicus. ε. 622.

Λιλαίορροι, cupientes, præf. part. à *λιλαίωμαι*, apud poetas idem quod *γλήγωμαι*, cupio, desidero, verba desiderii regunt Genitivum. α. 113.

Λιμὴν, ἐν, ὁ, *portus*, q. ex *λίαν* *μῆρην*, quod ibi naves tutæ à fluctuum agitatione con- quiescunt. α. 207.

Λίμνη, ης, ἡ, *stagnum*, *palus*, *lacus*, ὅθεν τὸ *λίαν* *μῆρην*. θ. 365.

Λιμὸς, ὅ, *fames*. ε. 228.

Λιπαρέω, Ionicè pro *λιπαρῶν*, *splendidam*, acc. sing. *λιπαρὸς*, α, ὃν, *proprie pinguis*, à *λίπ*, ἔ, τὸ, *pinguedo*. θ. 63.

Λίπ', pro *λίπη*, (ut vult Tzetzes) dativus sing. à *λίπος*, ἔ, τὸ, *pinguedo*. per apostrophum etiam diphthongum abjici patet ex *ἱλιάδ*. α.

117. βύλομ' ἐγώ, pro βύλομαι ἐγώ. Effet ergo appositio, *pinguedine*, nempe *oleo*, sicut dicimus, *urbs Komæ*. At alii *λίπ*. pro *λιπαρῶ*.

Λίπειν, dialysī poëtica pro *λίπῃν*, α. 2. act. infin. *λίποιν*. 3. pl. α. 2. act. opt. à *λείπω*, *linquo*, f. *ψω*, p. *φω*, α. 2. *ἐλπῶ*, hinc in opt. *λίπομαι*, & in 3. pl. *λίποιν*, α. 2. part. *λίπων*, ὅτε, ὃν. α. 332. ε. 435.

Λίς, *leo*, acc. *λίῃ*. Poëticum est, pro *λίον*, ὅλ, ὁ. α. 172.

Λίχμαζον, 3. pl. imperf. act. *lingeant*, à *λιχμαίω*, *lingo*, *lumbo*. quod est à Them. *λείχω*, f. *ξω*. α. 235.

Λόγον, sermonem, acc. à *λόγ*, υ, ὁ, dat. pl. Ion. *λόγοισιν*. Th. *λέγω*, dico, f. *ξω*. præf. med. *λέλοχα*. ε. 106.

Λοισαμένη, *lota*, poëtice pro *λοισαμένη*, part. α. 1. med. ubi υ resolvitur in *ιο*, & τὸ σῆγμα duplicatur, *λοισα*, *λοισα*, *λοισα*, poët. pro *λοισα*, præf. inf. pass. poëtæ abjiciunt τὸ υ, metri causa. Th. *λέω*, f. *σω*, *lavo* ε. 510.

Λοιγὸς, ὅ, *perniciēs*. α. 240. *Λοιμὸν*, acc. à *λοιμὸς*, ὅ, *pe-* *itis*. ε. 241.

Λοισοπάτιον, *postremam*, à *λοιπ*, ὅ, pro quo etiam *λοιπ*, υ, ὁ, *postremus*, *ulsi-* *mus*. θ. 921.

Λακροί, nomen nationis, Locri.

α. 25.

Λατρεῖν, *balneo*, dat. à λατρεῖν εἶ, τὸ, *lavacrum*. λῦτρεον vero *aqua sordida*, qua nos *lavimus*. Accentu differunt. Th. λῦω, f. σω, *lavo*. ε. 752.

Λοφίη, *dos*, Ionicè pro λοφίῳ, dat. sing. à λοφιά, ἡ, *cervix*. Th. λόφῳ, υ, ὁ, *cervix*, *column*. α. 391.

Λόχῳ, dat. pro ἐν λόχῳ, in *insidiis*, ellipsis præpositionis ἐν. à λόχῳ, υ, ὁ, *insidiæ*, à λήγ-
μαι τὸ κείμαι, *jacere*, quod so-
leant παθῆναι οἱ λοχῶντες,
sedere insidiantes, hinc λο-
χάω, ὦ, *insidior*. θ. 174.

Λοχόισ, gen. sing. Ion. ex *insidiis*, ubi additur præpositio, à λοχός, υ, ὁ, idem quod λό-
χῳ, υ, ὁ, *insidiæ*. θ. 178.

Λυγγῆ, genit. à λυγγέω, εἶ, ὁ, nomen gentis. α. 327.

Λυγρῇ, pro λυγρῇ, Ionicè gra-
vis, λύγρ' εἰδήαν, pro λυγρῇ,
odiosa edoctrina. θ. 313.

Λύκρον, acc. à λυκρόν, υ, ἡ, no-
men urbis in Creta, θ. 477.

Λυπῆς, *molestus sis*, 3. pers. præf. sub. à λυπῶ, ὃ, f. ἦσιν, do-
lore afficio, contristo. Th. λύπη, ης, ἡ, *dolor*. ε. 399.

Λύσει, a. i. act. infinit. & λύσει, pro ἔλυσε, a. i. ind. *solvit*, h. ε. liberavit. à λύω, *solvo*, f. λύ-

σω, p. λέλυκα, a. i. ἔλυσα. ε. 606.

Λυσιάνασσα, nomen mul. θ. 258.

Λυσιμελής, *solvens membra*. So-
mni epitheton est, à λύω, *solvo*, & μέλῳ, εἶ, τὸ, mem-
brum. Alii tamen dictum
putant, ἀπὸ τῆς λύσεως τῆς μελε-
δήμας, id est, *curas*. θ. 911.

Λύσιν, solutionem, à λύσις, ης, ἡ. Th. λύω, *solvo*. ε. 402.

Λώβη, ης, ἡ, *contumelia*, πόνος λώβην, *ulcisci contumeliam* illatam. θ. 165.

Λωβητός, εἶ, ὁ, *infamia notatus*. à λωβάομαι, ὦμαι, *contume-
lia afficio*. Th. λώβη, ης, ἡ, *injuria*. α. 366.

Λώϊον, *molius*, comp. à positivo ἁλωδός, comp. λωίων, superl. λωῖον. Th. λῶ, λῆς, *volō*. ε. 348.

M.

Μᾶζα, ης, ἡ, *libum*. Hinc Latinum *massa*. ε. 588.

Μαῖανδρῳ, υ, ὁ, nomen fluvii. θ. 339.

Μαῖν, proprie *obstetrix*. Hic ve-
ro nomen mul. quæ fuit so-
ror Atlantis. θ. 938.

Μαϊόμενοι, *inquirentes*, præf. part. à μαίωμαι, *cupio*, item pro ζητῶ, *quæro*. Th. μαῖω, ὦ, *vehementer cupio*. ε. 530.

Μακάριε, *beati*, nom. pl. à μακάριος, αἶ, ὁ καὶ ἡ, καὶ τὸ, *beatus, felix*, in dat. pl. μακάριε, & Ionicè μακάριεσσι. Μακάριε, sic vi-

sic videtur dici, quasi μή κη-
ει, (Dorice μακεί) ὑποκεί-
μεν, morti non subjectus:
hinc μακρείτης, κ, ὁ, dicitur,
ὁ ἐν τοῖς ἀγίοις. ε. 138. 140.

Μακίλιν, acc. *ligonem*, à μα-
κίλιν, ἡ, *ligo*, à μία, & κίλιν,
moveo: Poëta propter me-
trum hic λ abjicit. ε. 468.

Μακρός, ὤ, ὁ, longus, κύμα
μακρόν, *fluctus decumani*. h.e.
magis, in acc. μακρόν, Io-
nicè pro μακρόν, μακρόσι,
dat. pl. pro μακρόις, Ionicè.
Th. κῆκ, ε, τὸ, longi-
tudo. Dor. μακ. ε. 288.
778.

Μαλακίῳ, acc. f. g. & μαλακῶ-
σι, dat. pl. Ion. μαλακῶς, ὤ, ὁ,
mollis. Th. μαλάσσω, mol-
lio, f. ξω. θ. 92.

Μαλάχην, ης, ἡ, *malva*, sic dicta,
quia alvum natura sua μα-
λάσσει, mollit. Th. μαλάσσω,
vel πω, f. ξω, mollio. ε. 41.

Μάλα, valde, adverb. & μάλ',
pro μάλα, in comp. μάλλον,
superl. μάλιστα, maxime. ε.
341. ε. 308. α. 176.

Μαλερῶ, *flagranti*, dat. sing. à
μαλερός, ὤ, ὁ, ustivus, perni-
tiosus. Th. μαλός, pro ἀμα-
λός, ὤ, ὁ, tener. α. 18.

Μαλλοῖς, *velleribus*, dat. pl.
à μαλλός, ὤ, ὁ, vellens, lana pro-
missa. ε. 232.

Μαπτεῖν, apprehendere. per syn-

copen Ἔε, pro μαρτεῖν, à
μαρτεῖν, apprehendo, in a. 2.
infinit. μαρτεῖν, & poëtice
μαρτεῖν, & poëtica reduplica-
tione μεμαρτεῖν, ceperant.
a. 2. opt. act. præt. med. με-
μαρτε. α. 231. & 252.

Μαρμαίρειαι, *splendida*, pl. f. g. à
μαρμαίρει, *splendidus*. Th.
μαρμαίρειν, *splendo*, f. αρεῖ,
hinc in part. f. g. μαρμαίρε-
σαι. θ. 699. 811.

Μαρνώμεσθ', pro μαρνώμεσθαι,
Ionicè pro ἐμαρνώμεθα, pu-
gnemus, i. pl. subj. medii.
μαρναίεσθ', & μαρνασθ', 3. pl.
imperf. pro ἐμαρναίεσθ', Ionic.
Th. μαρναμαι, pugno. α.
110. 401.

Μάρτυρα, acc. sing. à μαρτυρῶ,
υρ, ὁ, testis, hinc μαρτυρεῖν-
σιν, dat. pl. Ionicè pro μαρ-
τυρείαις, à μαρτυρεία, ας, ἡ, te-
stimonium. ε. 369. 280.

Μαστίγῳ, *flagellavertente*. 3.
dual. imperf. vel, a. 2. act.
à μασίω, poëtice pro μασ-
τρίω, flagello. duo illa tem-
pora hic coincidunt. μαστρίων,
flagellans, per syncopen pro
μαστρίων. Them. μαστρίων, ἡ,
flagellum. α. 431. 466.

Μασχρώνη, *mandenti*, dat. sing.
part. à μασχρών, ὁ, & poëtice
μασχρών, μασχρώνη, ἡ, &
poëtice μασχρώνη. Sed de
hac voce altum est silentium

- in omnibus Lexicis, quæ quidem videre licuit. *a.* 389.
- Μάψ, *sine usu*, frustra, Adv. *9.* 872.
- Μαυροῦσι, obscurant. 3. pl. præf. ind. per aphæresin pro αμαυροῦσι, ab αμαυρώω, *obscurō*, offusco. Th. αμαυρός, *υ*, *ο*, obscurus. *e.* 303.
- Μάχη, *ης, ή*, pugna, à μάχομαι, f. μαχῶμαι, & μαχέτομαι, p. μεμάχημα, pugno, prælior, μάχεσθαι, 3. dual. imperf. med. Ion. μαχέσθαι, *a. i.* inf. m. *a.* 176. 361. 387.
- Μαχλόπι, salacissimæ. à μαχλό, *libidinosus*, *e.* 584.
- Μέ, & μέ pro ἐμέ, acc. ab ἐγώ, ego. *9.* 24.
- Μέγας, μεγάλην, μέγα, magnus, *a, um*, *multus*, *a, um*, μέγα, *valde*. *e.* 58. μέγα νήπιε, *valde stulte*, h. e. *stultissime*, μέγ pro μέγα, item pro μεγαλός. *e.* 774. Comp. μείζων, *ον*, superl. μέγιστος, *η, ον*, maximus. *a.* 237. *e.* 147. 41.
- Μεγαθύροισι, dat. sing. à μεγαθύροτης, magna fiducia prædictus. ex μέγας, μεγάλην, μέγα, magnus, *a, um*. & θύροισι, *ον*, τὸ, fiducia. *a.* 485.
- Μεγάθυμον, magnanimum, acc. à μεγαθύμος, μεγαθύμων, ex μέγας, & θυμός, *α, ο*, animus. *a.* 17, 57.
- Μεγαλήτορα, acc. sing. à μεγαλήτωρ, magnanimus, à μέγας, magnum, & ήτωρ, cor, animus. *a.* 450. Th. ήτορ. μεγαλήτορες. *e.* 654.
- Μεγαροί, dat. pl. Ion. à μέγαρον, *α, τὸ*, magnitudo. Th. μέγας. *e.* 375.
- Μεγάθι, dat. à μέγας, *ον*, τὸ, magnitudo. Th. μέγας. *a.* 5.
- Μεγέρεα τέκνα, perquam amabiles liberi, ex μέγα, *valde*, & έρεώ, *αμο*. alii legunt μεγέρεα. *9.* 240.
- Μέγας, superlat. maximus, à μέγας, μείζων, major. *θ.* 49.
- Μέδουσι, nomen mul. à μέδω, *κυρο*. μεδίωσι, præf. part. f. g. à μεδύω, idem quod μέδω, imp. *9.* 776.
- Μέζ, pro μέζη ex μίζω, τὰ, *pudenda*. Thema μέζον, *α, ο*, medius. *e.* 510.
- Μεζ, pro μεζ, præposit. cum gen. cum acc. post. *9.* 137.
- Μεθήσω, dimittam, f. i. Thema ήμι, f. ήσω, p. εἶπα, *a. 2.* *λύ*, unde μεθήμι, dimitto. *e.* 307.
- Μειδισιν, *a. i.* à μειδίω, *subrideo*. μειδήματι, acc. pl. à μειδήμα. *a.* 115.
- Μείζων, major, comparat. à μέγας, magnus, in superl. μέγιστος, maximus, in acc. sing. μείζω ex μείζονα, μείζονα. *9.* 270.
- Μείλιχος, *ος, ή*, blandus. hinc με-

μειλίχῃ, ἢ, ὅν, idem. Them.
μειλίσσω, f. ξω, p. χα, *delinio*,
demulceo. θ. 406. 192.

Μεινάντες, part. a. i. Thema,
μῆνω, maneo, expecto, f. μῆνῶ,
p. μείδρηκα, a. i. ἔμεινα. hinc
in aor. i. part. μέινας, αὐτῷ,
ὁ. ε. 650.

Μείονα, acc. ex μείων, *minor*, in
genit. μέιονῷ, ὃ καὶ ἡ, & τὸ
μείον, est comparativus irre-
gularis, nominis μικρός. ε.
688.

Μεῖς, *mensis*, Æolicè pro μῆνι,
μῆνός, ὁ, mensis. ε. 555.

Μελαγχραΐτις, acc. sing. à με-
λαγχραΐτης, nigram cæsariem
habens, ex μέλας, μέλαινα,
μέλαι, niger, ra, um, & χραΐ-
τις, ἡ, juba, cæsaries. α.
186.

Μελαίνδον, nigro illigatus ca-
pulo. ex μέλας & δῶν, *ligo*.
α. 221.

Μελαίνθησαν, 3. pl. a. i. pass. in-
dic. Ion. *nigrescebant*. à με-
λαίνω, denigro, f. αὐῶ. Th.
μέλας, αὐτῷ, niger. α. 167.

Μέλας, μέλαινα, μέλαι, niger,
ra, gum. ε. 140. 634.

Μελεδύναι, acc. pl. *cura*. à με-
λεδύνω, αὐτῷ, ὁ, *cura*. à μέλε-
δαίνω, *curo*. ε. 66.

Μελέεσσιν, & μέλεσσιν, membris,
dat. pl. Ion. & Poët. à μέλῳ,
αὐτῷ, τὸ, membrum. ε. 148.

Μελίοις, dat. pl. *miseris*. Th.

μέλι, υ, ὁ, *vanus*, *infelix*.
θ. 563.

Μελετᾶς, 2. perf. ind. præs. act.
à μελετῶν, ὦ, *curam gero*. f.
ἦσιν. Th. μέλει, *curæ est*. ε. 314.

Μελέτη, *meditatio*. Th. μέλει.
ε. 278.

Μελία, ας, ἡ, *fraxinus arbor*,
hinc μελία, pro Nymphis,
ita dictis.

Μελίαι, Nymphæ creditæ sunt
dictæ μελία, ἀπὸ τοῦ ἐν ἔρσει
δενδροφόροις ἀνατρέφειν. Epi-
theton hoc ergo est à μελία,
ας, ἡ, *fraxinus*. Ionice μελίη,
μελιᾶν, Dorice pro μελιῶν,
gen. pl. ε. 144. θ. 187.

Μελιηδὺς, *dulcem*, acc. à με-
λιηδὺς, *dulcis instar mellis*.
ex μέλι, & ἡδὺς, *suavis*. α.
170.

Μελισσῶν, gen. pl. Æol. pro
μελισσῶν, à μελισσα, vel τῆα,
ἡ, *apis*. ε. 303.

Μελίτη, ης, ἡ, *nomen pro-*
prium mul. θ. 246.

Μελίφρων, *dulcem*, acc. sing.
à μελίφρων, qui mellea dul-
cedine animum perfundit, à
μέλι, *mel*, ας φρῶν, *ens*, ani-
mus. α. 428.

Μέλβρι, *cura sunt*. à μέλι, im-
personale, *curæ est*. θ. 216.

Μελπομένη, *nomen Musæ*. à
μέλπομαι, *cano*. θ. 77.

Μεμύποι. Vide paulo ante με-
πείν. α. 251.

Μέμ-

Μεμλόμαι, η, επι, curo, pro
 μέλομαι, per syncopen, &
 pleonasmum τὸ β ad eupho-
 niam: & denique η Attico
 more in α mutato. à μέλει,
 (impersonale) curæ est. 9.
 61.

Μεμάρπης, præteritum me-
 dium. à μάρπτω corripio.
 Vide supra μαρπίν. μέμαρ-
 πον, α. 2. act. initialis litera
 repetitur, prout in præteri-
 to fieri solet, pro ἔμαρπον,
 præ. med. μέμαρπε. ε. 202.
 α. 145.

Μεμῶνς, μεμῶντες, studentes.
 perf. part. act. pro μεμῶνς,
 à μῶν, ὦ, vehementer cupio.
 α. 240.

Μέμηλι, curæ est, per syncopen
 pro μεμίληκε, præ. act. Th.
 μέλει, μεμηλότι, acc pl. part.
 præ. ε. 229.

Μεμιξεται, admiscebuntur. 3.
 sing. futuri paulo post, à μί-
 γνυμι, F. μίξω, P. μέμιχα,
 præ. pass. μέμιγμα, μέμιξα.
 ε. 177.

Μεμνηται, meminit. præ. perf.
 pass. à μνήομαι, ὦμαι, recor-
 dor. f. μνήσομαι, præ. μέμνη-
 μαι, α. 1. pass. ἐμνήσθην. θ.
 103.

Μέμωνα, nomen viri. acc. sing.
 à μέμων. θ. 984.

Μέμυνε, τένεμυγ. præ. med. à
 μυνέω, τένυγιο, in α. 2. act.

ἔμυνον, sicut à μέω est ἔπι-
 μον. Hinc præ. med. μέμυνε.
 ε. 506.

Μέν, quidem. ε. 5. 12.

Μενάινω, furens. præf. part. à
 μένω, cupio, ira percitus
 sum. Th. μένῳ, εἰς, τὸ, ani-
 mus. α. 361.

Μένει, pro ἀειδέειν, exspecta.
 præf. inf. à μέω, maneo, ex-
 specto, f. μέω, p. μεμύνηκα,
 α. 1. ἔμεινα. ε. 672.

Μινεῶ, εἰς, ἡ, nomen mul.
 θ. 357.

Μνίπη, nomen mul. q. d. val-
 de robusta. θ. 260.

Μίον, εἰς, τὸ, animus, ira.
 412. α. 235.

Μερίμνα, ης, ἡ, cura. ε. 176.

Μερόπων, genit. pl. à μέρω,
 divisam vocem habens. ex
 μέρῳ pars, & ὀψ vox. ε.
 109.

Μερμερε, sollicita, acc. pl. à
 μέρμερῳ, ε, ὁ, anxius. Th.
 μερμαίρω, anxie cogito. θ.
 604.

Μερμηράν, gen. pl. Æol. pro
 μερμηρῶν, à μέρμερῳ, ἡ, cura.
 Th. μερμαίρω, vel μερμαίρω,
 curo. θ. 55.

Μεσῆρ, loro, dat. sing. à μέσ-
 βον, ε, τὸ, medium lignum
 inter boves, ex μέσῳ, ε, ὁ,
 medius, & βῆς, bōs. ε. 467. f.

Μίς, ε, ὁ, medius, μέσῳ,
 media, μέσῳ, pro μέσῳ, Pœ-
 tice,

tice, *μισοῦσι*, adverb. in medio, *μισοῦσιν*, è medio, *μισοσηγῶς*, pro *μισσηγῶς*, adverb. inter. s. 231, 500, a. 367, 417.

Μετῶ, & *μετ'*, præposit. regit genit. & acc. §. 449.

Μεταδύποι, intermediæ, incerta, à *δύπ* & *ο*, *sonus aquarum ex alto ruentium*. *μεταδύπ* & *ο*, *cataracta*, quod est ab *δράστω*. s. 821.

Μετανοίῳι, cohabitatores, acc. pl. à *μετανοίης*, & *ο*. Them. *νοίω*, *habito*. ultima per naturam longa, hîc licentia Poëtica corripitur. θ. 401.

Μετέξω, idem quod *μισσηγῶς*, inter. Th. *μετ'*. s. 392.

Μετέπειτα, eminet, 3. perf. ind. à *μετέπειτα*, decorus sum inter. *μετεπειπν*, *præcellebat*, imperf. Th. *πέπειτα*, decorus sum. θ. 430.

Μεταπαιχίζετ', ingemiscebat, 3. sing. imperf. medii. Th. *σπῶς*, & *ο*, angustus. α. 92.

Μετέπειτα, qui potest converti, mutabilis. Hinc

Μετέπειτα ἔργα τελευτοῖ, *res in integrum restituitur*, ex *μετ'* & *πέπειτα*, verito. θ. 89.

Μετέφρενα, & *τὸ*, *tergum*, q. d. post pectus. Th. *φρένα*, *cor*, & *mens*. α. 223,

Μεταχρόνια, *in caelo degentes*, à *μεταχρόνιο*. Sed sunt qui

hic legant *μεταχρόνια*, ut sit relicta terra, à *χρόν*, terra. Est & *χρόνιο*, *caelum*, vel, *μετ'*, *trans*, q. d. quæ sunt trans tempus, à *χρόνιο*, & *ο*, tempus. θ. 269.

Μετίπει, *interlocutus est*, pro *μελέπει*, a. i. ind. Th. *ἔπει*, dico, a. i. imperat. *ἔπειτα*, *atque*, 2. ind. *ἔπειτα*, *et*, s. 643.

Μετέπειτα, præf. inf. cum dat. *interesse*, ex *μετ'*, *inter*, & *εἰμι*, sum. s. 172.

Μετέπειτα, & *μετέπειτα*, pone, post, adverb. Th. *ἐπίτα*, *retrosum*. s. 283.

Μεταπρωτον, *in autumno*. Adverb. à *μεταπρωτον*, autumnalis. Th. *ἐπὶ πρωτον*, *et*, *η*, *autumnus*. s. 413.

Μετρίως, præf. inf. pass. à *μετρίωμαι*, *υἰμα*, *mensuram admitto*. Them. *μέτρον*, & *τὸ*, *mensura*. s. 347.

Μέτρον, & *τὸ*, *mensura*. hinc *μέτρον*, & *ο*, *modum non excedens*. s. 131, 304.

Μετώπυ, genit. à *μέτωπον*, & *τὸ*, *frons*, ab *ὄπρωμαι*, *video*. α. 147.

Μω, pro *με*, *me*, Dorice, genit. ab *ἰω*. θ. 644.

Μη, Adverbium prohibendi, *ne*. s. 211.

Μη, Adverbium negandi, *non*. s. 21,

Μηδὲ,

Μηδὶ, neque, & μηδ'. ε. 486.
 Μηδία, consilia, genitalia, à
 μηδ̄, ε̄, τὸ, cura, confi-
 lium, & significat etiam, τὸ
 αἰδῶ, pudenda. θ. 180,
 398.
 Μηθ', pro μήτε, idem quod μη-
 δὶ. ε. 294. ut & μητ'. ε. 268.
 Μηθ'ον. θ. 1001. μηθ'̄, nomen
 viri, & μηθ'α, nomen mul.
 θ. 961.
 Μηθ'εν, nihil, q. d. μηδὲ ἐν. ε.
 393.
 Μηθ'ὲ ποτε, nunquam, ex μηδὲ,
 neque, & ποτὶ, aliquando.
 Th. ὅτε, quando. ε. 715.
 Μηθ'ε, pro ἐμῆδε. Vide μή-
 σι, νεσάβι, imperf. ver-
 bi μηδομαι, f. μήσομαι. Th.
 μηδ̄, ε̄, τὸ, cura. α. 34.
 Μηδ̄, ε̄, τὸ, cura, confi-
 lium: & significat etiam τὸ
 αἰδῶ, pudenda. θ. 180.
 Μηκέτι, idem quod οὐκ ἔτι, non
 amplius. Thema, ἔτι, adhuc.
 ε. 172.
 Μηλα, oves, à μῆλον, ε, τὸ. ε.
 793. Sic & μῆλον, & Dorice,
 μῆλον, ε, τὸ, pomum. Th.
 μηλέα, αἰ, ἡ, malus arbor.
 θ. 335.
 Μηλόβασις, nomen mul. q. d.
 ovium custos. θ. 354.
 Μῆλ', ἡ μῆλ', quinquaginta. α. 11.
 101.
 Μῆλ'ος, genit. à μῆλ', mensis,
 μῆλ'ος, acc. μῆλ'ων φθινόγον.

mensibus decrefcentibus. ε.
 764. θ. 59.

Μῆλ'ιν, à μῆλ'ις, ε̄, ἡ, ἀινυε-
 terata. α. 21.

Μήποτε, ne quando, ex μή, ne,
 & ποτὶ, aliquando. Th. ὅτε,
 quando. ε. 86.

Μήπως, ne quando. Them. πῶς
 (adverb. interrog.) quomo-
 do? ε. 392.

Μηρὸν, femur, crus, à nom. ὁ
 μηρὸς, ὤ. Dicitur & μηρέον.
 ε, τὸ, idem quod μηρὸς, fe-
 mur. α. 363.

Μηρύσασθαι, α. 1. med. infinit. à
 μηρύω, revolvō, intexo, aggro-
 mero, f. ὕσω. ε. 536.

Μῆσιν, pro ἐμῶσιν, α. 1. m. à
 μῆδομαι, εὐρατίζω. Them.
 μηδ̄, ε̄, τὸ, cura. θ.
 165.

Μήτηρ, ἡ, mater, μητρός, μη-
 τέρι, & μητέρι, acc. μητέρα,
 tantum. hinc μητρηά, & Io-
 nice, μητρηή, poverca. ε.
 551, 822.

Μητίερα, consulator, vocativus
 pro nominativo, μετίετις, ε.
 ὁ, μήτις, ε̄, ἡ, consiliū,
 à μῆδομαι. item. θ. 358. No-
 men mul. μήτις. θ. 886. ε.
 104.

Μητιόεντες, genit. αὐτῶν μῆτιόν-
 τες, à consulo, consilio pollenta-
 te, à μῆτις, οὐτος. ὁ. The-
 ma, μῆτις, ε̄, ἡ, consiliū.
 ε. 51.

Μηχα-

Μηχανάω, *machinatur*, 3. præf. ind. m. pro μηχανάται, per Poëticam novi ἔσθ' αἰσθ' e-penthesin. Sic pro ἀποτροπαῖα, *aversari*, dicunt metri causa ἀποτροπαῖα, à μηχανάω, *machinor*. Thema, μηχανή, ἥς, ἡ, *artificium*. s. 239.

Μηχανή, ἥς, ἡ, *artificium*, *machina*. pl. αἱ μηχαναί.

Μία, ας, *una*, in dat. μίαῖ, & Ionice, μιῇ, in masc. εἷς, *unus*. s. 321.

Μιγῆσαι, a. 2. part. pass. f. g. à μίγνυμι, *misceo*. F. μίξω, P. μέμιχα, a. 2. pass. ἐμίγην, præf. pass. μέμιμαι, ἑαί, κίαι, a. 1. pass. ἐμίχθην, &c. μιγήμεναι, *Dorice*, pro μίγνυναι, a. 2. pass. infinit. paulo post fut. μεμίξομαι. θ. 53. 305.

Μίμανθα, acc. μέμας, αὐτῷ, ὁ, *nomen viri*, α. 186.

Μίμνη, *mane*, 3. pers. præf. ind. à μίμνω, *verbum Poët.* pro μέμνω, f. νῶ, *maneo*. s. 518.

Μί, ipsa, Poët. pro αὐτὸν, αὐτὴν. s. 18, 48.

Μινύθι, *minuit*, 3. præf. ind. ut, μινύθῃ, sub. *minuatur*. à μινύθω, *minuo*. Th. μινυός, ὅ, ὁ, *parvus*. s. 6, 407.

Μίω, genit. à μίως, ω, ὁ, *nomen viri*. s. 948.

Μισογόμεν, præf. part. à μίσω, *idem quod μίγνυμι*, *misceo*,

f. μίξω, p. χαί, a. 2. ἔμιγν. s. 238.

Μισθός, α, ὁ. *merces*, μισθός δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημνός αἰετις, ein wort ein wort/ ein man ein man. s. 368.

Μισθεῖς, a. 1. part. pass. Vide paulo ante μισγεῖσαι.

Μνημοσύνη, *nomen Deæ*, & idem quod μνήμη, ἡ, *memoria*. Th. μνάομαι, f. ἵσταμαι, *memoro*, *commemoro*. s. 54. hinc a. 1. med. μνησάμενοι, *memores*. θ. 6 51.

Μογῆσαι, *perpessus*, a. 1. part. à μογίω, ὧ, *arumnas patior*. Them. μόγῳ, α, ὁ, *labor*. θ. 997.

Μόρον, acc. *pugnam*, à μόρος, α, ὁ, q. τῷ τὸ ὁμῶς γέν, à concurrando. α. 158.

Μοί, pro ἐμοί, *mihi*, per aphæresin, ab ἐγώ, *ego*. θ. 30.

Μοῖρα, ρας, *fatum*, à μείρω, *divido*, in præf. med. μέμωρα, unde est μόρος, α, ὁ, *fatum*, *mors*, & μοῖρα, ας, ἡ, *propriè, portia*. item, *fatum*, idem quod εἰμορρῆνη, quæ omnia ejusdē sunt etymologia. Sic enim dicitur *fatum* quasi *effatum*, quod Deus prout decrevit & in seipso q. effatus est, distribuat sua, & cuique suam assignet sortem, in qua acquiescere debet. Secus qui agunt, dicuntur,

της, μεταψήφισται. α. 743. β. 204.

Μολωή, dat. sing. à μολή, capitilena. hoc à μέλομαι, ceno, in prat. med. μέμολπα. 9. 69.

Μόρϙ, α. Vide in μοῖρα.

Μορφοῖς, nigra, genit. Ion. à μορφος, obscurus. ab ὀρφή, caligo. α. 134.

Μυροῦς, unicus, à μῦνϙ, pro μόνϙ, solus, & γίνομαι, nascor. ε. 374.

Μῦνϙ, pro μόνϙ, solus, Poëtica. β. 143.

Μῦσα, nom. pl. & in genit. pl. μεσάων, Æolice, pro μέσων, à μέσσι, ης, ή, Musa. ε. 1. β. 100.

Μόχθος, α, ο, labor. α. 306.

Μέφον, nomen viri. α. 181.

Μυδαῖον χεῶν, madidum corpus. Th. μυδαῖον, destitudo, f. ἦσιν. ε. 554.

Μυθησάμεν, dixero, α. 1. m. opt. Vide in μέθος. ε. 10.

Μέθος, α, ο, verbum, sermo, dat. pl. μέθοις. Ion. Hinc est verbum μυθίσταμαι, dico, μυθησάμεν, dixero, α. 1. med. opt. μυθησάσθαι, α. 1. inf. 9. 24. ε. 10.

Μολιόωντες, praef. part. pro μολιῶντες, ex μολιῶν, ὦ, donatus frigidus, epenthesi Poëtica, ὅ, ο μικρῶ. Scilicet praecedenti syllaba brevi in-

terponitur ο μικρῶν, ut, ὀρώ, ὀρώ, ac praecedenti syllaba longa, interponitur ω μέγας, ut, ἡβάω ὦ, Poëtica, ἡβῶω, ζάω ζῶ, ζῶω. Th. μύλη, ης, ή, mola, molaris dens. ε. 528.

Μύξα, nom. pl. à μύξα, αι, ή, mucor, muus, τ' ὅτι παρ' ἰωνῶν μύξα ῥέον, cuius quidam ex paribus mucores fluunt. α. 267.

Μύρον, imperf. Ion. pass. lugebat, à μύρω, proprie fluo, ac μύρομαι, lugeo, ubi lacrymae per genas defluunt. ε. 204.

Μύριοι, mille, οἱ μύριοι, infiniti, innumeri, à μυρίος, ὤ, ὀ, infinitus. ε. 250.

Μυρμιδόνων, gen. pl. Gracorum, à μυρμιδῶν, ὄνϙ, Graecus. Vide μέρμερϙ, α, ο, formica. α. 380.

Μύρον, prima longa, 3. pl. imperf. act. pro ἔμυρον, à μύρω, mado, fluo, unguentis imbuo, à μύρον, 3, τῷ, unguentum. α. 132.

Μυχῶ, dat. sing. in recessu, in penetrati, à μυχός, ὤ, penetrabile, à μύω, claudio, f. σῶ. β. 119.

Μῶμϙ, ο, Momus, Deus quidam reliquorum omnium deorum irrisor & reprehensor. sumitur & pro detractor.

N.

Nαῖ, incolit, à ναῖω, habito, incolo. ναῖον, pro ναῖον, imperf. Hinc ναῖσθαι, idem quod ναῖω, ναῖσθαι, 3. pl. ind. præf. Hinc ναῖσας, habitavi, a. i. m. pro ναῖσας, & hoc pro ναῖσας, à ναῖω, habito. in Themate, ναῖω. θ. 387. s. 637.

Νάρθηξ, dat. sing. à νάρθηξ, ηκ, ο, ferula, bacillus. s. 52.

Ναυσίθορ, nomen viri, qui ναυι currit. Navem Plautus vocat ligneum equum, θ. 1021.

Ναυσίθορ, nomen viri, cujus animus est in navibus. θ. 1022.

Ναύτης, acc. pl. à ναύτης, υ, ο, nauta, a ναῦς, ναός, η, ναυις. θ. 876.

Ναυηλίας, genit. Ion. à ναυηλία, ας, η, navigatio. Th. ναῦς, navis. s. 616.

Νάες, naves, acc. pl. pro νῆας, & simpl. ναῦς, à ναῦς, navis, genit. ναός, & Att. νῆος, & Poët. νηός, dat. νηῖ, acc. ναῦν. s. 245.

Νεῶς, præf. inf. redire, à νεομαι, vel ex νέω, eo, redeo. s. 552.

Νεῖ, nos, syncret. à νέω, f. ἡ, πω, no, neo. s. 775.

Νεῖκτα, acc. pl. à νεῖκ, ε, ο, τὸ, contentio, νεῖκ, pro νεῖκτα,

lites, νεκίη, probris affecoris, pro νεκίη, 3. sing. præf. act. subj. à νεκίω, ᾧ. Them. νεκ, ε, ο, τὸ, jurgium, lis. Quidam componunt ex νε, non, & εἰκω, cedo. hinc νεκισθῆρα, conviciatorem, acc. à νεκισθῆρ. Th. νεκ, ε. 33, 714.

Νεῖλ, υ, ο, nomen fluvii maximi. θ. 338.

Νεῖς, adverb. loci, pro νεῖς, in imo fundo, νεῖς, ex ima parte, à νεῖ, novellus. Th. νεῖ, υ, ο, novus. θ. 567.

Νεῖς, υ, η, Ion. pro νεῖς, υ, η, novalis. s. 462.

Νεῖς, ναυιγαντ, 3. pl. præf. à νεῖς, ναυιγαντ, eo, navigo. Th. νέω, eo, redeo. s. 235.

Νεῖς, genit. à νεῖς, ποτὶς, genit. πὶ, potius generosus. θ. 640.

Νεμείας, nomen regionis, sic dictæ à nemoribus, νέμ, ε, ο, τὸ, nemus. à νέμω, pasco. hinc νεμείας, Nemeas. θ. 327, 329.

Νέμεις, εως, η, indignatio, à νεμίσαι, indignor. Est & nomen certæ deæ, quæ præ cæteris insolentiam hominum reprimere, & de injuriosis poenas sumere solet. s. 198.

Νεμίσαι, indigne fert, Poëtice, pro νεμίσαι, 3. præsent. ind. à νεμίσαι, ᾧ, irascor, succenseo. s. 754.

Νέμω, frutuntur, 3. præf. pass. **νέμωμαι**. Them. **νέμω**, f. **μῶ**, possideo, tribuo, p. **νενέμηκα**, a. 1. **ένέμω**. ε. 229.

Νεοκηδής, εἶς, recentem dolorem habens, **νεοκηδῆι**, dat. Th. **κηδῶ**, εἶς, τὸ, **cura**, & **νέ**, ε, ὁ, novus, recens. §. 98.

Νέος, recens, nuper. Th. **νέ**, novus ε. 567.

Νεώτατος, recens vulneratus, à **νέ**, novus, & **ταίω**, ὦ, f. **ήσω**, vulnero. α. 157.

Νέσσον, nomen fluvii. θ. 341.

Νέουσιν, nutabunt, vergent, præf. ind. opt. à **νέω**, **inno**, nuto, f. **ούσω**. ε. 471.

Νέρων, dat. à **νέρω**, **nervus**. hinc **νέρως**, genit. Ionice, à **νέρω**, **εἶς**, ἡ, **nervus arcus**. ε. 542. α. 409.

Νεφέληφρέτης, genit. Æol. à **νεφέληφρέτης**, ε, ὁ, **nubes excitans**, ex **νεφέλη**, **nubes**, & **εγείρω**, **excito**. ε. 53. θ. 745.

Νέφος, εἶς, τὸ, **nubes**, dat. pl. Ion. **νεφέεσσι**. ε. 202.

Νεωμύη, iterata, præf. part. f. g. scil. **γῆ**, à **νέω**, **renovo**. Th. **νέος**, novus. ε. 460.

Νεώτερος, junior, comp. in superl. **νέωτατος**, à **νέος**, novus. ε. 443.

Νῆ, pro **νῆα**, acc. Poët. pro **ναῦν**, navem, à **νῆς**, **navis**, dat. pl. **νῆεσιν**. ε. 163. θ. 641.

Νηδὺς, acc. à **νῆδος**, **ύ**, π, **venter**. θ. 460, 890.

Νῆα, **navalia**, à **νῆ**, ε, ὁ, **navalis**. Thema, **ναῦς**, **navis**. ε. 806.

Νήκεροι, sine cornibus, à **νήκερος**, ε, ὁ **κῆ**, ex **νῆ**, & **κέρας**, **αἶς**, τὸ, **cornu**. ε. 527.

Νήκεσιν, **in**, **sanabiliter**, ex **νῆ**, negandi particula & **αἰείω**, **sano**. ε. 281.

Νηλεὺς, εἶς, ὁ **κῆ**, ἡ, **crudelis**. **νηλεῖ**, per sync. pro **νηλεῖς**, dat. sing. ex **νῆ**, & **εἰ**, εἶς, τὸ, **misericordia**. Sic & **νηλεὺς**, **sevus**, pro **νηλεὺς**. §. 770. 765.

Νηλεόποινος, **immitis**, **crudeli supplicio puniens**, à **ποίη**, **pana**, & **νηλεὺς**, **immitis**. §. 217.

Νήματ', pro **νήματι**, **fila**, à **νήμα**, τὸ, **filum**. Th. **νίω**, **neo**. ε. 775.

Νημερτής, **verus**. Th. **αἰμαρτών**, **aberro**, f. **ήσω**, a. 2. **ήμαρτον**, & **νημερτής**, **nomen proprium mul.** θ. 234. 262.

Νηοῖς, **templis**, pro **ναοῖς**, à **ναός**, ε, ὁ, **templum**. θ. 990.

Νηοπόλον, **æditiuum**, à **νηοπόλος**, ε, ὁ, **aditus**, qui circa templum versatur, ex **νῆος**, pro **ναός**, & **πολίω**, **verso**. item, **versor**. θ. 991.

Νηός, **navis**, genit. Poët. dat. pl. **νηοσί**. Vide in **νίας**. ε. 626, 632.

Nῆ-

Νήπιον, υ, ο, infans, vocat. νή-
πιε. s. 284. 130.

Νηρηιον, pro νηριως, à νηριος,
nomen viri. §. 240.

Νηχιον, ex νη negativo, & χιως,
ιδιον, η, lu. tanta, ut adversus
eam non integrum sit sese
opponere.

Νησιον, nomen mul. à νησιον,
insula, q. d. in salo. §. 249.

Νησιον, insulis, dat. pl. Ion. à
νησιον, υ, η, insula. s. 169.

Νησιον, nomen mul. §. 261.

Νησιον, dat. pl. à ναυς, navis,
vide in νας. s. 632.

Νησιον, anima expers, ex νη,
negativo, & αἰσθησις, ης, η, spi-
ritus. Alii legunt, νησιον, *infans*.
§. 795.

Νησιον, pro νησιον, natabant, à
νησιον, ξω, idem cum νειω, na-
to. α. 317.

Νησιον, νησιον, victoria, à νησιον, f.
ναισιον, vinco. α. 311.

Νησιον, victus, part. a. i. pass.
νησιον, part. a. i. act. à νη-
σιον, δ, vinco, f. νησιον, p. νησιον-
η. §. 496. 73.

Νησιον, imperf. pro νησιον,
revertabantur. Vide νησιον,
redeo. pro quo, νησιον, seu
νησιον. α. 462.

Νησιον, acc. per apocopen pro
νησιον, à νησιον, αδδς, η, nix.
à νησιον, ningo, f. νησιον, p. νησιον.
s. 533.

Νησιον, g. sing. à νησιον, ni-

vosus, à νησιον, f. νησιον, p. νησιον, nin-
go. §. 42.

Νησιον, lotus, a. i. part. m.
à νησιον, λανω, f. νησιον. s. 737.

Νησιον, sapit, 3. praef. sub. à νησιον,
ω, νησιον, Doricè pro νησιον-
ης, cogitantes, praef. part. Th.
νησιον, νησιον, mens. s. 294.
259.

Νησιον, pro νησιον, το, intelle-
ctus, cogitatio. Th. νησιον, νησιον.
α. 222.

Νησιον, a. i. part. νησιον, inf.
νησιον, pro νησιον, Ion. à. i. ind.
Th. νησιον, νησιον, mens. s. 12.
482.

Νησιον, pabulum, acc. à νησιον, υ,
ο, pabulum. Th. νησιον, pa-
sco. s. 524.

Νησιον, lex, νησιον, leges, à νησιον,
tribuo. s. 274. §. 66.

Νησιον, νησιον, ο, mens, νησιον, gen.
Ion. s. 683. 481.

Νησιον, absque, ut & νησιον, seor-
sum. s. 91. νησιον, απεγεγενη-
των, hoc est, plane absque
malis. Adverbia quaecunque
ingeminata, sunt νησιον.
s. 91.

Νησιον, υ, ο, νησιον, gen. Ion. no-
tus, auster. s. 673.

Νησιον, υ, η, Ionicè, pro νησιον,
υ, η, morbus. s. 102.

Νησιον, apud Poetas est particula
expletiva. s. 205.

Νησιον, noctem, acc. à νησιον, nox.
νησιον, pro νησιον. §. 166.

Νύκτωρ, adv. noctu, à νύξ, νυκ-
τός, η, nox. s. 175.

Νύμφη, ης, η, Nympha, νυμ-
φών. *nympharum*, Ionicè,
pro νυμφών, à νύμφη, sponsa,
h.e. promissa, nempe foedere
promissa, foederata. §. 298.
305.

Νῦν, nunc, adverb. temporis.
s. 174.

Νύξ, νυκτός, η, nox, νύκτι, pro
νύκτι, acc. sing. s. 17.

Νυχίη, nocturna. Thema, νύξ,
νυχίη, nocturna, pro noctu.
Sic Vergil. Georg. 3. *lupus
nocturnus obambulat.* s. 521.

Νύκτωρ, præf. part. à νύσσω,
pungo, f. ξω. α. 62.

Νόστος, pro νότις, à νότος, α, ο,
dorsum, in pl. τὰ νότια. α. 286.

Νῶϊ, & νῶϊν, in genit. & dat.
duali. Thema, ἐγώ, ego.
α. 358.

Ναμήτας, *Vibrans*, a. 1. part. à
νέμω, agito, *moveto*, à νέμω,
sicut *σπρώχω*, à σπέρω. α. 462.

Νάνυμ, ignobilis, ex νή, &
όνυμ, Æol. pro όνεμ, no-
men. s. 153.

Νῶτα, pl. num. à νῶτος, α, ο,
dorsum, & in pl. τὰ νῶτια.
s. 532.

Ξ.

Ξανθή, nomen mul. θ. 356.
& ξανθή, ης, η, flava. §.

547.

Ξείν, Poëtice pro ξέν, α,
peregrinus. s. 181. dat. pl. ξεί-
νοι. s. 222.

Ξεινοδόχος, hospiti, dat. à ξεινο-
δός, Ionicè pro ξεινοδό-
χος, α, ο, qui recipit peregrini-
nos, *hospes publicus*, ex ξέν, &
δόχος, f. δέχομαι, capio.
s. 181.

Ξεσί, *rasiles*, à ξισός, α, ο. Th.
ξίω, f. έω, rado. α. 133.

Ξύλα, ligna, à ξύλον, α, τό, li-
gnum. s. 806.

Ξύμπασα, universa, in m. g.
ξύμπας. Th. πᾶς, πᾶσα, πᾶν,
omnis. s. 238.

Ξω, Atticè pro σιω, *cum*, præ-
posit. dativum solum regens.
§. 347.

Ξωήσας, participes, acc. pl. à
ξωήσων, ον, ο, & ξωός,
pro κωός, *compositus*, unde
ξυνήων, ον, ο, & ξή. §. 595.

Ξωιόντων, configentibus, part.
a. 2. act. genit. à ξωίημι,
congregor, *confligo*, vel ξωί-
μι. Th. ήμι, & είμι, eo. illud
in a. 2. *ior*, ες, s. §. 705.

Ο.

Ο', Ille, *εργ.* 89. *απ.* 135. &
δ' ponitur pro όπ. α. 22.

Ο'άρης, *confabulationes*, acc. pl.
nam pro όαρης, dicimus &
όαραι. Th. όαρ, αρ, η, *uxor*.
§. 205.

Ο'βριμεν, *terribilem*, *fortiter*,
poni-

- ponitur adverbialiter, ab ὄ-
βελιμῷ, validus, hoc à
βελίω, fortis sum. §. 839.
- Ὀβελμοεργός, fortium facino-
rum patratior, composita cum
voce ἐργῶ sunt ὀβύτορα. §. 996.
- Ὀβελμοθύμις, ἄ, ὁ, ab ὄβελ-
μῷ, robustus, & hoc à βελίω,
robustum reddo, & θυμός,
animus. §. 140.
- Ὀβελμοπάτης, forti patre na-
ta, genit. sing. ab ὄβελμοπά-
τη. Epith. Palladis, ab ὄβελ-
μῷ, fortis, & πατὴρ, ἐρῷ,
pater. §. 587.
- Ὀγδάτη, dat. ab ὀγδατῷ,
poët. pro ὀγδοῷ, octavus
Th. ὀκτώ, octo. §. 788.
- Ὀγμ, g. m. §. 355. ὀγμ, g. n. §.
244. & ὀδ', pro ὀδι. §. 361.
- Ὀδύς, dentem, acc. ab ὀδύς,
ὀδίῳ, ὁ, dens. α. 146.
- Ὀδός, ὀδῶ, ἡ, via. §. 577.
- Ὀδυσῆι, dat. & ὀδυσαῖν, pro
ὀδυσαίς, genit. Ion. ab ὀδυ-
σάδῃ, Ulysses.
- Ὀδύσαα, 3. sing. a. i. med.
iratus fuit, ab ὀδυζομαι, F.
ὀδύσμαι, a. i. med. ὀδυσαί-
μην. Th. ὀδύσσω, irascor. §.
1012.
- Ὀζῷ, ἄ, ὁ, proprie significat
ramusculum, stolonem. Me-
taphoricè, homo bellicosus.
- Ὀζος Ἀρηῷ dicitur, quasi
ramus è Martis stirpe pro-
gnatus. α. 181.
- Ὀθρύνῃ, genit. ab ὀθρύνε, ὕῃ, ἡ,
nomen montis. §. 632.
- Οἱ, illi. §. 69. 77. 86.
- Οἱ, qui. §. 29.
- Οἱ, qui. §. 39. οἰδ'. §. 118.
- Οἱ, h. c. αὐτῶν, illi, ab οἷ, οἶ, ἴ.
263. α. 20.
- Οἶμα. α. 288. 301.
- Οἶα, qualia, ab οἶῳ, ἄ, ὁ, qua-
lis. α. 400.
- Οἶμα, aperi, præf. imperat. act.
ab οἶω, aperio, f. οἶξω, p.
οἶξα, & οἶμα, præf. med.
οἶμα. §. 817.
- Οἰδιπόδω, genit. Æol. pro οἰ-
διπόδῃ, ab οἰδιπόδῃς, ἄ, ὁ, no-
men viri. §. 162.
- Οἰδ', pro οἰδῇ, novit. præf. med.
οἰδα, pro οἰδαοῖα, nosti. ἦμα,
Æolica paragoge, præf. med.
οἰδα, ας, §. ab οἰδῶ, vel οἰδη-
μι, scio, f. οἰδήσω, p. οἰδήσε.
§. 454. α. 355.
- Οἰδυμῇ, dat. sing. ab οἰδυμῃ, per
syncopen pro οἰδημῃ, αἶῳ, n.
g. tumor. Th. οἰδῶ, vel οἰ-
δῶ, f. ἥσω, tumeo, inflatus
sum. §. 109.
- Οἰζύνῃ, genit. ab οἰζύνε, ὕῃ, ἡ,
arumna, in acc. οἰζύνω, hinc
οἰζυρὸς, calamitosus, οἰζυρῆ, ἡ,
Ionicè pro οἰ. §. 637. θ. 214.
- Οἰκίαν, poëtice pro οἰκίαν,
præf. part. habitans, commo-
rans, f. ἥσω, p. οἰκῆμα, ab
οἰκῶ, Th. οἰκῷ, ἄ, ὁ, do-
mus. §. 330.

Οικηία, τὴ, res domesticæ. ab
οικηίῳ, Ion. pro οικειῳ,
domesticus. Th. οἶκος, u, δ,
domus. ε. 455.

Οἶκος, acc. ab οἶκος, u, οἶκος, pro οἰ-
κία, à singul. οἰκίον, u, τὸ, da-
muncula, οἶκόν δὲ & οἶκονδὲ,
domum. ε. 574, 521. θ. 758.

Οἶμος, u, ἡ, semita, idem quod
οἶμη, ης, ἡ, via, semita. ε.
238.

Οἶνον, genit. pl. Ion. pro οἶνω,
ab οἶνος, ης, ἡ, vitis. Th. οἶνον,
u, ὁ, vinum. ε. 570.

Οἶνοπι, dat. sing. nigro. οἶνοπι,
acc. ab οἶνοψ, οἶνοπῳ, qui
vinei coloris est. q. ὅψας δ
οἶκος, niger inftar vini. Vina
illa Græcorum calidissima
subnigrum imitantur colo-
rem. Th. οἶνον, vinum, &
ὀφθαλμός, oculus. Th. ὀφθαλμός, vi-
deo. ε. 620. 815.

Οἶνον, οἶνος, vinum. ε. 594.

Οἶος, pro ὁμοῖος, similis. ε. 312.
α. 386.

Οἶον, ης, ἡ, patina libatoria,
ex οἶνον, & χέω, fundo, trul-
la, ex qua vinum fundebatur.
ε. 742.

Οἶος, pro ὁμοῖος, similis, οἶος
ergo qualis, item, similis,
sed οἶος, u, ὁ, solus. Neut. οἶον,
solum. ε. 311.

Οἶος, tantummodo, adverb. ab
οἶος, οἶον, οἶον, solus, a, um.
θ. 386.

Οἶος, contractè pro οἶος, οἶος,
acc. pl. Thema est οἶος οἶος,
vel οἶος, οἶος, ἡ, οἶος. ε. 773.

Οἶος, & οἶος, dat. pl. Ion. ab οἶος
quis. ε. 144.

Οἶος, sagitta. ab οἶος, ἡ, ὀφθα-
gitta. ab οἶος, fero, f. οἶος.
α. 130.

Οἶος, & οἶος, nom. pl. ab οἶος, θ.
46.

Οἶος, nom. pl. ab οἶος, ἡ, οἶος, π,
quicunque. α. 150.

Οἶος, dat. pl. ab οἶος, ἡ, ὀφθα-
avis. hinc οἶος, ἡ, ὀφθα, augur.
α. 185. ε. 799.

Οἶος, sive οἶος, puto. item fero. α.
111.

Οἶος, οἶος, genit. pl. Vide su-
pra οἶος. θ. 446.

Οἶος, οἶος, ὀφθα, morsum, à
βλωμός, ἡ, ὀφθα, pro panis por-
tione, bucella, & οἶος, ὀφθα.
ε. 440.

Οἶος, ὀφθα, ὀφθα, acc. ab
ὀφθα, ὀφθα, à πᾶσι ποδῶς, pes.
ε. 423.

Οἶος, u, ὀφθα, beatitudo, felicitas,
q. d. ὀφθα βίος, hinc ὀφθα,
beatus. ε. 824, 324.

Οἶος, adject. ab ὀφθα, per-
do, F. ὀφθα, a. i. act. infin.
ὀφθα, præter. m. ὀφθα, & Att.
ὀφθα. θ. 326. ε. 178. 666.

Οἶος, paucillum, adverb. ab
ὀφθα, u, ὀφθα, hinc

Οἶος, superl. paucissimus.
ε. 721. 478.

Ο'λμειδης, ε, ο, fluvius in Heliconae Boeotiae, sic dictus ab Holmeio Sisyphi filio.

Ο'λμος, ε, ο, mortarium. ε. 421.

Ο'λως, perniciosus, ab ελως, η, ον, hinc & ελωϊ, idem. Th.

ο'λωμι, f. ελίσσω, perdo ε. 743.

Ο'λυμπος, ε, ο, Thesfaliæ mons altissimus, & pro ipso cælo ponitur. Hinc ο'λυμπι, celestis, & ο'λυμπιαδης, Musæ dictæ, tanquam Olympias domos inhabitantes. α. 203. θ. 390. 25. 52.

Ο'μς, similia, ab ο'μς, similia. α. 50.

Ο'μωδης, ε, ο, tumultus, multitudo. Th. ο'μς, ε, ο, similis. α. 155.

Ο'μωρτίας, secutus. α. 1. part. ab ο'μωρτίω, ω, sequor, f. ήσω. Th. ο'μωρτι, idem quod ο'μς, simul. ε. 674.

Ο'μβρις, pluviosus. Alii ο'μβρη, est adject. g. f. ab ο'μβρι, imber. hinc ο'μβριδης, pluviosus. ε. 449.

Ο'μβρις, robustus. Vide supra ο'βρις. ε. 144.

Ο'μβρι, ε, ο, imber. ω'ρξ το' ο'μς ε'ιν simul fluere. ubi aqua copiose fluit, quod in imbre (quæ ipsa vox hinc orta est) fieri solet, hinc ο'μβρησαντος, pluente. α. 1. part. ab ο'μβριω, ω, pluo. ε. 490. 413.

Ο'μείτω, jurabit, 3. sing. fut. 2. med. verbi ο'μνυμι, juro, f. ο'μνσω, f. 2. med. ο'μνμαι, η, ε'ται, p. ο'μνηαι, α. 1. ο'μνσαι. ε. 192.

Ο'μῆλικας, coartaneos, acc. pl. ab ο'μῆλιξ, ιγς, coartaneus. Th. ο'μς, similis, & η'λικία, ας, η, statura. ε. 442.

Ο'μνησται, pro ο'μνησται, præf. part. f. g. pl. num. ab ο'μνηται, in unum convenio, Thema ο'μνη, ε, ο, obses. q. ex ο'μς, simul, & ε'ρω, loquor. θ. 39.

Ο'μιληδον, turmatim, Adverb. Th. ο'μιλ, ε, ο, turba. α. 170.

Ο'μιχῆιν, tejere, præf. inf. ab ο'μιχῶ, q. d. ο'μς χῆιν. ε. 725.

Ο'μμις, oculis, dat. pl. ab ο'π'μαι, video. F. ο'φομαι. P. ο'μμαι. hinc est ο'μμις, ατος, το, oculus. α. 262.

Ο'μῶν, similia, ab ο'μς, Th. ο'μς, ε, ο, similis. ε. 107.

Ο'μῶι, five ο'μῶι, ε, ο, similis, Poëtice ο'μῶι. Th. ο'μς, ε, ο, similis. ε. 143.

Ο'μωκλῆς, genit. ab ο'μωκλῆ, η, hortamentum, comminatio. q. δ'πὸ το' ο'μῶς κέκλειται. Eustath. Th. κέλομαι, hortor, jubeo. α. 341.

Ο'μῶν, eundem. ab ο'μς, unde est ο'μῶι. θ. 508.

Ο'μῶσται, juraverit. α. 1. sub. ο'μῶσται. α. 1. part. pro ο'μῶσται. ab

ab ὄμνυμι, fut. ὄμνῃ, a. i.

act. ὄμνῃ. θ. 232.

Ὅμῃ, *simul*, ab ὄμῃς, *similis*. i. 241.

Ὅμφακίς, nom. pl. q. ὠμῶς ἐς πῶφαι, *crudi ad uescendum*, ab ὄμφαξ, ακ, ἡ, uva acerba. α. 399.

Ὅμῳφρον, οἱ, ὁ καὶ ἡ. *contors*, acc. pl. ὄμῳφρονας, ab ὄμῳς, *similis*, & φῶλῳ, ἐνός, ἡ, *mens*, *animus*. θ. 60.

Ὅμως, *tamen*. sed ὁμῶς, *simul*. Th. ὄμῳς, ὅ, ὁ, *similis*. i. 3. 20.

Ὅ, δέ. ἀφίκετο ὅν δέ δῶμον δέ, *redit domum suam*. δέ postpositum accusativo, valet ad. α. 38.

Ὅτι, *quemque*. i. 3.

Ὅνειαρ, ατος, τὸ, *utilitas*, emolumentum, ab ὄνημι *prosum*, f. ὄνω. i. 41.

Ὅνειδος, ε, τὸ, *probrum*. hinc ὀνειδίζω, *exprobrare*. i. 309. 716.

Ὅνειρος, *somniorum*, gen. pl. ab ὄνειρος, ε, ὁ, *somnium*. Th. ὄναρ, *somnium*, nomen indeclinabile. θ. 212.

Ὅννηζω, *juvat*. 3. praesent. ind. sing. ab ὀννημι seu ὄνημι, f. i. ὄνησι, a. i. ὀννηα. θ. 429.

Ὅνομος, α, τὸ, nomen, Aelice ὄνυμα, ὄνομ' pro ὄνομος. hinc ὄνομαστοί, *telebres*, nominandi. θ. 148. 369.

Ὅνόμητι, appellavit, a. i. act, ab

ὀνομαίνω, *nominare*, f. ὀνώ, a. i. ὀνόμηται, Th. ὀνομος, *nomen*. i. 80.

Ὅνολίζων, praef. part. *convictus*, ab ὀνῶ, *vituperato*, f. ὀνω. Th. ὀνημι, *vituperato*. i. 256.

Ὅνπῃ, quemcunque, ab ὀπς, ὅπν, ὅπνι. ab ὅς, & πς, *quis*. θ. 82.

Ὅνυχας, *ungues*. ab ὄνυξ, ὄνυχ, ὁ, *unguis*. prov. ἐξ ὄνυχος λέοντος, ex ungue leonem. ὄνυχας, dat. pl. Ion. α. 266. i. 202.

Ὅξεϊα, *acutius*. In plur. pro ὀξεία, *capitur*, & metri gratia pro ὀξείας, ab ὀξύς, ε, ὁ, *acutus*, ὀξείη, dat. pl. Ion. ut αἰχμῆς ὀξείη, *periculis*. α. 289. 348.

Ὅπ' pro ὅπῃ, *vocem*, *sonum*, acc. ab ὀψ, ὀπς, ἡ, *vox*, q. ab ἔπω, *dico*.

Ὅπάζει, dat. praef. ind. ὀπάσσει, a. i. act. inf. ab ὀπάζω, *persequor*, *sequi jubeo*, *praebeo*, ὀπάσας, pro ὀπάσας, part. a. i. act. i. 166. θ. 433.

Ὅπες, quod. θ. 864.

Ὅπιδει, *comitatur*, 3. pers. praef. ind. ab ὀπιδῶ, *comitor*. Th. ὀπάζω, f. ὀπῶ, *persequor*, *comitem do*. i. 141.

Ὅπι, *voce*, dat. ab ὀψ, ὀπς, ἡ, *vox*. Vide ὅπῃ. i. 29. 804.

Ὅπιζέτω, *curabat*, imperf. ab ὀπιζέμαι, *curo*, ab ὀπς, ἰδς, ἡ, *ulio*, *cure*. α. 21.

Ὅπι

Οπίσσω, metri causa, pro ὀπίσθι. Th. ὀπίσσω, retrorsum. θ.3.

Οπίπιδοντ', pro ὀπιπίδοντα, spectantem, præf. part. acc. casus, ab ὀπιπίδω, ab inusitato ὀπίδω. Thema est ὀπίσμαι, video. ε.29.

Οπί, acc. sing. ab ὀπισ, ἰδός, ἡ, ultio, vindicta, cura. ε.249.

Οπίσθιν, adverb. pone, à tergo. ab ὀπίσσω, Poët. pro ὀπίσσω, retrorsum, retro. ε.467.739.

Ὀπλον, instrumentum, ab ὄπλον, ε, τὸ, arma. θ.813.

Ὀπλῆα, acc. ab ὄπλῶς, εἶ, ὅ, nom. viri. α.180.

Ὀπλήω, ungulam, ungulā pecus est armata, ab ὄπλη, ἡς, ὅ. Th. ὄπλον, ε, τὸ, & in pl. τὰ ὄπλα, arma. ε.587.

Ὀπλότατος, minimus natu, superlat. grad. in comp. ὄπλότατος, ε, ὅ, junior. ab ὄπλον, ε, τὸ, arma. θ.137.

Ὀπότε, quando, cum, ex ὅτε, ὅπ' ἀρκέσειν ἢ, ut liquet ex ὀπότες ὀπότε, &c. sicut & ἀρκέσειν sunt complura, quorum alia ratio reddi nequit, ut πυντήκοντα, &c. ὅπποτε idem quod ὀπότε. π duplicatur metri causa, ὀπότεων ex ὀπότε & ἄν, ubi. α.397. θ.782. ε.541.

Ὀππη, Poët. pro ὅπη, ubi. θ.387.

Ὀππιτέρω, utram, acc. f. g.

Poët. ab ὀπότερ, uter. Th. πότερ, ε, ὅ, uter. θ.549.

Ὀπριακός, εἰ, ὅ, autumnalis, ex ὀπρία, ας, ἡ, autumnus. θ. d. ὥρα ὀπριά, tempus succi. ε.672.

Ὀρεῖται, spectat, 3. pers. præf. ind. verb. med. ὥρα δ' εἰς ἄδας ὀρεῖται, caput pavimentum spectat, est senis descriptio. ab ὀρέω, video. imperf. ἰώρων, perf. ἰώρηκα. ε.532.

Ὀρείχαλκος, genit. Ion. ab ὀρείχαλκος, orichalcum, æs montanum, ab ὄρε, εἶ, τὸ, mons, & χαλκος, ε, ὅ, æs. α.122.

Ὀρέξαι, porrigere, 2. i. infinit. ὀρέξαι μὲν, part. f. g. 2. i. med. ab ὀρίζμαι, porrectis manibus prendo. Th. ὀρίζω, f. ξω, porrigo, extendo. θ.433.

Ὀρεῖ, montis, gen. sing. ἀ τὸ ὄρε, mons. α.374.

Ὀρεσσιόμεν, in montibus pascentis, genit. ex ὄρε, εἶ, τὸ, mons. & νέμω, pasco, in præf. m. νέμεμεν. α.407.

Ὀρηται, orta fuerit, 3. sing. 2.2. med. subj. ab ὄρω, in med. ὄρομαι, ἡ, ἵπται, præfens & ἀγρ. 2. coincidunt. in subj. Hinc est Latinorum orior. θ.782.

Ὀρθός, rectus, erectus. hinc

Ὀρθαί τείχους, erecti pili. α.391.

Ὀρθί, g. com. arduus, ex ὄρθος, εἰ, ὅ, rectus, ε.288.

- Ὀρφροῦ, ἡ, *manè lugens*, ab ὄρφρ, & ὅ, tempus maturinum, & ὄρφρ, f. ὄρφρ, gemo. s. 566.
- Ὀρφρ, genit. ab ὄρφρ, τὸ, *diluculum*, ὄρφρ ἀνίστατο, ἵνα τοῖς βίῳ ἀρχῇ εἴη. *Diluculo surgens*, ut tibi victus sufficiens sit. s. 275.
- Ὀρῶ, dxi. sing. nomen proprium viri, ὄρως, & ὅ. θ. 293.
- Ὀρως, & ὅ, *juramentum*. s. 217.
- Ὀρῶντες, *impetum faciunt*, 3. pl. a. i. act. subj. ab ὄρῳ, d. *impetum feror*, f. ὄρῳ, ὄρῳ, a. i. pass. infin. Th. ὄρῳ, ἡ, ἡ, impetus. α. 403. s. 324.
- Ὀρῶς, *monilia*, acc. pl. ab ὄρῳ, & ὅ, monile, colli ornamentum. s. 74.
- Ὀρῶς, ἡ, ἡ, *avis*. s. 210.
- Ὀρῶ, εἶ, τὸ, *mons*. At ὄρῶ, & ὅ, terminus. θ. 2.
- Ὀρῶν, *irruerant*, pro ὄρῳ, 3. pl. a. i. act. indic. ab ὄρῳ, ab ὄρῳ formatum est, sicut & ὄρῳ, & ὄρῳ, item, ὄρῳ, à præf. med. ὄρῳ, per metath. ὄρῳ, ὄρῳ, pro ὄρῳ, *præcipitans*, part. a. i. act. f. g. ab ὄρῳ. α. 437.
- Ὀρῶν, *stimulum*, acc. ab ὄρῳ, ὄρῳ, ὄ, *virga aculeata* è ramo. s. 466.
- Ὀρφανός, *orphanos*, ab ὄρφανός, & ὅ, orphanus, pupillus, q. ab ὄρφανός, obscurus, q. d. ὅ, ὅ, ὅ, negligitur enim & veluti in tenebris versatur. Flectitur more adjectivorum. s. 328., Vide Manuale N. T.
- Ὀρχομαι, ἔμαι, salto, 3. perf. pl. num. ὄρχαν, *tripudiant*, *saltant*, Dorice, pro ὄρχονται, f. ὄρχομαι, a. i. med. ὄρχομαι. Hinc ὄρχομαι, & ὅ, chorea. α. 282. θ. 4.
- Ὀρχῶ, & ὅ, *pulvinus*, ordines vitium. α. 296.
- Ὀρῶν, *excitabatur*, 3. plusq. perf. med. verbi ὄρῳ, excito, f. ὄρῳ, & ὄρῳ, præf. m. ὄρῳ, & ὄρῳ, quod activè & passivè usurpatur. α. 274.
- Ὀρῶν, *videns*, præf. part. ab ὄρῳ, ὄ, f. ὄρῳ, p. ὄρῳ. Att. ὄρῳ. α. 426.
- Ὀς, qui. s. 8.
- Ὀς, *suus*, πατὴρ eis ὄν, *ad patrem suum*. θ. 71.
- Ὀσα, quanta, & ὄσα, ab ὄσῳ, & Poët. ὄσῳ, & ὅ, quantus. θ. 475.
- Ὀσα, ἡ, ἡ, vox. θ. 10.
- Ὀσαι, pro ὄσαι, *quotquot*, pl. n. f. g. ὄσαι, pro ὄσαι, *quacunque*, ab ὄσῳ, & Poëtice, ὄσῳ, & ὅ, quantus. θ. 183.
- Ὀσείν, *prævidebat*, imperf. verbi ὄσῳ, video, Æolice, pro

pro ὀφθαλμοῦ, f. ὀφθαλμοῦ, p. ὀφθαλμοῦ. θ. 551.
 Ὄσος, ο, ὀ, & ὀσος, τὸ, *oculus*.
 ὀσσοῖς, *oculis*. ὄσος, dualis numeri, pro ὄσσι, per apocopen & ψιλῷ, α. 426.
 Ὄσος, *quantum*, Poëtice, pro ὄσων. θ. 49.
 Ὄστις, quicumque, Poëtice, pro ὅς αὖ. ὅσος, *quotquot*. ὄσος, pro ὄσσι. θ. 154. ε. 301.
 Ὄσος, *ossa*, pl. num. ab ὀσίων, ὤν, ἔς, ὤ, os ossis. θ. 540.
 Ὄς, pro ὅτι, ut & ὅθ'. ε. III.
 Ὄτι, *quando, quum*. Notetur discrimen. ὅτι, *quando*, extra interrogationem. πότε, *quando*? in interrogatione. ε. 89.
 Ὄπιος, ο, ὀ, *sonus*. θ. 709.
 Ὄτρεως, *celeriter, ocysime*, adverb. Th. ὀτρεύνω, f. ἰωῶ, *incito, instigo*. α. 410.
 Ὄτι, *quia, quoniam*, ὅτι, *quædam*, *celerrime*, Poëtice, pro ὅτι, quod. ε. 48.
 Οὐ, *non*, ε' δίκη, pro ἀδικία, more Hebræorum. ε. 242.
 Οὐπ, *non*, Poëtice, pro ὤ. θ. 182.
 Οὐαί, acc. pl. *aures*, ab ὤας, αἰ, τὸ, Poëtice, pro ὤς, ὠ- τὸς, dat. pl. ὤσσιν. θ. 702.
 Οὐδὲ, *neque, ὐδ'*, pro ὕδ', per apostrophum. ε. 40.
 Οὐδὲμῃ, *usquam*, adverb. ab ὕδαρς, ex ὕ, & ἄρς,

ὕ, ὀ, unus. α. 218.
 Οὐδας, τὸ, *præmentum*, idem quod ὕδ', ε, τὸ, hoc in nominat. inusitat. illud in nom. & acc. tantum usitatum. ε. 532.
 Οὐδὲν, *nullum*, ab ὕδης, ὕδης, ὕδην, nullus, α, um. ε. 309.
 Οὐδέποτε, *numquam*, ex ποτε, *quando*. Thema, ὅτι. idem. ε. 174.
 Οὐδέτερος, *neuter*, ex ὕδ', & ἑτερος, *alter*. α. 178.
 Οὐδέτις, *neque ullum*, ex ὕ, & τίς, *quid*. ε. 145.
 Οὐδὲς, ὤ, ὀ, *limen*, ab ὕδης, ε, τὸ, *solum*. θ. 749.
 Οὐκ, *sequente tenui, non*: ὕχ, *sequente vocali aspirata*. ε. II, 318.
 Οὐκέτι, *non amplius*, ex ὅτι, & ἔτι, *adhuc*. ε. 34.
 Οὐλῖος, idem quod ὀλοός, ὤ, ὀ, sic ὕλιος ἄρης, *pernitiosus Mars*. Th. ὕλυμι, f. ὕλῳ, *perdo*. α. 192.
 Οὐλόμην, Poëtice pro ὀλόμην, *miseram*, acc. ab ὕλόμην, *factum* ex aor. 2. ὀλόμηνος, interposito ν, metri causa. Th. ὕλυμι, f. ὕλῳ, aor. 2. med. ὕλόμην. ε. 715.
 Οὐλύμπος, *olympus*, quasi ὀλόλαμπος, *totus lucens*, ὕλυμπος, gen. Ἴον. ὕλυμπόν δι, *ad olympum*. hinc ὕλυμπος, *olympus*, vel *caelestis*, ε, *mutatur*

tatur in 8 Poëtice. 0. 855.

Ouvrage, pro $\mathfrak{E}$ ouvrage, cuius rei gratia, $\mathfrak{A}$ vez, per apostrophum $\mathfrak{T}$ n. s. 137. 515.

Οὐ, igitur, παραρῖ, α. 299.

Οὐποτε, nunquam, ex s, & ποτε,
& hoc ab οπ, quando. s. 811.

Οὕτω, *quodammodo*, ex ὅ, & πω (enclitic.) *quodammodo*. hoc ab ὅς, s. 271.

Οὐρανὸν, dat. sing. ab οὐρανίου,
 x, o, coelestis. Th. οὐρανός, x,
 o, coelum. θ. 486.

Οὐρανός, ὁ, cælum. Hinc ἑρ-
ρίη, Ionice, pro ἑρρία, Ura-
nia, una ex Musis, ἑρρίαν, ἔ
cælo, cœlisus, ἑρρίανων,
- cœlicolarum, genit. pl. ab
ἑρρίανων, ὁ. θ. 45, 78, 939.

Οὐραν, *mejere*, præf. infinit. pro
imperativo; more Hebræo-
rum. Vide in ἀρχῆς. s. 757.

ὄρος, pro ὄρος, *montis*, ὄρα,
pro ὄρα, Poëtice, *montes*,
dat. pl. ὄρεσσι, ab ὄρεσσι, ὄρεσιν,
τὸ, *mons.* s. 230.

Οὐρῆ, Ionice, pro ὑρῆ, dat. sing.
ab ὑρῆ, αῖ, ῆ, cauda. α.431.

Οὐρῆας, mulos, acc. pl. ab ὕρδς,
 Ionice, pro ὕρδς, ἐϞ, &
 Ion. ἦϞ, ἐ, mulus, ab ὕρϞ,
 ἐϞ, τῆ, mons, quod hujus ju-
 menti magnus sit usus circa
 montana opera. ε. 789.

Θέρσις, meias, 2. sing. a. i. act.
subj. ab ὕπνω, mejo, f. ὕπνω.
Th. ὕπνω, u, urina. s. 727.

Οὐρανός, seu potius, ἄρδος, nomen
viri. s. 186.

Oūs, qnos, ab ô, ñ, ô. At ũs, fños,
 ab ôs, ñ, ô. 9. 45.

Οὐρανῶν, Ionic. pro οὐρανῶν, præf.
inf. ab ἔττειμι, seu ἐπείνω, vul-
nero. hinc part. ἐπείνωτο,
vulneratus. nisi velis in præf.
pass. per syncopen dici, pro
ἐπείνωτο, ab ἐπείνω, αἶνω. idē
quod ἐπείνω, ᾤ, f. ἤσω. α. 335. 363

Οὐτως, pro ἅτοι, vulneravit.
ab ἡ⁷ α. α. 461.

Οὐπ, neque, & ὅτ', pro ὅτ, d.
& ὅτ'. α. 217. ε. 128, 782.

Ov̄ τ', *cujusque*, genit. ab ôs,
qui. s. 532.

Οὐ πρὶς, ὁ, & ἡ, nullus, non aliquis,
h. e. nullus. s. 15. ἔν, nus-
quam. s. 105.

Οὕτω, αὐτῇ, τῷ, ἐκ τοῦ αὐτοῦ,
hic. ε. 291.

Οὕτως, frequente vocali, sic, ὅ-
τως, frequente consona. ε. 422.

Ὀφίμαι, *auget*, 3. præs. ind. verbi, ὀφίμαι, *adaugeo*. in præs. imperat. ὀφειμι, *fove*. *s. 14. 27.*

Ὁφθαλμός, ὁ, oculus, ὀφθαλ-
μοῖσιν, dat. pl. Ion. Th. ὄψο-
μαι, video. ε. 265. θ. 451.

Ὁφίς, serpentis, genit. ab ὀφίς,
 ἡ, ὁ, acc. ὀφίως. α. 161.

Ὁφθαλμοί, adverb. Poërice, prolixa,
ut. s. 258. ὁφθαλμοί, ut di-
cam. s. 339.

Ὠφρύσι, dat. pl. ab ὠφρύς, ὠφρῖ. ἡ,
supercilium. §. 827.

०'५१५-

Οχθήσας, a. i. part. act. *con-*
tributus, ab οχθίω, ὦ, *gra-*
uate fero.

Οψαρότης, υ, ὁ, *qui fero arat*,
ex ὄψω, αρο, & ὀψι, *fero*,
adverb.

Π.

Παλαμῆς, genit. pro *πηλα-*
μῆς, Doricè, a πῆλα, α,
υ, ὁ, Pegasus, alatus Perfei
equus. Th. πηγῆ, ἥς, ἡ, fons.
a. 70.

Πάγκρατος, omnino malus, ut
πῶγκρατον ἡμερ, *infamissim-*
us dies, ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν,
omnis, e, & κρατος, ὤ, ὁ, ma-
lus. i. 811.

Πέγος, υ, ὁ, collis ubi multi la-
pides sunt quasi compacti, &
in unam coaluerunt caute[m].
Th. πηγνύω, vel πήγνυμι,
compingo, f. ξω. a. 439.

Παγχεύστα, proflus aurea, quasi
dicas, πάντως χεύστα, à χεύ-
σος, ὤ, ὁ, aurum. θ. 335.

Παῖων, passus, in f. g. παῖων, α,
2. part. act. à πάχω, pa-
tior, f. πείσομαι, α. 2. ἑπα-
γον, præf. med. πειπνοθα. i. 216.
θ. 276.

Παῖς, puer, & Ionica diaresi,
παῖς, παιδς, in acc. παῖδ',
pro παιδα, in dat. pl. & Ion.
παισὶ, παιδισσι. i. 397. 129.
50. 376.

Παίζοντες, ludentes, præf. part.

à παίζω, F. παίξω, & σπ, ludo.
a. 277.

Παιπυλοσίως, dat. pl. Ionicus,
αἰφρίης, à παιπυλοῖς, ιοσα,
υ, asper, præruptus. Th. πῶ-
πυλα, πῶ, loca prærupta.
θ. 860.

Παλαίω, luctatur, à πάλη, ἥς, ἡ,
lucta, hinc παλαίω, luctor.
i. 411.

Παλάμαις, manibus, dat. pl. à
παλάμη, palma, παλάμησι,
dat. pl. Ion. pro παλάμαις.
a. 320.

Πάλιν, adverb. *iterum*, rursus.
i. 671.

Παλιάρχετ', revocabilis, ex
πάλιν, & αἰείρομαι, colli-
gor. Th. αἰείρω, f. ρῶ, con-
grego. a. 93.

Παλιώξις, pro παλιδιώξις, q. d.
post infecutio. Thema διώ-
κω, *persequor, infector*, f. ξω,
p. ἔχω.

Πάλλας, ἁδ', ἡ, Pallas, Sa-
pientiae dea, quæ & Minerva
dicitur. i. 76.

Πάλλαντι, dat. à πάλλας, nomen
viri. πάλλαντα, acc. θ. 376.

Πάλλει, jactabat, imperf. pro
ἐπαλλει, à πάλλω, vibro, agi-
to, f. αλλῶ. a. 321.

Πάμπαν, adverb. *prorsus*, q. d.
πάντως, πάντως. i. 273.

Παμφαίνων, præf. part. à παμ-
φαίνω, totius apparere. p. est
ante φ, quæ litera sunt co-
gnata.

gnata, & ut ita dicam, con-
sanguineæ, ex πᾶς, πᾶσα,
πᾶν, omnis, & φαίνω, appa-
reo, f. αὐῶ, p. πίφαργα, a. i.
ἴφανα, a. 2. ἴφανον, ε. 565.

Πανταίῳ, omnino varius. ex
πᾶς, & αἰόλῳ, ε, ὁ, varius.
a. 139.

Παναπήμων, prorsus innoxia,
ex ἀπήμων, ονῳ, ὁ κ, ἡ, il-
læsus. Th. πῆμος, αἰῳ, τὸ,
damnum. ε. 809.

Πανέρειος, longe præstantissi-
mus, ex πᾶν, & ἄρειος, præ-
stantissimus. Th. ἄρης, εῳ, ὁ,
Mars. ε. 291.

Πανδιονίς, Fabula de filia Pan-
dionis. ε. 566.

Πανδώρα, nomen mul. videtur
epitheton telluris, quæ o-
mnis generis fruges profert.
ex πᾶν, & δῶρον. ε. 81.

Πανδωρίων, dat. pl. Ion. omni-
bus ad unum Græcis, à πα-
νδωρίς, ex πᾶν, & ἔδω, ονῳ,
ὁ, Hellen, Græcus. ε. 526.

Πανίφθς, genit. à πάνιφθῳ,
omni ex parte coctus. The-
ma, ἔψω, coquo, elixo, f. ἔ-
ψῆσα. a. 208.

Πανημέριος, toto die. ex πᾶν, &
ἡμέρα, seu ἡμέρα, dies. a. 396.

Πανύχῳ, tota nocte, elegancia
poëtica, ubi nomen ponitur
pro adv. Th. νύξ, νυχῆς, ἡ,
nox. ε. 46.

Πανόπη, nomen mul. q. d. pro
omnibus loquens. 9. 250.

Πάντοθεν, undique, adverb.
à πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis.
ε. 623.

Παντοίῳ, acc. f. g. παντοίῳ, gen.
pl. à παντοίῳ, ε, ὁ, omnige-
nus, varius. Th. πᾶς, omnis.
9. 830. ε. 619.

Παντός, παντὸς, πάντοστι, &c. Vi-
de in πᾶσα.

Παντοῦραν, præf. part. à παντοῦ-
ρα, circumspicio. ε. 442.

Παρὰ, cum Genit. à, ab. ε. 51.
παρ', pro παρὰ. ε. 27. Cum
dat. apud. ε. 129. Cum accusf.
trans, præter, &c. ε. 169. πᾶ-
ρα, pro παρῆσι, argenti. ε. 452.

Παραγίνε, 3. perf. præf. adest.
Th. γίνομαι, seu γείνομαι, sum,
f. 2. παῖ. γήνοσμαι, p. γέ-
νημα, a. 2. m. ἐγυρόμεν. 9.
432.

Παραγίερα, importuna, à παρὰ-
γίερα, seu παρὰγίερα, in-
tempestivus. Th. γαρός, ὅ, ὁ,
occasio, tempus. ε. 327.

Παραμείνηται, praterent. 3. præf.
sub. à παρὰμείνω, prater eo.
Th. ἀμείνω, f. ψω, commu-
to. ε. 407.

Παραβασία, delictum, transgres-
sio, idem quod παρὰβασία, ex
παρὰ, & βάσσω, eo, incedo.
220.

Παραφάδροι, appellantes, me-
tri gratia, inserto, i, vel per e-
penthe-

penthesin Poët. est aor. 1. part. med. à ὠρῶφηναι, hor-
tor. Th. φηνί, seu φάω, dico.
θ. 90.

Παρακρίτη, dativ. à ὠρῶκρίτης,
κ, ὁ, paritus, ὠρῶκρίτης, ἡ,
parita, ἡχορ, συν αἰδοῖν πα-
ράκριθ, ex ὠρῶ, juxta, &
κρίτη, ης, ἡ, cubile, lectus.
θ. 328. 928.

Παραφαίνετον, Ionicè pro πα-
ραφαίνεν, revelare, præf. inf.
pro imperat. Th. φαίνω, f.
νῶ. ε. 732.

Παραχεῖν, est a. 2. act. infin. à
παρέχω, efficio, præsto, πα-
ρεῖχον, 3. pl. imperf. act. Th.
ἔχω, habeo, f. ἔξω, & χήσω,
p. ἔρχηται, a. 2. ἔχον. ε. 710.
α. 84.

Παρεῶν, gen. pl. à παρειά, κῆ, ἡ,
gena, maxilla. α. 267.

Παρικδαίνεσι, exorbitant. 3. pl.
ind. præf. ex ὠρῶ, ex, &
βαίνω, co, f. βήσομαι, p. βίω-
νται, a. 2. ἔδω. ε. 214.

Παρελαῖνω, aueho, prætervchor.
Th. ἐλαῖνω, agito, f. ἐλάσω,
p. κῆ. α. 353.

Παρελέξατο, concubuit, cum dat.
a. 1. m. ind. à λέξομαι, cubo,
f. λέξομαι. θ. 278.

Παρελθεῖν, servenire. a. 2. inf.
Th. ἔρχομαι, venio, f. ἐλδύ-
σομαι, a. 2. ἤλυθον & ἤλθον,
p. m. ἤλυθα. ε. 214.

Παρέξ, extra, dicitur & πα-

ρεῖκ. Th. ἐκ vel ἐξ, ex, ἐ. α.
352.

Παριόντος, presentis, Ionicè pro
παρόντος, genit. præf. part.
à ὠρῶ & εἰμι, sum. ε. 364.

Παρεσάμην, adesse, adflare. Io-
nicè pro παρῆσθαι, præf. act.
infin. à παρήσθην pro παρή-
σθην. Non solum ἴσθην, sed
etiam ἴσθην usitatum est, f.
τήσω, a. 2. ἔσθην. θ. 439.

Πάρισην, à πάριμι, adsum. Th.
εἰμι, sum. θ. 420.

Παρέχθην, apposuit, 3. perf.
præf. imperf. à ὠρῶχεθω,
idem quod παρέχω, præbeo.
Th. ἔχω, habeo. θ. 639.

Παρέτρεπον, deflexerunt, a. 2. act.
à ὠρῶ τρέπω, diverto, defle-
cto, f. ψω, p. φα, a. 2. ἔτρεπον,
p. m. τέτρεπον. θ. 103.

Παρθεν, κ, ἡ, virgo, hinc παρ-
θενί, & παρθενικός, ἡ, ὁ, ὁ
virgineus, virginalis. ε. 254.
θ. 344. ε. 63.

Παρκλίνεσι, deflectunt, pro πα-
ρακλίνεσι, 3. perf. pl. ind. præf.
à κλίνω, f. νῶ, reclino, p. κέ-
κλινα. ε. 260.

Παρνησοιο, genit. Ion. à πάρνη-
σι, κ, ὁ, nomen montis in
Delphis. θ. 499.

Πάροιθεν, seu πάροιθε, idem quod
πάρ, ante. θ. 531.

Πάρ, ante. Adverbium vel
temporis vel loci. α. 119.

Πᾶσι, f. g. à πᾶς, omnis, παν-
τί,

- πός, in acc. πάντα, πῶσιν,
 πάν, gen. pl. πῶσιν, Ionicè
 pro πῶσιν, dat. pl. πῶσι, &
 πᾶν, & Ion. πάντας, πᾶ-
 σιν, pro πῶσιν, πᾶσιν, pro
 πῶσιν, πάντη, adverb. πασι.
 ε. 124. 76. 509. ε. 828. 372.
- Πασθῆ, nomen mul. θ. 247.
- Πασθῆ, nomen mul. quæ ad
 omnes currit. θ. 352.
- Πάχ, patitur. à πάχω, F. πεί-
 ρω, præt. med. πίπρω,
202. 2. ἵππων. ε. 209.
- Πάτερ, pater, genit. πατήρ, πα-
 τέρ, dat. πατρί, acc. πατέ-
 ρα, tantum. vocat. ὦ πάτερ.
 hinc πατρίς, ἰδός, ἡ, patria.
 α. 1. ε. 5. 9257. θ. 73.
- Πατρώα, πατρός, patruos. ex
 πατρί, pater, & πατρί,
73. Th. πατρί, frater, &
 γένος, nascor. θ. 502.
- Πατρῷ, α, ὁ καὶ ἡ, paternus.
 Th. πατὴρ, pater. ε. 374.
- Παύς, desiste, præf. imperat. act.
 παύθ, 3. fing. a. 1. pass. f. παύ-
 σαι, p. πίπαμαι, a. 2. ἵππων.
 α. 449. θ. 533.
- Παῦρον, exiguum. παῦρον δ' ἐπὶ
 χρόνον, ad exiguum tempus.
 à παύρως, ἡ, Poët. paucus.
- Hinc παύρα, neut. pl. adverb.
 raro. hinc & παυρῶν, pau-
 xillum. Th. παύω, f. παύω,
- cessō. ε. 132. 324. θ. 780.
- Παχίαι, densas, acc. pl. à πα-
 χύν, αἶα, ἡ, densus, εἰσάγει, in
- genit. παχύν, in accus. πα-
 χύν. ε. 507. 495.
- Πέδιον, α, τὸ, calcans, talare,
 θ. 12.
- Πέδιον, α, τὸ, campus. πείδω,
 genit. Ion. πείδω, adverb.
 ex fundo. Th. πείδω, α, τὸ,
 solum. α. 378 342. θ. 680.
- Πείθ' pro ἵππῳ, persuasit, im-
 perf. à πείθω, persuadeo, πεί-
 θω, Smada, dea eloquentiæ
 præses. Th. πείθω, f. πείθω-
 μαί, a. 2. m. ἐπιπείθω, præf.
 med. πίπει. α. 450. ε. 73.
- Πείθω, tondere, præf. inf. à πεί-
 κω, vel πίκω, pectō, f. ξη, a. 1.
 pass. ἐπιπείκω. α. 773.
- Πείρω, pro πείρω, termini.
 dat. pl. πείρω. à πείρω,
 αἶα, τὸ, finis. ε. 167.
- Πειρῶν, periculum fecisse, a. 1.
 inf. pass. à πειρῶν, ὦ, comor,
 nitor, f. αἶω, vel ἡσω, p. πι-
 πείρω. Th. πείρω, αἶ, ἡ
 conatus. α. 359.
- Πειρῶν, nomen viri, ardore.
 α. 179.
- Πείλαρος, εἶα, τὸ, profunditas
 maris, pelagus, πείλας τῆς ἀκ-
 τῆς κατ' ἀντίφραξιν, vel quia
 πείλας ἀγῆ. α. 131.
- Πιλάρας, accedens, a. 1. part. à
 πιλῶ, f. σῶ, appropinquo.
 Th. πίλας, adverb. prope.
 ε. 370.
- Πιλεμίζετ' pro πιλεμίζετο, im-
 perf. pass. coniremit; quas-
 satum

satius fuit, *πιλεμίζεται*, *con-*
cultitur, 3. præs. ind. pass. à
πιλεμίζω, f. ξω, *moveo*, *quas-*
fo. θ. 842. 458.

Πέλ, 3. perf. ind. à *πίλω*, *sum*,
πίλω pro *ἵπιλω*, 3. imperf.
act. *πιλομαι*, idem quod *πί-*
λω, α. 164. ε. 806.

Πελίης, υ, ό, nomen viri. θ. 996.

Πελώρη γαῖα, *terra vasta*, *πί-*
λωρ, υ, ό, *ingens*, *πιλώ-*
ρ, idem quod *πίλωρ*,
à *πίλωρ*, *π*, *monstrum*.
θ. 159. 295.

Πίμπι, pro *ἵπιμπι*, *misit*, im-
perf. *πίμψαν*, pro *ἵπιμψαν*,
α. 1. ind. act. à *πίμπω*, f. ψω,
mitte. ε. 84.

Πίμπη, *quinta*, dat. cas. *πίμπ-*
ης, acc. pl. *πίμπησι*, dat.
pl. à *πίμπη*, υ, ό, *quintus*.
Th. *πέντε*, *quinque*. ε. 801.
800.

Πίπταξ, præs. inf. à *πίπτομαι*, *ago*,
officio. unde est *ἡ πνία*, *ran-*
pertas, *Ionice*, *πνίη*. ε. 495.
771.

Πίπτος, *π*, *luctus*, *inæror*.
πρὸς δὲ μέγα πένθος ἔχοντες, *pre-*
mente alium corde dolore.
θ. 98.

Πίπτι, *quinque*. ε. 611.

Πεντήντα, *quingenta*. ε. 661.

Πεντηντοκάρλωσ, *α*, *πεντήντα*,
quingenta, & *κάρλωσ*, υ,
π, *caput*. θ. 312.

Πεντίζοι, *genit. loā*. à *πέντε*

ζος, υ, *ή*, *manus*. ex *πέντε*
quinque, & *ἕξ* *sex*. Di-
giti sunt veluti *quinque* *ra-*
musculi, & *homo* est *quasi*
ambor inversa. ε. 740.

Πεπταγυρ, *pollutus*. perf.
part. pass. à *πυλάσσω*, *inqui-*
no, *fædo*. f. ξω. p. *πιπύλα-*
χα. α. 1. *ιπύλαχα*. Th. *πύ-*
λω, *αλῶ*, *vibro*. alii à *πη-*
λός, ε, ό, *lutum*. ε. 731.

Πεπυρρῶν, *confixa*, perf. part.
pass. à *πέρω*, *transadigo*, f.
περῶ, perf. pass. *πέπυρμαι*, p.
m. *πέπερα*. ε. 203.

Πεπείρημαι, *expertus sum*, perf.
pass. *Doricè* pro *πεπείρημαι*,
à *πειρώ*, *ω*, *tento*, f. *άσω* &
ήσω. Th. *πείρω*, *ας*, *ή*, *con-*
tus. ε. 658.

Πεπυρρῶ, *sapientia*. perf. part.
Th. *πύω*, *σπ*, *spiro* : unde
πύω seu *πύω*, f. *σω*, præt.
pass. *πέπυρμαι*, *sapiens sum*.
ε. 729.

Πέπειθ', pro *πέπειθι*, præt. m.
confidit. à *πείθω*, *persuadeo*, f.
πίπτι, p. *πέπεικε*, α. 2. *ἔπειον*.
ε. 373.

Πέπον, *mollis*, *vocativi casus*, à
πίπων, *ον*, *ή*, *matinus*,
mitis. Th. *πίπτω*, *coquo*, f.
ψω, præt. pass. *πέπιμαι*. α.
350.

Πιπύτω, *volabas*. 3. sing. plusq.
pass. à *ποπύομαι*, *duco*, *volō*.
Thema *πύτομαι*, unde est

πρὸς *volatus*, & hinc *πρὸς*
μα. α.148.

Πίπρω, *fasis constitutum esset*,
3. sing. pl. perf. pass. per syn-
copen pro *πίπρω*, à *π*
ρω, determino, f. *ώσω*,
perf. pass. *πίπρωμαι*, &
per syncopen *πίπρωμαι*, Th.
πίρως, αὐτῷ, τὸ, terminus. θ.
464. 475.

Πίπυρος, pl. perf. part.
pass. hinc *πίπυρος* νόον,
prudens, callidus, à *πυκνίζω*,
denso. Thema *πύκρ*, dense.
θ. 484. ε. 791.

Πίπυλα, pro *πίπυλα*, folia. à *πί*
υλον, *folium*. à *πύπυμι*, ex-
pando, vel *πύπυ*, f. *άσω*. ε.
678.

Πέρω, præf. inf. Th. *πέρω*, ὦ.
f. *ήσω* & *άσω*, transeo. ε. 736.

Πέρω in fine *quamvis*. *θῆσι* ὡς,
quamvis sint dii. θ. 739.

Πέρω, ultra, Ionicè pro *πέρω*,
idem quod *πέρω*, ultra. θ. 215.

Πέρω—*ἴδω*, induit, imperf. à
πέρω, induo. Th. *δύω* &
δύω, f. *δύσω*, α. 2. *ἴδω*. α. 124.

Πέρω—*ἴδω*, Vide in *ἴδω*. α.
123.

Πέρω, *cuspidulosa folia*,
per syncopen pro *πέρω*,
Th. *γλωχί*, vel *γλωχί*,
ῶ, ἡ, *cuspidis*, acies. α. 398.

Πέρω, cum Genitivo *pra*, *circa*,
πέρω. *πέρω* πάντων, *super*
omnes. Cum Dativo, *circa*,

πέρω ἡρώων, *propter*. Cum Ac-
culativo, *circa*. *πέρω* ἡρώων. θ. 3.
α. 129. 279. 247. ε. 817.

Πέρω, valde. ε. 54.

Πέρω—*ἴσῃ*, *excellit*, θ. 656.

Πέρω τ' ἀμφίτε, *circumquaque*.
θ. 848.

Πέρω, particula est, quæ annecti
aliis orationis partibus solet,
& plerumq; significat, *quam-*
quam, *quantus*. Sæpe etiam
vacat. ε. 20. 153. 206.

Πέρω, *insonnit*, α. 2. act. à
πέρω, Doricè *πέρω*,
ῶ, circumsono, f. *ήσω*. Th.
ἡχῶ, ε, ὅ, sonus. δ. 678.

Πέρω, *circum induito*,
α. 1. med. infin. à *πέρω*,
Thema, ἴω, *induo*, pro quo
ἴνυμι, f. *ἴσω*, p. *ἴμαι*, α. 1. m.
ἴσω, ε. 537.

Πέρω, *acc. sing. f. g. à*
πέρω, *perpulcher*. *πέρω*
enim auget significationem.
Th. *πέρω*, λῆ, λὸν, *pulcher*.
θ. 10.

Πέρω, *circumdati*, 3. perf.
præf. à *πέρω*, *jaceo*, f. *πέρω*,
ῶ, θ. 733.

Πέρω, *celebrem*, acc. à
πέρω, Th. *πέρω*, au-
dio. ε. 60.

Πέρω, *circumquaque*, *furi*.
3. perf. præf. ind. *πέρω* inten-
dit significationem, à *πέρω*,
furo, f. *πέρω*. α.
99.

Πέρω

Πελαγονάμειδ', *propugnauimus*.
pro **Πελαγονάμειδα**, i. pl. præf.
ind. verbi **μάρναιμα**, pugno.
θ. 647.

Πελεμύδης, nomen viri. α. 187.

Πελεμύκεις, prælongæ, pl. num.
à **Πελεμύκης**, εἶ, ὁ, ἡ, Th. μῆ-
χυς, εἶ, τὸ, longitudo, **Πε**
in compositione auget signi-
ficationem. α. 133.

Πελοποιῶσι, *circumhabitans*.
3. pl. præf. subj. à **Πελοποι-**
αίω, *circumhabito*. Th. **καίω**,
habito. θ. 370.

Πελοπολόρυ, *circumvoluto*, pro
Πελοπολόρυς. Th. **πέλω**, *το-*
υρο, sum. ε. 384.

Περίρρυτος, εἶ, ὁ, circumfluus. Th.
ρύω, pro **ρίω**, fluo. θ. 193.

Περιστά, *eximia*, pl. num. à
Περιστός, εἶ, ὁ, *excellens*. à
Περί, præpositio, variam ha-
bens constructionem & si-
gnificationem. θ. 399.

Περιστάχης, *circumquaque in-*
gemiscebat, 3. persona im-
perf. à **Περιστάχίζω**, idem
quod **Περιστίνω**, *circum circa*
gemo. Th. **στενός**, εἶ, ὁ, angustus.
α. 344.

Περίτμινος, *incidito*, Ionicè,
præsentis act. infin. pro **Πε-**
ρίτμινειν, à **Περίτμινω** pro **Πε-**
ρίτμινω, *circumcido*. Thema
τίμνω, secō, f. **τιμῶ**, p. **τίτμη-**
χθι, aor. 2. **ἔτιμην**, præf. med.
τίτομθ. ε. 568.

Περίφρον, *prudens*, genit. à
Περίφρων, ον. Th. **φρῶν**,
mens. α. 297.

Περμησός, εἶ, & Ion. **οἶο**, ὁ, flu-
vius Bæotix ex Helicone,
Phæbo & Musis sacer.

Περσᾶς, εἶ, ὁ, nomen viri.

Προσεφόνη & **Προσεφόνεια**, αἶ, ἡ,
Proserpina, filia Iovis & Ce-
reris. Th. **φίω**, occido. θ. 768,
913.

Προσηίς, ιδ. ἡ, nomen mul.
θ. 356. 957.

Πέρσης, nomen viri. Frater He-
siodi etiam ita appellatus
fuit, ὃ **Πέρση**, vocativi casus.
ε. 27. 211.

Πέσιν, cecidit, pro **ἔπειν**, 3.
sing. a. 2. act. 2 **πίπτω**, cado,
f. **πίπτωμαι**, p. **πίπτωχθι**, a. 2.
act. **ἔπιζον**, inde in part. **πι-**
σών, ἔσσι, ὄν. α. 365. 375.

Πέταλ', folia, à **πέταλον**, folium,
in dat. pl. **πέταλοις**, à **πέταίν-**
μι, seu **πέττω**, *expando*, f.
άσσω, præf. pass. **πέτωμαι**.
ε. 678.

Πίσεινοῖς, volucris, dat. pl.
pro **πίσεινοῖς**, per epenthesein
Poëticam, à **πίτηδον**, εἶ, τὸ,
volatile, avis, & Poëticè **πι-**
τεινόν, à **πίτομαι**, *volare*, in
imperf. **ἑπιτόμην**, & in 3. plu-
rali, **ἑπιτόνθ**. ε. 276. α. 308.

Πίτηλα, Ion. pro **πίτυλα**. Vide
πίτυλ'. α. 289.

Πίτην, Ion. pro **πίτην**, *petra*,
rupes.

- tupes, cautes.* Differunt, *πί-
πεα*, & *πίπε*, quod *πίπεα*,
sit grande saxum, *tupes*. *πί-
πε* vero, lapis *μακρο-
στάβις*, *πίπεσι*, dat. pl. Ion.
9. 728. *πίπεας*. 9. 7. Hinc
πίπεσιν, saxatilis. s. 587. &
πίπεσιν, saxosum, à mascul.
πίπεσις, ενθ. s. 531.
- Πάβιτο*, imperf. à *πάβομαι*,
idem quod *πυθαίομαι*, in-
terrogo, sciscitor, f. *πάσ-
μαι*, præ. pass. *πίπυσμαι*,
aor. 2. med. *ἐπυθόμην*.
- Πίπυσι*, abietes, à *πύκη*, ης, η,
abies. α. 376.
- Πύκεις*, acc. à *πύκεις*, υς, ο,
nomen gentile. α. 187.
- Πύρεδν*, commemorans.
3. dual. α. 2. act. pro *πύρε-
δν*, π, initialis litera præ-
ponitur à Poëtis, prout in
præterito fieri solet. Th.
πύρεω, dico, memoro, F.
πύρεω, α. 2. act. *ἐπύρεον*, es,
ε. & Poëtice, *ἐπύρεον*, es, ε.
πύρεδν, Ionice pro *πύρε-
δν*, α. 2. act. infinit. p. m.
πύρεον. θ. 475. ε. 764.
- Πύρεδν*, ο, η, nomen mul.
à *πύρεω*. Them. *πύρεω*,
dico. 9. 293.
- Πύρεα*, *πύρεα*, seu producti sunt.
3. plur. perf. act. Poëtice pro
πύρεα, à *πύρεω*, f. *πύρεω*, gi-
gno, p. *πύρεω*, α. 2. *ἐπύρεον*,
& *ἐπύρεω*. 9. 728.
- Πύρεα*, *πύρεα*, observans, perf.
part. *πύρεα*, esto cautus,
2. singul. præ. pass. impera-
tivi modi, à *πύρεω*, f. *πύρεω*,
custodio, p. 20. ε. 704. 795.
- Πύρεα*, *πύρεα*, acc. pl. à *πύρεω*, α-
δ, η, *πύρεα*. Th. *πύρεα*,
seu *πύρεα*, f. *πύρεω*, compin-
go. s. 503.
- Πύρεα*, υς, ο, Pegasus, ala-
tus Perseus equus, ita dictus
quod circum Oceani fontes
natus esset. Th. *πύρεα*, ης, η,
fons. 9. 281.
- Πύρεα*, pl. α. *πύρεα*, ης, η, fons.
πύρεα, quia circa
fontes domicilia struxerunt,
unde Latine *pagi*, acceperunt
nomen. Etymol. quasi *πύρεα*,
à *πύρεω*, salio, quod scaturiat
è terræ visceribus, *πύρεα*,
acc. pl. 9. 809.
- Πύρεα*, υς, ο, temo, gubernacu-
lum. Th. *πύρεα*, υς, ο, ligni
species. ε. 45.
- Πύρεα*, *πύρεα*, à *πύρεω*, υς,
ο, compactus. Th. *πύρεα*,
vel *πύρεω*, f. *πύρεω*, compingo.
ε. 431.
- Πύρεα*, dat. sing. à *πύρεω*, ε, ο,
ο, *Πύρεα*, nomen viri. θ. 1006.
- Πύρεα*, α, ο, *πύρεα*, *πύρεα*.
ε. 56.
- Πύρεα*, nomen viri. 9. 343.
- Πύρεα*, *πύρεα*, part. α. 1. act. à
πύρεω, *πύρεω*, pro quo etiam
dicitur *πύρεα*, & *πύρεα*,
πύρεα.

pingo, compingo, f. πήξω, a. 1. ἔπηξα. s. 428.

Πέξαλξ, fabricato, a. 1. med. infin. à Th. πήσσω, vel πήττω, vel πήγνυμι, compingo, f. ξω, a. 1. m. ἔπηξάμεναι. s. 453.

Πηοί, Ionice pro πηοί, cognati, affines, à πῶς, ὤ. Th. πῶν, ὦ, vel potius πῶομαι, possideo, præt. pass. πέπωμαι. s. 343.

Πίειν, bibere, pro πῖν, (a. 2. act. infin.) dialysi Ionica, à πῖν, bibo, f. πῖσιν, p. πίπικα, a. 2. ἔπινα, a. 2. imprecat. πῖθι. s. 252.

Πιέζεις, premas, præt. opt. Th. πιέζω, f. ἔσω, premo. s. 495.

Πιερίη, ης, ἡ, nomen regionis in finibus Macedoniz, quæ ob summam amoenitatem credita fuit Musarum sedes. Hinc est πιερίην, Adverb. è loco, ad formam, Θῆσθην, κλισίην, ex tentorio, ἱλιάδ. λ. 603. à κλισίη, Ionice pro κλισία. πιερίδες, Pierides, pl. num. à πιερίς, ἰδῶ, ἡ. s. 1. a. 206. §. 53.

Πιήζας, fretus, a. 1. part. act. à πῖν. Th. πῖθω, persuado, f. πῖσω, p. πίπικα, a. 2. ἔπιπον. s. 357.

Πιθεται, paruerit, 3. sing. a. 2. med. subj. Th. πείθω, F. πείσω, a. 2. ἔπειθον, p. m. πέπειθα. s. 293.

Πίθω, νῆψι, genit. à πῖθῶ, υ, ὅ,

dolium, πίθοιο, poetice pro πῖθι. s. 98.

Πλινῶ, defecit, 3. præt. ind. à πλινῶν, idem quod πλάω, appropinquo, πλινῶ, imperfect. pro ἐπλινῶ, à πλινάμαι, ab act. πλινῆμι, quod est à πλινῶν, appropinquo. Th. πῖλας, prope. s. 508. §. 703.

Πῖλον, πῖλοις, à πῖλῶ, υ, ὅ, pileus. s. 540.

Πιμπλῶσαι, replentes, præt. part. f. gen. pl. num. pro πιμπλῶσαι, Æolice, à πῖμπλημι, ης, ηαι, idem quod πλήθω, impleo, hinc in pass. πῖμπλάμαι, σαι, ται, expletur. Th. πῖπλῶ, υ, ὅ, plenus. §. 880. s. 299. a. 429.

Πινέδω, Ionice pro Dorico πινέδω, abjecto αι, & retento accentu in loco suo, pro πινειν, bibere, præt. inf. à πῖνω, f. πῖσω, p. πίπικα, a. 2. ἔπιον. s. 590.

Πιονῶ, genit. Th. πῖων, οἱ, ὅ, ἡ, pinguis. §. 538. Hinc in comp. πῖοτερῶ, superl. πῖοταῶ. s. 583.

Πιπῶσαι, incidentes, pl. num. f. g. præt. part. à πῖπῶν, cadō, f. πῖπῶμαι, p. πῖπῶκα, a. 2. ἔπιπον. sub. πῖπῶν, in præt. s. 618. §. 873.

Πίστις, nom. pl. à πίστις, ιως, ἡ, fides. Th. πείθω, f. σω, persuado. s. 370.

Πείσω, *fretus*. Th. πείθω, f. σι. p. κα. persuadeo, 2. 2. ἐπι-
θαν, p. m. πείποιμα. θ. 506.

Πιφάσκεται, Ionicè pro πιδά-
σκει, *loqueris*, 2. pers. præf.
sub. à πιδάσκομαι, pro φά-
σκω, *factito*, dico, à φημι, di-
co, & hoc à φάω, dico. θ. 655.

Πλάσσει, *sinxit*, a. 1. ind. pro
πλάσσει, Poëtice, & rursus
πλάσσει, pro ἔπλασεν, Poëtæ du-
plicant literam, ut syllaba
possit produci, & abjiciunt
augmentum, ne syllaba re-
dunder. Th. πλάσσω, *siago*,
f. ασι, p. πίπλασμαι, a. 1. pass.
ἔπλασθην. hinc πλασῆς, ἦ, ὄν,
fiatus, a, um. θ. 512. ε. 70.

Πλατῖ, *latro* pro πλατία, pl. nym.
g. n. à πλατὺς, εἶα, ὦ, *latius*.
θ. 445.

Πλείη, Ionicè pro πλεία, hoc
pro πλεία, *plena*: à mascul.
πλείος, *plenus*, Poëtice πλείος.
Attice, πλείως. ε. 101.

Πλείη, plurima, & πλείστον, *plu-
rimum*, superl. à πολὺς, mul-
tus. Vide in πλείον. ε. 718.

Πλείων, *major*, & pro πλείων,
Poëtæ πλείων: unde est πλεί-
ωνες, & dat. pl. Poëticus πλεί-
ωνσι, & pro πλείονα, *plura*,
Poëtice πλείονα, nec non per
per syncopen & crasin, πλείω.
ε. 688. 377. 378.

Πλειών, ὄν, ὦ, *annus*, sic di-
ctus quod eo compleantur

tempora. Th. πολὺς, *multus*.
ε. 615.

Πλεκθῶσιν, *plectis*, dat. pl. Ion.
à πλεκθῆς, ὦ, ὦ, *plectis*. Th.
πλέκω, *necto*, F. ξω, præf.
act. πῆπλεκα, a. 2. ἔπλεγον,
p. m. πῆπλεκω. α. 63.

Πλείον, *plius*, dicitur & πλείων,
n. g. Neutra, ut hic, *serpe ad-
verbialscunt*, à πλείων, &
πλείων, ὄν, ὦ, *amplior*.
in superl. πλείεσθαι, *pluri-
mus*. Th. πολὺς, *plura*, πο-
λὺ, *multus*, a, um. ε. 40.

Πλούρης, acc. pl. à πλούρῃ, ἄς,
ἦ, *latus*, *costa*. α. 430.

Πλείω, *pleno*, in dat. à πλείεσθαι,
plenus. ε. 790. & πλείω, *pluri-
ta*. Vide in πλείων.

Πληγῶν, *perussi*, genit. part.
a. 2. pass. pro πληγῶν,
πληγῆσιν, ejusdem temporis
& modi f. g. à πλήσσω, vel
πλήττω, *percussio*, f. ξω, a. 2.
ἔπληγον, & ἔπληγον, p. m.
πῆπληγα. θ. 861. Hinc πλη-
γῆ, ἦς, ἦ, *plaga* Doricè, πλε-
γῆ, *plaga*, dat. pl. Ion.
θ. 857.

Πληθῶσι, *impleantur*, præf. sub.
à πλήθω, *impleo*, f. ησιν, sed
quum de mari aut fluviiis di-
citur, *inundo*. Th. πλέω, ε,
ὦ, *plenus*. ε. 306. 459.

Πληιάδης, Poëtice pro πλειά-
δης, *vergilis*, *fidus in dorso*
tamari, à πλειάς, ἄδ, & hoc
à πλείω-

ἂ πλείονες, quod ibi sint stel-
lae complures. Them. πολὺς,
multus. i. 613.

Πλημοναί, nom. pl. f. g. ἂ πλήμ-
ον, tota modiolus. Sunt fistu-
lae, quae axi inferuntur. Eu-
stath. πλῆθος τὸ πλήθιας ἦτοι
πληθὺς τὸν ὅδε ἀξονος. Th.
πλῆτος, v. ὁ, plenus. α. 309.

Πλῶν, cum Genit. prater, ad-
verb. α. 74.

Πληξαύρη, nomen mul. quia
multiloquio aërem verberat.
θ. 353.

Πληξεν, percussit, a. i. ind. Th.
πλήσων, percussio, f. ξω, p.
m. πείπλησα. θ. 855.

Πληξίππος, nom. pl. ἂ πλεξίπ-
πος, agitator equorum, ex
πλήσων, f. ξω, percussio, &
ἵππος, v. ὁ, equus. α. 24.

Πλητ, implebatur, 3. sing. plusq.
perf. pass. Poëtice, pro ἐπι-
πληθῶ, ἂ πλεθῶ. Sic & πλεῶ-
ν, in plurali. Verum malim
derivari ab imperf. verbi
πλημῖ, ἂ πλεμῶ. Th. πλῆτος,
plenus. α. 146. θ. 688.

Πλό, & contractè, πλεῖς, να-
υγιστῶ, ἂ πλεῖς, f. πλόσω,
navigo. ε. 663.

Πλύσι, δύνες, ἂ πλῦτος, v. ὁ,
divitia. ε. 22.

Πλυτῶν, Dorice, pro πλυ-
τῶν, prae. part. acc. ἂ πλυ-
τῶν, disesco. Th. πλεπς, v. ὁ,
divitia. ε. 311.

Πλυτῶν, ὁ, v. ὁ, nomen mul. q. d.
opulenta. θ. 355.

Πλῦτ, v. ὁ, q. ex πολὺ, & ἔτος,
divitia, ex multis annis col-
lecta. π. ἀφ' ἑῶν, εἰ, τὸ, di-
vitia (ἀφ' ἑῶν ἐν) ex uno
anno superstites. ε. 375.

Πλαίξεσαι, navigabas, 3. perf.
sing. imperf. act. Poëtice, ἂ
πλαιίζω. Th. πλαιῶ, f. πλαι-
σω, navigo. ε. 632.

Πνείοντες, anhelantes, prae. part.
Poët pro πνέοντες, πνέουσιν,
acc. f. g. prae. part. πνέουσιν-
τ, part. a. i. act. Thema,
πνέω, f. πνέσω, flo. α. 24.
ε. 504.

Πνοιαί, flatus, acc. pl. ἂ πνοίη,
quod est ἂ πνέω, flo. σπῖρο, F.
πνέω, in prae. med. πί-
πνοα, unde est πνοή, ἦς, ἡ,
flatus, Poët. πνοή, πνοή(ς),
dat. pl. Ionice, pro πνοιαίς.
θ. 253. 268.

Πόδω, accus. sing. ἂ πῆς, pes, in
dat. duali, ποδῶν, & Poët.
ποδῶν. α. 158. ε. 495. ποδῶν,
gen. pl. θ. 70.

Ποδῶνικα, acc. sing. q. ἀκὺς τοῖς
ποσὶ, pedibus celer, ἂ ποδῶ-
νης, εἰ, ὁ, v. ὁ, pedibus ce-
ler, ἂ πῆς, ποδῆς, pes, & ἀκὺς,
celer. θ. 320.

Πόθ, v. desiderium. α. 41.

Ποιεί, facit, 3. prae. ἂ ποίω, ὦ,
facio, ποίησι, & ποίησ', a. i.
pro ἐποίησι. ε. 100.

Ἡρά, Ionice; pro πῆρα, ut, ἡ.
herba. hinc ποιήσασα, herbo-
sa. 9. 194. α. 381.

Ποικιλόβροτος, varifusus, qui
animo suo agitatur varia con-
silia, à ποικίλος, α, ἰ, varius,
& βροτός, ἡς, ἰ, consilium.
9. 521.

Ποικιλόδερμος, capotatus, variat-
um vocem; à δερή, ἡς, ἰ, seu
δερή, collum, & per meto-
nym. cauitas vocis, & ποικίλος,
ἰ, varius. α. 201.

Ποικίλος, α, ἰ, varius. θ. 300.

Ποιμαίνων, pascens, acc. sing.
παρ. part. verbi ποιμαίνειν, f.
αὐτός, pascō, aor. 1. ἐποίησα.
Th. ποιμήν, ἰν, ἰ, pastor.
9. 23.

Ποιμῆρι, dat. sing. à ποιμήν,
ἰν, ἰ, pastor. Hinc ποιμήν,
ἡς, ἰ, grex ovium. 9. 100,
446. α. 785. hinc & ποιμηνίος,
ἰ, ad ovium gregem perti-
nens.

Ποιμή, ἡς, ἰ, pascua. α. 753.

Πολέμητος, Ionica dialysi, pro
πολέμητος, bellicus. Thema,
πόλεμος, α, ἰ, bellum. α.
238.

Πολίτης, multos, acc. pl. Poëtice,
pro πολλῆς, (differt à πό-
λις, urbes, solo accentu.)
Th. πολὺς, in genit. usitate
πολλῶν à πολλός, sed Poëtice
etiam πολλῆς. α. 578.

Πολέων, verbe, παρ. inf. à πόλεω,

ἡ. verbe, ὁμοεπολεῖν, verbe
verte. Hic in dimensione
legendum ἡεῖ πολλῶν. α. 460.

Πόλεμος, α, & Ion. πολέμῳ,
acc. πόλεμον, bellum. α. 14.

Πόλις, ἡ, urbs, in Genit. πό-
λιος, πόλιος, & Poëtice, πό-
ληος, in acc. πόλιν, & πόληα
Poëtice, dat. pl. πολέεσσιν,
Ion. & Poëtice. α. 238. α. 285.
105. α. 119.

Πολιοκρότφοι, canis circa tem-
pora, κρότφος, α, ἰ, pars ca-
pitis dicta tempus. Homo pro-
prio canescit. Vide κρότ-
φος. α. 179.

Πολίαι, Poët. pro πολλῆς,
sepe. Th. πολὺς. α. 238.

Πόλλος, πολὺς, & πολλός, & πολλόν,
multus, α, ἰ, uia, dat. pl. πολ-
λοῖσι. πολὺ, adverbialiter ac-
cipitur, pro multo, πολὺ
ἤσσον, multo magis. πολλόν,
pro πολλῶν ponitur & accipi-
tur adverbialiter. α. 19. πολ-
λὸν ἀμύνει, multo melius.
πολλὰ, adverb. valde, mul-
tū. Comp. πλείων, ὡς
Superl. πλείους, α, α, plu-
rimus, α, ἰ, uia. α. 92, 274.
9. 9. α. 9, 29, 126.

Πολυγηθῆς, genit. à πολυγη-
θῆς, multum latitiae afferens.
Th. πολὺ, multum, & γηθῆς,
f. ἡν, lator. α. 612.

Πολυγύμφων, multas clauos ha-
bensium. ex πολλός, multus,
& γύμ-

& ῥήμφος, υ, ι, τήλυνος.
ε. 658.

Πολυδαίδαλος, *multo artificio elaboratus*. ex πολλός, multus, & Δαίδαλος, υ, ι, *Dedalus*, ingeniosus ille artifex Cretensis. ε. 64.

Πολυδερκής, genit. à πολυδερκής, *multos intuens*, ex πολυς, multus; & δερκέω, video. *Ἰ.* 451.

Πολυδάρη, nomen mul. *Ἰ.* 354. πολυδάρων, nomen viri. *Ἰ.* 978.

Πολυέργος, peroptabilis. Th. ἰερός, ὦ, f. αἶσα, amo. θ. 404.

Πολύιδρον, *multifecundum*, idem quod πολυΐστρον, à πολυς, *multus*, & ἰδρος, ἰως, ἰς ἡ, *sciens*. Th. ἰσχυρῶς, scio. θ. 616.

Πολυκλήϊδα, acc. sing. à πολυκλήϊς, *multum transitis instructa*, vel *multa compragata*, à κλήϊς, sedes nautica: vel à κληίς, pro κληίς, δός, ἡ, clavis. Th. κλαίω, f. σῶ, claudio. ε. 815.

Πολυκλύς, in dat. à πολυκλυσ, υ, ι, *undis agitat*. à κλύζω, abluo, f. σῶ. θ. 189.

Πολύμηλοι, *pecorosi*, ex μήλον, υ, τὸ, ονίς. Th. μηλίς, ας, ἡ, *malus arbor*. ε. 306.

Πολύμοιος, ας, ὅ. Nomen Musæ, à πολυς, *multus*, & ὕμνος, ὅ, *hymnus*, carmen, & hoc ab ὕδω, *celebro*, cano. θ. 78.

Πολυπύχης, *multorum hostes*, & ξύς, υ, & Ροῦτ. ξύς, *hostes*. ε. 713.

Παλυπλόχης, υ, *multiplex, implexatus sphaerus*, à πλόκος, f. ξῶ, *complico*. *Ἰ.* 313.

Παλὺς. Vide in παλῆ.

Πολυπαιρής, *disperfa*, à πολυπαιρής, ἰς, ὅ, ἡ, *multum sparsus*. Th. παίρω, *diffundito*, f. παῖ. *Ἰ.* 365.

Παλυφλοίσβοιο, *multiflora*, gen. Ion. à φλοίσβοιο, υ, ἡ, *fruticosa undarum*. ε. 646.

Πολυφόρος, genit. casus, *multos pascens*. Th. φέρω, ψῶ, *pasco*. *Ἰ.* 912.

Πολυφραδίστος, *astutus*, à πολυφραδής, valde consultus. Th. φράζω, f. σῶ, *dico*, α. 21. ἰφραδῖ. θ. 494.

Πολύχρυσος, *affluens auro*. Th. χρυσός, ὅ, ὁ, *aureum*. α. 8.

Πολυώνυμος, *multa habens nomina*, celebris, ab ὄνομα, αἶος, τὸ, *nomine*. θ. 715.

Ποσειδάων, *laborans*, part. a. i. med. verbi ποίω, ὦ, f. ἴτω, *laboro*. Th. πίνομαι, *facio*, p. m. πίνομαι. ε. 430.

Πόνος, υ, labor, πόσις, genit. Ion. Thema, πίνομαι, *facio*. ε. 91.

Πόντος, υ, ὁ, mare. ε. 668.

Ποσειδάων, nomen mul. *ποσειδάων*. Sic ποσειδάων, à ποίω, ε, ὁ, mare, & ποίω, αἶος, ἡ, iter.

ἡ, iter. Th. *πείρω*, transeo.
 §. 256. ε. 626.

Πόρον, acc. à πόρος. ε, ὁ, iter.
 Th. *πείρω*, f. *πρω*, transeo.
 θ. 292.

Πόρε, *dedit*, a. 2. act. à *πύρω*,
 Poëticè, pro *πυρίζω*. *πύρειν*,
 pro *ἔπωρεν*, a. 2. act. *πύροι*,
præbuerit, a. 2. opt. act. Th.
πείρω, f. *πρω*, transadigo,
 pertranseo, præter. m. *πέωρεα*.
 §. 904, 412. ε. 377.

Ποσειδάμην, & contractè, *ποσει-*
δῶν, genit. *ῶτος*, ὁ, Neptu-
 nus. ι. 665.

Πόσις, *avis*, ἡ, g. f. *potus*. idem
 quod *πόμα*, τὸ. Th. *πίνω*, f.
πύσω, *bibo*. α. 395.

Πόσι, pro *ποσὶ*, *pedibus*, & *πύσι*,
 pro *ποσὶ*, & hoc pro *ποσὶ*,
 dat. pl. Poët. à *πῦς*, *podēs*, ὁ,
 pes, vocat. ᾧ *πῦς*. ι. 539.

Ποταμῖο, genit. Ion. à *ποτα-*
μός, ὁ, *fluvius*. §. 242.

Πότε, *pot*, & *ποτ*, *quando*.
 ι. 86. 228. θ. 22.

Ποτίοντο, *volabant*, imperf. Ion.
 à *ποτίομαι*, f. *ἡσσομαι*, idem
 quod *πέτομαι*, volo, as. §.
 691.

Ποσι, Dorice, pro *πῶς*, ad.
 ε. 550.

Πότνια, *veneranda*, à *πότμος*,
 ε, ὁ, *venerandus*. ε. 73.

Πῶ, *ubi*, adverb. ab ὧ. Th. ὧς,
 qui. ι. 88.

Πολυβότρεν, *multorum alim-*

na, epitheton terræ, ex *πυ-*
λὺς, Poët. pro *πολὺς*, *multus*,
 & *βόσκω*, f. *ἡσσω*, *pasco*. à Th.
inuſitat. *βόω*, ᾧ, f. *ἡσσω*, *pasco*.
 ι. 156. θ. 531.

Πολύω, acc. sing. m. g. pro
πολὺω. Vide in *πολὺς*. θ. 258.

Προχίον, *vastante*, Ionice, pro
προχύν, a. 2. inf. verbi *πύρω*,
vasto, f. *πύρω*, f. 2. *πυρω*, &
 per metathesin *προχῶ*, hinc
 a. 2. *ἔπροχον*. α. 240.

Προχόδιον, dat. pl. à *προχόδις*,
αῖ, *præcordia*. θ. 608.

Πρέπς, 3. præf. à *πρέπω*, deco-
 rus sum. *πρέπς*, decorus
 sum inter. θ. 92.

Πρεσβῆς, *seniores*, Ion. à *πρε-*
βός, *avis*, ὁ, idem quod *πρε-*
βυς, ὁ, *senex*. α. 245.

Πρεσβύτατον, *maximum natu,*
 superl. grad. à *πρεσβός*, *se-*
nex. θ. 363.

Πρηνής, *έπ*, ὁ, ἡ, *pronus*. α. 365.

Πρήεις, *facies*, f. i. ind. Ionice,
 pro *πρήεις*, à *πρήτιω*, *facio*,
 f. *ξω*, p. *χα*. ι. 400.

Πρητήρων, *valde spirantium*,
 gen. pl. à *πρητήρ*, ἡ, ὁ.
 Th. *πρήζω*, *incendo*. θ. 846.

Πρηνῆ, *mitigat*, 3. sing. præf.
 Ionice, pro *πρηνῆ*. Thema,
πρηνῆς, vel *πρηνῆς*, ε, ὁ, *lenis*.
 θ. 254.

Πρηνῶ, *præcipitio*, genit. à
πρηνῶν, ὦν, ὁ, *eminentia*
montis. α. 437.

Πειρ,

Πρῶν, *prims*, adverb. ε. 90.

Πρῆμνον, *ilignum*, ἀ πρῆν, ε, ἡ, *ilex*, arbor. ε. 427.

Πρῆν, genit. πρῆν, ε, ἡ, *ilex*. ε. 434.

Πρὸ, *juxta*, *una*. πρὸ τ' ἰόντω, *præterita*. θ. 32. α. 303.

Προβάδω, adverb. *inprogrediendo*, ἀ πρὸβαίνω, *progredior*. Th. βαίνω, εο, f. βήσομαι, p. βέβηκα, α. 2. ἔβην. ε. 727.

Προβάλλω, *proponas*, α. 2. med. opt. ἀ πρὸβάλλω, *profero*, *propono*. Th. βάλλω, f. αλά, *jacio*, p. βέβληκα, α. 2. ἔβαλον, p. m. βίβαλα. ε. 777.

Προβάτις, dat. pl. ἀ πρὸβάτων, ε, τὸ, *ovis*, *pecus*. ε. 556.

Προβίηκε, *antistat*, perf. ind. act. Th. πρὸβαίνω, *anteo*, *supero*. Vide in πρὸβιάδω. α. 355.

Προχέοντ', *procedebant*, pro πρὸχέοντο & hoc pro πρὸχέοντο, 3. pl. α. 2. med. indic. Th. γίνομαι, *sum*, *nascor*, f. γήνησομαι, p. γένηκα, α. 2. m. ἐγήνημην, p. m. γένηα, α. 1. m. ἐγενάμην. α. 345.

Προχύδα, *improvisas*, ἀ χύδα, ης, ἡ, *procella*. videtur hæc vox dividenda & τὸ πρὸ per τμῆζιν referendum ad τὸ φέρει. θ. 742.

Προιδέω, α. 2. med. infinit. ἀ πρὸείδω, *prævideo*. Th. εἶδω, *video*, f. ἴσομαι, α. 2. εἶδον & ἴδον. α. 386.

Προίωξις, *ius*, ἡ, *persecutio*, pro πρὸδιώξις, per syncopen, ἀ πρὸδιώκω. Th. διώκω, f. ξω, p. χα, *persequor*, *abigo*. α. 154.

Προλιπών, *relinquens*, α. 2. part. act. & in f. g. πρὸλιπῶσα, πρὸλιπόντ' pro πρὸλιπόντι, *nominat. dual.* α. 2. part. Th. λείπω, *linquo*, f. λείψω, p. φα, α. 2. ἔλιπον, p. m. λέλοιπα. ε. 197. 564. α. 1.

Πρόλογος, *nomen viri*, q. d. *primus insidiator*. α. 180.

Προμηθεύς, *Prometheus*, *nomen viri*. Thema μῆθες, ε, τὸ, *cura*, sed in composito πρὸμνηθής, ε, ὁ, ἡ, *providus*, *mutatur* δ in θ, quæ sunt literæ cognatæ. ε. 48.

Προνή, *nomen mul.* θ. 261.

Πρόπαν, *universum*. Th. πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis*, ε. 9. 525.

Προπαροῖσι, pro πρὸ, *ante*, cum Genit. vide παρ, *ante*, πρὸπαρε, per apocopen, pro πρὸπαροῖσι, ε. 518. α. 285.

Πραπτεροδιδρα, *predolibrata*, Doricè pro πρᾶπτεροδιδρα, perf. part. ἀ πρᾶξω, *dico*, f. σω, in α. 2. ἔφραδον, p. m. πῆφραδα, perf. pass. πέφραστομαι. ε. 653.

Πραξί, *præf. ind. profluit*, πρᾶξιόντων, *insipientium*, *præf. part. gen. pl.* Th. ῥίω, *fluo*, f. ῥόω, p. ῥέω. θ. 792.

Πρὸς,

Πρὸς, cum Dativo *ad*, cum Accus. *ad*, αὐτὸς ἕρων, *ad eum usque, prater, adversus*. ε. 208. 317.

Προσπρήματα, adaptaverit, est 3. sing. præs. pass. indic. à προσπρήμα. A präterito enim medio formatur præsens, significans idem quod primitivum. Sic ab ἄρω, ἀρτο, congruo, f. εἶ, præt. m. ἤρω & Atticè ἄρω, unde præsens hoc ἀρῶμαι. ε. 429.

Προσβῆσαι, accessit, a. i. med. à προσβαίνω, accedo. Th. βαίνω, ε. 0. a. 33.

Προπίπτει, alloquebatur, imperf. vel a. i. vel 2. à προσπίπτω. Vide Them. ἵππ, dico. a. i. εἶπαι, a. 2. εἶπαι. ε. 349.

Προσείμαι, adesse, junctare, præs. inf. ex πρὸς, & εἶμι, sum. ε. 351.

Προσέκρυψεν, appulit, a. i. act. à προσκύνω, appropinquo. Th. κύρω, f. Æol. κύρω, incido. θ. 198.

Προστέλλω, versat, a. i. m. Th. λέγω, dico, f. ξω, p. χα. ε. 497.

Προσέφη, a. 2. act. ind. à προσφῆμι, alloquor. Th. φημι, dico, vel φάω. ε. 53.

Προσπύδα, alloquebatur, imperf. act. à προσπύδα, f. ἵππ. Th. πύδα, vox. α. 117, 326.

Πρόθεν, prius, ante, & αὐθιγ,

pro αὐθιγ. Th. αὐθιγ, ante. ε. 98. α. 277.

Προσίστημι, dat. sing. part. a. 2. act. à προσίστημι, accedo, in aor. 2. αὐθιγ, ε. adveni, ex αὐθιγ, ad, & εἶμι, ε. 0. a. 2. ἵππ, ε. 351.

Πρόσωπον, τὸ, vultus, ex ὠφ, oculus. Th. ὀφθαλμός, video. ε. 592.

Προτίποι, dat. pl. Homer. εἰδέναι, δὲ προτίποι ἐλαξίμην, cum viris me majoribus contendere nolueram. Hic locum habet illud, cede majori. & Rom. 13. 7. honorem, cui honor. προτίποι, prior. Th. αὐθιγ, ante. θ. 424.

Προϋήκει, proposuit, pro αὐθιγ, a. i. ind. à προσϋήκει, f. ἵππ, propono, p. τίθημι, a. i. ἵππ, a. 2. ἵππ. θ. 537.

Προϋέχεται, propositus erat, pro αὐθιγ, imperf. verbi καίμαι, f. καίμα. α. 312.

Προφίει, promouet. 3. sing. præs. Th. φέω, fero, f. οἶσιν. ε. 577.

Προφέρης, ἵππ, ὁ καὶ ἡ, præsens in comp. αὐθιγ, superl. αὐθιγ, à προσφίρω, præs. Th. φέω, u. 260.

Πρόφρων, prudens, αὐθιγ, adverb. θ. 433. ε. 667.

Προφυγί, a. 2. act. infinit. à προσφύγω, effugio. Th. φεύγω, fugio, f. φεύγω, a. 2. ἵππ, p. m. πύδα, ε. 445.

Προ-

Προχέω, *infunde*, præf. inf. Th. χέω, ὄσω, fundo. s. 594.

Προχέω, *alveo, gutturnio*, ex ὄσω & χέω, f. ὄσω, fundo. s. 755.

Προχέω, *gutturnio*, dat. à ὄσχεος, s. ὄ, *aqualis; vas aquarium*. Th. χέω, fundo. θ. 785.

Πρυλίσσι, *pedestribus*; dat. pl. à πρυλῆς, ἰϑ, ὄ. Legitur tantum in pl. πρυλῆες, οἱ, *pedites*, conferti, *Iliad.* λ. 49. α. 193. s. 744.

Πρυμνῶ, ὄϑ, ἦ, *nomen mul. q. d. ultima*. θ. 350.

Πρωί, *mane*, cui opponitur ὀψι, *vesperi*. s. 459.

Πρώτη, *prima*, à πρῶτος, s, ὄ. Th. ὄσω, ante. θ. 397.

Πρωτηρότη, *illi qui tempestivè aravit*, dat. sing. à πρωτηρότης, ex πρῶτος & ὄρω, ἄρω, f. ὄσω. s. 488.

Πρωτογένων, *primogenitorum*, genit. pl. à πρωτόγενϑ, ex πρῶτος, *primus*, & γένεσθαι, *nascor*, inde γενῶ, *genus*. s. 541.

Πρωτομεδεια, *nomen mul. quæ prior curat*. θ. 249.

Πρῶτοι, τὸ ὄσῳτοι, *Adverb. primum*, ὄσῳτι, ut & superl. ὄσῳτισι & ὄσῳτις. Th. ὄσω, ante. s. 289, 456, 809.

Πρωτῶ, ὄϑ, ἦ, *nomen mul. ἦ ὄσῳτις*, genn. gress. θ. 241.

Πτελῆς, *ulmo*, genit. Ion. à πτελῆα, αἰ, ἦ, *ulmus*. s. 433.

Πτερόν, acc. pl. à πτερόν, αἰα, *hinc πτερόεις, ἰϑϑ, ὄ*, *alarus*, acc. pl. πτερόεντα, & πτερόων, genit. pl. à πτερόε, σγϑ, ἦ, αἰα, πτερόωνται, dat. pl. Ion. Th. πτερόν, s, τὸ, αἰα. s. 626. 682. α. 117 134.

Πτελερίζω, *Poëtice pro πολεμίζω*, præf. inf. à πολεμίζω, f. ἰσω, bello. Th. πόλεμϑ, s, ὄ, bellum. α. 358.

Πτελερίζω, *oppridulum*, pro πάλις dicunt Poëtæ πτελῆς, εως, ἦ, unde est πτελερίζω, s, τὸ, idem. α. 81.

Πτελεπόρθω, dat. sing. à πτελεπόρθω, *urbium everfor*, ex πτελῆς, pro πάλις, *urbs*, Poët. & πέρθω, *vasto*, in prat. med. πέπορθω. θ. 936.

Πτόρθοιο, genit. Ion. à πτόρθω, s, ὄ, *rampus*. Th. ὄρθος, s, ὄ, rectus. s. 419.

Πτύγες, *plicæ*. pl. num. à πτύξι, πτύξις, ἦ, *plica*. Thema πτύσσω, f. ζω, *plico*. α. 143.

Πτώσσης, 2. perf. sub. præf. à πτώσσω, *mendico*; hinc πτωχός, s, ὄ, *mendicus*. Th. πτώω, ὄ, f. ἴσω, *perterrefacio*. s. 393. & 26.

Πυγῶν, s, ἦ, *quæ nates vestibus ornat*. ex πυγή, ἦς, ἦ, *nates, elumnes*; & ἔνθα, *ornat*. f. εἰω. s. 371.

Πύρεται, 3. præf. ind. ὄσῳτις πύρεται, *ossa compingunt*. à πύρεται, f. ὄσῳτις.

φ. *ύω*, *putrefacio*, unde est
Latinorum, *puteo* *es* *ere*, *πύ-*
ρωμας, *putrefacio*. α. 153.

Πύθ-η, 3. perf. præs. subj. act. à
πύθω, φ. *ύω*, *putrefacio*. ε. 624.

Πυθρῶς, dat. sing. à *πυθρῶ*,
ιν, *δ*, *fundum, ita pars*. Th.
πύθω, *putrefacio*. θ. 952.

Πυθῶϊ, dativ. sing. à *πύθω*, *ό*, *η*,
nomen urbis. θ. 499.

Πυθῶϊ δὲ, *pythum versus*. Hic δὲ
postponitur Dativo, alioquin
postponi solet accusativo; ut
οἶκόν δὲ. *iliad*. β. 158. Uni-
cum hoc exemplum, ubi δὲ
dativo postponitur, non ever-
tit regulam. Δ post accusa-
tivum casum postpositum fi-
gnificat, *ad, versus*; & est di-
ctio enclitica. Sic legimus
αἰγὸν πῶϊ δὲ. *όδυσ*. ε. 426. α.
480.

Πυκρῶς, α. 1. inf. à *πυκρῶ*, F.
άω, *munio*, *fulcio*. propriè
condenso. Nam *πύκρ*. Th. est
Adverb. & vertitur *densè*.
item *accuratè*. ε. 622.

Πυκνός, idem cum *πυκνός*, *υ*,
creber. à *πυκνῶ*, *densè*. ε. 530.
551.

Πύλας, nom. pl. à *πύλη*, *ης*, *η*,
porta, & *πυλίων*, gen. pl. Ion.
pro *πυλῶν*. α. 272. 246.

Πύλας, acc. pl. à *πύλη*, *ποῖτα*.
θ. 732.

Πύλῃ, genit. à *πύλῳ*, *υ*, *η*, no-
men regionis. α. 360.

Πύμῳ, Poëtice *ultimus*. à
πυθμῶ, *ιν*, *δ*, *fundum*. Th.
πύθω, *putrefacio*. θ. 497.

Πύξ, Adverb. *pygno*. mit der faust.
α. 302.

Πῦρ, *πυρὸς*, τὸ, *ignis*. ε. 57.

Πάσα, acc. pl. à *πᾶν*, *ε*, *π*,
grex. Th. *πᾶν* vel *πῶμας*,
possideo. ε. 514.

Πᾶμα, pro *πᾶμα*, ατ, τὸ, *opier-*
culum. ε. 98, 94.

Πῶποτε, *unquam*, Th. *ότε*, quan-
do. ε. 648.

P.

Ρ' *Αδναῖσι*, *mollibus*, à *ραδνός*,
υ, *δ*, *gracilis*, *mollis*, q. d.
ῥεῖα διέμειν, *qui facile mo-*
vetur. Th. *δῖν*, *ης*, *η*, *vor-*
tex. θ. 195.

Ρ' α, per *metathesin*, pro *δρ*, ex
άρα, dictio encl. ε. 323. α. 4.

Ρ' , pro *ρα*, dictio enclitica, hīc
expletiva Græcè *μέθει* *συμ-*
πληρωματικῶν, *vocula exple-*
tiva, quæ nihil significat, sed
carmen explet. α. 125.

Ρ' *αθάμιγξ*, pl. num. *gutta*, à
ραθάμιγξ, *ιν*, *η*, *gutta*,
Poëtice, q. à *ραίνειν* *πυμῶ*,
perfundere semper. θ. 183.

Ρ' *εἰα*, constituit unam syllabam,
vulgo mendose, *ρεῖα*. Vide
in *ρεῖα*. ε. 5.

Ρ' *εἰσθα*, *fluenta*, à *ρεῖσθρον*, *υ*, τὸ,
fluentum. Th. *ρεῖω*, φ. *ρέδω*,
fluo. θ. 695.

Ρ' *ίλω*,

Ῥ' ὀπίσθιος, quæ habet osseos cubitos, ex ῥόδον, u, τὸ, ῥόδα, & πῆχυς, uas, ὁ, cubitus. θ. 247.

Ῥ' ὄθ, u, ὁ, impetus, undarum strepitus, fragor. ε. 218.

Ῥ' οἰζων, stridebat, 3. perf. imperf. pro ῥοῖζασι, propter sequentem spiritum asperum, à ῥοῖζω, strido, in imperf. act. ῥροῖζιον, & poetice ῥροῖζιστον. Sed Heliodorus magis gaudet litera α. confer. θ. v. 157. ubi est, ἀπὸ κρύπτου, pro ἀπὸ κρύπτου. Th. ῥοῖζ, u, ὁ, stridor. θ. 835.

Ῥ' ὄν, acc. sing. à ῥόν, ὤν, ὁ, fluxus. à præf. med. ῥρον, verbi ῥίω, fluo, f. ῥάσω. ε. 564.

Ῥ' ὄνται, tuetur, 3. præf. ind. verbi ῥύω, vel ῥύομαι, seruo, hinc fut. 1. med. ῥύσομαι, & in pl. ῥύσομεθα, vindicabimus. θ. 662. α. 105.

Ῥ' ὤπ, τὸ, frappa, à ῥύω, traho. α. 308.

Σ.

Σ' Ἀχάειον, σαχάει, nomen viri. θ. 344.

Σαίνε, adulatur, 3. præf. sing. ind. à σάινω, idem quod σείω, moueo, pro quo dicitur etiam σάινω: quod tribuitur proprie canibus caudam moventibus. θ. 771.

Σακ, ῥόν, τὸ, scutum, σάκος, Doricè pro σάκος, ex σά-

κιν, genit. Doros maratane u, in ὁ. Th. σάκω, f. ξα, p. 2α, onero. α. 139. 460.

Σαπώσις, putrefacta, part. a. 2. pass. g. f. ex σήπω, f. ψω, a. 2. ἰσπῶν, putrefacio. α. 152.

Σαῖς, tuas, acc. pl. à σῶς, σή, σῶ, tuus, α. u. Th. σῶ, eu. α. 107.

Σαῶ, ὄθ, ὤς, ἰ, nomen mul. salua. θ. 243.

Σανυδράων, non amplius la-
stantium. Æolice pro σαν-
υδρών, quæ dialectus in illo
casu genus distincte expri-
mit. gen. pl. part. præf. à
σέννομι, f. σένω, p. ἰσάνω,
α. 1. pass. ἰσένθω. ε. 588.

Σβ, & σίβη, pro σίβη, per syn-
copen, θ. ομικρῶ, ex σείω, pro
σῶ, τω. Th. σῶ, tu. θ. 341.

Σείδω, præf. part. Th. σείω,
moueo, f. σείω, p. σείω.
α. 298.

Σείρα, Sirius, nomen stellæ,
quæ etiam canicula dicitur,
à σῆρῶ, verro, item bio. α. 415.

Σίλα, jubare: dativus contra-
ctus, pro σίλῳ, à σίλας, α. ὄ,
τὸ, fulgor. α. 60. θ. 867.

Σελῶν, ης, ἡ, luna, à σίλας,
α. ὄ, τὸ, fulgor. θ. 18.

Σεμέλλω, à nom. σιμέλη, ης, ἡ,
nomen mul. θ. 940.

Σέε, pro σῶ, ex σῶ. ε. 476.

Στομαγῶ, ridens, dentes stridens,
præf. med. in m. g. στομαγῶ,
proprie scorpiæ pargatus, à
στομαγῶ,

σάφω, item *sum ore hianti*
seu diducto, prout illi faciunt,
qui cackinnantur, unde pro
ridente accipitur, f. ἀρδ, p.
σῖταρχα, p. m. σῖτ'εγ, & σῖ-
ταρχα. α. 268.

Σισσοφισιῶν, *peritus, cum*
Genitivo, ἰσσοφίζω, reddo sa-
pientem, f. ἰσσι, p. κς. Th. σο-
φός, ε, ὁ, sapiens. ε. 647.

Σηχόν, acc. *stabilium ovium, capra-*
rum, affine Hebræo שֶׁפֶר
se-
pire, vel שֶׁפֶר, tegere. ε. 785.

Σῆμα, εἶδος, τὸ, *signum, & σῆμα,*
pro σῆμα. Hinc σημερινά, si-
gnum do, jubeo, unde σημεριν-
τας, ορ, ὁ, praefectus, dux.
ε. 448. α. 56.

Σῶν, acc. sing. ἂν, *τῆς, σῆσι,*
& σῆσι, pro σῆσι, Ionicè τῆσι,
ἂν, ὁ, ὅν, τῆσι, α, ἡ. ε. 272.
α. 104.

Σθενώ, ἰος, ἡ, *nomen mul. ro-*
bur, ἂν, ὁ, ὅν, τῆσι, α, ἡ. ε. 276.

Σθενός, *robur. ε. 62. 613. 617.*
α. 97. 420.

Σιγῇ, *tacite, dativus, adverbial-*
iter sumitur, ἂν, ὁ, ὅν, τῆσι,
Th. σιγῶν, sileo. α. 104.

Σίδηρος, ε, ὁ, *ferrum, hinc σι-*
δηρος, ferreus, & contracie
σίδηρος. ε. 150. θ. 764.

Σίμβλος, acc. pl. ἂν, *σῖμβλος, ε,*
ἂν, vel σῖμβλον, & σῖμβλη, al-
veare, capsa ubi mellificant
apes. θ. 598.

Σιμῶν, *pro σιμῶν, nomen*
viri. θ. 342.

Σίμω, 3. *præf. ind. ἂν, σίμω,*
ludo, pocco. ε. 316.

Σίττος, ε, ὁ, *frumentum, σῖτον,*
ε, τὸ, panis ex frumento. ε.
145. 602.

Σκιστή, dat. sing. unde Latino-
rum scissa, ἂν, σκιστός, ε, ὁ, si-
nister. Th. Σκιστός, ε. σω, clau-
dico. θ. 179.

Σκιστοῦρος, *fluvii nomen. θ. 345.*

Σκορπός, *fossio, ἂν, σκάπτω, f. ψω,*
fodio, p. ἔσκαφα. ε. 570.

Σκέπη, *testa, acc. pl. per apo-*
copen pro σκεπέσμενος. Th.
σκέπη, tego. ε. 530.

Σκῆπτρον, ε, τὸ, ἂν, *σκήπτω, mitor,*
innitor. Est ergo σκῆπτρον, bac-
culus, cui quis inniri potest.
θ. 30.

Σκεδάμενη, *disperfa, præf. part.*
Thema est, σκεδιάω, f. ἄσω,
unde σκεδιάνυμι, & σκεδιήμι,
diffipo, disfergo, in passivo
σκιδναιμαι, unde est part.
præf. pass. σκιδνέμεν. θ. 9.
42.

Σκιά, *umbra, σκῆ, Ionicè pro*
σκιά, hinc σκιδρός, ε, ὁ, σκιδ-
rosus. ε. 572. 587.

Σκληρός, acc. ἂν, *σκληρός, durus.*
Th. σκῆμα, exicco. θ. 839.

Σκληρίδι, acc. sing. ἂν, *σκληρός,*
tormentosus, obliquus, metaph.
parvus, dat. pl. σκληρίσι, pro
σκληρίαις, Ionicè, hinc σκ-
λιάς,

Σταβμῶ, dat. sing. σταβμῶ ἐν ἡσ-
ραίνῃ, in stabulo obscuro, σταβ-
μοῖσι, dat. pl. stabulis, à σταβ-
μῶς, ᾧ, ὃ, stabulum. Thema,
ἵσημι, στο. θ. 294.

Σταφυλῆσι, μνι, dat. pl. à στα-
φυλῇ, ἥς, ἡ. Th. σταφίς, ἰδῶ,
ἡ, μνα. α. 300.

Σπείχους, spica, nom. pl. σπεί-
χων, genit. pl. à σπείχου, υῶ,
ἡ, spica. α. 290. ε. 471.

Στενομυῖη, arctata, Ionice, pro
στενομυῖη, præf. part. f. g. à
στω, gemo, & hoc à στενός, ᾧ, ὃ,
Ionice, στενός, angustus, ar-
ctus. θ. 160.

Στείχον, pro ἵσταν, 3. pl. imperf.
act. incedebant. Th. στείχω,
eo, vado, f. ξω, p. χαι, α. 2.
ἵσταν. θ. 10, 690.

Σπινάχιζε, ingemiscibat, 3. perf.
imperf. Ion. à σπινάχιζω. idem
quod στω, gemo. Thema,
στενός, ᾧ, ὃ, angustus. θ.
858.

Στυγέτω, acc. pl. à στυγέως, εν-
τῶ, ὃ, gemebundus. Th.
στενός, ᾧ, ὃ, arctus. ε. 145.

Στήσι, privatur, pro στερείται.
Th. στερίω, privo, f. ἴσω, &
ἥσω, pro στερόμαι, ἔμαι, dici-
tur Poëtica στερομαι. ε. 209.

Στροπῆ, per aphæresin, pro
ἀστροπῆ, fulgur, ab ἀστρο-
πῆ, fulguro, & στροπῆς, no-
men proprium Cyclopi. θ.
140, 845.

Στέφαν, pro ἵσταν, coronamini,
imperf. à στέφω, corono, f. ψω,
p. φαι, præf. pass. ἵσημι.
ε. 75.

Στήθεσι, Poëtica, pro στήθεσι,
dat. pl. Ion. à στήθε, ἴθ, τῶ,
pectus. ε. 77.

Στήμονι, stamine, dat. sing. à
στήμων, εντῶ, ὃ, stamen. Th.
ἵσημι, στο. 536.

Στήχει, pro ἵσταν, firmiter
fixit, a. i. ind. à στήχω, F.
ξω, α. i. ἵσταν. θ. 498.

Στήσεται, ordiatur, faciat stare,
a. i. med. opt. στήσιν, stamero,
fut. i. act. infinit. ab ἵσημι,
στο. ε. 777. α. 114.

Στεβαροῖς, & στεβαροῖσι, validis,
dat. pl. à στεβαρός, densus, item,
robustus. Th. στέβω, calco.
Quæ calcantur, condensan-
tur: quæ vero condensantur,
evadunt densiora, spissiora,
& proinde firmiora. hinc &
στεβός, culcitra. α. 76.

Στήγμω, puncta, nom. pl. à
στήγω, τῶ, punctum, à σίζω,
pungo, f. σίζω, p. ἵσταν, p.
pass. ἵσημι. α. 166.

Στήεις, aj, ordines, à στήξ, στήξ,
ἡ, ordo. Th. στήχω, ordine in-
cedo, mora militum, f. ξω, α. 2.
ἵσταν. α. 170.

Στελίζας, ornatis præparatis, a. i.
part. à στελίζω, amicio, appa-
ro. Th. στέλλω, f. λῶ, αρρατο,
orno. ε. 626.

beo, f. ἔχω, & ἔχῃσιν, p. ἔχῃ-
ται, imperf. εἶχον, a. 2. ἔχον.
a. 315.

Συνεχῶς, continue, adverb. à
συνεχῆς, ἑσ, ὁ, ἡ, continuus.
Th. ἔχω, habeo. θ. 636.

Συνερίκει, confertur, 3. præf.
ind. ab ἐρίκω, Poëtice, pro,
ἐρίγκω. Th. φέρω, f. οἶσω, a. 1.
λύω. a. 440.

Συνήθεος, acc. pl. à συνήθης,
ἑσ, ὁ, ἡ, consuetus. Thema,
ἡθῶ, ἑσ, τὸ, mos. θ. 230.

Συνίειμι, Ionice, pro συνίεμαι,
præf. inf. à συνίημι, com-
mitto, intelligo.

Συνίκαν, concurrerant, una ive-
runt, 3. pl. imperf. act. ex
συνί, & εἰμι, eo, in imperf.
εἶν, εἶς, εἶ, ἵτον, ἵττω, ἵδω, ἵτε,
ἵσαν, a. 2. ἵον. a. 383.

Συνιστόμεθα, congregiamur, 1.
plur. fut. 1. med. verbi
συνερίω, f. οἶσμαι. Thema,
φέρω, fero. a. 358.

Συνωχάδην, adverb. confertim,
à συνίχω, contineo. Th. ἔχω,
habeo. θ. 690.

Συεῖψον, genit. pl. à συεῖψῃ,
ἑσ, ἡ, tibia. Th. συεῖψω,
sibilo. a. 278.

Συρραπλήν, confutere, à συρραπλήν, f.
φω, p. ἑρραφω. ε. 542.

Συσκιόσσω, adumbrato, a. 1. inf.
act. à συσκιάζω. Th. σκιά,
αἶ, ἡ, umbra. ε. 611.

Συρφετὸν, paleas, fordes corrugas,

tanquam à συρῶ, f. ρῶ, trahere
Συδὴν, aprorum, gen. pl. à συς,
Dorice, pro quo ὕς, fuit.
a. 168.

Σφείων, ipsorum, vel ipsarum,
σφ', illos duos, pro σφί, ac-
cusativus dual. σφί, pro σφί-
ζι. σφίην, pro σφίσιν. σφίαι,
σφας, ipsos. θ. 144, 624.
a. 62.

Σφίπερον, suum, à σφίπερῶ, α,
ὁ, suus. σφίπεροις, & σφίπτε-
ρηις, dat. pl. Th. ἦ, se, pro-
nomen. ε. 2. a. 247.

Σφίσζ', pro σφίςζα, acc. à σφίςζῃ,
σφίςζος, ἡ. Th. σφίςζω, con-
stringo. Vide in Calepino,
S. hinx. θ. 326.

Σφύρα, as, ἡ, malleus. ε. 423.

Σχέδον, prope. a. 426. 432.

Σχέτλι, α, ὁ, miser, σχέτλια
ἔργα, prava opera. ε. 185.

Σχίσσας, conscindens, pro χίσσας,
part. a. 1. act. à χίζω, fido.
F. ἴσω, p. ἔχικα, p. pass. ἔ-
χισμαι, a. 1. pass. ἐχισθῆν.
a. 418.

Σώζοι, servarit, præf. opt. à
σώζω, f. σω, p. σωκω, p. pass.
σώσωμαι, a. 1. pass. σωθῆν.
ε. 374.

Σώμε, αἶσ, τὸ, corpus, σώμεν.
a. 426.

Σωρὲν, acc. à σωρὲς, ἑ, ὁ, acar-
um. hinc σωρεύω, concerno.
ε. 776.

T.

ΤΑ', τῶγε, τῶδε, τῶς. i. 266.
τῆ, τ'. i. 396. τῶ, Poëti-
ce, pro αἴ. a. 162.

Ταλαίριον, genit. pl. laborioso-
rum, à τῆλαίριος, qui patien-
ter opus facit, à τῆλας, αὐθ, δ, miser. Th. τῆλῶν, suffero,
vel τλήμι, fero. i. 46. 789.

Ταλακέρδιον, magnanimitas, qui
animo res arduas perferre,
& superare potest, ex τῆλῶν,
suffero. & κέρδιον, αἶ, ἡ, cor.
a. 424.

Ταλάρις, cistas, acc. pl. à τῆλα-
ρον, α, ὁ, squalis, in quo lana
& fusi. Th. τῆλῶν, suffero,
f. αἶον. a. 193.

Ταλασίφρων, ἀντημοσι, genit.
sing. à τῆλασίφρων, cuius ro-
tus omnia tolerat, ex τῆλῶν,
suffero, & φρῶν, εὐός, ἡ, mens.
9. 1012.

Ταμῆν, a. 2. inf. act. τῆμνεν,
pro τῆμνῃ, ταμνῆναι, Do-
rice, pro τῆμνῃ, præf. act. in-
finit. pro τῆμνῃ, τῆμνιο, a. 2.
opt. med. verb. τῆμνω, seco,
f. μῶ, p. τίτμηκα, a. 2. ἔταμν,
p. τίτομαι. Sic & τῆμνιο, per
τῆμνῃσι, pro ἀποτῆμνιο. i. 421.
423. 789. 805.

Ταυπέκλον, longa vestis, à τα-
ύῶν, idem quod τῆων, exten-
do, & πέκλον. a. 83.

Ταυρίριζον, expandens radices.
Epitheton arboris, ut hoc in

loco populi, quæ radices in
visceribus terræ diffundit,
in aëre vero ramos, à ταύῶν,
pro τῆων, tendo; & ρίζα, ἡ,
ἡ, radix. a. 377.

Ταυρίπτερον, expandens alas,
ex ταύῶν, pro τῆων, extendo,
& πτερον, π, ala. i. 210.

Ταυροφύρον, procera, à ταύροφου-
ρον, ex ταύῶν, pro τῆων, ex-
tendo, & σφυρὰ, malleolus
pedis, qui festinat, & extensis
passibus incedit. θ. 364.

Ταυότρυχα hirsutata, acc. sing.
à ταυότρυξ, qui laxo capillo
est, ex ταύῶν, seu τῆων, ex-
tendo, & τρυξ, τρυχός, ἡ, ca-
pillus. i. 514.

Ταωρότα, ταωρότ', ut primum.
Th. ωθ. i. 465.

Ταρτάρου, Tartari, gen. à τάρ-
ταρον, α, ὁ, in plurali τάρ-
ταρα, quam anomaliam Sca-
pula præterit. 9. 807.

Ταρφίς, crebra, nom. pl. à τερ-
φῆς, seu τερφύς, εἶ, ὁ, ἡ,
densus, creber. Th. τερφῶν,
εἶ, τὸ, densitas. θ. 693.

Ταῦτα & ταῦτ', acc. pl. ab ἑνός,
αὐτῇ, τῷτῷ, hic, hæc, hoc.
i. 27. θ. 75.

Ταῦριον, α, ὁ, idem quod ταύ-
ρον, taurinus. Th. ταῦρον,
α, ὁ, taurus. a. 104. θ. 832.

Ταφῖον, populi quidam dictun-
tur ταφῖσι. a. 19.

Ταφῶν, α, ὁ, sepulchrum, à ταπ-
νω,

τῷ, ψω, *sepelio*, in 2.2. ἔπιφορ.
 α.477.
 Τάχος, *tox*, adverb. à τὰχος,
celer, in acc. ταχὺν, & τὰχ,
 pro τάχα, τὰχως. superl. τή-
 χστα. ὡς τὰχιστα, *quam occyssi-*
me. 1.85.310. θ.490.
 Τάων, Æolicè pro τῶν, in g. f.
 ab articulo, η. 1.824.α.6.
 Τ'. Vide κ. 1.4.7.
 Τι respondet Latino *que*, & hinc
 est, Θ. 1.3.4. π. id., *aique*. 9.
 624.
 Τῶν, acc. Doricè, pro τῶν, à
 τῶς, σῆ, σὸν. Th. est σὺ, Doricè
 τὸ. 1.299.
 Τίθης, *floruit*. præt. med. à τίλλ-
 λω. τίθης pro τίθης metri
 causa. hinc in part. med. τι-
 θηλῆα. 9.901. 1.225.
 ΤέθειωτΘ, *moruum*, part.
 præt. act. pro τέθεικτος, à
 τίθημι, pro θιήσκω, *morior*,
 f. 2. m. θανῆμαι, 2. 2. ἔθανον,
 præt. τέθεικα, & τέθεικα, ad
 formam ἔτεθεικα. pro τέ-
 θιωῶς, *moruus*, Plato in Epist.
 τίθειας, Poëtice etiam τίθ-
 ηας, p.m. τίθηται. α.454.
 ΤήχΘ, 1Θ, τὸ, *thymus*. 1.244.
 Τίς, & τίς, 2.2. act. pro ἔτις,
 à τίς, παρὸν, τίς, 2.2.
 med. inf. Vid. ἔπικεν. θ.
 53.
 Τίς, dat. p. f. f. f. pro τίς, 1.
 à τίς, 1Θ, τὸ, *fatus*. Th.
 τίς, παρὸν. θ.478.

Τίκετο, *perperit*, 3. sing. a.2. med.
 indic. pro ἔπικετο, metri cau-
 sa abjicitur augmentum. Th.
 τίκω, f. τέξομαι, 2.2. ἔπικεν.
 θ.308.
 Τεκμαίρεται, *destinat*. 3. pers.
 præt. à τεκμαίρομαι, *ad finem*
perduco, *struo*. Th. τέκμαρ,
 τὸ, *finis*. 1.227.
 Τέκνα, *liberi*, à τέκνον, 2.2. *filius*.
 Th. τίκω, παρὸν. 1.233.
 Τέχον, *perpererunt*, 3. pl. a.2. act.
 indic. pro ἔπικον, à τίκω, πα-
 ρὸν. α.6.
 Τέχος, 1Θ, τὸ, *fatus*, *proles*. à
 τίκω. α.216.
 Τεκῶσα, *pariens*, part. a.2. act.
 ut & πικῶν, à τίκω, παρὸν.
 a.2. ἔπικον, p.m. τέτρεκα. θ.471.
 Τέκον, 1Θ, ὁ, *faber*, pro τόνκ-
 των, à τόνκω, *fabricor*, f. ξω,
 p. pass. τέτυκα. 1.15.
 Τελαμῶν, 1Θ, ὁ, *lorum ensis*.
 Th. τελάω, ὦ, f. αῶν, *suffero*.
 α.222.
 Τελέσας, præt. inf. pass. πέλεις
 ἔμελλεν, *perficienda erant*. à
 πέλω, ὦ, f. εἶω, p. χα, *ad fi-*
nem perduco, præt. pass. πέ-
 λισμα. 1.271. θ.552.
 Τελέσας, præt. sub. à τελέω,
 (Poët.) *sum*. Thema τέλω.
 1.175.
 Τελέω, 1Θ, ἔ, η, *nomen mul.*
 θ.358.
 Τελέομαι, *peragant*, 2. i. opt.
 act. à τελέω, f. ἐν, *perficio*,
 πέλ-

- τίλει, *προποτίλει* (π, α. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

Τετάρτη, *quarta*, dat. à τέταρτος, *u. d.*, *quartus*. Th. τέσσαρες. *u. 798.*

Τετιμένη, *honorata est*, per epenthelin Poeticam τετιμένη, perf. part. pass. à τίω, *punio*, *honoro*, f. ισω, p. κω. θ. 415.

Τετιμένη, *honorata est*, à τιμάω, *honoro*. Thema, τίω, *idem*. θ. 449.

Τέτλαδ', *sustineas*, pro τίτλαδι, per reduplicationem pro τελέδι, *a. 2.* imperat. ab aor. 2. τέλλω, verbi τέλλω vel τέλλω, per syncopen pro τελλάω, f. τέλλω. *u. 716.*

Τέτμεν, 3. sing. præs. subj. à τίτμω, *fortior*, *invenio*. Vide τίμνω, *seco*. unde τμήω, *treō*, & per reduplicationem (uti placet Eustathio) τίτμεν. θ. 610.

Τίτοκης, *enixa*, præt. med. part. à τίτω, *pario*, f. τίξωμαι, *a. 2.* τίτην, p. m. τίτοκα. *u. 589.*

Τίτορ' pro τίτορι, in dual. num. τίτορες, *quatuor*, sic accipitur à Poëtis pro τέσσαρες. Vide-mus hic aptari numerum dual. etiam non dualibus. *u. 696.*

Τίτραμ, *versus*, perf. part. pass. à τίττω, *verto*, f. ψω, p. m. τίτρομαι. *u. 725.*

Τίτρας, *αἶς*, ἡ, *quaternarius*, τετραδί, τετραδί, acc. pro τε-

τραδί. Th. τέσσαρες, *quatuor*. *u. 792. 796.*

Τετρατρυφον, qui in quatuor partes finditur, ex τετρας, *αἶς*, ἡ, *quaternio*, & hoc à τέσσαρες, *quatuor*, & ῥύπλω, *frango*, f. ψω, perf. pass. τίτρημαι. *u. 440.*

Τετραθς, per metathesin τέταρτος, *u. d.*, *quartus*. Th. τέσσαρες. *u. 594.*

Τίπιξ, *cicada*. *u. 393.*

Τίποκται, 3. perf. pass. à τέπομαι, verbi τέλλωμαι, *sum*. Th. τέλλω, ξω, *fabricor*. *u. 743. 750.*

Τίποκθ, pl. perf. pro τίποκαθ, à τέλλω, *fabricor*. Vide in τίποκται. *u. 154.*

Τίπ, Doricè pro τί, & hoc pro τί. Th. σὺ, tu. *u. 528.*

Τίπυξ, *a. 1.* ind. pro τίπυξ, ut & τίπυξω pro τίπυξω, *a. 1.* act. 3. pl. τίπυξαι, Ionicè pro τίπυξαι, *2.* sing. fut. *1.* med. *u. 399. 79. θ. 141.*

Τόχμα, πύ, *arma*, πύχ, pro τόχμα, πύχ. *u. 60. θ. 186.* Τόχων, *machinans*, à verbo τέλλω, *eis*, *ei*, *fabricor*, f. ξω. *u. 263.*

Τίχη, *ars*, ἡ, τίχη, Ionicè pro τίχων. *u. 496. 863.*

Τίω, dat. à τίω, *emus*. *u. 23.*

Τῆ, hac, τῆ. *u. 206. 633.*

Τηθς, *u. d.*, ἡ, *nomen mul. in* acc. πηθω. *θ. 136.*

Τήκεται, liquefcis, à τέκω. 9.
866.

Τήλε, procul, adverb. τηλᾶ προ-
cul, idem cum τέλε, τηλοῦ.
θ. 785.

Τηλεβοάων, gen. pl. nomen gen-
tis. x. 19.

Τηλεκλειπῖο, gen. Ion. pro τη-
λεκλειτῆ, inclyti, & τηλη-
αλειπῖς, ἔ, ὁ, est nomen viri.
q. d. longè latèque celeberr-
imus. ex τέλε, procul, & κλει-
πῖς, inclytus. Th. κλείω, cele-
bro. α. 327.

Τηλόσκοποι, epinius apparen-
tem, ex τέλε, procul, & σκέ-
πτομαι, f. ψομαι, video. 9.
566.

Τῆμος, τιμῆς, τιμῆτος, pro τῆμος.
Th. ἔμος, quatuor. ε. 574.

Τῆν, τῶν δέ, τῇ γέ, τῇσι pro
ταῖσι, Ionicè ab ἡ. ε. 12. 39.
9. 917.

Τητᾶ, catuas, 2. perf. præs. à τη-
τῶμαι, ἔμαι, Th. τητῶν, ὦ,
f. ἡτῶ, privo. ε. 406.

Τί, interrogativum quare. ε.
205. α. 380. τὶ indefinitum
aliquid. ε. 88.

Τίσαν, honorabat, imperf. Poë-
tice pro ἴπς, à τίω, honoro, f.
πῶ. α. 9. hinc & τίται.

Τίς, Poëtice pro τί, quid. θ. 35.

Τίησι, πῆσι, faciunt. πῆσι
præs. opt. ε. 516.

Τίθη, præs. part. πῆδον, Ionicè
pro πῆδον, præs. inf. à τίθη-

μι, ποπο, 2. 2. ἴδω. ε. 742. θ.
597.

Τίθων, dat. casus nomen viri.
9. 984.

Τίκπ, Poëtice pro ἴκπ, im-
perf. præs. verbi τίκτω, pario,
f. τίξομαι, α. 2. ἴκην, p. m.
τίττω. θ. 223.

Τίμα, honoras. τίμα, imperf.
pro ἱτίμα, honorabas. Th.
τίω, honoro. τίμη(ε. α. 1. ind.
pro ἱτίμη(ε. θ. 532.

Τίμη, ἥς, honor. τιμῆν, à τίω,
honoro. θ. 203.

Τίρνω, puniri, præs. inf. idem
quod τίσας, πυννύδας, vin-
dicantes, præs. part. Th. τίω,
punio. ε. 802.

Τίον, honorarunt. 3. pl. 2. 2. act.
pro ἴπον, prima in α. 2. bre-
vis est, ceteroquin longa, à
τίω, honoro. α. 85.

Τίρω, nomen oppidi. τίρω, per
apostrophum insolentem
pro τίρωον. ε. 81. θ. 292.

Τίς, quis? interrogativum, ge-
nit. τίνος. α. 72.

Τίς, indefinitum in g. maf. qui-
spiam. εἴ τις, si quis. in form.
g. τίς, ulla, & in neutro τί,
quod. ε. 21. 188.

Τισάμεθα, ulsi fuerimus, 1. pl.
α. 1. med. opt. τίω, ulciscor,
punio, f. πῶ, α. 1. ἴπ(α. 9.
165.

Τίσιν, ultionem, acc. à τίσις, ul-
tio. Th. πῶ, punio. 9. 210.

Τίς

Τιμνίνδης, nocentes, acc. pl. præf. part. à τιμνω, idem quod τίνω, punio, ludo. τίνω, habet primam longam. Alii vertunt festinantes, à τίνω, sed sic prima foret brevis. §. 209.

Τιμνω, calce, gypso, dat. sing. à τίνω, u, η, calx. a. 141.

Τιτῶν, Titanes, posterii Saturni. πῆσι, dat. pl. & πτωίσσι, Poëtice à πτωίω, ulciscor, pœnas luo. Th. τίνω, punior. θ. 630.

Τιμνίστω, casa, a. 1. part. pass. à τίνω, fesco, scindo, f. 1. πτωίω, p. τίμνηται, a. 2. τιμνω, a. 1. part. pass. τιμνόμενος, præf. med. τιμνω. i. 418.

Τὸ, τὸν, & τὸδε, articulus præposit. i. 483. 362. 50.

Τὸδ', pro τὸν, tunc, & τὸδε, idem. a. 32. 76.

Τοι, particula est enclitica, quæ adverbis vel conjunctionibus adnectitur: interdum ornatus tantum gratia. i. 106.

Τοι, illi. i. 724.

Τοι, Poëtice pro τοι, ab ο, art. præpos. pro αὐτῷ. θ. 493. 210.

Τοι, talis. Th. οἷον, qualis. a. 41.

Τοις, ipsis, dat. pl. τοῖσι, parago-ge Ionica, τοῖσι, ab ο, η, τὸ, artic. præposit. i. 57. 170.

Τονή, dat. Ionice, pro τὸν, à

τονός, parens, acc. τονῆα, dat. pl. τονέσσι, à τίνω, f. τίνομαι, pario. θ. 155. i. 186.

Τὸν, quem, acc. ab ο, art. præp. i. 32.

Τόσ, & Poëtice τόσ, tantus. Th. ὅσ, & Poëtice ὅσ, u, ο, quantus. i. 658. a. 441.

Τότε, τότε, pro τότε, tunc. Th. ὅτε, quando. i. 563. 614.

Τὸ, τ', hocque, artic. præposit. ab ο, η, τὸ. i. 358.

Τοσούτοι, primum. Sic τὸ αὐτὸ, mane, τὸ καθήμενον, quotidie, eleganter præponitur, τὸ. i. 485.

Τοταρ, idem quod πέρ, Poëtice pro τοι ante, τοι-ρώμενος. i. 182. §. 394.

Τῷ, & τῷδε, quo, art. præp. ab ο, η, τὸ. i. 33. 282.

Τῷτο, & τῷτ', τῷθ', pro τῷτο, ab ὅτ, αὐτῷ, τῷτο, hic, hac, hoc. i. 120. 360.

Τῷνε, quocirca, pro τῷνε, cujus gratia. i. 49. §. 88.

Τῷς, hos, ab ο, art. præp. i. 136.

Τρεῖς, timebant, 3. dual. imperf. act. pro τρεῖς, ad formam τρεῖς, à τρεῖς, tremo, f. τρεῖς. a. 171.

Τρεῖς, imperf. pro τρεῖς, tremant, à τρεῖς, tremo. a. 213.

Τρεῖς, οἱ, & αἱ, tres. θ. 148. 311.

Τρεῖς, convertens, & in acc. τρεῖς, a. 1. part. act. τρεῖς, na,

πυ, *verso*, p. m. τέτταρα. i. 314. 414.

Τραφικόν, Ionice pro τραφῆν, a 2. act. infin. à τρέφω, alo, f. τρέψω, p. τέτρεφα, a. 2. ἑ-τραφον, p. m. τέτρεφα. θ. 480.

Τραχία, *aspera*, f. g. à τραχύς, iθ, o. a. 119.

Τρίσι, Poëtice pro ἵπτεσι, ex-panis, à τρέω, expanesco. θ. 850.

Τρίχ, *abit*, 3. præs. ind. à τρέχω, curro, f. τρέξω, perf. δι-δρῆκα, a. 2. ἰδραμεν, p. m. διδραμε. i. 217.

Τρητὸς, *cavernosa*, Poëtice pro τρητῷ, in fœm. g. à τρητός, ὤ, o, perforatus. Thema, τρέω, pro quo usitatum, πετρέω, perforo, f. τρητώ, dicitur & πετράω, pro πετρίω, unde aor. i. ἐπέτρεκα. θ. 331.

Τρηχύν, genit. à τρηχύν, iθ, o, ἦ, nomen mul. a. 355.

Τρηχὺς, Ionice pro τραχὺς, asper. a. 289.

Τρίβουσι, *atterunt*, 3. pl. præs. ind. à τρίβω, f. ψω, *tero*, at-tero, p. φ, præt. pass. τήτριμ-μα, p. m. τήτριβα. i. 249.

Τρεκάρησι, τρία κάρησι, *tria capita*, ex τρεῖς, οἱ, & αἱ, tres, & κάρησι, τὸ, caput. θ. 288.

Τρεκνήσι, *triginta*, pro τριά-κοντα: sunt enim ἀκλήθ. Th. τρεῖς, tres. a. 694.

Τρεπλά, acc. à τρεπλά, αὐθ, o,

ἦ, *tricesima pars*, τρεπλοσίαις, *trecentas*, à τριακός, iοι, tre-centi. Th. τρεῖς, tres. i. 764. θ. 715.

Τριβάνια, nomen mul. a. 197.

Τρίπηχυς, *tricusulem*, acc. à τριπῆχυς, ex τρεῖς, & πῆχυς, iος, o, cubitus.

Τρίποδι, pro τριπόδα, tripodem, à τριπός, οὐθ, o, tripes, τρι-πόδι, acc. *tripedale*, a nomi-nat. τριπόδης, α, o, τριπθ, α, o, Æolice pro τριπας, οὐθ, o, ex τρεῖς, tres, & πῆς, πο-δός, pes. a. 312. i. 421. 655.

Τριπόλα, dat. sing. *ter arato*, hinc τριπόλθ, ἦ, *terra qua ter aratro versa fuit*, à τρεῖς, tres, & πολίω, *verso*, aro. θ. 971.

Τρεῖς, *ter*, à τρεῖς, tres. i. 271. 250.

Τρεσινάδα, acc. à τρεσινάς, αὐθ, ἦ, *tertius nomus*, *dies mensis*, h. e. vigesimus septi-mus, ex τρεῖς & σινία, novem, σινίος, αὐθ, ἦ, & σινίος, ἦ, α-ὐθ, ἦ, *nomus dies*. i. 812.

Τρεσκαδέκατον, h. e. tricesi-mum. ex τρεῖς, tres & δέκα, decem. i. 778.

Τρεσθαμεν, à τρεσθωῆ, ἦ, ἦ, *spithama*, ein spanne, quantum longissimo digitorum por-rectu complecti licet. i. 424.

Τρεσχοῖ, *triplici serie*, adverb. ex τρεῖς, seu τρεῖς, tres, & εἰς, εἰς.

τεῖχος, ξω, ordine eo. θ. 727.
Τεῖπον, tertium, pro τεῖτον, dicitur etiam τεῖπον. Th.
τρεῖς, tres. ε. 142.
Τεῖον, nomen mul. θ. 924.
Τείχε, pili, à nominat. Τείχ, τεῖχ, ἡ. α. 391. in dat. pl. Τείχῃ. ε. 337.
Τροίλῳ, Trojam, à τρώς, τρώδης, ὁ, Trojanus. ε. 164.
Τροπή, conversio, τροπῆς, acc. pl. ubi ac corripitur per licentiam Poeticam, quam vocant συσπλῶν. ε. 477-562.
Τροχῶδες, incurvus, metaphora desumpta à rota. Th. τέχῳ, curvo. ε. 516.
Τρυγητῆρων, gen. pl. à τρυγητήρ, ἡρ, ὁ, vindemiator, h. e. qui vina demit, à τρυγῶν, fruges carpo. item, per syn. gen. vindemio. Thema, τρέυμα, ης, ἡ, triticum. α. 293.
Τρυφάλειαν, galeam, q. τριφάλλον, à triplici cono. Th. Φαλῆς, ἡ, conus galeæ. α. 199.
Τρύχουσι, absument, à τρύχῳ, idem quod τρέω, astringo. ε. 303.
Τυή, tu, pro Dorico, τυ, & hoc pro συ, tu. ε. 10.
Τυπῆς, percussus, a. 2. pass. à τυπῶ. α. 361.
Τυρρῶϊον, dat. pl. Tyrrhenis, nomen populi. θ. 1015.
Τυτῆς, ἡ, ὁ, parvus, & τυτῆρ,

paululum. Adv. Neutra ponuntur pro Adverbiis. Th. τυτῆς, ἡ, ὁ, mamma. ε. 467.
Τυφάονα, acc. à τυφάων, ὁ, ὁ, nomen proprium viri, τυφάων, nomen proprium loci. θ. 306. α. 32.
Τυφῶν, genit. τυφῶν, nomen est gigantis. θ. 869.
Τύχη, nomen proprium mul. θ. 360.
Τυχόντι, si qui obviam fuerit, part. a. 2. act. à τυγχάνω, sum, evenio, incido, f. τῶξομαι, aor. 2. ἔτυχον, p. τέτυχα. θ. 973.
Τῶγ, hi, dual. num. ab ὁ, hic. ε. 437. sed τῷ, dat. sing. ε. 279.
Τῶν, & τῶν γε, genit. pl. ab ὁ, ἡ, τῷ, hic, hæc, hoc. ε. 333. 244.
Τῶς, sic, pro ὅτως, per aphæresin. Th. ὅτως, ε, ὁ, hic. α. 219.

Υ.

Υ'Αδης, stella septem in cornibus tauri, qua quædam oriuntur aut occidunt, pluvias excitant, ab ὕω, pluo. ε. 613.
Υβείας, ὕβει, ὕβει, ὕβει, injuria. Hinc est ὕβρις, contumelia afflicta. unde est, ὕβρις, ἡ, ὁ, insolens, protervus. in acc. ὕβρις. ε. 212. θ. 307.
Υγρός, ἡ, ὁ, humidus. hinc ὕγρον, humidum. ε. 623.

Υδρ, *αγμα*, dat. cas. ab υδρ. ε, τ, Poëtica, pro υδρ, *αγμα*. ε. 61.

Υδρ, Ionice, pro υδρ, Hydram, ab υδρ, αλ, τ, α-qua. ε. 313.

Υδρ, *αγμα*, genit. υδρ. ε. 194.

Υδρ, *πλκ*, 3. præs. ind. ab υδρ, *πλκ*, f. υδρ. hinc υδρ, ε, ο, *πλκ*. ε. 550. 543.

Υδρ, à nominativo υδρ, *filius*, in genit. υδρ, & contractè υδρ, in dat. υδρ, & contractè υδρ. α. 150. υδρ, υδρ, ad formam βαλκίς, ab υδρ, *filius*. vox hæc variè declinatur, in 3. simpl. itemque in 2. & 3. contractorum. ε. 368.

Υδρ, ης, υδρ, *sylvæ*. hinc υδρ, εδρ, *sylvosus*, υδρ, ες. ε. 1010.

Υδρ, *qui in sylvis dormiunt*, nom. pl. ab υδρ, ες, ex υδρ, ης, υδρ, & υδρ, *lectus*, confer supra ηδρ, ες, *qui toto die dormit*. ε. 527.

Υδρ, ε, *casor lignorum*. hinc & υδρ, ες, *ligna in sylvis cado*, ab υδρ, *sylvæ*, & υδρ, *feco*, f. υδρ, p. m. υδρ. ε. 420. 805.

Υδρ, *genit. lon.* ab υδρ, ες, *qui sylvas depascitur*, ab υδρ, *sylvæ*, & υδρ, ες, α. 2. εδρ. ε. 589.

Υδρ, *vos*, à σδρ, ε. hinc υδρ, ες, *vester*. ε. 963.

Υδρ, *hymeneus*, ab υδρ, ες, ο, *pellicula*, qua *foetus* *involuitur*. α. 274.

Υδρ, *vobis*, *Eolice*, pro υδρ. υδρ, pro υδρ. ε. 662. α. 328.

Υδρ, *celebro*, *laudo*, f. υδρ, υδρ, Poëtica, pro υδρ, pl. part. præs. f. g. υδρ, α. 1. act. subj. υδρ, Dorice, pro υδρ, υδρ, part. præs. f. g. pl. num. pro υδρ, Dorice, ab υδρ, ες, *hymnus*, *carmen*. Th. υδρ, *celebro*, *cano*. ε. 2. ε. 11. 33.

Υδρ, ε, ο, *carmen*, ab υδρ, *celebro*. υδρ, *carmine*. ε. 655.

Υδρ, ε, ο, *filius*. ε. 269.

Υδρ, *præposit.* pro υδρ, Poëtica. ubi redundat. α. 71. 278.

Υδρ, *subterfugere*, scilicet *debes*, (α. 1. med. infin. Th. υδρ, *molō*, *viso*, Poëtica. υδρ.) ε. 555.

Υδρ, *effugere*, α. 1. act. infin. ab υδρ, f. υδρ, *Thema*, υδρ, *viso*. α. 304.

Υδρ, *suscipit*, pro υδρ, 3. sing. plusq. perf. pass. habet significationem *mediam*, ab υδρ, ες, *suscipit*. Th.

Th. *ἄνομα*, f. *ἔνομα*, *capio*.
9. 513.

Υπὸπνευ, *instruxit*. 3. sing. a. i.
med. indic. ab ὑποπνῆμι,
suppono. Th. πνῆμι, pono.
9. 175.

Υπιναντίος, *adversarius*, ab ἐναν-
τι, *oppositus*. Thema, ἀντι,
praepositio, *pro*. α. 347.

Υπὲρθε, ab ὑπερθε, *infra*. Th.
ἔρα, ας, ἡ, *terra*. α. 410.

Υπερῆλυξε, *evitavit*, a. i. ind.
Th. αλύω, unde αλύωσω, F.
ἔω, α. i. ἡλύξα, ας, ε. θ. 615.

Υπερ, praeposit. *pro supra*. α. 45.
Υπερβαλὼν, *superans*, praef. part.
Thema, βάλλω, *jacio*, f.
αλῶ, p. βέβληκα, α. 2. ἔβα-
λον. ε. 487.

Υπερβασις, ας, ἡ, *transgressio*,
Poetice, *pro υπερβασις*, ab
ὑπερβαίνω, *transgredior*. Th.
βαίνω, co. f. βήσομαι, α. 2.
ἔβην. ε. 825.

Υπερβι, *violens*, omnem
vim excedens, ex ὑπερ, *su-
pra*, & βίαις, ἡ, *vis*, *robur*,
unde est, *Latinorum super-
bui*. 9. 139.

Υπερφανής, & ὑπερέφαν, ε,
ὁ καὶ ἡ, *superbus*, *conspicius*
super alios; ut ὑπερέφανα
τέκνα, *superba proles*, ex
ὑπερ, & φαίνω, f. αὐῶ, p. π-
φαίνω, *ostendo*, in *lucem*
edo. 9. 149.

Υπερήβης, αἰ, ὁ, *superbus*,

Thema, ἀνὴρ, ἀνδρὸς, ὁ, *vir*.
9. 995.

Υπερθε, seu ὑπερθε, *supra*. Th.
ὑπερ, *super*. ε. 543.

Υπερθε, ε, *magnanimus*.
Thema, θυμός, ε, ὁ, *animus*.
9. 937.

Υπερθελον, *superluminare*. Th.
θελα, ας, ἡ, *lumen*. α. 271.

Υπερλειόδαο, gen. *Aeolice*, *pro*
ὑπερλειόδα, ab ὑπερλειόδα,
ε, ὁ, *nomen gentis*. θ. 1010.

Υπερλειον, genit. ab ὑπερλειον,
nomen viri. θ. 134, 374.

Υπερκύδαντα, acc. ab ὑπερκύδας,
αἰ, ὁ, *gloria superemi-
nens*. Them. κύδω, ε, τὸ,
gloria.

Υπερμυ, *praevalens*, ab ὑ-
περμύης. Th. μύω, ε, τὸ,
animus. α. 413.

Υπερ, ε, ὁ, *pistillum*, *vete-
res mortario usi fuerunt pro*
molis. ε. 421.

Υπερπαλα, genit. ab ὑπερπαλος,
insolens, *cujus robur arma*
superat. Th. ὄπαλον, ε, τὸ, &
in pl. πα, *arma*. θ. 516.

Υπερπη, *pollicitus erat*, α. 2. act.
ab ὑπερπημι, *suppono*. Them.
ἵστημι, *statuo*, f. σῆσθαι, α. 2.
ἔστημι. θ. 402.

Υπερπῆλα, *supremas*, *superl.* ab
ὑπερ, *super*, comp. ὑπερπ-
η, *superior*, ab ὑπερπῆλα, ε,
dicitur etiam ὑπερπῆλα, per
syncopen, *Consul*. ε. 8.

Υπερπῆ-

Υ' *πδνηθεῖο*, *congressa*, a. i. part. pass. pro *πδνηθεῖσα*, ab *πδνδάω*. Th. δύνῃ, ἡς, ἡ, *le-Elus*. l. 374.

Υ' *πῆ(α)*, *prominebant*, imperf. ab *ὑπαιμι*, *subsum*. α. 266.

Υ' *π(α)*, α, ὁ, *somnus*, ὑπ(α). α. 116.

Υ' *πδ*, & *ιφ*, à vel *sub*. praeposit. α. 63. 367.

Υ' *ποδδεί(α)*, *subveritus*, part. a. i. act. δ, *ingeminatur* metri causa, ab *ποδδίδω*. Th. δίδω, *timeo*, f. δίδωμαι, p. δίδωμι. α. 98.

Υ' *πικωσφύγῃ*, a. 2. act. subj. alii *πικωσφύγῃ*, a. 2. act. opt. *effugerit*, à *φάγω*, *fugio*, f. *φάγομαι*, a. 2. *εφύγῃ*. α. 42.

Υ' *ποδμηθεῖσα*, *subjugata*, participium, a. i. pass. ab *ποδμάσμαι*, f. *ήτομαι*, p. *διδμημαι*, pro *ποδμασόμεμαι*. Th. *δωμάω*, ὦ, *domo*. α. 53.

Υ' *ποκυσαμένη*, σ duplicatur metri causa, part. a. i. med. ab *ποκύομαι*, *pro gravida*. Th. κύω, f. *σω*, in utero fero. β. 308.

Υ' *πόρ(α)*, *torve*, adverb. ponitur *ἐπὶ ῥηγῇ κῶς*, *ὑπόρ(α)*, pro *ὑπορ(α)*, per epenthesein β δ. Th. ὀρῶ, f. ὄσω, p. ὄρεκα, & Att. ἰώρεκα. α. 445.

Υ' *π(α)λαμπ(ε)*, neutri. ab *π(α)λαμπ(ε)*, *sublucidus*. Th. λάμπω, f. *ψω*, *lucéo*. α. 142.

Υ' *παλδύω*, *fuge*, pro *παλδύω*, praef. imperat. ex *παδ* & *αλδύομαι*. Thema est *αλδύω*, *molio*; item *υίο*. α. 758.

Υ' *πόρ(α)*, *quia liberos habet*, à *πόρ(α)*, *εφ*, ἡ, *visita*. α. 601.

Υ' *ποτ(α)*; *ταρ(α)*, *sub tartarum detruji*. Th. *τάρταρ(α)*, α, ὁ, *tartarus*. β. 851.

Υ' *ποσδωμῶν*, *irruensibns*, praef. part. verbi *σάω*, *agito*, idem quod *σείω*. α. 373.

Υ' *π(α)χόμ(α)*, part. a. 2. med. ab *π(α)ίχομαι*, *promitto*, f. *π(α)σχάσκω*, p. *π(α)ίχημαι*, a. 2. m. *π(α)ιχόμεν(α)*, ab *π(α)ίχ(α)*. Th. *έχω*, *habeo*. β. 170.

Υ' *σμί(α)*, ἡ, *pugna*. Th. *μάμ(α)*, *maneo*. α. 178.

Υ' *τερ(α)*, α, ὁ, *posterior*, *sequana*. α. 349.

Υ' *φαι(α)*, *texebat*. imperf. act. ab *ύφάινω*, idem quod *ύφάω*, *texo*. α. 28.

Υ' *φ(α)ήσων*, *aliquanto minor* & *junior*, q. d. *subminor*, ab *ὑπδ*, & *ήτων*, vel *ήσων*, *ον(α)*, ὁ, ἡ, *minor*. α. 258.

Υ' *ψ(α)λδ(ε)*, ἡ, ὄν, *altus*, α, *υμ*, ab *ύψ(α)*, *εφ*, τδ, *altitudo*. α. 440.

Υ' *ψ(α)μεμίτης*, α, ὁ, *altitudo*, ex Adverbio *ύψι*, *alte*. Th. *ύψ(α)*, *εφ*, τδ, *altitudo*, & *βρέμω*, *fremo*, *resono*. α. 8.

Υ' *ψ(α)ζυ(α)*, *altugus*, ex *ύψ(α)*, *alte*. Th. *ύψ(α)*, *εφ*, τδ, *altitudo*, *siendo*.

titudo, & ζυγός, *jugum*. Th. ζυγών, *jungo*. ε. 18.

Υψιγυγός, *altè comatus*. Epith. quercus, ex υψί, *altè*, & γυγός, *η, coma*. α. 376.

Υψιμεδνός, *genit. ab υψιμεδν, in alto regnans*. ex υψί, *altè*, hoc ab υψί, *ε, altitudo*, & μεδν, *impero*. θ. 529.

Υψότι, & υψύ, *altè, adverbia*. Th. υψί, *ε, τὸ, altitudo*. ε. 847, 549.

Φ,

Φαίτων, *Phaëtona*, nomen viri. φαίτων, *οσι, ο, lucidus*. *præf. part. q. d. lumen currens*. à φαίτω, *idem quod φάω, luceo*. θ. 760.

Φαίνε, *lucet*, 3. *præf. ind. act. à φαίνω, luceo*. Th. φάω, *luceo*. ε. 526. θ. 372.

Φαεινός, *ε, ο, splendidus*. à φαίνω, *idem quod φάω, splendo*. α. 225.

Φαισιμβρότος, *genit. à φαισίμβροτος, lucem hominibus praebens*. à φάω, *luceo*, & βροτός, *mortalis*. θ. 958.

Φαιδιμος, *ε, ο, η, illustris*. Th. φαιδρός, *ε, ο, hilaris*. θ. 940.

Φαιδρικός, *ablue*, *præf. inf. pass. à φαδρικός, nitidum reddo*. Th. φαιδρός, *ε, ο, alacer*. ε. 751.

Φανερύω, *apparentem*, *præf. part. pass. à φαίνω, ostendo*,

facio apparere. φαίνετε, *ostendite*, φαίνε pro ἵφαίνε, *exferebat*, *imperf. Ion.* Vide φαίνε. θ. 443, 689.

Φάλαγξας, *acc. pl. φάλαγξ, η, acies quadrata*. θ. 935.

Φάληρον, *nomen viri*. α. 180.

Φανείη, *apparuerit*, 3. *sing. a. 2. pass. ut & φανῆ, 3. sing. a. 2. pass. subj. φανέτω, part. a. 2. pass. verbi φαίνω, in lucem profero*, f. φανῶ, *a. 1. ἔφηνα, p. πῖφασκα, p. pass. πῖφασμαι, a. 2. pass. ἱφάσω, ε. 456, 596*.

Φάος, *ε, ο, τὸ, lumen*. à φάω, *luceo*. ε. 154.

Φαίεσι, *dat. pl. Poëticus*, à φᾶρ, *ε, ο, τὸ, vestis exterior, pallia*. ε. 196.

Φαίετλω, *acc. Ion. φαίετλὸν τὸ φέρεσθαι, quia sagitta in ea feruntur*. α. 129.

Φάρμακον, *ε, τὸ, remedium*, *accipitur etiam pro veneno*, ε. 483.

Φασί, & φασίν, *ajunt*, 3. *pl. ind. præf. à φημι, dico*. ε. 801.

Φάσις, *nomen fluvii*.

Φάσκε, *dictitabat*, *imperf. pro ἔφη, Poëtica, ab inulit. φάσκω, Sic πᾶσκε (ἰλιχθ. 6. v. 60.) pro ἔφη. θ. 209*.

Φατός, *celebris*, φατρός, *enarrabilis*. & in *genit. pl. φατειών*. Th. φημι vel φάω, *dico*. ε. 3. α. 144, 161.

Φάτω, *a. 2. med. pro ἵφατω, ad formam*

- mam ἐπαμύλω, αζο, ἔπατο. Th.
 φημι, vel φάμ, dico. α. 115.
 Φαίδο, παρκα, præl. imperat.
 m. Ion. pro φείδε, verbi φεί-
 δεμαι, παρκο, f. φείλαμαι, p.
 παφισμαι. ε. 602.
 Φειδῶ, ο, φ, παρσιμονία, 4. con-
 tract. hinc φειδῶλη, παρκα. ε.
 367. 718.
 Φερβέμω, Ionicè pro φέρβειν,
 pascere, præl. inf. à φέρβω,
 f. ψω, πασco. ε. 375.
 Φερίοικ, epitheton cochleæ,
 domiporta. à φέρω, fero, &
 οἶκ, domus. ε. 569.
 Φερίσι, ε, ο, η, almus. à
 φέρω, fero, & βί, ε, ο, vita.
 ε. 693.
 Φερισακίας, ferentes scuta, scu-
 tiferos, à φερισσακῆς, hoc à
 φέρω, fero, & σακ, ε, το, το,
 scutum. Th. σακῆα, οὐρο. α. 13.
 Φέρω, gererent, 3. præl. ind.
 opt. φέρω, præl. part. φέ-
 ρει, pro ἑφείρετο, 3. pers. im-
 perf. φερέμω. Ionicè pro φέ-
 ρω, à φέρω, fero, f. οἶσιν, α. 1.
 ἡνεργα, p. m. ἡνοχα. α. 150.
 ε. 213.
 Φέρω, α, ε, η, nomen Nym-
 phæ. θ. 248.
 Φέρωτος, superl. prastantissimus.
 à φέρω, φέρτερος. θ. 49.
 Φέρω, φέρω, ferens, præl. part.
 Vide in φέρων. α. 202.
 Φόγυσσιν, fugientes, præl. part.
 f. g. pl. num. à φόγω, fugio,
 φάξια, f. I. inf. 2. 2. ἑφύγν.
 p. m. πεφυγα. ε. 618. α. 112.
 Φῆ, dixit, pro ἑφη, α. 2. vel imperf.
 à φημι, dico. ε. 550.
 Φηλήτη (alii φηλήτησι) fu-
 ribus, dat. pl. Ion. à φηλήτης
 ε, ο, fur. hoc à φίλ, ε, η, η
 amicus. sed φηλήτης, ε, η, ο,
 impostor, à φῆλ, ε, ο, im-
 postor. hinc φηλέω, decipia. ε.
 373.
 Φῆμη, η, η, fama. à φημι, vel
 φάω, dico. ε. 759.
 Φημι, dico, præl. ind. ἑφλω, α. 2.
 hinc φημιζω, divulgō, dico.
 ε. 654. 761.
 Φημέω, antevertens, part.
 2. 2. med. à φῆω, pravemio,
 F. φθαίω, α. 1. ἑφθασι, α. 2.
 act. ἑφθλω, α. 2. med. ἑφθί-
 μω, ad formam ε ἑπαμύλω.
 ε. 552.
 Φηγαν, pro ἑφθῆγοντο, sona-
 bant, imperf. à φηγασμαι,
 loquor, φηγέσθω, α. 1. med.
 Ionic. præt. pass. ἑφθηκαί,
 præt. m. ἑφθηκα. θ. 831.
 Φηίρσαι, perdunt, 3. pers. pl. ind.
 præl. à φθίρω, f. φῶ, p. ἑφ-
 θίρω, α. 1. ἑφθίρω, α. 2. ἑφ-
 θίρον, p. m. ἑφθίρω. Th. pri-
 mum φῆω. ε. 876.
 Φθίω, pereō, deficio, præl. ind.
 hinc in genit. part. φθίον-
 τ, φθιόντων. θ. 59. ε. 796.
 Φθίσαντες, acc. sing. à φθίσαντες
 perdens viros. epitheton hel-
 lo con-

Io congruentissimū, à φῆω, *corrupto*, & αὐτῆς, vir. θ.431.

Φθονεί, *invidet*, 3. perf. præf. ind. à φθονέω, *invideo*, f. ἦσω, p. ἐφθόνηκα. Th. φθόνος, u, i, *invidia*. ε.26.

Φίκιον, acc. à φίκιον nomen montis. ex ἴφι, *fortiter*, & κίων, *incedo*, quia ardui montes summis viribus sunt superandi. α.33.

Φιλῆτης, *furibus*, dat. pl. pro φιληταις, à φιλήτης, u, o, *fur*. Th. φίλον, *amicus*. ε.373.

Φίλον, u, o, *amicus*. φίλα & φίλ' in pl. ε.304.182.

Φιλῆ, *amat*, 3. præf. ind. à φιλέω, f. ἦσω, p. πεφίληκα, præf. m. πέφιλα. ε.15.298.340.

Φιλεῖται, *Doricè pro φιλεῖν*, 3. pl. præf. à φιλέω, *amo*. Th. φίλον. θ.27.

Φιλυρρίδης, nomen gentile. θ.1002.

Φιλομειδής, ιον, o, κ, η, *amans risus*. die germ *ladjet* / Poët. geminant μ. ex φίλον, *amicus*, & μειδάω, *rideo*. θ.989.

Φιλομνηδία, acc. sing. à φιλομνηδής, ιον, quæ amat genitalia, à φίλον, & μνήδος, ιον, cura, & μνήδια τὰ, τὰ αἰδῶια *prudenda*. In carminis dimensione hic legendum φιλομνηδῆ. θ.200.

Φιλότης, ητ, η, *amicitia*. Th. φίλον, o, *amicus*. θ.651.

Φίλῃ, *chari*. genit. à φίλον, u, o, *amicus*. θ.180.

Φίλῳ, *amico*, dat. sing. ut & φίλῃ, in f. g. φίλοις, & φίλῃσι, dat. pl. Ion. θ.283, 162. ε.368.

Φίλιπρον, *charior*, comparat. pro φιλότερον, in superl. φίλιπρος, à φίλον, u, o, *amicus*. α.78. ε.307.

Φλεγέροντος, *ardentis*, genit. part. præsent. à φλέγω, ex φλέω, ἦτο, & ῖω, *curo*. θ.846.

Φλιγῶα, *aquila*, genit. *Æolicus* à φλέγας, u, o, *aquila*. καὶ φλέγων κ, λαμῶντος εἶναι. α.134.

Φλόξ, ῖος, η, *flamma*, à φλέω, ξω, *uro*. θ.697, 859.

Φόβον, *timor*, à φέβομαι, in præf. med. πέφοβα. α.144, 155.

Φοβέσκον, 3. pl. imperf. Poëtice pro ἐφόβον, à φοβίω, d, *timeo* & *injicio*, terreo. φοβέομαι ἔμοι timeo. Th. φέβομαι, *timeo*. α.162.

Φοῖβον, φοῖβος, *purpureus*, *lucidus*. estque Apollinis epitheton: & φοῖβη, nomen *Dex*. θ.404.

Φοινίκεϊς, ιον, *puniceus*. à φοῖνιξ, ιος, o, *palma arbor*. color *ruber*. α.194.

Φοιτῶσι, à φοιτῶ, *ventito*, *frequentio*, f. ἦσω, p. ηκα. ε.103.

Φόνον, eadem, à φόνον, u, o, *caedes*, à φένω, *occido*, unde præf. med. πέφονα. θ.228. α.17.

ΦόρκυνΘ, genit. à nominat.
 φόρκυν, υνΘ, ò, & φόρκυνΘ,
nomen monstri marini. in acc.
 φόρκυν, in dat. φόρκυνι, pro
 φόρκυνι. θ. 237.
 Φόρμυγι, dat. ή φόρμυγι, γγιΘ,
cithara, testudo. α. 280.
 Φορμύς, υ, ò, *fforta*. α. 480.
 Φορτίζω, *impono*, præf. inf.
 pass. verbi φορτίζω, onero,
 f. σω, p. πίφορπη. Th. φόρτος,
 υ, ò, *onus*. α. 688.
 Φόρτος, υ, ò, *onus*, hinc φορτίον, υ,
 τὸ, *onus*. φορτία, φορτί, pro
 φορτία, *opera*. α. 642.
 Φώς δε, in lucem, à φώς, idem
 quod φῶς, οτός, τὸ, *lux*. Th.
 φάω, *luceo*. θ. 669.
 Φρεδμοσώνσιν, dat. pl. Ion. pro
 φρεδμοσώναις, à φρεδμο-
 σών, ή, *consilium*. Th. φρεζω,
 f. σω, dico. α. 243.
 Φρεζέω, *cogitare*, præf. inf. φρε-
 σάτω, 3. dual. α. 1. act. Ion.
 φρεσάσας, pro φρεσάσας,
 φρεσάσας, pro φρεσάσας. 3.
 sing. α. 1. med. opt. φρεσά-
 σαι, part. α. 1. medii, pro
 φρεσάσας, metri causa, à
 φρεζομαι, *considero*. Th. φρε-
 ζω, dico, f. σω, p. κα, α. 2.
 φρεδν. α. 365. θ. 892. α. 218.
 Φρεσί, & Φρεσίν, *precordiis, men-
 te*, dat. pl. à φελώ, *mens*. α. 47.
 389.
 Φρεσεί, horret. 3. præf. ind. à
 φρεσώ, *contremisco*, f. ξα, p.

χα. φρεσέω, pro φρεσέω,
 φρεσέω pro φρεσέω, imperf.
 α. 171. α. 510.
 Φρονέω, *sapio, cogito*, f. ήσω, p.
 πεφρόνηκα. Th. φελώ, *mens*, ή,
mens. α. 200. θ. 461.
 Φύγεις, *effugeris*, α. 2. opt. act. à
 φάγω, *fugio*, f. φάγομαι,
 α. 2. έφυγον, p. m. πέφυγα.
 α. 682.
 Φυλώ, *naturam, indolem*, à φυή,
 ής, ή. Th. φύω, *nascor*. α. 88.
 Φύλακες, nom. pl. à φύλαξ, α-
 κΘ, ò ή ή, *castros*. Th. φυ-
 λάσσω, *custodio*, α. 122.
 Φύλλα, *folia*, nom. pl. à φύλ-
 λον, υ, τὸ, *folium*, dat. pl.
 φύλλοι. α. 419.
 Φυλάσσει, *custodit*, 3. præf. φε-
 λάσσει, pro φυλάσσει, præf.
 imperat. pass. à φυλάσσω, *cu-
 stodio*, f. ξω, p. χα. θ. 769.
 α. 489.
 Φύλον, υ, τὸ, idem quod φυλή,
 ής, ή, *tribus, genus*, φύλ, pro
 φύλα, nom. pl. α. 90. 197.
 Φύλοπις, ιδΘ, ή, *rugna*, in acc.
 φύλοπιν & φυλόπιδα, pro-
 prie *clamor bellicus*, à φύλον,
 seu φυλή, ής, ή, *natio, gens*,
 & ὁψ, ὁπός, ή, *vox*, q. d. ὁψ,
 ή φύλων, *clamor nationum*.
 Sic βοή, ponitur pro bello,
iliad. β. 408. per metonym-
 miam adjuncti, vel quasi; ή
 ή φύλων ὁπός, quod bellis
 rupiat Deus homines, ab
 ὁπός,

ὄπις, ιδ@, ἦ, ultio. a. 23. 114.

200.

Φύρειν, *miscere*, præf. inf. à φύρω, f. υρῶ, & Æol. φύρω, p. η. i. 61.

Φυῖν, ἔ, τὸ, *planta*, in dat. pl. φυτοῖσι, hinc φυτῶν, *planta*, φυτῶσιν, *plantaret*, 3. perf. a. i. sub. φυτῶσατο, a. i. m. ind. Ion. Th. φύω, *nascor*. i. 562. 780. 810. a. 29. 9. 986.

Φωκῆς, *nomen gentis*. a. 25.

Φῶκος, *nomen viri*. *phoca*, est bellua marina φώκων, φώκη, *vitulus marinus*, pessime olet. ὀδον. d. 443. 9. 1004.

Φωνῇ, dat. sing. à φωνῇ, ἦς, ἦ, *vox*. a. 382.

Φῶτις, *viri*, genit. sing. φῶτι, *virum*, accus. sing. à φῶς, *vir*, φῶτων, *virorum*, per syn. spec. *hominum*, φῶτις, *viri*. Sed φῶς, ὠτις, τὸ, *lumen*, differentiae causa facit Genitivum pluralem, φῶτων. Th. φάω, *luceo*. i. 191. a. 149. 420.

X.

X, propter sequentem Vocale aspiratam pro *x*. pro καί, sæpe pro κε, και, quæ sunt dictiunculae potentiales. i. 390. 432.

Χαί@, genit. sing. à χαί@, i@, πῇ, *rudis indigestaque materia qualem fingebant*. Vide

in χαί@. 9. 123.

Χαίρεις, *gaudes*, 2. perf, præf. verbi, χαίρω, *gaudeo*, f. χαρῶ, p. κέχαρη, a. 2. ἔχαρον, f. 2. pass. χαρήσομαι, p. m. κέχαρον. i. 55. 356. a. 327.

Χαλαίνους, *laxantes*, præf. part. à χαλαίνω, idem quod χαλαῶ, f. ἄσω, *laxo*. a. 308.

Χαλίπῳ, *damno afficio*, *evertō*, hinc χαλὶπός, *gravis*, χαλῆπι, χαλῆπιος, genit. Ion. χαλῆπιῶσι, dat. pl. Ion. χαλῆπιῶται@, *difficillimus*, superl. & χαλῆπῶς, adverb. i. 5. 290. 91. 330. 555. 672.

Χαλκίοφων@, α, ὁ, *areæ voce*, ex χαλκός, ἔ, ὁ, ας, & φωνή, ἦς, ἦ, *vox*. 9. 311.

Χαλκιοκρυστῶ, *areæ galea munitum*, acc. sing. à χαλκιοκρυστῆς, ex χαλκός, ἔ, ὁ, ας, & κρύς, υθ@, ἦ, *galea*. 9. 984.

Χαλκῷ, αρε, dat. sing. χαλκός, ἔ, ὁ, ας. a. 415. i. 150. hinc χαλκί@, ἔς, *arcus*, & χαλκει@, metri gratia. χαλκίδι, acc. à χαλκίς, *nomen urbis*. i. 143. 149. 653.

Χαμαί, *humī*, adverb. hinc χαμαίχρῆον, *humī prognatum*, à χαμαίχρῆς, ex χαμαί, & χρίσμαι. 9. 879.

Χά@, *hiatus tenebræ*, à χαίτω, *hisco*: hinc χάω, in chaos verto. 9. 116.

Χαεσσύμεν@, præf. part. χα-

ερασίμωρα, Doricè & Aeolice
 πτο χαράσσαι, à χαράσσω, f.
 ξω, fensio, incido, acuo. s.
 571.

Χαρίων, acc. pl. à χαρίεις, χα-
 εῖοσα, w, elegans, à χαίς,
 ιτ, s, gratia. 9. 129.

Χάρις, ιτ, s, gratia, in acc.
 χέει. s. 707. 718.

Χάρις, Dex, in genit. pl. χα-
 εῖων. 9. 907. s. 73.

Χαίρω, αἰ, τὸ, gaudium. Th.
 χαίρω, gaudere. a. 400.

Χαρπυῖς, gen. Ion. à χαρπυῖ,
 struces, fulvi alioquin, χαρ-
 πύς, s, i, lacus, vulsu ferens,
 casius, casulosa, ab ὠψ, ocu-
 lus. Th. ὀπτομαι, video, &
 χαίρω, gaudeo θ. 321.

Χάσσω, αἰ, τὸ, bñtus. Th.
 χαίω, bisco. 9. 740.

Χηρίζω, egens, præf. part. à χα-
 τῖω, ego. s. 21.

Χηλιόδωρ, αἰ, τὸ, i, carnos den-
 tes habens, dicitur & χηλιό-
 δος, ab ὀδὺς, αἰ, τὸ, i, dens.
 a. 387.

Χί, fundit, 3. præf. ind. verbi
 χῖω, seu χῖω, fundo, f. χῖω,
 χῖω, & χέω, a. i. ἔχθω,
 ἔχθω, & ἔχω, a. i. pass. ἔχ-
 ῶ. s. 419.

Χίλις, dat. ph. à χίλ, s, s,
 τὸ, labium, labrum. s. 97.

Χείμαρ, s, i, vultu ligneus sub ca-
 rina. χείμαρρος, hyeme fluens,
 à χείρ, αἰ, τὸ, i, hyems, &

ρίω, fluo. s. 624.
 Χείμαρ, χείμαρ, hyems, hinc
 χῖμος, αἰ, τὸ, i, idem, bñc
 χείμαρ, & χείμαρ, bye-
 malis. s. 638. 573. 492.

Χείνω, i. pl. præf. ind. Poetica
 pro χέω, à χῖω, fundo, f.
 χέω, a. i. ἔχθω, & ἔχω, pro
 ἔχθω, f. 2. χῖω, a. i. pass.
 ἔχῶ, quasi à χῖω. 9. 83.

Χειροδίκη, nom. pl. à χειροδίκη,
 cuius est in manibus, ex χείρ,
 manus, & δίκη, s, jus. s. 189.

Χεῖρας, genit. à χείρ, manus,
 χείρ, χῖος, χῖος, dat. ph.
 χεῖρ, χεῖρ, & χεῖρας, Ion.
 & poet. ut & χεῖρας. s. 478.

795. a. 188. 9. 747.

Χείρων, Chiron, nomen viri. 9.
 1007.

Χελιδών, αἰ, τὸ, i, hōmida. s.
 566.

Χείρων, deterior, & χείρονον,
 deterius, novus comparatē-
 vus, à χείρ, manus, in comp.
 χείρων, χείρων, & Poët. χεί-
 ρων, in superl. χείρονα, &
 χείρονα. s. 819. a. 51.

Χηλῆς, dat. pl. Ion. à χῖω, s,
 ἡ, ungula, forfex. a. 62.

Χηρωσὶ, remoti cognati. The-
 ma χῖρ, s, vultus. 9.
 607.

Χήτε, dativus sing. à χῖρ, s,
 τὸ, penuria. Thema χῖρ,
 ὠ, ego. 9. 607.

Χθών, genit. à χθῖν, s, terre-
 stris,

στῆς, à χθῆς, αἰς, ἡ, terra.

α. 373.

Χίλιαι, in f. g. & χίλιοι, mille,

in a. g. χίλια. θ. 364.

Χίμαιρα, in gen. χιμαιρας, Io-

nicè, capra hyeme nata, à

χῆμα, τῷ, τὸ, hyems, per

syncopen, ῥ = ψιλῷ, metri

causa. θ. 322. 323.

Χιτῶνα, acc. sing. à χιτῶν, ὡν, τῷ,

ὁ, tunica, Ionicè κιτῶν. α. 287.

ε. 534.

Χλαῖναν, acc. à χλαῖνα, ἡ, lana.

vestis species. ε. 535.

Χλοῖραι, dat. à χλοῖρος, viridis,

unde per crasin, χλωρός, χλω-

ρῷ. ε. 741. α. 393.

Χλόαι, ἀγρεστές, à χλόης, per

crasin pro χλοῖων, ut sit qui

in virenti gramine cubat, e-

pitheton apri, ex χλόα, herba

virens, & δύνῃ, ἡ, cubile. α.

177.

Χοῖρος, genit. Ion. χῶν, τῷ, ca-

vinus, à χῶ, fundo. θ. 863.

Χόλοιο, gen. Ion. pro χόλου, à

χόλος, α, ὁ, bilis, item ira.

Th. χολῷ, ὅς, ἡ, bilis. θ. 221.

Χολύβρις, ἰσχυρῆς, præf. part.

à χολόμας, ἰσχυρῆς, irascor. Th.

χολῇ, ἡ, bilis. ε. 137.

Χολοκίρρις, ἰσχυρῆς, part. a. i.

med. pro quo Poëtæ quoque

dicunt, χολοκίρρις, à χόλου,

ἰσχυρῆς. Th. χολῇ, bilis. ε. 53.

Χορός, ὅς, ὁ, chorea, chorea, tri-

rudium. α. 201.

Χόρτος, α, ὁ, fatum, hinc χορ-

ζῶν, proprie herbas, seu sæpò

pasce, per syncop. fatuare.

ε. 604.

Χρεῖα, debita, in dimensione

Poëtica legendum, χρεῖ, vel

τὲ, abesse debet, quod mihi

sit verisimilius, χρεῖα verò

derivatur à χρεῖον, α, τὸ, debi-

tum, χρεῖ, τῷ, idem. ε. 648.

Χρεῖων, genit. pl. à χρεῖα, ας, ἡ,

egestas, utilitas, ὅς, ε. 402.

Χρεμίζω, hincivere, a. i. Ion. à

χρεμίζω, per syncopen pro

χρεμίζω, ἴσω, hincivere. α. 348.

Χρηζέω, præf. inf. à χρεζέω,

idem quod χρεζέω, ego. Th.

χρεζέω, indigentia. ε. 365.

Χρήμα, αἶον, τὸ, vas, χρεῖμα, pro

χρεῖμα, & χρεῖμα, pro χρεῖ-

μα, ε. 342. 603.

Χεῖλα, part. a. i. med. non habere

Errant ergo qui ajunt, a. i.

med. non habere passivam

significationem, à χεῖν, f.

ἴτω, ungo, perf. p. κέχρισμαι.

ε. 521.

Χρόνος, α, ὁ, tempus. ε. 132.

Χρῶς, genit. à χρῶς, ἐκτι. Th.

χρῶς, ας, ἡ, color. Dicitur

χρῶς, α, ὁ, & χρῶς, χρῶς, ὁ,

χρῶς, χρῶς. ε. 534. 74. 196.

Χρυσαυκός, aurea mimia re-

vincta, ex χρυσός, α, ὁ, au-

rum, & ἀυκός, α, ὁ,

ἡ, proprie funiculus auratus,

quo juba equorum in fronte

sparsa colligantur, ab ἀμύχῃ, circumdo. Deinde per metaph. tribuitur mulieribus.
3. 916.

Xpovios, *accinctus aureo gla-*
dio, nomen viri, in acc. *χρυσίου*. s. 769. ex *χρὸς*, au-
rum, & *ἄρ*, ρ^o, τὸ, enlis.
§. 282.

Χρύσας, pl. à χρύσας, χρυσῆς,
pro χρυστης. θ. 975. χρυσῶν.
ε. 65.

Ἰδὺς, idem quod Ἰδύσε, m. 313.

Χρυσός, & contractè, χρυσός, aureus, à χρυσός, ἄ, ὁ, aureum. n. 297. θ. 216.

Χρυσουμης, u, o, anco crine
conspicimus, ex χρυσος, & πό-
μη, η, com. θ. 947.

Χρυσοπύδιον, aureis calcamentibus candentem, ex χρυσῶς, ἔ, ὁ, αἰκῶν, & πύδιον, π, τὸ, calceus. θ. 454.

Χρυσοστέφανος, aurea redimi-
tus corona, à χρυσός, & au-
rum, & στέφανος, corona.
Th. στέφανο, coronatio. θ. 17.

Χρῶς, αὐτὸς, ὁ, corpus, idem
quod χρῶς, χρῶς. Th. χρῶα,
η, color. ε. 596.

Χυτρωπόδων, gen. pl. à χυτρώ-
 πει, oïla pedes habens, ex
 χύτρω, & ,ὀ, ολλα, & πει.
 s. 746.

καρόμυ, succensens, part. præf.
med. pro χαρόμυ. χυσαί-

ῥῆμα, part. a. i. med. verbi
 ζωομαι, idem quod ἡλῶμαι,
 iustificor. Th. ἡλῶ, ἡς, ἡ, ἑ-
 lis. S. 533. α. 12.

Χῶρον, genit. ἡ χῶρος, u. ἡ, lo-
cus, sedes: item, spatium,
item, ager, pradium, fundus.
§. 731. a. 410.

Χάωσιν, pro ἐχλάωσιν, ιτασκή
fuit, a. i. m. Ion. à χλωμαί,
ιτασκή. Thema, χολα, ὤς, ὤ,
bilis. x. 554.

✠

ΨΑμμο, nomen multa Ψάμ-
μο, u, o, arena, sabulum.
α. 260.

* *ψευδης*, mendacis, acc. pl. ᾶ
ψευδῶν. *ψευδης*, ubi in di-
 mensione legendum *ψευ-*
δῆς, acc. pl. ᾶ *ψευδῆς*, ἱ. *ψ.*
ὁ κῆρ, falsus, mendax. Th.
ψευδῶς, falso, f. *ψευδῶς*, p.
ἐψευδῶς, p. pass. *ἐψευδομαί*, 2.
 1. m. *ἐψευδοῦμαι*. s. 78. 9.
 229. 783. s. 707.

κιάδας, guttas, acc. pl. à ψαῖς,
ἀδ^α, η, roris gutta. α.
384.

Φολόειν, *ardenti*, dat. sing. ᾧ
 φολόεις. Th. φόλ^α, ^α, ^α,
fuligo. α. 492.

ψυχή, *vita, anima*. ψυχὰς, *vi-
tam*. per metonym. causā.
α. 173.

**υζός, frigidus, à ψύχω, ξω, re-
frige-*

frigero. ψυχρά, pro ψυχρά,
Ionice. ε. 545.

Ω

Ω, δ, vocativus. α. 27.

Ω, cni. α. 57.

Ωδι, sic. ε. 35.

Ωκεανίη, *Oceanis*, nomen puer-
peræ. Ωκεανίη, *filia Oceani*.

Δ. 364. 956.

Ωκεανός, *Oceanus*, ex Ωκίως,
civδ, & νάω, fluo. ε. 169. Ω-

κεανοῖο, pro Ωκεανῆ. ε. 564.

θ. 133.

Ωκίς, pl. *veloces*. Ωκίης, ge-
nit. sing. ab Ωκός, *celer*, in
f. g. Ωκεία, in n. g. Ωκύν. α.
61. Δ. 998.

Ωκείαν, acc. ab Ωκός, εἶ, ο, *celer*,
Ωκία, Ωκίης. pro Ω-
κείας, Ion. dat. pl. Δ. 266.
780.

Ωκυπέτης, *celoriter volans*, ex
Ωκός, εἶ, ο, *celer*, & πέτο-
μαι, *volo*. est & Ωκυπέτη, no-
men mul. ε. 210. θ. 267.

Ωκυπόδων, *alipedum*, ab Ωκύν-
παι, αὐδ, ο, idem quod πο-
δύκης. Ωκυπόδοσι, dat. pl.
Ion. α. 470. 302.

Ωκυρόη, nomen mul. Δ. 360.

Ωλεει, α. 1. ind. ab ὀλλυμι,
perdo, in fut. ὀλέσω, α. 1. ὀ-
λεει, 3. pl. ὀλεσαν. ε. 370.

Ωμείηται, α. 1. ind. act. ab ὀ-
μειν, *sequor*, f. ἴσται. Th.

ἄμεινται, *simul. idem quod*
ὀμει. Δ. 201.

Ωμισον, Δ' ὀμισον, pro ὀμισον,
quod dimidium. Them. ὀμι-
Cus, εἶ, ο, *dimidius*. ε. 557.

Ωμηςλῶ, *crudis vescentem*, acc.
ab ὀμηςλῆς, εἶ, ο, *crudivorus*,
τοῦτο τὸ πρὶν ὀμηςλῆν, ab ἔδω,
edo, & ὀμῆς, εἶ, α, *crudus*.
Δ. 300.

Ωμῶ, *cruda*, dat. ab ὀμῆς, εἶ,
ο, *crudus*. item, *crudelis*.
ε. 703.

Ωμῶ, ε, ο, *humerus*, ὀμῶν,
gen. pl. ὀμῶν, & ὀμῶν, dat. pl. α. 468. 159.

Ωνῆ, 3. sing. praef. subj. med.
ab ὀνόμεναι, εἶ, ο, ἴσται. ε. 539.

Ωπα, acc. ab ὀψ, ὀπτός, ο, *pul-*
tus. Th. ὀπτομαι, *video*. ε. 62.

Ωπαει, *dedit*, & ὀπαειν, α. 1.
act. indic. ab ὀπαίω, f. σῶ,
prabeo, item *insequor*. θ. 442.

Ωρεῖται, *tempestivus, speciosus*,
ab ὤρε, ας, ῆ, *pulchritudo*,
tempus. ε. 32.

Ωρεῖται, *matura reddunt*, pro
ὀρεῖται, Ἔolicè, ab ὀρεῖ-
ω. Th. ὤρε, *tempus*. Δ.
903.

Ωρέξαιτο, *petiit*, α. 1. med. à Th.
ὀρέξω, *porrigo*, f. ξω, p. χα, α. 1.
pass. ὀρέξθω. Δ. 178.

Ωρη, Ion. pro ὤρε, *hora*. & per
syn. membri *tempus*, ὤρης,
ὤρη, ὤρω, ὤρε, Δ. 501. ε. 30.

Ωεργῶντο, certabant, porrigebantur, 3. pl. imperf. pass. ab ὀεργάσμαι, ὠμαι, idem quod ὀίρω vel ὀρίγνυμι, f. ξω, p. χα, porrigo. α. 190.

Ωεαι, concitat, 2. i. act. ab ὀείνω. Th. est, ὄρω, excito. ε. 674.

Ωειϑ, tempestivus. ab ὠειϑ, hora, ὠεα, ὠει. ε. 392. ε. 490.

Ωείων, ανϑ, ὅ, Orion, signum caeleste. ε. 607.

Ωερυϑ, excitabatur, imperf. pass. ab ὀρύμι. Them. ὄρω, excito. θ. 191.

Ωεσι, immisit, 2. i. act. ab ὄρω, f. ὄρω, & Æol. ὄρω, ὄρωτο, 3. sing. prat. plusq. pass. ut & ὄρωτο. α. 40. θ. 990. 523.

Ωρυγιον, antiquum. ab ὠρύγιϑ, antiquissimi Thebanorum regis nomen, per syn. speciei, vetustus, antiquus. θ. 806.

Ως, particula varios habens

usus. ε. 86, 108. ὡς κ', ὡς αὐτῶν. ε. 697. θ. 402.

Ως, pro ἕως, sic. ε. 44.

Ωσει, perinde. α. 189.

Ωσε, adeo ut, ὡς' utque, pro ὡς π. α. 405. θ. 831.

Ωπνι, cui, dat. ab ὤσις, quis. ε. 31.

Ωπυον, iubebant, imperf. ab ὀπυών, incito, f. κωῶ, p. γκα. θ. 883.

Ωπένϑ, aurium. h. e. ανσα-ium, ab ὤς, ὠτός, τὸ, auris unde est ὠτόεις, εἶσα, εἰ, auritus. ε. 655.

Ωφειλον, imperf. ab ὀφείλω, debeo, f. ὀφειλήτω, p. ὀφείλη-ησ, 2. 2. ὠφειλον. ε. 172.

Ωχτο, gradiebatur, 3. sing. imperf. med. ab οἰχμαι abeo, unde δ'οἰχμαι, abeo, morior, f. οἰχίζομαι, perf. ὤχημαι. α. 200.

F I N I S.

